

Giới thiệu Sứ Giả Địa Ngục

Bạn đang đọc truyện: Sứ Giả Địa Ngục

Tác giả: Angle ChiChi

Thể loại: truyện teen hay

Nội dung truyện: Vào thế kỷ 18, các học giả thuật phương tây trong công cuộc nghiên cứu tìm tòi nguồn năng lượng mới đã phát hiện một thế lực mới tồn tại trên trái đất này. Những linh hồn lang thang nơi trái đất với nhiều lí do, họ bị điều khiển, thao túng để tiêu diệt loài người tìm kiếm nguồn sức mạnh ngu quên từ lâu - Heart.

Lúc này các học giả thuật lao đầu vào cuộc chạy đua tìm kiếm Heart và họ đã nhanh chân hơn thế lực hắc ám. Tuy nhiên, để các học giả thuật không thành công những linh hồn hắc ám đã tìm cách phá vỡ Heart khiến nó vỡ ra làm rất nhiều mảnh li ti phân tán đi khắp mọi nơi trên thế giới. Một hiện tượng dị năng xuất hiện vào cuối thế kỷ 18. Con người bắt đầu trở thành những người nắm trong tay quyền năng.

Truyện cùng loại mang tên Đầu Heo!!! Tớ Thích Cậu!!! Cậu Có Tin Không??? sẽ là tác phẩm thay thế sau đã chiếu mộ tựa truyện online của Angle ChiChi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Chương Mở Đầu

Vào thế kỷ 18, các học giả thuật phương tây trong công cuộc nghiên cứu tìm tòi nguồn năng lượng mới đã phát hiện một thế lực mới tồn tại trên trái đất này. Những linh hồn lang thang nơi trái đất với nhiều lí do, họ bị điều khiển, thao túng để tiêu diệt loài người tìm kiếm nguồn sức mạnh ngu quên từ lâu - Heart.

Lúc này các học giả thuật lao đầu vào cuộc chạy đua tìm kiếm Heart và họ đã nhanh chân hơn thế lực hắc ám. Tuy nhiên, để các học giả thuật không thành công những linh hồn hắc ám đã tìm cách phá vỡ Heart khiến nó vỡ ra làm rất nhiều mảnh li ti phân tán đi khắp mọi nơi trên thế giới. Một hiện tượng dị năng xuất hiện vào cuối thế kỷ 18. Con người bắt đầu trở thành những người nắm trong tay quyền năng.

Các linh hồn ngày càng nâng cao thế lực của mình, loài người đã giao động, sự chia cắt làm đôi nửa dẫn đến những vấn đề không tốt đẹp gì. Những con người dị năng kia đã tạo phe phái của chính mình: Pháp sư - những dị năng vẫn còn nhận thức việc bảo vệ thế giới này và Phù thủy or hắc ám sư - những kẻ đã phản bội thế giới đi theo thế lực hắc ám để thống trị thế giới này. Một cuộc chiến lớn là không thể tránh khỏi.

Sang đến đầu thế kỷ 19, các học giả thuật cùng với thợ giả kim đã cùng nhau tạo ra những dụng cụ ma pháp đặc biệt để con người sử dụng chống lại hắc ám sư hay người ta còn gọi là các phù thủy. Từ đó dụng cụ phép thuật trở thành thứ thông dụng trong cuộc sống. Nó trở thành vật trung gian giữa người sử dụng và khả năng của bản thân.

Từ đây cuộc chiến sẽ đi về đâu?

Theo truyền thuyết kể lại, trước khi các học giả thuật phát hiện ra thế lực hắc ám dẫn đến tình hình hiện tại thì ở một thung lũng phía bắc Châu Âu, một ngôi làng tồn tại ở đây từ rất lâu đời. Họ là những người sống tách biệt với thế giới bên ngoài bởi họ nắm giữ một sức mạnh tối thượng nhất.

- Cầu xin ngài, đáng thượng đế tối cao, xin hãy che chở, bảo vệ những sinh linh bé nhỏ này.

Giọng nói nhỏ nhẹ vang lên rất cầu khẩn trong không gian hắc ám của một ngôi đền nhỏ xây theo kiến trúc phương đông nằm ở cuối thung lũng 'Tử thần'. Trong bóng đêm ấy, những đôi mắt lóe đỏ xuất hiện, cái liếm môi đầy ham muốn. Linh hồn tươi trẻ là thứ chúng khao khát và muốn chiếm lấy. Người đàn bà này dần trở thành vật trung gian giữa chúng và thế giới này. Thật là ghê tởm khi phục vụ bóng đêm lại đi cầu xin thượng đế.

Phùng...

Hàng loạt những ánh lửa được châm lên, cánh cửa ngay lập tức bị đập bật tung ra khiến người đàn bà ngồi bên trong hoảng hốt. Những linh hồn toán loạn muốn xông ra ngoài nhưng một không gian đã giam chúng lại chính ngôi đền này.

- Giết chết yêu nữ đó đi..

- Cô ta dám rước yêu quý về làng.

- Không thể tha thứ được.
- Đồ yêu quái đội lốt người.

Hàng loạt tiếng chửi rủa vang lên, cùng với đó một người con gái mới mái tóc bạc suôn dài lấp lánh dưới ánh trăng mờ ảo xuất hiện. Người con gái đó mặc trang phục của một vũ nữ phương đông, ánh mắt người đó thật buồn, thật thu hút. Tay người con gái đó cầm một cây trượng có gắn một viên ngọc trên đầu màu đỏ rất bắt mắt và thu hút. Người con gái lầm bầm gì đó khiến cho toàn bộ những yêu hồn quỷ quái ở đây gào thét rồi biến mất. Dân làng sung sướng hả ha bắt được người đàn bà mang trong mình tội ác rước quỷ kia đến trước ngôi đền lớn của 'đấng cứu thế'. Dân làng trói người đàn bà này lên một cây thánh giá làm bằng gỗ rồi chất củi xung quanh đó. Cô gái vũ nữ kia tiến tới trước mặt người đàn bà này, nét mặt buồn bã đó vẫn cứ hiện hữu, cô gái nắm lấy cây gậy kì dị của mình.

- Đấng cứu thế hãy tha thứ cho tội lỗi mà cô gây ra. Hãy thanh tẩy bóng đêm và soi sáng cho người phụ nữ đầy tội lỗi này.

Vũ nữ đó vừa rút lời thì những cây đuốc được dân làng vắt xuống đồng gỗ đó. Nó bắt lửa và bùng cháy dữ dội, dân làng vui mừng vì diệt trừ được yêu ma. Tuy nhiên cô gái vũ nữ đó vẫn đứng gần người đàn bà đó mấp máy môi. Vừa nghe được bà ta nói gì cô gái vũ nữ quay người rồi đi nhanh chóng. Vũ nữ này đang dùng tốc độ nhanh nhất đến được ngôi đền phương đông đó, cô ta phi lên những nóc nhà như bay.

- Mùi hắc ám.....

Cô ta bịt mũi lại nhảy lùi về sau đề phòng, vẻ mặt và hành động lúc này khác hẳn về ban nãy. Ngay lập tức khí hắc ám phóng thẳng ra ngoài không kiêng dè đàn áp cô ta vào gốc cây đại thụ ngay đó.

- Không thể nào.....

Cô ta kinh ngạc nhìn vào một bóng người xuất hiện ở trước cửa đền kia. Xung quanh người con gái đó hoàn toàn là hắc ám bao bọc lấy, nhưng mùi vị hắc ám này dường như không có ý hại cô gái vũ nữ.

- Cô là ai?

Vũ nữ nhanh chóng lên tiếng hỏi, người con gái đó tuy không rõ gương mặt ra sao nhưng vũ nữ nhận ra cô ta mặc một bộ quần áo kì quái, có quàng một chiếc khăn dài gần đến gót chân, phần dưới hơi bị rách viền một chút, tóc cô ta được buông thả tự do bay trong gió tuyết, cô ta đang bước từng bước khập khiễng ra bên ngoài. Những bước chân đó như một đứa trẻ đang tập đi.

- Người vừa tỉnh giấc?

Vũ nữ tiếp tục hỏi thì cô gái đó vẫn đang dần bước ra, ánh trăng vừa mới chiếu đến chân cô ta ngay lập tức mây lại che lấp, tuyết rơi một cách đột ngột. Những linh hồn đói khát lại lần nữa xuất hiện, chúng đang toan chạy về phía vũ nữ thì ngay lập tức một cây thương quý dị xuất hiện trên tay cô ta. Cô ta đã ngay tức khắc giết chết những linh hồn dơ bẩn làm ô uế ngôi đền linh thiêng này. Vũ nữ đó giật mình, cô gái vũ nữ này không ngờ trên đời có người mạnh như vậy, giết được cả linh hồn trong khi chúng còn chưa biến dạng vật chất. Vũ nữ như cô mạnh nhất cũng là phong ấn chúng quay trở về địa ngục. Vậy thì người con gái kia là ai?

- À đàn bà đó.....dám triệu hồi ta sao?

Một giọng nói vẫn còn là của một đứa trẻ mười mấy tuổi vang lên đầy tức giận. Cây thương đó vẫn chưa biến mất, những bóng đêm từ đầu thương cứ nhỏ dần nhỏ dần xuống nền tuyết rồi rồi biến mất. Khí hắc ám đang được thu lại, cô gái vũ nữ nhất thời to gan hỏi.

- Cô là ai vậy? Cô nói triệu hồi là sao?

- Bà ta đã dùng linh hồn của mình đánh đổi để triệu hồi các SỨ GIẢ ĐỊA NGỤC.....

Câu nói vừa dứt của cô gái không rõ mặt mũi kia làm vũ nữ kinh hãi lùi lại phía sau. Sứ giả địa ngục sao? Cô ta có từng nghe đến cái tên này ở đâu đó rồi. Đây chính là lần đầu tiên thế giới xuất hiện sứ giả được phái đến từ địa ngục để tiêu diệt những linh hồn bất tuân lệnh kia. Vì sự xuất hiện này dẫn đến những linh hồn hắc ám mới càng xuất hiện nhiều. Một linh hồn của sứ giả địa ngục gấp hàng ngàn lần linh hồn của loài người.

- Như vậy.....

- Thế giới này.....sắp đến hồi kết.

Rút lời cô gái sứ giả đó đã biến mất ngay lập tức. Vũ nữ kia kinh hãi cầm lấy cây trượng nhưng viên ngọc đỏ đó đã biến mất. Nó đã bốc hơi không một dấu vết. Và thế giới này đến hồi kết rồi sao?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chuyến Tàu Đến Fantasy

Đầu thế kỷ 20, thành phố Flower, đây là một trong những thành phố nằm ở khu vực giáp danh giữa Pháp và Đức. Thành phố này được bao bọc bởi một lớp màng năng lượng vô hình siêu mạnh, khí hậu ở đây nhờ đó mà được điều hòa rất thoải mái, không nóng cũng chẳng lạnh. Đặc biệt thành phố này rất nhiều hoa đẹp với một học viện lớn có một không hai trên thế giới chuyên đào tạo pháp sư. Học viện Fantasy, đang thông báo đến mùa tuyển tân viên. Đây là một sự kiện lớn khiến cả thành phố phồn hoa này mở hội tung bừng cùng với đó là hàng trăm, hàng ngàn con người trên khắp mọi miền thế giới quy tụ về đây ghi danh.

Nhưng trước đó phải quay ngược lại vài ngày, trên chuyến tàu từ Pháp tiến tới thành phố Flower này, một chuyện kì lạ đã xảy ra đối với mọi người.

Tại nhà ga, Nicolas Vamomos, một cậu trai 16 tuổi với mái tóc vàng nhạt cùng đôi mắt xanh blue đang đứng cầm theo một vali nhỏ hành lí. Cậu bạn mặc một bộ vest màu đen đội thêm cái mũ cùng bộ đứng đó không nhúc nhích không nói chuyện. Vì nghe lời của mẹ Anna mà Nicolas mới phải đứng tại chỗ này để tới Flower đăng ký nhập học ở Fantasy.

Tàu dừng lại, các hành khách bắt đầu bước lên, Nicolas còn chưa định bước chân lên tàu thì một người mặc áo choàng đen còn rách rách ở phần mép dưới áo, thấp hơn cậu một cái đầu và phải cậu không thèm xin lỗi rồi nhanh chóng bước lên tàu. Nicolas cũng không để ý nhiều đến vấn đề này mà ngay lập tức lên tàu tìm chỗ ổn định ngồi xuống. Để vali nhỏ đang xách rất nhẹ nhàng bên cạnh Nicolas ngồi ngả người ra ghế ngắm nhìn cảnh bên ngoài khi tàu bắt đầu chạy. Bỗng Nicolas nhận ra cái người ban nãy và phải mình đang ngồi ở phía trên tận ghế đầu tiên, người đó đang ôm cái gì đó khư khư trong tay. Vừa lúc đó một tiếng huỳnh vang lên, mọi người ngồi ở toa này đều giật mình nhìn ra phía cửa sổ chỗ Nicolas. Một bóng người đen hắc ám, Nicolas nhìn thấy tên này đeo mặt nạ quỷ màu đen, tại sao hắn bám được trên cửa sổ không một kẻ hở với tốc độ tàu đi nhanh thế này? Và hắn phá tan cửa sổ xông vào làm mọi người hết toáng. Người mặc áo choàng kì lạ kia đang ngày run lên, có vẻ là sợ chẳng?

- Người chạy được đi đâu nữa đây nhóc Angry?

Tên đeo mặt nạ quỷ đó cười ma mãnh, người mặc áo choàng đen kia vẫn run cầm cập ôm lấy cái gì đó. Nicolas nghĩ người đó đang sợ hãi nhưng ngay lập tức một tiếng cười lớn vang lên.

- Ahahahaha.....Ghoul...cậu đó phải đề ta nói đó.

Người được gã mặt nạ quỷ gọi là Angry đứng dậy, họ thấy người đó cũng đeo một cái mặt nạ màu đen trắng kì dị. Thì ra người này run lên vì nhin cười.

- Con nhãi Angry....mau giao nó ra đây.

- Người nằm mơ sao?

Giọng nói này Nicolas nhận ra đó là giọng của con gái, chỉ là một cô gái tầm tuổi cậu. Ngay lúc đó tên mặt nạ quỷ xông đến dơ chân đá cô gái Angry kia nhưng họ thấy được cô ta dơ một cái hộp hình chữ nhật màu đen có hình thánh giá nhỏ bằng bạc ở phía trước đỡ lấy đòn đánh đó. Cô gái đó hất gã mặt nạ quỷ ra rồi nghiêng người trượt về phía sau hắn tức cuối toa. Một tay cầm hộp dựng lên trên mặt sàn, một tay cô ta đưa lên với ngón trỏ và ngón giữa dơ lên chạm vào môi lầm bầm gì đó.

- Cút về địa ngục đi, phong ấn.

Cô gái Angry đó vừa rút lời một ánh sáng từ chỗ mặt nạ quỷ phát ra. Sau ánh sáng đó mọi người nhìn thấy tên mặt nạ quỷ bốc hơi mất rồi, không thấy đâu nữa. Cô gái Angry ôm cái hộp từ từ tiến về đầu bên kia, vừa đi cô ta vừa lầm bầm.

- Chết tiệt, tên đó thoát rồi.

Mọi người trong toa im như thóc cho đến lúc tàu dừng lại ở thành phố Flower họ nhất loạt chạy như bay như biến khỏi đó. Nicolas dù có kinh ngạc nhưng cũng từ từ bước xuống, cô gái đó đi ngay phía sau cậu.

- Nhanh lên tóc vàng.

Cô gái đó thúc dục thì Nicolas nhanh chóng bước đi, kì lạ là cô gái này vẫn đi theo cậu mới khổ chứ?

- Cậu nhìn gì hả tóc vàng?

Lúc này cô gái đó ngược lên, mũ áo tuột ra để lộ mái tóc bạc dài óng ả.

- Tôi có tên đằng hoàng nhé. Là Nicolas Vamomos, nhớ cho kĩ đó đừng có gọi tóc vàng.

- Tóc vàng dễ gọi mà.

Cô gái đó có vẻ suy tư rồi lên tiếng. Nicolas tức giận nhưng là đàn ông con trai không thể ra tay đánh con gái được.

- Vậy tôi cũng gọi cô là tóc bạc.

- Bình thường họ toàn gọi tôi là Angry.

- Cô dễ tức giận hả?

Nicolas tò mò, cô gái lạ mặt đó lắc đầu vẫn ôm khư khư cái hộp.

- Không, chỉ là tên gọi tắt thôi.

Nicolas nhận ra ở phía trên cái thánh giá bằng bạc nhỏ xíu đó có khắc hai chữ cách điệu D.A, nó có nghĩa là gì chứ? Death.Angel? Không, làm gì có chuyện đó. Chắc chữ A là Angry vậy chữ D là gì chứ?

- Cậu đi theo tôi hả tóc vàng?

Cô gái Angry lạ mặt quay lại nhìn Nicolas đi theo mình làm Nicolas tức giận.

- Đây, là cô theo tôi từ ga tàu nhé. Tôi đây đang đến Fantasy ghi danh, không có thời gian chơi với cô đâu.

- Aha, tôi cũng đến đó nhưng không phải ghi danh. Vậy cùng đi nhanh nào.

Cô gái đó hứng khởi nắm tay Nicolas kéo đi với tốc độ của gió đến chóng mặt. Phía trên nóc nhà tên mặt nạ quỷ đó nhìn theo. "Con nhỏ đó quả thực rất mạnh, mình nhất thời khinh địch rồi. Angry số 4, cứ đợi đi, ta nhất định sẽ lấy cái mạng của ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Cuộc Tuyển Chọn

- Oa, Fantasy lớn thật đó. Nicolas trầm trồ khen ngợi khi đứng trước cổng Fantasy. Cô gái Angry nhìn cái tên tóc vàng đang mắt sáng như sao này.

- Nè tóc vàng...

- Há?

Nicolas mắt vẫn đang chăm chú nhìn học viện không bận tâm quay sang nhìn cô gái Angry một cái.

- Ngươi vào đó ghi tên đi, cố gắng đậu nhé. Chúng ta sẽ gặp lại nhau.

- À, ừ.

Nicolas trả lời cho có rồi nhanh chóng đi vào Fantasy. Cô gái Angry đó nhìn theo cậu nhóc tóc vàng ngu ngốc này. Cái gì cũng không biết rồi có ngày chết lúc nào không hay. Không bận tâm nữa cô gái Angry ôm hộp rồi biến mất không chút dấu vết khiến vài người nhìn thấy với ánh mắt tò mò, kinh ngạc và có cả chút thú vị nữa. Tốc độ dịch chuyển của cô gái này rất nhanh dường như chỉ trong tích tắc chứng tỏ là rất mạnh.

Về phần các tân pháp sư đang lần lượt đi ghi danh lấy thẻ chuẩn bị kiểm tra. Bình thường mỗi năm họ sẽ lấy tầm 100 học sinh được chia đều ra làm 5 lớp. Nhóm đứng đầu lúc nào cũng cùng với nhóm đứng bép và cứ thế mà chia. Nicolas sau khi ghi danh thì một số thứ tự ở trước vòng tròn phép thuật màu đỏ đang quay vòng ngay trước ngực cậu. Thích thú nhìn cái vòng Nicolas hí hửng theo dòng người xếp hàng bắt đầu vào một căn phòng lớn rất lớn đứng đợi.

- Nghe nói năm nay lớp S (viết tắt của từ đặc biệt) sẽ được một giáo viên chủ nhiệm mới mà học viện mời về dạy đó.

- Dạy lớp đặc biệt sao? Nghe nói còn rất trẻ tuổi.

Bao tiếng bàn tán vang lên và Nicolas hóng mà nghe hết toàn bộ. Nhóm người gồm hai nữ một nam cuối cùng đang từ từ tiến vào đi đến gần chỗ Nicolas đứng. Gương mặt họ lạnh lùng khiến người ta tránh xa. Cánh cửa phía sau đóng lại, cả căn phòng tối om. Bỗng một màn hình mô phỏng sáng lên, một cô gái với mái tóc đỏ như máu xuất hiện.

- Xin chào các bạn tân viên mới đến với cuộc tuyển chọn của Fantasy.

Giọng nói đó thật nhí nhảnh cùng nụ cười tuyệt đẹp với cái nháy mắt điều luyện làm bao tên chết mê mệt. Cô gái đó lại tiếp tục.

- Xin giới thiệu, tôi là Monica, hội trưởng hội học sinh của Fantasy. Như mọi năm, chỉ lấy tối đa 100 người mà thôi. Các bạn sẽ phải trải qua một vòng đấu loại ngay sau đây với việc trả lời 100 câu hỏi về lịch sử của Fantasy để xem sự hiểu biết của bạn đến đâu. Sau đó tùy vào số điểm chúng tôi sẽ chọn ra 150 tân viên để vào vòng trong. Kết thúc vòng trong sẽ lại có 50 tân viên bị loại và 100 tân viên mới chính thức được nhập học. Nào các bạn, xin hãy chuẩn bị vì bài kiểm tra sẽ bắt đầu trong vòng 10s sau.

Cô gái Monica vừa rút lời thì trên màn hình mô phỏng là con số từ 10 đến 0. Khi số 0 xuất hiện là hàng loạt những màn hình nhỏ khác xuất hiện trước mặt mỗi người, nó phát ra từ cái thẻ điểm danh. Họ lần lượt chọn đáp án abcd để trả lời 100 câu hỏi mà học viện đưa ra. Một số người ngu ngốc liếc ngang dọc coi thì ngay lập tức tên đó biến mất khỏi căn phòng này không dấu vết khiến những kẻ có ý định gian lận liền từ bỏ ngay.

Trong khi đó, tại căn phòng của hội học sinh, Monica tiến tới ghế sofa trong phòng ngồi xuống, bên cạnh đó còn có hai cô gái khác cũng mặc đồng phục và còn có cả cô gái Angry đó.

- Thật không ngờ năm nay hiệu trưởng lại mời cô đến làm chủ nhiệm lớp đặc biệt. Và không ngờ hơn cô lại nhận lời đó Yon-chan.

- Đừng có gọi tôi như vậy Monica-san.

Cô gái Angry đặt hộp chữ nhật đen đó xuống nền nhà, chân gác lên bàn. Monica mỉm cười.

- Không thể tháo cái mặt nạ quái quỷ đó ra sao?

- Cũng được.

Và cô gái Angry đó đã tháo mặt nạ ra, là gương mặt rất xinh xắn với làn da mịn màng. Trang phục cô gái đó mặc cũng rất đặc biệt với đường viền màu trắng ở ống tay. Cô gái Angry đó nhìn Monica.

- Nghe nói dạo này sức khỏe hiệu trưởng không tốt.

- A phải rồi. Việc hắc ám sư cứ lộng hành như vậy không xuống sức thì là chuyện lạ rồi.

- Trên chuyến tàu đó tôi đã bị một tên Ghoul tấn công.

- Ghoul?

- Là cái bọn đột biến từ hắc ám sư, chúng không chỉ nuốt linh hồn mà còn ăn luôn thịt người. Một thứ dinh dưỡng hoàn hảo.

Cô gái Angry đó mỉm cười thích thú, vừa lúc có tín hiệu, học viên mới đã trả lời xong toàn bộ. Monica quay sang cô bạn ngồi bên trái đang ngồi ôm cái laptop mini bằng cái khổ A5 kia.

- Thông báo đi Anko.

- Rồi.

Cùng với đó tại căn phòng kia, những ai đủ tiêu chuẩn ở lại, những ai không đủ tiêu chuẩn tự động biến mất. 150 người đứng ở đây nhìn nhau thì một cánh cửa mở ra, họ lần lượt bước về phía cánh cửa đó và sang một căn phòng khác.

- Từ chỗ này, các bạn sẽ được kiểm tra có đủ tư cách để vào học viện hay là không. Chúc may mắn các tân viên.

Monica vừa rút lời thì ngay lập tức một cái hộp xuất hiện giữa phòng. Trên hộp hiện lên số 44. Mọi người nhìn nhau thì có một cô gái trước ngực là số 44 bước tới đi vào trong cái hộp đó. Sau 1 phút họ thấy lại một số nữa hiện lên. Cứ như vậy có kẻ thì không ra có kẻ phải đi ra và đi qua cánh cửa kia. Thời gian các con số xuất hiện cũng khác biệt, người thì tận chục phút, người thì vừa vào đã có số khác hiện rồi. 400. Đây là số của Nicolas mà. Cậu ta nhanh chóng bước vào. Bên trong là một căn phòng nhỏ, chắc chắn đây là phép thuật không gian của ai đó.

- Ngồi đi.

Một giọng nói vang lên, Nicolas chú ý tới là một con gấu bông màu nâu với một bên mắt chốt lại còn đội vương miện, nó đang ngồi ở cái ghế. Nicolas từ từ ngồi ở cái ghế còn lại.

- Cậu đến Fantasy làm gì?

Con gấu bông đó hỏi thì Nicolas trả lời.

- Để mạnh hơn, bảo vệ được mẹ Anna và bọn trẻ.

- Sức mạnh của cậu là gì?

- A, cái đó thì...

Nicolas gãi đầu, con gấu bông đó thấy vậy kêu cậu đặt tay lên quả cầu màu đen bên cạnh. Nicolas làm theo, con gấu đó ngẫm nghĩ gì đó rồi về mặt nó

hiện lên nét kinh ngạc hay là do Nicolas tưởng tượng?

- Được rồi đi về phía kia.

Con gấu bông đó chỉ tay để Nicolas đi về phía cánh cửa đằng sau nó. Khi Nicolas bước qua cánh cửa đó thấy được những người không quay về đang ngồi trên ghế. Đây là một căn phòng hội nghị thì phải, ghế từ từ cao dần theo bậc thang. Những ánh mắt của những kẻ khác nhìn chăm chăm Nicolas rồi lại thôi. Họ đợi thêm 5 phút mà vẫn chẳng thấy ai xuất hiện nữa, xem ra đây là toàn bộ 100 tân viên mới của Fantasy.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Tân Viên Vượt Trội

- Lucy.....

Con gấu bông đó nhìn cô gái Angry vẫn mặc áo choàng đen đang ngồi trên bàn giáo viên ở lớp S năm nhất kia.

- Chuyện gì vậy Teddy-chan?

Cô gái Angry tên Lucy kia mỉm cười hỏi. Teddy nhìn Lucy.

- Số 400, tân viên với số điểm ít nhất, kém nhất đang sở hữu một mảnh nhỏ li ti của Heart ở tim. Ngoài ra còn có những đứa khác nữa nhưng của chúng là ở một vật phẩm nào đó.

- Ta hiểu rồi.

Lucy gật đầu. Sở hữu Heart ở tận quả tim của mình sao? Xem ra là người này được cấy trọn hương đặc quyền từ Heart. Sức mạnh sẽ rất khó xác định, cần phải có hướng đi rõ ràng.

- Các tân viên năm nay rất mạnh, chúng hoàn toàn vượt trội. Zero-sama chắc chắn sẽ mong đợi.

- Không đâu, Người đó không ưa cả pháp sư và hắc ám sư. Người đó sống để giết hết những tên tội đồ dám không yên vị ở địa ngục. D.A hoạt động là vì mục đích này.

- Ừm, tớ đã nghe Lucy bị tấn công rồi. Không bị lấy mất Heart chứ?

- Không.

Lucy lắc đầu, cô trèo lên lưng Teddy và họ cùng công nhau rời khỏi căn phòng này. Lucy nhìn vẫn rất nhỏ con mà Teddy thì cao lớn. Teddy đi đến đâu mọi học viên đều cúi chào, họ đi đến tận ra sau mới thấy Teddy công một cô bé tóc bạc kì lạ. Teddy chính là một trong số những giáo sư khét tiếng ở học viện, đứng nhìn bề ngoài là thú nhồi bông mà đánh giá nhẹ Teddy-chan nhé.

Trong khi đó, tại căn phòng lớn nơi 100 tân viên được chọn vào Fantasy đã có mặt. Người ngồi theo nhóm, người thì một mình, họ nói chuyện vui vẻ với nhau thì bỗng dưới sân khấu kia là ba người con gái mặc đồng phục của Fantasy bước ra. Mà đi đầu là Monica với mái tóc đỏ đặc biệt cùng đôi mắt sắc sảo, theo sau là hai cô gái với vẻ mặt chẳng mấy hứng thú cho chuyện này.

- Xin chào các tân sinh viên, như đã giới thiệu trước đó, tôi là hội trưởng của Fantasy, đây là hai trợ lý của tôi Anko và Mía. Như mọi năm, tất cả các bạn sẽ được xếp xen kẽ. 10 người đứng đầu sẽ chung lớp với 10 người đứng chóp bảng học ở lớp S. Cứ như vậy, mà tiếp tục. Bây giờ các bạn hãy chạm vào vòng tròn ma pháp trước ngực mình, nó sẽ hiện ra lớp học và sơ đồ đến lớp đó của các bạn. Giáo viên chủ nhiệm của các bạn đang đợi các bạn ở lớp học. Cùng nhau có một năm học thật thú vị nhé.

Monica nói xong quay người cùng với hai hội phó rời khỏi. Cô không có nghĩa vụ ở đây quá lâu làm gì. 100 tân viên đang xôn xao đi tìm lớp theo sơ đồ chỉ sẵn. Tổng cộng học viện này hiện đang có 700 học viên với 7 khóa học liên tiếp. Học sinh năm bảy vừa rồi đã ra trường và được điều động đến các cơ sở khác nhau trên thế giới để tiêu diệt các linh hồn lang thang cùng với việc ngăn chặn hắc ám sư truy tìm mảnh vụn của Heart. Hơn nữa vừa xuất hiện một nhóm người gọi là Ghoul, điều này ít nhiều gây ảnh hưởng tới các pháp sư.

Lớp S-1 (đây là lớp đặc biệt của năm nhất, bởi vì học viện thường xuyên đo sức mạnh, nhiều người chóp bảng không thể nâng cao được hơn nữa, sự hài hòa không tốt dẫn đến lớp S luôn đứng chóp bảng của học viện)

- A...

Nicolas mỉm cười vì tìm được đến, vừa đặt chân vào lớp cậu đã thấy 19 con người đã ngồi yên chỗ của mình rồi, giáo viên chủ nhiệm vẫn chưa thấy đâu.

- Tóc vàng.

Lucy ngồi ngay đầu tiên dãy ngoài cùng gần cửa sổ kia vẫy tay gọi Nicolas làm mọi người chú ý. Từ lúc vào thi Nicolas đâu để ý là có nhỏ này đâu, hay nhiều người quá không thấy. Mãi lúc ngồi trong phòng cũng không có nhỏ luôn. Nicolas thấy nhỏ chỉ vào chỗ ngồi ngay đằng sau thì tiến tới, dù sao trong lớp còn có chỗ đó là trống. Lucy quay lại nhìn Nicolas mỉm cười.

- Tôi giữ chỗ cho cậu đó tóc vàng. Cậu tìm đường đến lớp lâu quá đo.

- Số 99, yêu cầu yên lặng chút đi.

Một cô gái tóc hồng ngần ngang vai ôm trọn gương mặt sắc sảo đáng yêu, tuy nhiên điệu bộ đó thật hách dịch. Nicolas nhìn cô ta lại nhìn Lucy.

- Cậu đứng thứ 99 sao?

- Ngay trên cậu mà tóc vàng.

Lucy mỉm cười, Nicolas hơi ngạc nhiên, cậu cũng chưa có xem bảng xếp hạng 100 học viên mới. Lucy nhìn cô gái tóc hồng đó.

- Số 3 phải không? Cậu đâu có quyền ngăn cản tôi nói chuyện?

- Cậu...

Cô gái tóc hồng tức giận nhưng vừa lúc đó cửa lớp bị kéo ra, Teddy bước vào lớp làm mọi người ngạc nhiên dù họ đã gặp ở trong căn phòng đó rồi.

- Đừng nói thầy là giáo viên chủ nhiệm lớp S?

Một học viên run run lên tiếng. Teddy mỉm cười nhìn cả lớp một lượt.

- Xin chào các tân viên năm nhất thuộc lớp S. Xin tự giới thiệu, tôi là một giáo viên khoa thực chiến, mọi người gọi tôi là Teddy. Tôi không phải giáo viên chủ nhiệm của các em.

Nghe Teddy nói đến đây nhiều người thờ nhẹ một cái. Nhưng câu tiếp theo của Teddy làm họ không thể cười được hơn nữa.

- Nhưng vì giáo viên chủ nhiệm của các em dính phải một vài nhiệm vụ đột xuất từ phía cô ấy nên tôi sẽ làm chủ nhiệm của các em trong thời gian cô ấy đi vắng. Tôi không quan tâm lớp S có đứng đầu bảng xếp hạng của khối hay đứng bét. Tôi chỉ có nhiệm vụ dạy các em thực chiến, đôi khi tôi có thể làm bác sĩ tâm lý.

- Thưa sensei.

Một học viên dơ tay lên, Teddy nhìn học viên nữ đó tò mò.

- Chuyện gì vậy số 2?

Teddy hỏi thì cô gái đứng thứ 2 đó nhìn Teddy.

- Những môn học không phải thực chiến thì chúng em sẽ được các giáo viên khác dạy sao?

- Không, là các em tự học dưới sự trông coi của tôi. Nếu tính ra là chủ nhiệm lớp S sẽ dạy hết nhưng cô ấy không có ở đây. Mà bình thường lớp S không hề được thầy cô trong học viện đến dạy ngoại trừ giáo viên chủ nhiệm.

- Bất công.

- Em thấy bất công sao số 3?

Teddy nhìn cô gái tóc hồng lúc trước, cô ta không nói gì yên lặng. Nicolas dơ tay lên.

- Vậy thưa sensei, làm sao để em biết được sức mạnh của mình?

- Cái đó sao? Hay là thả em vào hố độc để em phát huy sức mạnh?

Câu nói của Teddy làm họ kinh ngạc trừ vài người. Teddy lại mỉm cười.

- Tôi đùa thôi, sức mạnh của em là do em tự tìm kiếm được. Nhưng có một điều tôi phải cho toàn bộ các em trong lớp S này hay. Tất cả các em đều là những tân viên vượt trội và các em nên tự hào vì điều đó.

Trước lời tuyên bố hùng hồn của Teddy làm cho các học viên lớp S-1 này nở nụ cười thật tươi, có người thì chỉ là cái nhếch miệng thôi nhưng cũng là

một sự khởi đầu tốt với họ. Lucy nhìn Teddy tay trống cảm mỉm cười. Ở cuối lớp kia có người đã để ý tới cô rồi, từ đầu cho tới cuối.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Thân Thế

Sau khi nói vài điều cần nói về học viện, Teddy chỉ cho lớp ktx mà họ sẽ ở đó là tầng thứ 2 của tòa ktx 36 tầng kia. Tuy một tầng nhìn bên ngoài chỉ có 5 phòng là nhiều nhưng nó đã được hỗ trợ phép thuật bằng các chứa nhiều căn phòng khác trong không gian nhỏ hẹp này. Tầng đầu tiên, là đại sảnh cũng như phòng khách, phòng vui chơi, nhà hàng chung của tất cả các học viên. 5 tầng đầu tính từ tầng 2 là của năm nhất, cứ vậy mà tính lên. Về việc phân chia phòng ở mỗi tầng tổng cộng có 5 cửa chính, mỗi cửa chính sẽ có 5 phòng ngủ, 1 phòng luyện tập, 1 phòng trà, 1 phòng đạo cụ, 1 phòng tắm và 1 phòng chiến lợi phẩm kèm theo. 4 người sẽ chung 1 phòng. Khi họ vừa từ thang máy đặt chân đến tầng của mình sẽ là một căn phòng lớn vô cùng với 10 cánh cửa ở xung quanh 4 bức tường của căn phòng lớn. Căn phòng lớn hoàn toàn là không có bất cứ thứ gì chỉ trừ mấy cái cột trụ. Đây sẽ là đại sảnh thu nhỏ của từng tầng, muốn gì họ phải tự mua đồ mà trang trí. 10 cánh cửa sát tường kia đều đã để tên và sắp xếp sẵn ai sẽ ở với ai.

- Ở cùng với số 100 sao?

Cô gái tóc hồng không vui nhìn Nicolas, cậu mỉm cười gãi đầu. Chẳng là nhóm 3 người đứng đầu ở cùng với cậu bạn chóp băng. Sau khi sắp xếp đồ và phân chia giường ngủ thì họ đi ra ngoài đại sảnh, Nicolas vừa ra đã thấy Lucy mỉm cười toe toét rồi.

- Cậu ở phòng bên cạnh sao?

- Ừm, tóc vàng ở cùng 3 người đứng đầu.

Lucy mỉm cười, mọi người phải đi ăn trưa trước khi đến buổi diễn thuyết chào mừng tân viên do học viện tổ chức buổi chiều diễn ra. Hơn thế đến tối họ sẽ tham dự lễ hội tung búng có 102 của cả thành phố Flower này. Trước cửa nhà ăn ở tầng một, họ bước vào là những bàn ăn dài dành cho 10 người, hơn thế nữa còn có một cái con số ở trên tường. Họ đoán chắc lại có thêm các phòng ăn khác vì làm sao nhét được cả 700 học viên vào cùng một chỗ thế này. Mà họ vừa thấy vài nhóm đi vào một cánh cửa trong suốt từ con số đó phát ra.

- Xin chào tân viên năm nhất, bọn này thuộc lớp S năm 4 đây.

Một anh chàng tóc đỏ mỉm cười đứng trước mặt Nicolas, Lucy và nhóm bạn. Lucy để ý tên này, không thiện ý gì cả, chưa gì đã phóng hàn khí bức người đàn áp các em năm nhất rồi. Cô nhún nhát kéo tay Nicolas lướt qua người anh chàng này rồi tiến về phía bàn ăn còn trống trước mặt làm nhiều người ngạc nhiên. Ngay đến Nicolas vẫn hơi toát mồ hôi hột mà Lucy mặt tỉnh queo. Tiếp đó là nhóm 3 người kia nhàn nhả đi đến ngồi xuống cùng.

- Xem ra tân viên năm nay đúng là thật sự rất đáng giá theo lời của hội trưởng.

Anh chàng tóc đỏ đó nhếch miệng cười rồi tạm biệt nhóm bạn tiến tới ngồi cùng mấy tân viên này.

- Dù sao để khen thay cho sự tài giỏi của mấy nhóc, tôi sẽ giải đáp thắc mắc của mấy nhóc đặt ra.

- Anh là ai?

Lucy tò mò hỏi thì anh chàng tóc đỏ mỉm cười giới thiệu.

- Edgar Wilson, năm nay 18 rồi, đang học lớp S năm 4. Đứng thứ 2 trong kì thi tân viên đó.

- À, vậy sao? Anh theo học ở đây từ lúc 15 tuổi cơ à?

Lucy mỉm cười, Edgar gật đầu, họ chọn món theo thực đơn và phục vụ bàn khiến mấy tân viên này hơi ngạc nhiên vì đó là những con gấu bông nhỏ con hơn Teddy.

- Đây là do Teddy-sensei tạo ra. Hiệu trưởng đã cho phép thầy ấy làm vậy để tiết kiệm nhân lực. Thầy ấy thực sự rất giỏi.

- Cái con gấu bông đó sao?

Cô gái tóc hồng đó có vẻ không tin thì bị hai ánh nhìn lườm cho đến run người của Edgar và Lucy.

- Đừng có gọi Teddy-sensei là cái con gấu bông. - Lucy không thèm nhìn cô bạn tóc hồng mà gấp thịt ăn với cơm.

- Phải đó, mọi người ở học viện vô cùng kính trọng thầy ấy đó. Thầy ấy là trưởng khoa thực chiến, nói thẳng ra là trưởng của các trưởng khối. Cấp bậc

của thầy ấy chỉ sau hiệu trưởng và mấy ông bà thư kí lằng nhằng thôi. Hơn nữa thầy ấy luôn đứng đầu danh sách thực lực mạnh nhất của các thầy cô trong trường. Ngay cả hiệu trưởng còn phải nể thầy ấy vài phần dù họ có thực lực ngang nhau.

- Không thể tin được.

Nghe Edgar nói mà không chỉ cô gái tóc hồng đến mấy đứa tân viên ngồi nghe được cũng kinh ngạc tròn tròn mắt. Teddy thực sự mạnh vật sao? Edgar mỉm cười nhìn mấy tân viên này.

- Vậy mấy cô cậu cũng nên giới thiệu chút chứ nhỉ? Tên và tuổi nhé.

- Em là Nicolas Vamomos, năm nay 16 đến từ Pháp, học lớp S.

Nicolas nhanh nhẩu giới thiệu đầu tiên, nói chuyện với Edgar thì cậu cũng bớt cái cảm giác hơi sợ sợ kia. Lucy ngồi bên cạnh mỉm cười nói rõ ràng rất lớn khiến bao người đang ăn và đang đi xung quanh gần căn phòng này đều nghe được.

- Lucy Angry, 14 tuổi, lớp S.

- An....Angry?

Edgar không tin được, một vài học viên nằm trên đầu bàn tán thì thầm về chuyện này. Nhưng...

- Ừm, em là một Angry, là học trò của Teddy-chan.

Lucy tiếp tục mỉm cười càng làm mọi người ngạc nhiên ngờ vực hơn.

- Là D.A phải không? Em là một trong các môn đệ của D.A?

- Có thể cho là vậy.

Lucy mỉm cười nhìn Edgar, thì ra họ vẫn chưa nhận ra cô không phải môn đệ mà là một DA thực sự. Hừm, vậy thì càng thú vị hơn mà thôi.

- Thật tuyệt, ở học viện này nhiều người muốn làm môn đệ của D.A mà không được đó, họ liên tục đăng ksy mà đều bị từ chối. Em còn nhỏ vậy đã được làm môn đệ của D.A rồi.

Edgar thực sự hơi phấn khích nói, Lucy chỉ cười cười không nói gì.

- Tôi là Sakura Kinomoto, năm nay 16 tuổi.

Cô gái tóc hồng đó lên tiếng cất ngang sự vui mừng phấn khích thấy rõ kia của Edgar. Lucy mỉm cười nhìn Sakura, thì ra tên là vậy. Là hậu duệ của vụ nữ huyền thoại được Zero-sama tha mạng sao? Đối với các DA, họ luôn coi các pháp sư đến từ Nhật Bản là hậu duệ của vụ nữ huyền thoại đã sống sót khi chạm mặt Sứ giả địa ngục đầu tiên đặt chân tới trái đất. Hơn nữa chính vụ nữ này đã khiến dẫn đến một phần tình trạng hiện nay vì cái ngày đó là vụ nữ đã làm mất Heart để nó được học giả thuật tìm thấy mà khai phá khiến Heart vắng làm trăm nghìn mảnh khắp trái đất.

- Tớ là Yui Yoshida cũng 16 tuổi, còn đây là Shu Sawanaki, cậu ấy hơn tụi này một tuổi. Bọn tớ từ Nhật Bản đến.

Yui là cô gái tóc nâu, nhìn rất dịu hiền và dễ gần lên tiếng. Lucy chú ý đến cái tên Shu liên tục nhìn mình từ nãy giờ kia. Ngay lúc đó, Teddy xuất hiện ở cửa nhà ăn làm nhiều người ngạc nhiên. Lucy lập tức đứng dậy mỉm cười nhìn mọi người.

- Đi đây, Teddy-chan gọi rồi.

Lucy nói rồi chạy nhanh đến chỗ Teddy, cô được Teddy đưa cho cái hộp màu đen đó mà Nicolas nhận ra lúc trước Lucy ôm khư khư cái hộp không buông. Họ nói gì đó rồi Teddy bế Lucy biến mất ngay lập tức.

- Xem ra lớp S năm nhất có một con quái vật rồi đấy, các cô cậu nên cẩn thận thì hơn vì có tin đồn, hắc ám sư đang xuất hiện ở Fantasy.

Edgar nói rồi đứng dậy, cậu ta còn cầm theo quả táo trước khi rời đi. Bốn người kia ngồi nhìn nhau không nói gì. Có quan hệ thân thiết với Teddy, lại là một người thuộc môn đệ của DA. Không hề tầm thường.

- Mà này, DA là gì vậy?

Nicolas lên tiếng hỏi câu ngu dốt liền bị Sakura cầm cây quạt cho một phát vào đầu cho tỉnh. Yui mỉm cười.

- Nicolas không biết DA là gì sao?

- Không biết thật, chỉ biết A là Angry thôi.

Nicolas ôm đầu nói thật lòng, ở chỗ cậu sống nói thẳng ra mấy cái pháp sư, hắc ám sư, phù thủy rồi Ghoul hay vân vân và mây mây, cậu chẳng biết gì hết.

- DA là viết tắt của Drive Angry có nghĩa là Sứ giả địa ngục. Họ là những sứ giả được địa ngục gửi tới để tiêu diệt những linh hồn phản loạn. Môn đệ của DA là những pháp sư được DA chọn để làm việc cho họ. Cũng như pháp sư đi tiêu diệt hắc ám sư và linh hồn thối.

- Ra là vậy.

Nicolas gật gù, Sakura nhìn cậu có chút bức tức.

- Đúng là ngu quá mà. Không hiểu sao người như cậu cũng vô được học viện Fantasy.

- Haha....

Nicolas chỉ biết gãi đầu mỉm cười cho qua. Trong khi ba người nói chuyện thì Shu đang ngồi suy nghĩ về chuyện của Lucy. Thật là một cô gái đáng ngờ, ẩn chứa bao nhiêu bí mật. Trình độ của cô gái này rõ ràng hơn hẳn rất nhiều học sinh trong học viện. Vậy tại sao lại vào lớp S và đứng gần cuối bảng?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Chiếc Hộp Bí Ẩn

- Vậy có chuyện gì sao? Mấy người có biết gọi tôi ở trong tường kiểu này lộ liễu lắm không?

Lucy nhìn Teddy và ba vị hội học sinh đáng kính kia. Trước bàn dân thiên hạ lại đưa cô đi như vậy không phải công bố quan hệ đặc biệt sao? Monica nhìn Lucy mỉm cười.

- Có phát hiện phù thủy trà trộn vào học viện.

Nghe Monica nói vậy, Lucy đặt cái hộp màu đen hình chữ nhật bên cạnh, còn mình tay khoanh trước ngực, mặt hơi ngênh lên nói.

- Bọn ta không gọi chúng là phù thủy. Chỉ có lũ pháp sư các người mới gọi vậy thôi. Sứ giả địa ngục luôn gọi chúng là hắc ám sư. Bọn phản loạn đối lập với pháp sư các người. Đừng gọi phù thủy trước mặt ta.

Lucy kiêu ngạo nhìn họ, cô là ghét nhất cái kiểu gọi phù thủy, nó đánh đồng với đám pháp sư yếu kém gây ra vụ hỗn loạn của thế giới này. Teddy nhìn về phía tòa tháp trước mặt, một tay đưa lên xoa đầu Lucy.

- Bình tĩnh đi Lucy. Họ luôn coi 'hắc ám sư' là 'phù thủy' rồi biết sao được.

- Teddy-chan, cậu có dễ dãi quá không vậy?

- Có lẽ giờ này hắc ám sư đó đang tới chỗ của hiệu trưởng.

Anko đẩy đẩy gọng kính thông báo. Teddy mỉm cười.

- Vậy là ngay từ đầu mục tiêu của chúng là Kawachi, thế nên cô ta mới giả bệnh.

- Chắc không chỉ có vậy thôi chứ?

Lucy đứng đó nhũn mảy, nếu tấn công hiệu trưởng thì cần gì gọi cô đến, một mình hiệu trưởng đủ để diệt tên hắc ám sư rồi. Monica nhìn cô nở nụ cười mỉa mỉ.

Đã có phát hiện, kết án đã bị đục thủng một lỗ hổng lớn, tới nay lại có lẽ hội lớn được tổ chức. Học viện sẽ chẳng còn ai nên chúng tôi cần sức mạnh của cô để tái tạo lại kết án đó Yon-chan.

- Tôi đã nói mình ghét cái tên Yon-chan, đừng gọi tôi như vậy Monica.

Lucy nhìn chăm chăm vào Monica không vui. Nhưng sức nhớ đến chuyện quan trọng hơn, Lucy nhìn họ.

- Vậy còn cái vụ chiều nay triệu tập thì sao? Tuy không ai để ý mấy nhưng lũ bạn lớp S cũng ít nhiều quan tâm. Chúng nhận ra người mặc áo choàng đó là tôi.

- Vậy cứ gió thuận chiều đi.

Monica mỉm cười, vừa lúc một chiếc lá rơi xuống chỗ họ. Khi chiếc lá chạm đất là lúc 5 bóng người vụt mất không một dấu vết chỉ để lại chiếc lá nằm yên đó. Sự dịch chuyển một cách nhanh chóng, đúng là sức mạnh đáng kinh ngạc.

- Teddy-chan, cậu có thấy đây là điều đúng đắn? Zero-sama hoàn toàn không thích dính líu đến pháp sư và con người.

- Zero-sama chỉ cần tiêu diệt họ, còn về chuyện sống cùng chẳng bận tâm đâu.

Teddy mỉm cười, họ cùng nhau tái tạo lại cái kết án đã bị đâm thủng kia. Đúng là bọn hắc ám sư ngày càng không coi ai ra gì. Chúng cũng nên nể mặt một DA đang ở ngay trong học viện này là Teddy chứ? Chẳng lẽ coi thường DA đến vậy sao?

Chiều đó, các tân viên đã có mặt tại căn phòng lần trước để nghe mấy bài diễn thuyết buồn ngủ mà đến họ cũng biết từ lâu rồi. Chỉ có vài tin có vẻ hấp dẫn đó là các danh mục thi đua. Nghe nói mỗi kỳ sẽ có bảng xếp hạng được thông báo trên bảng tin phép thuật. Sẽ có ba mục, xếp hạng cá nhân, xếp hạng lớp và xếp hạng giáo viên. Lớp S luôn là lớp sở hữu các học viên đứng đầu bảng xếp hạng cá nhân và cũng là lớp đứng chóp bảng xếp hạng lớp. Giáo viên của lớp S ít nhiều thầy cô từng dính cuối bảng xếp hạng. Hơn nữa học viện thỉnh thoảng vẫn cho học sinh thực thi nhiệm vụ cùng giáo viên của mình theo nhóm. Nhưng đó cũng chỉ là vài dịp đặc biệt.

- Lucy đi đâu rồi nhỉ?

Nicolas ngo ngoe nghiêng đủ chiều cũng không thấy Lucy đâu cả. Nhóm ba pháp sư kia cũng đã chú ý tới. Đúng là rất đáng ngờ, tự dưng đi cùng Teddy rồi biến mất không một chút dấu vết thế này.

- Tôi nay có lễ hội, nghe nói Flower luôn tổ chức rất rầm rộ.

- Có vẻ sẽ rất vui.

Vui mỉm cười với Nicolas, họ vừa đi vừa nói chuyện rồi cùng nhau chuẩn bị cùng các học sinh trong học viện ra ngoài hòa mình vào lễ hội lớn của thành phố. Học sinh năm cuối cũng tham gia vào các đoàn diễu hành của thành phố cùng với đó là vài học sinh xuất sắc của lớp S. Lúc này vẫn chưa tối hẳn nên mọi người vẫn chỉ là ăn uống cười nói với nhau. Đến tối, Shu đã tách khỏi nhóm và đi riêng, cậu đang đi tìm Lucy, chắc chắn cô đang che dấu điều gì đó. Đúng lúc này, tiếng chuông vang lên từ ngọn tháp cao nhất của học viện với quả chuông vàng. Shu nhìn lên, đây là điều không hay ho gì. Nó báo hiệu cho cuộc diễu hành đã bắt đầu, đến lúc lên đèn. Không khí của thành phố rộn rã tung bừng hẳn lên, mọi người rất thích các tiết mục mà đoàn diễu hành biểu diễn. Trong khi đó ở học viện.

- Các người nghĩ mình có thể đi tiếp sao hắc ám sư?

Lucy trong trang phục như ngày đầu tiên đến học viện, cô mặc áo choàng rách chút ở mép dưới đó cùng với chiếc mặt nạ kì quái.

- DA, hôm nay sẽ là ngày tận số của người.

- Còn phải xem.

Lucy nhếch miệng cười, cô nhìn cái đám hắc ám sư chỉ có số đông này.

- Triệu hồi, sứ giả ánh sáng.

Lucy vừa rút lời thì từ dưới đất ngời lên một cái hộp hình chữ nhật màu đen có một vật lóe sáng ở phía trước hộp đó là chữ thật nhỏ làm bằng bạc có khắc DA giống ở cái hộp nhỏ kia. Chiếc hộp được triệu hồi này nhìn giống y hệt quan tài.

- Các người nên thấy may mắn vì được chiêm ngưỡng sứ giả ánh sáng đi.

Lucy nhếch miệng cười và lấp hộp được kéo dịch sang bên một cách tự động, bước ra từ hộp là một người con gái khoác trên mình một trang phục màu trắng mềm mại có choàng một lớp vải lụa mỏng manh từ trên đầu xuống nhìn càng giống đức mẹ thánh thiện. Cô gái đó mở mắt nhìn hắc ám sư trước mắt mình.

- Đã đến giờ phán quyết. Ân tử.

- Kết liễu chúng đi.

Lucy vừa rút lời thì một ánh sáng cực đại chói mắt phát ra. Shu vừa trở về học viện đã phát hiện ra ánh sáng đó nhưng cậu vô tình nhìn thấy trên tòa tháp đó có vật gì lóe sáng. Shu ngay lập tức xuất hiện bên trên chỗ đó, đây là đỉnh của tháp chuông (ngọn tháp của học viện chứa quả chuông lớn) và đó không phải cái gì khác, chính là chiếc hộp nhỏ màu đen có hình thánh giá bằng bạc cách điệu trên đó. Là cái này phát sáng sao? Shu chạm vào chiếc hộp, khi cậu gần như mở nó ra thì một bàn tay đã túm lấy tay cậu ngăn lại.

- Cậu sẽ chẳng nhận được gì từ nó đâu.

Lucy lạnh lùng lên tiếng. Shu rút tay lại quay sang nghi hoặc nhìn Lucy.

- Cậu không đơn thuần là môn đệ. Với sức mạnh đó.....

- Cậu đúng là thông minh thật. Đúng vậy, tôi không phải môn đệ mà là một Sứ giả địa ngục. Giờ thì rời khỏi đây thôi, hết việc rồi.

Lucy nói rồi ôm lấy cái hộp cùng Shu biến mất khỏi tháp chuông này. Họ đi bộ từ chân tháp chuông về ktx tí bên kia học viện.

- Đừng nói cậu là giáo viên chủ nhiệm

- Ai cha, lại bị cậu phát hiện rồi. Tôi muốn quan sát xem học sinh của mình thế nào.

Lucy mỉm cười, cô vẫn khoác áo choàng nhưng đã gỡ mặt nạ. Shu nhìn cô.

- Cậu hình như có hứng thú với Vamomos?

- Ừm, tóc vàng là một nhân vật sở hữu khả năng tiềm ẩn. Cậu ấy rất mạnh, sau này sẽ có tiền đồ đây. Thế nên tôi đang tính cho cậu ta vô trường hợp nguy hiểm để phát huy khả năng đó. Tuy nhiên cậu cũng là người thực sự mạnh đó Shu. Vậy nên tôi mới dễ dãi nói hết bí mật cho cậu nghe.

Lucy ôm cái hộp quay sang nhìn Shu. Thấy cô có vẻ chật vật thì Shu đã cầm cái hộp giúp cho.

- Cậu biết?

- Ừm. Teddy-chan rất giỏi đánh giá sức mạnh của người khác. Chỉ cần nhìn qua là cậu ấy có thể biết ai mạnh ai yếu, ai có tiềm năng lớn.

- Chiếc hộp này có gì?

Shu hỏi thì Lucy nhìn cậu vẫn là mỉm cười. Một nụ cười rất tự nhiên.

- Nó chẳng có gì bên trong cả. Chiếc hộp này chỉ để ngụy trang mà thôi. Tôi làm vậy để đánh lạc hướng những kẻ truy lùng tôi. Để bảo vệ đám học trò ngu ngốc của mình tôi nghĩ có lẽ không nên giữ hộp lại bên mình. Có lẽ nên tiêu hủy cái hộp này đi.

Lucy mỉm cười và chỉ cái chớp mắt là cái hộp biến mất. Shu cũng chẳng ngạc nhiên gì với khả năng này. Sứ giả địa ngục, dù không được nghe nhiều nhưng cậu biết họ là những người có sức mạnh rất đặc biệt và vượt xa các pháp sư. Sức mạnh của họ là tự họ chứ không ngờ khả năng nhận được từ Heart của con người mà bây giờ nhiều người cũng chẳng biết nổi Heart là cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Dấu Hiệu

- Tôi có thể hỏi cậu vài chuyện không?

- Ừm, cứ tự nhiên đi.

Lucy mỉm cười, Shu nhìn cô vẫn vô tư kia.

- DA có nhiều môn đệ chứ? Chắc họ rất mạnh.

- Ừm, để giải đáp điều này chắc tôi nên kể cho cậu rõ về chuyện của DA. Người đầu tiên đặt chân tới thế giới này là Zero-sama. Người là sứ giả mạnh nhất, tài năng nhất và cũng kì cục nhất. Zero-sama ghét tất cả mọi thứ. Người còn ở đây chỉ là vì làm tròn nhiệm vụ của mình. Những con số mà người ta gọi chẳng qua là thứ tự chúng tôi được triệu hồi đến thế giới này.

- Chắc có rất nhiều DA.

- Không, chỉ có duy nhất 7 sứ giả đến được đây. 10 năm trước Zero-sama đã đóng cổng triệu hồi lại. Tôi là số 4, người thứ 5 được triệu hồi đến thế giới này. Tuy tôi biết mặt vài người nhưng tôi không phải một sứ giả mạnh mẽ. Sức mạnh của chúng tôi chẳng phụ thuộc vào con số họ gọi mà phân cấp.

- Vậy Teddy có phải là một sứ giả?

Shu rất tò mò, bình thường cậu luôn giữ hình tượng lạnh lùng nhưng thực chất Shu là người sống rất thoáng, nói cũng nhiều. Đó là sự thay đổi do vài chuyện đã xảy ra.

- Ừm, Teddy-chan là sứ giả số 2. Cậu ấy thực sự rất mạnh, tôi cũng chưa từng hỏi vì sao cậu ấy lại có hình dạng như vậy. Còn cái chuyện môn đệ đó

không như người ta vẫn biết đâu. DA chúng tôi không thích dính tới pháp sư vì Zero-sama không thích họ. Thế nên chỉ một vài người quá mạnh lọt vào mắt xanh của các DA nên được chọn làm môn đệ thôi. Hiện tôi được biết số 3, số 5 và số 6 là nhận môn đệ. Tuy nhiên môn đệ có mạnh hay không tôi chưa biết. Tôi chỉ nghe Teddy-chan nói họ rất mạnh, tầm xấp xỉ gần bằng tôi.

- Đáng kinh ngạc đó.
- Cậu thực sự là một pháp sư mạnh, tôi mong cậu hãy cân nhắc việc chọn phe phái.
- Lựa chọn phe phái sao?

Shu nhú mày, Lucy tiếp tục giải thích.

- Hiện có 4 thể lực đang đối đầu nhau. Các sứ giả, pháp sư, hắc ám sư và Ghoul. Dù cậu chọn phe nào thì tôi tin cậu cũng ổn.
- Nếu tôi chọn DA?
- Tôi không chắc. Ai sẽ nhận cậu làm môn đệ đây? Và tôi cũng chẳng ủng hộ cậu là bao nhiêu. Còn nếu cậu chọn phe đối lập cũng chẳng vấn đề gì. Cậu chỉ đơn giản trở thành kẻ thù mà tôi cần tiêu diệt. Dù sao tôi chẳng bận tâm đâu. Miễn sao cậu muốn thì con đường nào cũng tốt cả. Vì tôi biết cậu rất mạnh và cậu sẽ còn mạnh hơn nữa. Thế nên tôi mong cậu để ý và dạy cả tóc vàng được không? Cậu ấy với cậu sẽ trở thành cặp đôi bất khả chiến bại.

Thấy Lucy có vẻ rất vui thì Shu chẳng nói gì. Từ xa Teddy vẫn dõi theo hai người này. Cả hai người đều không biết mình dính dáng đến chuyện gì sao?

- Shu...nói thẳng thắn nhé, tôi không ưa cậu mấy.
- Tại sao? Cô nói tôi mạnh mẽ, còn nhờ vả tôi nữa.
- Vì cậu là dân Nhật Bản. Mà những người xuất thân từ đó chúng tôi luôn coi là hậu duệ của vụ nữ đó. Bà ta là người đầu tiên chạm mặt và trông thấy hình dáng của Zero-sama. Bà ta đã được Zero-sama tha mạng. Dù sao cuộc chiến này cũng do con người các cậu tự chuốc lấy mà thôi.
- Vậy cô biết hình dáng của Sứ giả đầu tiên đó chứ?

Shu rất tò mò được biết hình dáng của vị sứ giả lừng danh được xem là mạnh nhất này. Lucy có suy nghĩ chút.

- Tất nhiên.
- Cho tôi xem đi sensei.

Shu hạ mình gọi Lucy một câu sensei để được xem. Lucy mỉm cười đưa cho Shu.

- Đây, tôi có từng vẽ lại một cái khuôn đen sau khi từng thấy người qua cái bóng.

Lucy đưa cho Shu xem, đó là người con gái tóc thật dài, có quàng khăn rách chút ở mép dưới, cộng với đó còn có một cái lưỡi hái kì quái nữa. Shu kinh ngạc nhìn chăm chăm bức ảnh không rõ người chỉ có khuôn ảnh.

- Theo như tôi được biết, từng có một hắc ám sư về phe của Zero-sama để tiêu diệt linh hồn phản bội. Sau đó thế nào cũng chẳng rõ. Chỉ biết hiện tại người cũng biệt tăm. Thế nên cậu cũng phải giúp tóc vàng đấy, rồi hãy cân nhắc chọn phe. Gọi là chính nghĩa nhưng chưa chắc đã là chính nghĩa. Pháp sư nói mình vô tội nhưng họ mới là kẻ gây nên tội ác diệt vong này cậu hiểu chứ?

- Ừm

Shu gật đầu, Lucy vui vẻ đi trước, Shu nhìn chăm chăm vào tờ giấy đó. “Okaa-san, con không nhầm được. Là người, con đã tìm người rất lâu rồi Okaa-san. Xin hãy chờ con, con sẽ gặp lại người nhanh thôi Okaa-san.”

Chuyện này là sao đây? Angry Zero lừng danh lại là mẹ của Shu sao? Bí ẩn này đúng là đáng tò mò. Dấu hiệu đầu tiên đã được khám phá. Điều Teddy lo sợ là gì đây?

- Lucy.....Shu.....cả hai đứa đáng tự dính lấy rắc rối lớn đấy. Đừng có đi tìm Zero-sama, người sẽ nổi điên vào lúc này mất.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Giáo Viên Chủ Nhiệm

- Aizzz, buồn ngủ quá.....Lucy ngáp rồ dài rồi nằm dài trên bàn. Nicolas quay lại nhìn cô.

- Cậu đêm qua không ngủ được sao? Hay lại trốn đi xem lễ hội lâu quá.

- Yên lặng cho tôi ngủ chút đi tóc vàng.

Lucy nằm gục trên bàn. Vừa lúc đó cánh cửa bị kéo mạnh ra, hội học sinh đã có mặt.

- Lucy Angry, tội danh phá hoại tài sản chung. Yêu cầu theo chúng tôi đi chịu phạt.

Monica mỉm cười tà mị, Lucy đang ngủ bị làm phiền.

- Hôm nay lớp S có vụ luyện tập mới rồi thưa senpai.

- Vậy sao? Tôi sẽ nói với Teddy-sama.

Monica vẫn không chịu buông. Lucy nhìn Monica ngoáy ngoáy tai rồi thổi một cái.

- Teddy-chan đâu phải giáo viên chủ nhiệm

- NÀY, Yon-chan, cô tính trốn việc mình phá hoại hả? Mau đền tiền đi rồi cô muốn quản lớp thế nào thì quản.

- Quản lớp là sao?

Mười mấy học viên trong lớp tên tò không hiểu. Lucy đưa tay vuốt mặt.

- Ai cha, Monica-san, cô làm hỏng kế hoạch của tôi rồi đó.

- Còn tôi chưa tính sổ cô dám đá một học viên lớp S ra khỏi học viện Fantasy này đâu Yon-chan. Việc giả danh làm học viên cũng có tội đấy.

- Vậy chẳng lẽ.....

Mười tám con người mắt tròn mắt dẹt nhìn Lucy. Nói như vậy cô là giáo viên chủ nhiệm đích thực của họ sao? Một con nhóc mới có 14 tuổi đầu.

- Monica chết tiệt.

Lucy lẩm bẩm, vừa lúc Teddy đi vào nhìn cảnh tượng của đám học viên cũng biết chuyện gì đã diễn ra.

- Teddy-chan trả thiệt hại giúp tôi đi.

Lucy thấy Teddy nhảy ngay đến ôm lấy cánh tay mà cầu xin. Teddy nhìn Lucy.

- Tôi đang tiết kiệm hết tiền rồi.

- Ấc vậy Monica-san này, tôi đã có công tạo lại mạng chần rồi cả việc đánh bại bọn hắc ám sư nên có đi có lại. Dù sao tôi cũng chỉ phá có xiu.

- Vậy mà là xiu sao?

Minica nhíu mày, cả cái khoảng gần tháp chuông đều bị tanh bành hết cả ra. Mía đứng đó nhảm tính.

- Vậy thì trích từ tiền lương của cô ra trả vậy, chỉ cần mất 4 tháng dạy 19 đứa nhóc lớp cô thôi Angry-sama.

- Ô, 4 tháng sao?

Lucy có vẻ suy nghĩ rồi chấp thuận, cũng không tệ. 4 tháng ngoan ngoãn dạy dỗ cái đám này. Nghe Mía nói là Angry-sama họ càng ngạc nhiên hơn, cô là DA thực sự chứ không phải môn đệ.

- Rồi tiền khách để lớp tôi học, sắp tới có vụ xếp hạng rồi.

Lucy đuổi ngay lập tức, cánh cửa bị kéo vào cái rầm lăm cả lớp kinh ngạc. Họ vẫn chưa thể chấp nhận được việc Lucy là giáo viên. Lucy nhìn cả lớp một lượt rồi ngồi lên mặt bàn, Teddy đứng phía bên cạnh không nói gì.

- Được rồi, xin tự giới thiệu tôi là Lucy Angry, DA số 4. Do hiệu trưởng của Fantasy hết lòng mời tôi đến chinh đồn lớp S cho nên tôi đã đến đây, mà trên hết số tiền tôi nhận được khá lớn cho nên tôi mới nhận.

- Cô thực sự là DA?

Sakura về không tin hỏi lại. Lucy nhìn cô ta.

- Tôi đã nói mình là DA rồi, Teddy-chan cũng là một DA thế nên khôn hồn đừng có nói xấu cậu ta. Mà trên hết,.....

Lucy chỉ thẳng ngón tay xuống lớp.

- Tất cả những ai là pháp sư đến từ Nhật Bản tôi vô cùng ghét. Tất cả các người cứ coi chừng không tôi đánh rớt hết.

- HẢ?

Mọi người hét lên bất mãn, Lucy khoanh tay trước ngực mỉm cười vui vẻ. Teddy nhìn cô.

- Lucy, hôm nay tôi phải đi gặp Angry số 1 và số 3. Có gì cậu tự lo liệu đi.

- Ừm. Tôi chưa gặp số 1 bao giờ, có vẻ thần bí nhưng dù sao cũng không quan tâm.

- Gã số 1 đó là một tên điên. Cậu tốt nhất đừng nên gặp thì hơn.

Teddy nói rồi đi về phía cửa, trước khi đi còn quay lại nhìn 19 đứa ngồi trong lớp S này.

- Mấy đứa nên cẩn thận con quái vật đang ngồi kia. Đừng thấy Lucy là con nhóc 14 tuổi mà lơ là. Cậu ấy là một trong số các Angry sở hữu sức mạnh đặc biệt kèm theo đó còn nằm giữa Heart nữa, một mảnh lớn chứ không liti như mấy đứa đầu.

Nói rồi Teddy kéo cửa đóng lại, cả lớp nhìn về phía Lucy kia.

- Không tin nổi cô là giáo viên chủ nhiệm.

Sakura bất mãn, Nicolas có vẻ kinh ngạc những cũng có vẻ ngưỡng mộ.

- Phải gọi tôi là Sensei số 3.

- Đừng có gọi tôi như vậy.

Sakura không vui, Lucy mỉm cười và trong chớp mắt họ đã thấy Lucy ngồi ngay trên bàn trước mặt Sakura rồi.

- Tôi đã nói gọi tôi là sensei.

Nói rồi Lucy nhảy xuống đi từ từ về phía bàn giáo viên của mình.

- Xin hãy nghe cho rõ đây, đừng để bề ngoài của tôi đánh lừa, tôi không đơn thuần 14 tuổi đâu. Mà dù sao các cô cậu cũng chẳng cần quan tâm tôi bao nhiêu tuổi làm gì. Tôi rất ghét sự ghi nhớ nhiều nên tôi sẽ gọi các cô cậu bằng số. Ai bất mãn yêu cầu đấu với tôi mà tôi có lỡ tay giết chết ai cũng đừng oán hận.

- Sensei.....

Một cô gái ngồi đầu từ cửa lớp vào dơ tay lên hỏi. Lucy quay sang cô gái đó.

- Có chuyện gì sao?

- Cô sẽ dạy tui này hết tất cả mọi thứ sao sensei?

- À, tiện đây nhắc luôn. Tôi không muốn đứng bét một chút nào thế nên lớp S-1 phải có mục tiêu vươn lên đứng đầu khối thậm chí là đứng đầu học viện với số điểm cao nhất chứ chưa cần tuyệt đối.

- Cô có thể chắc vậy sao sensei?

Một đứa khác lại lên tiếng hỏi. Lucy mỉm cười hắc ám làm họ nổi cả da gà.

- Yên tâm đi, nếu lấy điểm tập thể thì 10 số cuối cùng thường hay cán bước 10 số đứng đầu. Tôi đã lường trước việc này rồi. Chính vì vậy 10 đứa đứng đầu sẽ kèm 10 đứa đứng dưới. Và còn nữa chúng ta sẽ kéo các lớp khác xuống điểm.

- Bằng cách nào chứ?

Nicolas không hiểu hỏi, ngay bản thân cậu ta còn chưa biết sức mạnh của mình là gì.

- Đơn giản thôi. Cái đó tôi rất rõ. Trước đây tôi từng làm rồi mà.

Lucy mỉm cười tươi rói,

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Kế Hoạch

Vừa lúc đó cánh cửa lại mở ra, một người phụ nữ xinh đẹp với mái tóc vàng óng cùng đôi mắt xanh blue xuất hiện. gương mặt người này nhìn rất quen.

- Yo, Kawachi-san, cô khỏe rồi chứ?

- Lucy, đừng có quậy tung bừa cái học viện này lên. Tôi không nể tình vì cô là cục cưng của DA đâu.

Kawachi ánh mắt chán nản nhìn Lucy. Thấy thái độ đó Lucy biết không nên đùa.

- Vậy hiệu trưởng Fantasy lừng danh như cô đến đây làm gì?

- Hiệu....hiệu trưởng đó.

- Oa, là hiệu trưởng.

Mọi người ở bên dưới bàn tán. Lucy ngồi trên mặt bàn lờm cho mấy đứa này một cái.

- Im hết đi.

- Lucy, vì cô đã đá một học viên của tôi ra khỏi đây nên tôi phải bù quân số. Lớp S-1 sẽ có thêm một thành viên nữa, sức mạnh thuộc loại trung bình.

- Ồ.

Lucy và cả lớp cùng ồ lên trừ Shu, cậu không tham gia mấy cái biểu cảm vô bổ của lớp. Và lúc đó một cô gái tóc đen buộc hai bên, đôi mắt màu tím long lanh nhìn cả lớp.

- Xin chào mọi người, tớ là Natsu Momo năm nay 15 tuổi, tớ đến từ binh đoàn pháp sư số 4.

- Oa, là người trong quân đoàn.

Mọi người lại được dịp khen ngợi không ngớt. Lucy liếc nhìn con nhỏ này.

- Kawachi-san.....

Lucy chưa kịp nói xong thì Kawachi đã bốc hơi luôn rồi. Natsu nhìn giáo viên chủ nhiệm của mình miệng cười toe toét.

- Momo-san, yêu cầu đừng có biến lớp S của tôi thành cái chuồng lợn.

- Yên tâm đi Yon-chan, tôi sẽ đưa lớp S của chúng ta lên đứng đầu.

Natsu mỉm cười, Lucy đưa tay ôm mặt, ôi trời đưa ai đến không đưa lại đưa cái con nhỏ ham ăn ham chơi này đến.

- Ngồi phía sao số 100 đi, từ nay cô là số 99 đó Momo-san.

- Vâng thưa Yon-chan,sensei.

Natsu mỉm cười đi về chỗ ngồi, Lucy đưa tay lên cầm cái điều khiển bấm bấm thì một màn hình trong suốt xuất hiện. Trên màn hình lại chia ra làm 8 phần với 8 khu vực kì lạ.

- Có ai biết đây là gì không?

- Có em sensei ơi....

Natsu dơ tay lên, Lucy thờ dãi nhìn nhỏ này chán nản nói.

- Vậy xin mời số 99 nói.

- Đây là 8 trận đồ mô phỏng của Fantasy. Vượt qua được một trận đồ này sẽ được cộng 10 điểm cho mỗi lớp và 50 điểm cho mỗi cá nhân.

- Ô, vậy thì tham gia thôi.

Mấy đứa khác cũng nhao nhao cả lên. Natsu ngồi xuống mỉm cười lấy từ trong balo ra một gói snack khoai tây ra ăn ngon lành trước sự ngạc nhiên của nhiều người.

- Nói như mấy đứa thì cái học viện này bao lớp lên điểm vù vù rồi. Nghe cho kỹ đây, mỗi trận đồ là một cấp độ khác nhau, sẽ chia thành nhóm 5 người một đội đi vào một. Tất cả các nhóm đến từ các lớp có thể gặp nhau và cùng chiến đấu săn boss để vượt báng. Hiện tại vẫn chưa có lớp nào qua được trận đồ đầu tiên đầu nên vì thế trận đồ thứ 2 chưa được mở.

- Sensei, em vừa mới chớm được thông tin từ phía hiệu trưởng, hôm nay sẽ mở trận đồ cho các lớp tham gia.

Natsu dơ tay phát biểu, Lucy có vẻ suy nghĩ rất kỹ lưỡng.

- Được rồi lớp ta sẽ cho một nhóm tham gia thử. Số 1, 2, 3, 4 và số 99 sẽ tham gia. Tất cả ngồi ngoài mà cổ vũ thôi.

Nghe Lucy nói nhiều người ngạc nhiên, cứ ngỡ cho số 100 là Nicolas vào cơ chứ? À mà họ chưa từng để ý số 4 cho lắm.

- Còn bây giờ ngồi bàn chiến thuật đã vì tôi rất mong phá được báng đầu tiên.

Lucy suy nghĩ gì đó rồi quay sang Natsu.

- Momo-san trận đồ đầu tiên này Boss là gì vậy?

- Sensei, yêu cầu không gọi em là momo-san và thứ hai em làm sao biết Boss là gì? Đã từng ai chạm chán Boss đâu mà biết Boss nó là gì?

Natsu vừa ăn vừa nói. Lucy ngồi đó suy nghĩ và rồi cô nhìn vào mô hình đang quay của trận đồ một đó. Bỗng Lucy đưa tay ra kéo cái hình trận đồ đầu tiên tới trước mặt và phóng to đoạn nào đó ra. Lucy bỗng mỉm cười.

- Quá đơn giản, lần này lớp S sẽ thịt con Boss ở trận đồ 1 này.

- Cô biết là Boss gì sao sensei?

Mọi người tò mò, Lucy mỉm cười rồi tầm mắt dừng lại chỗ của số 4.

- Số 4: Jenny Marvell, xem ra phải nhờ em một việc rồi.

- Vâng thưa sensei.

Cô gái tên Jenny đó lên tiếng, mọi người để ý, một cô gái tóc xanh dương thật dài và thật đẹp.

- Khi vào trận đồ số 4 sẽ truy tìm đối tượng cần tiêu diệt. Sau đó số 2 và số 3 sẽ tập trung bảo vệ số 4 và số 1. Hai người là Số 4 sẽ truy tìm và số 1 sẽ hạ con Boss đó. Cũng không thể loại khả năng sẽ có học viên khác truy tìm và tiêu diệt chúng ta. Mỗi người có tối đa là 4 mạng, chết một lượt sẽ được hồi sinh tại đó. Tuy nhiên lúc hồi sinh phải có người của đội mình bên cạnh vì lúc hồi sinh đối thủ mà đứng bên cạnh chém phát nữa là đi đòi tiếp.

- Vậy ai đánh với các đội khác đây sensei?

Một đứa dơ tay hỏi. Lucy nhìn về phía Natsu.

- Natsu-san, yêu cầu cô không cho đứa nào lại gần số 1 và số 4.

- Sensei, nếu thắng Boss sensei sẽ thưởng tụi này cái gì đây?

- Vậy cô muốn gì hả Natsu-san?

Lucy lườm con nhóc này. Natsu mỉm cười bóc hết khoai tây vào miệng nhai nhồm nhoàm rồi nhìn Lucy mỉm cười.

- Em muốn xem vũ khí tối thượng của Angry số 4 lừng danh. Các DA mà em từng chạm mặt đều nói vũ khí của sensei là tối thượng và mạnh nhất tuy nhiên sensei lại không phải người mạnh nhất.

- Muốn xem thật sao?

Lucy mỉm cười, Natsu mắt sáng như sao gập đầu lia lịa. Thực sự thì vũ khí này Lucy ít khi sử dụng, chỉ những lúc có mình cô với đối thủ thì cô nhóc mới dùng thôi.

- Được rồi tôi sẽ cho mọi người xem một lượt. Dù sao sau này thế nào cũng biết, sớm chút không chết ai đâu.

Lucy mỉm cười, cô tắt màn hình kia đi và rồi nhắm mắt lại thì các cánh cửa liền có một màn đêm che chắn để bên ngoài không thấy được. Lucy mở mắt nhìn cả lớp.

- Chuẩn bị tinh thần rồi chứ Natsu-san?

- Rồi.

Natsu gật đầu, Lucy bắt đầu, cô thở dài một cái.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Rắc Rối Nhỏ

- Triệu hồi, sứ giả ánh sáng.

Lucy vừa rút lời một bóng đen hắc ám vây quanh cả lớp, áp lực này rất lớn khiến nhiều người toét mồ hôi sợ hãi. Ngay lúc đó từ dưới đất một cái quan tài màu đen kì quái có thập giá bằng bạc nhỏ ở phía trước xuất hiện.

- Đây là.....

Natsu không thể ngờ được vũ khí tối thượng của Lucy lại là cái thứ này. Ngay lúc đó nắp tự kéo sang một bên, người con gái lúc trước xuất hiện.

- Đã đến giờ phán quyết, án tử.

- Ôi chết tiệt.

Lucy kêu lên rồi nhảy ra phía trước chắn cho một học viên đang sắp bị kết án tử. Sứ giả ánh sáng mà xuất hiện là phải kết án tử ai đó thì mới thôi. Và một ánh sáng chói mắt đã phát ra, mọi người chẳng còn thấy gì nữa. Khi ánh sáng mất, chiếc hộp cũng mất, điện trong phòng học chập chòn, mọi người kinh hãi nhìn cơ thể của Lucy bị chém làm đôi, cánh tay đưa lên đỡ bị cắt vung ra xa.

- Sensei.....

Mọi người kinh hãi, Natsu tiến tới, cô bé nhìn Lucy.

- Oi, oi, oi dậy đi Sensei oi. Mọi người đang sợ chết khiếp rồi kia.

- Con nhỏ chết tiệt, cô đi chết đi.

Lucy quay đầu nhìn Natsu mặc dù thân thể vẫn tách rời. Aizzz, phát này khó mà lành lặn như cũ đây.

- Oi, đừng có nói dóc nữa. Khả năng hồi phục của sensei là số 1 đấy.

Natsu ôm túi khoai tây chiên khác nhìn Lucy. Lúc này toàn bộ máu và cơ thể đang tự liền lại với nhau, Lucy đứng dậy bẻ bẻ cổ cho nó khỏe một cái.

- Aizzz, suýt nữa thì toi. Đạo này sứ giả ánh sáng đang khát máu thì phải.

Lucy nói rồi lại ngồi về chỗ, bóng đêm kia cũng biến mất, vừa lúc có vài thầy cô lớp bên cạnh đều đứng đó. Lucy nhìn họ.

- Có chuyện gì sao?

- Lớp cô đang gây ảnh hưởng tới lớp khác.

Họ đang nhìn Lucy với ánh mắt khinh bỉ và coi thường. Lucy nhếch miệng cười, tay cô khoanh trước ngực nhìn lại họ với ánh mắt sắc lạnh và sát khí khác hẳn thường ngày làm cho không những họ mà ngay cả học viên trong lớp cũng sợ chết khiếp.

- Ảnh hưởng sao? Vậy thì học viên lớp A-1 của cô đây hình như ngay ngày đầu tiên đã làm khó đám học trò cứng của tôi đấy. Cô nói xem lớp nào ảnh hưởng tới lớp nào đây?

- Một con nhóc chết tiệt.

Người phụ nữ đó quay đầu đi rồi nói, những người khác cũng định rời đi thì Lucy đã đứng chặn trước họ lúc nào. Cả lớp ngồi yên im phăng phắc không dám làm gì ngoại trừ Shu không quan tâm ngay từ đầu và Natsu đang ừ ừ đi ra cửa xem.

- Nói lại lần nữa đi.

Lucy nhìn họ, người phụ nữ đó nhìn cô bé.

- Tôi nói một con nhóc chết tiệt.

Người đó nói mà bàn tay đang chuẩn bị đánh trả bất cứ lúc nào. Vừa lúc tình hình gay cấn mà học viên lớp khác ở bên cạnh cũng ra xem thì lớp S-4 vừa từ lớp thực chiến về cũng dừng lại xem. Monica học lớp S-4 nhanh chóng từ xa tiến tới.

- Có chuyện gì vậy?

Monica vừa hỏi xong liền nhận ra bức khí to lớn từ phía họ.

- Oi oi, sensei, mau dừng tay lại đi, sensei định để lớp S-1 hưởng đặc quyền tai tiếng từ mình sao?

Ngay tại hành lang ngột ngạt căng thẳng này thì một phần tử nào đó đang ăn snack khoai tây ngon lành rất bình thản đi tới. Monica cũng tiến tới túm lấy cánh tay của Lucy và đẩy cô ra phía sau của mình, ánh mắt ra hiệu cho người phụ nữ là giáo viên chủ nhiệm A-1 nhanh chóng từ bỏ ý định tấn công đó lại. Lớp S-4 đứng ở đầu ngã rẽ kia nhìn chăm chú vào Lucy, họ nhận ra ánh mắt sát khí cùng nụ cười nham hiểm của Lucy như muốn giết người ngay lập tức. Natsu lúc này ôm gói snack khoai tây từ từ tiến tới đứng trước mặt Lucy.

- Sensei, bình tĩnh lại đi, đừng để mấy cái câu nói từ những kẻ chẳng ra gì làm đã kích.

Câu nói của Natsu không làm dịu đi tình hình mà ngay lập tức càng làm cho vấn đề nghiêm trọng hơn. Chủ nhiệm của lớp A-1 lúc này đã đẩy Monica sang một bên tấn công Lucy và Natsu thì người phụ nữ đó đã bị Natsu một đập đá văng ra sau khiến các thầy cô khác phải đỡ ngay lập tức. Mọi người kinh hãi, Natsu bốc snack khoai tây ăn.

- Thấy chưa, đã nói chẳng ra gì mà.

- Con khôn.

Chủ nhiệm lớp A-1 hét lên tức giận và ngay lập tức vẫn hết khả năng cực đại của mình. Lucy đẩy Natsu ra và triệu hồi sư giả ánh sáng.

- Kết liễu à ta đi.

Lucy vừa rút lòi thì cái nắp lại mở ra, sư giả ánh sáng xuất hiện làm không chỉ học viên mà đến giáo viên còn kinh hãi. Người phụ nữ kia đã nhận ra động phải nhầm hồ dữ rồi. Nhưng đã quá muộn.

- Đã đến giờ phán quyết, án tử.

Sư giả địa ngục vừa xuất chiêu thì ngay lập tức một vụ nổ khá lớn xảy ra nhưng không làm ảnh hưởng đến người khác. Ánh sáng mắt họ nhìn thấy Teddy đã đỡ chọn chiêu đó mà không bị làm sao cả.

- Lucy, bình tĩnh lại đi. Đã nói không sử dụng sư giả ánh sáng ở nơi đông người cơ mà?

Teddy lên tiếng hỏi, Lucy mỉm cười toe toét khác hẳn cái vẻ ban nãy đứng bên cạnh cái hộp quan tài màu đen bóng loáng đó.

- Teddy-chan, đang vui mà, sư giả ánh sáng đã lâu không được giết người rồi.

- Thế thì đi giết hắc ám sư và Ghoul đi đừng có giết người.

Teddy định tiến lên nhưng bị sư giả ánh sáng chặn lại.

- Quay về đi sư giả ánh sáng.

Lucy vừa rút lòi cả sư giả và cái hộp đen đó biến mất. Teddy tiến tới đám một phát làm Lucy lăn vài vòng đến gần ngay sát chỗ lớp S-4 đang đứng.

- LÀM CÁI TRÒ GÌ THẾ HẢ? Có biết Zero-sama không muốn lũ con người chiếm ngưỡng vũ khí tối thượng không hả?

Họ nhìn Teddy giận giữ như vậy liền sợ hãi, chủ nhiệm lớp A-1 biết mình hoàn toàn sai mất rồi, sai trầm trọng là đằng khác. Teddy đang từ từ tiến tới chỗ Lucy định túm lên cho một trận nữa thì bị Natsu ngăn cản lại, Natsu đã đứng trước Lucy che chắn.

- Đừng có đánh sensei. Là tại vì bà ta.....-Natsu chỉ thẳng vào chủ nhiệm lớp A-1- bà ta đã khinh thường nói sensei là một con nhóc chết tiệt. Thế nên

sensei mới tức giận. Dù biết là DA nhưng sao họ vẫn coi thường. Là học viên không nói nhưng là giáo viên mà lại vậy sao?

- Vậy sao?

Teddy bỗng bình tĩnh lạ thường quay lại nhìn vị giáo viên gây nên họa kia.

- Monica.....xem ra con người các người đã quên mất một điều.....Zero-sama chưa hoàn toàn nói sẽ tha cho pháp sư cơ mà?

- Teddy-sensei, xin hãy bình tĩnh. Đó chỉ là lỗi nhỏ.....

- Dám xỉ nhục một DA thì xem ra pháp sư các người chán sống rồi.

- Teddy-chan bình tĩnh lại đi, dù sao cũng xong rồi. Học viên đang nhìn đó, giữ chút thể diện cho DA đi. Ở đây chúng ta là giáo viên còn ngoài đó sẽ là kẻ thù.

Lucy nói rồi túm cổ áo Natsu kéo về lớp. Mọi người kinh hãi lùi sang hai bên để họ đi. Teddy đang đi được nửa đường mà lại cảm nhận được sự giả ánh sáng liền quay lại và phát hiện ra chuyện này. Pháp sư đã hoàn toàn quên nhờ ai mà họ còn có thể đứng vững và mạnh lên như vậy. Chuyện này chưa xong đâu.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Khai Mở Trận Đồ

- Teddy-sensei.....Monica lại gần Teddy thì nhận ra một sát khí nặng nề tỏa ra.

- Về lớp hết đi, chuyện này ta sẽ nói chuyện với Kawachi.

- Sensei, bình tĩnh đi, chuyện này chỉ là.....

- Monica, người còn nói thêm câu nào nữa ta sẽ đích thân san bằng cái học viện Fantasy này ngay lập tức.

Teddy nói rồi biến mất ngay tức khắc, mọi người sợ hãi, san bằng phẳng cái học viện to lớn này sao? Lần này chủ nhiệm lớp A-1 toi rồi. Monica ra hiệu cho tất cả về lớp còn mình đi vào lớp S-1 ở cuối hành lang kia. Edgar cùng anh chàng đứng thứ nhất cũng mau chóng đến xem chuyện vui.

- Yon-chan, xin hãy ngăn Teddy-sensei lại đi.

Monica nhìn Lucy đang ngồi trên mặt bàn giáo viên với vết thương ở khoeo miệng cùng sát sát bên má vẫn còn. Bình thường nếu bị đánh như vậy Lucy sẽ dễ dàng lành lại nhưng đây là do Teddy làm cho nên không hề nhẹ chút nào, khó mà lành lại nhanh. Natsu ngồi ăn snack khoai tây liếc nhìn Monica.

- Hội trưởng cầu xin sensei làm gì, nếu đã coi sensei là một con nhóc chết tiệt thì con nhóc chết tiệt còn làm nổi chuyện gì chứ? đúng không mọi người?

Natsu quay sang cả lớp. 18 học viên lớp này vẫn là trừ Shu ra gật đầu như đúng rồi. Shu ngồi cuối lớp nhìn Lucy.

- Lucy kêu Teddy-sensei dừng lại đi, chẳng lẽ cô muốn bỏ lỡ trận đồ?

- A, đúng rồi trận đồ, còn trận đồ nữa.

Lucy hét toáng lên, mọi người kinh ngạc nhìn Shu, tại sao cậu ta có thể nói chuyện ngang hàng với Lucy mà không bị làm sao. Lucy nhìn Monica.

- Tôi sẽ ngăn Teddy-chan nổi điên, cô biết đó DA chúng tôi vốn đã ghét pháp sư rồi vậy mà còn bị xúc phạm như vậy thì thật là....

- Tại vì cô cứ thích ở hình dạng trẻ con đó thôi Yon-chan.

Monica nhìn Lucy thì Lucy chẳng thêm nói gì ngay lập tức biến mất mà mọi người còn chẳng kịp chớp mắt.

Tại phòng của hiệu trưởng. Teddy và chủ nhiệm lớp A-1 đều có mặt tại đây.

- Chà, xem ra chuyện này nghiêm trọng đây.

- Kawachi, cô mà không giải quyết hẳn hoi tôi không bỏ qua đâu.

- Khoan đã.....

Lucy xông vào phòng, cô nhìn mọi người rồi nhìn Teddy chạy ngay đến xui xui cái gì đó. Nghe xong Teddy liền đứng dậy.

- Được rồi tôi đi có việc, trận đồ chiều nay tôi cũng rất muốn xem. Còn việc xử lý pháp sư này tùy cô thôi Kawachi.

- Tôi sẽ lưu ý Teddy-chan.

Kawachi mỉm cười, Teddy biến mất, Lucy nhìn Kawachi cười toe toét.

- Vậy tôi xin phép về lớp, chúng tôi còn phải chuẩn bị cho trận đồ chiều nay.

- Lucy....cảm ơn đã ngăn Teddy-chan lại. Cậu ta mà nổi khùng thì cái học viện này có khi chỉ trong chớp mắt là bị san bằng phẳng.

- Haha, đó là việc của cô thôi Kawachi. Nên dặn dò cẩn thận người của mình đi thi hơn.

Nói rồi Lucy cũng rời khỏi, cô ghét cảm giác ở cùng cái người vừa làm mình nổi điên kia. Kawachi liền thay đổi nét mặt nhìn chủ nhiệm lớp A-1.

- Hiệu trưởng...tôi.....

Lớp S-1.

- Sensei cô về trễ, ba cái người lớp S-4 đang ở đây quậy tung bùng nè.

Natsu chỉ tội Monica, Edgar và người bạn kia. Lucy lúc này mới để ý tới tên lạ mặt đó.

- Không ngờ sensei lại là DA chứ không phải môn đệ.

Edgar có vẻ phấn khích nói. Lucy đẩy tên này sang một bên nhìn anh chàng phía sau.

- Người là....môn đệ của Angry số 3.

- Sao?

Mọi người trong lớp ngạc nhiên mà người hét to nhất lại là Edgar, thằng bạn của cậu ta lại là môn đệ mà cậu ta không hay.

- Cái mùi này đúng rồi, ta từng ngửi được lúc Teddy-chan có nói.

Lucy gật đầu rồi ngồi vào chỗ trên bàn giáo viên nhìn cả lớp.

- Ủm, lớp S nghe đây, trận đồ vẫn sẽ tiếp tục khai mở chiều nay. Chúng ta sẽ phải dành chiến thắng để làm bàn đạp cho sau này.

- Tự tin quá đó Yon-chan.

Monica mỉm cười rồi kéo hai tên kia đi về lớp nhanh chóng. Lucy mỉm cười toe toét nhìn cả lớp.

Chiều hôm đó, tất cả các lớp đều được dịch chuyển bằng một tấm năng lượng phía dưới chân đến không gian khổng lồ với ánh sáng nhạt mờ. Các lớp khác cũng đang ở đây, có đến 55 lớp và 734 con người đang ở đây. Họ đứng theo phân lớp S, A, B, C, D. Vừa lúc đó Teddy kịp trở về là căn phòng không gian tối nay có đến 735 người, với một chủ nhiệm đã biến mất là A-1.

- Cũng đã khá lâu rồi mới mở trận đồ cho các lớp tham gia.

Teddy nhìn các học viên, năm nhất rất sợ hãi vị giáo viên này vì màn kinh sợ ban nãy. Lucy nhìn Teddy rất khác, hình như vừa có chuyện gì đó xảy ra, cô nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Teddy làm mọi người ngạc nhiên, nhiều thầy cô thấy kì quái, có người nghĩ sẽ là gian lận. Lucy kéo Teddy xuống thấp nhìn cái vương miện bị xước kia. Không thể có kiểu Teddy bị tấn công rồi làm cho vương miện xước kiểu kia được.

- Nói ngay, là các Angry tấn công sao?

Lucy lạnh lùng nói đủ hai người nghe. Teddy đứng dậy đẩy tay Lucy ra.

- Đừng có lo, chỉ là một chút chào hỏi thôi.

- Thật quá đáng, tớ ghét số 3.

- Về chỗ đi không mọi người lại nghi ngờ.

- Ủm

Lucy nhìn Teddy lần nữa rồi lại trở về chỗ lớp mình nhanh chóng.

- Sensei chuyện gì vậy?

Natsu vẫn ăn snack khoai tây tò mò hỏi, Lucy mắt vẫn hướng về phía Teddy.

- Không có gì đâu, chỉ là chút chuyện câu DA mà Natsu-san không cần quan tâm.

- Ồm.

Natsu gật đầu rồi lui về hàng, Teddy lại tiếp tục nói.

- Như mọi lần, giết được quái vật cản đường trong trận đồ 1 được cộng 5 điểm, kết liễu được đối phương cũng được 5 điểm. Qua ải cộng 10 điểm cho lớp và cộng 50 điểm cho cá nhân nhóm đó. Tổng cộng có 8 trận đồ, hiện vẫn chưa ai bút phá được trận đồ đầu tiên. Liệu hôm nay sẽ có khác biệt?

Teddy vừa rút lời thì một hình lập phương xoay tròn xuất hiện, bên trong đó đang là quang cảnh của trận đồ đầu tiên. Lucy nhận ra có điểm khác với bức ảnh.

- Nay, trận đồ có sự thay đổi. Đối chiến thuật, số 3 sẽ cùng số 99 tấn công không cho ai lại gần số 2, số 4 và số 1. Đặc biệt số 1 cần bảo vệ an toàn cho số 4 để truy tìm Boss.

- Mọi người, đợt này có luật mới, mỗi người sẽ có một mạng, nếu như bị giết có thể có một đặc quyền là ra lệnh thay thế một thành viên khác của lớp.

- Oa, có vẻ hay.

Mọi người trầm trồ, Lucy miệng mỉm cười nhìn họ.

- Tất cả các cô cậu, ai mà chết thì ngay lập tức cho thẳng nhóc tóc vàng số 100 vào trận đồ cho tôi.

- Hà? Sensei đùa à?

Cả lớp này hét lên trừ Shu và Natsu. Lucy mỉm cười tươi rói.

- Hehe, ta đùa rồi, không cần nhất thiết phải thắng, chỉ cần có đứa nào đó nhờ chết thì cho nhóc tóc vàng số 100 vào thôi.

- Được rồi, chuẩn bị vào thôi.

Yui nhanh chóng kéo thêm bốn người kia lên vòng tròn ma pháp phía trước. 35 lớp với 35 vòng tròn đang được đưa đến gần cái khối lập phương và rồi bị hút vào. Một màn hình hiện lên trước mặt các lớp về tình hình thành viên lớp mình. Trận đồ đầu tiên đã bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Sức Mạnh

- Sensei cô có bị làm sao không vậy? Nicolas đưa tay sờ trán của Lucy xem có bị làm sao hay không. Tự dừng lại cho cậu ta vào làm gì không biết nữa.

- Yên tâm đi tóc vàng. Nếu cậu vào đó cậu có thể biết được sức mạnh của bản thân là gì. Chỉ cần tin tưởng vào bản thân mình mà thôi.

Lucy gỡ tay Nicolas xuống, cô nhận ra lớp S-4 có tên môn đệ. Edgar, Monica, Anko và Mía đều không tham gia vào trận đồ số 1. Họ là quân chủ lực đứng đầu năm 4 đó cơ mà? Phải chăng họ muốn chiêm ngưỡng sức mạnh của những tân binh? Thôi chết, sắp bầy. Lucy nhìn lớp.

- Mấy đứa ở yên đây, ta qua lớp 4 chút.

Nói là làm, Lucy bước đi trong không khí làm họ ngạc nhiên, cô dừng lại trước lớp S-4.

- Konichiwa.

- Yon-chan có vẻ nhàn rồi ghê.

Monica mỉm cười, Lucy nhìn cô nàng tóc đỏ với ba vòng nóng bỏng này.

- Đừng có gọi tôi là Yon-chan Monica. Tôi mà nghe câu đó lần nữa thì tôi sẽ làm thay phần Teddy-chan san bằng Fantasy dùm đó.

- Vậy cô qua đây làm gì Angry-sensei. Cô làm cho giáo viên lớp này hơi sợ rồi đó.

Monica hát hăm thì Lucy nhìn sang chủ nhiệm lớp này đang toát mồ hôi hột kia, đúng là loại yếu đuối. Lucy nhìn họ.

- Ừm, nếu tôi đoán không nhầm là các người muốn xem thực lực đám trẻ năm nhất nên không tham gia. Vì hình như trận đồ này quá đơn giản với các vị.

- Ô, sensei đề cao tụi này quá đó.

Edgar mỉm cười. Lucy xoay người nhìn về phía khối lập phương kia.

- Đây chẳng phải là trận đồ do Zero-sama tạo ra cho Fantasy hay sao? Tuy kết cấu có đôi chút khác biệt nhưng là lấy từ bộ gốc của không gian phép thuật cấp cao. Trận đồ thật của Zero-sama sẽ không cùi bắp như này đâu. Đến tôi còn mới bước được đến tầng thứ 4.

- Có ai qua được 8 tầng trận đồ chưa?

Anh chàng môn đệ Jun lên tiếng hỏi. Lucy quay lại mỉm cười.

- Rồi, Teddy và Angry số 1 với sư phụ số 3 nhà cậu đều đã vượt qua cả 8 ải của trận đồ. Có điều tôi thấy kì lạ là Zero-sama hoàn toàn chưa vượt được bất kì ải nào cả. Khi một ai đó vượt ải ngay lập tức trận đồ sẽ chuyển qua một dạng khác. Có tất cả 7 dạng trận đồ trong một tầng dành cho 7 người chúng tôi.

- Chẳng lẽ Angry số 0 đó lại không muốn vượt trận đồ của mình vì đã biết từ trước?

Anko lên tiếng hỏi. Lucy mỉm cười.

- Có lẽ nhưng thực chất Zero-sama chỉ là không muốn bị mấy cái trận đồ làm phiền giờ vui thích của mình. Mấy người cứ quan sát cho đã mất đi, tôi phải qua chỗ Teddy trị thương cho cậu ta đã.

- Teddy-sensei bị thương?

Họ ngạc nhiên, mấy lớp khác đứng cạnh cũng nghe được. Lucy quay lại.

- Chỉ là chỉnh lại cái vương miện thôi. Của cậu ấy bị xước rồi. Mà cái này phải hỏi đến sư phụ của cậu đó.

Lucy ám chỉ Jun rồi bỏ đi. Mọi người lại tiếp tục theo dõi mà không nói câu nào nữa chỉ tự suy nghĩ trong lòng. Teddy nhìn Lucy.

- Không lo cho lũ nhóc chỉ nói chuyện bao đồng.

- Kể cho họ một chút về trận đồ đích thực mà.

- Lucy, nếu muốn cậu cũng có thể qua được 8 tầng trận đồ đó.

- Ừm, có lẽ câu trả lời là không.

Lucy mỉm cười rồi nhìn lên màn hình, tay thì lau lau cái vương miện đó.

- Teddy-chan một ngày nào đó cho tớ thấy hình dạng thực nhé. Mà tiện đây, sao cậu không nghĩ tới chuyện nhận môn đệ nhỉ? Cái tên Edgar đó mạnh đấy chứ?

- Có thể nhưng chưa chắc.

Teddy mỉm cười, đúng lúc này họ phát hiện 34 đội khác đang vây lấy đội S-1 của Lucy bởi vì con quái xuất hiện rồi. Lần đầu tiên trong đời có người tìm được Boss. Jenny ngay lập tức cầm thanh kiếm đặt vào tay Shu rồi đâm xuyên qua bụng mình.

- Đổi chỗ....cho Nicolas Vamomos.

Jenny vừa rút lời thì Nicolas đã đổi chỗ cho Jenny vào trong đó còn Jenny trở về bên ngoài mà không sao cả. Lucy mỉm cười hài lòng, Nicolas lúc này vẫn đang mơ hồ thì bị Shu đẩy cho một phát vào cái hố dẫn đến chỗ dịch chuyển của con Boss cùng mình. Ngay lập tức vật dịch chuyển biến mất. Natsu nhìn cái đám này, cô dốc cả gói snack khoai tây vào miệng rồi đưa hai ngón tay lên làm động tác giống Lucy ngày trước.

- Hừm, cho các người cùng lúc khỏi triệu hồi luôn.

Natsu nhắm mắt lại thì một ánh sáng tỏa ra chói mắt làm họ không thấy được qua màn hình. Lúc nhìn lại được chỉ thấy Natsu đang đứng cùng Yui và Sakura đang ăn snack khoai tây còn những người khác đều bị đẩy ra ngoài mà không biết tại sao. Natsu được một phát cộng tới bao nhiêu là điểm. Và

hiện cô nhóc đang có số điểm đứng đầu học viện này là 850 bằng việc kết liễu 170 người cùng lúc. Mọi người trở mặt ra mà ngạc nhiên nhìn người con gái này, sao mà mạnh dữ? Natsu mỉm cười toe toe.

- Cái này dành tặng cho sensei đó, em sẽ cố mà đứng đầu để sensei vui.

Natsu mỉm cười làm mọi người nhìn hết về phía của Lucy. Chẳng lẽ tấn công quá đột ngột làm họ không cho người thay thế được. Trong khi đó Nicolas và Shu đang ở trong một ngôi đền chỉ có một gian chính rộng và cao vô cùng. Con Boss đó là một con công lớn với cái đuôi và bộ lông màu đen kì quái, đôi mắt thì lóe sáng màu đỏ. Shu đã tấn công nó với sức mạnh bình thường.

- Cậu ta dấu sức mạnh thật.

- Và là cô tình muốn để bị thương cho thằng nhóc bên cạnh chiến đấu.

Jun bổ sung thêm cho Monica. Họ thấy Shu nhanh chóng bị hạ, Nicolas hơi hoảng nhìn Shu với những cái đuôi công sắc bén đang cắm đầy mình.

- Shu....tĩnh lại đi.....

Nicolas cô xoay xoay người thì bị con công đó tấn công, cậu ta chạy trốn. Lucy thờ dài nhìn thằng nhóc này.

- Thằng nhóc tóc vàng số 100 nhà cậu kia, tôi nói là phải chiến đấu có mà. Chỉ có tin tưởng mới có thể tìm ra được sức mạnh. Định cứ như vậy làm vật cản đường cho người ta sao?

Lucy hét lên làm ra một vụ chấn động nhỏ khiến mọi người ngạc nhiên căng tròn mắt. Teddy xoa đầu cô nhóc rồi tiếp tục theo dõi. Nicolas nghe rõ được những lời này vì sóng âm truyền được cả vào bên trong khối lập phương lơ lửng này. Nhìn Shu bị thương như vậy Nicolas đã ngay lập tức xông lên đánh nhưng toàn bị con công đó đánh cho trọng thương.

- Aizzz, chết tiệt.

Lucy vò đầu bứt tóc thì ngay lúc đó con công đang có ý định tấn công Shu, nó định kết liễu cậu ta. Nicolas nằm đó.

- Dừng lại đi.....đừng có động vào cậu ấy.....Tôi sẽ bảo vệ cậu ấy, tôi sẽ không để sensei có thể lên mặt đắc ý nữa đâu.

Nicolas hét lên và rồi một sức mạnh màu đỏ đang bao bọc lấy cậu ta, một sức mạnh thật là lớn phóng đại khiến người bên ngoài cũng cảm nhận được. Và trong lúc đó cơ thể của Nicolas được bao bọc bởi một bóng đêm hắc ám đang bốc lửa đen. Cậu ta điên cuồng tấn công, con Boss đó đánh trả nhưng đòn tấn công của Nicolas mạnh hơn như vậy nhiều. Chỉ sau 5 phút con công quái dị đó đã gục ngã. Lucy đứng đó kinh hãi bất động.

- Teddy-chan, sức mạnh này chính là.....

Teddy cũng kinh ngạc giống Lucy. Mọi người rất ít người đã để ý đến biểu hiện lạ thường của hai DA này. Khối lập phương đó biến mất thay vào đó là vòng tròn ma pháp với 5 thành viên của S-1 đang đứng trên đó. Lucy ngay lập tức xuất hiện ôm lấy Nicolas làm mọi người ngạc nhiên không biết phải nói sao nữa. Teddy lắc đầu nhìn họ.

- Có gì về mà nói với nhau, đây là nơi tập thể Lucy-sensei. Phần thắng thuộc về lớp S-1, họ đã chính thức khai mở tầng 1 lên tầng 2. Tầng 2 sẽ để tất cả các học viên tự do thách đấu. Cộng 10 điểm cho lớp S-1 và 50 điểm cho mỗi học viên tham gia.

Mọi người khá kinh ngạc vì sức mạnh ban nãy. Nicolas đã mất hết sức rồi, Teddy đánh công cậu ta cùng Lucy biến mất khỏi đây trước. Các học viên lớp S-1 cũng nhanh chóng đến phòng y tế vì đoán được họ sẽ đưa Nicolas tới đây.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Đứa Con Của Zero-Sama

- Chuyện này là sao sensei?Natsu không hiểu biểu hiện của Lucy là sao nữa. Lúc này Lucy đang rất hứng thú không bận tâm mà nhìn chăm chăm tên tóc vàng này. Teddy giải thích cho 19 cái đứa đáng ghen ghét nhau trong phòng bệnh này.

- Sức mạnh đặc biệt này của Nicolas chính là nhờ vào Zero-sama. Nói cách khác Nicolas là đứa con của Zero-sama.

- SAO? Người đó có con sao?

Mọi người hét lên, Teddy hơi khó giải thích một chút.

- Thực ra là vì năm đó Zero-sama tự xưng nói không muốn đi săn hắc ám sư một thời gian nên đã tạo ra một con người rồi gắn mảnh Heart liti vào tim của cậu nhóc. Nhưng có vài chuyện xảy ra nên đã để Nicolas cho một pháp sư nuôi dưỡng. Cậu nhóc đã lấy hình dạng quan hệ của người nuôi dưỡng đó và rồi khoogn may cũng bị thất lạc. Không ngờ là thằng nhóc này, thế nên nhìn giống Kawachi.

- Đang nói đến tôi sao?

Kawachi xuất hiện làm đám học viên lùi lại. Lucy mắt sáng như sao nhìn Kawachi.

- Kawachi-san, cậu ta con của Zero-sama vẫn sống sót. Ban nãy chắc cậu ta đã sao sức mạnh của Shu để chiến đấu.

- Kawachi chính là pháp sư mà Zero-sama đã gửi nhờ Nicolas.

Teddy nói để bọn nhóc này biết, Shu vẫn lạnh lùng đứng đó. "Cậu ta được coi là em trai mình sao?" Shu nhìn chăm chăm Nicolas. Vừa lúc đó Nicolas tỉnh dậy, Lucy nhảy bổ đến ôm chặt lấy Nicolas.

- Tóc vàng mừng quá tìm được cậu rồi. Zero-sama chắc chắn sẽ rất vui vì con trai của người vẫn còn sống.

- Con trai là sao?

Nicolas chẳng hiểu gì cả. Lucy mỉm cười toe toét buông cậu ta ra.

- Cậu tạm thời không cần phải hiểu nhiều đâu, chỉ cần biết cậu là con trai của Angry Zero là được.

- Không thể nào.

Nicolas kinh ngạc, sao lại có chuyện điên rồ này xảy ra chứ? Lucy đưa ngón trỏ chọc chọc vào má cậu ta thích thú. Teddy đứng bên cạnh nhìn thấy cũng mỉm cười.

- Lucy, tớ sẽ đưa thằng nhóc này về với Zero-sama.

- A, không được mang tóc vàng đi. Teddy-chan tớ phải dạy cho tóc vàng phép thuật để cậu ta mạnh lên, đến lúc đó đem trả Zero-sama cũng được mà.

- Vậy tớ đi báo cáo với người chuyện này. Gặp sau.

Teddy nói rồi biến mất, mọi người cũng bị đuổi về ktx trước. Đây đúng là chuyện không tưởng. Một con người do DA tạo ra sao?

Tối đó, tại một phòng ăn số 4, Lucy và Shu chỉ hai người ngồi nói chuyện với nhau.

- Có thực sự Nicolas là con của Angry số 0? Cậu ta có sức mạnh giống tôi và cô nhận ra được điều đó sao Lucy?

Shu tò mò, Lucy mỉm cười, cô ngồi ăn cho xong phần của mình.

- Tóc vàng là người sở hữu sức mạnh hiếm thuộc nhân tố mạnh thôi. Cậu ta có thể bắt chước người khác khi khởi động sức mạnh của mình. Như ngoại hình của cậu ta đó, Kawachi là người đầu tiên cậu ta tiếp xúc nên cậu ta sao chép được quan hệ huyết thống để mang ngoại hình giống Kawachi như một thành viên trong gia đình. Lúc cậu ta cố gắng giải phóng sức mạnh của mình để cứu cái chết giả của cậu thì cậu ta đang tiếp xúc với cậu gần nhất nên đã sao chép được sức mạnh lửa đen.

- Vậy sao Nicolas không sao chép ngoại hình của Angry số 0?

- Ừm, giải thích thế nào cho cậu hiểu được nhỉ? Thì đơn giản như này nhé, con người không một ai có thể sao chép sức mạnh của các DA. Chắc tại vì sức mạnh của các người chỉ là vay mượn còn của chúng tôi là được ăn sâu vào từng tế bào. Tóc vàng chỉ là một sự bắt chước hoàn hảo hơn tất cả loài người khác mà thôi.

- Vậy sao cô chắc chắn hắc hỏa là sức mạnh của tôi?

Shu vẫn không hiểu được điều này, Lucy mỉm cười lấy luôn phần ăn của Shu vì cậu ta không thèm ăn chỉ muốn hỏi cô để giải đáp.

- Tôi nghĩ mình có khả năng phỏng đoán, qua tính cách, cử chỉ hành động của ai đó tôi đoán được họ có khả năng gì. Ví dụ như cậu trước đi, cậu thuộc dạng người hai mặt, nhưng đó có thể do quá khứ tác động. Lúc ở trước mặt mọi người cậu luôn lạnh lùng nhưng đi cùng tôi chỉ có hai người cậu thoải mái giao tiếp hơn. Tôi đoán đó là tính cách cởi mở vốn có của cậu. Mà những người thuộc nguyên tố hỏa này thường khá hấp tấp nhưng luôn dám thử dám làm. Nhìn của cậu là hắc hỏa nên tôi đoán cái tên Edgar đó là hỏa sư bình thường, hẳn giống cậu cũng có hai mặt khác nhau nhưng hẳn ta lại ẩn chứa mưu kế sâu xa hơn cậu nhiều.

- Cô đã thừa biết sức mạnh của mọi người nên mới chọn họ vào nhóm tham gia trận đồ đầu tiên?

Shu nhũn mảy, Lucy bỏ miếng thịt vào miệng nhai nhồm nhoàm rồi uống nước. Shu nhận ra con nhóc này ăn nhiều hơn vẻ bề ngoài của mình.

- Ừm, Jenny là một thấu kính, cô ấy có thể nhìn rõ mọi thứ trong phạm vi 1km, là cái nhìn tuyệt đối 360 độ không một điểm mù.

- Vậy cô ta rất mạnh rồi.

- Không, ngược lại cô ấy rất yếu. Cô ấy không thể cận chiến chỉ có thể trốn chạy khỏi kẻ thù nhờ khả năng của mình. Cho nên vì vậy Jenny là người luôn im lặng không lên tiếng. Cô ấy muốn mọi người không biết đến sự tồn tại của mình, cô ấy không muốn giao tiếp vì nó làm lộ khả năng của cô ấy. Nhưng Jenny có một điểm đáng chú ý là cô ấy sẵn sàng vì đồng đội và luôn tuân lệnh cấp trên mà cô ấy tin tưởng. Dù sao nếu hoạt động nhóm sẽ ổn với Jenny. Tôi sẽ dạy cô ấy kỹ thuật cận chiến để có thể bảo vệ mình những lúc cần thiết.

Lucy trả lời rành mạch làm cho Shu càng ngày mở rộng tầm mắt ở cô gái DA này.

- Vậy còn Sakura?

- Của Sakura chắc là thôi miên và ký ức chết, đó là hai khả năng tuyệt vời đặc biệt là ký ức chết. Vì Sakura luôn kiêu ngạo, cô ấy cho rằng bất kể ai cũng sẽ phải quỳ dưới chân cô ấy với khả năng thôi miên, nên cô ấy không bao giờ coi ai ra gì. Tuy nhiên Sakura lại là người mềm yếu và rất hiểu lễ độ nếu đã nhận được một bài học. Từ đó tôi phỏng đoán cô ấy có thêm khả năng ký ức chết. Cô ấy ban đầu chỉ thấy được một chuỗi sự việc xung quanh mình và khi nhận ra nó giống như lúc cô ấy cảm nhận được điều đáng sợ từ ký ức chết. Luyện tập nhiều hơn Sakura có thể là một pháp sư mạnh mẽ.

- Yui thì sao?

Shu càng nghe càng thấy hứng thú vô cùng. Lucy uống một ngụm nước rồi nhìn Shu đang thích thú kia.

- Yui thì lại khác, dịu dàng và có giọng nói rất hay, đôi khi cô ấy di chuyển rất nhẹ nhàng và nhiều lúc làm tôi nhìn không rõ. Nên tôi đoán khả năng của Yui chắc là âm thanh và ảo ảnh.

- Chà, cô giỏi thật đó.

Shu mỉm cười, Lucy nhìn Shu.

- Mong cậu hãy giúp đỡ tóc vàng.

- Cô không nói thì tôi cũng giúp thẳng nhóc đó.

Shu mỉm cười, họ rời khỏi căn phòng này. Hôm nay đến thế là đủ rồi. Ngày mai sẽ là ngày gian nan đây.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Màn Chào Hối

Mới sáng sớm 5h hôm sau mà lớp S-1 đã bị Lucy khua chiêng gõ trống gọi dậy rồi. Nhìn đứa nào cũng trong trạng thái ngái ngủ đứng ngáp ngáp dài ở trong sảnh của tầng 2 này. - Con không mau lấy lại tinh táo.

- Sensei, cô không ngủ cũng nên để tụi này ngủ chứ?

Số 91 lên tiếng can ngăn, Lucy nhìn một lượt mấy cái đứa lười biếng này.

- Có vẻ như các cô cậu chưa hiểu tình hình thì phải. Nghĩ rằng thắng trận đồ đầu tiên là có thể vui vẻ sao? Làm ơn tỉnh dậy dùm cái đi. Nên nhớ là do lớp 4 chưa thềm động tay chân thôi. Sang đến trận đồ thứ 2 không còn dễ dàng đâu vì chỉ giết được boss và qua bảng mới sống sót. Mà theo như dự tính Boss tầng 2 này có một đặc điểm thú vị đây. Cho nên tôi mới chuyển sang phương án khác. Tất cả chúng ta trong tuần này sẽ không học về phép thuật khả năng riêng của mình mà sẽ cùng cố cận chiến, đánh nhau bằng chính sức mình.

- HẢ?

Cả đám hét lên vẫn là trừ Shu ra, cái khi gì mà bắt họ đánh nhau bằng chính sức mình, cô chủ nhiệm này có bị làm sao không? Vậy là lúc này họ phải mặc đồ thể thao và chạy đều xung quanh học viện rộng lớn này làm nhiều người ngạc nhiên. 20 đứa thấy bất công khi họ phải chạy trong khi Lucy lại ngồi trên một cái hộp màu đen bay theo bên cạnh.

- Đừng có thắc mắc hay thấy bất công vì con Boss lần này mà thôi. Tôi đã nói gì chứ, chỉ có đánh bại nó bằng chính sức mình thôi.

- Sensei, cô không thể cứ vô lý vậy chứ? Các lớp khác đang nhìn chúng ta đó.

Số 10 khá bất mãn, Lucy chẳng nói gì, cô nhìn cái lũ này.

- Lo mà chạy đi, đũa nào trốn đừng có trách tôi.
- Cô tính đi đâu vậy sensei?

Yui cất tiếng nhẹ nhàng hỏi, Lucy mỉm cười nói một câu rất chi là tự nhiên.

- Tôi đi ăn sáng.
- HẢ?

Cả lớp lại bất bình, Lucy được đi ăn sáng còn họ phải chạy như lũ điên thế này. Lướt qua Nicolas thì Lucy mỉm cười một cái sau đó ôm cái hộp đi bộ về phía dãy ktx kiếm cái gì lót bụng buổi sáng. Khi Lucy vừa định đi vào ktx thì một nhóm người chặn lại, bọn này mặc trang phục màu đen có đường viền trắng kì quái, là đặc thù của DA số 5 và số 6.

- Các người là môn đệ của hai DA cuối cùng sao?
- Đúng vậy thưa Angry-sama.

Một tên cúi đầu mỉm cười. Lucy nhận ra ở chúng không hề có thiện chí, hắc khí cứ phóng ra không giấu giếm gì hết.

- Là hai vị sư phụ muốn gửi lời hỏi thăm tới Angry-sama thôi.

Lucy vừa lúc đó cảnh giác lùi lại sau và dơ chiếc hộp đen đó lên phía trước. Ba vệ cật trên chiếc hộp đó, Lucy biết ngay chúng chẳng thiện ý gì mà. Vụ va chạm này đã khiến nhiều học sinh đứng ở sảnh chính xem, ngay đến đám lớp 1 kia nhìn thấy đang chạy cũng ngừng lại. Natsu đã ngăn cản họ đừng có nhúng tay vào nếu không càng rắc rối hơn. Vừa ăn snack khoai tây Natsu vừa theo sát tình hình hiện tại. Một trong bốn tên môn đệ đó đã xông lên, Lucy vừa ôm cái hộp vừa lùi lại và tránh né, cô không muốn chiến đấu ngay tại đây. Teddy lúc này lại không có ở đây, rõ ràng bọn này đã tìm hiểu chắc rằng Teddy đã rời học viện để tiện đường lộ hành mà. Xem ra Angry số 5 và 6 thực sự muốn tiêu diệt Lucy.

- Đừng có làm càn, ở đây có rất nhiều học viên đó.
- Cô sợ sao Angry-sama? Mọi người thường nói Angry số 4 là một trong những DA sở hữu sức mạnh tối thượng khủng khiếp nhất. Vì vậy bọn này là cũng vì muốn thỉnh giáo thôi.
- Bớt lời đi.

Lucy ngửa người ra tránh cú đá như lưỡi dao của tên đó rồi cô bật ra sau tránh cái hộp bên cạnh mình. Cái hộp đã được bật mở, bên trong là một thanh kiếm kì quái với hình con mắt trên chỗ tay cầm và còn có nhiều hoa lá trang trí nữa.

- Aizzz, xin lỗi khi lôi người vào trận chiến.
- Đừng có lo Lucy, ta sẵn sàng ném máu tanh vì người mà.

Thanh kiếm đó phát ra giọng nói nhí nhảnh, Lucy đã dùng thanh kiếm này xông lên tấn công. Tên môn đệ đó dơ chân lên đỡ lấy nhưng nhận ra rằng thanh kiếm này có thể cắt được mọi thứ. Hắn bật lại lùi về sau và rồi cả bốn bọn chúng dàn hàng vây xung quanh Lucy.

- Xem ra đã đến lúc hành quyết cô rồi. Mở ra, cánh cổng địa ngục Tartarus.

Bốn tên đó vừa rút lui thì ngay lập tức một vòng tròn màu đen phát sáng quay tròn dưới chân Lucy trong phạm vi vị trí ô vuông của 4 tên đó. Vòng tròn này đang cố hút Lucy vào đó, thanh kiếm kia hét lên.

- Lucy, là cổng địa ngục Tartarus đó. Mau nghĩ cách thoát đi.
- Người lo cái gì chứ hả? Sợ chết đến mức đó sao?

Lucy nhếch miệng cười nhạo cho mình đang chìm dần kia, ánh mắt cô chiếu lên mấy tên này.

- Nói thật là tôi chưa có ý định chết đâu. Nếu bị giam ở Tartarus không những không trở về nhà mà còn không hoàn thành nhiệm vụ Zero-sama giao cho. Mà trên hết là vì tôi không từ bỏ cái đám học trò ngu ngốc kia đâu, chúng không thể thắng mà thiếu tôi được. Cho nên tôi sẽ không sợ mà đặc tội với số 5 và số 6 vì giết 4 người các người đâu.

Lucy nói một hồi và rồi xung quanh người cô phát ra một ánh sáng màu đỏ, nhiều người nhận ra đây là Heart. Sức mạnh của Heart thật là khủng, và rồi khắp người của Lucy xuất hiện những sợi xích màu đỏ có rỏ máu đang xuyên lên và cắm xuống đất vòng ngoài của vòng tròn ma pháp này để kéo cô ra. Họ nhận ra rằng máu trên sợi xích đó chính là của Lucy.

- Giờ thì chết đi.

Lucy vừa rút lòi thì bốn cái đầu của 4 tên này lia khỏi cổ mà rơi xuống. Rõ ràng trong cái đám này không đứa nào là môn đệ thật sự, chỉ là được bọn môn đệ chính truyền cho ít sức mạnh để giả dạng nhưng mở được cổng Tartarus xem ra lại là một điều đáng tuyên dương. Những sợi xích đó đang dần biến mất và vết thương của Lucy vẫn còn.

- Lucy người bị làm sao vậy hả? Người muốn chết hay sao mà dùng Heart kiểu này? Nên nhớ người là DA duy nhất sở hữu Heart đấy.
- Haha, đâu phải. Có người trong DA còn giữ được một nửa của Heart mà.

Lucy cười lớn và rồi cô nhìn bốn cái xác kia, trong chớp mắt chúng đang bốc cháy bởi ngọn lửa xanh dương làm mọi người tò mò. Teddy đang xuất hiện từ xa rồi từ từ tiến lại gần chỗ Lucy.

- Không sao chứ Lucy?
- Sắp đến ngày triệu tập DA rồi, họ chào hỏi có vẻ hơi quá.
- Đừng sử dụng Heart nữa nếu không cậu càng kêu gọi đám linh hồn phản loạn và bọn hắc ám sư mà thôi.
- Teddy-chan cậu giúp tớ một chuyện được chứ?

Lucy mỉm cười lên tiếng nhờ vả, thật là hiếm khi. Teddy chỉ gật đầu rồi đi mất chẳng lưu lại chỗ này lâu. Lucy thở dài, thanh kiếm kia cũng biến mất, cô bê tay rồi xoay xoay người cho đỡ mệt mỏi.

- Xem ra mình phải cố gắng để sống thêm vài năm nữa tại đây thôi. Ít nhất là cho cái đám kia đứng đầu một lần cho biết.

Lucy mỉm cười rồi xoay người đi vào trong ktx hoàn toàn không thèm bận tâm cái đám ngốc đang đứng kia nhìn.

- Sensei đang nói lung tung cái gì vậy chứ?

Jenny có phần không hiểu. Natsu nhìn cái biểu hiện này cô xoay người nhìn mọi người.

- Chạy tiếp thôi.

- À, ờ.

Họ cùng nhau chạy tiếp mà mỗi người theo đuổi một suy nghĩ. Nicolas thấy rất lạ, Lucy có thể chữa lành vết thương rất nhanh mà tại sao ban nãy vết thương vẫn rỉ máu. Và cái câu nói kì lạ của Lucy kèm với đó là có DA sở hữu được một nửa của Heart sao?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Gặp Mặt

Sau buổi luyện tập chạy bộ buổi sáng đó lớp S-1 đã đi tắm rửa rồi ăn sáng sau đó mới đến lớp. Khi 20 đứa vừa bước vào lớp đã thấy Lucy đang ngồi trên mặt bàn giáo viên và làm gì đó với cái màn hình mô phỏng vẽ rất suy tư. Chuyện ban sáng làm cho cả 20 đứa vẫn rất suy tư lo lắng. - Sensei....

Một số đứa lên tiếng kéo Lucy về thực tại, tất cả không hện mà về chỗ ngồi. Lucy chớp mắt vài cái thì màn hình mô phỏng đã biến mất, cô nhìn 20 cái đứa này.

- Từ hôm nay cho đến cuối tuần chúng ta sáng nào cũng chạy bộ, tôi sẽ luyện tập cho các cô cậu thực chiến.
- Tại sao không được sử dụng sức mạnh ở băng này vậy sensei?

Số 95 không hiểu thắc mắc, Lucy mỉm cười nhìn cái đám ngốc này.

- Vì Boss ở trận đồ thứ 2 này. Nó là loại quái thú có khả năng hóa giải mọi đòn tấn công phép thuật. Căn bản nó vô hiệu hóa được vì sóng năng lượng tỏa ra từ người nó bài xích phép thuật. Cho nên chỉ có đòn đánh vật lí mới tác dụng được đến nó.
- Thế nên sensei muốn nâng cao khả năng đánh giáp lá cà vật lí đó cho tụi em?

Yui mỉm cười lên tiếng, Lucy gật đầu ý rõ ràng. Ngay sau đó một màn hình xuất hiện trước mặt họ, một loạt hình ảnh xuất hiện liên tiếp và chạy liên tục

sau đó dừng lại ở bức cuối cùng. Đó là hình ảnh một con phượng hoàng khổng lồ với đôi cánh đỏ rực như lửa, tuy chỉ là trong ảnh thôi nhưng nhìn vào đôi mắt nó thấy được là cả một sát khí to lớn đang chèn ép. Mọi thứ xung quanh con phượng hoàng đó hoàn toàn bốc cháy.

- Nó là phượng hoàng lửa. Con boss ở trận đồ thứ 2 này có quan hệ với nó. Khả năng của chúng là gần như nhau có điều phượng hoàng lửa có thêm thuộc tính hỏa.

- Vậy boss ở trận đồ hai này.....

Sakura có chút ngập ngừng. Lucy khẽ thờ dài đôi chút, ánh mắt cô toát lên ý cười thấy rõ.

- Đừng lo, tuy chúng ta không thể phá được trận đồ tầng hai này nhưng cũng là cơ hội để tất cả luyện tập.

- Ý sensei là sao? Nếu đã không chắc chắn phá được trận đồ thì.....

Nicolas còn chưa rút lời liền bị Natsu nhét một đồng snack khoai tây vào mồm. Nicolas mắt tròn mắt dẹt nhìn cô gái này nhưng Natsu chẳng mảy may bận tâm. Lucy nhìn cả lớp.

- Đúng là không thể thắng được nhưng dù sao vẫn cần luyện tập nâng cao khả năng. Lần này có lẽ lớp S ở các lớp trên sẽ phá trận đồ thứ 2. Bản thân chúng ta cũng không cần quá quan tâm tới việc phá trận đồ làm gì. Còn rất nhiều chuyện chúng ta có thể làm được để phá trận đồ.

- Sensei sẽ đi gặp các DA sao?

Natsu đột nhiên hỏi một câu chẳng ăn nhập vấn đề. Lucy nhìn về phía Natsu, ánh mắt khẽ thoáng hiện lên đôi chút lạnh lùng chết chóc nhưng rồi nhanh chóng trở về vẻ bình thường ngay.

- DA sắp diễn ra một cuộc triệu tập rồi. Chuyện đó cũng không đến lượt Natsu-san lo đâu.

- Sensei nghĩ tôi không lo được sao?

- Haha...dù sao thì sắp tới có lẽ tôi sẽ vắng mặt một thời gian nên tất cả mọi người tự quản nhau đi. Teddy-chan sẽ chú ý tới mọi người dùm tôi.

Lucy vẫn mỉm cười, 20 đứa ngồi đó nhìn cô không hiểu, sao lại vắng mặt dài ngày chứ? Shu nhìn cô đầy dò xét.

- Cô tính làm gì vậy Lucy?

- Có vài chuyện tôi phải làm thôi mà các cô cậu không cần quan tâm.

- Dù sao chúng ta cũng là cùng một chỗ rồi, sensei cứ việc nói đi. Nếu giúp được bọn này nhất định sẽ cố gắng.

Nicolas nhìn Lucy mong sao cô có thể suy nghĩ lại. Bọn họ dù sao cũng không muốn Lucy gặp chuyện gì nguy hiểm.

- Chỉ là tôi phải đi giải quyết một số hắc ám sư và Ghouls mà thôi. Dù tôi có đến Fantasy làm giáo viên của cô cậu thì tôi vẫn là một DA có nhiệm vụ của riêng mình.

- Sensei có thể đem tụi này đi tiêu diệt hắc ám sư và Ghouls cùng.

Natsu vừa ăn vừa nói. Lucy cũng từng suy nghĩ đôi chút nhưng mà việc này thực sự là không được. Đem cái lũ này theo chỉ càng rắc rối hơn mà thôi vì cô biết hiện nay một số con Ghouls quá nguy hiểm. Nhìn cái tên mặt nạ quỷ lần trước đủ để thấy rồi. Lucy đứng xuống, cô nhìn cả cái lớp này.

- Đừng lo, tôi có thể tự mình giải quyết được, dù sao tôi cũng chỉ đi có vài ngày thôi. Nếu tôi có vắng mặt mấy đứa hãy nghe lời Natsu-san và Shu. Đặc biệt nên chú ý Teddy-chan một chút. Cục diện cũng rất dễ bị thay đổi. Giờ thì đến phòng thực chiến đi.

Lucy nói rồi đi về phía cửa, 20 đứa không nói gì ngay lập tức đi theo. Một số người đã suy nghĩ rất nhiều đến câu nói của Lucy. Cục diện sẽ bị thay đổi sao? Có lẽ Natsu là người hiểu câu nói này hơn ai hết. Trong quân đoàn từng có thu thập thông tin về mà Natsu có được nghe qua. Một DA đã liên tiếp gây ra các vụ thảm sát đối với Ghouls một cách khủng khiếp, thậm chí ngay cả hắc ám sư và pháp sư cũng bị giết rất tàn nhẫn. Họ không biết DA đó rốt cục là ai chỉ hay người đó luôn xuất hiện cùng với một chiếc wagasa màu đỏ máu cũ kỹ đã rách mép, luôn mặc kimono, tóc buộc hai bên. Họ thực sự không biết hết về 7 DA nhưng không có nghĩa họ mù thông tin. Chỉ duy nhất Lucy và Angry Zero là nữ còn đầu các DA còn lại hoàn toàn là nam. Vậy người con gái kia là ai, chắc chắn không phải Lucy thì chỉ có thể là Angry Zero. Tuy nhiên Natsu dù có nghĩ nát óc cũng không cho rằng đó là Angry Zero vì theo như cô phát hiện được qua Lucy thì Angry Zero không có thích mặc đồ Nhật Bản vì phần lớn DA rất ghét Nhật Bản do vụ nữ ngày đó. Chẳng lẽ cái người mà quân tình báo thu thập về lại không phải DA?

- Sensei...có biết lời đồn đại về DA mang wagasa chứ?

- À....

Lucy khẽ à rồi cũng chỉ mỉm cười chẳng nói gì cả. Họ cùng nhau dừng lại trước cửa thực chiến. Lớp A-1 cũng vừa từ lớp thực chiến đi ra thì lớp S-1 đi vào. Chủ nhiệm của lớp A-1 đã được thay thế, đó không ai khác chính là một thằng nhóc 8 tuổi thậm chí còn nhỏ tuổi hơn cả Lucy. Vậy mà nhìn nét mặt của 20 đứa lớp A-1 rất là biết nghe lời đều cúi đầu không dám ý kiến. Trong khi đó tên chủ nhiệm vắt mũi chưa sạch 8 tuổi kia lại nhe răng cười hơn hở,

mái tóc nâu hơi xù và rối đó, đôi mắt to tròn đen láy đầy ý thách thức và ý vị cười nhìn Lucy. Thằng nhóc này đúng là còn nhỏ mà đã hút hồn người đối diện thế rồi, lớn lên sẽ thế nào đây. Thằng nhóc tiến tới trước mặt Lucy.

- Đã lâu không gặp Lucy. Cô vẫn xinh đẹp và cuốn hút như ngày nào.

- Tôi không biết là Angry số 3 lại có nhã hứng đến Fantasy làm giáo viên chủ nhiệm đó. Ít nhất thì cũng nên là lớp S-4 có môn đệ của mình chứ?

Lucy nhếch miệng cười, lời cô vừa thốt ra làm cho hết thầy lớp S-1 kinh ngạc. Thằng nhóc mang hình hài của đứa trẻ 8 tuổi này là Angry số 3, thầy của anh chàng Jun lớp S-4 đó sao? Không thể tin được, đúng là DA luôn mang đến cho người ta cảm giác bất ngờ không nói lên lời được. Angry số 3 đó mỉm cười rất tươi, người ta chẳng nhìn ra được thằng nhóc này đang nghĩ cái gì cả. Lớp S-1 luôn được biết rằng Lucy và Angry số 3 không hợp nhau cho lắm.

- Lucy....chuyện chào hỏi lần trước xem ra cô đã vất vả không ít. Tuy nhiên.....

- Cậu muốn làm gì Luke?

Lucy đẩy cảnh giác nhìn cái tên đáng ghét này. Lúc nào Angry số 3 xuất hiện là y như rằng kéo đến cho cô một đồng rắc rối không sao yên được. Vào Fantasy lần này xem ra cậu ta lại có vụ gì đó rồi, hơn nữa DA xem ra ngày càng xen vào chuyện của loài người hơn trước.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Angry Số 3

- Tôi chỉ là muốn nhắc nhở cô một chút. Ghoul đang toàn lực nhằm vào cô vì Heart mà thôi. Sứ giả ánh sáng không phải lúc nào cũng đủ sức bảo vệ cô khỏi chúng. Hơn thế nữa, hắc ám sư cũng có ý định hợp tác với Ghoul mà cô biết Zero-sama tuyệt đối không có chuyện nhúng tay vào việc của 'người đó' đúng chứ? Luke nhướn mày nhìn Lucy nở nụ cười hàm ý. Học viên hai lớp vẫn đứng nhìn hai vị chủ nhiệm của mình nói chuyện này mà không dám lên tiếng. Lucy có chút nhíu mày chứng tỏ thông tin của Luke đưa ra có vẻ gây đến chút khó tin đối với Lucy.

- Cậu đang nói sự thật sao? Người đó cũng tham gia vào việc tranh giành Heart?

- Phải. Cô nghĩ tôi sẽ nói dối? Dù tôi thích gây khó dễ cho cô nhưng cô cũng biết cô là người tôi yêu thương nhất trên đời này. Zero-sama dường như có thể đem cả một nửa Heart cho con người đó. Tôi chỉ sợ điều đó thực sự xảy ra.

Luke mỉm cười, câu nói của cậu ta mang quá nhiều hàm ý. Nhiều học viên bị làm cho kinh ngạc một phen vì cái câu yêu thương kia. Lucy có chút suy nghĩ.

- Zero-sama dù có thế nào cũng không đem Heart ra cho người đó đâu. Dù sao thì người.....

- Cô dám chắc Zero-sama sẽ không làm vậy? Cô còn quá ngây thơ đấy Lucy. Dù sao thì đừng có chết. Nếu cô có chết cũng là chết dưới tay của tôi.

- Chết dưới tay cậu tôi thà tự sát không thì cũng xuống Tartarus hoặc nhờ Teddy-chan. Dù sao cũng cảm ơn thông tin của cậu Angry số 3.

Lucy nói rồi thẳng bước vào phòng thực chiến, 20 cái đứa kia đi theo vào phòng thực chiến đó. Luke nhếch miệng cười sau đó cùng lớp mình rời đi. Khi vừa đến hành lang về lớp mình thì họ chạm mặt Teddy. Luke nhìn lớp mình.

- Về lớp đi.

- Vâng thưa sensei.

Cả đám ngay lập tức về lớp. Luke nhìn Teddy rồi cả hai biến mất ngay lập tức.

Tại phòng thực chiến, lớp S-1 yên lặng nhìn Lucy.

- Đó là Angry số 3 thật sao sensei?

Natsu dường như vẫn chưa tin được đó lại là Angry số 3. Cô được biết rằng Angry số 3 là kẻ rất khó đoán, rất kiêu ngạo nhưng nhìn thấy tận mắt mới biết chỉ là người ham vui thôi có gì mà kiêu ngạo như họ nói đâu. Lucy ngồi đó nhìn cả lớp, ánh mắt dừng lại ở Natsu.

- Đó chỉ là lớp hóa trang mà thôi. Angry số 3 hoàn toàn là một người trưởng thành rồi.

- Vậy tại sao.....???

Sakura có chút không hiểu hỏi câu lấp lửng. Lucy hơi suy nghĩ một chút rồi nhìn cả bọn đang chờ đợi câu trả lời kia.

- Vì chỉ sợ mấy đứa nhìn thấy hình dạng thật của cậu ta nhất định sẽ một phen đứng tim thôi.

- Angry số 3 xấu hoắc sao?

Số 8 tò mò làm Lucy khẽ mỉm cười. Nhớ lại ngày ấy lần đầu tiên tới Trái Đất cũng như gặp được Teddy và Angry số 3 làm Lucy suýt nữa đứng tim. Một con gấu bông và một con người không biết phải dùng từ ngữ nào để miêu tả nữa.

- Angry số 3 luôn được các DA ca tụng như một nam thần không gì sánh bằng. Cậu ta là người sở hữu vẻ đẹp thật không tưởng tượng nổi, không thể dùng ngôn ngữ nào để miêu tả nữa. Lần đầu tiên tôi tới Trái Đất cũng là ngày người khi nhìn thấy cậu ta.

- Nhưng sao Angry số 3 phải mang hình dạng một thằng nhóc 8 tuổi như vậy chứ?

Nicolas cũng rất tò mò. Lucy thực sự cũng không rõ lắm về chuyện này.

- Cái đó tôi không rõ. Dù sao tôi cũng chẳng ưa nổi cậu ta, một tên lúc nào cũng thích khó dễ người khác. Thôi được rồi, dù sao tôi cũng nên kế hoạch luyện tập cho từng người một rồi, các cô cậu chỉ việc cố gắng và chăm chỉ mà thôi.

- Vâng thưa sensei.

Tất cả đồng thanh rồi chia ra luyện tập chỉ còn Lucy ngồi đó, cô nhìn Nicolas rồi bất chợt túm cổ cậu ta lại ngồi xuống cạnh mình.

- Tóc vàng có chuyện này tôi cần nói với cậu.

- Có chuyện gì sao sensei?

- Cũng không có gì đâu, chỉ là tôi mong cậu sẽ.....cố gắng luyện tập gấp đôi người khác để có thể xứng danh là con của Zero-sama.

- A, cái đó sensei khỏi lo.

Nicolas cười cười rồi đi luyện tập. Lucy đã không nói ra những lời muốn nói mà đã nuốt vào trong. Cô nghĩ chưa đến lúc Nicolas nên biết.

Trên sân thượng của học viện, Teddy và Luke đang đứng đó nói chuyện với nhau.

- Tôi không nghĩ cậu sẽ đến đây đó Luke.

- Dù sao hai người vui vẻ như vậy tôi lại không đến thì mất vui.

Luke cười cười ngồi xuống băng ghế, Teddy đứng đó nhìn về phía Luke.

- Cậu đang định làm gì?

- Đây là một trò chơi không hơn không kém đó Tedd. Hãy thử nghĩ xem, tại sao Zero-sama lại không giết toàn bộ trong khi có thể?

- Người là vì tên đàn ông sao?

- Có thể.

Luke nhún vai, cậu ta cũng vừa nói chuyện này với Lucy. Các DA đều nhận ra rằng tình cảm của Angry Zero đối với tên đó quá sâu đậm. Thậm chí....

- Luke...tôi mong cậu đừng nhúng quá sâu vào chuyện này.

- Yên tâm đi, ngoài vấn đề liên quan đến Lucy ra tôi chẳng nhàn rỗi đến mức đó đâu.

Luke mỉm cười, Teddy chẳng hay cái tên này muốn gì nữa đây. Suy cho cùng từ trước tới giờ Angry Zero cũng hết sức nhân nhượng với tên này mặc sức cho hắn làm gì thì làm. Mà ngay khi Lucy xuất hiện hắn hoàn toàn đem tâm tư vào chuyện khiến Lucy điên tiết lên bằng được.

- Lời của số 1 hôm đó cậu cũng nghe ra hàm ý phải không Tedd?

- Tôi biết, có điều dường như số 1 đang dấu tất cả chúng ta chuyện nào đó.

- Tôi chẳng quan tâm vì dù sao hắn ta cũng là kẻ xuất quỷ nhập thần. Ngoài Zero-sama ra hắn chẳng thêm bận tâm đến bất cứ ai, bất cứ chuyện gì cả. Cậu có nghĩ hắn ta yêu Zero-sama?

Luke nhìn Teddy hỏi thử, Teddy hơi nhàu mày suy nghĩ chút ít. Cậu ta không cho rằng số 1 yêu mến Zero-sama. Thứ tình cảm đó dường như khác xa so

với yêu một người.

- Dù sao thì chuyện đó nên hỏi hân ta thì hơn. Cũng đã lâu không gặp Zero-sama, chắc cũng phải mấy chục năm rồi.

- Cuộc triệu tập này là yêu cầu tất cả có mặt đầy đủ. Tất nhiên Zero-sama tuyệt đối không được vắng mặt.

Teddy nhìn Luke, cậu ta chỉ cười cười rồi đứng dậy nhìn về phía xa.

- Cuộc chiến này thật vô nghĩa. Vì sai lầm của loài người mà sử giả như chúng ta phải tới tận đây. Đáng lẽ nên để loài người chết hết đi thì hơn, thế giới này sẽ đẹp biết bao nếu bọn người ngu xuẩn đó không tồn tại.

- Cậu không nên nói vậy.

- Haha....so với hắc ám sư lũ loài người và pháp sư thật hèn hạ và bẩn thỉu. Nếu tất cả biết sự thật về cái chuyện đả pháp sư và chính phủ đó đang làm tôi dám đảm bảo sẽ là một vụ náo loạn kinh hoàng.

Luke cười cười. Teddy nhú mày đầy suy tư.

- Tôi cũng không dám tin nhưng là rất lo lắng bởi vì....

- Đúng vậy, con người tuyệt nhiên không giỏi đến mức đó, chắc chắn có trợ giúp của phe hắc ám. Dù sao tôi cũng sẽ canh chừng chúng nên cậu đừng lo Tedd. Chuyện cái vương miện đó tôi nên nói lời xin lỗi.

- Không sao, đây cũng chỉ là vỏ bọc. Tạm biệt.

- Tạm biệt.

Luke mỉm cười đứng nhìn quang cảnh từ sân thượng. Teddy đã biến mất theo con gió.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Khiêu Chiến

Trong lớp thực chiến, Lucy rất suy tư chuyện gì đó thì Shu đã ngồi xuống bên cạnh cô từ bao giờ. - Cô sẽ đi rất lâu phải không sensei? Nó không đơn giản là mấy ngày.

Lucy thoáng chút giật mình quay sang nhìn Shu với ánh mắt phức tạp. Có lẽ ở cậu ta cô cảm nhận được một thứ gì đó rất quen thuộc mà không hiểu tại sao.

- Ủ, cho nên cậu và Natsu-san hãy bảo vệ mấy đứa ngọc đó. Hãy một lần đứng đầu bút phá kỉ lục của học viện.

- Cô sẽ không chết phải không sensei?

- Tôi không chắc.

Lucy mỉm cười thì Shu ôm cô vào lòng làm cả lớp mấy đứa đang luyện tập cũng kinh ngạc nhìn về phía họ. Một sự khó hiểu cùng dấu hỏi chấm to đùng dường như xuất hiện trên đầu họ.

- Cô tuyệt đối đừng có chết đó sensei. Tôi muốn cô sống để đưa tôi đi gặp DA số 0 đó. Vì vậy cô tuyệt đối không được chết.

- Ừm

Lucy mỉm cười, Shu sẽ trở nên mạnh mẽ, cậu ta sẽ dạy dỗ tóc vàng thật tốt giúp Lucy.

Một lúc lâu sau, cả lớp tụ tập ngồi lại trước mặt Lucy.

- Để lấy điểm nhanh nhất mà tránh bị tổn thất thì chúng ta sẽ khiêu chiến với các lớp bên cạnh.

- Khiêu chiến?

Nhiều đứa không hiểu nhíu mày, Lucy mỉm cười.

- Đúng vậy, là khiêu chiến. Sẽ là trận đánh đôi hoặc solo 1:1. Dù sao thì đó là cách nhanh nhất nhưng ít ai lại nghĩ đến nó. Tôi đã đọc bộ quy tắc rồi. Thế nên 10 đứa đứng đầu hoàn toàn dễ dàng lấy được điểm, 10 đứa cuối nếu muốn hãy đấu đôi cùng với 10 đứa đứng đầu để tác chiến thành công nhất.

- Chúng ta sẽ khiêu chiến với ai đây sensei?

Yui không hiểu lên tiếng vừa lúc đó một màn hình nhỏ hiện ra trước mặt Lucy, ngay lập tức có dòng chữ và hai ô chữ phía dưới.

- "Isogi gửi lời mời khiêu chiến tới bạn, bạn đồng ý khiêu chiến chứ?"

Natsu đứng phía sau đọc lớn làm cả lớp kinh ngạc, có người muốn khiêu chiến với DA sao? Lucy không biểu hiện gì cả, Natsu thấy vậy ấn nút OK cho cô làm cả lớp mắt tròn mắt dẹt nhìn cô bạn suốt ngày ăn snack khoai tây này. Lucy cũng chẳng nói gì về việc Natsu đã làm. Kề khiêu chiến lần này lại chính là người đứng đầu năm 7. Thật thú vị, Lucy cũng muốn nếm mùi vị của một pháp sư ở học viện đôi chút.

Không biết là ai đã làm nhưng bây giờ ở học viện Fantasy đang rầm rộ lên cái tin khiêu chiến này. Lần đầu tiên trong lịch sử Fantasy có học viên khiêu chiến với giáo viên. Vậy là chỉ trong một buổi sáng mọi thứ quá mức tưởng tượng. Dường như cả học viện đều quy tụ về hết phòng chiến đấu để xem trận khiêu chiến kịch liệt này. Ngay cả các giáo viên, đến hiệu trưởng Kawachi cũng có mặt. Teddy đứng với Luke ở cạnh chỗ Kawachi nhìn xuống dưới sân nơi Lucy cùng một học viên cao lớn tóc đỏ rực, vẻ mặt rất dữ tợn. Tên này mà là người đứng đầu năm 7 đó sao?

- Cậu là Isogi-san sao?

- Vậy chắc cô là Lucy-sensei.

Isogi nhếch miệng cười, Lucy nhún vai, cô đứng đó nhìn đôi theo Isogi với vẻ mặt rất dò xét và cẩn trọng.

- Cô muốn đánh giá sức mạnh của tôi sao sensei? Tôi được nghe cô có khả năng đó nhưng rất tiếc cô không nhìn ra sức mạnh của tôi đâu.

Isogi mạnh miệng nói. Lucy mỉm cười cô đưa hai tay lên đan chéo vào nhau thích thú nhìn tên học viên này.

- Đúng là tôi không thể nhìn ra sức mạnh của cậu là gì nhưng mà cũng đâu thể nói tôi không đối phó được với cậu chứ Isogi-san?

- Vậy sao?

Isogi vừa rút lời Lucy liền bị đá văng đập vào bức màn chắn nằm ở đó bất động. Mọi người ngạc nhiên vô cùng, Isogi thậm chí còn không di chuyển mà Lucy nằm đó không nhúc nhích càng làm lớp S-1 lo lắng hơn.

- Xem ra tên này sức mạnh không hề tầm thường đây.

Luke có vẻ ngày càng thích thú với trận này. Teddy có phần lo lắng nhìn về phía Lucy. Isogi đang từ từ tiến tới chỗ Lucy.

- Cô phát hiện ra sức mạnh của tôi rồi chứ Lucy-sensei?

Lucy không nói gì, cô nghiêng đầu nhìn Isogi, cử động của cô y như một con búp bê vậy. Lucy đang từ từ đứng dậy, cô nhìn Isogi.

- Cậu làm cho nội tạng của tôi bị thiêu đốt rồi Isogi.

Lucy nói ra câu này làm tất cả mọi người kinh hãi, họ nhận ra rằng Lucy nói một câu mà không hề kèm theo bất kì cảm xúc nào, ngay cả gương mặt Lucy cũng vậy. Isogi đứng cách Lucy khoảng 2m để giữ khoảng cách vừa dễ dàng phòng thủ lại dễ dàng tấn công. Lucy đứng đó nhìn Isogi, tay phải đưa sang bên, lòng bàn tay hướng xuống dưới sàn đấu.

- Tôi thừa nhận cậu rất mạnh, đòn tấn công của cậu làm quá trình hồi phục của tôi giảm đi 90%, nói cách khác tôi rất khó hồi phục nếu để cậu đánh phải. Từ đó suy ra sức mạnh của cậu. Tôi không ngờ vẫn còn người sở hữu sức mạnh này.

- Sensei quá khen rồi.

- Tuy nhiên tôi cũng không có ý định chết dưới tay một pháp sư. Chỉ ít nếu có chết cũng là chết dưới tay cậu ta.

Lucy hất mặt chỉ lên phía Luke và Teddy, vừa lúc đó từ dưới sàn đấu bắt đầu có những vòng tròn đồng tâm lan rộng, chiếc hộp nhỏ hình chữ nhật màu đen xuất hiện, nó mở nắp ra và đó là thanh kiếm lần trước. Thanh kiếm đó khi vừa được Lucy cầm lấy đã hét lên kinh ngạc.

- Lucy, ngươi bị phá hủy cơ thể rồi. Mau chóng hồi phục đi.

Thanh kiếm đó lo sợ làm lớp S-1 càng lo lắng hơn. Cơ thể bị phá hủy từ bên trong sao? Lucy vẫn không thay đổi sắc thái nhìn thanh kiếm này.

- Đừng có lo, chưa chết được đâu.

- Ngươi còn nói vậy sao? Chẳng phải đó là axit sao? Ai lại có thể phóng thích axit vào cơ thể ngươi như vậy chứ?

- Kia.

Lucy hất mặt, thanh kiếm đỏ liền đứng thẳng nhìn về phía Isogi bằng con mắt ở tay cầm. Mọi người lúc này mới hay sức mạnh của Isogi là axit. Nhưng dù có là sức mạnh nào thì Lucy vẫn tự hồi phục được trừ là do DA gây ra cơ mà.

- Tên khốn.....

Thanh kiếm đỏ tức giận tự xông lên tấn công Isogi nhưng khi nó vừa chạm vào cơ thể Isogi liền bị tan chảy đầu mũi kiếm.

- Người.....

Thanh kiếm đỏ kinh ngạc, Lucy nhìn cục diện có vẻ không ổn rồi. Cô đưa một tay lên che mắt trái của mình, miệng nở nụ cười nham hiểm khó đoán.

- Thật là lâu rồi chưa có ai mang lại cảm giác hiếu chiến cùng khát máu cho tôi như vậy đó Isogi-san. Tôi không muốn trước mặt đám học trò của mình mà biến đổi nhưng mà có lẽ đây là lần đầu tiên cũng như cuối cùng. Vậy nên cho chúng coi chút cũng không sao.

Lucy vừa rút lời thì một làn khói trắng bắt đầu xuất hiện từ người cô làm mọi người không rõ Lucy ra sao nữa. Thanh kiếm kia liền kinh ngạc hơn, ngay cả Teddy và Luke cùng Kawachi cũng không dám tin. Lucy sẽ biến đổi ngay tại đây sao? Monica theo sát tình hình quay sang Edgar và Jun.

- Chuyện này là sao?

Không ai lên tiếng, cả 5 người ngược nhìn lên phía ba người đang đứng trên cao kia. Ánh mắt của 3 vị đó đều rất khó đoán. Họ không biết chuyện gì sẽ diễn ra nữa. Lucy sẽ biến đổi như thế nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Ác Quỷ

Làn khói trắng đó ngày một lan rộng và đang chuyển dần sang đen. Isogi nghĩ được mùi nguy hiểm liền lùi ra xa tận phía đầu bên kia. Làn khói đen ngày càng dày đặc nhưng chỉ trong phạm vi nửa sân đấu. Họ nhận ra một hơi thở nguy hiểm từ làn khói đen đó. Thanh kiếm kia ngay lập tức biến mất. Làn khói đen đó đang tan dần tan dần và rồi họ thấy được một cái bóng. - Thật không tin được Lucy sẽ biến đổi. Cậu ấy sẽ thực sự coi trọng đối thủ khi làm vậy.

- Không cậu nhầm rồi Tedd, Lucy sẽ kết liễu đối thủ khi biến đổi.

Luke mỉm cười tà mị nhìn vào bóng người ẩn hiện dưới làn khói đen cuối cùng kia. Mọi người dường như nín thở và rồi họ đã thấy được sự biến đổi của Lucy. Một cô gái với mái tóc màu bạc buông thả tự do đang bay bay, đôi mắt đỏ rực chết chóc với lòng đen đậm. Trang phục của Lucy có phần rách rưới, cả cơ thể được bao bọc bởi một loạt hoa văn màu đen kì bí. Gương mặt của Lucy rất khát máu đang nở nụ cười khó hiểu.

- Sensei...xem ra biến đổi cũng không khác trước là bao nhỉ?

- Đã đến giờ phán quyết.....

Lucy thích thú lên tiếng, cô đứng đó và rồi từ sau chính giữa lưng của cô là những sợi dây xích màu đen không còn màu đỏ như trước nữa xuất hiện, những sợi dây xích đó có đầu nhọn, chúng bắt đầu dài ra phi tới tấn công Isogi. Tên đó vẫn đặc ý thì một dây xích đen đã đâm xuyên qua bụng hắn làm hắn kinh ngạc. Dây xích này không bị tan chảy bởi axit của hắn hay sao? Lucy nhếch miệng cười.

- Dù có là khả năng huyết kế thì cũng không đánh bại được Heart đâu Isogi-san....Nào hãy cùng đón nhận con ác quỷ từ sứ giả địa ngục.

Lucy vừa nói cô vừa đưa tay lên che mắt trái, người cô hơi cúi xuống và rồi hàng loạt dây xích chui lên, chúng tạo thành một khối lớn vô cùng, bóng đêm hắc ám liên tục lớn vùn xung quanh mà cơ thể Lucy hoàn toàn bị che lấp bởi thứ sức mạnh đó. Isogi lúc này tức giận, hắn sẽ giết cô và chiếm lấy Heart. Isogi gồng mình lên và rồi cả người hắn như sôi sùng sục. Axit màu tím bắt đầu lan chảy, chúng nhúc nhích và rồi nổi lên cao như những sợi xích kia. Cả hai đều xông vào tấn công một cách điên cuồng.

- Hắn khá được, để đầu lại sự biến đổi của Lucy thì phải có sức mạnh mới làm được.

Luke cho ý kiến, Kawachi vẫn chăm chú theo dõi tới cùng, cô ta chưa từng xem một DA biến đổi. Khi một DA biến đổi sức mạnh sẽ tăng theo một kiểu nào đó, họ sẽ dễ dàng phóng thích ác quỷ sâu thẳm trong cơ thể của mình. Đó là mặt đen tối của các DA.

- Thật là rắc rối phải không Lucy?

Một giọng nói kì lạ, giống với Lucy nhưng đầy sự trẻ con cùng với vẻ không vui. Một giọng nói lạnh lùng khác lại vang lên.

- Bình tĩnh đi Ruby....đây chỉ là bước khởi đầu thôi.

Họ cảm thấy ớn lạnh, Luke và Teddy mặt bắt đầu nhả lại, có giọt mồ hôi nào đó đang lăn dài trên trán họ. Ruby đã thức giấc rồi sao? Đây là một trong hai vũ khí tối tân nhất của Lucy. Thứ nhất là sứ giả ánh sáng và thứ hai là Ruby, ác quỷ chết chóc. Cả hai đều là những cỗ máy hủy diệt tuyệt đối của Lucy.

- Hãy cho họ thấy Lucy....ác quỷ trong tim chúng ta.

Ruby vừa rút lời thì ngay lập tức những sợi dây xích bắn tan vào nhau biến mất chỉ còn axit từ cơ thể Isogi là thu về hình hài của cậu ta như lúc trước. Tuy nhiên lúc này trên sân có tới ba người, một là Isogi, một là Lucy biến đổi và một là Ruby. Ruby mang hình dáng một cô gái 16 tuổi với mái tóc tím dài thật dài, Ruby khoác trên mình bộ kimono dài diêm dúa cách điệu hở ra bờ vai trắng ngọc ngà cùng vòng một lấp ló khiêu gợi. Hơn nữa ở dây đai của Ruby có thêm một chiếc quạt sắt màu đen, phía sau lưng là một thanh kiếm lưỡi nhỏ sắc bén. Mọi người nhìn không chớp về phía Ruby. Lucy quay sang nhìn Ruby, gương mặt không một chút biểu cảm trong khi Ruby đưa tay hất nhẹ mái tóc ra sau đầu kiểu ngạo nhìn đối thủ của mình.

- Bọn chúng luôn đáng chết, những kẻ khiêu chiến với quyền năng của chúng ta đều chỉ có một kết cục.

- Ngươi quá hứng thú rồi đó Ruby.

Lucy nhìn cô gái cao hơn mình cả cái đầu kia. Ruby quay sang nhìn Lucy và ngay lúc đó cô ta dơ chân ngọc ngà của mình đá Lucy văng ra xa đập vào thành chắn làm mọi người càng ngạc nhiên hơn mà Lucy thì gương mặt không một chút biểu cảm đứng dậy đưa tay lau vết máu trên khóe miệng.

- Đừng có dơ giọng đó ra với ta Lucy. Ngươi cũng chỉ là một con nhãi DA mà thôi. Nếu không vì Zero-sama ta đã giết ngươi từ lâu rồi.

Đối diện với sự giận giữ của Ruby thì Lucy hoàn toàn trái ngược, cô nhếch miệng cười, một gương mặt nhả nhử hết mức.

- Hề, vậy sao? Ngươi nghĩ ta chỉ vì có sứ giả ánh sáng và ngươi mới trở nên mạnh như ngày hôm nay sao Ruby? Đúng là Zero-sama ban ngươi cho ta nhưng ngươi nên biết một điều rằng khi một DA biến đổi là lúc họ mạnh nhất. Ta sẽ cho ngươi xem sức mạnh thật sự của ta.

Lucy vừa rút lời một hồi trần động xảy ra, mặt sàn đang nứt nhẹ rồi nún xuống một chút. Họ thấy rằng xung quanh Lucy là một màn hắc ám mờ ảo, những hoa văn kì dị kia đang nổi hẳn lên trông thật đáng sợ. Lucy đưa tay lên che mắt trái trong khi mắt phải đang không ngừng chảy máu. Nếu bình thường có thể xem là những giọt nước mắt nhưng bây giờ Lucy đang khóc ra máu. Một mùi tanh thật khó chịu.

- Lucy mau dừng tay lại đi, cậu định giết tất cả mọi người sao?

Teddy lạnh lùng nhìn xuống chỗ Lucy, họ chưa bao giờ thấy Teddy lạnh lùng như vậy. Luke đứng bên cạnh căn bản cũng toát mồ hôi. Họ đã từng chiêm ngưỡng sức mạnh này của Lucy mà người duy nhất ngăn cô lại chính là Zero-sama. Ngược lên nhìn Teddy thì Lucy không nói gì cả, nhanh như cắt họ thấy Lucy biến mất, cô xuất hiện trước mặt Isogi từ lúc nào và rồi Lucy dơ chân đá Isogi bay ra ngoài làm thùng cả màng chắn khiến Isogi lăn mấy vòng bị thương nặng. Mọi người kinh hãi, Kawachi cho người đến chữa trị cho Isogi ngay lập tức, họ cứ nghĩ trận chiến sẽ kết thúc nhưng lúc này Lucy lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Ruby định đánh trực diện cô ta thì bị Ruby cầm lấy cái quạt sắt đỡ lấy cú đá trời giáng đầy nguy hiểm đó.

- Không nên tức giận như vậy đâu Lucy.

- Giết....giết hết.....

Lucy lập đi lập lại câu nói đó, Ruby nhận ra Lucy đã mất tính tảo và không nhận thức được điều mình làm nữa rồi. Ngay lúc đó Ruby hất văng Lucy ra và cùng lúc đó cô cắt quạt nhanh chóng rút thanh kiếm phía sau xông tới tấn công. Một vụ chấn động lớn xảy ra làm khói mù mịt giảm tầm nhìn của mọi người. Khỏi tan là lúc họ thấy chiếc hộp đen bóng đựng sứ giả ánh sáng xuất hiện chắn ngang cả hai người. Cùng với đó họ càng kinh ngạc hơn khi sứ giả ánh sáng đang dang tay ôm lấy Lucy vào lòng như bảo vệ che chắn còn Ruby thì một phen kinh ngạc đứng bất động phía bên kia.

- Sứ giả ánh sáng luôn là một điều bất ngờ.

Teddy cười toát mồ hôi, Kawachi đã nhìn rõ vào thời khắc đó Lucy rõ ràng không triệu hồi, là sứ giả ánh sáng tự mình xuất hiện.

- Quay trở về đi sứ giả ánh sáng.

Lucy cất giọng nói yếu ớt cùng một môi, sứ giả ánh sáng ngay lập tức biến mất cùng với đó là Lucy trở về bình thường. Ruby dường như không tin được, có gì đó làm cô ta rất khó chấp nhận.

- Heart.....ngươi để sứ giả ánh sáng sờ hữu Heart mà ngươi thu thập sao Lucy?

Câu nói này của Ruby như châm ngòi cho sự náo động kinh người ở phòng chiến đấu của Fantasy. Lucy lại trao Heart cho một vũ khí tối thượng mà bản thân thậm chí chưa thể hoàn toàn kiểm soát. Nicolas cuối cùng đã hiểu vì sao tên mặt nạ quỷ đó lại muốn cướp bằng được cái hộp nhỏ lần trước. Hẳn tưởng đó là chiếc hộp chứa sứ giả ánh sáng và Heart. Lucy không nói gì cả xoa xoa cái bả vai của mình.

- Dù ta có chết thì sứ giả ánh sáng vẫn sống và đem Heart quay về cho Zero-sama. Cho nên để sứ giả ánh sáng giữ là đương nhiên rồi. Người cũng nên ngoan ngoãn nghe lời đòi chút đi Ruby. Còn giờ thì quay về.

Lucy vừa rút lời thì Ruby biến mất, Natsu ngay lập tức xuất hiện bên cạnh Lucy làm mọi người tò mò.

- Sensei....Ruby có phải kẻ đó?

- Natsu-san....có lẽ cô nhầm lẫn rồi. Ruby tuy hiểu chiến nhưng không phải kẻ giết chóc bừa bãi. Nếu có cơ hội tôi sẽ để Natsu-san làm quen với cô ta. Còn giờ thì giải tán thôi, làm lớn chuyện như vậy là được rồi.

Lucy mỉm cười bước đi, cô ngược lên chỗ Nicolas đang đứng rồi lên tiếng

- Tóc vàng theo tôi.

- Vâng.

Nicolas nhanh chóng chạy theo Lucy rời khỏi phòng chiến đấu. Các học viên cùng giáo viên trở về lớp học của mình. Hôm nay coi như họ được mở mang tầm mắt về năng lực chiến đấu của DA. Phải tận mắt chứng kiến họ mới thấy DA mạnh tới cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Phân Chia Môn Đệ

Tại khu vườn phía sau học viện Fantasy, nói là khu vườn nhưng ở đây lại giống một không gian thiên nhiên hơn, có ngôi nhà nhỏ với mái màu đỏ, có ao nhỏ bên cạnh có trồng sen, có cây anh đào và cây táo già có cả rất nhiều loài hoa và lũ chim đủ chủng loại nữa. Nicolas không ngờ ở Fantasy lại có một nơi như vậy. Nơi này nằm hoàn toàn tách biệt cách Fantasy rất xa mặc dù vẫn nằm trong địa phận của học viện. Lucy ngồi xuống tám phần trước ngôi nhà nhỏ nhìn lên trời, cô đưa bàn tay trái của mình dơ lên cao che trước mặt để vài tia nắng lọt qua khe chiếu xuống gương mặt có chút suy tư. Nicolas lần đầu thấy Lucy cô đơn và trầm tư như vậy kể từ khi gặp nhau. - Sensei....có chuyện gì sao?

- Cậu có nhìn rõ mọi thứ ban nãy chứ?

- Ừm.

Nicolas không giấu giếm mà gật đầu. Lucy mỉm cười bỏ tay xuống rồi ngồi bật dậy nhìn Nicolas.

- Hãy nhớ kĩ mọi thứ, khả năng sao chép của cậu rất tuyệt vời cho nên cậu có một đôi mắt sắc bén mà những người khác không có. Nó hỗ trợ cho khả năng quan sát để sao chép mọi thứ của cậu. Tóc vàng, Shu và Teddy-chan nhất định sẽ dạy cậu mọi thứ. Họ sẽ giúp cậu trở nên mạnh mẽ hơn bao giờ hết. Hứa với tôi một điều tóc vàng.....

- Sensei...sao cô không trực tiếp dạy? Chẳng lẽ sensei phải rời đi sao? Sensei muốn tôi hứa điều gì chứ?

Nicolas không hiểu, những lời Lucy nói làm cho cậu ta càng thêm rối loạn. Lucy mỉm cười nhìn cậu nhóc này. Có lẽ cô rất yêu thương cậu nhóc, cô không biết đây là thứ tình cảm gì nhưng cô luôn muốn bảo vệ Nicolas. Chẳng lẽ vì cậu ta là con trai của Zero-sama sao?

- Hãy trở nên thật mạnh mẽ, đừng theo bất kì phe phái nào, chỉ cần cậu tự tin vào bản thân, tự làm mọi thứ mà cậu cho là đúng. Tóc vàng....cuộc sống này, mọi thứ cậu biết đều không như cậu vẫn hay. Có những lúc cậu sẽ phải một mình tự chiến đấu. Tôi chỉ hy vọng cậu được vui vẻ, được hạnh phúc mà thôi tóc vàng.

Lucy mỉm cười rồi tiến tới cạnh cái ao nhỏ, cô ngồi xuống nhìn những bông sen không bao giờ tàn đó.

- Cậu có người để yêu thương chứ tóc vàng?

- Tất nhiên, mẹ Anna là người thân của tôi, mẹ Anna là người nuôi dưỡng, dạy dỗ và chăm sóc tôi. Cho nên.....

- Ừ, thật tốt khi có người yêu thương mình như vậy.

Lucy cắt ngang lời của Nicolas, cô không muốn nói ra vì sợ Nicolas sẽ đau khổ. Sự thật về mẹ Anna của cậu ta có lẽ nên để cậu ta tự tìm hiểu thì hơn. Nicolas tiến lại gần nhìn Lucy.

- Sensei có người yêu thương mình chứ?

- Teddy-chan....cậu ấy giống như một người ba vậy. Từ lúc tôi đặt chân tới trái đất thì Teddy-chan luôn ở bên chăm sóc cho tôi, dạy tôi những thứ cần thiết. Nhưng bây giờ tôi đã có thêm cậu rồi tóc vàng.

- Sensei.....

Nicolas nhất thời có chút kinh ngạc, ngày hôm nay Lucy đã rất lạ, từ lúc sáng tới trận khiêu chiến ban nãy rồi cả bây giờ.

- Sensei có phải đã có chuyện gì xảy ra phải không? Sensei hãy nói ra đi.

- Đừng lo tóc vàng, mọi thứ đều ổn cả.

- Không ổn một chút nào đâu sensei.

Một giọng nói khác vang lên, Lucy và Nicolas đồng loạt quay lại thì thấy toàn bộ lớp S-1 đang đứng đó, phía sau còn có Teddy, Luke và 5 người lớp S-4.

- Từ lúc bọn lạ mặt đến sensei đã trở nên kì lạ rồi. Rốt cục sensei đang giấu tụi này cái gì vậy?

Sakura bắt bình lên tiếng. Lucy mỉm cười nhưng là ánh mắt cảnh cáo hướng về phía Teddy và Luke.

- Cậu ấy chỉ đang lo cho buổi gặp mặt của các DA sắp tới mà thôi. Cũng như các cô cậu lo cho bài kiểm tra vậy.

Teddy lên tiếng giải vây cho Lucy rồi từ từ tiến lại gần chỗ cô. Luke nhìn ngấm căn nhà nhỏ này.

- Lucy...cô thật biết cách chọn chỗ nghỉ ngơi đó.

- Haha.....sao có thể bằng Angry số 3 được chứ?

Lucy cười một cách không tự nhiên ý mĩa mai Luke thấy rõ.

- Ta có thể xem đó là một lời khen. Tuy nhiên, ta có thông tin mới cho cả hai người đây. Zero-sama đã trực tiếp xuống lệnh, cuộc triệu tập sẽ diễn ra vào đêm nay. Angry số 1 chắc chắn đã thông báo.

- Zero-sama trở về rồi sao?

Lucy nhất thời mất bình tĩnh lên tiếng hỏi. Luke mỉm cười không nói gì cả.

- Thật mong gặp lại những người bạn quá đi. Số 5 và số 6 chắc sẽ xin lỗi cô mà thôi Lucy.

- Một cuộc triệu tập không báo trước, chúng sẽ rước theo cả môn đệ của mình đến và điều đó làm tôi khó chịu.

Lucy thở dài, Shu nghe vậy liền có chút vui mừng nhìn Teddy.

- Teddy-sensei...thầy có ý định nhận môn đệ chứ?

- Cậu muốn nhìn tận mặt Zero-sama vậy sao?

Lucy thừa biết ý đồ của cậu ta, mọi người cũng cảm thấy rất hứng thú với việc gặp mặt tất cả các DA lừng danh trên thế giới. Teddy đưa tay xoa cằm mình.

- Ta cũng có chút suy nghĩ về việc này. Có lẽ ta sẽ nhận Shu-kun, Edgar-kun và Monica-chan làm môn đệ của mình vậy.

- Thật vinh hạnh cho tôi Teddy-sensei.

Monica mỉm cười nhún vai. Luke ý cười thấy rõ nhìn cậu ta.

- Tedd, từ bao giờ cậu hứng thú với việc nhận môn đệ vậy, lại còn đến 3 đứa.

- Dù sao tôi cũng không có thiện cảm với bọn môn đệ của số 5 và số 6. Chúng chẳng có chút phép tắc gì cả. Nhìn việc chúng cho người đến khiêu chiến Lucy đủ để thấy chúng quá coi thường cậu ấy rồi.

Teddy có vẻ không vui, Lucy nhìn mấy đứa ngốc lớp mình đang đứng đó.

- Mấy đứa quay trở về đi. Còn phải luyện tập cho trận đồ tiếp theo nữa.

- Sensei....

Lũ này còn mề nheo không chịu về nhưng Lucy nhất quyết đuổi chỉ giữ lại mấy đứa quan trọng thôi.

- Sao cậu không nhận tóc vàng làm môn đệ luôn Teddy-chan?

Lucy mỉm cười nhìn Nicolas tới trước mặt Teddy tuy nhiên lời vừa nói ra làm cô bất giác thấy có chút thừa thãi.

- Cô là cố tính hay vô ý mà quên mất vậy. Con trai của Zero-sama sẽ do người tự nuôi dạy. Dù có là cô hay Tedd thậm chí là số 1 cũng đừng mong.

- Người không cần nói vậy đâu Luke.

Lucy lườm cậu ta. Yui nhìn Lucy đầy lo lắng.

- Sensei....cuộc triệu tập này người sẽ không sao chứ?

- Đừng lo Yui. Mọi chuyện đều ổn cả thôi.

- Có lẽ ta nghĩ mình nên nhận thêm hai đứa môn đệ nữa. Hai cô bé xinh đẹp lớp cô thì sao nhỉ Lucy?

- Tùy....

Lucy chẳng mấy may quan tâm cho lắm, việc Yui và Sakura được Luke nhận làm môn đệ cũng thật tốt. Luke sẽ huấn luyện cho họ phát huy mọi khả năng sức mạnh của bản thân họ. Natsu nhìn Lucy.

- Vậy còn tôi thì sao đây sensei. Đừng nói sensei cho tôi ra rìa nhé.

- Tôi sẽ miễn cưỡng cho cô mượn cái móc môn đệ để đi gặp Zero-sama Natsu-san.

Lucy mỉm cười, cô biết Natsu rất có hứng thú với những buổi gặp mặt này.

- Anko, Mia đêm nay hãy để ý học viện cho cẩn thận.

- Yên tâm đi hội trưởng.

Anko đẩy đẩy gọng kính lên tiếng. Cả hai bọn họ sẽ tăng cường quản lý cùng giám sát cẩn thận việc an toàn của học viện. Đêm nay sẽ là một đêm thật dài đây.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Cuộc Triệu Tập Của Các Sứ Giả

Màn đêm đã buông xuống, 11 cái bóng rời khỏi Fantasy để đến nơi triệu tập. Mỗi một lần triệu tập là một lần địa điểm được thay đổi. Mà địa điểm lại luôn do Zero-sama của bọn họ lựa chọn. Đã rất lâu họ chưa được gặp mặt Zero-sama của mình rồi. Địa điểm triệu tập lần này thật bất ngờ, đó là khách sạn Sunmarina ở Okinawa, Nhật Bản. Nicolas vẫn đang thắc mắc rằng trong một đến hai tiếng làm sao mà họ tới được Nhật Bản khi đang ở Châu Âu như vậy chứ?

- Có vẻ Zero-sama rất muốn thưởng thức một chuyến nghỉ mát ở Nhật nhưng tôi không nghĩ các DA khác cũng vậy.

Luke mỉm cười và rồi ngay lập tức họ được các phân thân của Teddy ôm lấy phóng đi với vận tốc kinh khủng. Lucy có vẻ chậm tư suy nghĩ.

- Luke người có nghĩ người đó đang ở Nhật hay không? Có thể Zero-sama đang muốn đi gặp người đó.

- Người đó là ai vậy sensei?

Natsu vừa ăn snack khoai tây vừa lên tiếng hỏi, những người khác ngoài ba DA và Shu thì đều đang đóng tai mà lắng nghe. Lucy mỉm cười.

- Là một hắc ám sư, người từng về phe của Zero-sama nhưng hiện tại thì đã tách ra rồi.

- Ra là vậy. Phía binh đoàn cũng từng thu thập thông tin rằng đó là người Nhật Bản, là một hắc ám sư rất mạnh nhưng chưa từng ai thấy mặt mũi ra sao.

Nghe Natsu nói mà Shu có chút suy nghĩ. Nếu sự thật đúng là như vậy thì cậu có thể an tâm hay không đây? Chỉ chưa đầy một tiếng Teddy đã đưa 10 vị

hành khách đến nơi nhanh chóng. Họ cùng nhau đi lên tầng cao nhất của khách sạn, nơi một căn phòng được sắp sẵn với một chiếc bàn hình chữ nhật khá dài được chuẩn bị nào là khăn lụa trải bàn cao cấp rồi đồ ăn, rượu vang hảo hạng nữa. Khi 11 người vừa bước vào thì đã có mặt của hai DA và 4 tên môn đệ của hai tên này. Kèm với đó là một người con trai tóc đỏ rục khoảng 16 tuổi mặc đồng phục của một trường cao trung nhưng cravat thắt khá hơi hợt. Cậu ta tay chống cằm, tay cầm ống hút khuấy khuấy trong cốc nước cam cho đá nó tan ra đôi chút. Một sự không thích thú gì hiện rõ trên gương mặt của cậu ta.

- Các người có cần kéo theo cả đám môn đệ hùng hậu như vậy không?

Số 5 lên tiếng châm biếm, Teddy không nói gì lảng lạng tiến về cái ghế ngay cạnh cậu bạn tóc đỏ kia mà ngồi xuống. Shu, Edgar và Monica nhanh chóng tiến tới ngồi bên cạnh Teddy. Luke cùng ba môn đệ của mình ngồi ở ghế đối diện với cậu bạn tóc đỏ và nhóm Teddy ở ghế bên trái. Lucy và Natsu cùng Nicolas cũng ngồi xuống ngay bên đó.

- Lần trước món quà của bọn chúng có lẽ là hơi quá đáng với cô phải không Lucy?

Số 6 mỉm cười tay chống cằm nhìn Lucy. 8 vị học viên kia đều là lần đầu tiên gặp mặt các DA. Họ không ngờ DA lại mang hình dáng rất trẻ trung, còn đây về tà mị đào hoa nữa chứ. Lucy chẳng quan tâm tới hai DA kia mà đôi mắt dừng lại ở chỗ cậu bạn tóc đỏ kia.

- Ngài là DA số 1 sao?

- Đã nghe danh của cô từ lâu, lần đầu được gặp Lucy.

Cậu ta ngược lên nhìn Lucy rồi lại cúi xuống tiếp tục cái việc chán ngắt kia. Shu cũng chẳng nghĩ được một DA lại nhàn rỗi tới mức đó. Nghe Teddy và Lucy từng nói DA số 1 rất mạnh có thể xem chỉ sau Zero-sama mà thôi.

- Bao giờ Zero-sama mới tới đây.

Một trong bốn tên môn đệ của hai DA cuối cùng bắt đầu lên tiếng. Luke mỉm cười nhìn hai tên này, được hai DA nuông chiều tới mức không biết trên dưới là gì như vậy sao? Ngay lập tức họ nghe tiếng nứt cốc từ chỗ của DA số 1. Cốc nước cam đã nứt nhẹ dù hoạt động tay của cậu ta vẫn rất bình thường. Tên DA đó đã không nhận ra được sát khí cảnh cáo mà còn tiếp tục già mồm.

- Là người đứng đầu cũng không nên tắc trách như vậy chứ?

- Vậy sao môn đệ của Angry số 5?

Một giọng nói nhẹ nhàng vang lên kèm theo đó là một cô gái với mái tóc đỏ giống số 1 buộc hai bên, bộ trang phục như ngày nào kèm theo đó là cái khăn quàng cổ màu đỏ dài đến gần gót chân và bị rách mép. Sự xuất hiện của cô gái này làm mọi người nhất thời không kịp phản ứng, cô gái đó từ từ từng bước tiến về chiếc ghế đầu bên kia.

- Đến trễ đó Zero-san.

- Đừng có gọi chị gái mày kiểu đó Len.

Cô gái đó vừa rút lời liền cho anh chàng số 1 tên Len kia một cú đấm tường chừng chẳng ăn thua gì nhưng làm Len nhủu mày vì đau. Đến lúc cô gái đó ngồi xuống ghế, chân vắt chéo, tay khoanh trước ngực thì mọi người mới kịp phản ứng. Shu nhất thời kinh ngạc không biết phải nói sao nữa.

- Ze...Zero-sama.....?

Lucy có phần lắp bắp, cô gái đó nhìn Lucy mỉm cười rồi cầm cốc nước cam của Len làm một hơi hết sạch rồi trả cốc lại thì họ thấy vết nứt đã biến mất.

- Nhìn mọi người vẫn như xưa nhỉ, chẳng có chút hòa thuận gì cả.

Cô gái đó mỉm cười, Len tay chống cằm mắt thì lại liếc về tên môn đệ vẫn rất là vênh mặt kia.

- Oneesan, mọi người đang lo lắng chuyện oneesan sẽ trao cho hắc ám sư đó một nửa của Heart đó.

- Oneesan?

Teddy có chút nhủu mày, cô gái đó nhìn cậu bạn gấu bông này.

- À, cậu vẫn chưa biết chuyện này nhĩ Tedd, Len là em trai của tôi. Tôi là chị gái của nó tên Lin.

- Thì ra là vậy, nếu người không nói tôi còn nghĩ cậu ta yêu người đó Zero-sama.

Luke mỉm cười, Lin chẳng nói gì cả cũng chỉ mỉm cười đáp lại. Cô đã để ý toàn bộ các môn đệ có mặt tại đây và gương mặt có chút thay đổi khi chạm vào đôi mắt ai đó. Lucy đứng dậy kéo Nicolas đẩy tới trước mặt Lin.

- Zero-sama đây là Nicolas Vamomos, cậu ta là con trai của người đó. Người còn nhớ chứ?

- Chỉ là một tên pháp sư quen thôi mà.

Tên môn đệ ban nãy lên tiếng, đến DA số 5 cũng phải lắc đầu vì cái tính ngông cuồng này. Ngay lập tức, tên môn đệ đó cảm nhận như trái tim mình đang bị ai đó bóp nát vậy, hân đầu đón ôm lấy ngực trái ngã lăn lộn trên sàn.

- Dừng lại đi số 1.

Teddy lên tiếng ngăn cản, không phải cậu ta bênh vực tên môn đệ ngu xuẩn kia chỉ là đang lúc giây phút vui vẻ không nên như vậy. Liền ngay đó tên đó đã ngừng đau đớn, Teddy đã thấy bàn tay của Lin ở phía dưới đang nắm chặt lấy cổ tay của Len đến mức đỏ ửng hân lại dấu tay có chút dấu hiệu bầm tím vì tụ máu. Lin ngược lên nhìn Nicolas đứng trước mặt mình.

- Lần đầu được gặp con Nicolas.

- A....vâng.

Nicolas có chút hoảng không biết phải xử sự ra sao vì dù sao nhìn Zero-sama cũng là người tầm tuổi cậu ta làm có chút không tự nhiên. Nicolas nhìn Lin.

- Người tạo ra con thật sao?

- Cũng không hân đâu Nicolas. Nhưng con có thể xem ta là mẹ của mình. Chắc Lucy chưa dám nhận con làm môn đệ?

Lin mỉm cười hân, tay vẫn khoanh trước ngực, Nicolas gật đầu, Lucy vui vẻ đi về chỗ ngồi của mình. Natsu đã quan sát rất kĩ vị DA đầu tiên này. Rõ ràng so với cô gái kia càng khác biệt.

- Người sẽ nhận con làm môn đệ sao?

- Nếu rãnh ta sẽ dạy cho con một số kĩ thuật, còn giờ con nên ngồi về chỗ của mình Nicolas.

- Vâng.

Nicolas đi về chỗ ngồi của mình. Lin dòi tầm mắt nhìn về phía Natsu.

- Lucy....xem ra người có vẻ rãnh rồi đến mức rước người của binh đoàn pháp sư tới đây đó.

- Hi hi, Natsu-san muốn gặp người để hỏi rõ một số chuyện mà. Tôi đâu thể để mặc được, cậu ấy sẽ giết tôi mất.

- Ta nghe nói....người đã biến đổi phải không Lucy?

- Một chút ạ.

Lucy mỉm cười có chút toát mồ hân, dù sao đây cũng là lần thứ hai chạm mặt Zero-sama, lần đầu do ngất đi nên không kịp nhìn mặt mũi ra sao. Lin mân mê miệng ly rượu trước mặt mình có chút suy ngẫm. Tâm tư của vị Angry Zero này họ thật khó mà đoán ra được.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Sứ Giả Số 7

- Biến đổi không phải một chuyện gì xấu xa nhưng cũng không nên lạm dụng. Sự biến đổi sẽ để lại biến chứng quá nhiều cho một sứ giả. - Oneesan mau trả lời câu hỏi trước đó và đừng đánh trống lảng nữa.

Len tay chống cằm, vắn về mặt chán ngán đó ngồi nghịch một cốc nước cam mới mà họ không biết có từ bao giờ nữa. Lin mỉm cười liếc nhìn cậu em thân yêu này.

- Ta cũng rất muốn cho hắc ám sư đó toàn bộ Heart của mình nhưng mà.....người đó lại không muốn nó. Người đó nói muốn tự mình cướp về.

Lin mỉm cười nhưng ánh mắt hoàn toàn hướng về phía Shu. Mọi người cũng nhận ra Shu đang có cái nhìn khác lạ đối với Lin, rốt cục thì cậu ta cũng lên tiếng.

- Là sự thật sao Angry Zero?

Shu hỏi một câu làm mọi người chẳng hiểu đầu đuôi, Len có chút thích thú nhìn chăm chăm vào Shu, dường như tên này nhận ra điều gì đó thích thú lắm nhưng cũng chẳng nói gì. Lin chỉ khẽ nhấm nháp lại.

- Nói chuyện đó sau đi nhóc, đây là cuộc họp của các DA.

Vừa rút lời Lin lại nhìn thẳng vào Natsu đang ngồi đó ăn snack khoai tây.

- Xin mời hỏi tự nhiên.

- Thưa Angry Zero, bên chúng tôi đang rất lo lắng khi một người được xem là DA đã xuất hiện. DA đó đang ngày một tàn sát người vô có.

- Ô, vậy sao?

Lin có vẻ bồn chột, họ nhận ra cô biết cái gì đó. Natsu điềm tĩnh nói tiếp.

- Người đó luôn mặc kimono và cầm theo wagasa.

- Ý người là người này sao?

Lin vừa rút lời thì một cô gái với mái tóc cùng đôi mắt màu đỏ mặc kimono màu xanh dương nhạt với hoa văn hoa anh đào màu hồng cùng chiếc wagasa màu đỏ có in hình ba bông hoa anh đào đỏ đậm trên đó. Cô gái đó nhìn họ thình thoảng mới chớp mắt một cái. Natsu lập tức đứng bật dậy.

- Cô ta.....

- Người có đồ chơi mới sao Zero-sama?

Luke cũng cảm thấy hứng thú vô cùng. Hai DA ngồi phía cuối kia cũng ít nhiều chú ý. Lin nhìn cô gái đứng phía sau mình kia.

- Cô ta là sứ giả địa ngục số 7. Người có thể xem vụ thảm sát là do DA gây ra.

Lin nhìn Natsu đầy vẻ chế diễu. Luke ngồi đó nhìn DA số 7 đang gây chấn động lớn cho mọi người kia. Yui dơ tay lên rụt rè nói.

- Zero-sama theo như tôi được biết trên thế giới chỉ có suy nhất 7 sứ giả làm sao lại có thêm một sứ giả nữa chứ?

Câu hỏi của Yui cũng đồng nghĩa với câu hỏi của mọi người. Lin mỉm cười nhìn cô gái này.

- Đúng là trên thế giới này chỉ có đúng 7 sứ giả địa ngục tới từ địa ngục. Tuy nhiên....sứ giả số 7 này không xuất thân từ địa ngục.

- Ý người là.....

Teddy đã hiểu ra, Lin gật đầu rồi tiếp tục lên tiếng.

- Sứ giả địa ngục số 7 là một sứ giả nhân tạo do chính con người các người cùng pháp sư và hắc ám sư tự mình tạo ra. Đây chính là sản phẩm của công cuộc nghiên cứu đầy chết chóc đó của các người. Luke, Tedd chẳng phải hai người luôn theo sát hoạt động kinh tởm đó của chúng sao?

- Vâng thưa Zero-sama.

Bọn họ được một phen kinh ngạc, chính phủ cùng pháp sư và sự trợ giúp từ hắc ám sư đã tạo ra một sứ giả nhân tạo sao? Hideo (Angry số 5) tức giận nắm chặt tay lại.

- Zero-sama....tôi nghĩ chúng ta không nên nhượng bộ cho chúng nữa. Con người bản thủ và lũ pháp sư chết tiệt đó...chúng đã quên nhờ ai mà chúng được an toàn sống như ngày nay. Chúng muốn dùng đồ giả này để trỗi lại chúng ta hay sao?

- Hideo bình tĩnh đi. Tuy đây là sản phẩm của chúng nhưng chúng không thể điều khiển nó dẫn đến nó đã giết người bừa bãi. Pháp sư và con người đang ngày một biến mất vì bị đưa đi làm mấy cái thí nghiệm dơ bẩn đầy kinh tởm này. Ta nghĩ.....

Lin còn chưa rút lời tên môn đệ đó đã căm thù xông lên, hẳn không cam tâm vì một con nhãi mà bị hạ nhục như vậy. Mọi người cũng nhất thời kinh ngạc tuy nhiên ngay khoảnh khắc đó sứ giả số 7 kia đã nhanh như cắt cầm lấy cán của wagasa rút ra cắt đứt đầu tên môn đệ đó. Ngay sau đó cô ta lại đứng về chỗ cũ đút thanh kiếm vào chỗ cũ bật ô đứng đó như thường. Lin mỉm cười.

- Thật tốt khi dạy bảo được một sứ giả nhân tạo phải không?

- Zero-sama....xin hãy giết hết toàn bộ loài người và pháp sư.

Cô gái đó lần đầu cất tiếng làm mọi người càng ngạc nhiên, họ cứ nghĩ cô ta không thể nói chuyện được chứ? Lin mỉm cười nhìn cô gái đó rồi lại nhìn mọi người.

- Sắp tới ta muốn mọi người hãy tận lực tiêu diệt hắc ám sư cùng với đó đánh nhau với vài con Ghoul cũng được. Không thì nếu nữ giết vài đứa pháp sư

và con người cũng chẳng sao. Đây là một cuộc vui, con người tự gây ra nên tự phải gánh chịu. Nếu à đàn bà đó không nuôi dưỡng linh hồn lang thang thì đã không có kết cục như ngày hôm nay. À ta còn dám cầu xin triệu hồi ta đến thế giới này. Thật kinh tởm.

Lin nói về sau mà ánh mắt tràn ngập sát khí. Đây mới là về mặt mà lần đầu tiên cô xuất hiện tại trái đất. Sakura mạnh dạn hỏi.

- Zero-sama....người tại sao lại không giết vu nữ đó?

- A, một câu hỏi hay.

Lin đẩy tán thưởng dành cho Sakura sau đó chậm rãi cho họ hay.

- Nếu các người được chứng kiến thì thật tốt. Năm đó cô ta đã rất sợ hãi và cánh giác phải lùi lại vì sợ bản thân mình cũng sẽ bị giết bởi ta. Cô ta đã đánh mất Heart từ lúc đó và khiến thế giới đảo lộn như ngày nay. Tất cả các người được xem như hậu duệ của cô ta nhưng mà dòng tộc chính thống mang dòng máu đó mới là điều đáng chú ý.

- Chúng còn sống sao Zero-sama?

Lucy có chút tò mò xen lẫn hứng thú. Lin gật đầu mỉm cười.

- Ta đang định sau đêm nay sẽ ghé thăm chúng. Một lũ kiêu ngạo thông đồng với chính phủ và pháp sư cùng hắc ám sư tạo ra sứ giả. Hơn nữa chúng còn đang thu thập linh hồn lang thang lại. Tuy ta không rõ chúng muốn cái gì nhưng chẳng phải tốt đẹp. Len hãy tự làm việc của mình đi, Tedd tôi cần cậu trở về hình dạng thật của mình và Luke cậu cũng nên như vậy. Hideo và James, tạm gác việc tranh chấp với Lucy mà lo thực hiện nhiệm vụ đi. Lucy thì chắc ta không cần nhắc. Tất cả chúng ta sẽ cho thế giới này biết sứ giả địa ngục đáng sợ đến mức nào. Chúng sẽ phải hối hận, lấy thân mình mà trả giá.

- Lucy....cô sẽ đi với ta cả nhóc Nicolas nữa.

Len chán nản lên tiếng, cậu ta dường như luôn trong trạng thái chán ngán với mọi thứ vậy. Lucy chẳng nói gì, Nicolas chỉ ngoan ngoãn dạ vâng một cái. Hideo nhìn Lin.

- Tôi sẽ dạy dỗ lại đứa môn đệ này.

- Không cần phải dạy dỗ lại đâu Hideo. Kina sẽ chăm sóc cho môn đệ của hai người Hideo, James.

- Cũng được.

James nở nụ cười thiện ý còn ba tên môn đệ kia không hiểu. Sự phụ của họ dễ dàng cho họ đi như vậy sao?

- Cuộc họp tới đây thôi, à mà Tedd tôi cần mượn Shu ít ngày. Monica....về báo cho Kawachi tới gặp ta.

Lin vừa rút lời họ liền đứng dậy rời khỏi căn phòng này. Shu vẫn ngồi lại đó nhìn chằm chằm Lin. Mấy người kia không hiểu tại sao Lin lại giữ Shu từ Len. Sứ giả số 7 kia cũng rời khỏi cùng họ và túm theo ba tên kia rời khỏi. Mọi thứ đều nằm theo sự sắp xếp của Angry Zero.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Mẹ Và Con

- Thật không hiểu Zero-sama giữ Shu lại làm gì nữa. Nicolas có chút thắc mắc, Len nhìn cậu nhóc này.

- Rồi cậu sẽ biết thôi Nicolas. Thời gian tới Lucy và Nicolas có thể ở lại, còn mấy người cứ việc về học viện đi.

- Xem ra lần này Zero-sama muốn trực tiếp nướng chín Trái Đất rồi.

Hideo nở nụ cười rồi biến mất ngay tức khắc cùng James. Teddy nhìn họ rồi cũng cùng nhóm của Luke rời khỏi nơi này. Cuộc triệu tập suy cho cùng đã kết thúc, bây giờ là lúc họ thực hiện nhiệm vụ. Khi mọi người rời khỏi, Lucy cùng Nicolas đi theo Len vào thang máy xuống dưới rồi khỏi nơi này.

- Shu có quan hệ gì với Zero-sama vậy Len-sama?

- Cô có vẻ quan tâm khá nhiều đến chuyện của onee-san đó.

- Là vì Shu tôi, cậu ta đã kinh ngạc khi thấy khuôn hình của Zero-sama.

Lucy có chút buồn phiền nói, Len chỉ mỉm cười không nói gì còn Nicolas lại càng im lặng lắng nghe.

Trong căn phòng đó, đèn vẫn sáng, mọi thứ vẫn vậy, Lin đứng dậy tiến về phía cửa kính nhìn xuống bên dưới.

- Đã 16 năm không gặp Shu.

Lin vừa rút lời thì ngay lập tức bị Shu ôm chặt lấy từ phía sau. Lúc đầu Lin có chút ngỡ ngàng nhưng sau đó liền mỉm cười bàn tay chạm đến bàn tay đang ôm lấy eo mình của Shu kia. Nếu người ngoài nhìn vào sẽ nghĩ họ là một đôi yêu nhau thật. Shu vùi mình vào vai của Lin mà yên lặng. Lin đưa tay lên xoa đầu cậu ta làm cậu ta càng siết chặt vòng tay hơn.

- Okaa-san, con nhớ người lắm. Con đã tìm kiếm người đến phát điên lên. Con đã truy hỏi khắp nơi nhưng vẫn không được. Otou-san chỉ đưa cho con duy nhất tấm ảnh của người rồi cũng rời đi. Con.....

- Ổn rồi Shu, okaa-san đã trở về bên con rồi. Cho nên con không cần lo gì nữa đâu.

- Tại sao người lại không ở bên con? Tại sao người lại bỏ con?

Shu đã ngừng xúc động mà buông Lin ra để hỏi. Lin mỉm cười đưa hai tay lên chạm đến gương mặt đẹp đẽ rất giống với ba của cậu ta kia.

- Vì okaa-san không được phép. Ba con là kẻ độc đoán, là người đầy tham vọng. Người đó sẽ bằng mọi cách chiếm được Heart. Người đó không cho phép okaa-san ở bên cạnh con.

- Nếu ông ấy muốn Heart tại sao còn từ chối okaa-san chứ?

- Cái đó con nên hỏi người đó.

Lin mỉm cười rồi ngồi xuống ghế. Shu gật đầu rồi ngoan ngoãn ngồi xuống ghế bên cạnh Lin.

- Từ bây giờ con sẽ ở bên cạnh okaa-san, con sẽ bảo vệ okaa-san.

- Okaa-san nghĩ con nên bảo vệ em trai mình vẫn hơn. Nicolas vẫn còn khá ngây thơ.

- Con sẽ bảo vệ cả okaa-san và Nicolas.

Shu mỉm cười, Lin xoa đầu đứa con đã trưởng thành của mình. Shu đã lớn rồi, cao hơn cô một chút nữa. Shu là kết tinh của tình yêu giữa một Sứ giả địa ngục như cô với người con trai đó, người mà cô không nên đem lòng yêu sâu đậm. Suy cho cùng không ai cưỡng lại được tình yêu cho dù đó có là một con quỷ khát máu như cô.

- Nhưng con không hiểu chuyện của Nicolas.

- Ừm, khi vừa sinh con ra, okaa-san chỉ có thể ở bên con trong vòng 1 năm. Một năm sau đó ba con đã bắt ép okaa-san phải rời khỏi con. Okaa-san trở về căn cứ của các DA và rồi tự nhốt mình trong phòng. Okaa-san đã quá nhớ nhưng con, vì không thể ở bên con nên okaa-san quyết định tạo ra Nicolas để thay thế con. Thăng bé là sự tạo hóa từ con. Tuy nhiên khả năng sao chép đó đã khiến thăng bé trở nên giống Kawachi.

- Thì ra là vậy. Nhưng Nicolas cũng chỉ sống được với okaa-san với một chút thời gian.

- Vì nhiều chuyện nên okaa-san phải để Nicolas cho Kawachi nuôi dưỡng rồi nhóc đó cũng bị thất lạc. Hơn thế nữa lại còn thất lạc vào tay của một hắc ám sư.

- Hắc ám sư?

Shu nhún mày, chuyện này là vô tình hay có chủ ý từ trước đây. Lin mỉm cười.

- Là Hắc ám sư cấp cao Anna. Cô ấy là người yêu ba con một cách sâu đậm. Có lẽ để trả thù okaa-san thì đó là điều duy nhất cô ta có thể làm. Có thể sau này.....

Lin đã ngừng lại vì không nên nói tiếp sợ Shu sẽ lo nghĩ. Cô cũng đã suy nghĩ đến khả năng đó. Nicolas có thể nghe lời Anna bịa chuyện mà quay ra giết chết chính sứ giả như cô. Tuy nhiên nếu có chuyện đó thật cô cũng chẳng sợ. Chết không phải một thứ gì đó quá đáng sợ chỉ là cô sẽ chìm vào một giấc ngủ vĩnh hằng mà thôi, cô sẽ được nghỉ ngơi hoàn toàn. Nhưng cô lo sợ Shu sẽ sống ra sao. Tuy ba của nhóc là người không quá vô tình với con mình nhưng cũng đâu đảm bảo người đó sẽ không làm gì Shu. Có khi sẽ thay đổi suy nghĩ của cậu nhóc mất.

- Con đừng lo, dù có chuyện gì xảy ra cũng luôn yêu thương Nicolas, nghe lời ba con. Con hiểu chứ Shu?

- Ừm.

Shu gật đầu dù cậu ta vẫn còn vô vàn sự thắc mắc. Lin xoa đầu đứa con ngoan đáng yêu này của mình. Cả hai người nói chuyện mà không nhận ra một ánh mắt đang lặng lẽ quan sát cả hai trong bóng đêm. Một nụ cười nở trên môi người đó.

- Tóc của okaa-san thật đẹp. Có lẽ tóc của con là theo di truyền của otou-san.

- Có thể cho là vậy.

Lin bật cười thành tiếng, đúng thế người đó cũng có mái tóc đen quăn rũ như cậu nhóc này. Shu không khác gì người đó nếu đem so ra chắc là phiên bản thứ 2 quá. Shu đưa tay chạm vào một bên tóc màu đỏ kì lạ đó. Thậm chí nó đặc biệt hơn tóc Edgar rất nhiều.

- Có ai từng nói okaa-san rất đẹp chưa?

- A, có lẽ là Tedd, cậu ta luôn khen okaa-san rất đẹp từ lúc cậu ta tới đây.

- Vậy con sẽ là người thứ hai, okaa-san thực sự vô cùng đẹp. Con rất vui khi là con của okaa-san.

Shu mỉm cười, Lin cũng cười, được con trai khen mình đẹp thì còn gì mà không vui chứ.

- Cảm ơn con Shu. Nhưng rồi khi con nhìn thấy okaa-san biến đổi sẽ không còn thấy đẹp nữa đâu.

- Trong mắt con okaa-san luôn đẹp.

- Shu của okaa-san cũng rất đẹp, là nhất luôn.

Lin dơ ngón tay cái lên, cô đã thay đổi tính cách từ lúc Len xuất hiện ở đây. Có Len cô đã không còn đơn độc một mình nữa rồi. Bây giờ có thêm Shu và Nicolas thì Lin càng thêm vui vẻ, cô sẽ không còn cảm giác đó nữa, sẽ an lành mỉm cười trong mỗi giấc ngủ ngon. Cô sẽ không hối hận, quyết định cuối cùng đó cô đã suy tính rất nhiều. Phải hoàn thành mọi chuyện để mong tìm cách trở về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Cảnh Cáo

Shu đã sớm bị Lin đuổi khéo khỏi căn phòng ở tầng cao nhất này bởi một lí do đơn giản rằng cô đã nhận ra người đó. Shu cũng có chút ngang bướng nhưng rồi cũng chịu rồi đi làm nhiệm vụ. Lin ngồi ở ghế cầm cốc nước cam của Len, ánh mắt lơ đãng nhìn ra bên ngoài cửa kính, cô nhàn nhạt lên tiếng.

- Đừng có đứng đó nữa.

- Không biết đã bao năm chúng ta không gặp nhau rồi Lin.

Một giọng nói mang đậm ý cười vang lên. Lin chẳng buồn quay đầu lại nhìn, đôi mắt vẫn dừng lại ở màn đêm phía xa kia.

- 18 năm rồi. Cứ nghĩ lại năm đó làm tôi cảm thấy ghê tởm. Cả hai người có thể hèn hạ dùng cách đó để tước đi sinh mạng của tôi sao?

- Cô là sứ giả đầu tiên đặt chân tới đây, cô cũng là người bảo vệ loài người. Đồng thời cô cũng chính là người giúp tôi mạnh như bây giờ nhưng....cô là một ác quỷ cần bị tiêu diệt.

- Vậy mới nói tình yêu thật là một thứ đồ bỏ.

Lin mỉm cười đứng dậy, cô vẫn chẳng buồn nhìn kẻ đứng phía sau kia. Người con trai đó mang một mùi hắc ám nồng nặc đang từ từ tiến tới chỗ Lin liền bị một thân ảnh chặn lại.

- Đừng có tiến thêm bước nữa Shin-san. Đừng dùng bàn tay bẩn thỉu đó đụng vào chị gái tôi.

Len đã xuất hiện tại đây và ngăn không cho Shin lại gần Lin nửa bước. Thấy Len thì Shin nhếch miệng cười.

- Cậu vẫn luôn theo sát để bảo vệ cô ta.

- Đó là bổn phận. Tiện đây tôi cũng xin nhắc nhở rằng chúng tôi tuyệt đối không để Heart cho anh cướp đoạt đơn giản như vậy.

- Len....dù cho bọn chúng có cướp được Heart cũng chẳng ảnh hưởng tới chúng ta. Cổng Tartarus luôn chào đón mỗi người.

Lin cất lời cậu em trai của mình, cô quay lại nở nụ cười quý dị nhìn họ. Có thể trước đây là do cô ngu ngốc đi nhưng bây giờ thì mọi thứ đã khác rồi.

- Cô có vẽ chẳng bận tâm tới Heart.

Shin nhếch miệng cười, Lin nhìn xuống bên dưới, những ánh đèn lung linh đủ sắc màu hiện ra. Một cơn gió lạ thổi tới và ngay lúc đó một thanh kiếm kẻ sát cô của cô. Lin thậm chí còn chẳng bận tâm

- Giết tôi dễ như vậy sao Anna-san?

Len nhìn về phía người con gái kẻ kiếm vào cổ Lin kia, đó là một người con gái rất đẹp mang dòng máu phương đông và cả huyết thống phương tây. Lin đẩy lưỡi kiếm ra rồi từ từ tiến tới đứng bên cạnh Len.

- Hôm nay nói chuyện tới đây thôi vì chúng ta sẽ còn gặp lại.

- Gặp lại còn có thể nói chuyện với nhau?

Anna nhếch miệng cười, Lin cũng mỉm cười, đôi môi đỏ cong lên thích thú, ánh mắt hắc ám nghe lên nhìn Anna và Shin.

- Chúng ta sẽ còn gặp nhau thôi vì tôi nhất nhớ ả vụ nữ đó. Sẽ nhanh thôi, tôi sẽ đặt dấu chấm hết cho thế giới này rồi sau đó là trở về nhà của mình.

- Cô nghĩ dễ dàng vậy sao Angry Zero?

Shin mỉm cười, từ đầu đến cuối với hắn vẫn là sự bình thản đáng kinh ngạc. Lin đưa tay chạm vào vai của Len, cô nhìn hai hắc ám sư đứng trước mặt mình kia.

- Các người nghĩ tôi là ai chứ? Thay vì lo lắng tôi phá hủy thế giới thì hãy bảo vệ ả vụ nữ đó trước đi. Len, chúng ta phải đi thăm một người bạn cũ, chuẩn bị tinh thần đi đường dài đi.

- Vâng thưa onee-san.

Vậy là cả hai DA đã biến mất khỏi căn phòng, Shin nhìn Anna rồi cũng rời khỏi đây. Anna ngay lập tức chạy theo, cô ta nhìn Shin không đoán được hắn sẽ nói gì.

- Lần sau đừng có kẻ kiếm vào cổ của cô ta.

- Ngài thương xót cô ta sao?

Anna về không vui lên tiếng. Shin ngay lập tức quay lại nhìn thẳng vào Anna.

- Cô đừng có nghĩ cái gì mình cũng biết. Cô nghĩ tôi nhờ ai mà mạnh như hiện tại? Cô nhìn cho kĩ ai là người đủ sức mạnh để đóng cánh cổng địa ngục, ai là người liên tiếp trong một tháng đã tìm được một nửa Heart, ai là người bảo vệ loài người và pháp sư? Cô còn sống tới bây giờ cũng là vì cô ta không buồn động tay. Khi cô ta nói sẽ hành động thì chỉ có thể hoàn thành chứ không bao giờ thất bại. Cô ta chính là người mạnh nhất hiện tại. Còn chưa kể bên cạnh cô ta có các DA khác, chúng đều thuộc loại cấp cao khó dây vào.

- Từ bao giờ ngài lại e sợ cô ta đến thế?

Anna nhìn Shin có chút không tin được. Ngay lúc đó cô ta cảm thấy ngạt thở, cái bóng đang siết lấy cô ta. Shin nhìn Anna bằng ánh mắt không hề thân thiện.

- Cô chưa từng thấy cô ta chiến đấu thực sự phải không?

- A.....tôi.....tôi.....

- Đúng vậy, chỉ có chứng kiến ngày hôm đó cô mới hiểu được sức mạnh của DA thực sự mạnh đến mức nào.

Vừa rút lui Shin đã biến mất để lại Anna ngồi khụy trên mặt đất mà thờ gập. Chiến đấu thực sự sao? Không đời nào cô ta lại mạnh như vậy được. Anna không cam tâm

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Người Bạn Cũ

- Sensei sẽ rời đi sao?

Nicolas nhìn Lucy đang đi bên cạnh kia, Len đã chú ý tới hai người này. Lucy yên lặng một lúc và cô ngước lên nhìn Nicolas mỉm cười.

- Ừm, tôi phải đi tiêu diệt Ghoul sẽ không cùng nhiệm vụ với cậu và Len-sama. Tóc vàng, cậu sẽ trở nên mạnh hơn thôi.

- Sensei chẳng lẽ.....

Nicolas có chút nhũn mày không vui, Lucy mỉm cười nắm lấy tay Nicolas.

- Shu sẽ bảo vệ cậu đó tóc vàng. Cậu cũng nên nghe lời cậu ấy thì hơn. Tôi đã hứa rồi mà, chỉ ít thôi cũng sẽ để cái đám các cậu đứng nhất một lần.

Nói rồi Lucy đã biến mất ngay lập tức như chưa từng đứng đây. Len lười biếng liếc nhìn Nicolas.

- Mau lên, chúng ta còn phải gặp lại nhóm của Ted và Luke.

- Vâng.

Nicolas nhanh chóng theo sau Len. Cậu lo sợ Lucy sẽ đi vào con đường chết. Chẳng lẽ Lucy muốn tiêu diệt tên mặt nạ quỷ đó sao?

- Zero-sama....xin người.....Đừng để tóc vàng bị lợi dụng

Lucy có chút đau đớn tự nói với mình, cô nhanh chóng nhảy từ nóc nhà này sang nóc nhà khác như bay. Đúng vậy, nhiệm vụ lần này là sự sống còn mà ngay đến bản thân Lucy cũng khó lòng đảm bảo sẽ sống sót.

"Đoàng....huỳnh....." Lucy lăn từ trên gác nhà xuống dưới đất, cô nhìn phía trước là một nhóm người cùng một nhóm bóng đen.

- Chết tiệt....Ghoul liên quân với linh hồn lang thang?

Lucy ôm vết thương ở cánh tay, cô nhìn về phía cái bọn trước mặt kia.

- Cuối cùng cũng tìm được người con nhóc số 4. Để xem lần này người chạy đâu.

- Có bản lĩnh thì đuổi theo đi.

Lucy đã bỏ chạy, cô không muốn đánh nhau ở đây vì còn có người dân. Dù có ghét người Nhật Bản nhưng cô không hề muốn sát thương họ cho đến khi Zero-sama yêu cầu.

- Haha.....người chạy nữa đi.

Tên mặt nạ quỷ đó cười lớn, Lucy đã vị vậy quanh trong một khu rừng, cô nhìn bọn chúng và rồi nhìn tên mặt nạ quỷ.

- Là người tự tìm đường chết mà thôi. Triệu hồi sứ giả ánh sáng.

Lucy vừa rút lời thì sứ giả ánh sáng đã được triệu hồi. Vẫn là người mặc áo choàng xinh đẹp đó, đôi mắt của sứ giả ánh sáng lóe sáng và rồi ánh sáng cực đại phát sáng cả một vùng rừng rộng lớn. Lucy tay che mắt đứng bên cạnh sứ giả ánh sáng còn đang nhìn chung quanh liền đó kinh ngạc nhìn tên mặt nạ quỷ vẫn còn trụ được.

- Người cũng mạnh đấy chứ. Heart là do nó nắm giữ?

Hắn ta nhìn chăm chăm vào sứ giả ánh sáng trong khi Lucy vẫn yên lặng.

- Người đừng mong lấy được Heart.

- Sẽ còn bao lâu đây bà chị?

Len chán nản nhìn Lin đang ngồi bên cạnh mình kia. Họ thậm chí là di chuyển bằng những vòng tròn ma pháp của Lin chứ chẳng cần công cụ nào khác để đi lại. Lin tay khoanh trước ngực, nhìn về phía trước.

- Cậu nghĩ bạn cũ của chúng ta là ai đây Len?

- Ngoài à ta ra thì còn ai nữa?

Len nhàn nhạt lên tiếng và cả hai chị em đã dừng lại trên đầu ngôi biệt thự lớn theo kiến trúc truyền thống của Nhật. Lin mỉm cười nhìn vào gian nhà ở phía nam của biệt thự.

- Nơi đền thờ.

- Bà chị chắc chứ?

Len nghi hoặc hỏi, Lin gật đầu và rồi họ cùng đi xuống. Khi Lin còn định mở cửa thì một thanh kiếm đã kề trên cổ cô.

- Hai người là ai? Tại sao lại thâm nhập vào đây?

- Một con bé khá mạnh.

Lin mỉm cười thì ngay lập tức người con gái đó ngắt tại chỗ. Cả hai chị em lại nhìn cánh cửa, lần này là Len mở, hai tay cậu ta đang từ từ đẩy cánh cửa ra...

- Chết đi....

Tên mặt nạ quý hét lên và rồi móng tay sắc nhọn của hắn lướt qua cánh tay bị thương của Lucy làm nó càng rõ máu hơn nữa. Lucy nhảy lùi ra sau, sứ giả ánh sáng đang cầm lưỡi hái tấn công tên mặt nạ quý này. Hắn đưa tay chống đỡ được lưỡi hái nhưng ngay lập tức bị ánh sáng bắn xuyên qua người. Cả một khu rừng lớn nay đã hoang tàn đổ nát cả phần trung tâm.

- Người định đi sao?

Tên mặt nạ quý cười lớn và rồi Lucy đã dừng bước, cô nhìn xuống bụng mình, một dây xích màu đỏ cùng với đó là máu của cô nhỏ ra đó. Lucy đã bị thương. Sứ giả ánh sáng nhìn chăm chú vào vết thương của Lucy.

- Heart....người sở hữu Heart?

Lucy dường như không tin được, tại sao tên mặt nạ quý này lại sở hữu Heart chứ? Hắn ta cười lớn mà không nhận ra rằng mọi thứ đang rung chuyển. Lucy cúi gằm mặt lại, bàn tay cô nắm chặt lấy đầu nhọn của dây xích.

- Kết liễu hắn đi.

Lucy vừa rút lời thì sứ giả ánh sáng đã dùng tốc độ của mình như bay tới tấn công tên mặt nạ quý. Lucy đã đưa tay cắt đứt dây xích kia, cô quay trở lại nhìn sứ giả ánh sáng đang đánh nhau với hắn. Cả cơ thể Lucy bắt đầu biến đổi, một trận gió lớn nổi lên. Lucy đã ngay lập tức tấn công tên đó. Cả hai bên đều trở nên rất điên cuồng. Lucy nhảy lên, cô dơ chân đá tên đó bay xuống đất thì sứ giả ánh sáng dùng cán của lưỡi hái đâm xuyên qua bụng hắn nhấc thẳng lên không trung. Lucy đã xác định vị trí của Heart, cô ngay lập tức dùng tay đâm thẳng xuống ngực trái của hắn mà móc tim ra. Lucy đã lấy mảnh Heart đó vất cho sứ giả ánh sáng sau đó cô quay trở lại đứng bên cạnh sứ giả ánh sáng. Tên mặt nạ quý đang bị tiêu hủy dần, trước khi chết hắn đã nói cho cô một chuyện bí mật.

- Người sẽ nhanh chóng bị nhấn chìm bởi sứ giả mà thôi.

- Bọn chính phủ khôn khiếp, chúng vẫn tiếp tục tạo ra?

Lucy cắn môi mình, thật là chết tiệt mà.

Cạch, cánh cửa được mở ra, Lin và Len mỉm cười nhìn người con gái mặc trang phục vụ nữ đang quỳ gối trước bàn thờ kia. Vẫn là mái tóc bạc ấy, vẫn là dáng người ấy. Lin không bao giờ quên người con gái ngu ngốc này.

- Đã lâu không gặp Mikoto....người đã ăn linh hồn để có thể trường tồn sao?

Lin khinh bỉ lên tiếng, người con gái đó đứng dậy và từ từ quay lại. Vẫn là gương mặt ấy nhưng nay không còn nét sợ hãi nữa mà thay vào đó là một sự lạnh lùng.

- Chào mừng cô đến Nhật Bản Angry Zero....

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Sự Thật

- Len....

Lin vừa rút lời thì Len đã xuất hiện trước mặt Mikoto và bóp cổ ấn cô ta nằm trên sàn. Cô ta nắm lấy cổ tay của Len mất hướng về phía Lin.

- Chúng tôi sẽ chuẩn bị mồi trôn đàng hoàng cho cô Angry Zero.

- Gặp lại nhau sau bao nhiêu năm mà người có thể chào đón ta như vậy sao? Nếu như ta công bố bí mật rằng người mới chính là kẻ chứa chấp linh hồn lang thang thì sao?

Lin nhếch miệng cười phẩy tay ý bảo Len buông cô ta ra vì bây giờ chưa phải lúc. Len lập tức trở về bên cạnh Lin. Mikoto trừng mắt nhìn Lin.

- Cô nói linh tinh gì vậy hả?

- Không đúng sao? Năm đó người đã hãm hại à đàn bà đó. Người đã cướp Heart từ tay cô ta, người cho rằng ta không biết rõ mọi chuyện?

- Cô thì biết cái gì mà ở đây nói như vậy Angry Zero?

Mikoto tức giận hét lên. Lin nhếch miệng cười tiến tới nhìn cô ta, Lin cúi người một tay nâng cằm cô ta lên.

- Vì bị mất Heart mà à đàn bà đó đã cầu xin chúa và à ta quá tốt bụng nên đã cầu xin sự cứu rỗi cho đám linh hồn phản loạn đó. Là người đã kích động dân làng nói rằng à ta là phù thủy. Người đã để dân làng thiêu sống à nhưng không ngờ à ta đã triệu hồi ta tới trái đất. Việc người làm mất Heart người biết vì sao chứ?

- Chẳng lẽ....do cô làm?

Mikoto gần như không tin được, cô ta không nghĩ ra lí do gì để Lin làm vậy. Len đứng phía sau ngáp ngáp dài mà theo dõi chuyện này. Lin nhìn cô ta.

- Đúng vậy. Là ta đã đẩy Heart đi. Người có biết điều này chứ? Khi con người đầu tiên triệu hồi sứ giả địa ngục sẽ có một ân huệ, bọn ta là tài xế, chúng cho gọi ta sẽ chở chúng đi. Và ta đã ban cho cô ta sự hồi sinh.

- Cô....không thể nào. À ta đã chết rồi. À ta đã.....

- Chết sao?

Lin đã bóp mạnh cằm cô ta mà mỉm cười thích thú.

- Người nghĩ sức mạnh của ta như vậy thôi sao? Ta đã bỏ qua mọi chuyện vì người đã cướp đi Shin, cướp đi đứa con trai của ta nhưng mà người lại dám cùng hãm ta cấu kết với chính phủ và lũ linh hồn phản loạn ngu ngốc kia mà tạo ra sứ giả. Vì vậy ta không thể tha thứ được, người sẽ phải trả giá cho điều này. Đã đến lúc thế giới này nên biết đến sức mạnh thực sự của các sứ giả rồi.

- Cô không được phép làm vậy...cô không bao giờ được phép.

Cô ta hét âm lên, Lin vẫn cười, ngay lúc đó một bóng đêm xuất hiện và đẩy Lin ra. Cô lùi lại vài bước nhìn người con trai vừa xuất hiện kia. Shin đã đỡ Mikoto đứng dậy và ôm cô ta vào lòng. Nhìn cảnh tượng này thật là đáng cười làm sao.

- Thật đẹp, tôi ước gì mình đủ lòng vị tha để hai người có thể như này mãi mãi.

- Oneesan có thông báo từ Ted. Cậu ta đã chính thức kiểm soát Fantasy và đánh úp hai trung đoàn pháp sư.

- Ồ...Tedd không bao giờ làm ta thất vọng mà.

Lin mỉm cười, cô không để ý tới hai người kia nữa mà quay ra nhìn Len.

- Đêm nay thật dài làm sao. Ngày mai không biết liệu chuyện gì sẽ xảy ra đây.

- Phía Luke và nhóm môn đệ đã tới rồi. Có cần xông thẳng vào không oneesan?

- À....

Lin có chút trầm ngâm, Mikoto nhìn bóng lưng cô kia, vẫn như ngày đó cô không hề thay đổi thậm chí hiện tại còn đáng sợ hơn trước.

- Rút lui đi, quay trở về học viện. Họ đã cho ta một lí do để không giết họ ngay bây giờ. Có lẽ Anna bắt đầu hành động rồi.

- Được thôi, vậy thì oneesan nên quay trở về nhà của chúng ta thì hơn. Em sẽ ở lại để chăm lo cho cái đám đó.

- Cũng tốt. Vậy tạm biệt và hẹn gặp lại.

Lin nói rồi cô đã biến mất. Len nhìn hai người một nam một nữ đang đứng trước mặt kia.

- Tôi không cần biết tình yêu của các người như thế nào nhưng đừng đến chỗ gái tôi thì các người chuẩn bị tinh thần đi. Oneesan sẽ phải phá hủy thể giới này để không còn gì lưu luyến sau đó oneesan sẽ phải quay về thế giới của chúng tôi để chăm rứt tất cả.

- Hãy nói với cô ta...sẽ không như cô ta muốn.

Shin vừa rút lui thì Len cũng biến mất. Mọi thứ chìm vào im lặng một cách đáng sợ, bóng đêm vẫn tiếp tục bao trùm lên vạn vật.

- Lucy.....

Sứ giả ánh sáng đứng phía sau nhìn Lucy đang đứng trước suy nghĩ cái gì đó. Quay lại nhìn sứ giả ánh sáng mà Lucy nở nụ cười sau đó cô ôm chầm lấy sứ giả ánh sáng.

- Cảm ơn người mama.

Lucy khẽ nhắm đôi mắt lại và cứ ôm sứ giả ánh sáng như vậy thật lâu. Mọi thứ đang diễn ra, họ sắp được trở về nhà rồi.

- Chúng ta nên quay về Fantasy thôi, có lệnh từ Len-sama.

- Hãy nhớ....lí do ta chọn người Lucy.

Sứ giả ánh sáng lần nữa lên tiếng, đây là một chuyện đáng kinh ngạc. Họ chỉ biết sứ giả ánh sáng là vũ khí tối thượng, một vài người luôn biết sứ giả ánh sáng có nhận thức riêng nhưng chẳng mấy ai biết sứ giả ánh sáng cũng nói chuyện được.

Lucy mỉm cười, cô vẫn nhớ chứ, lí do cô trở thành chủ sở hữu của sứ giả ánh sáng. Trước đó ở địa ngục, sứ giả ánh sáng đã từng phục vụ vài chủ nhân còn mạnh hơn bản thân sứ giả ánh sáng nhưng cuối cùng đến thời điểm đó khi các chủ nhân đã chết thì sứ giả ánh sáng quyết định đi theo Lucy dù Lucy còn không mạnh bằng sứ giả ánh sáng.

- Mama...người từng là của Zero-sama?

- Lin....là kẻ đáng sợ.....Lin là học trò của chủ nhân cuối cùng đó. Lin nắm giữ cả vùng đất tối ở địa ngục.

Sứ giả ánh sáng ánh mắt chợt lóe sáng lại càng lóe sáng hơn. Lucy nghe xong mà chấn động mạnh. Nắm giữ vùng đất tối đó sao? Lucy không tin được, cô từng nghe ba mẹ mình nói rằng người nắm giữ một nửa địa ngục nơi vùng đất tối chính là một sứ giả đáng sợ sở hữu sức mạnh to lớn mà ngay cả cô bé hãy sứ giả ánh sáng cũng không đánh bại được.

- Zero-sama thực mạnh phải không?

Lucy mỉm cười và rồi cả hai cùng biến mất chỉ để lại một chút bụi tàn tại chỗ.

Akane Aoi: chi cũng hay coi anime lắm ^^

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Học Viên Mới

Ngày hôm sau, mặt trời đã lên cao, các học viên tại Fantasy vẫn như thường ngày tới lớp của mình. Lớp S-1 thật hào hứng và sôi nổi ngồi vào chỗ của mình, họ thấy rằng nhóm của Shu (gọi chung cho cả nhóm học viên trở thành môn đệ của các DA lớp S-1) đã trở lại. Tuy nhiên Jenny đã để ý đã có hai học viên biến mất khỏi lớp S-1.

- Natsu-san, cậu vẫn tiếp tục học ở đây sao?

Nicolas lên tiếng thắc mắc, Natsu vừa ăn snack khoai tây vừa nhìn Nicolas.

- Tất nhiên là ở đây rồi, dù sao tôi cũng đã rời quân đoàn pháp sư mà. Nhưng thưa Teddy-sensei.....

Natsu đã chú ý tới Teddy đang đứng trên kia mà đáng lẽ nơi đó phải là Lucy. Teddy vẫn là mang hình dáng con gấu bông quen thuộc nhìn Natsu và cả lớp.

- Có chuyện gì vậy Natsu?

- Sensei của tụi em đâu rồi? Chẳng lẽ chết rồi hay sao?

Mọi người nghe Natsu nói mà kinh ngạc hết nhìn Teddy lại nhìn Natsu. Sao sensei của họ lại có thể chết được chứ?

- Chết rồi sao? Có thể....

Teddy nói bằng giọng bình thản càng làm cho 18 người ngồi dưới lớp kia thêm ngây ngốc. Natsu cũng chẳng nghĩ rằng Teddy sẽ trả lời như vậy. Nicolas có chút suy nghĩ kỹ lưỡng. "Không đâu, sensei đã hứa là sẽ quay trở lại. Sensei sẽ không chết. Hơn nữa sensei rất mạnh mà...đúng vậy."

- Vậy chúng ta bắt đầu học thôi...

Teddy nhìn cả lớp và bắt đầu tiết học mới.

Tại phòng hiệu trưởng, học viện Fantasy đã chính thức bị kiểm soát bởi các sứ giả địa ngục, Kawachi đang ngồi trên ghế sofa trong phòng đối diện với hai vị khách quý một ngồi một đứng kia.

- Tôi không nghĩ DA các ngài lại làm vậy. Fantasy chưa bao giờ gây ảnh hưởng tới DA.

- Nhưng Fantasy lại sản sinh ra những con quái vật phục vụ quân đoàn và chính phủ.

Kina đứng phía sau chỗ ngồi của Len lên tiếng. Kawachi thờ dài nhìn hai vị sứ giả này.

- Pháp sư không phải quái vật.

- Cũng như nhau cả thôi Kawachi.

Len chán nản lên tiếng, cậu ta như người thiêu ngủ nhìn Kawachi.

- Oneesan đã quá cưng chiều cô rồi Kawachi. Có lẽ các người đã quên nhờ ai mà các người có thể sống tốt.

- Chúng tôi chưa bao giờ quên điều đó Len-sama.

- Nhìn vào Lucy là biết thôi, các người đã khinh thường con bé đó bao nhiêu. Thật kì lạ vì Ted không san bằng cái học viện này.

Len ngáp dài một cái khẳng định càng làm Kawachi có chút lo sợ. Vụ lần trước xem ra vẫn quá nhẹ tay rồi. Len còn muốn nói tiếp thì dưới sân học viện đã ồn ào. Kina tiến tới cửa sổ đứng nhìn xuống dưới.

- Len-sama....Hideo và James đang ở dưới đó cùng nhóm môn đệ.

- Chà, xem ra Fantasy đã trở thành nơi định cư của DA.

Len nở một nụ cười hiểm hoi làm cho Kawachi dễ chịu hơn nhiều. Nhớ lại ngày đó lần đầu gặp Len làm cô có chút hổ thẹn vì nhìn cậu ta chăm chăm. Lúc đó cô đi hẹn gặp Lin thì có cả Len ở đó, cậu ta ngồi ở chỗ của mình chán nản nhìn thằng bé Nicolas nhỏ con đang ngủ trong nôi. Ấn tượng của Kawachi về Len đó là con người luôn tỏ ra chán ghét và thờ ơ trước mọi sự việc, điều duy nhất làm cậu ta quan tâm chắc chỉ có duy nhất mình chị gái của cậu ta là Lin.

Dưới sân học viện, bây giờ đã là giờ nghỉ giải lao, Hideo và James xuất hiện làm các học viên tụ tập lại gần xem. Vẻ đẹp của các sứ giả không bao giờ có thể tranh cãi vì họ thực sự quá đẹp. Ngay lúc đó Lucy đã trở về, cô cầm trên tay cái mặt nạ trắng đen đỏ của mình mà nhìn hai con người đang gây tụ tập ồn ào kia.

- Lucy...cô không thêm chào hỏi bạn bè vậy sao?

Hideo không khách khí lên tiếng. Lucy nhìn họ mỉm cười một cái.

- Tôi còn nghĩ hai người không muốn nhìn mặt tôi chứ nói gì đến chào hỏi.

- Chẳng qua Zero-sama đã nói rằng chúng ta hiện tại không được phép gây lộn mà thôi.

James tay dứt túi quần bình thản lên tiếng. Cả 3 DA đang đối đáp nhau làm mọi người dường như chỉ có thể đứng xen chứ không chen vào được. Teddy ngay lập tức xuất hiện bên cạnh Lucy như một cơn gió lạ ập đến.

- Mau đến phòng hiệu trưởng đi. Số 1 cho triệu tập.

- Thật không nghĩ rằng số 1 cũng đến đây.

Hideo nói vậy nhưng cũng là đi theo Teddy. Trên sân học viện, 4 DA đang đi cùng nhau tạo lên một cảnh tượng thật đẹp làm sao, 3 tên môn đệ kia đành đến lớp S-1 theo chỉ thị từ trước. Ngay lập tức cả 4 DA đang đi cũng biến mất như một cơn gió đến và đi.

- Thật tốt khi sensei đã trở lại.

Jenny đứng trên hành lang tầng 2 nhìn xuống phía sân học viện sau đó quay về lớp.

Tiết học sau đã bắt đầu, lớp S-1 đang yên lặng mà ngồi học chờ giáo viên quay lại thì liền đó cánh cửa bị kéo ra, Đi đầu là một người con trai lạ hoặc ngay sau đó là Lucy và các DA khác. Điều khiến nhóm của Shu ngạc nhiên nhất chính là người bước vào cuối cùng kia chính là Angry Zero. Sao Lin lại có mặt ở đây thậm chí ăn mặc cũng khác nữa. Hôm nay Lin đặc biệt mặc bộ đồng phục cao trung dành cho nữ cùng đồng phục với Len luôn. Lucy đứng trước lớp mỉm cười.

- Mọi người lớp ta sẽ có 2 học viên mới thế chỗ cho số 8 và số 9.

- Oa có học viên mới.....nhưng là ai đây sensei?

cả lớp trừ nhóm của Shu ra rất hứng khởi. Lucy quay sang nhìn về phía các DA.

- A, xin mời....hai học sinh mới bước lên, Lin-sama và Len-sama.

Lucy vừa rút lời cả lớp hồi hộp thì cặp đôi Lin và Len đã bước lên phía trước. Điều này đã gây sốc toàn tập cho nhóm của Shu còn cả lớp thì thích thú vô cùng, mấy nữ viên trong lớp còn đỏ mặt nhìn Len trong khi nam sinh thì tìm đập loạn nhìn chăm chú vào Lin. Họ định làm gì khi vào học lớp S-1 đây.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Điều Khác Lạ Của Lucy

Vài phút trước đó, tại phòng hiệu trưởng.

- Cậu cũng ở đây sao Luke?

Teddy nhìn Luke đang ngồi bên cạnh Len, ngoài ra còn có nhóm hội học sinh và hai anh chàng lớp S-4 đang ở đây nữa. Đây đúng là cuộc gặp mặt đông vui lần thứ 2. Len nhìn Teddy.

- Hai người định làm trái quy định của Lin sao?

Lời Len nói họ hiểu được, ngay lúc đó là hai người con trai hoàn toàn lạ xuất hiện trong phòng. Một người đẹp đến không gì có thể miêu tả đang ngồi cạnh Len kia còn một thì mặc vest đen đứng ngay bên cạnh Lucy.

- Teddy-chan....

Lucy kinh ngạc nhìn người đứng bên cạnh mình. Luke thì cô đã sớm được nhìn nhưng Teddy lại là lần đầu. Teddy trông thật ngẫu mà cũng vô cùng lạnh lùng.

- Cậu thật đẹp trai.

Lucy miệng cười khen ngợi. Luke nhìn cô không vui mà bắt mắt lên tiếng.

- Chẳng lẽ tôi không đẹp trai bằng cậu ta sao Lucy?

- Hi, Angry số 3, cậu lúc nào cũng đẹp trai hết.

Lucy mỉm cười thì vừa lúc đó một tiếng rung nhẹ vang lên trong phòng và rồi trên trần nhà bắt đầu có những vòng tròn đồng tâm hơi gợn sóng bắt đầu lan tỏa. 7 DA đều biết đó chính là dấu hiệu cho điều gì.

- Mọi người có vẻ đã hòa đồng.

Lin đã xuất hiện bằng cú lộn ngược trên trần nhà và rồi cô đứng trên mặt đất đến bên cạnh Teddy nhìn cậu ta mà tự nhiên đưa tay xoa đầu.

- Như vậy mới đẹp trai đấy Tedd.

- Người vui là được Zero-sama.

Teddy mỉm cười, Lin quay qua Kawachi cười thật tươi thay cho lời chào.

- Chúng tôi sẽ ở lại đây nhưng là tôi và Len sẽ học ở lớp S-1. Hideo và James có lẽ sẽ là thầy giáo mới cho lớp đó. Được chứ Kawachi?

- Như ý của người Zero-sama.

Kawachi mỉm cười, điều này gây xúc tới tất cả mọi người trong phòng.

- Không biết liệu có ổn không đây khi Zero-sama và các DA đều đến Fantasy trong khi trước đó họ đã tuyên bố sẽ phá hủy thế giới.

Monica nhìn 4 người bạn kia lo lắng. Jun vẫn là trầm tư như cũ, Edgar cười thích thú.

- Sẽ vui thôi Monica, dù sao chúng ta cũng được ở cùng sư phụ. Cái tôi lo là Zero-sama và Số 1 đều học ở lớp S-1.

- Ừm.

Họ cũng không nghĩ được cái lí do gì nữa.

Trở về với lớp S-1 lúc này, cả lớp đang ngẩn ngơ nhìn hai học viên mới. Lucy biết thế nào cũng vậy mà. Teddy đứng bên cạnh cô nhìn cả lớp, ánh mắt lại hướng về hai người đang mặc đồng phục cùng trường kia. Lucy lại tiếp tục giới thiệu.

- Từ hôm nay, lớp S-1 sẽ chính thức có Teddy-sensei dạy thực chiến...

Lucy vừa mới nói chưa rút lời thì cả lớp đều mắt chữ O mồm chữ A nhìn về phía Teddy kia, sao mà lạ quá vậy. Lucy mặc kệ giới thiệu tiếp.

- Hideo-sensei...sẽ dạy lớp thể chất còn James-sensei sẽ là lớp độc tố. Những tiết học khác vẫn do tôi đảm nhận.

Lucy đã giới thiệu xong, cả lớp nhìn thầy mới mà có chút tò mò. Họ đều còn rất trẻ và cũng chẳng biết sẽ mạnh hay không nữa.

- Đi thôi.

Teddy vừa rút lời thì cả ba người là Teddy và cặp đôi số 5, số 6 đã rời khỏi lớp S-1. Lucy tiến tới ngồi lên ghế của mình, Lin cùng Len đi về hai chỗ trống tại đây giữa ngay phía trên Jenny. Một không khí im lặng đến dọa người, không ai nói gì cả, ngay đến Natsu cũng ngừng ăn snack khoai tây luôn.

- Lucy....cô không định dạy sao?

Len ngồi đó nhàn nhạt lên tiếng làm cả lớp giật mình còn Lucy nhìn lướt qua Shu sau đó dừng lại ở Lin rồi lại cúi xuống nhìn lòng bàn tay của mình. Máu từ vùng bụng thấm qua trang phục của cô và dính cả vào lòng bàn tay rồi. Lucy không thể đứng dậy lúc này, cô vẫn ngồi yên đó. Một cô nhóc 14 tuổi ngồi đó có vẻ hơi thấp vì bình thường Lucy toàn ngồi ngay trên bàn luôn. Mọi người lúc này mới dồn ánh mắt về phía Lucy vì hôm nay Lucy rất lạ, không năng động và nói nhiều như thường ngày nữa mà thay vào đó là sự im lặng.

- Lucy....

Lin cũng đã ngửi thấy mùi tanh trong không khí, cô ngay lập tức đứng dậy từ từ tiến lại gần chỗ Lucy. Len liếc qua rồi lại dừng ở chỗ Natsu, con nhóc đó cũng đang chăm chăm nhìn vào phía dưới vùng bụng của Lucy trong khi cái bàn đã che khuất rồi.

- Lin-sama....

Lucy nhìn Lin nhưng mà cô không thể nhanh bằng Lin mà che dấu vết thương được. Lin đứng đó nhìn chăm chăm vào vết máu trên tay Lucy rồi lại nhìn vào nơi bị thương kia.

- Là do Ghouls sao?

Lin thấp giọng lên tiếng hỏi, Len lúc này đã chú ý tới, cậu ta cũng tự do đứng dậy đến trước mặt Lucy.

- Xem ra cô khá là khinh địch rồi Lucy.

- Xin lỗi..

Lucy thấp giọng, Lin không nói gì xoay người quay về chỗ ngồi. Len hơi cúi người sau đó chạm vào vùng bị thương của Lucy chỗ đó liền lạnh lại. Bàn tay của Lucy được Len nắm lấy, máu ngay lập tức biến mất khi Len nhấc tay lên.

- Cô nên cẩn thận thì hơn. Liệu nhiệm vụ tiếp theo cô có thể hoàn thành nổi hay không đây?

Len nói rồi quay về chỗ ngồi. Lucy đứng dậy, rõ ràng Lucy không thể hồi phục lại như trước, chuyện gì xảy ra thế này?

Chương 28: Lúc Đó....

- Sắp tới chúng ta sẽ chính thức quay trở lại tham gia trận đồ. Tầng hai vẫn chưa có ai phá nên chúng ta sẽ lập các đội trực tiếp đến đó.- Sao cô không để nhóm lớp A-1 hay là S-4 phá trận đồ thứ hai này vậy Lucy?

Len lại nhàn nhạt lên tiếng. Lucy thoáng chốc yên lặng không nói gì cả. Lin ngồi phía sau đã vào ghế Len một cái làm cậu ta quay lại nhìn cô rồi im hẳn. Lucy nắm chặt hai bàn tay lại, cô nhìn về phía Lin và Len.

- Nhóm lớp cuối sẽ cần thời gian để luyện tập thêm. Nâng cao khả năng cận chiến để họ có thể nâng cao thực lực của mình.

- Đó là điều cô nghĩ thôi Lucy. Để nâng cao khả năng của bản thân cách tốt nhất là đi thực chiến.

Len lại bắt đầu. Lin lúc này đã nhắm mắt làm ngơ luôn rồi. Tính cách này của Len cô quá hiểu rõ. Lucy lại nhất thời không nói gì nữa.

- Nếu ngài có thể giúp lớp S-1 đứng đầu thì làm ơn vì tôi không nghĩ mình đủ khả năng.

Đứng đó một lúc lâu Lucy mới lên tiếng trở lại làm mọi người không hiểu nhìn nhau. Shu ngồi ở cuối lớp nhìn Lucy.

- Sensei...tôi sẽ chỉ học lớp này nếu cô làm chủ nhiệm. Cho nên đừng nói mấy câu khó nghe đó nữa. Cô bảo sao bọn tôi sẽ làm vậy.

- Tôi cũng mong là vậy đó Shu.

Lucy nói rồi trực tiếp rời khỏi lớp làm cả lớp S-1 ngạc nhiên. Mới sau một đêm mà rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra làm cả lớp không sao hay nữa. Nhóm của Shu nhất thời cùng nhìn về phía Lin và Len.

- Oneesan....cô ta bỏ đi rồi kìa.

Lin ngồi phía sau đã cốc đầu Len một cái hết sức tự nhiên.

- Cậu tốt nhất nên yên lặng chút đi. Lucy biết cách dạy dỗ học trò của con bé. Còn cái việc với Ghoul cậu hiểu đầu đuôi câu chuyện sao? Nhiệm vụ đó vẫn để con bé giải quyết.

- Vâng vâng để con bé giải quyết rồi không khéo chết luôn thì đến lúc đó đừng có hỏi tại sao.

Len nói rồi đứng dậy, đang định rời đi thì cửa phòng mở ra, Kina đứng ngay trước cửa phòng làm cho nhóm của Shu có linh cảm không lành. Kina cúi đầu với Lin rồi lên tiếng.

- Lucy.....Zero-sama....Teddy nói người mau đến phòng y tế. Lucy bị....

- Chết tiệt....đó không phải vết thương bình thường.

Len đập bàn làm nó tan tành khiến cả lớp giật mình. Lin và Len ngay lập tức cùng Kina rời khỏi. Giờ họ đã hiểu Lucy rời khỏi lớp vì nhận ra bản thân đã có chuyện. Nhóm của Shu cũng đi theo sau đó. Các học viên còn lại cũng không sao ngồi yên được chạy theo luôn. Sensei của họ đừng có xảy ra chuyện gì đấy.

Phòng y tế, Teddy và Luke cùng cặp đôi số 5 và số 6 với nhóm lớp S-4 cùng 3 môn đệ cũng ở đây. Lin vừa đi vào phòng đã thấy Lucy nằm trên giường với một màn bóng đêm bao bọc.

- Lin....mau lui lại đi.

Len lạnh lùng lên tiếng khác hẳn vẻ chán nản bất cần thường ngày. Lin cũng chẳng buồn tranh cãi lui lại phía sau. Len tiến tới, cậu ta nhìn màn chắn này và chạm nhẹ vào. Teddy khản trương báo cáo.

- Lucy sau khi được đưa vào đây đã ngay lập tức xuất hiện vòng tròn này. Có vẻ như cậu ấy đang chết dần.

- Sensei nói gì vậy? Lucy-sensei làm sao có thể chết được chứ? Lucy-sensei đã hứa với em là.....

Nicolas bỗng chốc kích động khi nghe được những lời đó. Ruby lúc này xuất hiện, cô ta cúi đầu trước Lin sau đó lên tiếng.

- Lucy đã tách rời khỏi tôi, có lẽ là do lần chạm trán với môn đệ giả và cả lúc chiến đấu với tên học viên của Fantasy đã gây ra. Trong cơ thể của cô ấy

đang chứa một thứ gì đó rất đáng sợ. Nó đang ăn mòn sức mạnh của Lucy.

- Khốn khiếp.

Luke hét lên và đâm một phát vào tường làm bức tường lún xuống thấy rõ. Cậu ta nhìn Hideo và James.

- Hai người đã làm cái quái gì vậy?

- Có thể bọn chính phủ và hắc ám sư đã gài rồi.

Lin lên tiếng cắt ngang sự cãi vã này, cô tiến tới phía trước kéo Len lại và rồi tự mình chạm tay lên bề mặt bóng đêm đó.

- Lucy.....nếu nghe được ta nói thì hãy làm theo đi. Kích hoạt biến đổi và đào thải nó ra.

- Muộn rồi Zero-sama.....em sẽ chấp nhận nó là một phần của mình. Chuyện này không liên quan tới hai lần trước...đây chỉ là món quà từ Ghouls mà thôi.

Lucy đã cất tiếng đáp trả nhưng họ chỉ thấy đó là giọng nói của cô tự phát ra. Ngay lúc đó họ thấy màn bóng đêm đó đang bắt đầu di chuyển và rồi chúng bộc phát lên tận cao sau đó cùng lúc chui vào trong người của Lucy. Kết thúc tất cả Lucy vẫn đang nằm đó, đôi mắt nhắm nghiền. Nicolas định bước tới nhưng sứ giả ánh sáng đã chặn lại.

- Đừng bước lên Nicolas...bất kể ai lại gần Lucy lúc này đều là kẻ thù.

- Sứ giả ánh sáng, ta biết người lo cho con bé nhưng đây là lúc.....

- Người sẽ không hiểu đâu Lin.

Sứ giả ánh sáng gần như là gắt lên, học viên lớp S-1 trừ nhóm của Shu đã sớm bị chặn lại nên không nghe thấy gì. Sứ giả ánh sáng vẫn cầm chặt lưỡi hái trong tay mà quay lại nhìn Lucy đang nằm đó với các ấn chú đang bắt đầu hình thành. Lúc này sứ giả ánh sáng cầm lấy mặt nạ trắng đen của Lucy mà đeo vào cho cô.

- Lucy đã chiến đấu với tên mặt nạ quỷ. Hắn đã điều khiển một nhóm lính hồn lang thang nhưng đều bị tôi tiêu diệt. Tên mặt nạ quỷ đó có sở hữu một mảnh Heart lõi, Lucy đã lấy nó và đưa cho tôi. Hắn đã nói cho Lucy biết rằng chính phủ vẫn đang tiếp tục làm điều đó. Vết thương ở bụng cũng là do hắn gây ra nhưng Lucy đã có thể hồi phục nhờ vào đặc tính của con bé. Và rồi khi chúng tôi đang định rời đi thì một bầy Ghouls gần 5000 con đã vây lấy cả hai. Đây chính là một cái bẫy mà chúng bày ra. Lucy và tôi buộc phải đi vào không gian khác để đánh nhau với chúng tránh gây tổn hại cho khu rừng và con người. Đó là khoảng thời gian tối tăm, cả tôi và Lucy cùng lúc chiến đấu. Ruby lúc đó không triệu hồi được vì có lẽ đòn đánh lúc trước của tên mặt nạ quỷ đã ngăn chặn điều này nên cô ấy bị tách biệt. Tôi đã không bảo vệ được Lucy.....lúc đó.....

- CHUYỆN GÌ ĐÃ XẢY RA?

Lin tức giận hét lên, bàn tay cô nắm chặt lại. Mọi người lúc này vừa sợ hãi vì Lin vừa sợ hãi vì chuyện sứ giả ánh sáng đã nói trong khi các DA tối sầm mặt lại. Đối phó với gần 5000 con Ghouls sẽ không phải chuyện khó khăn gì với sứ giả như họ nhưng khiến Lucy bị như vậy thì đúng là rất lạ rồi. Lucy là sứ giả có khả năng hồi phục mạnh nhất trong số bọn họ vậy mà còn bị như này xem ra đối phương rất lợi hại.

- Bọn tôi đã nhầm rồi, trong số gần 5000 con Ghouls đó còn có cả hắc ám sư và người của chính phủ. Tôi đã bị gần 4000 con Ghouls vây đánh còn Lucy bị tách ra xử lý nhóm còn lại. Con bé rất thoải mái và tử tế đánh trả lại bọn chúng vậy mà cuối cùng 2 tên Ghouls cấp cao hơn cả mặt nạ quỷ cùng tên hắc ám sư mặc áo choàng đen đó đã đánh gục con bé nhanh chóng. Chúng sử dụng cả bẫy không gian và dùng khói độc để giam cầm Lucy.....Con bé.....

- Không thể thoát sao?

Teddy giọng trầm hẳn thường ngày. Sứ giả ánh sáng nắm lấy bàn tay của Lucy mà cảm phần.

- Lucy đã thoát được, con bé không hề vô dụng như các người nghĩ. Lucy đánh trả bọn chúng nhưng tên thuộc phe chính phủ kia đã đem sứ giả nhân tạo ra, mà sứ giả nhân tạo đó lại chính là một con bé từng là Ghouls mà Lucy đã thả đi. Tôi không rõ vì sao nhưng Lucy đã ngừng, con bé không hề đánh trả sứ giả nhân tạo đó. Và rồi chúng đã tiêm thứ gì đó vào người con bé. Tôi đã nhanh chóng đến gần Lucy nhưng buộc phải dùng Heart để trao đổi mạng sống của Lucy ngay lúc đó.

- Làm tốt lắm, Mama.

Lin mỉm cười, họ không hiểu vì sao Lin cười ngoại trừ sứ giả ánh sáng và Len. Họ biết rằng Lin đã trở nên điên rồi, họ không biết Lin sẽ làm ra chuyện gì nữa.

- Len....cứu sống con bé đi.

- Rồi sao?

Len lạnh nhạt hỏi, Lin mỉm cười nhìn Lucy đang nằm đó.

- Chúng ta sẽ không bỏ qua cho bọn chúng. Ta sẽ đặt dấu chấm hết cho thế giới này sau đó trở về nhà và đòi lại những gì thuộc về mình.

- Tất cả các người đi ra ngoài ngay đi.

Len lên tiếng, mọi người đành phải rời khỏi. Sakura bỗng đứng yên đó không nhúc nhích.

- Sakura.....

Yui lo lắng hỏi, Sakura sợ hãi cả người run lên và lùi lại phía sau.

- Sensei.....Lucy-sensei.....đừng mà.....Đừng làm vậy với sensei mà.....LÀM ON DỪNG LẠI ĐI.

Sakura hét lên và ngồi xuống ôm lấy đầu mình. Các DA bắt đầu kinh ngạc đến không tưởng được. Pháp sư.....có pháp sư sở hữu ký ức chết tồn tại sao?

- Sakura....bọn chúng đang làm gì Lucy hả?

Teddy lên tiếng đầu tiên. Sakura không ngừng khóc mà run sợ lắc đầu. Chuyện gì đang xảy ra thế này? Sakura rốt cuộc là nhìn thấy cái gì và Lucy đang gặp phải chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Đừng Sợ Lucy

- Làm ơn hãy dừng lại đi mà....Lucy-sensei....đừng làm vậy với Lucy-sensei mà.....Sakura càng khóc thét dữ dội hơn, bọn họ đều nắm chặt tay lại. Lucy chắc chắn đang phải chịu đau đớn. Lin nhìn Sakura mà giọng dịu đi.

- Sakura mau đưa ta vào bên trong đó gặp Lucy.

- Người đó.....người đó đang tra tấn sensei.....người đó sẽ giết chết sensei mất.....

Sakura mở to mắt mà nước mắt thì không ngừng rơi xuống, cô chưa từng cảm nhận được sự đau đớn và tuyệt vọng như vậy. Shu tiến tới, cậu nắm lấy hai cánh tay của Sakura mà kéo đứng dậy.

- Sakura nói đi Lucy sao rồi?

- Sensei.....hắn cũng có kí ức chết.....hắn đã tiêm nó vào người sensei.....hắn đã mở không gian kí ức chết cấp cao.

Sakura sợ hãi, mọi người ở đây đều biết một khi mà mở kí ức chết cấp cao có nghĩa toàn bộ những ai sở hữu khả năng này đều thấy được hơn nữa khả năng và mức độ đau thương sẽ tăng lên. Tuy nhiên loại phép thuật khuếch đại lên này sẽ có một rủi ro là khi mở lên cấp cao thì những người sở hữu khác có thể xâm nhập vào. Có lẽ kẻ đang mở kí ức chết cấp cao kia không biết được rằng trên thế giới vẫn còn người sở hữu phép thuật giống hắn và đó chính là Sakura. Shu quay sang Lin.

- Xin người hãy cho con vào. Con biết cách giúp được Lucy.....Con biết cách làm cô ấy tỉnh lại.

Shu chắc chắn nói, mọi người ở đây đều ít nhiều để ý đến cách xưng hô. Nicolas nhìn Lin chờ đợi thì Lin đã gật đầu. Shu nhìn Sakura.

- Mau đưa tớ vào trong đó nhanh lên còn cậu ngắt ngay kết nối lập tức.

- Shu....hãy đưa sensei trở về an toàn.

- Ừm

Shu gật đầu chắc chắn với Nicolas. Sakura ngay lập tức đưa Shu trở vào miền kí ức chết.

Một màn đêm bao bọc xung quanh, Shu cứ thế bước đi, cậu ta thấy một khe sáng ở đằng xa. Khi Shu mở cửa ra thì cậu ta hoàn toàn kinh ngạc khi nhìn vào bên trong căn phòng đằng sau bức màn tối đen ngoài kia.

- Shu sao cậu đến đây?

Giọng của Lucy vang lên và ngay sau đó là một con bé xuất hiện. Con bé mặc bộ váy lụa màu trắng, tóc buông thả tự do, tay ôm con gấu bông chột mắt nhìn rất giống Teddy. Shu hết nhìn con bé rồi lại nhìn Lucy đang bị trói tay trên một vòng tròn mà trên người cô có vô vàn những thanh sắt đâm xuyên qua, máu nhỏ xuống sàn trông rất kinh dị.

- Sao lại như vậy? Nhóc là ai?

- Tôi là Lucy con, cậu có thể gọi tôi là Lucy cũng được.

Lucy con lên tiếng, Shu không hiểu gì nhìn con nhóc. Lucy đứng đó ôm con gấu mà ngược lên nhìn Shu sau đó lại nhìn bản thân mình trên kia.

- Cậu nhớ chứ, lí do tôi có thể hồi phục nhanh như vậy là vì tôi có hai thân xác. Nếu bình thường chỉ đã thương thân xác lớn đó thì chẳng có ý nghĩa gì với tôi cả. Tuy nhiên bây giờ cả thân xác còn lại này cũng bị trói buộc rồi.

- Ý cô là?

Shu nhú mày thì Lucy con dơ cánh tay mình lên. Khấp chân và tay cô bé đều bị xích lại.

- Mau chỉ cho tôi đi Lucy. Tôi biết cô có thể thoát ra mà.

- Muộn rồi. Thân xác chính của tôi đang chết dần rồi. Hắn ta quá đáng sợ, hắn muốn giết tận gốc.

- Tôi....Lucy....mau đưa tôi đi gặp cô đi.

Shu kiên nhẫn nhìn Lucy con thì cô bé đó đột nhiên quay người lại.

- Đi theo tôi.

Shu nhanh chóng đi theo Lucy con, cả hai đi qua một cánh cửa khác vào tới một căn phòng, không là một dãy hành lang có chiều rộng như căn phòng mới đứng,

- Đây là?

- Thế giới nội tâm của tôi. Mọi người chỉ có thể thấy được bề ngoài vui vẻ chứ không thấy được nội tâm tôi như thế nào.

Lucy con nhìn Shu lại nhìn chăm chú phía trước. Dãy hành lang khổng lồ này toàn bộ là gấu bông và đồ chơi cho trẻ em. Đi một đoạn rất dài Lucy con đưa tay mở một cánh cửa trên dãy hành lang khổng lồ này, bên trong là một căn phòng trắng trống rỗng. Shu nhìn vào góc phòng nơi mà một linh hồn đang ngồi đó cô đơn tự ôm lấy bản thân mình.

- Đó là linh hồn của tôi. Shu....đừng cố làm bạn với tôi vì tôi không như cậu nghĩ đâu, những gì cậu biết về tôi là còn quá ít. Hắn ta đang cố tìm ra linh hồn của tôi để tiêu hủy. Cậu chỉ còn lại duy nhất 24 tiếng ảo tưởng mà thôi.

- 24 tiếng ảo tưởng?

Shu nhú mày thì Lucy con mỉm cười.

- Đó là thời gian trong tưởng tượng. 24 giờ đó cậu được phép làm mọi thứ cậu thích. Nhưng sau 24 giờ đó cậu buộc phải rời khỏi đây và tôi thì sẽ biến mất mãi mãi.

- Tại sao cô lại không đánh trả?

Shu đã cất tiếng hỏi khi Lucy con đang định rời đi. Câu hỏi này làm cho Lucy con ngừng lại mà đứng yên tại đó không bước tiếp.

- Tôi đã giết chết ba mẹ con bé trong khi họ là người vô tội, tôi đã đẩy con bé vào chỗ chết để rồi con bé trở thành Ghoul.

- Vậy đó là lí do cô nhận nhiệm vụ giết Ghoul để tìm cô bé đó?

Shu nhìn vào bóng lưng nhỏ bé kia mà chờ đợi câu trả lời. Lucy con quay lại nhìn Shu.

- Ừm, tôi đã rất sợ. Vì tôi mà.....

- Lucy....

Shu nhìn vào linh hồn đang ngồi góc phòng kia và lại gần. Cậu ngồi xuống ngang tầm với linh hồn đó.

- Lucy, nếu cô nghe thấy tôi nói gì thì hãy cố gắng đáp trả. Cô đã từng nói với tôi rằng thế giới này rất nhẫn tâm nhưng mà vẫn luôn phải tiếp tục sống. Cô nói có người dễ yêu thương và có người yêu thương mình rất tốt sao? Vì vậy có tôi ở đây, tôi sẽ thương yêu cả cô, tôi sẽ nhớ đến cô, tôi sẽ chăm sóc và bảo vệ cả cô lẫn thằng nhóc Nicolas kia nữa. Nên cùng về nhà thôi Lucy.

Shu đã đưa tay ra, linh hồn đó bỗng ngược lên nhìn Shu chăm chăm, bàn tay đưa lên còn lơ lửng chưa chạm đến tay Shu thì ngay cửa xuất hiện một bóng người.

- Người.....

Lucy con chạy ngay đến bên cạnh Shu. Người vừa xuất hiện kia nhìn chăm chăm vào Lucy.

- Mau giao Angry số 4 ra đây.

- Không dễ vậy đâu.

Shu nhìn tên đó với ánh mắt thù địch.

- Shu....

Lin đứng đó nhìn Lucy đang nằm trên giường bệnh. Mọi người lúc này đều đang chờ đợi. Đã hơn một tiếng đồng hồ trôi qua rồi. Sakura lúc này không thể thâm nhập vào nữa mà thay vào đó cô vẫn chưa hết sợ.

- Shu.....

Lucy con nhìn Shu đang bị ngăn lại bởi kí ức chết kia. Ngay cả Shu cũng không địch lại sao?

- Đừng có qua đây....đừng có qua đây.

Lucy con hét lên và gất gao ôm chặt lấy gấu bông trên tay. Tiếng hét đó đã làm chấn động cả căn phòng, ngay lúc đó hàng loạt những bóng đêm cùng đồng loạt xông lên tấn công hấn ta nhưng hấn ta đã đỡ được chiêu thức đó và ngay lập tức xông lên, hấn ta dơ tay và ngay khoảnh khắc đó đã ôm chặt Lucy con vào lòng.

- Tại sao cô lại quên mất tôi như vậy chứ Hikari?

- Tại sao.....???

- Đừng lo gì cả, tôi sẽ bảo vệ cô mãi mãi Hikari.

- Không thể nào.....

Lucy con đã khóc, cô bé đưa tay lên ôm chặt lấy hấn ta. Cái tên đó, Hikari là cái tên mà duy nhất một người con trai gọi cô. Chỉ duy nhất người đó là gọi tên cô như vậy.

- Lucy đừng tin hấn.....chúng đọc được kí ức của cô.....chúng biết về người cô yêu thương nhất.....

Shin hét lên và rồi cố gắng phá bức màn nhưng không thể. Nhớ tới lời Lucy con từng nói làm Shu nhận ra đây là không gian 24 ảo tưởng. Cậu ta ngay lập tức ngồi xuống và yên lặng tưởng tượng.

- Hikari....cậu thích cái tên đó chứ?

- Không, gọi tớ là Lucy mau lên đi chứ.

- Ừ, đừng sợ Lucy.

Người đó ôm cô bé Lucy tình nghịch vào lòng. Hikari, đó là tên cậu thích gọi nhất. Nó cũng có nghĩa là ánh sáng mà Lucy cũng tương tự vậy.

"Giả dối....tất cả các người đều là lũ giả dối hết. Các người....chính các người đã giết cậu ấy....."

- LUCYYYYYYYY.....

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Lin Len

- Oneesan lo cho đứa con trai duy nhất của mình sao? Hồi hận vì để thằng bé đi vào? Len lên tiếng làm tất cả mọi người kinh ngạc. Shu là con trai duy nhất của Lin là sao?

- Len....khi hai đứa nó quay trở lại tôi và cậu sẽ đến phòng chiến đấu.

- Đừng có lấy em ra làm chỗ chửi giần.

- Không là cậu thì chẳng ai chịu nổi một đòn của tôi đâu.

Lin lên tiếng mà đầy nghiêm túc. Len chỉ nhún vai, đứng rồi, chị gái của cậu dù ở phương diện đòn vật lí cũng vô cùng mạnh. Có lẽ trong các DA ở đây ngoài cậu thì chắc có mình Teddy là đủ năng lực đỡ được đòn công kích mạnh đó.

- Phải chờ thằng nhóc và Lucy quay lại đã.

- Shu thất bại rồi.

Sakura đột nhiên lên tiếng làm mọi người chú ý. Lần này Sakura đang cố thâm nhập vào đó một lần nữa. Cái cô thấy được là Shu đang đứng đó nhìn một con nhóc đang nổi giận đâm chết một người đàn ông lạ mặt mà không hề thấy Lucy đâu cả.

- Lucy.....

Shu lo sợ nhìn Lucy con đang đứng đó, đôi mắt đỏ hồng trắng đang dần được thay thành đôi mắt đỏ máu hồng đen đáng sợ. Lucy con túm chặt con gấu bông trong tay.

- Tất cả các người.....đều giả dối như nhau mà thôi.

- Trở về nhà thôi Lucy....

Một giọng nói vang lên, Shu nhận ra đó là giọng của Lin. ;Tại sao Lin có thể thâm nhập vào trong này?

- Zero-sama.....mau trở về nhà như người nói thôi.

Lucy con vừa rút lời thì Shu bị đẩy ra ngoài mà chưa kịp thấy được chuyện gì đang xảy ra. Linh hồn của Lucy đi theo Lucy quay trở về căn phòng lúc trước trong khi thân xác của tên kia đang tiêu tán. Những thanh sắt đặc ruột đen ngòm đâm xuyên qua thân xác Lucy lớn kia đang dần tan biến, những vết thương đang nhỏ máu đỏ rất nhanh được Lucy con chữa lành. Linh hồn đã quay trở lại thể xác, mọi thứ đã bắt đầu thay đổi từ đây.

- Lucy....

Sứ giả ánh sáng nhìn Lucy đang ngồi dậy kia, tất cả mọi người đã không nhận ra sự khác biệt từ cô trừ các DA. Lucy xuống giường, cô nhìn họ và rồi yên lặng không nói gì cả.

- Thật tốt khi sensei đã không sao nữa.

Nicolas vui mừng, Sakura nhìn chăm chăm vào Lucy, cô còn nhớ rất rõ lúc hai người hợp nhất.

- Xem ra kí ức chết mà pháp sư ở thế giới này sử dụng không thể so sánh với kí ức chết của chúng ta được.

- Đến phòng chiến đấu.

Lin lên tiếng cắt ngang lời của Len. Cả hai chị em nhà này cùng nhau đến phòng chiến đấu, mọi người cũng không ai nói gì cắt bước đi theo. Lớp S-1 đứng ngoài kia cũng đồng loạt thấy lạ mà lùi ra.

Tại phòng chiến đấu, mọi người ngồi ở những bậc ghế trên cao, một bức màn chắn rất chắn chắn được dựng lên ngay trên sàn đấu. Lin đã thay đổi trang phục ngay trên sân đấu chỉ bằng cái chớp mắt. Cô lại trở về là đáng vẻ trước đây, họ nhận ra một sự lạnh lùng vô cùng trong khi Len vẫn rất chán nản nhìn Lin.

- Đừng có mạnh tay với đứa em trai duy nhất của.....

Len còn chưa rút lời liền đó Lin đã nhanh như chớp xông lên đâm một cú sượt qua má Len, may mà cậu ta kịp thời né nếu không đi đời cái bán mặt rồi. Họ nhìn thấy rằng cú đâm đó là một lực vô cùng mạnh. Len liền tiếp nhảy lùi ra sau để tránh mọi đòn tấn công dồn dập của Lin. Tốc độ của hai chị em nhà này nhanh đến chóng mặt.

- Zero-sama vẫn luôn mạnh như vậy.

Hideo mỉm cười theo dõi, ngay lúc đó Lin đã nhảy lên cao, cô dơ chân đá một phát làm Len lộn vài vòng với vết thương trên miệng, hơn nữa bức màn chắn bị Len đập vào đã bị vỡ tan tành. Lin đứng đó chỉ bước đi thôi mà mặt sàn đã vỡ ra, cô dơ chân đập Len một cái khi cậu ta vừa mới đứng dậy.

- Oneesan có cần phát tiết như vậy hay không?

Len nhếch miệng cười, Lin vẫn vậy, toàn bộ là nét mặt lạnh lùng không nói gì. Người bình thường mà dính một đòn của cô đảm bảo không chết cũng là tàn phế nhanh chóng. Len chỉ bị thương ngoài da thì xem ra rất là mạnh.

- Này....đừng có đùa chứ Lin?

Len cảm thấy chuyện này đi xa rồi vì Lin đang cầm lấy lưỡi hái màu đen với đường sắc bén phản ánh sáng kia. Mọi người đều không nghĩ rằng Lin sẽ sử dụng vũ khí lúc này. Len ngay lập tức không quan tâm mọi chuyện, cậu ta tiến tới gần chỗ Lin, mỗi bước đi của cậu ta là một nấc thay đổi trong cơ thể. Lin vung lưỡi hái, cô xông lên và cắt Len làm đôi nhưng.....

- Dừng ở đây được rồi Zero-sama....

Teddy đã nhảy vào giữa trận đấu và ngăn cản nhát chém đó với nhân bản gấu bông của mình.

Ngày đó khi Teddy đến Trái Đất cũng là lúc hai chị em nhà này đang đánh nhau mà không biết vì sao. Cả một vùng rừng rộng lớn bị san bằng phẳng như chưa từng tồn tại. Lúc hồi lí do thì cả hai người họ đều nói là đang nô đùa mà thôi. Teddy hiểu nô đùa ở đây có nghĩa là gì.

- Kina.....

Lin thấp giọng lên tiếng, Kina ngay lập tức xuất hiện bên cạnh Lin mà hơi cúi đầu.

- Khai mở cổng ánh sáng đi.

- Zero-sama.....

Tất cả các DA đều đồng thanh trừ Len đang nhàn nhã phui bụi trên quần áo kia. Lin nói là mở cổng ánh sáng chẳng khác nào muốn tiêu diệt thế giới này. Lucy đang từ từ bước từng bước xuống tới sân đấu đồ nát này, cô vẫn đeo mặt nạ trắng đen từ lúc ở phòng y tế.

- Em đồng ý với người Zero-sama.....Bọn chúng không đáng được tha thứ.

- Lucy....

Teddy lo lắng cho cô bé nhỏ tuổi nhất nhóm DA này. Len đã xuất hiện bên cạnh Lucy từ lúc nào, cậu ta đưa tay xoa đầu cô.

- Hiếu chiến không phải là luôn tốt nhưng có thù mà không trả lại là một điều ngu ngốc, sai lầm.

- Đừng dạy hư Lucy như vậy Len-sama.

Luke tiến tới ôm lấy Lucy thể hiện một sự chiếm hữu rõ ràng. Kawachi lúc này đứng trước cửa nhìn cảnh tượng 'đẹp mắt' này sau đó lại nhìn về phía những con 'quái vật' kia.

- Mọi người cần xem cái này.....

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Bắt Đầu

- Không cần phải nhệ tay với loài người. Lin đã đứng dậy đầu tiên và cô đã xoa người rồi khỏi đây ngay lập tức. Mọi người đều hiểu đó là quyết định của Lin rằng DA sẽ tận diệt thế giới này. Bọn chúng thật ngu ngốc khi công khai sử dụng sứ giả nhân tạo.

Trên màn hình lúc này là một đoàn quân lớn toàn sứ giả nhân tạo đang bắt đầu di chuyển. Chính phủ làm vậy chẳng khác nào chính thức tuyên chiến với các DA. Một cuộc chiến tranh đã bắt đầu chính thức bùng nổ.

Tokyo, Nhật Bản.

Trên bầu trời trung tâm Shibuya, sứ giả nhân tạo đang đứng thành hàng phía dưới, các chỉ huy đang bắt đầu chỉ đạo từng nhóm làm việc thì mặt đất xuất hiện một cái bóng đen. Mọi người đều đồng loạt ngước lên nhìn thì đó chính là một màn đêm. Một màn đêm vô cùng lớn đang bao trùm lên mọi thứ khiến người ta khiếp sợ.

Từ trong xe nhìn về bóng đêm bao phủ khắp Tokyo này, Shin nhếch miệng cười.

- Vậy là cuộc chiến bắt đầu rồi.

- Shin....

Mikoto ngồi bên cạnh nhìn người con trai lạnh lùng ở cùng cô suốt thời gian qua kia. Dù hắn không nói gì cô cũng biết người duy nhất trên đời này Shin yêu là Lin, là sứ giả địa ngục số 0 đó. Thậm chí tình yêu của hai người họ đã đánh động tới thế giới nên mới dẫn đến cuộc thám sát ở thế kỉ trước đó.

- Xem ra họ muốn tận diệt thế giới. Nên nhắc nhở bọn họ cẩn thận hành động thì hơn.

Shin nói rồi mở cửa xe định bước ra thì Mikoto nắm lấy tay hắn lại, ánh mắt có chút mong chờ mà cất tiếng.

- Anh định đi đâu?

- Tôi cần giải quyết một số chuyện. Nhớ là để ý tới Anna, cô ta có thể làm điều đại dột.

- Ừ.

Mikoto mỉm cười gật đầu, Shin sẽ mau chóng quay trở về thôi.

- Nhìn mà xem, quang cảnh thật tuyệt đẹp làm sao.

Một người đàn ông đeo mặt nạ đứng trên lóc tòa nhà cùng với một hai người khác mà một trong số đó mặc áo choàng đen kín mít từ trên xuống dưới.

- Con bé đó sẽ không thể làm gì khi gặp lại bạn cũ đâu. Mau đi tìm nó đi.

- Có phải không?

Một giọng nói thích thú vang lên, hai người đàn ông giật mình quay lại nhìn Lin đang đứng trước mặt họ kia. Tại sao cô lại ở đây?

Lin liếc nhìn tên mặc áo choàng kia rồi sau đó, cô nhìn tên đeo mặt nạ và tên mặc vest.

- Người là kẻ sử dụng ký ức chết phải không? Thật không nghĩ trên thế giới này còn tồn tại hai kẻ sở hữu ký ức chết. Ta có lời khen ngợi cho các người đó.

- Angry Zero.

Tên đeo mặt nạ đó nắm chặt tay lại. Cả hắn và tên mặc vest bên cạnh cùng tên mặc áo choàng kia có dốc sức cũng không thể đánh bại được Lin. Ngay lúc đó, một tiếng chuông vang lên và rồi toàn bộ không gian nơi bọn họ đứng đã thay đổi, là một vùng đất tối tăm, lạnh lẽo vô cùng.

- Đây là....

- Ký ức chết của ta. Thế nào, các người có thích không gian ở đây chứ? Nó chính là sự mô phỏng lại quê nhà của ta.

Lin mỉm cười, cô nhìn bọn họ thì ngay lúc đó những linh hồn bóng đêm từ dưới đất ngoi lên bám víu lấy cả ba người đó. Những linh hồn đó đang gào khóc liên tục, cả ba người đó không thể làm gì. Tên đeo mặt nạ đó cũng không thể phá giải được ký ức chết của Lin.

- Đừng phí công nữa, ký ức chết của người không thể đem ra so sánh với ký ức chết của ta đâu. Ta sẽ không so đo với người làm gì nếu như người không gây thương tích cho Lucy như vậy. Con bé là đứa ta rất yêu thích đó phải không Lucy?

Lin vừa rút lời thì Lucy xuất hiện phía sau cô, lần này Lucy bỏ mũ áo choàng xuống, cô tháo cả mặt nạ hai màu của mình ra thì phía sau gương mặt cô là những hoa văn kì lạ đang xoáy sâu vào một bên mắt trống rỗng.

- Zero-sama....

- Giết nó đi Lucy. Dập tắt ký ức cuối cùng đi.

Lin lạnh lùng ra lệnh thì Lucy đang từ từ tiến tới phía người mặc áo choàng kia. Cô bé đưa tay lên kéo bỏ mũ áo xuống. Gương mặt này cô bé không bao giờ quên, là gương mặt thân thuộc, là gương mặt giống y hệt với Nicolas. Đây là lí do mà cô yêu quý, quan tâm tới Nicolas hơn tất cả thứ gì trên đời.

- Kujou...

- Nó không còn là Kujou mà em yêu quý nữa đâu Lucy.

- Zero-sama.....xin người.....

Lucy ôm lấy Kujou với đôi mắt vô hồn của cậu ta kia. Lin mỉm cười, cô đưa tay lên che con mắt phải của mình thì ngay lúc đó một ánh sáng xuyên qua ngực trái của Lucy mà giết chết Kujou ở phía sau cô bé. Đây là sự trừng phạt không khoan nhượng.

- Thế giới này luôn tràn ngập nỗi đau. Em nên hiểu điều đó Lucy. Có lẽ Mama chưa thực sự cảnh báo em. Mau lại đây.

Lin vừa rút lời thì Lucy đang từ từ tiến lại phía Lin. Lin đưa tay lên chạm vào bên má phải của Lucy thì ngay lập tức thứ hoa văn đáng sợ đó bị hút vào người Lin. Con mắt phải của Lucy lại trở về như trước, Lucy đứng đó ngây ngốc nhìn Lin.

- Ra ngoài đi, họ đang chờ em đấy nhóc.

- Vâng. Xin người hãy cẩn thận.

Lucy nói rồi xoay người biến mất ngay lập tức. Còn lại hai tên kia, Lin đưa tay lên, một thứ gì đó phát sáng rơi vào lòng bàn tay cô, khi cô bóp nát nó cũng là lúc những linh hồn đó kéo hai người kia xuống tận mặt đất và mọi thứ trở về trạng thái như chưa từng có của nó.

- Tàn nhẫn quá rồi đó.

- Tôi không nghĩ như vậy đâu Shin.

Lin mỉm cười quay người lại nhìn Shin đang đứng trước mặt mình kia. Ký ức chết này, cô đã từng cho hắn xem, cô cũng từng dạy hắn. Cô dạy hắn tất cả, cho đi tất cả nhưng đổi lại là những đau thương mà hắn dành cho cô.

- Đến phút cuối cùng tôi mong ngài sẽ chăm sóc cho con trai của chúng ta.

- Cô không cần gọi tôi như vậy đâu Lin.

Shin mỉm cười từng bước tiến về phía cô, từng bước lại gần cô một lần nữa. Hắn dang tay ôm lấy cô vào lòng, cảm nhận hương vị đặc biệt chỉ cô mới có.

- Hãy cùng tôi phá hủy thế giới này đi Lin.

- Ngài là một tên khốn khiếp. Ngài không xứng đáng có được điều đó.

Lin đã khóc, cô đã rơi nước mắt. Cùng với đó là một sức mạnh vô hình đẩy Shin ra khỏi Lin. Len đã đứng trước mặt Lin một lần nữa để bảo vệ chị gái của mình.

- Tôi đã nói đừng có động vào chị gái của tôi cơ mà.

- Len, có lẽ cậu vẫn chưa biết sự thật rồi.

- Tôi không quan tâm. Tôi chỉ cần biết năm đó là anh đã bỏ rơi chị gái tôi, cũng chính anh đã một nhát đâm sâu vào trái tim chị ấy, cũng tại anh mà Lin....không thể trở về nhà. Tôi không bao giờ tha thứ cho anh đâu Shin-san.

- Len....

Lin đột nhiên thấy khó thở, cô túm lấy ngực trái mà ngã khuỵu xuống đó. Len kinh ngạc quay lại đỡ lấy Lin nhưng Shin đã nhanh tay hơn ôm lấy Lin cướp đi khỏi Len. Tốc độ của hắn vẫn nhanh như vậy dù nó chưa thể so sánh với Teddy. Đứng đối diện Shin, Len nắm chặt tay lại.

- Trả oneesan lại đây.

- Lin là của tôi, từ đầu đến cuối là vậy. Cậu đáng lẽ không nên xen vào chuyện này ngay từ đầu Len.

- Lin thuộc về địa ngục, chị ấy sẽ là nữ vương, chị ấy sẽ trở về nhà cùng chúng tôi. Lin không phải của anh Shin-san.

Len tức giận gần lên từng chữ khi thấy Lin vẫn đang đau đớn, cậu ta có chút lo lắng. Đến cuối cùng là Shin muốn gì, hắn muốn gì ở chị gái của cậu đây?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Heart

Shin ôm chặt lấy Lin không buông, hắn ta nhếch miệng cười nhìn Len. - Nếu cậu thắng trong cuộc chiến này tôi sẽ trả Lin lại cho cậu. Nhưng nếu cậu thua, đừng mong sẽ gặp lại chị gái mình.

- Chết tiệt.

Len gần lên tức giận cũng là lúc Shin và Lin biến mất. Tên đó muốn làm gì đây? Vốn cuộc chiến đâu phải như vậy?

Tokyo đang ngày một trở nên hỗn loạn, toàn bộ các hệ thống học viện cũng không hơn gì. Mọi thứ đều đang bắt đầu rồi, bóng đen lớn bao phủ cả bầu trời đó rốt cục là gì? Lúc này trên tháp Tokyo là nhóm DA cùng môn đệ đang đứng đó. Ted đi quay qua nhìn bọn họ.

- Xem ra cuộc chiến phải bắt đầu rồi.

- Len-sama....

Mọi người đồng loạt nhìn lên Len đang đứng giữa không trung đó, ánh mắt cậu ta có chút rối loạn nhìn về phía Shu mà cuối cùng cũng lên tiếng.

- Shu... mau đi ngăn ba của nhóc lại đi. Oneesan đang bị anh ta bắt giữ.

- Cái gì?

Mọi người kinh ngạc không biết nói gì cả, Shu đã hoàn toàn không giữ được bình tĩnh mà ngay lập tức nhảy từ trên tháp xuống dưới đó. Cậu biết rồi, chắc chắn ba sẽ đưa mẹ tới đó, nhất định sẽ đưa tới đó.

- Hãy tận diệt thế giới này, hãy cho bọn chúng thấy sức mạnh của chúng ta.

Len vừa rút lời thì không còn một bóng người nào ở đỉnh tháp nữa. Anna mỉm cười thích thú nhìn theo nhóm người này, tới lúc rồi sao?

Trong khi đó, tại một ngôi biệt thự phong cách truyền thống ở Kyoto, cách xa chiến trận, trong căn phòng mang đầy vẻ âm đạm đó, Lin đang nằm trên chiếc giường, cô đang vô cùng đau đớn. Shin đứng bên cạnh, hần nhìn cô chăm chăm.

- Sẽ nhanh thôi, em sẽ điều khiển được nó mà Lin.

- Đừng nói như mọi chuyện dễ như vậy.

Lin toát mồ hôi, khó chịu nhìn Shin. Sức mạnh này khi vào cơ thể cô ngày một lớn mạnh hơn khi ở cùng Lucy. Xem ra vết thương đó đã trở thành chất xúc tác cho nguồn sức mạnh kinh khủng này. Shin ngồi xuống bên giường, hần đưa tay vén mái tóc đỏ của Lin sang một bên mà cúi xuống hôn lên đôi môi của cô.

- Em rất mạnh nhưng...em không thể mãi mãi bảo vệ họ. Em không thể cùng anh ở lại đây sao?

Shin nhìn cô, ánh mắt hần có chút khác lạ vô cùng. Lin mỉm cười, cô nhìn hần rồi lại tự mình trầm ngâm suy nghĩ.

- Sẽ không thể nào đâu. Nếu như tôi không quay trở lại tôi sẽ chết mất, bọn họ cũng chết mất.

- Vậy thì anh sẽ đi cùng em. Nhưng trước đó....xin lỗi em.

Shin vừa rút lời thì Lin chìm vào một giấc ngủ ngay lập tức, một giấc ngủ rất khó để cô có thể tỉnh giấc. Shin nhìn cô, hần đã khóc, nhưng nét mặt đó không hề thay đổi. Hần phải hy sinh cô cho mục đích sau cùng của mình. Hần yêu cô điều đó là thật nhưng tất cả mọi điều hần làm hần cũng không biết nữa.

- Ngài không nên đối xử với tôi ta như vậy.

Anna đứng ở cửa nhìn Shin đang ngồi bên giường mà Lin lại đang nhắm nghiền mắt kia. Anna ghét cảnh tượng này, tại sao Lin không chết đi.

- Nếu người dám động tới cô ấy....ta đảm bảo sẽ không dừng lại ở đó đâu.

- Ngài làm vậy vì không muốn cô ta biết thực ra ngài là ai sao? Bí mật đó của ngài xin hãy yên tâm vì tôi sẽ bảo vệ nó tới khi chết.

Anna nhếch miệng cười mà tiến vào trong căn phòng. Shin quay ra, hần nhìn Anna bằng ánh mắt sát khí cùng gương mặt lạnh lùng khiến Anna bỗng chốc phát run, cô hoảng sợ lùi lại phía sau.

- Tốt nhất người nên cầm miệng. Nếu người để ai biết về sự thật đó ta đảm bảo người sẽ chết thật đó Anna.

- Tôi biết chứ, sự thật về ngài.

Anna nói rồi cúi đầu sau đó xoay người rời đi. Cô không muốn ở lại, cô không muốn nghĩ về những ngày đó, ngày mà cô biết được sự thật Shin là ai.

Gần 4 thế kỷ trước, đó là khoảng thế kỷ 17 khi Angry Zero lần đầu tiên được triệu hồi tới Trái Đất. Sau sự kiện Heart bị mất đó thì phải gần 1 thế kỷ sau các học giả thuật mới phát hiện ra Heart và đi tìm nó. Và đó cũng là lúc cánh cổng địa ngục tiếp tục mở lần thứ 2 sau lần đầu tiên mở ra ở thế kỷ trước. Len đã đặt chân lên Trái Đất khi trước đó cậu ta đã gây áp lực từ bên kia để bên này cổng được mở. Chào đón cậu ta ở thế giới này là người chị

gái đã rất lâu rồi cậu ta không được gặp mặt. Gặp lại nhau nhưng cuối cùng thì Lin cũng chỉ mỉm cười và đứng yên lặng trên mặt biển nhìn cậu ta từ xa.

Cảnh cổng đã dịch chuyển ra xa khỏi đất liền và mở ngẫu nhiên. Lin không ngờ rằng người tới Trái Đất lại là Len, thậm chí trong kí ức của cô thì Len vẫn là một thằng nhóc nhỏ hơn thế này rất nhiều.

- Đây là đâu vậy Lin?

- Len chào hỏi nhau trước khi hỏi chuyện đó thằng nhóc.

Lin mỉm cười giảo huấn thằng em trai rồi cứ từ từ bước đi trên mặt nước mà tiến về phía Len. Nhìn chị gái mình Len đứng đó cúi đầu khoảng 45 độ sau đó lại đứng thẳng.

- Em thực sự lo lắng cho chị. Nếu không phải vì lời tiên tri đó, nếu không phải vì ba mẹ thì chị cũng không bị giam cầm, thậm chí là bị đày đến vùng đất tối.

- Chuyện đó đã là quá khứ. Bây giờ chúng ta đang ở thế giới khác, sẽ nhanh thôi mọi chuyện đều ổn.

Lin vẫn cười, cô tiến tới và ôm Len vào lòng. Gặp lại Len cô rất vui, cô rất hạnh phúc. Cảm xúc đã chết nặng trong cô từ lâu nay lại thức tỉnh mãnh liệt.

- Đây là đại tây dương. Mà có lẽ cậu cần biết tình hình ở đây đó Len.

- Ý chị là sao?

Len đứng đó quay sang nhìn chị gái mình trong khi Lin lại đang hướng về một nơi có lẽ là đất liền.

- Ở đây có tồn tại một viên đá sức mạnh có tên là Heart. Viên đá đó đã bị chị làm cho thất lạc và rồi họ đã tìm lại nó nhưng rồi linh hồn lang thang lại phá hủy nó khiến nó phát tán rất nhiều nơi. Loài người cũng đã sở hữu sức mạnh.

- Heart? Tại sao ở cái nơi này lại có một viên đá năng lượng như vậy?

Len không hiểu nhìn chị gái mình. Lin cũng đang rất đau đầu, nhiều năm qua cô đã tự mình đi tìm hiểu tất cả, tự mình đi tiêu diệt mọi thứ. Cô cũng muốn tìm ra đáp án thực sự rằng tại sao Heart lại có mặt ở đây?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Hắc Ám Sư Shin

- Chị nghĩ Heart chính là loại đá 'thiên đường' ở địa ngục đó.- Chị...

Len hoàn toàn kinh ngạc quay sang Lin, cậu ta thực sự không thể tin nổi chuyện này nữa. Tại sao thứ thuộc về địa ngục lại xuất hiện ở thế giới này? Lin mỉm cười nắm lấy bàn tay của Len, nắm rất chặt.

- Chị không biết nữa, nhưng có thể có chuyện mà chúng ta đã không biết. Dù sao thì hiện tại nhiệm vụ của chúng ta cũng là bảo vệ những kẻ ở đây.

- Lin...chị đã làm cái gì vậy?

Lần này đến chính Len còn kinh ngạc hơn cả lần trước. Lin biết cậu có sức mạnh đó mà tại sao lại nắm lấy tay cậu, chẳng lẽ chị gái cậu muốn thông qua cách đó để cho cậu biết toàn bộ sao?

- Đó là cách duy nhất, chị đã ban cho cô ta một ước nguyện lớn. Cô ta sẽ trở thành 'thánh thần'.

- Chị điên rồi. Chị biết rõ hậu quả mà nó gây ra còn gì. Nó sẽ giết chết chị mất.

- Đừng có lo, chị gái của cậu là ai chứ?

Lin mỉm cười rồi bước đi trước, Len không nói gì nữa liền đi theo chị gái mình. Sức mạnh của Lin có lẽ cậu là người hiểu rõ nhất. Lin không phải là mạnh mà là cực kì mạnh, sẽ không có từ ngữ nào đủ dùng để bộc lộ hết sức mạnh của chị gái cậu. Cho nên đó là lí do cả địa ngục đã quay lưng lại với chị gái cậu. Địa ngục đã ruồng bỏ Lin nhưng chị gái cậu đủ vị tha để không hủy diệt mọi thứ. Có lẽ chị gái cậu đang đứng.

- Bọn chúng chính là hội nguyên lão cấp cao. Loài người cũng đã phân chia bè phái rồi, một bên là pháp sư, một bên là hắc ám sư.

- Hắc ám sư hợp tác với linh hồn lang thang sao?

Len ngồi bên cạnh chị gái mình trên sân thượng của một tòa nhà cao tầng đang nhìn về tòa nhà cao tầng đối diện trên một hòn đảo nhỏ nhân tạo giữa Thái Bình Dương.

- Ủ, đây là hội nghị về việc hợp bản giữa hai bên.

- Oneesan có muốn phá hủy cả hòn đảo này không?

Len trưng bộ mặt chán nản của mình ra mà nhìn Lin. Sống được một thời gian ở đây cậu ta nhận ra rằng chẳng có gì thú vị ngoài chiến tranh và chiến tranh. Lin mỉm cười, cô nhìn về phía tòa nhà đối diện.

- Cứ từ từ chờ xem nào.

- Vậy thì vào hẳn đó mà hợp bản đi.

- Không thích, ngồi đây vui hơn.

Lin mỉm cười rồi dựa lưng vào lan can sắt ngay phía sau mà chân đung đưa giữa không trung. Len ngồi bên cạnh thờ dài chẳng buồn quan tâm nữa mà nhắm mắt đánh một giấc. Ngay phía dưới tòa nhà này thì một nhóm người vừa mới đặt chân tới, người đó đã ngược lên trên và nhìn thấy hai chị em nhà này đang ngồi đó.

- Sứ giả địa ngục....

Hắn nói rất nhỏ, mùi của hai người kia hẳn có thể phân biệt rõ ràng được bởi vì hắn....

- Đi thôi Shin.

- Ủ.

Shin nhanh chóng đi theo đoàn người của mình mà tiến vào tòa nhà đối diện.

Hội nghị diễn ra ở tầng cao nhất của tòa nhà, trong căn phòng không khí hoàn toàn căng thẳng. Hiện nay hai bên thế lực đang đối trọi gay gắt, họ cần tìm cơ hội để có thể cùng nhau 'thở' dễ chịu một chút.

- Nếu các người đem quyền lực cho chúng tôi thì mọi chuyện sẽ hoàn toàn chấm dứt.

- Ông nghĩ dễ dàng như vậy sao? Đừng cho rằng cái gì ông cũng đúng.

Hai người đàn ông đứng đầu hai thế lực đang rất là căng thẳng với nhau, họ đều không muốn nhún nhường nhau một chút nào cả. Hội nghị này dù đã diễn ra nhiều lần nhưng cả pháp sư và hắc ám sư đều không muốn hợp tác hòa bình với nhau. Cho nên kết quả luôn vậy.

Nhóm người hắc ám sư chẳng còn gì để nói liền đứng dậy và ra về. Khi họ vừa bước chân ra khỏi tòa nhà đã nhìn thấy hai chị em Lin và Len đang đứng nhìn về phía trên tòa nhà này. Dường như hai chị em đó đang tính toán điều gì mà chẳng ai hay.

- Hai người là ai?

Người đàn ông đứng đầu hắc ám sư lên tiếng. Lin và Len đã chú ý tới họ. Lin mỉm cười, cô nhìn những người trước mặt.

- Các người là hắc ám sư đúng chứ?

- Hắc ám sư? Chúng tôi không gọi như vậy. Là phù thủy đó cô bé. Xem ra cô bé không phải người ở đây rồi.

- Đừng có tự vọng tưởng như vậy. Bọn ta luôn gọi những kẻ sa ngã là hắc ám sư khi đã công nhận lũ con người có sức mạnh là pháp sư. Quan trọng hơn là người đã sống được bao nhiêu năm mà có tư cách gọi một sứ giả địa ngục như ta là cô bé?

Lin nhếch miệng cười mà tay đang nắm chặt cổ tay của Len lại. Cô là đang muốn ngăn Len lại trước khi cậu ta kích động mà giết hết những người trước mặt này mất. Anh chàng đứng phía sau kia đã chú ý tới họ, tới hành động rất nhỏ đó của hai chị em nhà này.

- Sứ giả địa ngục sao? Ta chưa từng nghe tới.

Hắc ám sư đó nhếch miệng cười. Lin nhìn hắn, cô vẫn tươi cười nhưng họ nghe ra trong câu nói của cô chứa đầy hàm ý. Lin đưa tay ra phía trước thì một nửa Heart đã xuất hiện lơ lửng trước mặt cô và Len làm cho nhóm người hắc ám sư kia ngạc nhiên.

- Heart, người....

- Đừng tưởng ta không biết các người đã kích động đám linh hồn lang thang đó phá hủy Heart. Viên đá này với loài người các người rất quan trọng vì nó

biểu trưng cho sức mạnh nhưng với sứ giả bọn ta thì nó chẳng là gì cả. Thậm chí sau tất cả những gì các người làm, không là ả ta đã làm..

Lin đã cầm lấy Heart và bóp vỡ vụn nó, cùng với đó là mặt đất thoảng rung chuyển. Len đã kéo Lin muốn rời khỏi nơi này. Tuy nhiên ngay lúc đó một đám linh hồn lang thang đã xuất hiện và vây lấy họ.

- Thật là ngu ngốc khi đem lũ linh hồn lang thang này ra.

Lin vừa rút lời thì một lưỡi hái xuất hiện trong tay cô. Lin đã xông lên, chỉ trong chớp mắt cô đã tiêu diệt sạch sẽ linh hồn lang thang, những linh hồn đó đã bốc hơi khỏi trái đất. Khi cô vừa quay lại thì đã thấy Len ghì chặt tên hắc ám sư đứng đầu đó xuống đất mà những người khác không thể di chuyển. Lưỡi hái trong tay Lin đã biến đổi thành cây thương, cô cầm nó mà phi thẳng về phía Len như muốn đâm xuyên qua người cậu ta.

Len đưa tay cầm lấy cây thương dù chẳng cần nhìn. Cậu ta cầm cây thương xuống đất ngay sát mặt của tên đứng đầu kia. Bọn họ đã kinh ngạc về hành động này của Lin.

- Chị muốn gì đây onesan?

- Đã bảo đừng có động tới họ mà. Sứ giả địa ngục sẽ chỉ tiêu diệt linh hồn lang thang, trừ khi trường hợp quá khẩn thiết..

Lin nhìn Len mỉm cười nhắc nhở. Len nhìn nhóm người này rồi từ từ tiến về phía Lin cùng với đó là cây thương đã biến mất. Cậu luôn mong chị gái cậu vắt cái về mặt tươi cười giả tạo đó đi. Lin vui vẻ nhìn Len rồi liếc về phía hắc ám sư trẻ tuổi nhất nhóm kia. Rõ ràng người đó ban nãy đã định ra tay nhưng là cô nhanh hơn mà thôi.

- Về nhà thôi, hôm nay chúng ta sẽ không đi săn nữa.

- Lần sau em sẽ giết hết đó onesan. Em không thích bất cứ ai, bất cứ kẻ nào có ý xem thường onesan đâu.

Len nói rồi bước tới cạnh Lin và rồi một vòng tròn ma pháp màu đen rất lớn đã xuất hiện giúp họ có thể di chuyển trên không mà rời khỏi hòn đảo này. Nhóm hắc ám sư kia lúc này mới hoàn hồn.

- Bọn chúng.....

- Sứ giả địa ngục.....

- Chúng ta nói chuyện được chứ?

Shin nhìn về phía người con gái với mái tóc dài màu đỏ đang ngồi trên đỉnh của một cái cây kia. Hắn ta đã phải đi một quãng đường dài chỉ để đến đây gặp được cô. Lin quay sang, cô mỉm cười nhìn Shin.

- Ban nãy nếu tôi không làm vậy thì cậu định giết Len sao?

- Cô nghĩ tôi giết được em trai cô sao sứ giả địa ngục.

- Cậu khác với những kẻ đó. Chỉ ít là sức mạnh của cậu.....Vậy cậu không sợ sứ giả bọn tôi sao?

Lin vui vẻ hỏi người đang đứng bên cạnh trên vòng tròn ma pháp kia. Shin nhìn cô mà tiến lại gần, hắn ta đưa tay chạm vào mái tóc cô mà cầm lấy vài lọn tóc.

- Nó thật đẹp. Tôi cảm thấy sứ giả đâu có đáng sợ.

- Đó là cậu nghĩ thôi. Vậy cậu cần gì đây hắc ám sư?

- Cô sẽ giúp tôi chứ? Giúp tôi mạnh lên.

Shin nhìn Lin mà ánh mắt rất kiên định. Lin không nghĩ con người này sẽ thẳng thắn như vậy. Nhìn Shin, cô mỉm cười rồi đứng dậy. Cô biết Len cũng đang ở gần đây, cậu nhóc luôn ở bên cạnh để bảo vệ cô mọi lúc. Nếu Len không ra mặt thì xem ra cậu ta cũng chẳng phản đối. Vậy thì được thôi, cô sẽ giúp Shin.

- Điều kiện là đừng nói với ai về chúng tôi. Sau đó tôi sẽ dạy cậu tất cả mọi thứ.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Sứ Giả Số 2

Từ ngày hôm đó, Shin thường xuyên lui tới ngọn núi nơi hai chị em sứ giả địa ngục đang sinh sống. Lin đã dạy cho Shin mọi thứ, tất cả những gì cô biết cô đều đem ra chỉ cho Shin hết. Song hành với việc tiêu diệt linh hồn lang thang thì Lin có thêm Shin bên cạnh mình. Len cũng chẳng mấy quan tâm vì chỉ cần chị gái cậu vui vẻ là được.

- Mau lên đi Shin, chậm quá đó.

Lin đứng trước cổng một ngôi đền Nhật Bản, Shin đi phía sau, hắn ta nhìn cô mỉm cười.

- Là cậu đi quá nhanh đó thôi Lin.

- Tốc độ của cậu trước giờ luôn rất nhanh mà Shin?

Lin mỉm cười đứng đó chờ đợi Shin đi lên. Cả hai quyết định sẽ đến ngôi đền này một lần vì Shin từng nói đó là quê hương của mình nên Lin đã đồng ý tới đây. Bọn họ đã sống với nhau trong một thời gian dài, tình cảm cũng ngày một tốt đẹp hơn. Tới chính bản thân Lin cũng không ngờ mình sẽ yêu quý một ai đó nhiều như vậy.

Nhưng rồi, tình yêu giữa một sứ giả và một hắc ám sư là một điều cảm đoán mà thế giới này không chấp nhận được. Cả hai thế lực hắc ám sư và pháp sư đều phản đối kịch liệt chuyện này.

- Em không nghĩ onesan sẽ gây ra động rắc rối này.

Len ngồi ngay bên phía tay phải của Lin mà nhàm chán lên tiếng. Trong căn phòng này cũng chỉ có hai chị em nhà này mà không còn ai khác. Shin cũng đã được triệu tập về trụ sở của hắc ám sư nên không có mặt ở đây. Lin ngồi đó trầm ngâm suy nghĩ.

- Chị sẽ giải quyết mọi thứ. Hãy chú ý tới cánh cổng Len.

- Em không quan tâm đâu, onesan muốn làm gì thì làm đi. Dù sao thì chuyện này cũng thật điên rồi. Onesan đừng có mà quên rằng bản thân mình ở địa ngục đã có một vị hôn phu.

Len nhắc nhở rồi đứng dậy, cậu ta biến mất trong màn đêm cứ dần dần xâm chiếm căn phòng lớn. Len đã quyết định rút lui một thời gian mà không quan tâm gì tới chuyện của thế giới này nữa.

- Các người định biến thế giới này thành cái gì đây? Shin....làm ơn...xin đừng làm vậy.

Lin đứng đó, cô nắm chặt tay lại nhìn chân trời hoàng hôn đầy u buồn kia. Cô không hề thích bóng đêm nhưng cả đời lại luôn sống trong đó. Nếu như à đàn bà đó không triệu hồi cô đến đây thì có lẽ cô đã quyết định chìm vào bóng tối mà hủy diệt địa ngục rồi. Cho nên cô đã cho à ta một ân huệ lớn rằng trở thành một 'thánh thần' mà thế giới này sẽ phải ao ước mà thêm khát muốn chiếm đoạt. Lin muốn loài người bộc lộ bản chất thật của mình rằng họ tham lam, độc ác vô cùng. Họ còn xấu xa hơn cả ác quỷ hay các sứ giả như cô.

- Cuối cùng thì cậu đã trả lời sao vậy Shin?

Lin đứng đó, đứng giữa khoảng không nhìn Shin đang bay lên mà đứng trước mặt mình kia. Shin mỉm cười, hắn ta tiến lên ôm cô vào lòng mình mà thì thầm.

- Tôi sẽ đứng về phía em Lin. Sẽ không ai được phép làm tổn thương nữ hoàng của tôi.

- Đó là một điều sai trái, tôi không hề thích điều đó. Cho nên tôi sẽ hủy diệt nó.

- Ủ, tôi sẽ giúp em làm điều đó.

Shin mỉm cười quý dị mà Lin không bao giờ thấy được. Tuy nhiên đồng thời Shin cũng không thấy được gương mặt lạnh ngắt không một gợn cảm xúc của Lin. Cả hai người bọn họ đều đã thay đổi. Họ đều có toan tính và suy nghĩ của riêng mình.

Đêm đó, trên hòn đảo nhân tạo đó, sóng bắt đầu xô tới tấp tràn vào đất liền. Một trận gió bão nổi lên giữa trời biển mênh mông này trong khi vài phút trước vẫn còn rất bình thường. Lin đứng trên vòng tròn ma pháp giữa không trung, cô nhìn xuống hòn đảo này. Đúng vậy, nếu loài người đã không biết đến sự tồn tại của hòn đảo này thì cô sẽ tạo cơ hội để họ vĩnh viễn cũng không biết về nó một lần nào nữa.

- Cô không được phép làm vậy Sứ giả địa ngục.

- Chết đi, tất cả các người.

Lin đã giảng xuống họ một bí thuật cấp cao đủ để hủy diệt tất cả. Ngày hôm đó họ đã lần đầu chứng kiến lượng sức mạnh khủng tới vậy. Cả hòn đảo rung chuyển mà đang tự mình bẻ gãy từng khu một. Nước biển cứ thế cuộn trào mà tròn vùi tất cả mọi thứ. Họ không xác định được sức mạnh của Lin

là gì, họ cũng chẳng thể chạy thoát khỏi hòn đảo này. Lin đứng đó, đôi mắt vô hồn của cô xoáy sâu vào mặt biển đen ngòm đó. Đúng vậy, cứ chết hết đi.

Thời gian cứ vậy mà trôi qua, phía loài người không còn tiếp tục tìm hiểu về chuyện này nữa bởi họ đã nhận ra lời cảnh cáo từ sứ giả địa ngục thông qua hành động hủy diệt đó. Cũng sau sự kiện này, cánh cửa địa ngục một lần nữa đã mở ra ngay gần nhà của sứ giả địa ngục. Bước ra từ cánh cổng là một chú gấu bông to lớn vô cùng. Và đó không ai khác chính là Teddy - sứ giả địa ngục số 2, người thứ 3 đặt chân tới thế giới này.

- Thật không nghĩ sẽ bị triệu hồi tới đây.

Teddy thờ dài rồi nhìn mọi thứ xung quanh. Bỗng trong không gian yên tĩnh vô cùng này thì một vụ nổ lớn xảy ra. Teddy không suy nghĩ nhiều mà ngay lập tức bay thẳng tới đó với độ cao ngay sát đất mà tốc độ thật khủng khiếp. Teddy dừng lại gấp vì phía trước là ánh sáng lóe lên, chắc chắn đó là đường ra trong khu rừng này.

Không, Teddy đã nhầm rồi, cậu ta đứng lại nhìn về phía trước kia, cả một khu rừng rộng lớn đã bị san bằng phẳng, hai người một nam một nữ đang đứng phía xa mà trong tay đều là vũ khí. Bọn họ đánh nhau mà gây lên chuyện này sao? Từ từ đã, Teddy nhận ra người con trai kia, đó là một trong những quý tộc, một chỉ huy cấp cao ở địa ngục, cậu ta thuộc dòng dõi thân vương tên Len. Vậy người con gái kia là ai? Vậy chẳng lẽ là người trong truyền thuyết được kể lại đó sao?

- Hai người đang làm gì vậy?

Teddy tiến về phía trước cất tiếng hỏi hai người này. Len và Lin đã ngừng lại mà không tiếp tục giao chiến nữa. Len nhìn về phía Teddy mà gương mặt vẫn vậy, vẫn không hề thay đổi cái sắc thái đó.

- Ô, Tedd, là cậu sao? Không nghĩ người tới trái đất này lại là một sứ giả mạnh mẽ như cậu.

- Len-sama.

Teddy cúi đầu lên tiếng rồi ngẩng đầu lên nhìn họ, cậu lại tiếp tục vấn đề ban đầu.

- Hai người là đang làm gì vậy?

- Ô, thì ra cậu là thằng nhóc gấu bông có tốc độ đáng kinh ngạc đó sao?

Lin mỉm cười thích thú nhìn Teddy mà dơ tay lên chào. Teddy cũng đứng đó không nói gì cả. Lin lại mỉm cười mà tiếp tục lên tiếng.

- Chúng tôi chỉ là đang nô đùa một chút thôi Ted. Dù sao thì cũng chào mừng cậu tới thế giới này, tôi là Lin, Angry Zero.

Lin rất vui vẻ hiếu khách mà tiến về phía Teddy trong khi lưỡi hái cũng đã biến mất. Len nhìn cô chị gái của mình mà cũng thu về sức mạnh của mình song cũng chẳng buồn nói về quan hệ của mình và Lin cho Teddy. Vừa lúc đó thì Shin xuất hiện, hắn ta nhìn cả ba người mà tiến về phía Lin.

- Lin, chúng ta sẽ xuất phát tới Châu Âu?

Teddy nhìn chằm chằm vào Shin, hắn ta là ai? Theo như Teddy biết trước cậu ta mới có 2 người tới đây thôi mà. Vậy thì Shin chẳng lẽ là người ở đây?

- Đừng bận tâm đến hắn ta làm gì Tedd, hắn ta là một hắc ám sư đồng thời cũng là bạn trai hiện thời của Zero-san.

- Tôi không hiểu điều đó.

Teddy quay sang Len, chẳng hiểu được sao lại có chuyện như vậy xảy ra? Cuối cùng là sao đây?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Sự Phản Bội

Trong suốt thời gian tiếp theo, nhóm bốn người bọn họ cùng nhau hoạt động, tuy nhiên gần đây số lần bị bại lộ lịch trình ngày càng nhiều. Đi đâu họ cũng bị hắc ám sư cùng linh hồn lang thang thậm chí là cả pháp sư phục kích. Cũng sắp bước sang một thế kỷ mới rồi nhưng mọi chuyện lại chẳng mấy hay ho.

- Tại sao hắc ám sư đó không hề già hay chết đi vậy Len-sama?

Teddy ngồi bên cạnh Len trên đỉnh của một tòa nhà mà lên tiếng hỏi. Len nằm trên đó, lấy tay làm gối mà trầm ngâm.

- Vì anh ta đã được Zero-san dạy cho thuật luân hồi đó. Sức mạnh của hắn đã đạt ngưỡng ngay đến chúng ta cũng chẳng dễ dàng đánh bại được.
- Len-sama, ngài có nghĩ chuyến đi của chúng ta bị lộ là do hắn ta hay không? Bởi vì hắn luôn rời đi một mình lại vắng mặt nhiều lúc cần thiết. Tôi luôn nghi ngờ điều đó.
- Mọi thứ đều trong dự liệu của Zero-san mà thôi. Cậu đừng quá lo lắng làm gì Tedd.

Len khẽ nhắm mắt lại để đánh một giấc. Teddy ngồi đó tự mình suy nghĩ lại. Ngay thời điểm đó, cánh cổng lại bắt đầu mở ra mà một người con trai vô cùng đẹp xuất hiện trước mặt Len và Teddy. Người lạ này mỉm cười nhìn cả hai sứ giả kia.

- Thật không nghĩ tới đây lại gặp được ngài đó Len-sama, cả cậu nữa Teddy.
- Luke.

Teddy nhìn người con trai đẹp không có công lí này. Ở địa ngục cậu ta đã luôn nổi tiếng rồi. Vậy là Luke - sứ giả địa ngục số 3, người thứ 4 đã tới trái đất. Len nằm đó chẳng buồn bận tâm tới hai người bọn họ nói chuyện gì. Chỉ là cánh cổng mở ra hơi sớm so với dự định của chị em cậu ta mà thôi.

Trong lúc đó, tại căn phòng ngay bên dưới sân thượng này, Lin đứng đó nhìn Shin với ánh mắt khó hiểu vô cùng.

- Tại sao cậu lại làm vậy Shin? Tình yêu của tôi, thứ tình cảm đó không đủ hay sao?

Lin đã hét lên mà mọi thứ xung quanh như bị bức mà nén xuống. Một hồi chấn động làm cho ba người trên sân thượng kia cũng giật mình. Shin nhìn Lin mà nhếch miệng cười.

- Tôi đã yêu cô sao Lin? Điều đó không phải sự thật đâu?
- Vì Heart sao? Hay cậu muốn thứ gì khác hả? Hay tại vì ả ta hả? Tôi đã mong cậu thay đổi, đã mong điều đó đừng xảy ra. Tôi đã luôn cầu xin mà.

Lin nhìn người đàn ông quen thuộc mà cũng dần trở nên xa lạ kia. Shin nhìn cô mà gương mặt bỗng lạnh đi.

- Tôi ở bên cô ngay từ đầu đã chỉ là nhiệm vụ mà thôi Lin. Cho tới bây giờ tôi muốn trả thù cho người thân của tôi, những người đã bị cô hủy diệt trên hòn đảo nhân tạo đó. Giữa chúng ta chưa bao giờ là tình yêu cả.
- Haha, chưa bao giờ sao? Đúng là chết tiệt khi tình cảm nó lại làm tôi trở nên như vậy.
- Lin.....

Len đứng ở cửa nhìn hai người này. Lin quay ra nhìn Len, Teddy và Luke kia, cô đã mỉm cười nhưng ngay khoảnh khắc đó dường như mọi thứ đã ngưng lại. Thanh kiếm bóng đêm của Shin đã bằng một nhát không lưu tình mà đâm thẳng qua ngực trái nơi trái tim ngự trị của Lin. Nụ cười trên gương mặt Lin đã không còn. Cả Teddy và Luke đều kinh ngạc vô cùng.

- LIN....

Len đã hét lên, và ngay lúc đó cậu ta đã xuất hiện bên cạnh Lin mà tức giận đá bay Shin ra ngoài kia. Shin bị văng ra ngoài đập vào cửa kính vỡ tan tành mà rơi xuống dưới từ tầng trên cao này đây. Len còn tính tấn công nhưng Lin đã túm chặt tay Len lại.

- Đừng có đi. Chị không sao mà thẳng nhóc.

Lin mỉm cười mà từ từ rút thanh kiếm bóng đêm đó ra. Một lỗ hồng ngay ngực trái của Lin, cô mỉm cười nhìn cả ba người này.

- Chị và anh ta đã làm những gì vậy HẢ? Em chỉ mới rời đi có một chút là mọi chuyện như vậy sao?

Len phát điên mà hét lên, nhiều năm qua cậu ta đã tạm rời khỏi bọn họ một chút. Vậy mà mọi chuyện lại như vậy sao? Thậm chí Teddy cũng đã nghi ngờ về điều này. Lin mỉm cười, vết thương của cô đang có dấu hiệu tự lành lại.

- Hãy tiếp tục làm việc của mình, trừng phạt nếu cần thiết. Ted, cậu phải quản hai đứa này đó. Luke, chào mừng cậu tới thế giới này Angry số 3.

Lin mỉm cười vừa rút lời cô đã biến mất không để lại dấu vết gì. Len tức giận mà sức mạnh bộc phát, phía dưới chân nơi cậu ta đứng bị lõm hẳn xuống. Teddy vẫn còn đứng yên lặng ở đó, vậy là cậu đã đứng sao? Hắc ám sư đó đã phản bội lại Angry Zero. Luke đứng yên lặng suy nghĩ.

- Chúng ta sẽ cho loài người này thấy sức mạnh của các sứ giả. Ai làm tổn thương Lin, kẻ đó sẽ phải trả giá.

Len lạnh lùng lên tiếng mà hai người là Teddy và Luke cũng im lặng không nói gì cả.

Ngày hôm đó, trên thế giới đã bùng nổ mạnh mẽ bởi khói lửa. Ba người tại ba địa điểm khác nhau cùng tàn phá mọi thứ mà họ thấy được. Các sứ giả đã chính thức công khai trước loài người. Pháp sư cùng hắc ám sư và chính phủ thế giới phải nhúng tay vào chuyện này. Một cuộc chiến kéo dài trường kì bắt đầu cho sự trừng phạt đáng sợ nhất của sứ giả dành cho con người.

Shin đứng trên sân thượng của một tòa nhà chọc trời, hẩn nhìn về đằng xa kia yên lặng không nói gì. Một người đàn ông lạ mặt xuất hiện đứng ngay bên cạnh hắn, trầm giọng mà lên tiếng.

- Cậu không thể đối xử với Zero-sama như vậy Shin-sama.

- Ông luôn đứng về phe của cô ta như vậy sao?

Shin lạnh lùng lên tiếng mà chẳng buồn nhìn về phía người đàn ông bên cạnh. Ông ta cười cười rồi quay sang nhìn Shin, ông ta đã theo dõi Shin và Lin từ rất lâu rồi. Tình yêu của họ là chân thành, là vui vẻ nhưng tại sao Shin lại quyết định làm như vậy chứ?

- Tôi sắp không vượt qua căn bệnh này rồi. Thời gian của tôi cũng chỉ còn lại một chút thôi. Nhưng xin cậu đó Shin-sama, đừng để đến cuối cùng cậu sẽ phải hối hận vì quyết định của mình. Cậu biết Zero-sama chưa từng có ý định đó mà, Zero-sama chỉ mong muốn có được ai đó đáng tin tưởng nhất bên cạnh mà thôi.

- Tôi sẽ hồi sinh cho ông.

- Không cần đâu Shin-sama, tôi không muốn làm đảo lộn quy luật tự nhiên. Số mệnh của tôi chỉ tới đây thôi. Tuy nhiên tôi muốn cậu biết rằng Zero-sama đã đến tìm tôi trước khi cuộc chiến này nổ ra.

Người đàn ông đó vừa rút lui Shin lập tức quay sang nhìn ông ta. Lin đến gặp ông ta sau khi hẩn làm vậy với cô hay sao? Người đàn ông đó cười cười mà nắm lấy cây gậy của mình thật chặt.

- Zero-sama đã khóc, lần đầu tiên tôi thấy ngài ấy rơi lệ như vậy. Ngài ấy đã hoàn toàn tuyệt vọng bởi vì ngài ấy không nghĩ rằng sẽ bị cậu phản bội. Zero-sama còn nói ngài ấy đã có thai rồi.

- Ông...nói cái gì?

Shin hoàn toàn kinh ngạc hơn nữa, sao lại có chuyện này xảy ra? Chẳng lẽ là đêm đó sao? Nhưng hẩn không nghĩ Lin sẽ lại có thể mang trong người con của họ.

- Tôi không biết Zero-sama sẽ làm gì nhưng ngài ấy dường như không có ý định sinh đứa bé đó ra. Theo như những gì tôi cảm nhận được thì Zero-sama đang kìm hãm sự phát triển của đứa bé đó.

- Cô ấy điên sao?

Shin hét lên, việc này sao có thể làm như vậy chứ? Sao Lin có thể kìm hãm được sự phát triển của đứa bé trong bụng mình cơ chứ? Người đàn ông đó cười lớn không quan tâm tới sự tức giận của Shin kia.

- Cho tới bây giờ cậu mới biết Zero-sama điên sao? Ngài ấy đã rời đi rồi, tôi không biết liệu ngài ấy sẽ đi đâu và có ý định quay lại hay không?

- Sử dụng cái năng lực chết tiệt của ông mà tìm cô ấy cho tôi.

Shin gằn lên mà ra lệnh, hẩn muốn tìm cô ngay lập tức, hẩn muốn biết đứa bé trong bụng cô có ổn hay không, rằng cô muốn làm gì đứa bé đó?

- Tôi không thể làm gì được nữa rồi. Tất cả phụ thuộc vào cậu, hãy dừng việc cậu đang làm đi Shin-sama, đừng làm thương tổn Zero-sama nữa.

Người đàn ông đó vừa rút lui liền tiến về phía trước mà từ trên sân thượng rơi xuống bên dưới kia. Shin hoàn toàn kinh ngạc tuy nhiên hẩn lại không làm gì cả. Ông ta tại sao lại tự tử như vậy? Có liên quan tới Lin hay không?

- Shin....quay về thôi.

- Đi thôi.

Shin xoay người, hẩn đã cùng một cô gái mặc bộ kimono cách điệu đang che wagasa mà rời đi. Bọn họ đã đi được một nửa đường rồi, nhanh thôi họ sẽ đi hết con đường này.

- Shin...nếu như đó là sự thật tôi sẽ giết anh.

Đứng trước một quả cầu thủy tinh to vô cùng đang hiện lên hình ảnh của Shin và người con gái kia, Lin nắm chặt tay lại, những kí tự hoa văn dọc từ trên mặt tới hết cánh tay bên trái của Lin đang phát sáng. Mà ngay đằng sau Lin chính là một người gái tóc bạc đang bị xích tay chân lại, người con gái đó đang ngồi trên mặt sàn mà nhắm mắt lại, xung quanh cô ta là những đốm sáng nhỏ cứ vậy nhún nhảy. Đó chính là 'thánh thần' mà Lin muốn cho thế giới này chiêm ngưỡng. Tất cả sẽ phải trả giá cho sự phản bội của chính họ. Là họ có lỗi với cô trước. Cô không hề có lỗi ở đây.

Chương 36: Sứ Giả Số 4

Cuộc chiến đã sớm dịu xuống nhưng loài người chịu một tổn thất không hề nhỏ. Trên chiến trường phía Châu Âu, Teddy và Luke hiện đang ở cùng nhau, bọn họ còn đang đứng nhìn đám người chuẩn bị tấn công mình kia thì ngay lập tức cánh cổng mở ra. Teddy không nghĩ cổng địa ngục sẽ mở lúc này, từ trong cánh cổng đó, một cô bé tóc bạc buộc hai bên đang mặc bộ trang phục màu đen viền trắng kì lạ thuộc về một giáo hội nào đó ở địa ngục. Đôi mắt đỏ đặc biệt của cô bé đỏ nhìn về phía họ. Cô bé tóc bạc từ từ bước đến trước mặt họ nhưng hắc ám sư cùng linh hồn lang thang cùng lúc tấn công. Cô nhóc đó quay lại nhìn đám ngu ngốc kia.

- Triệu hồi, sứ giả ánh sáng.

Cô bé vừa rút lời thì một chiếc quan tài đen có hình chữ thập cách điệu bằng bạc gắn trên đó. Nắp quan tài từ từ được kéo sang bên, một người đàn bà kì lạ xuất hiện cầm trên tay là lưỡi hái.

- Đã đến giờ phán quyết, án tử.

Người đàn bà đó vừa rút lời thì trong một chiêu kết liễu toàn bộ những người đó. Teddy và Luke đều đứng đó chiêm ngưỡng màn đặc sắc trước mặt. Chỉ trong một khoảnh khắc cô bé kia cùng sứ giả ánh sáng đã san bằng phẳng mọi thứ tại nơi này.

- Sức mạnh rất tuyệt vời đó, nhưng tôi là chưa bao giờ gặp nhóc ở địa ngục.

Luke mỉm cười vui vẻ mà nhìn về phía cô nhóc tóc bạc kia. Đứng nhìn hai người này, một là con gấu bông kì lạ, một là người đẹp đến mức không có từ ngữ nào miêu tả hết được, cô bé tóc bạc bước đến mà sứ giả ánh sáng cũng đã biến mất.

- Tôi là Lucy, trực thuộc giáo hội đêm phục tùng cho đáng thần bóng đêm ở lục địa tối.

- Chà, là giáo hội đã bị diệt vong toàn bộ đó sao?

Luke có vẻ suy nghĩ mà chăm chú nhìn con bé trước mặt. Lucy không nói gì cả. Đây chính là thời điểm Angry số 4, người thứ 5 tới trái đất.

- Đi thôi.

Cả ba bọn họ cùng nhau rời khỏi nơi này. Len cũng đã rất lâu không liên lạc lại với họ rồi mà Zero-sama thì lại biệt tăm không có chút dấu vết nào.

Đứng trước khu rừng đã từng bị san bằng phẳng nay đã trở lại như cũ, Lucy nhìn Teddy.

- Teddy-chan, tớ nghĩ mình sẽ rời đi một thời gian. Một thế lực nữa lại xuất hiện rồi, dường như Zero-sama không thích điều đó.

Lucy mỉm cười, sau một thời gian ở đây cô nhóc cũng được nghe về Zero-sama và số 1. Tuy không còn xuất hiện nhưng họ đã nhận được một chỉ thị từ Lin đó là tiêu diệt Ghouls, một thế lực khác đã xuất hiện và đang liên minh với hắc ám sư cùng linh hồn lang thang.

- Cậu sẽ ổn chứ Lucy?

- Sẽ ổn thôi.

Lucy mỉm cười rồi rất nhanh biến mất. Lí do Lucy muốn rời đi cũng một phần là không muốn ở gần Luke nữa vì cậu ta luôn luôn làm cô phát điên lên.

- Hề, bé con này lại bỏ chạy sao?

Luke chưng bộ mặt chán nản của mình tay chống cằm ngồi đối diện với Teddy mà cất tiếng. Cậu ta chỉ vừa rời mắt một chút là cô bé đáng yêu này đã rời đi rồi.

- Cậu nghĩ sao về chuyện này?

- Há? Ý cậu là gì Tedd?

Luke liếc mắt nhìn cậu bạn kia dù cho đã hiểu ý của Teddy. Cả hai bọn họ đã luôn chờ đợi rồi. Thế kỉ mới đang chuẩn bị tới rồi mà cuộc chiến vẫn luôn âm ỉ diễn ra không dứt. Nỗi đau mà hắc ám sư đó mang đến xem ra không hề nhỏ chút nào.

- Tại sao Số 1 lại phát động chiến tranh trong khi Zero-sama lại biến mất. Thậm chí Lucy tới đây không có chút đúng thời điểm nào cả.

- Thuận theo Zero-sama thôi.

Luke mỉm cười nghịch nghịch cốc nước trước mặt mình. Họ chỉ có thể thuận theo vậy thôi. Ai mà biết Zero-sama muốn làm gì chứ?

Lucy đã chính thức tới Châu Âu, cô nhóc đã thực hiện nhiệm vụ và tiêu diệt khá nhiều Ghoul. Bọn chúng xuất hiện dựa trên sự biến dạng của đám pháp sư dị giáo đó. Xem ra loài người ngày một hỗn loạn lên rồi.

- Hikari...

- Kujo.

Lucy mỉm cười chạy tới mà nhào vào lòng Kujo, cô nhóc tham lam hít vào hương thơm chỉ thuộc về mình Kujo.

- Lucy nhớ Kujo.

- Cậu lại bận rộn với việc chém giết rồi đó Hikari.

Kujo mỉm cười dịu dàng xoa đầu Lucy. Cô bé luôn thích cảm giác này, thật là ấm áp.

- Hikari...cậu thích cái tên đó chứ?

- Không, gọi tớ là Lucy mau lên chứ.

- Ừ, đừng sợ Lucy.

Kujo mỉm cười mà ôm chặt Lucy vào lòng. Bọn họ đã sống chung với nhau một thời gian rồi. Kujo cũng biết Lucy là người như thế nào và cô bé là ai. Tuy nhiên, Lucy không có xấu xa như họ vẫn tưởng.

- Hãy hứa luôn ở bên tớ nhé Kujo.

- Ừ, tớ hứa Hikari.

Kujo vẫn luôn gọi cô bằng cái tên đó. Hikari, là cái tên mà cậu ta thích nhất. Là cái tên chỉ mình cậu gọi. Người con trai phương tây với mái tóc vàng cùng đôi mắt xanh blue đặc trưng đó luôn dịu dàng với Lucy như vậy. Ở bên Kujo, Lucy luôn cảm giác được yên bình.

Hai tháng sau đó, Lucy trở về sau lần tiêu diệt ghoul với số lượng đông. Ngôi nhà gỗ nhỏ nằm trên đồi một mình kia thật cô đơn nhưng ở đó có người con trai mà cô yêu nhất. Lucy vui vẻ chạy nhanh đến nhưng cánh cửa gỗ kia hơi hé. Sao lại? Lucy ngửi thấy mùi máu, không chỉ vậy mà còn một mùi nữa. Tại sao? Không, đừng mà.

Lucy sợ hãi chạy ngay vào trong nhà gỗ thì Kujo đang nằm trên mặt sàn với vết thương vô số và máu thì chảy lênh láng. Lucy sợ hãi mà ôm Kujo vào lòng, cô bé không ngừng gào thét, nước mắt cứ vậy tuôn rơi.

- Kujo....mau tỉnh lại đi Kujo. Tại sao? TẠI SAO? MAU TRẢ ĐÂY....TRẢ KUJO LẠI ĐÂY.

Lucy hét lên trong tuyệt vọng mà Kujo nằm trong lòng cô đã trở lên lạnh ngắt. Sự đau đớn đã nhấn chìm mọi cảm xúc, sự tuyệt vọng cùng suy sụp hoàn toàn ôm lấy Lucy. Trong vô thức mà Lucy đã biến đổi lúc nào không hay. Những hoa văn cùng kí tự kì lạ đó liên tục xuất hiện.

Từ các địa điểm khác nhau, bốn sứ giả cùng nhau ngược lên nhìn bầu trời. Mùi hắc ám này...sao lại?

- Lucy.....

Trong khi đó, tại căn nhà gỗ, Lucy đã không kiểm soát được sức mạnh cực đại của mình khi biến đổi đó. Cả ngọn đồi bị ảnh hưởng bởi sức mạnh này. Ngôi nhà gỗ bị quật vỡ tan tành. Lucy đang trong cơn điên cuồng. Ngay lúc cứ ngỡ không ai ngăn được nữa thì một thân ảnh xuất hiện. Chỉ bằng một vòng tay ấm áp ôm lấy bé con tóc bạc đang nổi cơn phẫn nộ kia, mọi thứ hoàn toàn yên ắng trở lại. Lin nhìn cái xác của người con trai kia mà ánh mắt trở lên lạnh lẽo chết chóc.

- Vẫn luôn là loài người sao?

- Lin....

- Zero-sama.

Ba người là Len, Teddy và Luke đều cùng lúc xuất hiện. Họ cứ nghĩ đến muộn nhưng lại thấy được Lin đang đứng đó ôm lấy Lucy trong khi một xác người nằm trên đất kia. Lin lạnh nhạt cất tiếng.

- Tham vọng của loài người. Cũng sắp đến lúc rồi.

- Chẳng lẽ....

Len hoàn toàn kinh ngạc mà tiến tới nắm lấy tay Lin trong khi Lucy được Luke đỡ lấy. gương mặt chán đời ngày nào của Len đã biến đổi, cậu ta hoàn

toàn kinh ngạc mà nhìn chị gái mình.

- Chuyện này....

- Sắp hoàn thành rồi. Nguồn sức mạnh tối thượng đó và cả....

Lin nhìn xuống bụng mình. Đứa bé mà cô kim hãm không cho ra đời kia. Đứa bé này đáng lẽ không nên có mặt thì hơn.

Khi Lucy tỉnh lại thì cũng chỉ còn lại Teddy và Luke. Hai chị em Lin và Len hoàn toàn rời đi trước đó.

- Đây là đâu vậy?

- Là căn cứ vốn có của sứ giả chúng ta đó Lucy.

Teddy mỉm cười nhìn cô bé này. Thật không nghĩ ra hậu quả của việc mất kiểm soát sức mạnh như vậy. Luke nhìn cô mỉm cười.

- Trong khi cô đang ngủ thì số 5 và số 6 đã tới Trái Đất rồi. Lần này là một cặp sứ giả cùng xuất hiện. Hơn nữa Zero-sama cũng chính thức mở ra trận đồ cho chúng ta rồi.

- Zero-sama đã ngăn tôi lại sao?

Lucy nhìn hai người trước mặt này, họ đều gật đầu. Qua ánh mắt của cô họ biết cô muốn hỏi về chuyện của Kujo nhưng lại thôi không nói gì cả. Xem ra đã kích đối với Lucy không hề nhẹ. Thế giới đã xuất hiện 7 sứ giả tới Trái Đất này. Một âm mưu vẫn còn đang chờ đợi họ phía trước và đó là gì?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Tosayaki Mika

7 sứ giả đã xuất hiện, thế giới đã chính thức được biết đến sự tồn tại của họ. Lúc này các học viện cũng cùng lúc được mở ra, thế kỉ mới lại sắp tới rồi.

- Shin...tiếp theo phải làm sao đây?

Người con gái mặc kimono ngồi trên chiếc ghế tựa với dáng người là lướt có phần yếu ớt lên tiếng. Shin đứng đó, hần nhìn vào quả cầu pha lê giữa phòng mà cái đầu nghiêng ngả suy nghĩ.

- Cô ta sẽ hủy diệt tất cả mất thôi. Nếu vậy thì chúng ta sẽ ra tay trước. Mở cánh cổng địa ngục một lần và mãi mãi để bọn linh hồn lang thang đó tới đây nào. Hơn nữa ở địa ngục cô sẽ có thể có nhiều hơn là cái mảnh Heart vụn vặt đó Mikoto.

Shin mỉm cười mà nị, Mikoto cũng cười, cô đứng dậy và tiến tới ôm lấy hần từ phía sau.

- Chúng ta sẽ làm được phải không? Đến lúc đưa cháu gái của tôi tới rồi.

Mục đích thực sự của Mikoto là gì đây? Cháu gái của cô là người như thế nào và sẽ gây ra sóng gió gì tiếp theo?

Trên đỉnh của căn cứ, Lin ngồi đó khoanh chân lại, yên lặng mà nhìn về phương xa không xác định. Con gió mạnh cứ từng trận thổi tới như gào thét trước người con gái đó. Vậy mà trên gương mặt kia không mảy may một gợn cảm xúc.

- Oneesan?

- Len...ôm chị một lúc được không?

Lin đột ngột yêu cầu một chuyện kì lạ. Len nhận ra chị gái cậu lúc này đang vô cùng yếu đuối và đứa trẻ trong bụng đó có thực sự là....? Len không nói gì cả chỉ tiến tới ôm lấy chị gái mình vào lòng, ôm thật chặt như không muốn buông tay ra vậy.

- Chị do dự trước quyết định của mình sao oneesan?

- Đứa bé này tới không đúng lúc? Đáng lẽ chị không nên mù quáng tin tưởng như vậy. Len...phải làm sao mới đúng đây?

- Giết bọn chúng đi, hủy diệt tất cả rồi quay trở về nhà cùng nhau.

Len thì thầm bên tai Lin rồi vùi mặt vào mái tóc dài của chị gái mình. Đúng vậy, hủy diệt toàn bộ thôi, không cần phải níu kéo điều gì nữa.

- Hự....

Lin đột nhiên ôm lấy ngực trái của mình mà hơi nhúu mày. Nỗi đau diễn ra trong khoảnh khắc đó là sao? Chẳng lẽ lại là....

- Lin?

Len đột ngột đứng dậy, cậu ta không tin được nhìn về hướng đông. Lin túm lấy ngực trái mà cũng từ từ đứng dậy. Không thể nào, con người có kẻ mạnh đến mức đó sao? Ngang ngửa với Len không thậm chí là mạnh hơn. Sức mạnh đó có thể đem ra so sánh được với vị vua ở địa ngục. Lin nắm chặt tay lại.

- Len, nói với Tedd tập hợp mọi người lại, nếu có gì bất trắc xảy ra thì hãy hành động khôn khéo. Kẻ thù của chúng ta không đơn giản đâu.

- Chuyện này không thể kéo họ vào. Nó thuộc về cả chị và em onesan.

Len vừa rút lời thì Lin đã đứng trên vòng tròn mà pháp mà bay đi mất. Chuyện này đúng là điên thật rồi, sao lại có một sinh vật đáng nguyên rủa như vậy tồn tại chứ?

Nhật Bản, vẫn luôn là đất nước mà Lin chán ghét vì nơi đây có ả vụ nữ đó và Shin. Lúc này Lin đứng trên cổng một ngôi đền nằm giữa vùng núi hoang vu nhìn xuống phía dưới. Phía hắc ám sư có Shin và Mikoto đứng đầu đang ngồi trên chiếc kiệu lớn với bốn tấm màn sa mỏng ở bốn hướng thay cho cửa sổ kia. Lin nhìn họ, ánh mắt cô tỏa ra sát khí vô cùng. Xung quanh nơi này là một nhóm hắc ám sư thì không còn bất kì ai khác. Lin nhìn về hướng một thứ hắc ám đang tỏa ra bao trùm cả khu núi rừng rộng lớn này.

- Ta không nghĩ loài người sẽ có một con "quái vật" như vậy.

- Thì bây giờ cô được chiêm ngưỡng rồi đó Angry Zero.

Mikoto ngồi sau bức màn đỏ cầm quạt che miệng cười. Đứa cháu gái của cô ta là thành quả bao năm nay cô ta đạt được. Cô ta đã phải thí nghiệm rất nhiều lên con bé đó để biến nó thành khối sức mạnh vĩ đại mà không một loài người nào hay một linh hồn nào đó có thể đạt được.

- Mau tới đây đi, rồi ta sẽ đặt dấu chấm hết cho nó.

Lin vừa rút lời thì từ chỗ hắc ám tỏa ra nhiều nhất một thân ảnh bỗng nhảy vút lên không trung và lơ lửng ở đó. Đôi mắt màu đỏ, mái tóc bạc dài thật dài đó cùng bộ choàng dạng kimono cách điệu thêu hoa bí ngạn thật đầy vẻ quý phái. Con bé đó nhìn thẳng vào Lin mà cất tiếng.

- Thật vinh dự khi được chiến đấu với cô Angry Zero, tên tôi là Tosayaki Mika là hậu duệ đời thứ 3 của gia tộc Tosayaki.

- Nếu ngươi đã nói thế thì ta cũng phải giới thiệu một chút. Ta là sứ giả địa ngục tới từ bên kia, ta không dám chắc mình có phải người đầu tiên hay không nhưng ta có thể chắc chắn ta là kẻ mạnh nhất ở đây. Tên ta là Lin, ngươi chỉ cần biết vậy mà thôi.

- Tôi đã được nghe từ Mikoto-sama rằng Angry Zero thực sự là một con "quái vật".

Mika mỉm cười lên tiếng cùng với đó một tia sáng màu đỏ phóng tới sượt qua má Lin trong khi cô không hề tránh né. Lin lạnh lùng nhìn họ nhưng rõ ràng là cô đang nở nụ cười.

- Quái vật sao? Các ngươi nếu đã coi ta là quái vật vậy thì ngay từ đầu đừng có làm như vậy chứ?

Lin vừa rút lời thì cả bầu trời tối đen lại, hàng loạt các vì sao xuất hiện mà sáng lấp lánh trên bầu trời. Không chúng không phải vì sao mà là những đốm sáng. Lin đưa tay ra, cô chỉ thẳng ngón trỏ về phía Mika.

- Cho ta thấy toàn bộ sức mạnh của ngươi đi vì ta chính thức công nhận ngươi là người mạnh nhất trong đám ngu ngốc đó. Ngươi mạnh hơn đứa em trai của ta, mạnh hơn cả hắc ám sư đang ngồi cùng Mikoto kia. Ngươi xứng tầm để đấu với ta lúc này.

- Thật vui khi được cô khen ngợi như vậy Angry Zero.

Mika hét lên cùng với đó hàng loạt sức mạnh màu đỏ như tia sét kết nối với nhau. Chúng còn chưa kịp tấn công Lin thì Lin hất tay xuống, một trong số đốm sáng đó xuất hiện mà chặn được sức mạnh từ đòn đánh của Mika. Đốm sáng đó đang dần hình thành lên một cái gì đó.

- Cô điều khiển được linh hồn?

- Không phải như vậy đâu cô bé. Ngươi hay bọn chúng chưa từng ai biết sức mạnh thật sự của ta đâu. Nào cùng vui vẻ thôi.

Lin vừa rút lời thì hàng loạt những đốm sáng từ trên trời đó đồng loạt rơi xuống mà hình thành lên các hình dạng khác nhau từ nam lẫn nữ rồi trẻ con có, trưởng thành cũng có. Bọn họ đang dần dần trở thành một con người.

- Ngươi có thể xem đây là sự hồi sinh của bọn chúng. Ngươi biết kí ức chết chứ? Đây là một khả năng của kí ức chết còn ngươi đang ở trong không gian của kí ức chết. Yên tâm đi vì ta sẽ không dấn đến sự tồn tại của ngươi ở đây vì ta cũng rất muốn ngươi cùng ta làm một trận ra trò. Đã rất lâu

rồi chưa có ai cho ta một cảm giác thích thú khi chiến đấu như vậy.

Lin mỉm cười quỷ dị, Mika cũng vô cùng phấn khích mà ánh mắt ánh lên một niềm vui thú đến cô bé cũng chẳng nhận ra điều đó.

- Vậy thì tôi cũng sẽ cho cô thấy sức mạnh thật sự.

Mika vừa rút lòi thì hàng loạt hắc khí hòa trộn cùng xích khí với nhau tạo ra một loại sức mạnh bức người. Chúng cùng lúc phóng lên trời chọc thủng cả một mảng đen tối kia. Lin mỉm cười, đúng vậy, một sức mạnh cường đại tới Len cũng khó lòng mà địch lại. Nhưng cũng chính vì vậy mà cô sẽ tự mình giải quyết chuyện này.

- Cùng khiêu vũ nào. Hãy cho bọn chúng thấy sức mạnh của chúng ta.

Lin vừa rút lòi hàng loạt những người vừa xuất hiện kia đều đồng loạt tấn công. Một cuộc chiến ác liệt diễn ra với một bên là Mika và một bên là nhóm người đó. Mọi đòn đánh đều diễn ra chớp nhoáng làm người ta còn chưa kịp hình dung ra chuyện gì.

Lin đứng đó, cô đưa tay lên túm lấy ngực trái của mình mà gương mặt có chút khó chịu. Lin cố gắng đứng vững vì cô bắt đầu nhận ra một điều rằng....cô đưa tay lên xoa bụng mình.

- Chưa được, con không được phép ra ngoài này đâu nhóc. Ta không thể đủ sức mạnh để duy trì cả ba nơi đâu nên con ngoan ngoãn một chút.

Lin cầm lấy cái lưỡi hái vừa xuất hiện của mình, cô bật một cái cụng lúc tấn công Mika. Cuộc chiến này nên sớm kết thúc trước khi cô vượt quá giới hạn của mình.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Những Đứa Con

- Hự....

Lin đã bị Mika đá văng xuống dưới đó, cô đã gia tăng sức mạnh ở phần bụng để bảo vệ đứa con của mình. Những người khác đều đang từ từ biến mất dần. Mika từ trên cao nhìn xuống chỗ Lin.

- Cô chỉ có vậy thôi sao Angry Zero? Chẳng phải cô là người mạnh nhất sao?

Mika đã hét lên rất phẫn nộ. Lin không nói gì cả, cô ôm bụng mình mà đứng dậy. Chưa đâu, chuyện này chưa kết thúc được đâu. Mọi thứ....mọi thứ chỉ là mới bắt đầu mà thôi.

- LIN DỪNG LẠI....

Len đứng cách đó không xa bỗng hét lên làm họ chú ý tới nhưng lúc này cả cơ thể Lin đang tỏa ra những luồng khói hắc ám. Lin đứng dậy, những bóng đêm đó như đang trang bị lại toàn bộ cho cô.

- Chị định giết con bé đó sao?

- Len....nếu không giải phóng nó thì đứa bé sẽ biến mất.

Lin mỉm cười cùng với đó cô đã biến đổi. Sứ giả sẽ mạnh nhất là khi họ biến đổi, đó là lúc sức mạnh thật sự của họ được phô bày. Tuy nhiên khác với những sứ giả khác khi biến đổi sẽ không còn "đẹp" như lúc ban đầu thì Lin khi biến đổi càng xinh đẹp hơn trước. Hiện nay cô đang khoác trên mình một bộ nữ vương quý phái như lúc cô từng cai quản ở địa ngục.

- Mika....đừng lo lắng gì cả. Sẽ không đau đâu.

Lin vừa rút lòi thì hàng loạt ánh sáng cực đại phát ra. Họ đều chói mắt không nhìn thấy gì cả hay nghe thấy gì hết. Khi tất cả kết thúc thì họ chỉ thấy Lin lại trở về như cũ, cô đứng yên đó với cái lưỡi hái cắm xuống đất. Những hắc ám sư khác cũng đã biến mất không dấu vết, bầu trời lại sáng như cũ. Len ngay lập tức xuất hiện bên cạnh Lin mà ôm chị gái mình vào lòng.

- Xin lỗi...em xin lỗi. Nếu như em không để chị một mình như vậy thì....

- Len...xin hãy ngăn chị lại. Xin hãy....ngăn chị lại đi.

Lin sợ hãi ôm chặt lấy em trai mình. Đây là hai mặt trái nhau trong cô, một muốn hủy diệt một muốn bảo vệ. Cô sẽ phải làm sao để đối mặt đây? Cô tin sẽ chỉ có Len giúp được cô lúc này mà thôi.

Chứng kiến hai chị em kia đang có hành động rất kì lạ mà Mikoto hoàn toàn không thấy cháu gái mình đâu cả. Shin cũng sớm chăm chú vào phần bụng của Lin. Đứa con của họ vẫn còn, nó vẫn chưa biến mất. Lin đã luôn giữ đứa bé đó trong bụng suốt hàng thập kỉ qua sao? Cô là ngu ngốc.

- Đừng tìm nữa, con bé đó đã chết rồi. Cô ta đã xé toạc con bé trong đòn đánh cuối cùng.

- Anh nhìn ra?

Mikoto kinh ngạc nhìn Shin. Rõ ràng đòn đánh đó quá mức kinh khủng, ngoài tầm với của họ vậy mà Shin lại dễ dàng nhìn ra đòn đánh đó như vậy. Đây gọi là sức mạnh của hắn đến đâu đây.

- Đến lúc mở cổng rồi Mikoto.

Shin vừa rút lời thì cánh cổng địa ngục liền xuất hiện giữa không trung kia. Len ngược lên nhìn, sao cánh cổng lại đột ngột mở thế này? Chẳng lẽ sức mạnh của Lin đánh động việc mở cổng sao?

- Len, chúng ta sẽ rất nhanh gặp lại nhau. Tới lúc đó.....hãy cùng nhau về nhà.

Lin vừa rút lời cô liền bay lên trước cánh cổng địa ngục đang bắt đầu mở ra kia. Một bóng tử thần rất lớn màu đen xuất hiện phía sau Lin, sức mạnh còn lại sau trận đánh của cô có thể duy trì kia đều dồn hết vào đòn cuối cùng này. Lin đã ra sức đóng cái cổng lại trong khi bóng tử thần phía sau liền xuyên qua người Lin mà thẳng tới cánh cổng đánh bật lại hết linh hồn lang thang muốn xuyên qua. Cùng với đó Lin cố gắng đến phút cuối, phong ấn kì lạ liền đó hiện ra mà hút cả cánh cổng vào để cổng địa ngục vĩnh viễn biến mất. Lin liền đó rơi tự do xuống, cả người cô đang dần tan biến đi. Len liền xông đến mà dơ tay muốn tóm lấy cánh tay Lin nhưng....

- LIN....Em sẽ làm....em sẽ đưa oneesan trở về nhà an toàn.

Len nắm chặt tay lại, cậu ta lạnh lùng nhìn về phía hai người kia. Lin đi lần này sẽ bao giờ quay về đây? Thậm chí vết thương của Lin không phải bình thường, nó đòi hỏi có nguồn pháp lực cực lớn để bổ sung. Chẳng lẽ....là từ con bé hắc ám sư kia? Chỉ có thể là vậy.

- Len....cậu sẽ ở lại đây chứ?

- Nếu như không phải vì oneesan tôi sẽ giết cả hai người.

Len lạnh lùng để lại một câu rồi lập tức biến mất ngay lập tức.

Vì sự kiện Lin biến mất như bốc hơi hoàn toàn khỏi Trái đất làm cho các sứ giả khác rất khó hiểu. Bọn họ luôn chờ đợi và cũng dần đi vào quỹ đạo khi tự mình vượt các tầng trần đồ mà Lin để lại. Nhiều năm sau đó, Len đã sống như một con người tại Nhật Bản, lúc này Lin đột nhiên xuất hiện tại nhà cậu ta và trong trạng thái rất mệt mỏi. Lin đã suy sụp trong suốt một ngày hôm đó với lí do rằng đứa bé, con trai của Lin và Shin đã không còn ở cùng cô nữa. Mikoto đã cướp đứa trẻ khỏi Lin và Shin đã đem thằng bé ở bên mình mà không để cô nhìn mặt thằng bé.

- Lin....nếu muốn em sẽ cho chị thứ này.

Len đã tìm được một di hài bỏ rơi trong lúc vô tình, cậu ta đã đem về tặng Lin như một món quà để an ủi. Lin đã rất vui mừng và bắt đầu tạo nặn đứa bé đó để có thể trở thành như Nicolas ngày nay.

- Kawachi đứa bé đó....

Lin ngồi ở ghế chủ tọa nhìn Kawachi đang ngồi bên trái của mình trong khi ghế bên phải là Len đang ngồi chán nản nhìn vào thằng nhóc bé con Nicolas đang nằm trong nôi kia.

- Zero-sama, người muốn tôi làm gì đây?

Hiệu trưởng Kawachi lúc này còn rất trẻ, cô mỉm cười nhìn Lin, ban nãy thật thất lễ khi cứ nhìn Len chăm chăm như vậy. Lin dơ ngón trỏ lên liền đó Nicolas đang nằm trong nôi kia bay lên mà nhẹ nhàng đáp xuống trong vòng tay của Kawachi, ngay lập tức khả năng sao chép của Nicolas vô thức kích hoạt mà tạo ra hàng loạt gen cùng loại với Kawachi.

- Hãy chăm sóc cho đứa con này của ta. Học viện của cô cũng đừng lo lắng ta sẽ để Ted tới học viện của cô làm giáo viên nhân tiện vừa bảo hộ, vừa giám sát.

- Tôi đã biết.

- Vậy thì đi đi.

Lin phẩy tay đuổi khách, cô đã quá mệt mỏi rồi. Len ngồi đó nhìn chị gái mình khi Kawachi đã mang Nicolas đi. Tại sao Lin lại không chăm sóc thằng bé nữa?

- Khi thời điểm đến, tất cả chúng ta sẽ cùng nhau hủy diệt Trái đất. Cho đến thời điểm đó chị sẽ không gặp lại em nữa Len.
- Em sẽ trở về Nhật Bản. Cuộc sống buồn tẻ đó cũng được.
- Len, nếu một ngày nào đó chị không còn là chị....nếu ngày đó đến hãy ngăn chị lại bằng mọi giá. Chỉ có em mới làm được điều đó Len.
- Biết rồi. Đi đây.

Len nói rồi liền bỏ đi. Chị gái của cậu từ bao giờ lắm điều vậy chứ? Không cần chị cậu nói cậu cũng hiểu hết mà. Lin..

Tại nơi nào đó.

- Shin-sama ngài đang tính làm gì tiếp theo vậy?
- Có lẽ Lin đã nghi ngờ ta là một sứ giả rồi. Nếu để cô ấy biết ta là sứ giả đầu tiên đến Trái Đất lại là người mang Heart tới đây thì....cô ấy sẽ ngay lập tức hủy diệt Trái Đất.
- Ngài và Zero-sama chẳng phải đã có thiếu chủ Shu hay sao?

Người lạ mặt kia nhìn Shin đang đứng bên cạnh cái nôi của Shu mà nhìn thiếu chủ với ánh mắt phức tạp.

- Yêu thương không đủ sẽ chẳng thể làm gì hơn.
- Ngài không hề muốn để Zero-sama trở về Địa ngục vì khi về đó Zero-sama sẽ không còn là của ngài nữa.

Người lạ mặt kia mạnh bạo lên tiếng nhưng là đoán trúng tâm ý của Shin. Hắn chẳng nói gì cả chỉ yên lặng ngồi xuống ghế. Đúng vậy, nếu Lin trở về Địa ngục cô buộc phải kết hôn với Vua của địa ngục để thống nhất hai mảng lục địa. Hắn không hề thích điều đó, hoàn toàn không ưa thích gì hết.

Anna núp ở ngoài cửa nghe hết được những chuyện này hoàn toàn kinh ngạc liền xông vào phòng. Đi theo Shin được một thời gian cô không ngờ Shin lại là....

- Cô cũng biết hết rồi nhì.

Shin nhếch miệng cười coi như chẳng có gì to tát trong khi người nào đó vừa mới biến mất kia. Anna yên lặng không dám nói nhiều vì nếu cô mở miệng bóng đen kia sẽ giết cô ngay lập tức.

- Hãy đem đứa con đó của Lin rời xa cô ấy.
- Thuộc hạ đã biết.

Anna cúi đầu liền đó xoay người rời đi mất. Cô không nên thắc mắc quá nhiều về chuyện của chủ nhân, chỉ cần phục vụ là được.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Thánh Thần 1

Tokyo, cuộc chiến đang ngày một khốc liệt hơn bao giờ hết. Đội quân sứ giả nhân tạo cùng với hắc ám sư và quân đoàn liên minh chống lại sứ giả địa ngục và nhóm môn đệ kia. Natsu đứng đó, cô hoàn toàn không thích cuộc chiến này nhưng cô đứng về phía Lucy nên cô sẽ đánh lại phe kia, phe mà cô từng phục vụ. Tại một nơi nào đó trong chiến trường.

- Người nghĩ mình sẽ bảo vệ được Nicolas sao Lucy?
- Anna....

Lucy đứng bên cạnh Sứ giả ánh sáng nhìn chăm chăm vào Anna vừa xuất hiện trước mặt mình kia, đây là phân thân của cô ta, nửa người thật kia đâu? Anna mỉm cười.

- Nicolas bé nhỏ tội nghiệp. Người không quên được mối tình đầu của mình phải chứ? Là ai nhỉ? Kujo???
- Cẩm môm.

Lucy tức giận mà hét lên cùng với đó Anna bị đánh bật ra xa mà ngay lúc đó Nicolas đã đỡ được Anna.

- Mẹ Anna, sao lại.....?

- Nicolas...mẹ xin lỗi nhé.

Khỏe miệng Anna liền đổ chảy ra dòng máu tươi, cô đưa tay lên chạm vào gương mặt của Nicolas mà từ từ chút hơi thở cuối cùng. Lucy tiến lên, cô định nói gì đó nhưng ánh mắt của Nicolas hoàn toàn là lạnh lẽo nhìn cô như người không quen biết. Ngay lúc đó, một sứ giả nhân tạo từ phía sau đâm một nhát kiếm xuyên qua tim của Lucy.

- Lucy....

Mama đứng bên cạnh đỡ lấy Lucy mà giết chết tên sứ giả nhân tạo kia. Lucy hướng đến chỗ Nicolas, cô cố gắng mặc kệ vết thương kia mà tiến tới. Tốc độ hồi phục của cô hiện tại đã giảm do thứ hắc ám kia tác động vào.

- Nicolas....xin lỗi vì coi cậu là Kujo.....Xin lỗi.....

Lucy vừa rút lời cô bé liền gục ngã ngay ra đó. Nicolas lúc này mới giật mình. Sensei....sensei gọi cậu là Nicolas? Không còn tóc vàng như mọi ngày nữa hay sao?

- Lucy....mau tỉnh lại đi. Tôi lập tức đưa cô đi tìm số 1.

- Mama...không cần...tôi sẽ tự mình....tự mình hồi phục.

Sứ giả ánh sáng ngồi đó dùng ánh sáng bao bọc toàn bộ hai người họ như một cái kén ánh sáng hình quả trứng để người khác không thể nào xuyên qua hay nhìn thấy được. Nicolas vẫn còn kinh ngạc thì cái xác của Anna đã tự tiêu hủy. Chuyện này là sao?

Tại căn nhà đó.

- Otou-sama.....okaa-sama sao lại.....

- Shu..

Shin nhìn con trai mình vừa xuất hiện ở đây. Thằng bé không nên có mặt thì tốt hơn.

- Đừng lo Shu, mama của con ổn thôi. Sau chuyện này cả nhà chúng ta sẽ được ở bên nhau.

- Nhưng....

Shu còn muốn nói gì thì ngay lập tức cả hai ba con nhà này nhận ra một hồi rung chấn tản ra. Cái này từ hướng Tokyo. Shin liền ngay lập tức đi ra bên ngoài nhìn hồi rung chấn này. Không thể nào, cái thứ gì đang diễn ra ở Tokyo thế kia?

- Lin...

Shin ngay lập tức quay lại thì Lin đã mở mắt ra, cô ngồi dậy mà nhìn thẳng vào Shin. Bây giờ cô đã sớm không thể điều khiển được cơ thể của mình nữa rồi.

- Okaa-sama.

Shu thốt lên vui mừng nhưng Lin đã ngay lập tức đứng dậy mà tiến ra ngoài rồi đứng trên vòng tròn mà pháp hướng thẳng tới Tokyo. Shu liền bị Shin túm lấy kéo thẳng đến Tokyo cùng lúc.

Trên bầu trời Tokyo lúc này xuất hiện một thiên sứ....đúng là một thiên sứ trong bộ váy màu trắng đơn giản với mái tóc bạc xoắn gọn sóng dài đến gần gót chân. Vị thiên sứ kì lạ này mở mắt ra, đôi mắt màu đỏ đỏ nhìn xuống phía dưới mà cả một vùng hào quang xuất hiện bên cạnh thiên sứ.

- Không thể nào....Thánh Thần.

Len đứng giữa không trung thốt lên mà những người khác ở gần cũng đã chú ý tới. Thánh Thần mà Len vừa nói đến kia liền dơ tay lên trên cao và hạ tay xuống thì cả một đạo ánh sáng không lộ từ trên trời chiếu xuống mặt đất làm mọi tòa nhà cao tầng sụp đổ trong chốc lát, rất nhiều người đã bị thương.

- Lin đã tạo ra thứ gì thế này?

- Len-sama....

Teddy lập tức xuất hiện bên cạnh Len muốn thắc mắc mà không mở lời được. Len nắm chặt tay lại nhìn chăm chăm vào Thánh Thần trên cao kia.

- Đó là Thánh Thần xuất thân từ một con người. Chính cô ta đã triệu hồi Lin tới Trái Đất, cô ta được Lin cứu sống và trở thành Thánh Thần. Hiện nay cô

ta chiếm lấy 3/4 sức mạnh ở trạng thái bình thường của Lin còn chị ấy giữ lại một phần. Cậu cũng thấy chỉ một phần đó chị ấy đã vô cùng mạnh rồi vậy thì cái thứ này....

- Ngài không đùa đúng không Len-sama?

Hideo cũng không tin được nhìn cái thứ được gọi là Thánh Thần kia. Nếu nói vậy cái thứ kia mạnh gấp 3 lần ở trạng thái bình thường của Zero-sama sao?

- Lin....

Lúc này họ cũng đã thấy Lin xuất hiện, cô đứng bên cạnh Thánh Thần với màu sắc tối đối lập hoàn toàn. Lin cũng đang tự động biến đổi ngay lúc đó. Cả hai một là màu trắng một màu đen u ám cùng đứng bên cạnh nhau.

- Ngày hôm nay ta sẽ thanh tẩy thế giới này.

Lin vừa rút lời thì Thánh Thần kia liền dơ tay ra một cây đàn hạc cầm nhỏ nhắn vừa tay xuất hiện, Thánh Thần cùng lúc chạm vào dây đàn thì thứ âm thanh đó gây ra chấn động kinh khủng vô cùng làm họ phải bật tai lại.

- Đây là điều chị muốn em làm sao onesama?

Len mỉm cười nhưng một giọt mồ hôi đã lăn x trên gương mặt của cậu ta. Ngay lúc đó Len đã bay lên, cả cơ thể cậu ta được một màn sức mạnh vô cùng lớn bao bọc. Len cũng ngay lập tức biến đổi. Khác với chị gái mình cậu ta biến đổi liền đó được một bộ giáp phân tách thành từng phần lơ lửng xung quanh để bảo vệ cậu ta. Len dùng hết sức mình có thể tạo ra cả một màn chắn vây quanh chị gái mình.

- Lin...đã rất lâu rồi cả hai chúng ta chưa thực sự chiến đấu như thế này. Có lẽ là từ ngày chị bỏ đi Lục địa tối.

- Len....xin hãy giúp chị. Chị không thể không chế mình nữa rồi.

- Ngu ngốc.

Len vừa rút lời liền cùng chị gái mình biến mất trong khi Thánh Thần kia vẫn tiếp tục sát phạt thế giới này. Đây là sự trừng phạt dành cho tất cả bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thánh Thần 2

- Shin, đó là thứ gì vậy? Mikoto kinh hãi nhìn Shin và Shu vừa xuất hiện tại Tokyo kia. Cái thứ phát ra vàng hào quang đó chỉ cần làm một động tác nào đó là mọi thứ sẽ trở thành thảm họa ngay lập tức. Mọi người đều đang bị trừng phạt, ngay đến các sứ giả nhân tạo cũng không chống đỡ được.

- Lệnh từ Len-sama, cùng nhau ngăn chặn Thánh Thần lại trước khi Thánh Thần đi tới bước cuối cùng.

Teddy hét lên ra lệnh cho toàn bộ các sứ giả cùng môn đệ ở đây. Bọn họ phải ngăn chặn thứ này trong khi Len đang ngăn Zero-sama lại.

- Thánh Thần là sao chứ?

Mikoto nhìn Shin lại nhìn lên Thánh Thần kia. Bỗng dưng cô nhận ra được một gương mặt quen thuộc liền đó kinh ngạc nắm chặt tay lại. Anna cùng lúc xuất hiện bên cạnh Shin mà cúi đầu.

- Chủ nhân, hai chị em họ đã biến mất rồi.

- Không cần phải tìm, họ đã tới một nơi khác rồi. Còn việc ngăn chặn Thánh Thần kia chúng ta không cần nhúng tay.

- Otou-sama chuyện này là sao chứ?

Shu không hiểu nhìn ba mình thắc mắc. Tại sao lại như vậy? Tại sao okaa-sama lại làm như vậy và còn cái thứ kia liên tục phát ra hồi rung chấn đáng sợ.

- Toàn bộ mọi người vào vị trí, đồn đánh tiếp theo sắp bắt đầu rồi.

Teddy ra lệnh liền đó tất cả 6 sứ giả cùng với các môn đệ đứng lại gần nhau dùng toàn bộ năng lượng dồn vào một điểm tạo ra một màn chắn. Nicolas liền gác chuyện của Anna và sensei qua một bên mà ngay lập tức chạy đến hợp sức giúp họ. Thánh Thần phía trên kia liền đó nhìn xuống phía dưới, cô ta

đưa tay chạm mạnh vào một dây đàn thì một âm thanh kinh khủng khác vang lên với hồi chấn rung mạnh mẽ vô cùng. Từ trên trời là một đạo ánh sáng đáng sợ khác đánh xuống toàn bộ Tokyo này làm thổi bay mọi thứ cùng hủy diệt thảm khốc.

Đòn đánh đã dội đi, nhóm phía Shin liền kinh ngạc nhìn màn đêm mà hấn tạo ra để bảo vệ họ đang rút dần kia. Ở phía dưới nhóm các sứ giả đều bị thương khá nặng vì màn năng lượng không đủ để bảo vệ họ. Toàn bộ các sứ giả cùng nhau biến đổi ngay lập tức bởi họ nhận ra không nhanh lên mọi thứ sẽ chấm dứt.

- Sakura...em tuyệt đối không được phép sử dụng kỹ ức chết vào lúc này nếu không người bị tổn thương sẽ là em. Yui hãy ở bên cạnh bảo vệ Sakura.

Teddy quay lại ra lệnh cho hai học trò này, bọn họ dạ vâng liền đó đứng một bên. Jenny cũng đi cùng họ, cô dùng thấu kính của mình tìm kiếm liên đó nhìn về phía tòa nhà nơi nhóm của hắc ám sư đang đứng kia.

- Sensei...phía đó...

- Không cần quan tâm tới họ.

Luke lúc này vừa biến đổi xong nhưng nhìn cậu ta vẫn không có xấu như trong tưởng tượng của mọi người. Ruby liền đó xuất hiện, cô nhìn mọi người.

- Lucy tại sao lại không ở đây vào lúc này?

- Sensei....đang hồi phục.

Nicolas cắn môi lên tiếng. Bọn họ nhìn cậu cũng không nói nhiều liền đó tập trung cùng lúc tấn công Thánh Thần kia. Phe bên kia dường như đã bị tiêu diệt hoàn toàn rồi nên họ cũng chẳng bận tâm mấy vị chỉ huy bên đó muốn làm gì chỉ dùng toàn lực để tiêu diệt Thánh Thần trước mắt kia. Họ không hiểu tại sao Zero-sama phải tạo ra một thứ kinh khủng như vậy.

- Sức mạnh của chúng ta không đủ để cản cái thứ này.

Kina nhìn họ mà nói ra những gì cô cảm nhận được. Thánh Thần này vượt qua cả sức tưởng tượng của họ. Thậm chí chỉ cần đến gần trong bán kính 5m họ đã bị đánh bật ra rồi, thật không biết Len-sama đã làm gì để mà đến được gần sát Zero-sama như hồi nãy nữa.

- Cứ thế này họ sẽ....

Shu muốn lên giúp nhưng Shin đã ngăn cản lại. Phía sứ giả đang lần lượt bị đánh bại. Đúng thế, một mình Zero-sama kia họ đã đối phó khó khăn rồi chứ nói gì cái thứ mạnh gấp ba lần này. Thật là thảm họa.

- Đòn đánh tiếp theo của nó.

Natsu nhìn lên bầu trời, cái thứ đó chuẩn bị ra đòn rồi, lần này họ sẽ không thể tránh mắt. Ánh sáng cứ vậy phát ra từ trên bầu trời kia mà đánh thẳng xuống bọn họ. Teddy đã cường hóa sức mạnh vào đám phân thân gấu bông mà lao tới bảo vệ mọi người nhưng với tình hình này thì.....

Ánh sáng đột nhiên biến mất, bọn họ còn chưa hiểu gì thì bóng dáng Lucy xuất hiện ngay trước mắt họ với mái tóc dài thật dài màu bạc đang tung bay trong gió mà bên cạnh là Sứ giả ánh sáng đang cầm lấy lưỡi hái kia.

- Mama....đến lúc giải phóng sức mạnh của chúng ta rồi. Hãy cố gắng trước khi Len-sama quay lại.

Lucy mỉm cười ngược nhìn sứ giả ánh sáng liền đó cả cơ thể cô đang phát ra ánh sáng từ vòng tròn ma pháp dưới chân. Lucy đang biến đổi nhưng toàn bộ các mảnh Heart cùng với đó đang bị hút lại về phía Lucy. Tuy nhiên Nicolas không cảm thấy mảnh Heart trong tim mình bị lấy đi, tại sao lại vậy? Lucy đã nuốt Heart vào trong người làm cho sức mạnh của cô càng cường đại hơn.

- Kích hoạt hồi phục tế bào.

Lucy vừa rút lui cô cùng với sứ giả ánh sáng bay thẳng lên bầu trời mà cùng tay đôi đánh với Thánh Thần. Họ chỉ thấy từng đạo quang lóe sáng lên rất nhanh mà không nhìn ra chuyển động của Lucy và sứ giả ánh sáng. Đúng vậy, ánh sáng chỉ có thể để ánh sáng nuốt lấy mà thôi.

- Sẽ không thay đổi được gì đâu. Sensei sẽ....

Jenny đứng đó nắm chặt hai tay lại. Kina ở ngay gần sát Jenny nghe được toàn bộ cũng nhìn lên phía Lucy. Ngay lúc đó họ đã thấy Thánh Thần di chuyển, cô ta xoay người dùng chân đá văng Lucy một cú rất mạnh xuống dưới này cùng với đó cô ta chỉ ngón trỏ thẳng xuống thì một ánh sáng phát ra đánh tan biến sứ giả ánh sáng mà định xuyên qua người Lucy thì Kina cùng Ruby lập tức xông tới mà hưởng trọn đòn đánh đó. Ít nhất thì Thánh Thần đã di chuyển nhưng họ lại mất đi hai người cùng với đó không thể triệu hồi được sứ giả ánh sáng nữa.

Luke đã xông tới ôm lấy Lucy mà lùi lại một đoạn khá xa do lực quá mạnh. Toàn thân Lucy vị thương không hề nhẹ nhưng các tế bào đang làm nhiệm vụ của mình là tái tạo lại những chỗ bị thương.

- Không thể nào, cô ta bắt đầu rồi.

James nhìn lên, Thánh Thần dơ lòng bàn tay phải lên trên thì từ trên bầu trời một cánh cổng nào đó đang mở ra, từ trong cái cổng sáng đó là một cô gái

đang dần dần xuất hiện. Khi gương mặt của cô gái đó hiện ra thì Mikoto càng kinh ngạc hơn. Cô gái vừa được triệu hồi kia chỉ mặc một bộ kimono màu đen đơn giản và cô ta đang bị xích tay chân vào một tảng đá phía sau. Thánh Thần đã quay lại di chuyển về phía cô gái vừa xuất hiện kia.

- Kết liễu cô ta.

Thánh Thần vừa rút lời thì cô gái đang bị xích lại kia liền đó đứng dậy mà giật phăng xích ra. Họ không nghĩ Thánh Thần cũng sẽ nói chuyện được. Nhưng giết cô ta là giết ai đây? Hơn nữa người vừa xuất hiện là ai.

- Những kẻ reo rắc nỗi đau cho người đều sẽ phải bị tiêu diệt.

Thánh Thần vừa nói vừa nhìn về phía Mikoto kia. Mikoto ngạc nhiên không ngoài dự đoán của mình.

- Mika.....

- Okaa-sama, con gọi người như vậy được chứ?

Giữa một không khí căng thẳng như hiện tại thì câu nói của Nicolas hoàn toàn rõ ràng làm họ tập trung về phía Nicolas đang đứng đó không hiểu gì cả. Nicolas đang nói chuyện với ai chứ? Thánh Thần nhìn xuống Nicolas mà đưa ngón trỏ hất lên liền đó như một cái gì vô hình kéo Nicolas thẳng lên mà ngang hàng với Thánh Thần trong khi Mika-cô gái kimono đen vừa xuất hiện kia thì bất động.

- Okaa-sama, con rất vui khi được làm con trai của người vì con biết mình còn có mẹ. Con không hiểu người đang làm cái gì khi hủy diệt tất cả như vậy nhưng.... Tại sao người lại muốn giết sensei? Chẳng phải người luôn yêu thương sensei sao? Còn ngài Len-sama thì sao? Người cũng giết ngài ấy rồi sao?

Câu nói của Nicolas hoàn toàn làm họ kinh ngạc. Zero-sama chẳng lẽ đang ở bên trong Thánh Thần?

- Nicolas....

Thánh Thần mỉm cười mà đưa tay lên định chạm vào gương mặt của Nicolas nhưng ngay lúc đó Nicolas đã đưa tay lên mà xuyên một phát qua trái tim của Thánh Thần làm mọi người ngạc nhiên. Ánh mắt của Nicolas lúc đó sắc lạnh vô cùng mà không ai thấy được.

- Nếu người giết sensei....người sẽ là kẻ thù. Con đã hứa với sensei....con không thể để người động tới sensei.

- Vậy con sẽ làm gì đây?

Thánh Thần mỉm cười vuốt nhẹ gương mặt của Nicolas. Nicolas ngược lên nhìn Thánh Thần với ánh mắt sắc lạnh vô cùng.

- Con sẽ trở thành người okaa-sama.

Nicolas vừa rút lời họ thấy được xung quanh người cậu ta như có một sức mạnh nào đó bao bọc lấy. Nicolas lập tức rút tay ra, sau lưng cậu ta liền đó mọc ra đôi cánh màu đen tuyền làm người ta ngạc nhiên. Mika ngay lúc đó liền xông tới muốn kết liễu Lucy nhưng Nicolas đã dùng tốc độ còn nhanh hơn chặn đứng Mika lại.

- Người đừng hòng qua được chỗ sensei....Con đã thấy được, chính okaa-sama là người đã giết chết người mà sensei yêu thương nhất. Okaa-sama là người gây ra mọi chuyện như vậy. Tại sao? Tại sao người lại làm như vậy chứ?

- Tại sao à? Con có thể hiểu được rằng tại sao một ngày đang bình yên thì con lại bị giam vào ngục chứ? Con có thể tiếp tục khi mọi người coi con là quái vật chứ? Con có thể sống khi con chỉ luôn cô đơn hay không? Ta muốn tước bỏ mọi hạnh phúc của tất cả những ai trên thế giới này.

- NÓI DỐI.....

Nicolas hét lên mà ngay lúc đó một lưỡi hái giống hệt của Lin từng dùng xuất hiện, cậu ta đã giao chiến với Mika một trận đáng kinh ngạc. Họ không biết Nicolas sẽ mạnh như vậy. Rốt cục bí mật về Thánh Thần kia là sao? Đó thực sự là Zero-sama sao?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Về Nhà

- Nicolas....Lucy cố mở mắt nhìn Nicolas đang giao chiến phía trên kia. Cậu ta đang nói gì vậy? Kujo là do Zero-sama giết sao? Không thể nào có chuyện đó được, Zero-sama sẽ không làm vậy, Zero-sama sẽ không đối xử với cô như vậy được.

- Otou-sama xin hãy giúp Nicolas, con đã hứa với okaa-sama rằng...

Shu quay sang cầu xin ba mình hãy cứu đứa em trai ngu ngốc này. Lúc này chỉ có thể là Shin mới cứu toàn cục diện được, Shu biết ba mình mạnh mẽ. Thánh Thần lúc đó hoàn toàn không để ý tới nhóm hắc ám sư bên này mà vẫn chăm chú nhìn theo Nicolas đang áp đảo Mika kia. Qua năm tháng Mika thực sự đã yếu đi rất nhiều vì sức mạnh phần lớn được đem hồi phục cho Zero-sama rồi,

- Tại sao Mika lại?

- Lin....xem ra em đã thắng rồi.

Shin mỉm cười mà ngay lúc đó một bàn tay bóng đêm xuyên từ trong người Thánh Thần xuyên ra bên ngoài làm mọi người ngạc nhiên. Mika lập tức ngưng lại, Nicolas cũng ngưng tay mà nhìn về phía Shin kia. Thánh Thần lập tức ôm lấy vết thương của mình mà lùi lại. Sức mạnh....đang bị hút đi.

- Lin...chơi tới đây thôi, mau dừng tay đi.

- Shin...

Thánh Thần nhìn về phía Shin kia mà toàn bộ ánh hào quang của cô ta đang nhạt dần, nhạt dần rồi tắt hẳn. Những người ở phía dưới chẳng hiểu gì cả. Hắc ám sư này cũng mạnh thế sao? Nhưng suy cho cùng Zero-sama đã dạy người này toàn bộ mọi thứ mà.

- Triệu hồi chân thân của em và Len quay lại đây đi.

- Hự....

Từ khe miệng của Thánh Thần đang chảy ra những dòng máu đen đáng sợ. Cả cơ thể đó đang dần dần bị tiêu hủy hoàn toàn như một ngọn lửa bốc lên năm đó. Cái chết là không thể tránh khỏi. Nếu mạnh như vậy thì từ đầu tại sao Shin không ngăn chặn chuyện tàn sát này lại.

- Zero-sama...

Mọi người nhìn về phía xa xa kia, trên tòa nhà đối diện, Lin đang túm lấy Len đang bị thương rất nặng liền đó thả xuống làm cho Nicolas vội vã bay tới đỡ lấy Len. Ánh mắt của Lin hoàn toàn là một hồi lạnh lẽo nhìn họ.

- Khi tôi nói ngài dừng lại thì ngài không chịu dừng vậy mà lúc tôi bắt đầu ngài lại buộc tôi dừng lại sao? Đứa em trai đáng thương của tôi khi thằng bé đã bị tình cảm làm cho mờ mắt rồi. Nicolas....

Lin nhìn Nicolas đang ôm lấy Len mà đặt xuống để cho mọi người chữa trị kia, cậu ta ngược lên nhìn người mẹ đáng sợ này.

- Cuối cùng con cũng có thể đạt được đẳng cấp sao chép hoàn hảo rồi. Chỉ có điều con sai rồi....ta không hề giết Kujo....cậu ta chưa bao giờ chết cả.

Lin nhếch miệng cười, cô nhìn về phía Mika kia thì ngay lập tức Mika bay về phía cô mà cúi đầu. Lin tiến tới, cô đưa tay túm lấy Mika, đúng vậy đến lúc trả lại cô toàn bộ sức mạnh rồi. Khi hút xong sức mạnh của mình Lin cũng đã thả Mika rơi xuống đó.

- Có chuyện này chắc các người không biết, Angry Zero ta cũng có môn đệ đó chứ chẳng qua ngoài Len ra không ai để ý mà thôi.

- Okaa-sama.

Shu từ tòa nhà đối diện hét lên làm cho Lin chú ý tới, cô mỉm cười với đứa con trai này. Nếu đứa thằng bé trở về nhà không biết sẽ xảy ra chuyện gì đây.

- Ngài không định trả lại tôi đứa học trò đáng yêu đó sao Shin-sama?

- Em muốn ngả bài sao Lin?

- Chúng ta chưa bao giờ cầm bài lên cả.

Lin mỉm cười thì lúc này Shin đã xuất hiện ngay lập tức bên cạnh Lin mà túm lấy cổ tay cô kéo lại về phía hắn.

- Em đã biết rồi sao?

- Ngài chính là sứ giả đầu tiên tới Trái Đất phải không? Tại sao ngài lại tới đây?

- Để có thể đưa em tới thế giới này. Ta dám chắc hắn đang điên tiết để đưa em về.

Shin mỉm cười, hai người này hoàn toàn không để ý tới những người khác đang kinh ngạc kia. Tại sao lại như vậy? Sứ giả đầu tiên là sao?

- Tedd....

Len nằm đó kéo lấy cánh tay Teddy mà thì thầm gì đó đủ để hai người họ nghe được. Teddy liền kinh ngạc nhưng rất nhanh hiểu ý liền đó ra hiệu cho Nicolas lại gần.

- Nicolas....ngay lúc này em hãy.....

Nicolas nghe vậy liền kinh ngạc nhưng rất nhanh dạ vâng. Cậu ta nhân cơ hội mọi người đều chú ý tới mẹ và hắc ám sư kia liền đến gần chỗ của Lucy. Luke nhìn Nicolas thì ngay lúc đó Nicolas đã dơ tay lên, cậu ta đâm một phát xuyên qua ngực trái của Lucy làm Luke và Lucy ngạc nhiên.

- Nicolas...thằng nhóc này.....

Luke còn muốn động thủ nhưng Nicolas đã rút tay lại cùng với đó viên Heart không trọn vẹn đang nằm trong tay của cậu ta.

- Xin lỗi sensei...em biết sensei sẽ tự hồi phục được ngay thôi.

Nicolas nói rồi cậu ta dơ Heart trước ngực trái của mình để nó hợp nhất với mảnh liti cuối cùng trong trái tim của cậu ta kia.

- Nicolas dừng lại.....

Lúc này chú ý tới liền hét lên làm mọi người nhìn hết về phía của Nicolas. Ngay lúc đó Nicolas đã gồng mình giải phóng sức mạnh cực đại ra. Từ trên bầu trời một đạo ánh sáng đánh thẳng xuống chỗ Nicolas và ngay sau đó một cánh cổng màu đen đã mở ra. Tất cả mọi người đều đồng loạt bị cuốn vào trong cánh cổng đó. Một màn đêm bao phủ tất cả.

- Nơi nào thế này?

Sakura nắm lấy tay Yui nhìn cảnh tượng huy hoàng trước mặt. Bọn họ đang đứng trong một đại sảnh lớn được trang hoàng rất nguy nga, lộng lẫy. Dưới chân họ là mặt sàn hoa cương bóng loáng với những hoa văn rất kì lạ. Cánh cổng đó đã đưa họ đi đâu.

- LEN....cậu đã làm gì vậy hả?

Lin tức giận hướng đưa em trai của mình gần như muốn cho Len một trận nếu như cậu ta không bị thương nặng như vậy. Bọn họ đã hoàn toàn trở về nhà rồi.

- Chào mừng em quay trở về nhà nữ hoàng của ta.

Một giọng nói lạ lùng vang lên làm mọi người đồng loạt chú ý tới phía trên ngai vàng kia. Ở đó là một nam nhân tóc vàng nhìn rất đẹp với vầng hào quang xung quanh đang chuyển động thật chói lóa. Lin ngược lên nhìn người đó mà ngay lập tức các sứ giả khác đã quỳ gối trước tên đó.

- Bệ hạ....

- Đứng lên cả đi, các người đã vất vả khi phải chăm sóc cho nữ hoàng của ta rồi.

- Cầm miệng lại đi Reiji....ta không phải nữ hoàng của tên khốn nhà người.

Lin tức giận nắm chặt tay lại mà sàn nhà dưới chân cô đều lún xuống. Lin đã sớm trở về trạng thái bình thường của mình. Shu và Nicolas đều tiến tới đứng bên cạnh cô, cả hai đứa đều đang muốn hỏi chuyện gì xảy ra thì họ lại lần nữa ngạc nhiên.

- Chuyện gì thế này? Trời ơi....

Natsu không thể tin được nhìn bàn tay của mình rồi lại nhìn đám bạn cùng khóa kia. Bọn họ những người trẻ tuổi đều biến thành những đứa nhóc 6 tới 7 tuổi. Cái gì thế kia?

- Đừng ngạc nhiên những đứa trẻ tới từ Trái Đất. Tất cả các người đều trở thành bản thể ở độ tuổi phù hợp đối với Địa Ngục. Các người nghĩ bọn ta bao nhiêu tuổi để có được hình dạng này?

Vua của Địa Ngục, Reiji mỉm cười lên tiếng mà tay chống cằm, chân bắt chéo làm cho Lin càng thêm cảm phần hơn. Hắn ta chính là người đã giam giữ cô lại, cô luôn ghét cái bản mặt giả tạo đó của hắn.

- Tôi sẽ trở về lục địa của mình. Nếu các người còn có ý định xâm chiếm nó đừng trách tôi.

- Vậy sao? Ta không nghĩ sẽ để vợ tương lai của mình đi dễ dàng như vậy đâu. A...ta quên mất Shin cũng đang ở đây...

Reiji mỉm cười nhìn Shin đang tỏa ra sát khí đứng bên cạnh Lin kia. Ai ở đây cũng cảm nhận rõ điều đó. Nhóm của Mikoto và Anna đứng cùng nhau đều không hiểu rõ sự việc nữa. Họ thực sự tới Địa Ngục rồi sao?

- Người nghĩ sẽ giữ chân được ta ở đây sao?

- Thánh Thần...em đã sử dụng tới Thánh Thần ở phía bên kia mà không phải địa ngục này cho nên thể trạng hiện giờ của em rất yếu. Em không còn mạnh như trước cho nên đối phó với em chẳng khó khăn gì.

- Người nghĩ mình động được bàn tay bản thủ đó vào người cô ấy sao Reiji?

Shin nhìn Reiji lạnh lùng lên tiếng. Lin quay sang nhìn Shin, hẳn cũng quen Reiji sao? Có điều bây giờ cô hẳn không nên quan tâm điều đó. Bỗng dưng một hồi nhạc vang lên làm bọn họ càng chẳng hiểu gì cả. Tiếng kèn thổi lên liên tục vang và lan từng tầng sóng âm một. Lin liền đó nắm lấy tay của Nicolas và Shu lập tức xoay người rời khỏi đại sảnh này. Ngay lúc đó một đám thiên thần đang cầm kèn bay vào đại sảnh mà thổi lên từng hồi kèn tạo ra sóng âm làm họ tê dại không di chuyển được. Shin quay đầu nhìn Lin đang rời khỏi kia mà rất nhanh biến mất. Tiếng nhạc cứ từ từ nhỏ dần nhỏ dần và rồi khi bình thường lại thì gia đình của Lin đã hoàn toàn không còn ở lại đây.

- Len... mau đi tìm chị gái cậu về đây đi, mọi người đều rất mong gặp lại Lin.

Reiji mỉm cười rồi cũng đi mất. Những người còn lại bây giờ chỉ có thể trông chờ câu trả lời ở các sứ giả mà thôi.

---

doll: về nhà sẽ là một cuộc chiến địa ngục thú vị đây, chương sau sẽ là kể về lí do mà lin trở thành kẻ cai quản lục địa tối ở địa ngục >>

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Quá Khứ Của Bi Kịch

- Okaa-sama ta đang đi đâu vậy? Tiếng trẻ con ngây thơ của Nicolas vang lên trong không gian yên lặng này làm Lin nhìn xuống hai đứa con của mình.

- Chúng ta sẽ trở về nhà của okaa-sama. Hai đứa, okaa-sama sẽ bảo vệ cả hai.

- Vâng.

Hai đứa nắm chặt tay Lin mà họ cùng nhau đi về phía màn đêm phía bên kia. Shu và Nicolas đều không biết âm thanh ban nãy là gì nhưng xem ra có người đã trợ giúp cho Okaa-sama đi. Được ở cùng okaa-sama là cả hai vui rồi.

Lục địa tối, một nửa lục địa lúc nào cũng là màn đêm lạnh lẽo đối lập với lục địa sáng, một lục địa mà phần lớn lúc nào cũng là ban ngày với ánh nắng mai tung bừng cùng với cơn gió mát mẻ. Dân cư ở địa ngục chủ yếu sống toàn bộ bên lục địa sáng còn lục địa tối hoàn toàn chỉ có quái vật và những kẻ lang thang vô định. Đứng đầu lục địa sáng là Reiji - Vua Địa Ngục còn đứng đầu lục địa tối chính là Lin - Nữ Hoàng Địa Ngục. Cả hai bọn họ đã từng là bạn thân của nhau, một đôi bạn rất rất thân nếu như chuyện ngày đó không xảy ra.

Từ ngàn năm trước đã rất lâu lâu rồi, đó là thời kì kế vị của vua Shen, lúc này lục địa sáng và tối tuy phân biệt nhưng đều thống nhất dưới sự trị vì của vua Shen, một lời tiên tri từ nhà học thuật vĩ đại nhất của địa ngục đã làm suy chuyển mọi chuyện.

- Bệ hạ xin người hãy minh suốt trong chuyện này. Các vị thần đã lên tiếng, địa ngục sẽ có hai vàng mặt trời chói lóa, sự chia cắt sẽ chỉ còn là vấn đề thời gian. Để tất cả bình yên chúng ta phải tiêu diệt đi vàng mặt trời vốn phải là mặt trăng đó.

- Uxira, tạm thời đừng nói chuyện này cho bất kì ai cả. Bọn trẻ vẫn còn rất nhỏ, chúng sẽ không thể chấp nhận được.

Vua Shen cùng nhà học thuật Uxira nhìn xuống phía hoa viên của lâu đài nơi mà hai đứa trẻ một đỏ rực và một vàng chói lọi đang nô đùa với nhau. Cả hai đứa đều là những thiên tài vượt trội dù tuổi còn nhỏ. Sức mạnh của cả hai không ai sánh được ngay đến những chiến binh mạnh nhất của địa ngục lúc này cũng khó mà đánh bại cả hai đứa.

- Người nên bảo vệ chính huyết thống của mình bệ hạ. Mặt trăng có thể hủy diệt tất cả nếu muốn.

- Ta đã biết, trước hết hãy triệu tập bọn họ trước đã.

- Vâng.

Học giả Uxira rất nhanh đi làm nhiệm vụ của mình. Đúng vậy, đây là điềm báo trước, một điềm báo kinh hoàng về sự diệt vong của địa ngục.

- Lin, tặng cậu.

Reiji cầm một bông hoa nở rộ màu đỏ rất đẹp cài lên mái tóc đỏ rực bắt mắt của Lin mà mỉm cười vui vẻ. Lin đưa tay chạm vào bông hoa đó, cô bé mỉm cười càng xinh đẹp.

- Cảm ơn cậu Reiji.

- Hôm qua tớ đã khám phá hết được ký ức chết đó đáng tiếc lại không thể dùng được. Lin, cậu có thể khai triển được nó phải không?

Reiji vui vẻ cất tiếng hỏi thì Lin gật đầu. Cô bé đưa tay ra đằng trước tạo thành một hình tam giác chiếu thẳng vào Reiji.

- Reiji...đừng có khóc đó.

- Ừ.

Reiji gật đầu thì ngay lúc đó Lin đã thi triển ký ức chết của mình, cả một không gian khu hoa viên tươi sáng liền đó tối sầm lại. Reiji đang đứng trong một không gian lâu đài lạnh lẽo nhưng lại không thấy Lin đâu cả.

- Lin, cậu đâu rồi?

- Reiji, đây là không gian ký ức chết tớ đã tạo ra. Tuyệt phải không?

Tiếng Lin vang lên và ngay lúc đó cô bé liền xuất hiện phía sau Reiji làm cậu ta giật mình. Bọn họ còn tỉnh rồi đi thì liền đó có tiếng chấn động vang lên ỳnh một cái. Một bóng quái vật đáng sợ xuất hiện làm cho cả hai sợ hãi chạy chối chết. Cái thứ đó, sát khí của nó ghê gớm vô cùng.

- Reiji.....a. Reiji....

Lin sợ hãi dơ tay về phía Reiji nhưng con quái vật đen kìa đã túm lấy chân cậu ta. Ngay lúc đó ánh sáng lóe lên và cả hai đã trở về hoa viên như bình thường. Những người lớn khác cũng đang ở đây, bọn họ đều nhìn Lin với ánh mắt kì lạ trong khi cổ chân của Reiji đang bị xưng đỏ lên mà có những vết xước kì lạ.

- Con đã làm gì vậy Lin?

Ba của Lin là một công tước, gia đình của cô bé với hoàng gia rất thân quen, vậy mà ba cô chẳng biết gì liên trùng mắt nhìn cô. Len đứng phía sau mẹ của cả hai nhìn Lin với ánh mắt kì lạ, thằng bé đang muốn nhắc nhở cô chuyện gì đó. Vua Shen nhìn con trai mình đang được các bác sĩ chữa trị kia liền cúp mắt rồi lại mở ra nhìn về phía Lin.

- Đưa con bé đi.

- Vua Shen, người muốn đưa con đi đâu?

Lin sợ hãi vì cô dự cảm được chuyện chẳng lành. Liền đó các binh lính trong lâu đài đã tiến tới kéo Lin đi. Lin nhìn mọi người cô gào hét lên.

- Mọi người muốn đưa con đi đâu? Con không làm gì sai cả, con không sai. Là nó....là nó đã khiến Reiji bị thương...không phải con...không phải con.....Reiji, cứu tớ....Reiji!!!!!!!.....

Lin đã hét lên nhưng mọi người vẫn đứng đưng. Reiji ngồi đó nhìn về phía Lin nhưng hoàn toàn không có ý định giúp đỡ Lin. Len muốn chạy tới giúp chị gái nhưng bị mẹ mình giữ chặt lại. Lin đã thực sự tuyệt vọng, cô bé đã nhìn trừng trừng vào mọi người vào tất cả những ai đứng ở đây.

- Tất cả chuyện này....các người sẽ phải hối hận. Tôi sẽ tạo ra một ký ức chết mạnh mẽ nhất. Tôi sẽ hủy diệt tất cả các người.

Lin hét lên đầy thù hận và rồi trong khoảnh khắc được đem đi đó cô bé đã biến đổi. Một sứ giả để biến đổi được phải trải qua một giai đoạn không hề dễ dàng gì và giai đoạn biến đổi thường phải ở dạng trưởng thành hơn thế. Một con nhóc mới bước vào giai đoạn đầu lại có thể biến đổi càng gây ra chấn động hơn nữa.

Hầm ngục tận cùng của lâu đài, bóng đêm luôn luôn bao phủ nơi này, lạnh lẽo cũng bủa vây lấy không tha. Đã rất lâu chẳng có ai bị giam dưới hầm ngục tận cùng sau ngày thầy bóng tối được giải phóng về lục địa tối kìa.

Cộp, cộp, tiếng giày vang lên trong không gian lạnh lẽo này, ánh đèn mập mờ từ ngọn lửa đang lơ lửng trong không gian kia, một bóng người in dài trên con đường đá và dừng ngay lại trước hầm ngục tận cùng lớn nhất, đáng sợ nhất, không thể thoát khỏi nhất.

- Lin....xin lỗi vì bây giờ mới có thể tới thăm chị. Chị cô đơn chứ? Họ vẫn cho chị ăn uống đầy đủ chứ?

Len đứng đó nhìn vào phía sau song sắt kia. Trong đó tối thăm thẳm không có động tĩnh gì. Đã qua hàng ngàn năm tiếp theo, hiện tại Len đã không còn là đứa nhóc con nữa rồi, cậu ta đã sang giai đoạn trưởng thành dưới hình dạng của một học sinh cao trung so với ở Trái Đất.

- Len....đã quá muộn để cầu xin sự tha thứ.

- Lin....em sẽ giúp chị ra khỏi đây, xin hãy chờ em.

- Bọn họ đã bỏ rơi con gái của mình. Bọn họ cũng là người đồng ý giam chị lại. Reiji cũng chính là người đề xuất chuyện này. Cậu ta chắc bây giờ đã là một người kẻ vị rất mạnh.

Tiếng Lin lạnh lẽo vang lên trong không gian tối tăm này. Len tiến lên nắm lấy hai song sắt kia mà ngọn lửa vẫn không ngừng bay xung quanh cậu ta. Lúc này ánh sáng của ngọn lửa giúp Len nhìn rõ chị gái sau hàng ngàn năm, hàng thiên nhiên kỷ mới được gặp lại kia. Lin đã thay đổi, mái tóc đỏ của chị ấy vẫn dài nhưng không còn được buộc gọn gàng nữa mà buông xõa ra vương trên bờ vai gầy rồi vương lên sàn nhà lạnh lẽo kia. Cả người chị ấy khoác một áo choàng màu đen, gương mặt đỏ lạnh ngắt mà gầy đi rất nhiều. Lin không giống trong tưởng tượng của Len một chút nào.

- Lin...

- Bọn họ vì một lời tiên tri không biết từ đâu liền khép tội chị. Nếu như họ không làm vậy có thể bây giờ chị đã giúp Reiji chinh phạt địa ngục rồi. Nhưng mà....cái ngày đó đã chấm dứt tất cả rồi. Len...hãy chờ xem chị gái của cậu có thể làm gì.

Lin ngược lên, cô nhìn Len mỉm cười rất đáng sợ làm Len không biết phải nói sao nữa. Hoàng gia đã đối đãi với chị gái cậu chẳng khác gì một kẻ đáng chết cả. Bọn họ vẫn luôn nói Lin sống tốt sao? Hoàn toàn là dối trá.

- Len....cậu còn nhớ những lời chị từng nói chứ?

- Chị sẽ tạo ra một ký ức chết mạnh mẽ nhất, chị sẽ hủy diệt tất cả bọn họ.

- Đúng vậy.

Lin mỉm cười và ngay đó một bóng đêm kì lạ lan ra từ chỗ Lin qua Len và rồi bao trùm khắp cả lâu đài hoàng gia này. Chuyện gì sẽ đến đây?

Cả lâu đài ngày hôm đó chìm trong biển đêm hỗn loạn. Bóng tối bao trùm lên tất cả và thay đổi rất nhiều thứ. Tại đại sảnh lớn của lâu đài, vua Shen vẫn đang ngồi trên ngai vàng của mình trong khi Reiji đứng bên cạnh. Rất nhiều những nhân vật có quyền và địa vị đều có mặt ở đây, họ muốn biết chuyện gì đang xảy ra. Ngay lúc đó cánh cửa lớn mở ra, bóng dáng Len xuất hiện làm mọi người thất kinh. Ba mẹ Len liền tiến tới bên cạnh cậu ta nhưng bọn họ còn chưa kịp nói gì một bóng đen từ phía sau Len xuyên qua người cậu ta mà đâm thủng tim của hai người lớn trước mặt.

- Hự...

Máu từ khoe miệng hai người đó và nơi ngực trái đều nhỏ xuống sàn chảy thành từng dòng từng dòng. Mọi người trong đại sảnh đều kinh hãi nhìn về phía này. Len đang lùi lại phía sau, cậu ta đứng một bên nhìn ba mẹ mình trợn tròn mắt mà ngã xuống ngay khi bóng đen rút tay lại kia.

- Cả hai người đã sống quá lâu rồi ngài công tước và phu nhân. Tất cả các người đã luôn sống tốt trong khi an tâm rằng giam tôi ở dưới ngục tù tận cùng sẽ chẳng sao cả.

Bóng đen ngược lên, bàn tay đỏ vẫn dính đầy máu người thân, giọng nói căm phẫn như hận không giết luôn tất cả những người này cùng lúc. Lúc này họ đã đoán được bóng đen kia là ai.

- Len...ngươi dám thả chị gái mình ra sao?

Một đại thần tức giận chỉ thẳng Len mà hét lớn thì ngay lúc đó cánh tay chỉ về phía Len của ông ta bị cắt đứt văng trên sàn nhà hoa cương kia làm ông ta đau đớn hét lên còn mọi người không kịp nhìn ra đòn đánh.

- Em trai của tôi chẳng làm gì cả, nó hiện đang bị bắt ép tới nơi này xem tôi hành quyết mà thôi. Tôi đã từng nói sẽ tạo ra một không gian ký ức chết tuyệt vời mà. Đã đến lúc hành quyết các người rồi.

- Lin....ngươi.....

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Nữ Hoàng Lãnh Địa Bóng Đêm

- Lời tiên tri xuẩn ngốc đó...từ một mục giả điên khùng. Vua Shen nếu như ngài không tin vào lời của mục giả này thì có lẽ bây giờ ngài và người bạn thân yêu của tôi cũng như con trai ngài kia đã có thể nắm trong tay cả lục địa tối do tôi dâng lên rồi. Kết cục của các người cũng sẽ như vậy.

Lin vừa rút lời một loạt các bộ phận bị cắt rời của nhà học thuật Uxira rơi từ trong không trung xuống làm mọi người ngạc nhiên. Lin đã làm gì thế này?

- Lin dừng lại đi.

Reiji đứng trên cao kia nhìn xuống Lin đang phẫn nộ kia. Cũng đã rất lâu rồi bọn họ chưa gặp mặt.

- Cậu có quyền gì gia lệnh cho tôi hả Reiji? Một kẻ hèn nhát bỏ mặc bạn bè mình như cậu thì có quyền lên tiếng ở đây sao? Ngày đó là cậu muốn xem kỹ ức chết tôi liền cho cậu xem nhưng cậu không nghe lời tôi kết quả một con quái vật xuất hiện. Kề hại cậu bị thương không phải tôi. Tôi đã không hiểu nổi tại sao bản thân phải ở trong ngục tù như vậy, bị các người bỏ đói một mình cả ngàn năm. Các người nói xem tôi có nên dừng lại mà để yên chuyện này hay không đây?

Lin mỉm cười, cô bỏ mũ áo choàng xuống, đôi mắt lạnh lẽo nhìn về phía đám đại thần kia. Chỉ trong khoảnh khắc bọn họ đều bị chém đứt đôi người, chết lúc nào không hay. Len vẫn đứng yên tại chỗ của mình, cậu ta không hề nhúc nhích chút nào. Lin thì từ từ tiến về phía ba con vua Shen kia.

- Đây chính là thứ tôi muốn dành tặng ngài vua Shen. Tôi sẽ đưa con trai ngài lên làm vua, một vị vua quyền lực tự xây dựng đế chế cho cậu ta. Và tôi cũng sẽ tự cai quản ngài vàng cho riêng mình. Các người đã nói có hai mặt trời tôi liền trở thành mặt trời thứ hai cho các người.

Lin vừa rút lời cô liền đứng trước mặt vua Shen. Reiji đứng bên cạnh nở nụ cười hắc ám mà khát máu vô cùng, ánh mắt lóe sáng lên mà ngay lập tức trên tay cậu ta xuất hiện một con dao găm tinh xảo với tay cầm có hình rồng bám lấy, cậu ta đã quay sang đâm con dao xuyên qua tim của vua Shen. Trước hành động bất ngờ của Reiji làm vua Shen trợn tròn mắt mà khóe miệng tuôn ra dòng máu đỏ rồi chết không thể nhắm mắt được. Nhìn vết đâm trên ngực ba mình, Reiji lại nhìn về phía Lin mỉm cười.

- Rất tuyệt phải không Lin?

- Hãy cai quản tốt vương vị của mình Reiji...cứ nói với bọn thần dân ngu ngốc kia rằng tôi đã giết chết họ và cậu đã bị lừa. Cậu biết giữa hai chúng ta mà giao đấu địa ngục sẽ bị san bằng phẳng phải không?

- Luôn chào đón cậu tại nơi này Lin. Hẹn ngày gặp lại nữ hoàng của tôi.

Reiji nhếch miệng cười mà nhìn Lin đã tan biến ngay trước mắt. Bóng đêm khắp lâu đài được rút đi, trời lại sáng bừng như cũ. Len nhìn khắp thấy cái đại sảnh toàn xác người này rồi lại ngược lên nhìn Reiji.

- Ngài có vương vị nhưng lại mất đi trái tim của Lin. Nếu ngài chịu lên tiếng khi đó có lẽ mọi thứ đã không như bây giờ.

- Có lẽ cậu đúng Len nhưng...tôi không thể ở gần mặt trời, phải để Lin trở thành mặt trăng, một mặt trăng luôn mãi mãi ở bên mặt trời của nó.

Reiji cười đáng sợ mà đập đổ cái ngai vàng với cái xác ba mình ngồi đó xuống dưới kia. Thời kì trị vì của vua Shen đã chấm dứt rồi, Lin đã giúp cậu ta mở ra một thời kì mới, một kỷ nguyên của riêng cậu ta.

Lin một mình cô đơn hướng về phía lục địa tối mà đi, cô không biết mệt cũng không biết ngừng nghỉ là gì.

- Mình sẽ tạo ra Thánh Thần, phải tạo ra được Thánh Thần soi sáng cuộc đời của mình.

Lin nắm bắt một mình mà bàn tay gắt gao nắm lấy vạt áo choàng. Cô đã đi bộ suốt hơn một tuần cũng đã nghe được tin tức cả lục địa sáng để tang vua Shen và các vị đại thần mới đồng thời mừng Reiji lên ngôi. Lin phải thừa nhận dù cô hận Reiji nhưng vì vậy cô muốn cậu ta trở thành vua. Một khi Reiji lên ngôi vua mọi thứ ở lục địa sáng này sẽ thay đổi, bọn họ sẽ không còn an ổn mà sống như dưới thời vua Shen. Địa ngục này sẽ thực sự thay da đổi thịt.

Uyech, Lin đã ngã gục xuống giữa sự chia cắt ranh giới của một bên luôn sáng và một bên luôn tối. Cô cuối cùng đã đến được biên giới chia cắt rồi. Đây là nơi phân chia giữa lục địa tối và sáng rằng một bên luôn là ban ngày và một bên luôn là ban đêm nhưng cũng chỉ trong phạm vi của biên giới chia cắt.

- Nước....làm ơn nước.....

- Một cô bé?

Tiếng của một lão nhân nào đó vang lên nhưng Lin không còn đủ tỉnh táo để xem đó là ai, cô chỉ biết lão nhân đó đi từ phía lục địa tối về chỗ này. Có lẽ vẫn có người sinh sống ở lục địa tối thay vì chỉ toàn quái vật.

Lin tỉnh lại trong một căn phòng xa lạ, cô cố gắng ngồi dậy liền nhận ra có người đã thay trang phục cho mình. Nhìn mọi thứ xung quanh này, Lin nghĩ đây là một nơi rất từng xa hoa đi, cô bước xuống lại gần phía ban công kia. Mở cửa ra, Lin bước ra ngoài ban công, cô nhìn xung quanh phía ngoài rồi lại ngẩng đầu nhìn lên.

- Một lâu đài đen trong truyền thuyết.

- Nó không phải là truyền thuyết cô bé.

Giọng lão nhân quen thuộc lại vang lên làm Lin quay đầu lại nhìn một ông già khoác lấy áo choàng đen đang trông gậy bước về phía cô kia.

- Ông cứu tôi sao?

- Phải, ta đã nhìn lên trên bầu trời đêm của lục địa tối và thấy được một lời tiên tri. Vua bóng đêm đã quay trở lại, người trị vì mới cũng sẽ đặt chân tới đây sau vài ngày. Cô bé hiển nhiên không phải vua bóng đêm cho nên chỉ có thể là người trị vì mới tới đây mà thôi. Mái tóc đỏ đỏ của cô bé xem ra là con cháu hoàng gia rồi.

Lão nhân đó cười cười vuốt bộ râu của mình. Lin nhìn ông ta, vua bóng đêm là ai? Cô có liên quan thật sự sao? Mà mục đích cô đến đây cũng là để thống trị nơi này.

- Tôi không biết vua bóng đêm là ai và tôi cũng chẳng quan tâm nhưng tôi sẽ thống trị lục địa này. Ông đã đúng, tôi là con cháu hoàng gia nhưng là rất lâu rồi vì tổ tiên của tôi mới có quan hệ với hoàng gia còn tôi chỉ là đứa con gái bị ruồng bỏ của nhà công tước mà thôi.

- Cô bé là người gây ra thảm sát đó sao?

- Đúng vậy.

- Mama đã chăm sóc cho cô, bà ấy sẽ tiếp tục chăm sóc cô ở đây. Hai người hãy vui vẻ với nhau một chút cũng đừng quá cứng nhắc.

Lão nhân đó nói rồi xoay người rồi đi mà Lin vừa quay đầu liền thấy một chiếc hộp đen như quan tài xuất hiện trước mặt cô. Nắp được kéo sang một người phụ nữ tỏa sáng xuất hiện.

- Xin phép được phục vụ người, tôi là sứ giả ánh sáng mà vĩ nhân bóng đêm ngài ấy gọi tôi là Mama.

- Sứ giả ánh sáng? Vĩ nhân bóng đêm? Ông ta...

Lin cũng kinh ngạc, lão nhân kia lại là nhân vật tâm cỡ vậy sao? Ông ta nếu đúng là vậy chính là người đầu tiên sáng tạo ra ký ức chết cũng chính là người đầu tiên bị giam trong hầm ngục cuối cùng trước cả cô. Có ông ấy ở đây xem ra cô có thể nâng tâm ký ức chết của mình rồi.

- Sau giấc ngủ lâu nhất, dài nhất ngài đã quay trở lại Vua Bóng Đêm.

Lão nhân miệng cười mà vuốt vuốt bộ râu nhìn bóng đêm trước mặt kia. Chính vị vua này đã báo hiệu buộc ông ta phải đến đưa Lin trở về lâu đài đen này, xem ra cô bé kia rất đặc biệt.

- Vì ta mà con bé ấy đã bị giam giữ ở nơi ông từng hưởng thụ. Và cũng chính con bé ấy đã giải thoát ta sau những gì ông cố gắng làm để giam ta lại cái ngục tù tối tăm đó.

- Haha, ngài vẫn luôn như vậy, dù ta có làm gì ngài cũng sẽ không nổi giận.

- Ông là sư phụ của ta, là người dạy dỗ ta, nuôi lớn ta. Ông có làm gì ta cũng chẳng quan tâm vì cuối cùng ta vẫn sống.

Bóng đêm đó lạnh nhạt lên tiếng. Lão nhân kia cười cười mà tiến tới.

- Sự sống của tôi sắp cạn kiệt rồi. Tôi đã sống và theo bước địa ngục từ ngày sơ khai rồi. Cũng thật tốt khi lục địa tối này có người chăm sóc.

- Cả ông và ta đều là những người của thời kỳ sơ khai lên địa ngục đáng sợ này. Ta bắt từ còn ông chỉ là sống lâu hơn một chút, nếu có thể ta muốn giúp ông sống lâu hơn nữa.

- Đến cuối cùng thì cả hai ta đều không thể chinh phục được ngài vàng này. Ta chỉ có ước nguyện duy nhất là nhìn thấy ngài ngồi trên ngài vàng mà thôi.

- Vậy thì ông phải sống lâu một chút thôi. Ta nghĩ mình sẽ tới không gian phía bên kia tạo cho mình một đội quân riêng biệt sau đó ta sẽ trở về đoạt lấy ngài vàng cho ông.

Bóng đêm đó vừa rút lui liền biến mất không để lại dấu vết. Lão nhân đứng đó một lúc liền ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đêm. Hai mặt trời cùng với một mặt trăng, cuộc chiến này sẽ còn ác liệt hơn cuộc chiến thế kỷ đó rất nhiều.

Lâu sau đó lão nhân cũng đã chấm dứt sinh mệnh cuối cùng của mình, chính tay Lin đã phong ấn thân xác của ông lại trong chính không gian cô tạo ra. Cũng từ đó Lin bắt đầu tái tạo lại mọi thứ ở lục địa tối, cô duy trì hàng trăm Thánh Thần khác nhau chỉ để tiếp thêm sức mạnh và tái tạo sự sống cho vĩ nhân bóng đêm. Cô không muốn mất ông ấy, ông ấy là một người thầy vĩ đại, một lão nhân tuyệt vời nhất cô từng thấy.

- Lin...tôi đã được triệu hồi về một tộc nhân phục tùng bóng đêm. Hẹn gặp lại.

- Mama....tạm biệt.

Lin đứng đó nhìn sứ giả ánh sáng đang dần biến mất kia. Có lẽ cô nên tiếp tục tạo ra nhiều Thánh Thần hơn nữa, vẫn chưa đủ để vĩ nhân tỉnh giấc, vẫn là chưa đủ.

- Tôi rồi sao?

Lin nhìn một lần hắc ám đang tỏa ra mà một cánh cổng bắt đầu mở. Cô bị ép buộc tới một nơi khác không được phép lựa chọn.

- À ta đã....thật chết tiệt.

Lin rửa thềm, à ta mở cổng mạnh nhất khiến cho cơ thể cô bị áp chết mà có chút cứng nhắc. Có lẽ cô sẽ có một chuyến phiêu lưu thú vị trong lúc xa nhà một thời gian đây.

- Xin hãy đợi tôi, ông già.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Mối Nguy Cơ

- Mẹ tất cả đều là sự thật sao?

Shu nghe xong không thể tin được. Nicolas cũng kinh hãi, mẹ của bọn họ đã tạo ra hàng trăm Thánh Thần sao? Chỉ với Thánh Thần ở Trái Đất kia đủ không bố rồi vậy thì hàng trăm Thánh Thần kia sẽ thế nào? Cuối cùng sức mạnh của mẹ là bao nhiêu đây?

- Vậy người biết Vua Bóng Đêm là ai chứ?

- Người đó sao? Ta nghĩ hai con phải nhận ra chứ, chính bà ba của hai đứa. Shin chính là vua bóng đêm.

- Không thể nào?

Cả Nicolas và Shu đều hét toáng lên, hai thằng nhóc không thể tin được chuyện này mà. Ba của họ vĩ đại vậy sao? Nhưng nếu là vậy thì...ba còn nhiều nhiều tuổi hơn cả mẹ. Vậy gia đình bọn họ?

- Chúng ta đi thăm ông ấy thôi.

Lin vừa rút lờ một cánh cửa không gian mở ra, cô nắm tay hai đứa nhóc cùng đi qua đó. Bọn họ vừa bước vào đã thấy được một bóng người đang đứng trước khối băng phong ấn thân xác của lão nhân mà xung quanh đó có rất nhiều Thánh Thần khác nhau nhưng bọn họ chung một đặc điểm là tóc bạc và mặc váy trắng. Các Thánh Thần này đều là ánh mắt vô hồn như có lớp mờ ảo phủ trên đôi mắt, hai tay họ ở phía trước mà bàn tay ngửa lên trên như hứng lấy cái gì đó. Những sợi xích từ chân tay họ đều bám về phía khối băng của lão nhân đó.

- Ba...

Shu vui mừng nhận ra người đang đứng bên cạnh khối băng là ba kia, cậu bé nhanh chóng chạy đến ôm lấy chân Shin. Nicolas vẫn đứng đó nắm lấy tay Lin vì Shin suy cho cùng không phải ba của cậu ta. Được xem Lin là mẹ đã là cả một sự tru ái lớn rồi.

- Ngài đến bao lâu rồi?

- Ngay từ đầu em đã biết cho nên mới xưng hô như vậy?

Shin quay ra nhìn Lin mà tay xoa đầu Shu. Hắn rất biết ơn khi Lin bảo hộ vĩ nhân bóng đêm như vậy. Ông ấy sẽ sống thôi.

- Ngài tính làm gì tiếp theo đây?

- Trước tiên tôi sẽ lấy thứ hắc ám đó ra khỏi người em sau đó chúng ta sẽ vực dậy lục địa tối.

- Phải rồi, bọn họ đã ngủ quá lâu.

Lin mỉm cười, cô hiểu vực dậy lục địa tối là gì. Quân đội của họ đều đã ngủ dưới kia hàng trăm năm rồi (thời gian của địa ngục khác với Trái Đất). Cũng đến lúc kêu gọi thức tỉnh. Cuộc chiến ở địa ngục này không sớm thì muộn cũng diễn ra thôi.

Trong khi đó ở bên kia lục địa sáng, tại lâu đài hoa lệ nằm ở trung tâm lục địa này, nhóm người vừa từ Trái Đất đến đều tụ tập ở một phòng ăn lớn. Lucy ngồi đó nhìn về phía Len.

- Ngài phản bội lại chị gái ngài sao Len-sama? Tôi tới Trái Đất là phục vụ Zero-sama, tôi về địa ngục cũng là phục vụ người. Chúng tôi xuất thân từ chính giáo hội bóng đêm chứ không phải là đầu quân cho hoàng gia.

- Bình tĩnh đi Lucy.

Teddy ngồi bên cạnh nhìn Lucy đang nổi giận kìa. Có lẽ sự việc xảy ra quá đột ngột khiến ai cũng cảm thấy bức bách cả. Đặc biệt người từng là kẻ thù nay lại ngồi chung bàn chung chiến tuyến nữa bảo ai có thể giữ nổi bình tĩnh đây? Len ngồi ở ghế chủ tọa ray ray trán của mình, cậu ta cũng là bất đắc dĩ mà thôi. Nếu như Len không đồng ý làm việc này cho Reiji thì Reiji cũng sẽ cử người khác đến trái đất, chỉ bằng cậu ta tự tay làm để có thể bảo vệ an toàn cho Lin một phần.

- Lin đã tạo ra Thánh Thần ở thế giới bên kia mà không phải địa ngục cho nên chị ấy đã yếu đi rất nhiều. Hơn nữa không ai biết được Lin từng tạo ra bao nhiêu Thánh Thần cả và chị ấy tạo ra để làm gì. Cho nên có thể sẽ có một cuộc chiến lớn xảy ra ở địa ngục. Lucy nếu như cô không thể ở lại đây vậy thì hãy mau chóng tới lục địa tối trước khi cuộc chiến thực sự xảy ra.

- Ngài nói dễ dàng vậy sao? Tới lục địa tối? Ngài nghĩ quốc vương hiện tại để điều đó xảy ra sao? Người dân đã quá mù quáng khi tin rằng quốc vương hiện tại là người tốt đẹp hơn ba của ngài ấy nhưng thực chất còn mục ruỗng hơn nhiều. Cái chết của vua Shen là do chính vua Reiji gây ra, giáo hội của chúng tôi đều biết điều đó cho nên mới ủng hộ phía nữ hoàng, chính là Zero-sama kia.

Lucy nắm chặt tay lại mà đứng bất động. Len thở dài, cậu ta nhìn những người ngồi đây đều im lặng không nói gì nữa. Teddy quay qua Len, chuyện này rắc rối quá rồi. Lucy sẽ không thể giữ được bình tĩnh mà nghe họ nói được.

- Lucy...ba mẹ cô đang ở tại kinh đô của lục địa sáng này. Cô muốn Reiji động đến ba mẹ cô sao?

- Ngài nói sao?

Lucy kinh ngạc mà không thể tin được. Trước khi cô được gửi tới trái đất thì ba mẹ cô vẫn đang ở ranh giới giữa lục địa sáng và tối vậy mà. Chẳng lẽ họ cũng đã mất niềm tin vào nữ hoàng?

- Đúng là khôn nạn mà.

Lucy nói rồi ngồi xuống cầm lấy dao đĩa mà tiếp tục bữa ăn của mình, cô muốn mình trong trạng thái tốt nhất để hồi phục lại các vết thương vốn có kia. Natsu nhìn Lucy như vậy quay sang Len mà cất giọng trẻ con của mình.

- Len-sama tôi có thể biết chúng tôi sẽ ra sao chứ?

Nói rồi Natsu còn quay sang nhìn đám bạn cùng lớp với mình. Đúng là bọn họ sẽ ra sao đây khi sensei thì đang nổi giận mà các sứ giả đều trở mặt khi về đây. Teddy nhìn họ.

- Các em sẽ được chuyển tới học viện hoàng gia. Ở đó họ sẽ tiếp tục dạy học cho các em.

- Vậy còn chúng tôi.

Anna lúc này mới lên tiếng, cô ta và Mikoto đều không hề bị biến dạng khi tới địa ngục này nên cũng là điều khiến nhiều người tò mò mà thôi. Luke nhìn họ mà nhếch miệng cười.

- Tôi đoán các người cũng sẽ về phe của bộ hạ mà thôi vì suy cho cùng mục đích của các người là hạ gục nữ hoàng mà.

- Nữ hoàng? Ở đây cô ta được ca tụng là nữ hoàng sao?

Mikoto nhếch miệng cười mà ngữ điệu có phần khinh bỉ. Mika đã chết sau khi bị Lin hút toàn bộ sức mạnh mà Shin cũng biến mất không một dấu vết. Bây giờ họ nên làm gì chứ? Len vừa nghe được những lời coi thường chị gái mình liền đó trừng mắt về phía Mikoto mà sát khí tỏa ra nồng nặc khiến nhiều người cảnh giác.

- Câm miệng lại đi, cô thì biết gì về Lin chứ hả? Ở địa ngục có quy tắc của địa ngục. Lin chính là nữ hoàng ở địa ngục này người cai quản lục địa tối bên kia. Nếu như địa ngục này Reiji là mạnh nhất thì Lin chính là người ngang bằng Reiji có hiểu không. Đừng có bao giờ nói về chị ấy bằng cái thái độ như vậy nếu cô còn muốn sống tiếp.

- Len, cậu lúc nào cũng không thể giữ được bình tĩnh khi đó là chuyện của Lin.

Reiji đột nhiên xuất hiện làm nhiều người không ngờ tới. Các sứ giả cũng định cúi chào nhưng liền đó Reiji dơ tay ra hiệu họ không cần. Reiji tiến tới chỗ ngồi của Lucy mà hai tay đặt lên tựa ghế kia.

- Lucy ta hiểu sự sùng bái của người đối với Lin nhưng người phải đi theo quyết định của giáo hội mình. Giáo hội của người đã đồng ý đứng về phía của ta cho nên ta mong người hiểu được điều đó. Học viện đang cần giáo viên nên ta mong người sẽ tới đó dạy cho lũ nhóc hoàng tộc đó và còn cả học trò đang ở đây của người.

- Nếu ngài thực sự tốt đẹp như lời người ta nói tôi đã có thể mỉm cười. Được tôi sẽ dạy học nên ngài không cần lo lắng gì cả.

Lucy mặt lạnh tanh mà nhàn nhạt lên tiếng trong khi tay vẫn tiếp tục cắt thịt. Reiji hiển nhiên hài lòng với câu trả lời liền quay qua Len mà tiến tới sau đó ngồi xuống ghế bên cạnh cậu ta.

- Chị gái cậu hành động rồi Len. Lin vẫn mạnh như vậy, cô ấy đi xuyên qua màn chắn ở ranh giới mà còn làm thủng nó rất nặng nề. Có lẽ cuộc chiến sẽ sớm xảy ra thôi, ta mong rằng cậu sẽ không chế được người dân.

- Bọn họ đã quá mong chờ vào cuộc chiến xưng vương từ lâu.

Len quay sang Reiji nhìn vị vua đáng sợ nhất này. Len chưa bao giờ có thể hiểu cuối cùng Reiji cần gì? Chính Reiji là người hủy hoại quan hệ giữ cậu ta

và Lin vậy thì tại sao bây giờ lại tìm cách kéo Lin quay trở lại? Bọn họ đã có thể trở thành một đôi với nhau nhưng đáng tiếc đó chỉ là chuyện của quá khứ.

- Ta đến là có tin tốt muốn báo cho cậu thôi Len. Chúng ta có một chiến binh sử dụng ký ức chết không có kém gì Lin đâu. Thậm chí ký ức chết của cô ta còn đặc biệt hơn Lin rất nhiều.

- Không ai có thể đánh bại ký ức chết của Lin. Ký ức chết của chị ấy không chỉ là hủy diệt mà còn hồi sinh được người đã chết, ngài biết đó là điều cấm kị mà bệ hạ.

Len nhếch miệng cười mà ánh mắt không hề thiện cảm nhìn Reiji. Lúc này Reiji đứng dậy, cậu ta vẫn vui vẻ nhìn mọi người mà cuối cùng lại quay sang Len nói câu cuối cùng trước khi rời đi.

- Hôm nay hãy nghỉ ngơi, ngày mai ta sẽ cho cậu xem ký ức chết đó để cậu biết ai mới là tuyệt hơn.

- Tôi cũng rất mong chờ. Nếu có thể mong rằng ký ức chết của người đó mà ngài đào tạo được mạnh hơn Lin. Vì tôi vẫn còn nhớ những gì xảy ra ngày hôm đó khi Lin sử dụng ký ức chết để giết chính ba mẹ chúng tôi và mọi người tại đại diện.

Len vừa rút lời cánh cửa đã đóng lại và Reiji hoàn toàn không còn ở lại đây. Mọi người đều câm nín không dám nói gì vì Len mang gương mặt không thể tốt hơn được nữa nhìn mọi người.

- Hãy nghỉ ngơi cho tốt ngày mai tôi sẽ đưa mọi người tới học viện hoàng gia.

Len nói rồi đứng dậy rời đi. Teddy cũng nhanh chóng đi theo Len. Hideo và James cũng cùng nhau rời khỏi còn những người khác vẫn bình tĩnh ngồi ăn cho xong bữa ăn khó chịu này.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Terra

- Sensei...sẽ không sao chứ?

Yui nhìn Lucy đang ngồi ăn, người duy nhất tại bàn ăn này biết rõ nhiều thứ ở đây. Lucy quay sang nhìn mấy đứa đã biến thành trẻ con 5, 6 tuổi này.

- Đừng lo gì cả. Vua Reiji sẽ không động tới mấy đứa đâu vì suy cho cùng nữ hoàng cũng đã ra mặt. Ngày mai mấy đứa sẽ được đưa đến học viện và ở tại đó học tập. Cố đừng gây chuyện với đám trong học viện vì bọn chúng chỉ toàn đám con nhà vương giả kiêu ngạo.

- Bọn họ sẽ lớn hơn bọn em chứ sensei?

Edgar ngồi đó cầm đĩa xiên lấy miếng thịt mà bỏ vào miệng nhai nhồm nhoàm. Lucy nhìn thẳng nhóc tóc đỏ này.

- Có ba phân khu cho ba nhóm giai đoạn đó là khu của các em, khu trưởng thành và khu biến đổi. Ở địa ngục thời gian không đo đếm giống trái đất được, phải qua hàng trăm năm mới có thể đạt được một độ tuổi. Và để biến đổi được các em phải ở cuối giai đoạn trưởng thành. Tuy nhiên nữ hoàng thì khác, nữ hoàng đã biến đổi ngay ở giai đoạn khởi đầu và điều đó gây ra rất nhiều sự tranh chấp khác nhau.

- Nữ hoàng mạnh thật nhưng lo lắng cho Shu và Nicolas quá.

Natsu ngồi đó uống nước cam mà cảm thán. Shu và Nicolas đã được Lin đưa đi rồi và họ chẳng thể giúp gì được cũng như không lấy một mẩu tin tức. Lucy cũng yên lặng không nói gì nữa, chuyện này cần có thời gian.

Ngày hôm sau, khi nhóm trẻ thức dậy liền trông thấy Lucy đã ngồi ở bàn trà trong phòng đang vừa uống trà vừa xem tin tức mà đợi họ rồi. Mấy đứa liền lập tức tỉnh dậy mà đi chuẩn bị rồi thay đồng phục đã được chuẩn bị sẵn. Trang phục ở đây nếu là bình thường thì khá diêm dúa nhưng trang phục chiến đấu lại rất gọn người và dễ dàng hoạt động.

- Nếu xong rồi mau đi thôi.

Lucy đặt tách trà xuống nhìn cả bọn đã xong rồi kia, bọn họ đi theo Lucy rời khỏi lâu đài mà đi về phía tây nơi họ có thể nhìn thấy một khu rộng lớn khác, có quy mô nhưng không nổi trội hơn lâu đài mặc dù cũng chẳng thể lẫn với bất kì nơi nào khác. Nhóm trẻ được Lucy đưa qua liền thấy có rất nhiều những đứa trẻ khác ăn mặc rất quý tộc đang từ trên những chiếc xe ngựa cao cấp mà bước xuống.

- Đừng chú ý đến chúng, bọn quý tộc đó rất kiêu ngạo.

Lucy nhìn đám nhóc đang tò mò này liền nhắc nhở. Đám trẻ chẳng nói gì liền đi theo Lucy vào bên trong. Họ theo Lucy đến một tòa nhà mái vòm khá lớn, tại nơi này nhìn vào giống như phòng hội nghị khi chỗ ngồi cứ từng bậc từng bậc lên cao trong khi trung tâm là chỗ đứng phát biểu. Mà hiện tại trong tòa nhà mái vòm này cũng có rất nhiều người cùng tuổi lít nhít như đám nhóc ở đây, bọn họ có người mặc đồng phục giống nhóm trẻ trái đất có người thì không.

- Ô, Teddy-sensei kia.

Natsu vui vẻ lên tiếng mà giọng nói khá lớn làm nhiều đứa ở xung quanh đó chú ý tới. Teddy hiện đang ngồi cùng nhiều người lớn khác ở phía trung tâm căn phòng này. Jun nhìn Lucy mà thắc mắc.

- Lucy-sensei, Teddy-sensei cũng là giáo viên ở đây sao?

- Theo như tôi biết thì Teddy-chan từng là hiệu trưởng của học viện này nhưng do cậu ấy phải tới trái đất cho nên em gái của cậu ấy đã lên thay thế. Có lẽ bây giờ lại trao trả chủ của nó rồi.

- Em gái của Teddy-sensei?

Cả đám kinh ngạc mà hét lên càng gây chú ý tới người khác. Lucy mỉm cười chỉ tay về phía một cô gái xinh đẹp rất quyến rũ đang ngồi bên cạnh Teddy kia. Đột nhiên cô gái đó nhìn về phía Lucy mà ánh mắt đó bỗng dừng lại Lucy kinh ngạc.

- Đó là em gái của Teddy-chan tên là Terra. Nghe nói trước đây cô ta không thể sử dụng phép thuật.

Nhóm trẻ theo chỉ tay của Lucy mà nhìn về người ngồi bên cạnh Teddy với gương mặt khá giống thầy của họ. Đặc biệt ánh mắt nhìn nguy hiểm vô cùng làm người khác phải cảnh giác.

Chọn cho mình chỗ ngồi, bọn họ yên lặng chờ đợi cho đến khi buổi lễ bắt đầu. Cũng chẳng có gì quan trọng chỉ là việc Teddy-sensei của họ nhận lại chức hiệu trưởng và mọi thứ lại như cũ, học viện vẫn tiếp tục duy trì luật lệ cũ không có thay đổi gì nhiều.

Ở phía bên kia lục địa, Lin ngồi trên ngai vàng đen, cô nhìn bọn họ thông qua quả cầu thủy tinh đang bay lơ lửng kia.

- Ngài có thể tin được không khi có một người nữa sử dụng được ký ức chết. Thậm chí người này lại có một ký ức chết làm chủ hoàn hảo.

- Cô ta chưa từng nhiễm sức mạnh trước đó nên việc tiếp cận ký ức chết là vô cùng mạnh mẽ. Chỉ cần Lucy để mắt bé con tới từ trái đất là được.

Shin xuất hiện mà đứng ngay trước mặt Lin. Họ nhìn nhau rồi cả hai đột nhiên im lặng không nói gì cả. Shin cúi người xuống, hất tới gần mà hôn lên đôi môi của Lin. Bọn họ cứ như vậy một lúc lâu mà không để ý Shu và Nicolas đang đứng ở cột trụ gần nhất nhìn họ.

- Anh đoán ba còn lâu mới buông mẹ ra.

- Mẹ có yêu người đó chứ?

Nicolas nhìn Shu có chút thắc mắc. Nghe được câu hỏi của Nicolas mà Shu có chút không hài lòng quay ra nhìn cậu em trai.

- Đó cũng là ba của em Nicolas. Từ nay chúng ta đã là một gia đình rồi.

- Hai đứa định đứng đó tới bao giờ?

Lin lên tiếng làm hai đứa bỗng giật thót có chút chột dạ mà cười ngây ngô tiến tới bên cạnh Shin và Lin.

- Mẹ thứ hắc ám đó lấy được rồi chứ?

- Lấy rồi thông qua nụ hôn mà hai đứa cá cược.

Lin nhàn nhạt lên tiếng rồi đột nhiên đứng dậy, cô nhìn Nicolas đang đứng nhìn về phía Shin mà mỉm môi nửa muốn nói nửa thôi kia.

- Nicolas con đi với mẹ, Shu con ở lại đây với ba đi.

- Hả? Sao con không được đi cùng mẹ và Nicolas?

Shu dờ dỗi ngang bướng bám chân Lin mà mè nheo. Lin nhìn đứa con tính nghịch này của mình.

- Mẹ phải chỉ cho em con biết sức mạnh của thằng bé là thế nào. Mẹ đã trao sức mạnh đó cho Nicolas thì mẹ phải dạy thằng bé. Con theo ba học thêm về sức mạnh của mình đi, cứ như vậy làm sao đánh được người khác.

- Vâng ạ.

Shu buông Lin ra nhưng về mặt đó rõ ràng không cam lòng vẫn muốn theo mẹ. Lin nắm tay Nicolas mà đưa cậu nhóc đi trong khi Shin đứng đó nhìn đứa

con trai của mình đang không vui vì phải xa mẹ một chút kia.

- Ba sẽ cho con xem thứ này.

- Vâng.

Shu lập tức lấy lại tinh thần mà vui vẻ đi theo Shin xem thứ mới lạ kia. Cậu nhóc này vẫn còn rất ham vui.

Tại lớp 1-S của học viện, các học viên đã về chỗ ngồi mà nhóm trẻ từ trái đất tới ngồi về một dãy, những đứa trẻ khác có vẻ không thích thú gì cho lắm. Cánh cửa bỗng mở ra, Lucy cùng với Terra bước vào.

- Cả lớp từ hôm nay giáo viên chủ nhiệm mới của các em là Lucy, phải biết nghe lời đó.

- Cô không làm chủ nhiệm nữa sao Terra-sensei?

Một đứa ngồi dãy ngoài nhìn Terra mà cất tiếng hỏi, hiển nhiên bọn nhóc đó chỉ muốn cô nàng kia làm chủ nhiệm lớp mình. Lucy chẳng thèm bận tâm tới lũ nhóc mà tiến về chỗ ngồi của mình mặc cho Terra đang dở dằn bọn chúng kia.

- Lucy-sensei rất mạnh, các em đừng lo cô ấy sẽ giúp các em mạnh lên.

- Vậy chẳng còn cách nào khác.

Đám trẻ đó có vẻ thất vọng mà miễn cưỡng đồng ý. Terra mỉm cười định rời khỏi phòng học mà chân còn chưa bước ra ngoài thì câu nói của Lucy làm cô ta dừng lại.

- Vua Reiji xem ra đã tạo ra một con quái vật phải không? Ngài ấy chắc phải tự hào về cô rất nhiều nhỉ Terra-sensei?

- Cô đang nói gì vậy Lucy-sensei?

- Haha, cô hiểu điều đó hơn ai hết mà Terra-sensei, tôi rất mong được xem buổi thử nghiệm đó. Vậy gặp cô sau.

Terra nhìn Lucy không nói gì cả mà rời khỏi đó nhanh chóng. Cánh cửa bỗng bị đóng rầm lại, Lucy nhìn xuống cả lớp kia.

- Tôi không biết Terra-sensei từng quản lý lớp này như thế nào nhưng bây giờ nó dưới quyền của tôi. Tôi sẽ không để ai làm sáo trộn lớp học của tôi thêm một lần nào nữa. Đặc biệt là mấy đứa quý tộc kiêu ngạo như mấy đứa, sức mạnh không lo chỉ lo bám víu.

Lucy nói rồi cục phấn đột nhiên bay lơ lửng mà tự viết lên bảng. Mọi người trong lớp đều rất yên lặng thì bỗng nhiên có tiếng sột soạt phá tan làm họ chú ý về phía góc đầu lớp trong cùng kia. Tình hình này, không hay cho lắm.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Ký Ức Chết

- Natsu-san, kiểm thử đó ở đâu vậy? Lucy nhìn Natsu đang ngồi ăn món gì đó có vẻ ròn tan thích thú. Natsu cười ngây ngô nhìn Lucy cất tiếng.

- Em thấy nó ở khu nhà ăn gần đó nên lấy một ít thưa sensei. Ở đây hình như không có snack khoai tây như thế giới kia mà em thấy thứ này cũng ăn được đấy cho nên.....

Cả lớp lúc này đều im lặng nhìn Natsu, họ không biết Lucy sẽ làm gì đây thì đúng lúc Lucy đứng dậy đi về phía Natsu. Đứng từ trên nhìn xuống, Lucy cầm lấy mảnh vụn của mấy lát bánh mà Natsu đã ăn và xem xét.

- Thứ này sẽ rất béo đó Natsu-san, em nên ăn gì đó ít dầu mỡ hơn đi.

Lucy nói rồi vất cho Natsu một gói snack khá giống với snack khoai tây như ở trái đất có điều miếng lớn hơn mà nguyên liệu làm lại là một thứ thực vật mà Natsu không biết. Không nói nhiều Natsu bóc ra mà ăn thử thì quả thực ăn ngon hơn cả snack khoai tây bình thường cô nhóc hay ăn kia. Cả lớp chỉ biết há hốc mồm nhìn hành động Lucy vừa thực hiện kia. Lucy quay trở lại chỗ ngồi của mình xem xét thành tích của lớp này, cũng không tệ.

- Tôi nghe nói ở học viện này có một hạng mục thi đấu tranh cúp nhà phải không?

- Đúng vậy thưa sensei, có điều cúp này luôn bị lớp biến đổi và lớp trưởng thành tranh mất. Hai khối đó rất mạnh mà bọn trẻ em khối mình không đua

được.

- Được, năm nay lớp ta sẽ cướp cúp nhà đó về, ai có ý kiến gì không?

Lucy nhướn mày nhìn cả lớp mà chẳng ai dám ho he gì ngoài đám quý tộc đang rất kinh ngạc mà há hốc miệng kia. Cô chủ nhiệm mới của họ thực sự muốn chiếm cúp nhà vậy sao?

- Con hiểu điều ta vừa nói chứ Nicolas?

Lin nhìn Nicolas ngồi ở ghế nhìn cô kia. Khả năng sao chép của Nicolas đã đạt tới một trình cao mới khi sao chép chính sức mạnh của Thánh Thần mà cô tạo ra ở trái đất kia. Nicolas gật đầu.

- Có điều sẽ rất khó để tiếp tục sao chép sức mạnh của mẹ và mọi người.

- Shin sẽ có cách giúp con nhưng suy cho cùng con không nên sao chép một nguồn sức mạnh cực đại vì nó có thể ảnh hưởng tới sức khỏe của con.

Lin mỉm cười xoa đầu Nicolas mà ngồi xuống bên cạnh cậu nhóc. Cả hai bọn họ cùng nhau nhìn về chân trời màu đen kia, địa ngục này rồi sẽ lại hoang tàn như lần đó phải không?

Tối hôm đó, Lucy đem theo nhóm trẻ nhà mình tới phòng thí nghiệm sức mạnh kia. Mọi người đều đã có mặt mà ở bên trong căn phòng là Terra đang ngồi uống trà kia.

- Teddy-chan, chuyện này sẽ không nguy hiểm gì chứ?

- Sẽ không sao đâu.

Teddy mỉm cười nhìn Lucy và đám trẻ phía sau. Reiji đi cùng Len vừa tới nơi, Terra nhìn thấy Reiji liền đó đứng dậy mỉm cười mà bắt đầu cho màn sức mạnh của mình. Đèn trong căn phòng thử nghiệm đó bỗng chốc chập chòn, từ dưới chân Terra là một bóng đêm đang lan rộng ra bao trùm cả căn phòng đó. Mọi thứ chỉ vừa mới bắt đầu thì Sakura bỗng dưng ôm lấy đầu mà hét lên làm nhiều người chú ý.

- Sakura?

Lucy đứng gần nhất liền túm lấy hai cánh tay đang ôm đầu của Sakura mà lo lắng. Đôi mắt của Sakura đang chuyển sang một màu đen toàn bộ kia mà cô bé đang cố nấp máy môi.

- Sensei....cô ta.....

Sakura còn chưa rút lời thì đã biến mất mà ngay lập tức xuất hiện bên trong căn phòng khi bóng đêm từ mặt sàn đang bám lấy kia. Không chỉ có vậy mà lúc này trong căn phòng có có thêm một sự xuất hiện không thích hợp một chút nào cả. Lin và Nicolas đồng loạt xuất hiện ở đây càng làm nhiều người ngạc nhiên. Tuy nhiên tình trạng của Lin hoàn toàn không như của Sakura.

- Đây là sức mạnh ký ức chết của cô sao Terra? Một ký ức chết có thể ép buộc triệu hồi những người sử dụng và khống chế họ. Xem ra tôi đã đánh giá quá thấp khả năng của Reiji rồi.

Lin quay sang nhìn Reiji đang mỉm cười đứng bên ngoài quan sát kia. Nicolas lập tức chạy tới bên cạnh Sakura mà muốn giúp cô bạn nhưng Lin đã lập tức xuất hiện bên cạnh Nicolas mà túm lấy cánh tay của cậu bé trước khi Nicolas chạm tới bóng đen đang bủa vây lấy Sakura kia.

- Dừng lại đi Terra, con bé đó sẽ chết nếu cô cứ cố tình làm vậy.

- Bệ hạ nói cô sở hữu một ký ức chết hoàn hảo nhưng tôi không tin.

Terra nhìn Lin không hề có một chút thiện chí nào cả thì ngay lúc đó cả căn phòng này, trong không gian này đều đang rung chuyển. Từ trên trần nhà bị bóng đêm bám lấy kia là những đốm sáng đang dần xuất hiện, những đốm sáng đó bay loạn xạ trong căn phòng tràn ngập bóng đêm bao phủ này và rồi chúng bắt đầu biến thành hình người. Lin quay người lại cô ngồi xuống ngang tầm với Nicolas mà nhìn cậu bé.

- Con có thể làm được chứ Nicolas?

- Vâng, con sẽ cố.

Nicolas gật đầu rồi ngay lúc đó cậu nhóc nhắm mắt lại dang hai tay ra tập trung vô cùng.

- Đừng có cố quá đó Nicolas.

Lin nhắc nhở thì ngay lúc đó đám người kia lập tức xông lên tấn công Terra. Tuy nhiên Terra cũng tránh né được, cô ta điều khiển những bóng đêm di

chuyển mà tấn công trở lại những người vừa xuất hiện kia. Lin mỉm cười nhìn Nicolas đang hết sức tập trung kia, cô đưa tay ra tóm lấy bóng đêm đang quấn lấy Sakura mà giật đứt nó. Sakura được giải thoát liền ngã xuống. Lin nhìn cô bé này, ký ức chết của con bé chỉ mới đạt sơ cấp qua việc tái tạo mà thôi. Sakura chưa nhận ra được khả năng thực sự trong sức mạnh của mình là gì.

- Nicolas, mẹ muốn con nuốt trọn không gian này.

- Vâng.

Nicolas gật đầu thì cũng là lúc cậu nhóc mở mắt ra, đôi mắt của Nicolas phát ra ánh sáng mà cùng với đó là cả người cậu nhóc tỏa ra những đốm sáng đang lan rộng ra căn phòng này từ từ tiêu diệt bóng đêm kia.

- Cô nghĩ phá hủy nó dễ dàng vậy sao?

Terra hét lên cùng với đó cả một đạo bóng đêm xuyên qua đám người đó làm họ tan biến hết mà bóng đêm tiếp tục tiêu hủy ánh sáng mà Nicolas tạo ra kia đánh thẳng trực diện vào cậu nhóc. Lin đã nhanh tay ôm lấy Nicolas mà đưa tay còn lại lên đỡ trọn đòn đánh đó.

- Cô muốn xem ký ức chết của tôi phải không? Cũng không có khác cô là bao đâu.

Lin vừa rút lời thì từ người Lin bắt đầu lan ra những làn khói hắc ám tạo ra cảm giác áp lực vô cùng, những làn khói ấy liên tục lan ra bao trọn toàn bộ không gian này.

- Triệu hồi.

Lin vừa rút lời thì họ nghe có tiếng động lạ như một sự giận giữ đang gồng phá thứ gì đó. Ngay đúng lúc họ tưởng tiếng động biến mất thì từ làn khói đó một con quái vật đang từ từ xuất hiện kia.

- Ký ức chết của tôi vốn được nối với ký ức chết của ông ấy. Mà ông ấy đã tạo ra một hệ thống nhà tù trong ký ức chết của mình cho nên tôi có thể triệu hồi dễ thả đám quái vật đó ra. Nói thẳng ra thì ký ức chết của tôi vốn cũng chẳng phải của tôi. Bây giờ cô muốn ngừng cũng được rồi đó Terra, tôi sẽ đưa con trai mình đi còn cô để yên cho con bé kia. Chúng ta không ai đã thương ai vì suy cho cùng cô cũng là em gái của Ted.

- Cô nghĩ tôi sẽ sợ con quái vật kia sao?

Terra nhìn Lin không một chút thân thiện nào cả. Lin mỉm cười thả Nicolas xuống.

- Tôi biết cô sẽ nói vậy mà. Từ từ đã nào Shin.

Lin vừa rút lời thì bóng đêm từ phía sau Terra liền đó xuất hiện trước mặt Lin mà rồi cánh tay đó tóm lấy con quái vật đang dần xuất hiện kia mà đẩy nó quay trở lại ngục. Shin nhìn hai mẹ con nhà này.

- Em muốn náo loạn ngục tù mà ông ấy tạo dựng sao Lin?

- Ngài thì quá ham vui rồi đấy. Ký ức chết đầu tiên tạo ra là vì giam giữ ngài, ký ức chết thứ hai tạo ra là giải thoát ngài và bây giờ thêm một ký ức chết nữa là triệu hồi được ngài. Thật kì diệu phải không?

- Về nhà.

Shin lạnh lùng lên tiếng mà Lin ôm lấy Nicolas quay lại nhìn Lucy đầy hàm ý rồi ngay lập tức biến mất. Shin nhìn Sakura đang nằm dưới đất liền đó cúi xuống đưa tay hút đi toàn bộ chất độc còn lại sau đó hắn đã áp chế cho ký ức chết của Terra biến mất kia. Shin nhìn về phía Reiji.

- Người lúc nào cũng thua ta về việc này Reiji.

- Phải rồi, ngài đã đem cô bạn thân của tôi đi mất nay lại cùng với cô ấy trước khi tôi kết hôn với cô ấy. Tôi có nên đem quân đòi lại người phụ nữ vốn phải trở thành vợ của mình hay không?

- Cơ hội sẽ không đến với người lần hai đâu Reiji. Lin thuộc về bóng đêm, cô ấy thuộc về ta.

Shin vừa rút lời cũng dần dần biến mất. Sakura cũng ngay lập tức tỉnh lại, cô nhóc nhìn lên trần nhà kia mà đột nhiên quay ra nhìn về phía Lucy.

- Sensei...nơi đó thật đáng sợ. Họ có cả đồng quái vật đang bị giam ở trong lồng và cả ở dưới đó nữa...bọn chúng...và cả....

Sakura có chút nói năng không rõ ràng vì ban nãy cô bé đã được nhìn rất nhiều chuyện kinh hoàng mà đáng lẽ cô bé không nên thấy thì hơn.

- Vẫn cứ kiêu ngạo như vậy.

Len nói rồi xoay người rời khỏi. Lucy lập tức xuất hiện bên cạnh Sakura mà giúp cô bé đứng dậy. Trong khoảnh khắc đó Lucy đã nhìn Terra với ánh mắt hoàn toàn không thân thiện một chút nào cả.

- Lần sau cô còn làm tổn thương bọn trẻ tôi sẽ giết cô Terra.

Nói rồi Lucy cũng liền đưa đám trẻ nhà mình rời đi.

Mọi chuyện đã bắt đầu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Khiêu Khích

- Lucy-sensei sẽ không bắt chúng ta luyện tập như hồi ở nhà chứ? Sakura than thở làm cho nhóm Monica, Jun và Edgar tò mò vô cùng. Đúng là hồi đó sáng nào họ cũng thấy Lucy bắt ép lớp mình chạy bộ rồi còn học mấy thứ kì quái nào đó. Chẳng lẽ bây giờ họ cũng phải học lại như vậy sao?

- Có Jenny ở đây thì thật tốt ít nhất cậu ta cũng có thể giúp chúng ta nhìn thấu mọi thứ.

Natsu vừa ăn vừa than thở. Yui ngồi đó tay chống cằm suy nghĩ rất nhiều mà nhìn mọi người.

- Nicolas và Shu sẽ không sao chứ?

- Này các người thực sự mạnh chứ?

Một học sinh quý tộc ngồi ở dãy bên cạnh tò mò nhìn sang nhóm bên này. Cô bé đó có mái tóc màu vàng xoăn lộn buộc hai bên mà gương mặt trắng trẻo xinh đẹp y như búp bê vậy. Bàn tay nhỏ nhỏ xinh xinh đó đang mân mê lọn tóc của mình nói chuyện lại có chút ngông.

- Mạnh hay không đâu thể nói trước được cô em.

Natsu nhìn cô nàng xinh đẹp này. Lớn lên thật không biết sẽ còn yêu nghiệt đến mức nào đây? Có điều nếu nói về xinh đẹp thì Lucy-sensei của họ còn đẹp hơn mà. Quả đúng là người của địa ngục thực sự rất đẹp.

- Có thời gian nói chuyện chi bằng luyện tập thì hơn.

Lucy bất ngờ xuất hiện làm cả đám trong lớp giật mình liền đi về chỗ ngồi mà im lặng không dám nói gì nhiều nữa. Trên tay Lucy đang cầm một cuộn giấy, cô từ từ mở ra mà chăm chú đọc từ đầu tới cuối.

- Giấy đăng ký tranh cúp nhà, cả lớp đều được tham gia. Cuộc đua sẽ bắt đầu sớm hơn mọi năm tức là vào tuần sau.

- Chẳng phải ngày kia rồi sao?

Mọi người dưới lớp đều kinh ngạc, họ còn chưa chuẩn bị gì mà đã phải tham gia cuộc đua này rồi sao? Lucy nhìn bọn họ và rồi cô búng tay thì một màn hình xuất hiện giữa phòng, trên đó là ảnh của một cô gái đã bước sang giai đoạn trưởng thành.

- Đó là quân quân năm trước thuộc lớp nhà biến đổi. Cô ta tên là Lola, cũng được coi là một thiên tài. Sức mạnh của cô ta gần giống với Len-sama, cô ta có thể lực tốt nhưng chưa thể so với Len-sama và Teddy-chan được. Ngoài ra khi biến đổi cô ta sẽ có rất nhiều giáp bọc xung quanh người vừa tấn công và phòng thủ, điều này hoàn toàn giống với Len-sama.

- Chúng ta sẽ đánh bại được cô ta sao?

Monica có chút chần chừ nhìn vào cô gái với mái tóc đen mặc bộ đồ chiến đấu trông rất mạnh mẽ mà ánh mắt chẳng thân thiện chút nào cả. Những học sinh quý tộc kia hiển nhiên đã sớm biết chuyện này rồi, năm ngoái họ còn đi cổ vũ cho cô ấy mà.

- Tiếp theo.

Lucy vừa nói xong thì màn hình chuyển sang một cô gái mặc bộ đồ sweet lolita màu sữa rất dễ thương với mái tóc màu sữa búi gọn đội thêm mũ búp bê rất dễ thương. Cô gái đó cầm theo một cây gậy màu trắng có thắt dải nơ phía trên tay cầm gậy, cô gái này nở nụ cười rất đẹp, mà độ tuổi ngang tầm Lucy.

- Lolly-san.

Đám học sinh quý tộc hét ầm lên trông có vẻ phấn khích, nhóm trái đất kia xem ra bọn này rất ngưỡng mộ cô gái kia mà cô ta thì xem ra nổi tiếng rồi đây. Lucy dơ tay lên đám học sinh liền dừng phấn khích lại.

- Cô ấy là Lolly, tính ra chỉ kém tôi vài trăm tuổi mà thôi. Lolly là nữ thần của học viện hoàng gia này, cô ấy thuộc lớp trưởng thành và là một người có tài. Sức mạnh của cô ấy rất đặc biệt, mỗi câu chuyện cô ấy kể ra đều sẽ trở thành sự thật nhưng có một số thứ hạn chế ở sức mạnh đó chính là nếu như cô ấy kể chuyện có liên quan tới người cô ấy nhìn thấy trước mặt nó sẽ không thành sự thực được. Tiếp theo.

Màn hình lúc này chuyển sang một cậu bé khoảng 7 tuổi so với ở Trái Đất, cậu bé đó mặc bộ vest xanh dương với quần short ngắn, đầu đội mũ cao mà tay cầm cây gậy đen, phong cách rất thời thượng mà gương mặt đầy vẻ đẹp trai thu hút nhất là đôi mắt màu xanh blue trong veo đó.

- Cậu ta thuộc lớp khởi đầu giống các em nhưng học ở lớp số 4. Tên cậu ta là Joon cũng mới nhập học năm nay mà thôi. Joon là một đối thủ đáng để các em phải bận tâm, tôi từng xem qua rồi, cậu ta rất mạnh đó.

- Đẹp trai quá đi.

Cô nàng búp bê của lớp mắt dê mê nhìn vào cậu nhóc Joon kia mà say đắm thốt lên làm cả lớp chú ý tới. Lucy nhìn cô nhóc này.

- Dolly, nếu thích cậu ta trực tiếp đi tỏ lộ đừng làm ảnh hưởng tới lớp.

- Vâng ạ.

Dolly liền im lặng. Cả lớp lại xem rất nhiều gương mặt khác và được Lucy chỉ bảo rất nhiều điều cũng như dạy họ cách bộc phát sức mạnh của mình.

Giờ nghỉ trưa, cả bọn kéo nhau đi xuống nhà ăn ở khu tây nằm tách biệt với khu nhà học. Nhà ăn này rất lớn, với hai tầng, tầng một bàn trải dài như bình thường, tầng hai lại lộ thiên và chia thành từng phòng riêng. Thức ăn ở đây luôn được phục vụ theo kiểu buffet cao cấp, nhóm trẻ rất hào hứng chọn món mà ngồi tụ tập ở một bàn nói chuyện với nhau.

Ngay lúc đó cậu nhóc nổi tiếng Joon bước vào nhà ăn tạo ra vụ ầm ĩ rất lớn. Vẻ đẹp của cậu ta khiến cho đám trẻ Trái Đất liền liên tưởng ngay tới Luke-sensei, thầy ấy cũng rất đẹp, đẹp đến mức họ không biết diễn tả bằng ngôn từ nào nữa.

- Joon ngồi chỗ bọn này đi.

- Không Joon cậu nên ngồi đây.

- Joon lại chỗ bọn chị đi.

Những tiếng mời mọc vang lên nhưng Joon chẳng quan tâm, cậu bé cứ vậy bước thẳng. Vừa lúc đó Lucy cũng bước vào nhà ăn, cô không bận tâm tới đám học viên nhìn liếc qua lớp mình một cái rồi trực tiếp bước thẳng về cầu thang để đi lên tầng hai. Cô có hẹn với nhóm sư giả trước đó rồi. Lucy vì đi nhanh không để ý vô tình va phải Joon nhưng cậu ta nhanh tay hơn túm lấy eo của Lucy mà giúp cô không ngã về phía trước. Lucy nhìn thẳng nhóc này nói lời xin lỗi.

- Không để ý, xin lỗi.

Nói rồi Lucy trực tiếp đi lên tầng hai khi đã thấy Teddy đang nhìn xuống rồi. Joon thì đứng đó chăm chú nhìn theo Lucy kia. Lucy rất đẹp, đối với Joon Lucy là cô gái thứ hai khiến cậu nhóc công nhận sau người đó mà thôi.

- Cậu khiến cho thằng nhóc lưu luyến quá rồi đó Lucy.

Teddy mỉm cười mà liếc nhìn Lucy kia. Len ngồi ở sát bên cửa kính nhìn xuống chỗ Joon đang đứng mà có chút dò xét.

- Nghe nói cô cũng đưa cúp nhà sao Lucy?

- Phải, tôi từng hứa với đám ngốc đó sẽ giúp chúng đứng nhất nhưng chưa kịp thực hiện được. Nay tới đây rồi đành giúp chúng một chút.

Lucy mỉm cười rót một chén rượu làm một ngụm. Luke nhìn xuống thằng nhóc được xem là "tình địch" kia.

- Cô tuyệt đối không được phép thích thằng nhóc đó đâu đấy Lucy.

- Tôi cũng không thích cậu chút nào đâu Luke.

Lucy nhếch miệng cười nhìn Luke mặt đang nhăn lại có chút không vui kia. Tuy nhiên cô cũng đang lưu ý thằng nhóc đó. Một cảm giác quen thuộc như đã thấy ở đâu đó rồi mà Lucy không thể nhớ ra được. Nhất là lúc bàn tay ấy chạm vào người của cô, rõ ràng rất quen thuộc mà.

- Hết cơ hội rồi, Joon thích Lucy-sensei mất rồi, còn đâu mong chờ nữa chứ?

Dolly nhìn mọi người mà khóc rống lên không giữ hình tượng gì cả. Bây giờ cả khối khởi đầu đều dồn ầm lên, Joon đang đi loạn khắp nơi tìm kiếm thông tin về Lucy. Chỉ vì cái nhìn đầu tiên đó cậu ta liền cảm nắng cô giáo của họ luôn.

- Haizzz, Lucy-sensei...

Edgar thờ dãi mà nhìn thấy nước mắt của con gái càng khó chịu hơn. Cái lũ quý tộc này cũng thật mê mẩn đi. Jun ngồi bên cạnh có phần suy nghĩ, nếu

cậu nhóc Joon đó thích Lucy-sensei thì chẳng phải sẽ đối đầu với sự phụ của Jun sao? Chuyện này có phần rắc rối rồi đây. Có khi nào Lucy-sensei của họ vì chuyện của Joon mà bị phái nữ của học viện này tẩy chay hay không?

- Lucy-sensei, thân là giáo viên mà lại làm ra vụ náo loạn trong học sinh như vậy sao? Thật là quá mức mất mặt đó, không biết cô đã đi quá lâu để không biết phép tắc của địa ngục hay là nữ hoàng kia dạy dỗ cô không đến nơi đến chốn?

- Thu lại lời nói của cô đi Ai-sensei.

Lucy lạnh lùng nhìn giáo viên Ai-sensei kia mà hai bàn tay nắm chặt lại. Các học sinh khác đi qua đại sảnh đều dừng lại xem cảnh các giáo viên đang quây lại mà đối đầu nhau kia.

- Chẳng lẽ tôi lại nói sai sao? Tôi nghĩ ba mẹ cô cũng từ bỏ cô rồi đó Lucy-sensei.

- Câm miệng lại. Tôi nói cô thu lại lời nói trước đó cơ mà?

Lucy giận giữ hét lên làm rất nhiều người giật mình mà lùi lại vì lúc này sát khí của cô đang bộc phát ghê gớm. Ai-sensei nhìn Lucy nhếch miệng cười, một con nhỏ ngông cuồng.

- Người phải câm miệng là cô đó Lucy-sensei.

- Cô nói gì về tôi thì tôi cũng không quan tâm nhưng nếu cô nói về nữ hoàng như vậy tôi sẽ không bỏ qua đâu.

- Cô sẽ làm gì đây?

Ai-sensei mỉm cười mà cô ta ngay lúc đó vẽ một hình trái tim trong không trung thì hình trái tim màu hồng xuất hiện mà bắn ra những hình nhỏ khác tản về phía Lucy kia. Ngay trong khoảnh khắc những trái tim hồng đó sắp chạm vào Lucy thì một tia sáng từ tay Lucy bắn lên sượt qua cánh tay của Ai-sensei làm áo cô ta bị rách mà một đường máu nhỏ đang rò xuống.

- Mau rút lại lời nói của cô đi Ai-sensei.

- Cô nghĩ được hiệu trưởng và ngài công tước chống lưng cô sẽ lên mặt được sao?

Ai-sensei tức giận mà ngay lúc đó cô ta đã biến đổi. Khi cô ta vừa biến đổi xong thì Lucy đã nhảy lên mà đá văng cô ta bay ra xa. Nhìn Ai-sensei mà ánh mắt Lucy hoàn toàn không có chút thiện ý nào.

- Kẻ nào xem thường nữ hoàng đều sẽ phải chết cho dù đó là ai đi chăng nữa.

- Dừng lại đi Lucy.

Len từ trên lan can vòng cung của tầng 2 nhìn xuống đại sảnh này mà lạnh lùng lên tiếng làm mọi người chú ý tới. Lucy quay lại nhìn Len và rồi xoay người tính rồi đi nhưng Ai-sensei đã đâm xuyên qua bụng Lucy mà ngay sau đó cô ta rút tay lùi lại phía sau. Một lỗ lớn xuất hiện trên bụng Lucy nhưng cô còn chưa quay lại thì Ai-sensei lập tức trợn tròn mắt mà chết ngay lập tức làm nhiều người càng kinh ngạc hơn. Đồng thời Lucy cũng bước về phía trước mà các tế bào đang tự tái tạo lại kia.

- Ngài không nên giết cô ta như vậy Len-sama.

- Kẻ nào dám nói về Lin như vậy kẻ đó sẽ phải chết. Cái chết của cô ta còn rất nhẹ nhàng. Có lẽ ta nên nói với Reiji rằng anh ta nên quản lại người của mình cho tốt. Cuộc đua cúp nhà này ta rất kì vọng vào cô, cô mà lấy nó về.

Len nói rồi lập tức biến mất. Lucy cũng mỉm cười mà đi về phía lớp học của mình. Cái xác kia đang được người khác đem đi. Những người được chứng kiến chuyện này kinh ngạc mà giải tán không dám ở lại. Xem ra khiêu khích những người này chỉ có con đường chết mà thôi. Họ nhận ra rằng những người từ thế giới lạ kia trở về đều rất đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Xuất Thân

- Em lại ở đây sao?

Shin nhìn Lin đang đứng bên cạnh khối băng có chứa lão vĩ nhân mà lẳng lặng chẳng nói gì cả. Shin từ từ tiến tới đứng bên cạnh cô, nơi này rất lạnh lẽo,

cũng khá có cảm giác rùng rợn vì các Thánh Thần ở đây. Lin đột nhiên quay sang ôm lấy Shin.

- Xin ngài đừng làm tổn thương bọn trẻ.

- Tôi sẽ không làm vậy. Em biết tôi rất yêu thương em và con của chúng ta, hai đứa nhóc đó.

Shin cũng đưa tay ôm lấy Lin. Đã lâu lắm rồi bọn họ không có thân thiết với nhau như vậy. Thật rất lâu hần mới lại thấy Lin yếu đuối như thế này.

- Lin, Thánh Thần cuối cùng mà em tạo ra đó sẽ ổn chứ?

- Tôi không biết nữa, tôi không dám chắc.

Lin lắc đầu nhìn Shin, tới địa ngục này cô đã bắt đầu tạo được thêm một Thánh Thần nữa nhưng liệu có hoàn hảo hay không vì Thánh Thần mới này rất khác những Thánh Thần còn lại. Sức mạnh không phải sẽ đột nhiên ở mức độ nào đó mà là từ từ hấp thụ. Chính bản thân Lin cũng mong chờ được chiêm ngưỡng sức mạnh mới nhất của Thánh Thần cuối cùng này.

- Lin, em hãy hứa dù có chuyện gì xảy ra cũng tuyệt đối không được phép rời khỏi tôi.

Nghe Shin nói mà Lin bất giác khựng lại mà không để Shin phát hiện rồi rất nhanh cô liền mỉm cười ngược đầu nhìn Shin.

- Tôi sẽ ở bên ngài. Chúng ta sẽ đoạt lại những gì thuộc về chúng ta.

- Thật là cô bé ngoan.

Shin mỉm cười mà cúi xuống ngậm lấy đôi môi của Lin. Bọn họ cảm thấy lúc này đây là tuyệt vời nhất rồi. Bao thế kỉ qua họ chỉ trông chờ một khoảnh khắc mà bản thân được thả lỏng một chút, không phải suy nghĩ một chút.

Trong căn phòng nghiên cứu, Terra nằm trên giường giữa phòng nhìn Reiji đang đứng bên cạnh kia.

- Ngài đang luyến tiếc sao?

- Ta không luyến tiếc, ta chỉ hận không thể đem Lin trở lại hãm ngục cuối cùng đó một lần nữa.

Reiji mỉm cười đưa tay vén mấy sợi tóc lòa xòa trước mặt Terra kia. Một tay hần đã tạo ra Terra như ngày nay, sức mạnh của Terra cũng do hần trao tặng, hần muốn Terra sẽ giúp hần đem Lin về hãm ngục kia một lần nữa. Terra nhìn Reiji mỉm cười.

- Ngài thật kì lạ. Cảm giác an toàn của ngài đối với nữ hoàng lại là sự đối nghịch.

- Đúng vậy, chỉ khi giam giữ Lin lại ta mới có cảm giác an toàn khi có cô ấy ở bên. Ta không muốn nữ hoàng của ta ở bên cạnh người khác đặc biệt là Shin.

- Đã quá muộn để ngài ngăn cản rồi. Bọn họ có tình cảm với nhau, họ sẽ tiến quân nhanh thôi.

- Người chỉ có nhiệm vụ duy nhất là mang Lin về lại nơi đó.

Reiji nói rồi xoay người rời đi. Terra liền đó nhắm mắt lại, những ống lỵ gắn trên người cô bắt đầu có sự rục rịch. Nhiệm vụ duy nhất của cô sao? Cô có nên cho anh trai của mình biết hay không đây?

Tại lớp 1-S, Lucy ngồi nhìn đám học trò đang tự mình làm thí nghiệm thông qua quyển sách phép kia mà đột nhiên ánh mắt dừng lại ở phía Sakura.

- Sakura đi theo tôi.

Lucy vừa rút lời liền đi về phía cửa. Cả lớp lúc này đều tò mò nhìn Lucy rồi lại nhìn Sakura cũng chẳng hiểu gì bước theo Lucy kia. Sakura theo Lucy tới một căn phòng kì lạ bốn bên đều là cửa sổ, căn phòng này Sakura chưa từng thấy bao giờ, có điểm gì đó rất khó nói.

- Em biết ký ức chết là đồ hiếm rồi chứ?

- Vâng.

- Ngoài khả năng thôi miên ra thì tôi nghĩ em nên tập trung phát triển ký ức chết của mình. Có vẻ một phần trong khả năng của em là nhìn thấu ký ức chết của người khác.

Nghe lời Lucy nói mà lúc này Sakura cũng đã nghiệm ra, cô sức nhớ nhìn Lucy mà tiến lại gần cất tiếng nói.

- Sensei, ngày hôm qua em đã thấy trong ký ức chết của nữ hoàng và người kia.

- Em thấy gì sao?

Lucy cũng cảm thấy tò mò, hôm qua vì có quá nhiều người nên cô mới không muốn Sakura nói hết đặc biệt khi có mặt của vua Reiji và Terra. Sakura gật đầu nhỏ giọng hơn nói với Lucy.

- Ở đó em đã thấy một hệ thống nhà tù rất lớn, nó là hành lang khổng lồ khá giống với lần trước của sensei nhưng toàn là bóng đêm, cứ hai cột trụ một là một song sắt giam những con quái vật hung tàn. Hơn nữa...lúc đi sâu vào trong em đã thấy một nhà giam lớn hơn rất nhiều đã bị phá cửa mà xích cũng đứt nữa, xem ra từng có ai đó bị giam ở đó. Lúc em hôn mê muốn rút lui nhưng lại phát hiện có tiếng cười, em đã đi đến phía cuối hành lang bên trái đó thấy có bóng đèn liên đó có bóng một cô gái tóc rất dài, cô gái đó chỉ tầm độ tuổi ngang với lớp trưởng thành

- Theo như nữ hoàng đã nói ký ức chết đầu tiên là giam giữ ngài ấy vậy thì nhà giam lớn mà em thấy lúc đó chắc chắn từng thuộc về ngài ấy. Còn cô gái đó xem ra không phải bình thường rồi. Nhưng tại sao trong ngục toàn quái vật lại xuất hiện một cô gái?

Lucy nêu ra nghi vấn đến Sakura cũng cảm thấy rõ điều này, cô bé gật gù đầu. Đúng là rất kì lạ chỉ có thể hỏi rõ nữ hoàng may ra mới có đáp án được.

Trên hành lang tiến ra đại sảnh, Lucy và Sakura đang đi liền có một cô gái tóc bạc dài ngang lưng, đôi mắt cũng màu xám bạc rất kì lạ, cô gái này mặc đồng phục của học viện hoàng gia lại có gương mặt đượm buồn kì lạ nữa, cô ta muốn gì đây?

Đột nhiên cô gái cúi đầu làm cho Lucy và Sakura càng không hiểu gì cả thì cô ta liền đưa cho Lucy một viên ngọc màu đen sau đó để lại một câu rồi đi mất.

- Nữ hoàng gửi cho cô.

Lucy và Sakura còn đang ngẩn ngơ thì cô gái đó vừa bước đi vừa biến mất dần dần. Len đứng từ xa híp mắt theo dõi mọi chuyện xảy ra. Cô gái kì lạ kia là ai? Cô ta là tay chân của Lin ở học viện này sao?

- Cô gái đó là ai vậy Tedd?

Len quay sang nhìn Teddy đứng bên cạnh cũng nhìn hết một màn. Teddy lục tìm ký ức sau hàng loạt thông tin đang xẹt qua kia liền nhủ mày.

- Shiro Grays, lớp biến đổi, là một hồi thuật sư, trong thông tin có ghi trẻ mồ côi, không rõ xuất thân chỉ biết từng sống tại rìa lục địa sáng.

- Xem ra con bé đó là người của Lin rồi.

Len nói rồi quay sang nhìn Teddy mỉm cười, đi gặp cô bé này chắc chắn sẽ liên lạc được với Lin thôi.

Một ngày nhàn chán nữa chuẩn bị trôi qua chỉ cách ngày tranh cúp nhà một ngày nữa.

Trên con đường tối dài hun hút, Lin một mình bước từng bước chậm rãi đi về phía cuối hành lang nơi ánh đèn vàng hắt ra cùng với một bóng người kia. Cô sẽ không để Nicolas và Shu tới được nơi này, bé con Sakura kia cũng phải cẩn thận một chút. Ngay đến Shin và lão vĩ nhân kia cô cũng đã giấu giếm rất nhiều chỉ vì bảo vệ một chút cuộc sống của cô hiện tại.

Dừng lại trước mặt người con gái với mái tóc đen xoắn gọn sóng dài đến gót chân kia mà trên người mặc bộ váy đầm đơn giản màu đen rất mỏng manh, chân tay cô ta đang bị trói chặt bằng những dây xích đen cồng kềnh, cô ta đang ngồi trên chiếc ghế gỗ bồng ngược mặt lên nhìn Lin mà nở nụ cười khiêu khích rồi cất giọng nói khàn khàn của cô ta do nhiều ngày không ăn uống đầy đủ.

- Nữ hoàng lục địa bóng đêm, thật lâu cô mới tới thăm hỏi tôi như vậy. Mới hôm qua thôi tôi đã ngủ được mùi trẻ con hiếu kì tới đây, cô lại để kẻ khác khám phá ra bí mật kinh khủng của mình vậy sao?

Cô gái này rất xinh đẹp, cô ta đẹp hơn Lin đến vài phần, tuy rất tiêu tụy vì không được chăm sóc tốt nhưng tuyệt không giảm mất khí thế của cô ta. Lin nhìn cô ta mà tay gắt gao nắm chặt khiến móng tay ghim vào da thịt đến ứa máu chảy cả ra sàn nhà. Nhìn Lin mà cô ta cười rất lớn rất hả hê.

- Bọn chúng luôn nghĩ cô rất cao đẹp nhưng có nghĩ tới cô lại hèn hạ thế nào hay không? Để được trả thù Vua Bóng Đêm và lão vĩ nhân đã giết chết phụ vương và mẫu hậu của cô mà cô đã đầu thai vào con gái của nhà công tước. Cô tiếp cận bọn họ chỉ để cuối cùng đâm nhát dao chí mạng vậy sao? Việc lão vĩ nhân đó ngủ giấc dài chẳng phải một tay do cô tạo ra sao? Để có thể sống mãi cô không tiếc ép buộc lấy sức mạnh Thánh Thần từ tôi nhỉ?

- Cảm miệng lại đi.

Lin tức giận gằn lên từng chữ nhưng người kia hiển nhiên không bận tâm cô có tức giận hay vui vẻ. Cô ta càng cười lớn vui vẻ.

- Cô không muốn nghe sao nữ hoàng? Tôi là Thánh Thần đầu tiên xuất hiện, là do lão vĩ nhân đó tạo ra nhưng cô lại bí mật cướp đi giam tôi trong chính ngục tù của ông ấy, giam giữ tôi ngay bên cạnh Vua Bóng Đêm hàng ngàn năm, hàng vạn năm. Cô có thấy vừa lòng với mọi việc chứ? Chẳng phải mọi thứ đang diễn ra như ý cô sao?

- Người tốt nhất im miệng đi.

- À, tôi biết rồi. Chẳng lẽ cô lại yêu kẻ thù của mình sao nữ hoàng?

Cô gái đó vừa rút lời liền đó Lin liền thoáng chấn động đứng không vững. Cô ta nói trúng sâu thẳm nhất của cô rồi. Có lẽ cô ta đúng, cô rung động mất rồi, cô lại đi yêu kẻ thù của mình rồi.

- Tình yêu. Phải làm sao đây nữ hoàng? Tôi muốn xem xem cuối cùng cô có thể xuống tay hay không. Tôi cũng muốn nhắc nhở cô nữ hoàng, thời gian của cô không còn nhiều đâu, khi tôi rút cạn sinh lực cũng là lúc các Thánh Thần liền ngắt kết nối và bản thân cô cũng cùng chìm vào giấc ngủ với bọn tôi. Hãy tận dụng khoảng thời gian cuối cùng của mình mà làm những gì cô muốn đi hahahaha...

Tiếng cười đó vang vọng trong đầu Lin, cô xoay người rời khỏi đây mà cả người thoáng run rẩy. Hai tay của cô không tự chủ nắm chặt lại. Đám quái vật đang ngủ ngừ thấy mùi máu liền đó tỉnh giấc mà không ngừng phá cửa sắt muốn thoát ra kia. Xem ra cô đã trì hoãn quá lâu rồi, phải nhanh lên trước khi cô chìm vào giấc ngủ vĩnh hằng như những gì Thánh Thần đó nói.

Ánh sáng phía ranh giới đang nhạt dần dần, Lin ngồi ở một chiếc ghế dài nhìn về phía đó, phải đẩy nhanh chuyện này một cách khôn khéo nếu không sẽ tổn thương Shu và Nicolas của cô.

- Mẹ.

Nicolas tiến tới ngồi xuống bên cạnh Lin nhìn mẹ mình mỉm cười mà ôm lấy cánh tay cô. Lin xoa đầu đứa con này mà mỉm cười dịu dàng.

- Nicolas mẹ muốn cho con biết một sự thật.

- Sự thật?

Nicolas không hiểu nhú mày nhìn Lin. Còn chuyện gì mà Nicolas chưa biết sao? Nhưng tại sao tới bây giờ mẹ mới nói?

- Đó là về sự xuất thân của con. Con thực sự không hẳn do mẹ tạo ra. Nicolas con cũng giống như một Thánh Thần vậy, con tồn tại từ rất lâu rồi chỉ là mẹ đã giữ con quá lâu trong không gian mẹ tạo ra. Mẹ xin lỗi con.

- Chuyện đó có quan trọng sao?

Nicolas nhìn Lin có chút thắc mắc. Đối với Nicolas thì Lin còn quan trọng hơn cả mẹ Anna và Lucy-sensei nên cho dù có xuất thân thế nào với Nicolas cũng không còn đáng chú ý nữa.

- Chuyện đó rất quan trọng. Bởi vì con cũng tương tự một Thánh Thần cho nên có thể cả hai mẹ con ta sẽ phải chìm vào giấc ngủ vĩnh hằng.

- Vậy con sẽ theo mẹ. Cho dù chúng ta có chìm vào giấc ngủ không tỉnh lại nữa cũng không sao cả.

- Nicolas.

Lin ôm lấy đứa trẻ này vào lòng mà mỉm cười nhưng ánh mắt hoàn toàn là lạnh lẽo khó hiểu. Từ đằng xa ai đó đã theo dõi toàn bộ mọi chuyện từ đầu tới cuối. Thật là thú vị.

---

kill cứ thấy vui là được rồi >< chỉ là sắp tới phải hoãn bộ này một chút vì chi cũng gặp chút trục trặc nhỏ, sẽ cố gắng trở lại nhanh nhất với các nàng ^_^

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Giải Thoát

Tiếng bước chân nhẹ nhàng vang lên, vẫn là không gian tăm tối của "địa ngục" ký ức chết đó. Cô gái tóc dài kì lạ kia ngược lên nhìn kẻ lạ mặt mà cô ta đã sớm ngừ ra đó không phải mùi của Lin. Nhưng mà mùi này lại là....

- Thật không nghĩ em lại là người bị Lin giam giữ ở đây Rin.

Shin mỉm cười nhìn người con gái đầu tiên đến bên hắn, còn là vị hôn thê của hắn cùng hắn tham gia trận chiến năm đó. Qua cuộc nói chuyện của mẹ con Lin và Nicolas thì Shin đã biết Lin muốn ám chỉ tới điều gì cho nên hắn đã rất nghi ngờ. Mà gần đây cô rất hay chú ý tới ký ức chết cho nên hắn muốn đến thăm dạo một lần xem xem cuối cùng là cô có dấu mọi người cái gì hay không.

- Shin...anh không hỏi em lí do sao?

- Anh không muốn biết chuyện đó Rin. Nhưng nếu em muốn ra khỏi đây anh sẽ làm.

Shin nhìn Rin mà tiến về phía cô nhưng ngay lúc đó một bức màn vô hình ngăn cản hẳn lại. Xem ra Lin đã lường trước được chuyện này rồi. Rin nhìn về phía Shin.

- Cô ấy không phải người bình thường. Anh còn nhớ lần đó khi anh tiến vào trong cung điện chứ? Vua Shera đã được em trai song sinh của mình là Shura thể chỗ chết, ngay cả hoàng hậu cũng là vợ của Shura.

- Tất nhiên là anh vẫn nhớ, nó chỉ như vừa mới hôm qua.

Shin mỉm cười, cũng vì chuyện này mà mới có Reiji như ngày hôm nay chứ. Nhưng chuyện này liên quan gì sao? Chẳng lẽ lại là...

- Anh nghĩ ra rồi đó Shin. Lin là con gái của Shura, anh không để ý tên con trai của mình và Lin sao?

- Chuyện đó là sao?

- Lin đã chứng kiến anh giết ba mẹ của cô ấy cho nên cô ấy thù hận anh cùng lão vĩ nhân. Cô ấy để có thể sống sót trả thù anh mà thực hiện tà thuật cấm. Có thể hiểu rằng cô ấy liên tục sống nhờ trong bào thai của người khác mà cuối cùng đó là nhà công tước. Tuy nhiên yếu điểm lại là phải qua giai đoạn khởi đầu cô ấy mới nhớ được toàn bộ mọi chuyện.

Rin mỉm cười nhìn Shin rồi lại nhìn xuống xích ở cổ tay mình. Mọi chuyện sẽ đi đến đâu đây? Cô thực sự mong đợi chuyện này sẽ đi tới đâu.

- Shin, cô ấy sẽ giết anh hay là không đây? Lão vĩ nhân đang chìm vào giấc ngủ là do cô ấy làm ra. Những Thánh Thần đó không phải là đang duy trì sự sống cho ông ấy mà ngược lại, những Thánh Thần đó đang hút đi sức mạnh mà khiến ông ấy càng ngủ sâu hơn. Em mong rằng anh hãy suy nghĩ thấu đáo.

- Anh sẽ đưa em ra Rin.

Shin nói rồi hẳn đưa tay chạm vào màn chắn vô hình đó mà ngay tức khắc màn chắn đó bị thiêu đốt dần. Shin tiến tới giật phăng những sợi xích đang giam giữ Rin bấy lâu kia. Trong khoảnh khắc đó Lin đang đứng từ trên đỉnh của lầu đài đen một mình bỗng dung ôm lấy ngực trái ngã khuỵu tại chỗ.

Không thể nào, sao lại có chuyện này?

- Ba, ba đi đâu vậy? Mẹ đã, mẹ đã bị rơi xuống từ trên đỉnh của lầu đài.

Shu và Nicolas đồng loạt chạy vội tới chỗ Shin mà báo cho ba mình biết trong khi cùng tò mò về người phụ nữ kì lạ với mái tóc rất dài, rất đặc biệt kia đi theo ba. Nghe hai đứa nhóc nói vậy mà cả Shin và Rin đều rất nhanh đi xem Lin đã được hai đứa nhóc kia mang về phòng.

Bước vào phòng, nhìn Lin đang nằm trên giường mà toàn bộ làn khói bóng đêm đang vây lấy cô kia, làn khói đó đang tái tạo lại các vết thương từng chút một trong khi đôi mắt Lin vẫn mở lớn nhìn thẳng lên trần nhà.

- Đừng qua đây.

Lin đột nhiên lên tiếng khiến cho Shin phải dừng bước. Nicolas và Shu đứng phía sau không dám tiến lại gần. Làn khói đen đó đang tiếp tục lan rộng ra khắp giường mà cả ra sàn nhà rồi dừng lại trước khi chạm tới Shin, nó đang cố tạo ra một vạch ngăn cách.

- Nếu đã rõ chân tướng thì tôi và ngài nên ngã bài, chúng ta là kẻ thù. Cô ta chắc đã nói hết với ngài rồi. Tôi không muốn gì hơn là mong ngài hãy giữ lời hứa đó với tôi.

Lin tiếp tục nói nhưng không hề nhìn họ. Shin hiểu cô đang muốn nói đến việc bảo vệ Shu và Nicolas. Ngay lúc đó Lin đang chìm dần rồi cứ vậy chìm dần vào trong làn khói đen đó mà biến mất. Làn khói đen đó cũng thu lại phía Lin mà mọi thứ cứ như chưa từng tồn tại. Lin đã đi đâu?

- Mẹ ơi.

Shu và Nicolas đồng thanh lên tiếng khi mẹ của họ đi đâu rồi và có vẻ ba mẹ cãi nhau. Chẳng lẽ là vì cô gái tóc đen kia? Shu và Nicolas đồng loạt ngược lên nhìn cô gái kia, cả hai anh em xem ra rất ấn ý với nhau.

Học viện hoàng gia, lớp 1-S.

- Chúng ta còn ngày hôm nay trước cuộc đua cúp nhà ngày mai. Tất cả hãy cố gắng theo cường độ luyện tập mà tôi đưa ra.

Lucy nói rồi ngồi ở chỗ của mình theo dõi đám nhóc đang chăm chỉ luyện tập kia. Ngày hôm qua khi về phòng cô cùng đám nhóc đã xem hòn ngọc đen đó, là tin nhắn của nữ hoàng gửi cho Sakura giúp cô nhóc tìm ra không gian ký ức chết cho riêng mình. Lucy cũng đã dựa vào đó mà hướng dẫn tận tình cho Sakura rất nhiều, nếu thành công thì sẽ là lợi thế "sân nhà" cho đám nhóc lớp 1-S.

- Lucy-sensei, có người tìm cô nói rằng đợi cô ở căn phòng kín.

Một học viên lớp trưởng thành mở cửa thông báo với Lucy rồi nhanh chóng rời khỏi. Nhìn cả lớp một lượt rồi Lucy cũng nhanh chóng đến căn phòng bốn khung cửa sổ mà hôm qua cô mới đưa Sakura tới kia. Đó là một căn phòng mà không một ai bên ngoài biết được bên trong đang diễn ra điều gì cũng không thể phá được cho nên rất an toàn.

- Cô là...

Lucy tò mò nhìn một cô gái tầm tuổi mình đang mặc áo choàng đen kìa mà tiến tới nhẹ nhàng. Cô gái đó đột nhiên quay lại nhưng mang mặt nạ bóng đêm nửa gương mặt bên trái, bên phải lộ ra là một nhan sắc không thua kém ai.

- Lucy.

Người lạ này vừa cất tiếng thì Lucy liền nhận ra đây là một thể thân của nữ hoàng. Cô vội vàng tiến tới trước mặt thể thân này mà cúi đầu chào sau đó đứng thẳng.

- Nữ hoàng sao người lại tới đây?

- Em còn triệu hồi được mama chứ?

Thể thân đó đặt câu hỏi mà không trả lời câu hỏi của Lucy. Nghe thấy vậy Lucy liền kinh ngạc thử triệu hồi sứ giả ánh sáng nhưng là không được. Chuyện này là sao đây? Thể thân kia mỉm cười nhìn Lucy.

- Cô ta quay trở lại rồi cho nên mama cũng đã quay trở lại với chủ nhân đích thực của mình.

- Chủ nhân đích thực?

Lucy nhũn mày không hiểu gì cả, cô từng biết mama đã phục tùng một vài chủ nhân mạnh hơn cô rất nhiều trước đó nhưng.. Thể thân kia đưa tay nắm lấy bàn tay của Lucy.

- Đừng lo gì cả Lucy ta đến đây là mang quà tới cho em. Chỉ có bóng đêm mới nuốt chửng được ánh sáng đó là đạo lý muôn thuở rồi.

Thể thân vừa rút lời buông tay Lucy ra mà ngay lúc đó Lucy nắm chặt vật gì đó trong tay mình cùng nở nụ cười khó đoán. Lucy nhìn Thể Thân này.

- Nữ hoàng, đã xảy ra chuyện gì sao?

- Em không cần lo lắng, xung quanh đây có rất nhiều tai mắt của ta. Món quà ta cho em ta mong em sử dụng nó hợp lý.

- Vâng.

- Chúc em may mắn trong cuộc tranh cúp nhà ngày mai, ta cũng sẽ đến đó xem.

Thể thân đó nói rồi liền biến mất trong làn khói đen. Lucy đứng đó cúi đầu đợi khói tan hết rồi mới xoay người rời khỏi căn phòng. Chủ nhân đích thực kìa cô không biết là ai nhưng món quà mới này là ngoài sức tưởng tượng của cô. Xem ra nữ hoàng đã thực sự có chuyện gì đó xảy ra rồi.

Phía sau học viện, trong một góc hẻm vắng, thể thân của Lin đang đứng chống tay vào tường mà đưa tay ôm lấy ngực trái. Sức mạnh của cô đang dao động, xem ra bọn họ đã động tới Thánh Thần rồi. Bỗng dưng một bóng bạc nhỏ bé xuất hiện phía sau mà đưa tay phải lên trước ngực cúi chào thể thân.

- Nữ hoàng người tới rồi.

- Shiro, mau khuếch đại phòng thủ lên, bọn họ đang động tới Thánh Thần.

Thể thân vừa rút lời Shiro với đôi mắt u tối liền đó tiến lên đưa ngón trỏ và ngón giữa ở bàn tay phải chạm vào con mắt bên mặt nạ khói đen của thể thân sau đó lăm bầm mà đôi mắt khép lại. Ngay lập tức chỗ đứng của hai người tạo ra một hồi rung chấn, phía căn phòng đó ở lâu đài đen cũng lập tức chấn động theo. Nhóm của Shin và Rin cùng hai nhóc kia nhìn các Thánh Thần này và những sợi xích đang rung lên mà nghe nguyễn loạn xạ như sinh vật sống.

- Có người đang tạo màn chắn bảo vệ Thánh Thần, chúng ta không rút được sức mạnh nữa.

- Cô đã làm gì Thánh Thần của mẹ vậy?

Shu nhìn các Thánh Thần rồi lại nhìn Rin. Đang xảy ra chuyện gì vậy chứ? Nicolas đứng phía sau đưa tay phải lên chạm vào ngực trái của mình. Cái gì thế này? Ngực của Nicolas như bị đè nén xuống vậy mà toàn bộ cơ thể như được một luồng sức mạnh tươi trẻ chạy liên tục mang đến một sự "hồi sinh" lạ thường.

- Hồi thuật của người rất tốt.

- Điều là nhờ vào người.

- Người biết phải làm gì rồi chứ?

- Vâng.

Shiro nói rồi lại đưa tay phải lên trước ngực cúi chào rồi lập tức biến mất. Thể thân của Lin ngay lúc đó được làn khói đen vờn quanh mà bao trùm toàn bộ sau đó cô lập tức biến đổi thành người khác.

Hồ sao, nằm ở một khu tách biệt không quá xa học viện chính, cô gái với mái tóc đỏ rực đang đứng bên bờ hồ, cô mặc trang phục ống tay dài mà hai tay đút vào trong ống áo che lại, đôi mắt cô vô hồn nhìn chăm chăm xuống mặt hồ phẳng lặng.

- Phải làm sao đây?

Nói rồi cô gái tóc đỏ liền đó bước xuống hồ cứ vậy đi ra giữa hồ mà toàn thân ngập chìm trong nước. Một sức mạnh liền đó phát sáng thổi bay mái tóc đỏ đó lên cũng như cuốn dòng nước thành một vòng xoắn quanh cô gái đó. Từ trên bầu trời ngay phía trên đầu của cô gái đó là một vòng tròn ma pháp màu đen xuất hiện. Một người con trai phương tây quen thuộc cùng một cô gái cũng rất quen thuộc với ngoại hình có điểm giống nhau xuất hiện từ vòng tròn ma pháp đó. Rất nhanh cô gái kia liền tiến lên bờ cũng là lúc nước lại hạ xuống trở về về bình lặng vốn có, hai người mới vừa xuất hiện kia lập tức xuất hiện trước mặt người con gái tóc đỏ này rồi cùng lúc quỳ xuống trước mặt cô với tay phải để trước ngực.

Sự xuất hiện của những nhân vật không thể ngờ tới sẽ đưa cuộc chiến tới đâu đây?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Giải Thoát 2

- Sư phụ.

- Nữ hoàng.

Hai người một nam một nữ đồng loạt lên tiếng. Cô gái tóc đỏ mỉm cười liền đó bỏ mũ áo choàng xuống. Một ngoại hình quen thuộc nhưng gương mặt xa lạ này là sao? Lin nhìn hai người vừa xuất hiện kia.

- Đứng lên đi.

- Sư phụ sao người lại mang gương mặt này?

Kujo, anh chàng tóc vàng tưởng như đã chết trong trận chiến đó nhìn Lin với ánh mắt thất sắc. Kawachi đứng bên cạnh Kujo cũng không dấu nổi sự tò mò này. Lin nhìn bọn họ rồi lại xoay người nhìn về phía mặt hồ.

- Kujo, rất cảm ơn cậu đã tới nơi này với ta. Ngài ấy đã phát hiện ra rồi cho nên chúng ta phải tự mình hành động thôi.

- Vậy hiện tại...????

Kawachi nhìn Lin thất sắc, hiện tại tình hình các phe phái thế nào rồi? Cuộc chiến sẽ bùng nổ ra sao đây? Lin vẫn là yên lặng thật lâu rồi đột nhiên lên tiếng.

- Sẽ vẫn là cuộc chiến hai chiều chỉ là chúng ta ngồi xem thôi. Gương mặt của Lin đã bị hủy hoại rồi, ta chỉ còn cách sống nhờ dưới thân phận của kẻ khác thôi. Kujo, ta muốn cậu hãy thay thế Saoru để có thể sử dụng được ký ức chết.

- Nó sẽ không chọn thuộc hạ sư phụ. Ký ức chết không phải ai muốn cũng điều khiển được.

Kujo cúi đầu thành thực lên tiếng. Kujo chính là môn đệ duy nhất của Lin tại trái đất, cậu ta tiếp cận được với Lucy cũng là một màn do chính Lin tạo ra. Hơn nữa Kujo lại là ông cố của Kawachi, mà bản thân Kawachi là được Lin nuôi dạy và truyền cho cô một vài loại phép thuật lạ mặc dù không công nhận Kawachi là môn đệ của mình như đối với Kujo. Và chuyện này ngoài Shin với Len ra thì chẳng ai biết.

- Sư phụ, người có nghĩ thứ hắc ám của Saoru đó là...

- Của ngài ấy. Saoru từng là học trò của ngài ấy cùng với lão đệ học thuật đó. Bọn họ đã theo ngài ấy từ những ngày hắc ám sư bị đánh sập trên hòn đảo đó. Hiện nay Rin đã được giải thoát, cô ta sẽ nhanh chóng tìm ra chúng ta thôi cho nên đến lúc đó hai người tách ra hành động đừng đi theo ta.

- Thuộc hạ có đem theo quà cho người.

Kujo nói rồi tiến tới trước mặt Lin mà đưa hai tay ôm lấy gương mặt mới này của Lin rồi đặt lên môi cô một nụ hôn. Thông qua nụ hôn đó Kujo đã chuyển cho sư phụ mình món quà mới lạ kia.

- Mong người có thể kéo dài hơn sư phụ.

- Đi đi.

Lin phát tay thì cả hai người kia liền biến mất. Kawachi cũng liền đó bị biến đổi ép ngược trở lại giai đoạn xấp xỉ Lucy. Sự biến đổi này thật nhanh chóng vì cô không còn ở gần Lin nữa.

- Aya xin em hãy dừng lại đi, người cuối cùng chịu tổn thương chính là em đó Aya, hãy cùng nhau quay về nhà thôi Aya.

Một giọng nói vang lên trong không gian tĩnh lặng có thể nghe thấy tiếng lá rơi này. Lin không hề quay lại mà vẫn đứng như vậy trước hồ sao. Một bóng người nhỏ bé mặc trang phục kimono cách điệu chỉ dài đến ngang đùi, mái tóc đỏ đặc biệt buộc hai bên cùng với đôi guốc có gắn chuông kia rất là thu hút. Cô gái lạ mặt tầm tuổi 16 này đang đứng bên gốc cây, một tay chạm vào thân cây một tay buông xuôi theo thân người mà ống tay áo quá dài che khuất. Hai người họ không ai có ý định tiến lại phía nhau mà chỉ đứng yên đó.

- Em xin lỗi Yami, chỉ một chút nữa thôi em sẽ quay về cùng chị.

- Aya, các sứ giả sẽ giết chết em mất. Em đã phạm vào quy luật của họ. Chị không muốn thấy em chết.

- Em sẽ không chết, em chỉ là ngủ một giấc thôi Yami.

Lin nói rồi xoay người lại nhìn người con gái mặc kimono kia. Bọn họ bốn mắt nhìn nhau mà hai gương mặt chẳng khác nhau một chút nào cả. Lin đột nhiên tiến lên một bước sau đó lại chột đứng yên không bước tiếp nữa.

- Yami...em sẽ đưa chị ra khỏi đó.

- Aya, em không cần phải quá cố gắng đâu.

Cô gái kia nói rồi lập tức biến mất. Ở phía lục địa tối, Lin dùng dịch chuyển không gian mà tới được căn phòng Thánh Thần một cách nhanh chóng, nhìn một lượt này Lin mỉm cười rồi rất nhanh cô tiến tới một Thánh Thần mà đưa tay lên chạm vào gương mặt ấy.

- Cùng nhau thức dậy rồi rời khỏi đây nào.

Lin vừa rút lời đồng loạt hàng trăm các Thánh Thần này cùng mở mắt, là một đôi mắt xám bạc giống y hệt Rin, bọn họ cùng nhau nhìn về phía Lin mà những sợi xích kết nối kia cũng tự dừng đứt hết giải thoát cho họ. Tất cả các Thánh Thần đứng theo hàng cùng lúc đi theo nhịp đều đều bước vào cánh cửa không gian Lin đã mở sẵn cho họ.

Khi các Thánh Thần rời khỏi, Lin nhìn chăm chăm vào những sợi xích còn lại vẫn đang nối với khối băng kia, cô tiến tới đi một vòng xung quanh khối băng mà ngón tay nhẹ nhàng chạm vào mặt băng.

- Nếu như ông ngăn chặn ngài ấy trước khi ngài ấy giết gia đình tôi thì thật tốt. Phải chứng kiến ba mẹ mình chết một cách đau đớn như vậy làm sao tôi có thể không đau chứ? Tôi rất muốn trả thù nhưng mà bây giờ không thể nữa rồi, đến cuối cùng điều duy nhất tôi muốn làm là giúp Yami thoát khỏi địa ngục lạnh lẽo đó mà cho dù có phải đánh đổi bằng giấc ngủ vĩnh hằng tôi cũng cam lòng. Xin hãy nhớ cho, tôi không thua các người mà là tôi nhường lại bước này cho các người.

Nói rồi Lin xoay người đi vào cánh cổng đó mà biến mất hoàn toàn. Cả căn phòng lớn lúc này chỉ còn lại khối băng chứa lão vĩ nhân bên trong.

Trước một vùng đất toàn tuyết bao quanh này, Lin đã khoác trên mình chiếc áo lông thú màu trắng khá ấm áp, cô dẫn đầu đoàn Thánh Thần của mình vượt qua vùng đất để tới được lâu đài băng giá vĩnh cửu cứu lấy Yami.

- Cô giám đặt chân tới vùng đất của ta sao công chúa Aya?

Một giọng nói vang lên kèm theo đó là những bông tuyết đang rơi kia cứ thế kết tinh thành hình một cô gái rồi lại biến mất rồi lại kết tinh xung quanh trước mặt Lin. Lin biết người đó là ai và lãnh địa này là của ai nhưng Yami đang ở đây cùng với cô gái này và anh trai của cô ta.

- Cô biết chị gái tôi cũng gặp trường hợp tương tự anh trai cô mà công chúa Annie. Tôi chỉ tới vùng đất này để đem chị gái tôi trở lại.

- Nơi này sắp xảy ra chiến loạn rồi. Nếu đã đến hãy mang cô ta quay trở về thế giới của cô Aya.

Giọng nói đó có phần cao hơn hẳn, hiển nhiên Annie không hề thích sự hiện diện của Lin. Lin cùng đội quân Thánh Thần của mình cứ vậy tiến về phía trước.

- Bọn họ muốn đánh phá vùng đất tuyết của cô để tới được vùng đất thánh bên kia sao Annie?

- Tôi sẽ không để họ làm vậy, ít nhất tôi sẽ bảo vệ anh trai mình trước lúc đó.

- Tôi rất muốn giúp cô nhưng xem ra không được rồi. Khi đem Yami đi tôi hứa sẽ đóng cổng vĩnh viễn để không ai làm phiền được cô Annie.

- Aya, đừng bao giờ quay trở lại nơi này, hãy tự mình chìm vào chính giấc ngủ của cô.

Ngay lúc đó những kết tinh tuyết cũng biến mất. Lin biết rằng Annie đã rời khỏi, cô ấy là công chúa của vương quốc quyền lực nhất phía thế giới này.

Anh trai của cô ấy là thái tử Andy, đáng lẽ Andy đã có thể là người thừa kế hợp pháp nhưng đột nhiên một ngày Annie tìm được xác anh trai mình lạnh ngắt bên vùng đất tuyết cách xa lâu đài kia. Không chấp nhận được cái chết bất ngờ của người anh trai mà mình yêu quý cho nên Annie đã đóng băng chính anh trai mình lại để có thể duy trì trạng thái cuối cùng này với hy vọng tìm được phương thuốc cứu anh trai trong khi một mặt vẫn phải chiến đấu để bảo vệ vương vị công chúa cuối cùng của mình trong vương quốc. Lin biết Annie rất mạnh nhưng có điều gì đó đang khiến cô ấy do dự trước sự lựa chọn. Bản thân Lin rất muốn tới vùng đất thánh trong truyền thuyết kia nhưng cô biết mình không được phép vì cô không phải cư dân của thế giới này. Annie nhượng bộ cô đã là cả một sự ưu ái rồi.

Đem theo khối băng vĩnh cửu giam giữ Yami hàng ngàn năm lạnh giá kia trở về địa ngục, Lin tiến tới ôm lấy khối băng kia.

- Yami, em sẽ đưa chị ra ngoài.

Vừa rút lời Lin lùi lại, cô nằm trên một chiếc giường băng bên cạnh khối băng chứa Yami kia. Chỉ có cách duy nhất giải thoát là phá vỡ băng bằng sức mạnh cực đại nhưng cần một thể thân hoàn hảo để làm yếu đi băng vĩnh cửu. Nếu có thể Annie là người duy nhất phá băng mà không tổn hại gì nhưng lúc này đây cô không thể cầu xin được điều gì từ Annie.

- Dừng lại đi Aya em sẽ không ra ngoài được nữa đâu.

- Em sẽ không sao. Shiro vẫn còn ở ngoài đó nên chị đừng lo, chỉ cần chị trở thành thể thân hoàn hảo của em là được. Hãy chấm dứt mọi chuyện rồi cùng nhau trở về nhà.

Lin mỉm cười mà nhắm mắt lại, cô gái mặc kimono kia cầm lạnh đứng đó trong khi các Thánh Thần đi xuyên qua người cô ta mà tiến tới vây kín hai người là Lin và Yami đang ở trong khối băng kia. Sức mạnh bao năm qua của các Thánh Thần lúc này đều phục vụ vào mục đích phá băng. Đây là nhiệm vụ cuối cùng của họ.

Ánh sáng giống như hiện tượng cực quang ở trái đất nhưng là chỉ có duy nhất một màu đỏ và xanh băng quấn lấy nhau đang đầy ở phía chân trời của điện thờ các sứ giả chỉ có một không gian đại sảnh lớn duy nhất. Trong đại điện duy nhất này, khối băng đã tan chảy, Yami mặc bộ kimono ngồi dậy mà nhìn sang bên cạnh. Các Thánh Thần đã biến mất mà thay vào đó là những linh hồn xanh đang bám lấy chiếc giường băng của Lin mà tạo thành một khối kì dị không thấy rõ Lin đang ở đâu. Yami bước xuống khỏi khối băng, cô đưa tay lên muốn chạm vào khối kì dị bên cạnh nhưng lại dừng lại.

- Aya, chị sẽ tới với em nhanh thôi.

Yami nói rồi theo làn gió lạnh biến mất chỉ để lại những bông tuyết vương nhẹ nơi mặt đất. Lúc này một thân ảnh nhỏ bé từ cửa chính đại điện bước vào, Nicolas từ từ tiến về phía khối kì dị kia.

- Mẹ...

- Nicolas...

Một giọng nói khó khăn vang lên cùng với đó từ trong khối kì dị là một cánh tay đang thò ra hướng về phía Nicolas. Nhìn thấy cánh tay này Nicolas nhanh chân tiến tới nắm lấy.

- Mẹ, con sẽ cứu mẹ ra, xin hãy đợi con.

- Nicolas...chỉ còn lại bốn Thánh Thần nữa mà thôi. Rin, Shiro, con và ...

Lin còn chưa rút lời thì cánh tay của cô đã bị những linh hồn Thánh Thần hóa thành nuốt trọn trở lại. Nicolas không hiểu gì cả nhìn chăm chăm vào khối kì dị. Bốn Thánh Thần là sao? Ai là Rin? Ai là Shiro? Và cả bản thân Nicolas cũng là Thánh Thần? Vậy còn người nữa là ai? Còn Thánh Thần nào không ảnh hưởng chung tới việc này nữa?

- Mẹ, nhất định con sẽ quay lại đây, mẹ đừng lo con đã dựng pháp chú bảo vệ mà mẹ dạy con rồi. Đợi con trở lại nhé mẹ.

Nicolas nói rồi lập tức chạy đi. Bóng dáng cậu bé khuất dần cũng là lúc một nhóm người mặc áo choàng đen với hoa ăn màu trắng xuất hiện, nhóm người đó đứng xung quanh khối kì dị của Lin.

- Cuối cùng cô ta cũng bị trừng phạt.

- Kẻ làm trái quy luật phải trả giá.

- Sẽ không một ai mạng được cô ta ra khỏi nơi này.

Những người đó nói rồi cùng nhau biến mất cũng là lúc bức màn khói đen xuất hiện bảo vệ hoàn toàn khối kì dị đó. Mọi chuyện đi về đâu đây.

---

kid: chi kết hợp VÙNG ĐẤT THÁNH của kid vào bộ này nè doll ><

Chương 51: Cuộc Đua Cúp Nhà

- Lucy-sensei, phía bên kia chẳng phải Hideo và James hay sao?

Monica nhìn về phía lớp biến đổi lên tiếng thắc mắc thì mọi người cũng nhìn theo. Lucy gật đầu thay cho câu trả lời. Nếu không phải Terra quá chú trọng đến Lucy thì cô cũng đã thuộc lớp biến đổi như họ rồi. Thật may là vẫn được làm giáo viên của đám nhóc này.

- Cả lớp, hãy nhớ kỹ bình tĩnh để phán đoán thật chuẩn mọi chuyện. Nhớ là đừng có vội vàng và kích động.

Lucy nhắc nhở đám nhóc này, cả lớp quân số còn chưa nổi 20 đứa như lúc còn ở trái đất kia. Tuy nhiên đội hình này không tệ vì sức mạnh của bọn trẻ có thể hỗ trợ lẫn nhau.

Hiện tại ở trong khu vực sân lớn ở trung tâm học viện chẳng khác sân vận động là bao nhưng lớn hơn rất nhiều. Phía khán đài có những dãy ghế hình vòng cung cao dần, phía dưới sân là một đấu trường lớn với những không gian mô phỏng khác nhau cứ liên tục xuất hiện. Các lớp khác cũng đã có mặt, phần lớn là những lớp tham gia đua cúp nhà còn những lớp khác ngồi xem.

Phía trên chỗ ngồi của trọng tài và các thầy cô cấp cao cùng các nhân vật có tiếng, Len và Teddy ngồi cùng nhau nhìn về hướng Lucy và lớp biến đổi mà cả Luke, Hideo và James tham gia kia. Năm nay cuộc đua cúp nhà sẽ thực sự ấn tượng đây.

- Bệ hạ.

Terra lên tiếng đầu tiên thì mọi người cùng cúi chào Reiji vừa bước tới kia. Thật là kì lạ vì năm nay lại có vua địa ngục tới thưởng thức cuộc đua này. Trước cái gật đầu của Teddy thì bên phía trọng tài cũng bắt đầu phát biểu để chuẩn bị bắt đầu.

- Trước tiên, giáo viên chủ nhiệm sẽ lên nhận thẻ thi đấu về cho lớp mình.

Tiếng trọng tài vừa dứt thì phía sân đấu dừng lại ở không gian bãi cát bình thường nhất mà các giáo viên cũng lần lượt đi về phía trung tâm của sân. Lucy một mình từ từ đi về phía nhóm người nhanh chân hơn kia. Nhiều người đã để ý tới cô và phát hiện ra một vài điều khác lạ ở đây.

- Số 1. Thật là hiếm khi có một lớp khởi đầu tham gia mà năm nay lại có tới hai lớp.

Trọng tài nói rồi đưa cho Lucy thẻ số 1 và chủ nhiệm lớp 4 số 2. Hai lớp này là lớp khởi đầu cũng được xem những lớp trội nhất đi. Bình thường những cuộc đua tập chung này lớp khởi đầu không tham gia vì thực lực quá yếu không thể chạy đua cùng lớp trưởng thành và biến đổi được. Cho nên năm nay là một năm đáng mong chờ.

Trở về vị trí chờ của lớp mình, Lucy dơ thẻ lên cho 12 đứa nhóc dưới lớp kia.

- Chúng ta sẽ bắt đầu trước. Tôi từng xem thẻ lệ trước đó rồi, ban đầu sẽ là kiểm tra từng cá nhân tham gia một sau đó mới bước vào trận đấu.

- Kiểm tra sao?

Edgar nhíu mày thì ngay lúc đó phía sân đấu biến đổi sang không gian các buồng ống trụ. Lớp 1-1 vừa được gọi tên liền đó nói đuổi nhau đi về phía đó cứ từng người từng người một đi vào trong ống trụ đó. Khi tất cả được kiểm tra sẽ đứng lại đó thành hàng mà trên đầu là các bảng kết quả sức mạnh được công bố công khai.

1. Natsu - sức mạnh phá hủy level 3

2. Sakura - sức mạnh kép thôi miên và ký ức chết level 4

3. Yui - sức mạnh kép âm thanh cùng ảo mộng level 2

4. Jun - sức mạnh hiện thực hóa level 3

5. Monica - sức mạnh đồng hóa mô phỏng level 3

6. Mimi - sức mạnh đồng hóa vật chất level 2

7. Dolly - sức mạnh điều khiển rối level 2

8. Everlyn - sức mạnh cường hóa level 2

9. Yoichi - sức mạnh không gian level 2

10. Edgar - sức mạnh xích hỏa level 3

11. Melo - sức mạnh thể chất level 2

12. Emily - sức mạnh chân không level 2

Lucy nhìn chăm chú vào bảng kết quả công khai kia. Sakura đạt đến level 4 không phải do con bé mạnh mà là do ký ức chết, bản thân ký ức chết đã là một cấp độ không phải ai cũng đạt được. Tuy nhiên tình trạng này khá tốt vì phần lớn là ở level 2 và level 3. Đặc biệt lớp có hai nhóc đồng hóa cùng với vài nhóc có sở hữu sức mạnh đặc biệt.

Lớp 1 vừa đi về thì lớp 4 đã đi lên. Kết quả ban nãy hiển nhiên gây sốc rồi. Lucy chăm chú nhìn nhưng hiển nhiên cô chỉ để ý cái tên duy nhất.

1. Joon - sức mạnh vô hình hóa level 4

.....

Với kết quả của Joon làm mọi người đều rất ngạc nhiên ngay đến những người ngồi ở trên cao kia cũng không thể bình tĩnh nổi. Một thằng nhóc đạt được level 4 đã là cả một sự vượt trội chưa kể sức mạnh của thằng nhóc này họ chưa từng thấy bao giờ. Là loại sức mạnh nào đây?

- Len cậu còn nhớ chứ?

- Tôi không quên được. Đây là một trong những khả năng riêng biệt trong ký ức chết của Lin.

Len nhàn nhạt lên tiếng làm mọi người ngạc nhiên. Joon có sức mạnh giống của Lin lúc ở trong ký ức chết, xem ra cậu nhóc nằm trong tầm ngắm của họ rồi.

Học viện luôn làm vậy là bởi vì họ muốn công khai sức mạnh của từng học viên để các lớp khác nghiên cứu mà ứng phó cho dù có là lớp khởi đầu cũng vẫn giữ được lợi thế nếu biết tính toán.

Sau khi tất cả các lớp làm kiểm tra xong thì cuối cùng cuộc đua cúp nhà cũng bắt đầu ngay sau đó. Hiển nhiên là lớp 1 của Lucy sẽ tham gia trận đấu đầu tiên. Trận đấu này cũng chẳng phải gì khó khăn cả chỉ là họ được thả vào một không gian ngẫu nhiên và phải đấu đá lẫn nhau. Lớp nào hạ gục tất cả đối phương bên kia trước sẽ chiến thắng và ghi được điểm.

Luật chơi cũng đã có sự thay đổi khi Terra lên thay, cô cho phép giáo viên chủ nhiệm đứng ngoài qua bộ đàm có thể chỉ huy cho lớp của mình nên cuộc thi càng thêm kịch tính hơn nữa.

- Chúng ta là xui xẻo hay may mắn vậy?

Yoichi nhìn lên màn hình trên không trung kia khi lớp 1-1 sẽ đấu với lớp 5-2, một lớp trưởng thành có thực lực không phải quá cao nhưng cũng chẳng thể xem thường. Hiện nay cả lớp 1 đã đứng cùng nhau trong không gian của một khu đồi đồng cỏ xanh mướt với những vật cản là những cây đại thụ cao lớn che tầm mắt. Lucy đứng ở ngoài quan sát, người được kết nối bộ đàm với cô là đội trưởng đại diện của nhóm Natsu.

- Natsu-san đánh đòn phủ đầu rồi sau đó phân tán nhóm tấn công. Phía đối phương tuy đều đã tầm level 3 đến level 4 nhưng hãy nhớ sức mạnh của mọi người mới là đặc biệt nhất.

Lucy nói nhỏ qua bộ đàm mà nhìn vào màn hình Natsu vẫn đứng đó ôm gói snack mà Lucy đã cho cô nhóc. Nghe mệnh lệnh của Lucy thì Natsu quay lại thông báo cho mọi người rồi họ cùng nhau thông qua đó chuẩn bị kế hoạch như đã định.

Cả hai đội cùng những người xem đang chờ hiệu lệnh thì từ màn hình trên không trung đang hiện lớp 1-1 vs 5-2 ngay lập tức chuyển sang đếm ngược từ 10 đến 0. Chỉ khi số 0 xuất hiện lớp 5-2 ở đầu bên kia với quân số lực bỏ sao cho chỉ còn 12 người như lớp 1 lập tức từ đầu bên kia liền di chuyển sang phía bên này. Tuy nhiên trên màn hình họ thấy rằng lớp 1 đã chia 4 nhóm tách ra đi sang dần hàng ngang tại các vị trí, riêng nhóm trung tâm có Natsu, Sakura và Yui là đang di chuyển. Yui đứng cuối cùng trong khi Sakura đứng cách cô một khoảng để một mình Natsu tiến lên tiền tuyến. Nhóm cận trái ở phía sau Yui đang chuẩn bị có Edgar, Melo và Emily do Edgar làm đội trưởng. Phía nhóm cánh phải có Jun, Monica và Mimi do Jun làm đội trưởng còn cánh trái do Dolly làm chỉ huy có Everlyn và Yoichi. Bọn họ đều đang chờ đợi đội trưởng nhóm trung tâm là Natsu ra đòn phủ đầu trước tiên.

Khi lớp 5-2 vừa di chuyển tới phía trung tâm không gian này liền đó đều dừng lại vì trước mặt chỉ có một mình Natsu vừa bỏ lát bánh cuối cùng vào trong miệng. Cô nhóc phui phui tay mỉm cười nhìn bọn họ rồi đưa tay ra chiếc túi một quai được vắt ra sau kia mà lấy thêm một gói snack nữa làm mọi người không hiểu gì cả. Nhóm lớp 5-2 nhủ mảy xống lên định tấn công Natsu nhưng ngay lúc đó Natsu đã từ cười chuyển sang mặt lạnh nhìn họ mà tay vẫn bóc gói snack trong khi chân vừa dẫm xuống đất thì một trận rung chấn xảy ra. Tất cả không gian xung quanh đó đều như bị động đất mà vỡ vụn cả ra đó làm lớp 5-2 không kịp trở tay nhưng theo tính toán của họ trước đó đã lường trước vì vậy vẫn có vài người nhanh nhạy tạo được màn chắn.

Ngay khi thấy được con chấn động đang đến thì tất cả các nhóm lớp 1-1 sẵn sàng mà chuẩn bị xông lên nhưng họ đã thấy Natsu chạy gấp trở lại.

- Có thay đổi, sensei muốn Yui tấn công trước và bảo Sakura quay về hậu tuyến chờ đến phút cuối cùng.

- Sao lại thay đổi kế hoạch vậy chứ?

Sakura cắn răng mà liên chạy về phía ngược chiều với cả nhóm. Yui liền đó chạy đi trước những người khác chạy theo. Đòn phủ đầu của Natsu vừa chấm dứt thì lớp 5-2 liền cảnh giác hơn, bọn họ lập tức nghe được những âm thanh kì quái cùng với đó là những hình ảnh mập mờ đang xuất hiện. Khi họ còn đang mơ màng thì hàng loạt những cái cây đã bắt đầu biến dạng như sinh vật sống mà tấn công họ cùng với đó âm thanh quái dị kia càng khuếch đại hơn nữa. Yui, Mimi và Monica đang hợp sức tấn công. Phía lớp 1 đang hoàn toàn áp đảo lớp 5 khi lớp 1 chủ yếu toàn liên quan tới không gian và phạm vi chiến đấu diện rộng.

Tuy nhiên lớp 5 không phải yếu, bọn họ cùng lúc phản đòn kịch liệt thì lúc này không gian đã có sự thay đổi, những con rối đã bắt đầu xuất hiện và tấn công họ, số lượng rối không ngừng tăng do sự cường hóa của Everlyn, Dolly cũng cùng đó kết hợp rất ấn ý.

Yoichi đứng sau cùng bắt đầu tạo ra một không gian riêng cho hai cô bạn cùng nhóm dễ dàng hoạt động hơn. Nhóm của Edgar cũng bắt đầu xông lên tấn công ác liệt. Để bảo vệ Yui đang chiến đấu kia thì Jun đã tạo ra lớp bảo vệ vững chắc và chờ đợi mệnh lệnh mới. Natsu đứng sau đó chăm chú nhìn Sakura đang ngồi yên trên bãi cỏ gần như là mất kiên nhẫn.

Những người ngồi ngoài theo dõi hoàn toàn kinh ngạc. Lớp 1 đã tiến bộ hơn họ tưởng tượng mà nhóm người từ trái đất tới rất mạnh, bọn họ lại kết hợp ấn ý nữa. Lớp 1 lúc này hoàn toàn chiếm ưu thế.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 52: Sakura Và Leo

Nhìn bề ngoài với việc lớp 1 đang thắng áp đảo làm nhiều người ngạc nhiên trong khi những người khác không nghĩ vậy. Lucy đứng theo dõi một hồi, cô đã nhận ra rồi nhưng chưa kịp nói gì cả vì lúc này ở ngực trái của cô bắt đầu nhói lên một cái. Lucy lùi lại phía sau mà đưa tay lên ôm ngực gương mặt nhú lại. Mọi người đều theo dõi trận đấu hoàn toàn không để ý tới cô trừ hai người nào đó từ đầu tới cuối luôn dõi theo cô.

- Sensei...

Natsu lúc này hướng về phía của Lucy dù không thể thấy cô giáo của mình do cây quá lớn và quá dày. Rõ ràng những người phía sau đã cảm nhận được điều gì đó rồi, có gì đó rất khác lạ ở đây.

Đúng như dự cảm của họ, Jun đột nhiên bị tấn công mà không rõ là thứ gì cả. Ba mũi tên bốc lửa xanh dương lao thẳng về phía hậu tuyến này mà một trong số đó bắn sượt qua cánh tay của Jun mà hai mũi tên còn lại cắm thẳng vào màn chắn đánh tan lớp bảo vệ đó mà lao về phía Yui đang đứng phía sau kia. Jun đang trong tư thế ngã liền hoảng hốt xoay người đưa tay muốn tạo màn chắn cho Yui nhưng một mũi tên khác lại lao tới đâm xuyên qua bàn tay đó của Jun và ghim trực tiếp xuống đất.

Natsu làm rơi cả gói snack mà vội vã chạy tới, cô đâm một phát xuống đất làm cả vùng đó nứt vỡ khiến Yui bị nghiêng người ngã xuống mà tránh được mũi tên trong khi Natsu đã lãnh trọn một mũi tên xuyên qua cánh tay phải và một mũi tên bắn hụt sát mép chân Sakura kia. Sự việc xảy ra quá đột ngột trong khi những thành viên khác của lớp 1 hoàn toàn không biết gì vẫn đang dốc sức chiến đấu phía trước kia.

- Jun, Natsu.

Yui và Sakura cùng lúc hét lên thì Natsu đã đưa tay ngăn họ lại gần vì cô nhóc biết mũi tên này đang ăn mòn da thịt của mình. Natsu đưa tay còn lại ấn vào thiết bị liên lạc kia.

- Sensei, sensei mau trả lời đi.

- Không có thời gian để gọi đâu nhóc con.

Một bóng đen bỗng xuất hiện cùng với đó thiết bị liên lạc của Natsu bị giật phăng ra. Đồng thời Yui, Jun và Natsu cũng đang bị những cái lồng bốc lửa xanh đỏ giam lại tại chỗ chỉ riêng mình Sakura không bị làm sao đứng phía sau đang mím chặt môi kia. Bóng đen đó đã hiện hữu mà lại là một người mặc áo choàng đen không rõ mặt mũi.

- Người giống với sensei.

Sakura kinh hãi nhìn người trước mặt này. Cái áo này cô nhóc từng thấy rồi, là của người thuộc giáo hội. Yui ở phía sau nghe được muốn sử dụng sức mạnh của mình nhưng dường như cái lồng giam này đang kim hãm phép thuật của họ lại, cô bé nhìn về phía Sakura mà đầy lo lắng.

- Sakiura, đừng để bị nhốt lại sẽ không sử dụng được sức mạnh nữa.

- Đừng lo Yui, người này sẽ không làm gì được tớ đâu.

Sakura nói rồi ngay lúc đó toàn bộ không gian nơi này đều phủ lên một màn đêm mà ngay sau đó là biến đổi thành một đại sảnh của lâu đài đen rất lớn. Mọi người ngồi xem đều ngạc nhiên duy chỉ có vài người nhận ra đây chính là không gian ký ức chết do Sakura tạo được.

- Xem ra đứa em gái ngốc nghếch của ta đã dạy dỗ học trò của mình rất tốt. Không gian ký ức chết này có chút quen thuộc đây.

- Em gái? Lucy-sensei là em gái của người sao?

Không chỉ Sakura mà ba người kia cũng kinh ngạc nhìn về phía người mặc áo choàng này. Những người ở ngoài kia đã bắt đầu chú ý tới Lucy thì thấy cô đã có biểu hiện lạ rồi. Lucy xoay người nhìn bức tường kia, cô một tay túm ngực một tay đưa lên che miệng lại mà ho dữ dội. Khi cơn ho đã qua Lucy nhìn bàn tay dính máu của mình kia mà ngay lập tức nắm thật chặt rồi quay lại theo dõi vào màn hình mà gương mặt lạnh ngắt nhưng đôi mắt đang ánh lên những tia sáng.

- Leo.

- Ta nghe được tiếng đứa em gái ngốc nghếch đó đang gọi mình.

Leo mỉm cười nhìn về hướng Lucy một cách chuẩn xác dù cho cũng chẳng thấy được gì ngoài cái không gian tối tăm này. Sakura cũng liền đó biến mất khi Leo nhìn trở lại vị trí cũ.

- Không gian này của người chẳng lẽ là điều sâu thẳm nhất mà ta luôn sản sinh sao?

- Đúng vậy.

Tiếng Sakura vang lên nhưng hiển nhiên không xác nhận được vị trí của cô nhóc. Leo mỉm cười tiến về phía ngai vàng đen kia.

- Đây là lâu đài đen phía lục địa tối nơi mà nữ hoàng có lẽ đang cai trị. Đáng lẽ gia tộc của bọn ta phải theo giáo hội phục vụ nữ hoàng trước sự kiện năm đó nhưng mọi thứ đã đảo ngược. Khi đứa em gái ngốc nghếch của ta bị ép triệu hồi tới trái đất hay chính là thế giới của người thì mọi thứ đã chuyển hướng. Giáo hội đã phản bội nữ hoàng và đi theo vua Reiji, bọn họ uy hiếp nếu như gia đình ta không theo họ thì đứa em gái ngốc nghếch kia sẽ bị giết. Người có biết rằng con bé rất mạnh hay không, Lucy là niềm tự hào của cả gia đình nhưng cho tới thời điểm khi con bé trở về và ngay hiện tại lúc này thì...

- Sensei rất mạnh.

Tiếng Sakura vừa dứt thì ngọn lửa xanh đỏ bùng bùng cháy khiến cho không gian này đang bị hạ xuống. Làn khói trắng bốc lên cản tầm nhìn của những người ở ngoài. Khi khói tan họ thấy rằng những người đó đang ở trong một không gian vô cùng to lớn, một ngôi nhà lớn như một công xưởng sản xuất gấu bông và đồ chơi theo dây chuyền và những thứ đó vẫn đang hoạt động. Họ thấy Sakura đang ngồi trên một chiếc ghế lơ lửng trong không trung mà bên cạnh là một cô gái mặc bộ vest đuôi tôm màu đen có đeo găng tay trắng đang rót trà cho Sakura.

- Ký ức chết của người thật thú vị.

- Đều là nhờ vào nữ hoàng và sensei mà thôi. Người yên tâm vì ta đã đẩy những người khác ra ngoài, nơi này chỉ có ba chúng ta mà thôi.

Sakura mỉm cười nhấp một ngụm trà. Leo nhìn lên, ba người, Sakura đang ám chỉ cô gái bên cạnh đó nữa sao. Ngay lúc đó một cây cung bốc lửa xanh xuất hiện, Leo dương cung thì mũi tên bốc lửa cũng tự động xuất hiện. Leo đã bắn về hướng Sakura, nhưng ngay lúc đó những con gấu bông đột nhiên bay lên chặn lại mũi tên mà phía sau Leo là những đồ chơi rồi gỗ cùng đám gấu bông đang kéo lấy áo của hắn ta kia. Những đồ chơi chất đống đó đang bắt đầu tấn công Leo.

- Sakura-sama, số lượng sản xuất của chúng ta còn chưa đạt mức tiêu chuẩn cho nên xin người hãy hạn chế chiến đấu.

Nữ quản gia ở bên cạnh Sakura đưa tay lên trước ngực mà nhỏ giọng báo cáo. Sakura gạt đầu đặt tách trà sang bên cạnh thì tách trà đó cũng lơ lửng rồi cô nhóc ngồi nhìn Leo đang đối phó với đám đồ chơi của mình kia.

Mọi người ngồi xem lúc này đều rất chăm chú vào hai không gian của cuộc chiến kia. Phía ngoài này Lucy nhìn rồi xoay người men theo bức tường đi về phía đường ở dưới khán đài kia. Cô vừa đi được đến cửa đường thì Shiro đã xuất hiện đứng đó nhìn cô sao đó cúi đầu.

- Cô ta đang đến, tới lúc đó nếu như có biến cố xảy ra cô hãy giúp chúng tôi.

- Chúng tôi?

Lucy nhú mày, ngoài cô gái này ra vẫn còn người của nữ hoàng ở đây sao? Shiro gạt đầu nhưng gương mặt một màu đỏ vẫn không hề thay đổi chút nào.

- Tại nơi này có đến hai Thánh Thần, tôi và cậu ta. Hiện nay chỉ còn có 4 Thánh Thần mà thôi một trong số đó là Nicolas và người còn lại là cô ta.

- Tôi biết rồi. Tuy nhiên con đầu này.

Lucy vẫn tay túm ngực gương mặt lại khó chịu. Shiro tiến lên, cô đưa tay chạm vào tay đang ôm ngực của Lucy.

- Đừng lo, con đau chỉ là tạm thời vì nó đang thích ứng.

Shiro nói rồi một luồng sức mạnh đang xâm nhập vào cơ thể của Lucy làm con đau giảm thấy rõ. Vậy là Lucy quyết định đứng đó với Shiro để nói tiếp chuyện vừa rồi.

- Sasa.

Sakura ngồi thẳng lưng nhìn Sasa, cô nàng quản gia đang lao thẳng về phía Leo mà tấn công kia. Hai tay Leo đang bốc lên ngọn lửa xanh, hấn tấn công Sasa dồn dập làm Sasa hơi khốn đốn nhưng hiển nhiên cô vẫn né tránh được dễ dàng. Sakura thực sự lo lắng về chuyện này, dù mới tạo ra không gian này nhưng Sakura không hề nghĩ Sasa sẽ chiến đấu được.

- Chỉ với kỹ ức chết này chưa thể làm khó ta được đâu nhóc con.

Leo đã đá bay Sasa vào một góc mà liền đó cái ghế Sakura đang ngồi bốc cháy. Cả căn phòng sản xuất to lớn này cũng đang bén lửa theo đó. Sakura đứng lơ lửng trong không trung nhìn một màn bốc cháy này liền đó cô nhóc đưa hai tay lên ôm đầu.

- Dừng lại, dừng lại đi. Đừng có đốt nữa, đừng có phá hủy nó nữa.

Sakura hét lên mà ngay lúc đó cả căn phòng lớn này rung mạnh. Có lẽ do lửa xanh cháy quá lớn lên họ đã không thấy một cái bóng đen xé toạc một cạnh không gian của căn phòng mà vào trong không gian nhà xưởng sau đó kéo Sakura xuống mà thâm nhập vào cô nhóc. Ngay lúc đó cả người Sakura toát ra một luồng sức mạnh lớn, Sakura xuất hiện trước mặt Leo mà đá văng Leo đi dù cho chỉ là một con nhóc với người đã trưởng thành.

Cuộc chiến lại đổi chiều khi Sakura đang áp chế Leo khiến Leo chật vật mà họ thấy được Leo không thể phản kháng.

- Hoàn hảo.

Lucy đứng bên ngoài nhìn Sakura đang dần hạ gục anh trai mình kia. Nữ hoàng quả là có đôi theo cuộc đua này mà.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Kẻ Phá Ngang

Kết quả đột ngột khiến không một ai có thể tin được. Họ cứ nghĩ lớp 5 sẽ chiến thắng vì Leo tham chiến chứ ai mà ngờ được đến phút cuối Sakura đột nhiên mạnh lên trong khi Leo hoàn toàn không phản kháng chút nào cả. Chiến thắng này làm nhiều người không khỏi thắc mắc.

12 đứa nhóc lớp 1 cúi đầu với vẻ ủ dột không hề giống như người vừa chiến thắng đi về phía Lucy kia.

- Sensei thăm quá.

Dolly là người kêu gào đầu tiên, vẻ kiêu ngạo đã biến đi đâu mất rồi mà nước mắt nước mũi tùm lùm ra. Lucy nhìn đám nhóc này mà người bị thương nặng nhất là Natsu và Jun kia. Nhờ có Shiro mà hai đứa nhóc được chữa lành vết thương một cách nhanh chóng. Lucy xoa đầu đám nhóc nói vài câu an ủi rồi kêu cả đám đi lên chỗ ngồi chờ.

Trận tiếp theo đã được diễn ra ngay sau đó giữa lớp 4-1 và 7-2. Lớp 7 đó hoàn toàn không có mấy người vượt trội cũng là tầm tầm level 3 và level 2. Còn lớp 4 hoàn toàn có cậu nhóc Joon đạt level 4 kia ngoài ra còn có rất nhiều nhóc đạt level 2.

Khỏi cần xem Lucy cũng biết chiến bại ra sao.

Số 0 vừa hiện ra ngay lập tức phía lớp 7 đã ngã hết không còn một ai. Họ còn chẳng kịp di chuyển đã bị gục hết làm cho nhiều người kinh ngạc. Joon

đứng đó trong khi những đứa bạn cùng lớp đứng sau kia. Đám trẻ đó hoàn toàn vui vẻ mà tung hô Joon. Đòn đánh vô hình đó quả nhiên là đáng sợ, đạt level 4 đứng là không thể coi thường được.

Tuy nhiên việc vui mừng chỉ vừa mới bắt đầu, màn thông báo thắng cuộc còn chưa có thì từ trên bầu trời thứ gì đó lóe sáng mà ngay lập tức lao xuống không gian sân đấu gây ra một vụ chấn động lớn làm không gian hoàn toàn biến mất trở về trạng thái bãi đất cát ban đầu. Họ nhìn mảng sân bị lún xuống nơi một người con gái với mái tóc đen gọn sóng dài đến gót chân rất đặc biệt xuất hiện kia. Sự xuất hiện đột ngột này đều làm mọi người kinh ngạc.

Joon quay lại nhìn đám bạn nhắc nhở một tiếng đám nhóc liền chạy ngay về chỗ chờ của lớp mà những người ở lớp 7 kia đều đã được người đưa đi hết rồi. Đứng giữa sân lúc này chỉ còn Joon và Rin vừa xuất hiện kia. Lần này Rin đã khoác trên mình đúng bộ váy lụa màu trắng phù hợp với quyền năng vô hạn của chính cô.

- Cô không nên phá ngang cuộc vui của tôi như vậy pháp sư ánh sáng vạn năng Rin.

- Tôi chỉ đi tìm những kẻ cuối cùng mà thôi Joon.

Rin mỉm cười không để ý tới ánh mắt người khác mà chỉ nhìn về phía Joon. Lúc này một thân ảnh khác xuất hiện ngay bên cạnh Joon kia không ngoài sự mong đợi của Rin.

- Cô không cần ra ngoài này Shiro.

- Chúng ta cùng phe Joon. Tôi sẽ không để bất kì ai trong số chúng ta phải bỏ mạng.

Shiro mặc kệ Joon mà vẫn không chịu di chuyển. Rin mỉm cười nhìn cặp đôi này.

- Thật may mắn vì cả hai Thánh Thần các người đều có mặt ở đây làm cho tôi không phải mất công tìm. Tuy nhiên chúng ta thiếu mất một người rồi.

- Cô sẽ chẳng dám động tới Thánh Thần đầu tiên đó đâu Rin.

Shiro nhìn Rin không một gợn cảm xúc. Trước sự chạm trán này Reiji đã ra lệnh cho Terra yêu cầu các giáo viên đưa học viên của mình quay trở về không được ở lại đấu trường này nữa. Vì vậy mà nơi này hoang vắng nhanh chóng chỉ còn lại những kẻ nào không sợ chết ham vui mới ở lại coi.

- Hai Thánh Thần đầu tiên được cô ấy tạo ra là Shiro người và thằng nhóc Nicolas đó. Mục đích của cô ấy khi tạo ra đồng thời cả hai là vì người sẽ sở hữu hồi thuật để bảo vệ cho Nicolas bất cứ lúc nào phải không Shiro?

- Cô biết hơi nhiều rồi đó Rin.

- Ta đã chứng kiến cô ấy tạo ra các người như thế nào. Ta luôn mong chờ cuộc chiến của chính các Thánh Thần chúng ta. Joon hãy cho ta xem sức mạnh vô hình hóa của người. Dù sao người cũng là Thánh Thần cuối cùng mà cô ấy tạo ra.

Rin mỉm cười nhìn về phía Joon kia, trước khi muốn áp chế Lin cô cần phải tiêu diệt các Thánh Thần của cô ấy trước tới lúc đó pháp lực của Lin mới giảm xuống, đối phó sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Cô đã lấy lại sứ giả ánh sáng từ tay Lucy đúng chứ? Tôi cũng muốn chiêm ngưỡng thứ sức mạnh đó.

Joon mỉm cười ngay lúc đó chiếc hộp đen quen thuộc xuất hiện. Sứ giả ánh sáng lập tức có mặt đứng ngay bên cạnh Rin kia.

- Mama, đứa trẻ này muốn chiêm ngưỡng sức mạnh của cô.

- Cuối cùng lại trở về bên cạnh cô rồi Rin.

Mama nhìn sang Rin kia. Bọn họ hai người chủ tớ đã cùng nhau sát cánh chiến đấu từ rất lâu rồi nhưng lúc Rin biến mất Mama lại rơi vào tay các sứ giả thành bóng đêm để rồi sau đó lão vĩ nhân tìm ra Mama và để cô lại lâu đài đen huyền thoại. Mama từng phục vụ Lin một thời gian nhưng chỉ trên cương vị một hầu cận và cuối cùng là Mama đã lựa chọn đứa con của giáo hội chính là Lucy. Cho đến một vòng thì điểm dừng chân cuối cùng lại là chủ nhân đầu tiên triệu hồi mình.

- Tôi nghĩ mình cắt được cả ánh sáng.

Joon mỉm cười mà cây gậy đó trông xuống đất thì ngay lập tức cái hộp bên cạnh Mama đã bị cắt làm đôi một cách sắc ngọt. Con gió thổi qua Mama và Rin nhưng không hề làm hai người họ ngạc nhiên một chút nào. Chiêu thức này tuy họ chưa từng được chứng kiến nhưng đã nghe kể từ lão vĩ nhân. Lin là người đầu tiên sáng lập ra vô hình thuật khi cô mở rộng không gian ký ức chết của mình. Nếu nói thẳng ra loại khả năng này chẳng có gì đặc biệt, nó chỉ như là mình tưởng tượng ra chiêu thức nhưng chiêu thức đó được thực hiện lại không hề hiện hữu.

- Thử cắt ánh sáng xem nào.

Mama vùng lưỡi hái xông lên chém trong không trung mà họ không thấy được và rồi cuối cùng nhắm đúng Joon mà ra tay. Lưỡi hái đó còn chưa kịp trúng Joon thì một cánh tay đã đưa lên đỡ lấy làm lưỡi hái ghim vào cánh tay nhỏ bé đó đến gần đứt lìa ra. Mama nhìn người vừa chặn đòn cho Joon kia.

- Lucy.

- Không thể để cho bà làm tổn hại đến Thánh Thần của nữ hoàng được.

Lucy mỉm cười mà Mama cũng thu lưỡi hái về, cánh tay đó của Lucy lập tức đang được tái tạo nối liền lại như chưa hề có chuyện gì xảy ra nếu ông tay áo bị rách kia không còn đó.

- Sensei không nên ra mặt như vậy.

Joon mỉm cười nhìn Lucy đứng trước mặt mình kia, cậu nhóc nhắc cây gậy nhỏ của mình mà xoay tròn thích thú.

- Đây là cuộc chiến giữa các Thánh Thần thừa sensei vì vậy cô nên lùi lại một chút. Nếu cần thiết cô hãy ra tay tương trợ một chút thôi.

Vừa rút lui Joon đã xông thẳng lên phía trước mà đưa tay sang ngang lập tức Mama bị cắt cơ thể ra làm đôi chẳng khác gì chiếc hộp ban nãy. Mama còn chưa kịp hồi phục đã bị một màn năng lượng giam giữ hai nửa thân mình kia. Joon ngay đó vẫn tiếp tục xông thẳng về phía Rin mà rút cây gậy của mình ra bên trong là lưỡi kiếm nhỏ sắc bén.

Nhìn Joon đang xông về phía mình, Rin đưa tay ra một cây thương sáng bóng xuất hiện. Cả hai người bọn họ một lớn một nhỏ giao chiến áp sát nhau. Shiro đứng phía sau đột nhiên quỳ trên mặt đất, cô nàng nhắm mắt lại mà một tay chạm xuống mặt đất kia rất tập trung. Lucy đứng bên cạnh hết quan sát Shiro lại nhìn về phía hai người đang điên cuồng đánh nhau kia.

Ngay lúc Joon bị Rin đá văng ra xa lẫn vài vòng trên đất thì từ dưới chỗ Rin đang đứng một màn cát liền dâng lên túm chặt lấy chân Rin không buông. Rin đứng đó nhìn về phía Shiro mà đưa ngón trỏ lên hướng thẳng ngay sau đó một tia sáng liền nhắm thẳng hướng Shiro bắn đến. Một vụ nổ xảy ra khi tia sáng đó va phải bức màn do Joon tạo ra. Rin đã nhanh mắt nhìn thấy được vết cháy xém nho nhỏ đó, cô mỉm cười đưa tay nghịch lọn tóc vương trước ngực của mình.

- Xem ra cô ấy dạy dỗ các người rất tốt.

- Không phải tốt mà là rất tốt.

Joon nói rồi cậu nhóc đưa tay phải lên che một mắt lại, mắt còn lại đang không ngừng phát sáng mà chiếu thẳng lên trời là một vòng tròn ma pháp cực lớn đang tỏa sáng. Vòng tròn ma pháp đó đang không ngừng xoay tròn mà cả một vầng hào quang sáng chói lên. Họ chỉ nghe thấy tiếng gió nhưng Rin đã đưa tay lên trên cao, một bức màn ánh sáng rực rỡ hơn trên đầu cô rất nhiều đang tỏa ra. Họ chỉ thấy rằng có gì đó đang chọc thủng từng chút một của màn chắn ánh sáng đó.

- Số lượng có vẻ tăng nhưng người hấp thụ chưa đủ tốt nhóc con.

Rin vừa rút lui hàng loạt tia sáng tạo thành một chùm lớn bắn thẳng về hướng Joon nhanh đến mức Lucy không kịp phản ứng. Shiro quay lại nhìn Joon đang nằm trên nền đất cát với vết thương rất lớn trên người kia mà tay còn lại đưa lên hướng chỗ cậu nhóc thì một nguồn sức mạnh như làn khói vòn quanh người Joon. Rin mỉm cười.

- Nào có cho người thời gian chữa trị cho thằng nhóc đó chứ Shiro.

Ngay lúc đó những tia sáng đó lại hướng phía Shiro liên tục bắn tới. Shiro lúc này đang không thể tự bảo vệ mình mà những tia sáng đang bắn tới, ngay lập tức Lucy đã chắn trước mặt Shiro, cô đưa tay lên thì một vòng tròn bóng đêm xuất hiện hút toàn bộ tia sáng đó vào.

- Lucy, một thiên thần sa ngã sao? Đôi cánh ánh sáng của người đã được thay thế bằng bóng đêm rồi. Cô ấy đã cho người nhiều hơn mong đợi.

- Tôi chỉ phục vụ duy nhất một mình nữ hoàng mà thôi.

- Nhưng nếu nữ hoàng của người mãi mãi không trở về người phải làm sao đây?

Rin mỉm cười nhìn Lucy mà ánh mắt ánh lên tia khó hiểu. Không chỉ Lucy mà Shiro và Joon lúc này đều ngẩng đầu nhìn về phía Rin.

- Cô nói vậy là sao Rin?

Shiro lúc này tức giận hét lên khác hẳn với vẻ thường ngày vốn có của mình. Rin vẫn cười mà cô đưa tay chém tan đồng cát dưới chân mình kia.

- Ngày hôm qua cô ấy đã đến và đem toàn bộ hơn trăm Thánh Thần rời khỏi căn phòng. Chỉ ngay sau đó ta đã cảm biến thấy hàng loạt Thánh Thần đó đã ngừng hoạt động mà hợp thành một thể thống nhất. Không chỉ như vậy mà nguồn sống của cô ấy cũng đã ngừng lại không dịch chuyển nữa. Người đoán xem Shiro, điều đó cho thấy những gì?

Rin mỉm cười, cô từ từ tiến về phía họ thì một bóng đen đã chắn ngang không cho Rin đi chuyên tiếp. Những bóng đen thoát ra từ người Lucy cứ vậy vây quanh Rin mà những bóng đen đó đang dần được các bộ giáp giống võ sĩ Nhật Bản kia ôm lấy.

- Ra là loại này, như vậy cũng chưa đủ đánh bại ta đâu Lucy. Bóng đêm của người quá yếu trong khi ánh sáng của ta lại cực mạnh.

Rin mỉm cười mà ngay lúc đó cả người cô phát ra những đốm sáng nhỏ lung linh. Những đốm sáng đó lan tỏa trong không gian mà khi chạm vào một bóng đen mặc giáp kia liền đó hút trọn bóng đen cảm hóa thành ánh sáng ấm áp. Những bóng đen còn lại cảnh giác nhảy ra sau mà cùng cầm lấy cây đao phi tới chém các đốm sáng đó. Lucy đứng tại chỗ nhìn Shiro ở phía sau kia.

- Shiro, nếu cô chết sẽ ảnh hưởng lớn chứ?

- Tôi là hồi thuật sư, nhiệm vụ của tôi là bảo vệ cho Nicolas-sama và hồi phục cho các Thánh Thần, giúp họ duy trì lượng sức mạnh ổn định để không ảnh hưởng tới nữ hoàng.

- Ra là vậy, cô rất quan trọng.

Lucy mỉm cười vừa rút lời xung quanh người cô xuất hiện những hoa văn kì dị mà cả người Lucy cũng như có một nguồn lực thổi bay tất cả. Lucy không chần chờ gì, lưỡi hái đen xuất hiện ngay trước mặt mà cô nâng nắm lấy nó xông lên tấn công Rin. Xuyên qua những đốm sáng đó Lucy không để Rin có thời gian tỏa sáng tiếp, cô liên tục tấn công Rin mà đòn nào đòn ấy như muốn lấy mạng. Rin cũng là chỉ cười vui vẻ mà tránh né đòn tấn công của Lucy, căn bản đối với ba người trước mặt này chẳng thấm vào đâu cả.

Lucy nghiêng người không kịp né liền bị một tia sáng rất dài đâm xuyên qua người. Rin nở nụ cười mà một tia sáng nữa định xuyên qua người cô thì bỗng dừng những bóng tuyết trắng không biết từ nơi nào đang hạ xuống tia sáng đó mà đóng băng lại lơ lửng trong không gian đó. Bọn họ cùng nhau nhìn lên trên thì những bóng tuyết không ngừng rơi xuống chỗ họ phủ trắng mọi thứ.

- Ta đã từng nghe về một pháp sư phương nam, một pháp sư ánh sáng vạn năng với sức mạnh xứng tầm để đi bên cạnh Vua Bóng Đêm trong cuộc chinh phạt địa ngục thời kì sơ khai. Ta đã luôn mong muốn ngắm nhìn người con gái đó để xem xem cô ta trông thế nào. Quả đúng như lời của Aya nói, pháp sư ánh sáng vạn năng Rin đích thực là một nữ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Bữa Tiệc Quá Khứ

- Ta đã từng nghe về một pháp sư phương nam, một pháp sư ánh sáng vạn năng với sức mạnh xứng tầm để đi bên cạnh Vua Bóng Đêm trong cuộc trình phạt địa ngục thời kì sơ khai. Ta đã luôn mong muốn ngắm nhìn người con gái đó để xem xem cô ta trông thế nào. Quả đúng như lời của Aya nói, pháp sư ánh sáng vạn năng, Rin đích thực là một mỹ nhân.

Giọng nói tràn ngập ý cười cùng chút kiêu ngạo vang lên mà họ đồng loạt nhìn về phía con đường mà Lucy và Shiro từng đứng, một cô gái mặc trang phục kimono bắt mắt, tay cầm chiếc quạt giấy đang phe phẩy mà chân đi guốc có gắn chuông nhịp bước tạo lên âm thanh êm tai. Cô gái tóc đỏ rực này làm cho Shiro kinh ngạc thốt lên.

- Nữ hoàng.

- Không không Shiro, ta không phải nữ hoàng của người. Nữ hoàng của người đã chìm vào giấc ngủ vĩnh hằng trước sự bảo hộ của Thánh Thần rồi.

Yami mỉm cười tiến về phía trước vẻ rất nhàn nhã. Khi chỉ còn cách Shiro vài bước chân Yami đột nhiên quay lại nhìn lên phía chỗ ngồi cao cấp kia mà ánh mắt dừng lại nơi Reiji.

- Vua địa ngục Reiji, đứa cháu thuộc dòng máu chính thống, hậu duệ của vua Shera, ta cũng đã nghe Aya nói về người, sức mạnh đúng là ngang tầm con bé, nhưng vẫn còn kém xa một chút vì Aya vốn chưa bao giờ có đủ sức mạnh.

- Cô là ai?

Reiji lạnh giọng cất tiếng, hẳn đã cảm nhận được người con gái này có một nguồn năng lượng cực khủng trong người. Nguồn năng lượng đó không ngừng được tăng lên. Yami mỉm cười cầm cây quạt phe phẩy mà những bông tuyết rơi càng ngày càng nhiều.

- Xin giới thiệu ta là chị gái song sinh của Aya tên Yami, là một pháp sư băng thuật. Ta thuộc dòng máu hoàng gia như người nhưng lại là nhánh sau. Phụ vương của ta là em trai song sinh của cụ cố người vua Shera.

- Cô...là chị gái song sinh của cô ấy thật sao?

Rin không tin được nhìn về phía Yami. Là chị song sinh thì tại sao năm đó họ không thấy cũng như chưa từng có tin tức nào cả. Yami mỉm cười quay lại nhìn Rin mặc cho Reiji đang đứng kia có hiểu hay không.

- Phải. Từ lúc sinh ra ta đã mang một cơ thể yếu ớt không thể sống được lâu cho nên họ đã đưa ta tới phương bắc cầu thuốc. Tại phương bắc ta đã lạc

tới thế giới khác qua một cánh cổng và ngay lúc đó ta được đóng băng vĩnh cửu. Dù mạnh mẽ ta thoát được và tạo ra một thực thể ảo quay trở về tìm Aya nhưng cả nhà đã chết còn Aya trở nên đầy hận thù. Kẽ gây ra nỗi đau này cho bọn ta là người, Vua Bóng Đêm và lão vĩ nhân. Nay Aya đã ngủ cho nên ta sẽ giải quyết mọi chuyện để khi con bé tỉnh dậy mọi thứ đã kết thúc.

Yami mỉm cười, ánh mắt nhìn bọn họ đầy tia sát khí. Ngay lúc đó Rin liếc mắt cảnh giác vì những bông tuyết kia đang bắt đầu kết tinh băng giá mà chĩa mũi nhọn nhằm thẳng hướng Rin.

Dễ dàng tránh được đòn đó Rin nhảy về phía sau, mái tóc đen rất dài đó không tránh khỏi bị dính vài vết băng xanh trong lạnh giá vẫn còn đang bốc hơi lạnh kia. Yami mỉm cười tiến tới vỗ nhẹ vai Shiro ý chỉ cô nâng hãy thả lỏng nghỉ ngơi. Mama ngay lúc đó được giải thoát nhưng liền bị những cây băng lớn từ trên trời rơi xuống ghim chặt tại chỗ.

- Người có biết ta yêu thương Aya đến cỡ nào hay không? Nhìn con bé sống hết dưới thân phận này đến thân phận khác rồi vào nhà công tước đó mà ta hận bản thân không làm được gì. Aya phải một mình lạnh lẽo nơi ngục tù cuối cùng mà bản thân ta cũng không đi vào được vì ta không được phép tới gần ký ức chết mà con bé tạo ra hàng ngàn năm. Bọn ngu ngốc đó đã luôn sống trong không gian ký ức chết của con bé mà không hay biết gì cả. Công chúa Rennie đột nhiên rơi xuống hồ nước lạnh vào mùa đông đó cũng là do Aya làm. Tuy rằng là hậu duệ con cháu nhưng cũng chỉ là công cụ trả thù mà thôi.

- Lin đã giết Rennie sao?

Reiji nghe xong lời này có chút kinh ngạc. Không thể tin là cái chết bất ngờ đó của em gái hắn ta lại sâu xa như vậy.

- Đúng thế Reiji, em gái người là do Aya đã giết. Tình yêu của người với con bé hãy thu hồi lại đi, con bé và ta được xem là tổ tiên của người đó. Đáng lẽ ta có thể dọi hai bên các người đánh nhau đến người sống người chết để cuối cùng đưa Nicolas lên làm vua nhưng ta lại có một chút thay đổi khi nhìn phong ấn giác ngộ của em gái mình. Ta muốn tái tạo lại địa ngục này, cháu có nghĩ thế không Nicolas?

- Vâng.

Nicolas bỗng dưng xuất hiện bên cạnh Yami làm mọi người ngạc nhiên, cậu nhóc tóc vàng ngày nào nay đã thay đổi trở thành một màu đỏ bất mắt quen thuộc. Lucy quay lại nhìn Nicolas đầy kinh ngạc.

- Nicolas...

- Sensei trông thật thảm hại.

Nicolas mỉm cười mà đưa tay lên thì tia sáng đâm xuyên qua bụng Lucy bị hút về phía cậu nhóc. Yami xoa đầu Nicolas bé nhỏ mà ánh mắt tràn đầy sự dịu dàng và yêu thương.

- Nicolas thật ngoan, Aya nhất định sẽ tự hào về cháu.

- Cháu sẽ biến ước mơ của mẹ thành sự thật. Nhưng để làm được điều đó phải xem mẹ đã từng mong muốn điều gì.

Nicolas vừa rút lời cậu nhóc đã bị hút vào hố đen. Lucy nhìn lên phía khán đài Sakura và Dolly đã biến mất không thấy dấu vết.

- Thăng bé thích hợp làm vua phải không?

Yami mỉm cười nhưng không nhận được sự đồng tình từ mọi người. Rin đứng đó nhìn Yami kia mà định xông lên nhưng Shin đột ngột xuất hiện ôm lấy cô vào lòng ngăn lại mọi ý định của cô.

- Shin người đã đến tham gia bữa tiệc này cho nên ta sẽ không làm khó nữa chỉ cần người để ta mang hai đứa nhóc Thánh Thần này đi một cách nhẹ nhàng là được.

- Cô vẫn không hề thay đổi Yami. Có lẽ cô ấy đã ngủ quá sớm để cô một mình ngoài này dong chơi như vậy.

- Ta luôn muốn con bé dùng tay nhưng khi con bé nỗ lực như vậy ta không thể nói thêm lời nào. Hẹn gặp lại người Shin, hãy tận hưởng đi vì bữa tiệc cuối cùng sẽ là màn chiến thắng đặc sắc nhất của bọn ta. Shiro mau mang thằng bé kia lại đây.

Yami nhìn Shiro ra hiệu thì Shiro tiến tới đỡ Joon dậy cùng đi về phía Yami. Quay người lại Yami nhìn về phía Reiji và những người khác.

- Len, thay mặt Aya xin lỗi vì đã cướp đi sinh mạng của chị gái cậu. Nếu có thể cậu hãy bảo toàn mạng sống cho con bé Lucy, ta sẽ còn để mắt tới cậu rất nhiều.

Yami vừa rút lời thì ba người họ đã biến mất, những bông tuyết ngưng lại mà màn trắng xóa kia tan biến như chưa hề xuất hiện làm người ta không theo kịp. Yami cứ như vậy, xuất hiện đột ngột mà đi cũng đột ngột.

- Vậy chúng ta có nên tiếp tục hay không?

Shin mỉm cười nhìn những người đứng trên cao mà các học viên còn ở lại đã sớm lạnh run người với cái bức khí kinh người của hắn. Len nhìn về phía Shin lạnh lùng vô cùng.

- Xem ra anh đã làm gì chị gái tôi rồi. Shin, chúng ta dù là trước nay hay hiện tại đều là kẻ thù vĩnh viễn không có hai chữ bạn bè.

- Cậu lại nói quá rồi Len. Dù sao thì nhìn các người cũng chẳng đủ tâm trí để tiếp tục, thôi thì cậu cứ để mắt tới con bé Lucy đó đi, sức mạnh mới đó chưa thể đồng hóa ngay lập tức đâu.

Shin vừa rút lời Mama đã biến mất mà hắn tay ôm ngang eo Rin cả hai người cũng hòa vào không gian này mà không để lại bất cứ dấu vết nào. Len nhìn về phía Lucy đứng một mình dưới sân trong khi Teddy và Luke vội vã chạy ngay xuống sân đấu tới bên cạnh Lucy.

- Cậu có sao không Lucy?

- Không sao.

Lucy mỉm cười nhìn Teddy mà vết thương của vô đã hoàn toàn hồi phục một cách nhanh chóng không có một chút ngoài ý muốn gì. Luke nhìn Lucy mà thấp giọng hỏi.

- Lucy, cuối cùng thì cô vẫn đi theo nữ hoàng sao?

- Đúng vậy. Tôi sống chỉ vì nữ hoàng, những kẻ gọi là người thân kia đều chẳng là cái gì hết. Ngay đến Leo cũng chẳng đáng một chút nhớ nhưng.

Lucy cười thật vui vẻ mà xoay người rồi đi một cách ngạo mạn. Những đứa trẻ kia cũng lập tức lúi gót theo giáo viên của mình trở về lớp. Chuyện này cuối cùng là dừng lại ở đây.

Thánh điện sứ giả.

Nicolas buông tay khiến Sakura và Dolly ngã ngồi trên nền sảnh lạnh lẽo mà nhìn chăm chú vào thứ nằm phía sau bức màn đen kia.

- Nicolas thứ đó... bên trong đó là...

Sakura kinh hãi hết nhìn cái thứ trước mặt lại nhìn Nicolas đứng phía sau mình mỉm cười một cách lạnh lùng. Nicolas thực sự vô cùng xa lạ, sự xuất hiện lần này của cậu ta làm cho Sakura không ngờ tới được. Dolly hoàn toàn không hiểu nhìn Nicolas.

- Cậu là ai? Tại sao lại đem bọn tôi tới đây chứ?

- Cô là một kẻ điều khiển phải không?

- Tôi điều khiển rồi.

Dolly không hiểu Nicolas muốn gì nhưng cũng trả lời. Nicolas mỉm cười nhìn Dolly.

- Không sao, điều khiển là tốt rồi. Tôi sẽ sao chép sức mạnh đó của cô. Sakura khi tôi hé mở màn chắn kia cậu hãy tiến vào và đưa tôi tới không gian ký ức chết của mẹ được chứ?

- Tại sao lại là tôi?

- Tôi đã thấy điều đó, năng lực ký ức chết đó của cậu. Nếu cậu thất bại thì không chỉ cậu mà cậu ta cũng sẽ phải chết.

Nicolas lạnh giọng cảnh cáo càng làm Sakura thêm hoảng sợ. Nicolas thực sự thay đổi rồi. Ngay lúc đó Sakura còn chưa kịp nói gì thì ba bóng đen khác lại xuất hiện. Nicolas đứng đó hơi nghiêng mặt lại phía sau nhìn ba người vừa xuất hiện kia.

- Yami thật chậm trễ.

- Là cháu nhanh chân hơn thôi Nicolas. Vậy mọi chuyện thế nào rồi?

Yami mỉm cười phe phẩy chiếc quạt giấy của mình. Theo sau là Shiro và Joon đều yên lặng không nói gì cả. Dolly lúc này là nhìn chăm chăm vào Joon có phần kinh ngạc không tin được, sao đối tượng yêu thích của cô bé lại là một Thánh Thần được chứ?

- Sakura làm ngay đi, mau đưa bọn tôi vào trong đó.

Nicolas lên tiếng đề nghị nhưng nghe ra ai cũng biết đó là mệnh lệnh bắt buộc. Sakura đứng dậy giúp cả Dolly nữa, cô nhóc mím môi nhìn Nicolas.

- Tôi, không có đủ sức mạnh để làm việc đó. Hiện tại tôi chỉ có thể nhìn thấy thông qua chạm vào họ còn việc đưa cả người khác theo thì...

- Vậy sao?

Nicolas vẻ suy tư mà quay ra nhìn Yami đang đứng bên cạnh mình kia.

- Yami cô có người nào khuếch đại sức mạnh của cậu ta tạm thời không?

- Shiro được chứ?

Yami mỉm cười nhìn Shiro đứng phía sau. Ngay lúc đó Shiro tiến tới chạm vào ngực trái của Sakura mà ngay lập tức Sakura cảm thấy sức mạnh của mình đang dâng trào, đang gào thét đòi khai phá. Người trước mặt này đến cuối cùng là có năng lực thế nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Bữa Tiệc Quá Khứ 2

- Được rồi, bây giờ mau làm đi.

Nicolas nhìn Shiro đã dừng tay kia mà ra lệnh cho Sakura. Quay lại đối diện với bức màn và khối kỉ dị đó, Sakura nắm chặt tay lại bước qua một khe hở màn bảo vệ mà đưa tay chạm vào khối kỉ dị đó. Nhắm mắt lại, Sakura tập trung hết sức mà ngay lúc đó từ dưới chân cô một màn đen xuất hiện lan rộng ra phía những người ở đây và chỉ trong thoáng chốc bọn họ đã đứng trước một không gian bóng đêm tối tăm mà lạnh lẽo không có bất kì âm thanh hay một ai cả.

- Nơi này khác lần trước.

Sakura ngạc nhiên nhìn không gian tối tăm này, Yami cười cười nhìn phản ứng của Sakura kia.

- Đây mới là không gian ký ức chết thực sự của Aya, lần trước nhóc con người thấy được là vì Aya đang sử dụng không gian của lão vĩ nhân kia.

- Ra vậy.

Sakura gật gật đầu ra chiều đã hiểu. Nicolas liền tiến lên phía trước đi về phía khe sáng duy nhất trong màn đêm tối lạnh lẽo này thì những người khác cũng đi theo cậu nhóc. Dolly sợ quá mà nắm chặt lấy bàn tay của Sakura.

Khi Nicolas mở cánh cửa kia ra thì trước mặt họ một màn ánh sáng chói mắt chiếu qua làm họ đều đưa tay lên che chắn riêng Nicolas thì chớp chớp mắt để thích ứng. Sáu người họ đều kinh ngạc nhìn cảnh tượng trước mắt này, là một vùng trời đồi cỏ xanh mượt với những con gió thổi qua mát lạnh. Sáu người cùng nhau bước vào khung cảnh kì lạ mà đáng ra không nên có này. Cánh cửa phía sau ngay lập tức đóng lại và biến mất, họ nhìn nhau và rồi Dolly đột nhiên chỉ về một phía mà thốt lên.

- Có người kia.

Họ nhìn theo mà nhanh chóng tiến tới nhưng hình như hai người trước mặt không hề thấy họ thì phải. Một người ưu tú quen thuộc ngồi dưới gốc cây khiến những người ở đây nhanh chóng nhận ra mình đang ở đâu khi cô bé tóc đỏ rất dài kia được buộc hai bên cần thận đang rón rén bước đến bên người thiếu niên ưu tú đó.

- Chẳng lẽ do mẹ đã chìm vào giấc ngủ nên trong không gian này tràn ngập ký ức của mẹ?

- Vậy là nữ hoàng quen vua bóng đêm từ nhỏ sao?

Joon cũng không dấu nổi ngạc nhiên. Đặc biệt là Yami, cô chăm chú theo dõi mọi chuyện hơn bao giờ hết.

Cảm nhận được có người đến bên mình Shin mở mắt ra nhìn một cô bé thuộc độ tuổi khởi đầu với bề ngoài chỉ 5 đến 6 tuổi như ở trái đất cũng coi như ngang với đám Nicolas hiện tại.

- Anh là ai?

Cô bé Aya tóc đỏ mỉm cười hai tay chấp ra sau lưng ngây thơ hỏi người trước mặt này. Shin chăm chú nhìn cô nhóc này, hẳn chỉ là đang muốn đầu óc được thư thả để suy nghĩ cho cuộc chiến tiếp theo nên mới ra đây, thật không nghĩ gặp được cô nhóc tóc đỏ kì lạ này.

- Vậy em giới thiệu trước. Em tên là Aya, tuy rằng chưa thuần thục nhưng em là một pháp sư rất có tiềm năng đó.

- Pháp sư sao? Em có thể làm gì?

Shin mỉm cười nhìn cô bé này. Aya vui vẻ khi Shin chịu nói chuyện với mình, cô chạy về phía trước cách Shin một đoạn không quá xa rồi quay lại nhìn Shin miệng cười toe toét.

- Tuy không định dạng rõ năng lực của mình nhưng em có thể làm được nhiều thứ. Ví dụ như tốc độ, em không hề chậm chạp, ví dụ như thể chất, em có một thể chất cực tốt. Còn nữa em thiên về bóng đêm hơn là chọn lấy phần ánh sáng hào quang.

Aya vừa rút lui cả người cô bé liền tỏa ra những làn khói đen vờn quanh khắp nơi mà ngừng lại trước khi chạm vào Shin. Nhìn một màn này Shin mỉm cười ngời thẳng lưng hào phóng chỉ cho Aya một vài thứ.

- Không tệ đâu cô bé. Anh cũng là một pháp sư bóng đêm, anh sẽ chỉ cho em một chút. Em có biết bóng đêm có thể nuốt trửng mọi thứ chứ?

- Cả ánh sáng sao?

Aya mắt sáng như sao lấp lánh nhìn Shin đầy vẻ hưng phấn. Shin gật đầu mà ngay lúc đó một vài chiếc lá theo con gió thổi đến liền rơi xuống thì bị một bóng đêm nho nhỏ mà xoáy tròn hút lấy. Aya thấy vậy vỗ tay thật kêu.

- Oa, thật hay nha. Em cũng sẽ tìm hiểu thêm nữa xem sao.

- Nếu có thể cô bé, bóng đêm sẽ mở ra bóng đêm.

- Bóng đêm mở ra bóng đêm?

Aya nhú mày khó hiểu nhìn về phía trước nhưng Shin đã sớm biến mất mà bản thân Aya cũng chẳng biết tên người này là ai? Thật là để lại một câu cô chẳng hiểu gì cả.

- Ý anh ấy là sao chứ? Cậu hiểu anh ấy muốn nói gì chứ?

Aya đột nhiên quay sang bên cạnh thì một cái bóng đen từ phía sau người Aya xuất hiện nhìn Aya với hai đôi mắt đỏ lóe sáng và chiếc miệng đang mỉm cười là nổi bật trên nền bóng đêm mang khuôn hình con người đó.

- Xem ra cậu đích thực xuất thân từ nơi đó rồi. Tôi sẽ giúp cậu trở về nhà của mình anh bạn.

- Thì ra là ba dạy mẹ phép thuật trước và ngay từ đầu mẹ đã có một cộng sự ở ký ức chết giúp đỡ.

Nicolas nhìn bóng dáng cô bé Aya đang vui vẻ rồi đi kia mỉm cười lên tiếng. Đây có được xem là duyên phận kỳ lạ không? Nhưng ngay say đó họ còn chưa kịp định thần thì khung cảnh đã biến đổi trong một căn phòng lớn với chiếc bàn tròn và rất nhiều ghế xung quanh đó. Họ nhìn một đoàn người đang rời khỏi mà lưu lại là hai người đàn ông có gương mặt thật chẳng khác nhau chút nào nếu không có bộ quần áo để phân biệt kia.

- Anh, vệ binh nhà Louka đã tiến quân đến biên giới rồi, bọn chúng sẽ mau chóng chiếm được thành nếu ta không có sự chuẩn bị tốt.

- Shura, phía chúng ta hoàn toàn không có ai vượt trội cả, chỉ e sợ đối với nhà Louka chẳng dám ngang bằng.

Vua Shera bất lực nhìn em trai song sinh của mình kia mà cũng rời khỏi phòng. Shura đứng bên cạnh bàn thật không biết nghĩ gì rất nhập tâm thì từ ngoài cửa bóng dáng màu đỏ quen thuộc xuất hiện chạy vào phòng mà dơ hai tay về phía ba mình.

- Phụ vương bé con.

- Aya.

Shura cúi xuống nhắc bổng con gái yêu quý của mình lên. Aya đưa hai tay ôm chặt lấy cổ ba mình.

- Phụ vương đừng lo lắng. Mọi chuyện sẽ ổn thôi, sẽ luôn có kì tích xảy ra mà.

- Aya ngoan. Đúng vậy, sẽ có kì tích xảy ra.

Shura mỉm cười yêu thương xoa đầu con gái yêu. Ngay lúc đó khung cảnh trước mặt sáu người bọn họ mập mờ mà chuyển sang khung cảnh đại sảnh của một cung điện lớn khá quen. Đúng vậy, nơi này khá giống đại sảnh ở lâu đài hiện tại nhưng ở hiện tại có vài điểm rất khác nơi này. Mà hiện tại Shin đang đứng đó bên cạnh là một lão già mà họ đoán là lão vĩ nhân cùng với Rin, cô gái họ cũng vừa biết kia. Phía bên kia chắc chắn là Shura và vợ của ông ấy vì Yami biết còn những đứa nhóc kia lại chẳng biết gì đang quan sát mà suy đoán.

- Vệ binh nhà Louka ta đã đem chúng làm cho biến mất thay các người rồi cho nên bây giờ các người cũng nên xuống đó cùng bọn chúng đi vua Shera,

Shin vừa rút lời hai tia bóng đêm xuyên qua tim Shura và vợ ông ta kia làm họ chết ngay tại chỗ cùng ngã trên nền nhà hoa cương bóng loáng mà máu chảy lênh láng ra. Shin mỉm cười mà đưa tay lên khiến cho ngai vàng kia nhuộm bóng đêm mà biến đổi.

- Mẹ...vậy thì hai người kia chẳng lẽ là....

Nicolas kinh ngạc khi phát hiện cô gái nhỏ Aya đang đứng một bên với thuật ẩn thân kia mờ to mắt mà nhìn hai thân xác đang nằm trên đất mà tay cào mạnh lên cột lớn khiến nó lún xuống.

Dưới cơn mưa lớn, một mình cái bóng đỏ đỏ lạng lẽ bước đi, mà bước chân đó đến đâu những làn khói đen đỏ quanh quẩn đến đó.

- Phụ vương, mẫu hậu con xin lỗi hai người. Đáng lẽ con nên mạnh hơn nữa, phải mạnh hơn nữa, mạnh hơn nữa để bảo vệ người con yêu quý.

Aya vừa rút lui cả một khối sức mạnh to lớn bao bọc lấy cô bé. Những người quan sát biết một không gian thực sự đã được mở. Chỉ là họ không ngờ nữ hoàng của họ đã sớm mở không gian ký ức chết tại thời điểm sớm thế này. Cho nên đến kiếp cuối cùng là Lin kia xem ra là vô thức tìm được mà mở khi chưa hay rõ bản thân vốn đã mở được từ lâu cái không gian chết chóc đó.

- Lin, bữa tiệc thật linh đình, đã lâu chúng ta không đoàn tụ.

- Lin, nhìn xem ngươi có bao nhiêu tiền tùy kia.

- Lin, sao ngươi lại thảm hại vậy chứ?

- Lin, bọn chúng không cho ngươi ăn sao?

- Lin, có muốn bọn ta giết hết tất cả những kẻ trong lâu đài này hay không?

- Lin, bọn ta đã đợi rất lâu, đã nhìn rất lâu cái lâu đài này thay đổi ra sao.

Những cái bóng đen không rõ người ra sao chỉ có khuôn hình với hai đốm mắt đỏ ngày không rõ lòng mắt với chiếc miệng không ngừng nói y như bóng đen lúc đó ngồi xung quanh một chiếc bàn trắng với rất nhiều thức ăn ngon trên đó. Nhân vật chính được chú ý là Lin với bộ trang phục rách rưới cả người gầy gò đáng thương mà mái tóc đỏ lòa xòa che đi phân nửa gương mặt cũng có phần đáng sợ. Đây có lẽ là giai đoạn khi cô bị giam giữ ở hầm ngục cuối cùng.

- Im miệng hết đi.

Lin lạnh lùng lên tiếng làm những cái tên đang hết sức đùa giỡn kia im bật.

- Ta sẽ tự tay giết bọn chúng nên các ngươi không cần lo lắng. Á pháp sư ánh sáng vạn năng đó các ngươi đã bắt được rồi chứ? Đã mấy kiếp rồi mà sao ta chưa nghe tin? Các ngươi canh chừng ả thể nào để ả trốn thoát hả?

- Lin ngui đừng có nổi đóa nhé, bọn ta tất nhiên bắt được thậm chí còn để ả ta ở trong không gian của lão già đầu tiên đó. Lão ta hiển nhiên sẽ không biết vì lão đã lâu chẳng đả động đến ký ức chết mà tên vua kia cũng sớm được giải thoát rồi.

Một bóng cao hứng lên tiếng mà kẻ công trạng. Lin nhếch miệng cười, cô đưa tay lên cầm lấy con dao cắt thịt kia mà cầm thẳng xuống con gà quay ngon lành đó.

- Ta đã sớm tạo ra Thánh Thần từ ả ta. Công chúa Sherry đã sớm giao phó Nicolas cho ta trước khi anh trai của công chúa cho người giết chết thẳng bé để bảo toàn cái vương vị cho đám con gái của hắn. Thật đáng nguyên rủa cả cái dòng dõi nhánh chính đó. Nicolas mới là người xứng cho ngôi vị vua chúa chứ không phải kẻ pha tạp bọn chúng.

Càng nói Lin càng nghiêng răng lại mà hai tay nắm chặt kia càng tăng lực khiến cho cái bàn lún xuống mà con dao thì càng đâm sâu hơn. Đám bóng đen kia sợ hãi mà ôm lấy nhau run rẩy.

- Lin ngui hãy bình tĩnh lại đi đừng làm bọn ta sợ.

- Ta thật muốn giết gã vua Shen đó cùng con trai ông ta. Chỉ là hiện tại lại chưa cảm thấy thực muốn làm.

- Ngui thật là khác người đó Lin.

- Phải phải, ngui căm ghét bọn chúng nhưng lại phải đợi có cảm hứng mới xuống tay.

Những bóng đêm đó lại hòa nhau mà lên tiếng. Lin nhìn bọn này mà cũng giảm con diên xuống.

- Ngui chẳng lẽ chưa nghĩ tới việc đến lục địa tối sao? Lão vĩ nhân cùng vua bóng đêm đang ở đó, bọn chúng hiện tại còn chưa biết thân phận của ngui.

- Đến lúc đó ngui tiếp cận được chẳng phải lão vĩ nhân đó sẽ đi vào giấc ngủ nghìn thu còn tên vua bóng đêm kia cứ từ từ mà giết sau cũng được.

- Với sức mạnh diên cuồng của ngui cùng với sự giúp đỡ của bọn ta chẳng thành công hay sao?

Nghe những lời góp ý của tụi này Lin cũng lập tức nhoen miệng cười ngắc đầu nhìn bọn họ với ánh mắt lóe sáng đến kinh người.

- Các ngui cũng có lúc thật sự thông minh đến không tưởng được. Đúng thế, trước khi tìm đến Yami cần phải thanh toán bọn chúng trước.

- Lin, ngui có thể đừng đáng sợ vậy không?

- Bọn ta đều đau tim vì người đó Lin.

Những bóng đêm này lại đưa hai tay lên mà ôm ngực dù rằng chẳng biết chúng có tim hay không. Lin liếc nhìn cái đám này,

- Ta chỉ cần các người xuất hiện đúng thời điểm là được. Nếu có biến cố gì xảy ra các người cứ việc theo kế hoạch mà làm.

- Như người chìm vào giấc ngủ ngàn thu?

- Hay người sẽ bị đâm sứt giả kia trừng phạt?

- Hoặc người lại gặp rắc rối chuyện tình?

Đám bóng đêm này lại nhón nhào lên nhưng rốt cuộc chẳng có câu trả lời mà Lin đã biến mất. Bọn họ thở dài ngao ngán rồi lại ngã người ra ghế.

- Không được gặp Lin nữa ta thật buồn.

- Chẳng cần phải lo vì Lin rất mạnh không ai tổn thương được cô ta đâu.

- Cũng phải cảm ơn lão già đó, nếu ông ta không mở được không gian thì chúng ta đã không gặp được Lin.

- Nếu có thể ta mong Lin đừng ngủ, nếu Lin ngủ rồi ta không biết sẽ còn ai chịu được chúng ta nữa.

- Lin sẽ cùng chúng ta mở tiệc, chắc chắn là vậy.

Những hình ảnh này nhạt dần nhạt dần rồi sáu người bọn họ cùng nhau lúc này đều đứng ở vị trí cũ trong Thánh điện. Những thứ vừa rồi chỉ như một giấc mơ, một thước phim chạy nhanh qua bọn họ vậy. Sáu người lớn nhỏ nhìn nhau đều không nói gì cả. Cuối cùng thì Lin đã chìm vào giấc ngủ vậy những cái bóng đen chỉ biết từ ký ức chết mà ra bây giờ đang ở đâu? Những chuyện này đến cuối cùng họ nên tìm ai để có lời giải đáp đây.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Xoay Đổi Cục Diện

Lâu đài đen.

- Tại sao anh lại cản em?

Rin không hiểu nhìn Shin đang ngồi trên ngai vàng bóng đêm kia. Lúc đó nếu Shin không ngăn cản cô đã làm một trận ra trò với Yami rồi. Tay chống cằm, Shin âm trầm suy nghĩ mà cuối cùng cũng đáp lại câu hỏi của Rin.

- Nếu anh không ngăn em lại chỉ sợ người mất mạng sẽ là em. Có lẽ em vẫn chưa biết, Yami thực sự rất mạnh dù cô ta chỉ là một băng thuật sư. Nguồn sức mạnh chảy trong cô ta không phải chỉ của riêng cô ta mà nó liên tục tăng lên nhờ vào người khác mà người đó là ai anh cũng không biết được.

- Ý anh là sao? Cô ta sẽ mạnh hơn em, mạnh hơn Lin?

- Có thể. Nguồn năng lượng của cô ta thậm chí cao hơn cả anh vài bậc. Tuy nhiên đó không phải điều anh lưu tâm mà là đi theo cô ta có 6 cái bóng đen. Nếu như em mà tiến tới 6 cái bóng đó sẽ giết em ngay lập tức.

- 6 bóng đen?

Rin nhíu mày khó hiểu. 6 cái bóng đen này là sao và tại sao lại đi theo bảo vệ Yami? Chẳng lẽ do Yami tạo ra? Nhưng không thể vì Yami chỉ có duy nhất một khả năng băng thuật mà thôi. Shin lại chìm vào suy nghĩ của chính mình. Để lý giải cho điều này có lẽ xuất phát từ Lin. Câu trả lời duy nhất là ở Lin mà thôi.

- Ba, Nicolas biến mất rồi, con không tìm được em ấy.

- Shu đừng lo lắng, Nicolas chỉ là tạm rời khỏi chúng ta một chút.

Shin mỉm cười nhìn con trai đang đứng cách mình một khoảng kia. Có lẽ hẳn cảm nhận được con trai mình và cả Nicolas đều là không thích Rin. Shu gật đầu rồi cũng xoay người rời khỏi đại sảnh. Mẹ cũng đi, Nicolas cũng đi, Shu cảm thấy thật buồn chán vì chẳng còn ai chơi với mình nữa rồi. Hay là tìm đến chỗ của Lucy chơi vậy?

Trong Thánh điện đó, Nicolas ngồi bên cạnh khối kỉ dị đó mà hai tay vòng ôm lấy chân mình đầu gục xuống trông thật là bi thương. Dolly đứng bên ngoài bức màn nhìn vào không biết nói gì cả, Sakura ngồi ở đây ghé đầu yên lặng suy nghĩ mà cuối cùng cũng lên tiếng.

- Nicolas tôi muốn quay trở về với Lucy-sensei.

- Cậu cứ việc quay về không ai ngăn cản.

Nicolas vẫn không nhìn hai cô gái này mà giữ nguyên tư thế đó. Cậu nhóc đang suy nghĩ, cực kì tập trung suy nghĩ về vấn đề của mẹ. Dolly nhìn Nicolas.

- Cậu buồn sao?

- Đó không phải việc của cậu. Sức mạnh của cậu tôi sao chép được rồi. Yami làm phiền cô đưa hai người họ đi khỏi.

- Cháu sẽ thực sự ổn chứ Nicolas?

Yami nhìn thẳng nhóc kia. Hiển nhiên là quá khứ của em gái cô đã tác động không hề nhỏ đến thẳng nhóc. Không sao, thẳng nhóc chắc chắn sẽ vượt qua được cú sốc tinh thần này nhanh thôi.

- Cháu muốn ở lại với mẹ lâu một chút.

- Được, khi nào bình tĩnh lại hãy đến gặp ta.

Yami vừa rút lui đã cuốn theo tất cả bốn người kia đi khỏi chỉ còn Nicolas một mình ngồi ở đó.

- Mẹ, con không hiểu vì sao mẹ lại giúp nuôi dưỡng con như vậy.

- Đó là tình thương cô ấy dành cho con Nicolas.

Giọng nói quen thuộc vang lên làm Nicolas giật mình ngược đầu lên nhìn người xuất hiện bên ngoài lớp bảo vệ kia. Shin đứng đó nhìn Nicolas mỉm cười.

- Ta dám chắc lúc ở thế giới bên kia cô ấy để con bị lưu lạc mà không tìm về vì bản thân cô ấy biết Anna chăm sóc con rất tốt không gây tổn hại gì tới con cho nên cô ấy mới để yên như vậy. Con nên cảm thấy vui vẻ vì Lin yêu thương con vô hạn.

Shin nói rồi đi xuyên qua màn chắn tiến tới gần khối ki dị mà Nicolas đang ngồi phía trước kia. Chẳng bận tâm tới Nicolas, Shin mỉm cười đưa tay chạm vào khối ki dị đó.

- Lin em còn nhớ đã nói gì chứ? Em nói nếu một ngày em đột nhiên giết chết anh thì em sẽ cùng anh chìm vào giấc ngủ đó. Nhưng hiện tại nhìn xem, em lại chìm vào giấc ngủ trước khi giết được anh. Tỉnh giấc mà giết anh như em đã nói đi.

- Cùng nhau tham gia tiệc nào.

Một giọng nói vui vẻ vang lên cùng với đó dưới chân họ là khói đen tỏa ra và sau đó Shin cùng Nicolas đã ngồi ngay trên những chiếc ghế trên một bàn tiệc lớn đầy ắp mỹ thực ngon lành. Nicolas liền nhận ra đây là bàn tiệc đó.

- Ba, nơi này là trong ký ức của mẹ.

- Xem ra Lin cũng đã cho 6 linh hồn đi theo bảo vệ con Nicolas.

Shin mỉm cười nhìn 6 bóng đen đang lần lượt hiện hữu ngồi vào bàn kia mà đèn điện lập tức sáng lên. Lúc này Nicolas mới để ý đây là một căn phòng mang phong cách phục hưng hướng gam màu tối.

- Đã thật lâu rồi bọn ta mới trông thấy người đó Vua Bóng Đêm.

Bóng đen ngồi ngay cạnh Nicolas vui vẻ lên tiếng. Shin mỉm cười miễn cho ý kiến. 6 cái bóng đen đó vui vẻ cầm dao đĩa lên bắt đầu xử lý bữa ăn ngon lành này.

- Lin đã chìm vào giấc ngủ trước khi hoàn thành bữa tiệc cuối cùng làm bọn ta buồn muốn chết. Thật không may 6 anh bạn kia đã đi theo Yami còn lại 6 bọn ta thấy hai người liền tổ chức tiệc luôn.

- Các người cuối cùng là ai hả?

Nicolas không dă động gì tới thức ăn nghiêm túc hỏi. Một bóng đen ngồi đối diện với Nicolas nhướn miệng cười toe toét mà đôi mắt càng lóe đỏ hơn nữa.

- Bọn ta là ai sao Nicolas bé nhỏ?

- Bọn ta là những sinh vật sống không có cơ thể thuộc về ký ức chết. Khi ký ức chết thực sự mở bọn ta 13 bóng đen đã thoát ra ngoài và rồi gặp được Lin. Lin không giống với bất cứ ai, cô ta rất vui vẻ, rất quan tâm bọn ta. Để khiến cô ta luôn vui vẻ bọn ta sẽ làm bất cứ thứ gì cô ta muốn như bắt cóc pháp sư ánh sáng vạn năng, tạo ra đồng loạt Thánh Thần và còn khiến cho lão vĩ nhân đó chìm vào giấc ngủ vĩnh hằng. Kể cả việc tạo không gian ký ức chết riêng cho Lin.

Một bóng đen khác ngồi bên cạnh nói hết một tràng làm cho Nicolas kinh ngạc vô cùng dù cho trước đó cậu nhóc chỉ biết mấy cái bóng này đi bắt người từng đi bên cạnh ba Shin.

- Nicolas mẹ của người, Lin hoàn toàn không mạnh như người nghĩ đâu. Sức mạnh của Lin không phải của cô ta mà là từ bọn ta trao cho cô ta. Lin sẽ chỉ là một con nhóc tầm thường nếu thiếu bọn ta.

- Vậy việc cô ấy luân hồi cũng do các người làm?

Shin nhếch miệng cười mà hỏi. Một bóng đen ngồi đối diện hần gật đầu biểu thị cho việc đáp án đúng thế. Nicolas lúc này có chút hoảng loạn, mẹ lại không có chút sức mạnh nào sao.

- À ta quên một điều, thực sự Lin có một khả năng thần bí mà đến bọn ta cũng không hiểu nổi.

- Cho nên Lin cũng chẳng hoàn toàn là người vô dụng.

- Đúng đúng Lin có thể tước đoạt được vong hồn cho nên trong ký ức chết của riêng cô ta bọn ta đã giúp cô ta khuếch đại sức mạnh này lên thành hồi sinh người chết mà kẻ khác vẫn đồn.

- Tước đoạt vong hồn?

Nicolas nhú mày không hiểu. Cái bóng đen ngồi ngay gần cậu nhóc cầm con dao đâm thẳng xuống chiếc bánh pudding ngon tuyệt kia.

- Với một người đang sống, chỉ cần Lin muốn cô ta sẽ lòi được linh hồn kẻ đó ra khỏi cơ thể và biến linh hồn đó thành công cụ và sức mạnh tiêu khiển cho bản thân. Còn với một người đã chết Lin có thể lòi được linh hồn còn sót lại đó trở về địa ngục này mà tiếp tục tiêu khiển. Nói thẳng ra năng lực này thực sự bọn ta chưa từng thấy bao giờ.

- Nói đúng hơn năng lực đó của cô ta làm bọn ta thấy sợ.

Những bóng đen đó co rúm cả người lại sợ hãi. Nicolas cũng cảm thấy năng lực đó có phần hơi ác chút. Tuy nhiên quả thực là mẹ chưa bao giờ sử dụng sức mạnh đó từ khi Nicolas nhận thức được tới nay.

- Vậy tại sao các người lại nói cho bọn ta? Chẳng phải ta là kẻ thù của cô ấy hay sao?

Shin nhìn 6 cái bóng đen ngu ngốc nhưng rất nguy hiểm này. Đến cuối cùng là hắn không hiểu mục đích của cái đám này là gì nữa.

- Nói cho người sao? Điều này chẳng ảnh hưởng gì cả. Bọn ta có thể bảo vệ được Lin thì hiển nhiên còn sợ người biết hay không biết chuyện này sao.

- Có cách đưa mẹ thoát ra hay không?

Nicolas mang một tia hy vọng nhỏ nhìn đám bóng đen nhón nhao trước mặt này. Bọn họ trong thoáng chốc liền yên lặng một lúc không thấy nói gì cả. Nicolas cũng bị sự im lặng này tác động gần như tia hy vọng mong mỏi kia sẽ bị dập tắt.

- Thực ra có một cách.

- Há? Người nói thật sao? Vậy mau nói nhanh lên.

Nicolas lập tức bùng cháy hy vọng, vô cùng sốt sắng yêu cầu đám nhón nháo này nói cho cậu nhóc biết. Một bóng đen ngồi hướng đối diện kia thờ dãi.

- Nếu như người giết chết Lin để thân xác kiếp này chết hoàn toàn thì chú pháp bọn ta thực hiện sẽ lại khởi động và luân hồi Lin tới một thân xác mới, một thân phận mới. Tuy nhiên người có đủ mạnh để giết được Lin thông qua lớp bảo vệ của đám Thánh Thần đó hay không Nicolas?

- Ta có cách chi là địa ngục này sẽ bị thay đổi trước khi cuộc chiến thực sự diễn ra.

Nicolas nắm chặt tay lại. Shin quay sang nhìn thẳng nhóc này, chẳng lẽ lại có chiêu gì mới mẻ mà Lin dạy cho hay sao?

- Mẹ từng cho ta xem một sức mạnh tái tạo cực kì mạnh. Ta sẽ sao chép và sử dụng nó để xuyên thủng khối kì dị ngoài đó. Nhưng sẽ tìm được mẹ chứ?

- Là Lin luôn tự tìm bọn ta chứ bọn ta không đi tìm cô ta.

- Được vậy thỏa thuận thế đi.

Nicolas gật gù đầu đồng tình. Shin cũng lập tức nhận được tín hiệu từ Rin rằng Reiji đã đem quân đội tới sớm hơn dự định.

- Vậy ra bên ngoài đó thôi.

Bóng đen đó vui vẻ dơ hai tay lên sau đó bọ họ lại trở về trước khối kì dị đó. Nicolas lúc này đang tập trung sức mạnh, Shin đứng bên cạnh nhìn thẳng nhóc này.

- Con có thể mượn sức mạnh của ta.

- Vâng.

Nicolas gật đầu mà càng tập trung hơn nữa. Shin nghiêng đầu nhìn về phía đằng xa lâu đài đen kìa, tín hiệu cuộc chiến đang ngày càng mạnh hơn nữa. Nicolas lúc này mới bắt đầu chiêu thức, một nguồn bóng đêm hòa trộn cùng những sợi tia sáng mềm mại đánh thẳng vào khối kì dị thì một bóng đen khác nhảy ra từ đó mà hét lên.

- Mau dừng lại. Hiện tại không gian đang bị bóp méo, nếu nguoi làm vậy Lin sẽ....bị đẩy tới.....

Cái bóng đen thứ 13 luôn xuất hiện bên cạnh Lin này còn chưa rút lui thì một tia sáng lóe lên bao trùm tất cả. Khối kì dị bị bắn vỡ, cơ thể của Lin bị bắn xuyên qua bụng hòa tan cùng các linh hồn Thánh Thần biến mất trong không gian. Nicolas không kịp để dừng lại nữa rồi, địa ngục này sẽ lần nữa tái tạo lại, khoác trên mình diện mạo thật mới mẻ.

Liệu Lin có thực sự quay trở lại hay không?

kid: nàng kinh ngạc vậy sao kill? nếu nicolas ko giết thì người khác cũng giết thôi cho nên chết trong tay nicolas là thích hợp rồi ^^

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Địa Ngục Mới

Ngày định mệnh đã trở thành ngày được cả địa ngục kỷ niệm mà mở lễ hội. Đã một năm kể từ ngày định mệnh xảy ra, địa ngục không chỉ được thay đổi da thịt mà người dân cũng bị đảo lộn ký ức. Cung điện hoàng gia nay bỗng dung hợp nhất cùng với lâu đài đen thành đôi nửa nằm đúng trung tâm ranh giới hai mảng lục địa. Vì vậy thành phố lớn được xây dựng nhanh chóng tại nơi này. Học viện hoàng gia cũng được di dịch về phía cách biên giới khoảng vài trăm mét. Ngoài sức tưởng tượng hơn nữa là thân phận của nhiều người đã thay đổi. Shin đã hoàn toàn trở thành vua trong khi Reiji trở thành người đứng đầu kỵ sĩ hoàng gia.

- Ba, con xin lỗi.

Nicolas đứng dưới chân bậc thang nhìn lên ngai vàng trên cao cũng chia hai màu kia. Shin ngồi đó nhìn Nicolas khá trầm mặc.

- Đó không phải lỗi của con.

- Tất nhiên là lỗi của thằng nhóc nguoi rồi.

- A, Lin sẽ bị đẩy đến không gian nào nữa đây? Ta không cảm nhận được nguồn khí của cô ta ở địa ngục này.

13 bóng đen đã chính thức tụ hợp mà nhảy loạn khắp đại sảnh lâu đài này. Nicolas hỏi lỗi đứng đó chỉ biết cúi gằm mặt xuống dù đã 1 năm qua đi. Đột nhiên từ cửa đại sảnh là hai bóng dáng một lớn một nhỏ đang tiến vào.

- Ba, Yami-san nói sẽ cho con đi xem lễ hội đêm nay. Nicolas chú mày có đi cùng anh không?

Shu vui vẻ chạy tới bên Nicolas vỗ vỗ vai mà hướng ba mình chờ mong được cho phép. Yami đang từ từ lại gần vẫn cái trang phục quen thuộc đó nhưng ánh mắt hoàn toàn là không thiện cảm.

- Shu, cháu thật ham vui.

- Nhưng lễ hội thật sự rất tuyệt mà.

Shu vui vẻ cười với Yami. Những người ở đây chỉ duy nhất mình Shu chẳng nhớ gì cả. Với sự thay đổi này đối với vài người không thể đã động đến được vì họ là những người từ thời kỳ sơ khai còn những người thuộc thời đại này đều đã bị đổi thay ký ức hết.

- Được rồi Shu, con mau đi chuẩn bị đi.

Shin vừa rút lời Shu đã mất dạng mà ham vui chơi rồi. Yami ngay lập tức tiến dài bước hơn, những bông tuyết lại vương đầy trong đại điện của sảnh lớn này.

- Ta biết có người có thể giúp tìm Aya.

- Cô có đề cử nào sao?

- Tất nhiên là môn đệ của Aya rồi.

Yami vừa rút lời hai bóng người xuất hiện trong đại điện. Đám bóng đen kia nhìn chăm chăm vào hai người này có chút tò mò. Shin cũng chẳng nghĩ hai người này đã đến được địa ngục.

- Kujo, nguoi có thể tìm được sư phụ mình chứ?

- Tôi chỉ có thể nói với ngài rằng ngài nên hỏi hai kẻ đã gây ra việc nhiều đoạn không gian.

Kujo vừa rút lời thì Kawachi đã đưa tay ra, một hồ đen xoáy tròn xuất hiện mà ngay lập tức từ cánh cửa đó là một lồng giam hai người tưởng chừng như sẽ quên mất kia liền đó lại ở đây.

- Anna? Còn bên cạnh là....

Nicolas nhú mảy nhìn hai người bị giam lại kia. Shin còn chẳng buồn liếc hai người họ mà nhàn nhạt lên tiếng.

- Thì ra là hai cô bày trò Mikoto, Anna. Xem ra hai người đã quên mất nơi này là đâu rồi.

- Anh không muốn tìm lại cô vợ xinh đẹp của mình sao?

Mikoto nhếch miệng cười đầy vẻ khiêu khích nhìn Shin. Yami tiến tới bên cạnh chiếc lồng, cô đưa tay túm lấy cổ của Mikoto mà bóp mạnh.

- Tình yêu của pháp sư trái đất các người cũng thật điên cuồng. Tổn thương em gái yêu quý của ta chỉ vì mê muội một tình yêu đơn phương với cái tên điên ngời trên kia sao? Đừng lo, người sẽ không biết được em gái ta đi đâu và ta hiển nhiên sẽ giết cả hai người.

- Hừ...ai nói ta không biết? Cô ta quay về điểm xuất phát rồi.

Mikoto vừa rút lời thì Kujo đã tiến tới kéo Yami trở lại. Được giải thoát, Mikoto ngồi đó đưa tay chạm nhẹ lên cổ mình mà ho sặc sụa. Cô ta cứ nghĩ mình sẽ chết chứ. Anna ngồi bên cạnh giúp cô ta vuốt lưng thuận khí mà cảnh giác nhìn những người này.

- Quay về điểm xuất phát? Chẳng lẽ lại là được triệu hồi về trái đất?

Kawachi nhú mảy nêu ý kiến. Về mặt những người ở đây trầm xuống đặc biệt là 13 cái bóng đen kia, chúng đột nhiên hiện hữu làm những người khác giật mình. 13 tên đó bay lượn điên đảo trong đại điện này.

- Xem ra rắc rối rồi Shin, Nicolas.

- Lin sẽ quên sạch mọi thứ trước đây hoặc sẽ nhớ toàn bộ.

- Nếu như bọn người trái đất tìm được cô ấy ta chỉ sợ kẻ đó sống lại mà đột ngột lợi dụng nếu là phương án đầu tiên.

- Lin đáng thương sẽ tìm cách quay trở về đây chứ?

- A, có khi nào cô ta sẽ tạo ra để chế vong hồn ở bên đó chứ?

Cái đám bóng đen này cứ liên tục huyền thuyên mặc kệ những người trong đại sảnh có nghe hiểu hay không. Nicolas nhìn một đám lộn xộn đó liền cất tiếng hỏi.

- Ý của các người là sao hả?

- Nicolas bé nhỏ có lẽ ngại và những kẻ ở đây không biết rồi.

- Một khi không gian của Lin bị nhiễu loạn trước khi chuyển kiếp thì cô ta nhất định sẽ bị đánh văng đến không gian khác.

- Và sẽ có hai kết quả. Một là không lấy được bất cứ ký ức nào cả sống như một con người mới.

- Hai là cô ta sẽ nhớ được hết tất cả và sẽ hủy diệt toàn bộ nếu cô ta muốn.

13 cái bóng lại lượn lờ mà bắt đầu còn hát hò vui vẻ nữa. Nicolas ngược lên nhìn Shin chờ đợi một phương án mới. Nếu như cậu nhóc không thực hiện chiêu thức sao chép tái tạo đó thì có lẽ mọi chuyện sẽ không đến bước này.

- Kujo người mở được cổng tới trái đất chứ? Cánh cổng đó luôn nằm trong tay Lin.

- Là sư phụ đưa bọn tôi tới đây chỉ vì chuẩn bị cho cuộc chiến. Nhưng nay....

- Hình như ta biết có người mở được cổng.

Yami mỉm cười nhìn bọn họ. Những người ở đây cũng là nhìn cô. Vậy là hy vọng cuối cùng cũng được nhóm lên rồi.

Học viện hoàng gia.

- Edgar, cậu rất tốt nhưng tôi rất tiếc. Người tôi luôn ngưỡng mộ từ lâu là hoàng tử Nicolas.

Dolly nhìn Edgar mà nở nụ cười mơ mộng về hình ảnh Nicolas. Natsu ngồi ăn gói bánh snack mà lắc đầu ngán ngẩm.

- Edgar, thật không nghĩ cậu sẽ thích Dolly kiêu ngạo. Tình địch của cậu khó ăn đó.

- Sensei đi đâu mà lâu vậy chứ?

Sakura xoay ngược chiếc ghế lại vừa ngồi xuống vừa tựa cằm lên tựa ghế chán nản lên tiếng. Mọi người cùng thờ dài nhìn ra cửa chính của lớp chờ đợi cô chủ nhiệm quay lại.

Trong khi đó tại phòng của hiệu trưởng, Lucy đang ngồi uống trà cùng Teddy.

- Teddy-chan, hình như tớ có cảm giác đã quên đi điều gì đó.

- Cậu lại lo lắng cho lễ hội đêm nay sao? Nghe nói lớp của cậu sẽ tham gia điều hành.

- Ừ.

Lucy đặt chén trà xuống mà thờ dài. Cái đám này không biết có làm ăn được gì trong buổi điều hành hay không. Vừa lúc đó cánh cửa mở ra, Len đi vào trong phòng nhìn hai người đang ngồi uống trà kia mà rất nhanh tiến tới ngồi xuống chiếc ghế đơn duy nhất.

- Hai người đều đang rảnh sao?

- Đúng vậy. Len-sama ngài cũng không có gì để làm sao?

Lucy mỉm cười nhìn Len kia. Ngay lập tức một tiếng nói có vẻ ghen tuông vài phần vang lên đồng thời người nào đó đứng trước mặt Lucy không hề vui vẻ.

- Lucy tại sao cô lại phân biệt vậy chứ? Lúc nào cũng vui vẻ mỉm cười với Len-sama trong khi bỏ rơi tôi lại.

- Luke, tôi đã nói chúng ta không thành làm on đừng làm phiền tôi.

Lucy đẩy ngay Luke sang một bên rất vui vẻ rót trà mời Len. Còn đang nâng tách trà lên định nhấp một ngụm Len liền liếc mắt nhìn sang góc phòng.

- Các người là ai?

- Len, đã lâu không gặp rồi. Thật không nghĩ cậu sẽ quên tôi như vậy.

Shin mỉm cười nhìn Len thì tất cả những người ở đây lập tức quỳ xuống trước mặt Shin. Ai lại nghĩ vua địa ngục sẽ tới tìm mình như vậy chứ?

- Ngài có gì phân phó sao bệ hạ?

- Ta muốn cậu nhớ lại cách mở cổng địa ngục thông tới thế giới được gọi là trái đất.

Trước yêu cầu của Shin làm cho phía các sứ giả từng tới trái đất kia đều nhủ mày không hiểu gì cả. Mở cánh cổng tới nơi gọi là trái đất sao?

- Tôi luôn có một giấc mơ về một người con gái tóc đỏ tên Lin đã mở một cánh cổng đưa chúng tôi tới một thế giới lạ. Chẳng lẽ ngài muốn cánh cổng đó sao bệ hạ?

Len vừa rút lời những người khác đứng phía sau Shin liền mỉm cười vui vẻ. Bây giờ chỉ còn việc cuối cùng là chọn một nhóm người quay trở lại để tìm Lin mà thôi.

Trên vùng biển rộng lớn ngoài hòn đảo cô đơn TRẮNG LƯỖI LIỀM, một nhóm dân đánh bắt ra khơi, hôm nay họ cảm nhận được sẽ là một mẻ lớn. Lưới từ máy được thả xuống biển, một lúc sau đó họ nghe được tiếng rè từ máy phát ra, có lẽ là vật nặng. Chắc chắn là thu hoạch lớn đây.

Chiếc lưới từ từ được kéo lên, những người dân chài này vui mừng chờ đợi thì thứ nhô lên khỏi mặt nước kia là....băng. Một khối băng lớn vô cùng được họ lôi lên thuyền.

- OMG, một thiên thần.

Bọn họ cùng lúc hô lên khi thấy bên trong khối băng đó là một cô gái tầm 16 tuổi rất xinh đẹp với mái tóc màu vàng gọn sóng dài ngang hông, cả người chỉ mặc một chiếc váy trắng hai dây đơn giản mà đôi mắt nhắm nghiền lại trong khi hai tay nhẹ nhàng đặt phía trước. Họ như nhìn thấy cả vầng hào quang xung quanh người cô gái này.

Đám người vừa mừng vừa lo vội vàng đem khối băng chứa cô gái này quay về đảo mà trình diện lên phía hoàng gia của hòn đảo.

- Hoàng tử có lệnh thưởng lớn cho các người.

Một thị vệ lớn tiếng thông báo khiến đám dân chài vui mừng vội vàng tạ ơn sau đó lui khỏi lâu đài. Phía bên trong đó, vị hoàng tử hiện đang thay vua cha bệnh nặng cai trị hòn đảo cô đơn này đi lại xung quanh khối băng đó.

- Nàng giống như thiên thần ta đã gặp trong giấc mơ. Có phải nàng là điềm báo trước trong lời tiên tri của người?

- Vâng thưa hoàng tử. Có lẽ sự thật đúng là vậy, xin chúc mừng ngài.

- Mau cho người phá băng.

Hoàng tử quá mức vui mừng cho người phá băng nhưng dù họ đã dùng bao nhiêu dụng cụ phá băng đi nữa mà khối băng vẫn không chịu tan. Cuối cùng để phá được băng họ đã đợi đến ngày nguyệt thực, khi mặt trăng khoác lên mình màu máu, khi tất cả các thế giới được khai thông với nhau. Ánh sáng đêm nguyệt thực đã làm lớp băng tan chảy nhanh chóng, hoàng tử chính thức ôm nàng thiên thần trong giấc mơ của mình quay trở về lâu đài.

Thiên thần nào đó vẫn một thân trang phục đơn giản như vậy, tư thế như lúc ban đầu nằm trên giường hoàng gia mà đôi mắt nhắm nghiền. Hoàng tử ngồi xuống bên mép giường, hân đưa tay miết nhẹ cặp môi đỏ tự nhiên kia mà ánh mắt đầy dịu dàng nhìn thiên thần trước mặt này. Khi cánh tay của vị hoàng tử đó vừa rời đôi môi đó thì thiên thần đột nhiên mở mắt nhìn chăm chăm lên phía trần nhà mà miệng lắp bắp một cái tên.

- Sasha Nora.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Đây Là Trái Đất

Cổng địa ngục lại một lần nữa được mở, cả một nhóm người đi đầu là Yami và Nicolas đứng giữa trung tâm quảng trường nào đó với người người đi lại cùng tiếng cười nói sinh hoạt thật sống động. - Đây là nơi nào?

Nicolas nhìn xung quanh mà cất tiếng hỏi. Rõ ràng đây không giống trái đất mà cậu nhóc từng thấy. Trở về trái đất kì lạ là cơ thể Nicolas cùng nhóm bạn kia lại quay trở về độ tuổi 16 đến 17 của mình.

Yui mỉm cười vui vẻ tiến tới một cửa hàng gần đó nhìn vị khách còn đứng bên ngoài liền cất tiếng dò hỏi. Chỉ một lát sau đó cô trở lại chỗ của mọi người.

- Đây là đảo Pari.

- Đảo Pari? Chẳng lẽ là thủ đô của Pháp đó sao?

Mọi người cùng nhau hét lên. Tuy ký ức họ thay đổi nhưng phần lớn đó là ký ức về Lin mà thôi. Đối với những đứa trẻ xuất thân từ trái đất họ vẫn nhớ được ít nhiều về nhà của mình.

- Đi dò hỏi xem nơi này từng xảy ra chuyện gì.

Yami ra lệnh cho cả nhóm thì họ chia ra từng tốp một đi cùng nhau tới các địa điểm để hỏi thăm. Khi hoàng hôn dần buông xuống, cả nhóm hẹn gặp nhau ở phía khu đồi cách xa thành phố chính trên đảo cùng thấp lửa bàn bạc lại với nhau.

- Nghe nói vài trăm năm trước mà họ không rõ là bao nhiêu, một cuộc chiến xảy ra giữa các pháp sư và đám quái vật, có lẽ là thời điểm gây chiến của chúng ta.

Nicolas gầy gầy mấy nhánh cây lên tiếng trước. Lucy ngồi một bên đang uống nước kia cũng nghe được chuyện lạ.

- Sau cuộc chiến đó bọn họ đã thu dọn tàn cuộc nhưng một đạo quân bóng đêm tự xưng đến từ địa ngục đã bắt đầu tàn phá mọi thứ. Bọn chúng đã cắt xẻ thế giới này một cách nặng nề thành từng hòn đảo một cứ vậy mà thay đổi bề mặt thế giới này. Nghe nói chế độ dân chủ cộng hòa đã sớm không còn thay vào đó từng hòn đảo là từng vương quốc thu nhỏ.

- Xem ra trái đất này quay trở về thời kỳ thế kỷ cũ rồi.

Sakura hai tay bưng mặt mà chán nản lên tiếng. Thật là kinh hoàng khi chứng kiến trái đất bị băm xẻ thành thế này.

- Nhưng đạo quân bóng đêm đó là của ai?

Shiro ngồi bên cạnh Nicolas vẫn cứ cái biểu cảm cũ cất tiếng hỏi. Mọi người cùng trầm mặc không biết nói gì cả. Lúc đó khi họ quay trở về rõ ràng cánh cửa nằm trong tay Lin đã bị khóa chỉ mở duy nhất một lần cuối cùng là đưa Kujo và Kawachi tới địa ngục. Hơn nữa lúc đó Lin hoàn toàn chẳng làm gì khác lạ vì Nicolas và Shu luôn theo cô trước khi cô bỏ đi. Đây đúng là thắc mắc lớn.

Đào Trăng Lưỡi Liềm.

- Vậy nàng tên là Sasha Nora sao thiên thần?

Hoàng tử Ryan mỉm cười nhìn thiên thần trước mặt mình đang ngồi trên chiếc ghế tựa mà nhìn về phía xa xa ngoài biển kia. Thiên thần xinh đẹp quay lại nhìn Ryan mà gương mặt vẫn là không chút biểu cảm.

- Tôi tên là Angel.

- Angel? Thật hợp với nàng.

Ryan mỉm cười đưa tay lên giúp Angel cho sợi tóc lòa xòa trước ngực ra phía sau. Hành động dịu dàng của Ryan hoàn toàn không đáng để Angel bận tâm, cô ngó lơ nhìn ánh hoàng hôn đỏ cam một vùng trời kia. Ký ức của cô vô cùng loạn, điều cuối cùng cô nhớ được rằng mình đã bị đá bay từ trên cây cầu đó xuống và bị đóng băng vĩnh cửu mà rơi xuống đại dương bao la.

- Ta đã gửi thư mời tới các đảo khác. Angel nàng và ta sẽ cùng kết hôn được chứ?

- Kết hôn? Ngài là người quyền lực nhất?

Angel nhìn Ryan vẫn là không chút biểu cảm gì cả. Ryan mỉm cười xoa đầu cô mà gật đầu biểu thị đúng vậy. Angel chẳng nói gì cả lại rơi vào trạng thái im lặng. Bọn họ sẽ kết hôn sao? Được vậy thì kết hôn đi.

Ngày hôm sau, khắp các bến cảng của đảo là tập nập người qua lại. Các thuyền lớn của thượng khách cùng các đoàn người thuộc hoàng gia tới tham dự bữa tiệc lớn này cũng đủ làm người dân vội vàng lo toan chỉ sợ sẽ làm mất lòng khách quý.

Nhóm người tới từ địa ngục cũng cải trang hòa vào làn người đông nghịt đó mà tiến về phía lâu đài diễm lệ trên đảo kia. Họ muốn nhân cơ hội này tìm ra tung tích của Lin vì dù sao đây là một bữa tiệc cực lớn với nhiều thành viên có tiếng đều xuất hiện cả biết đâu Lin cũng sẽ có mặt ở đây thì sao?

Trước lâu đài, phía hoàng gia đã trang trí và bày biện những chỗ ngồi trong vườn hoa lớn nằm khu rừng cỏ bên cạnh lâu đài. Nơi này thực vật phát triển rất tốt lại có nhiều loài hoa, không khí cũng thật dễ chịu rất phù hợp cho buổi lễ này. Ryan cùng Angel ngồi ở bàn chính chủ đúng trung tâm mà hai bên là từng bàn từng bàn của quan khách thành mấy hàng liền, họ cùng nhau thưởng thức màn biểu diễn của mấy tên hề kia.

- Bọn họ đang diễn hề sao?

- Đúng vậy. Nàng không thích sao?

- Tôi không thấy buồn cười.

Angel uống một ngụm trà nhìn mấy người đang diễn trò kia. Những quý tộc rồi người của hoàng gia ngồi xung quanh đó đều rũ tai nhau mà thì thầm rằng vị tiểu thư sẽ kết hôn với vua đảo cô đơn này thật xinh đẹp cũng chưa từng thấy bao giờ. Angel nhìn mấy tên hề đó rồi lại nhìn Ryan.

- Tôi giết bọn chúng được chứ?

- Nếu nàng thích.

Ryan mỉm cười rất hào phóng sinh mạng kẻ khác cho người đẹp. Angel nghe vậy lập tức đứng dậy, cô vẫn là mặc bộ váy lụa trắng đơn giản đó nhưng chẳng làm lu mờ khí chất một chút nào cả. Angel từ từ tiến tới làm mấy tên hề kia ngừng lại còn mọi người ngạc nhiên không biết cô định làm cái gì. Angel càng tiến gần đến một tên hề gần nhất, cô đưa bàn tay phải lên và ngay lúc đó chạm vào gương mặt của tên hề đó. Ánh mắt có chút âm đạm trong khoảnh khắc đó chợt lóe sáng, bàn tay của Angel xuyên qua đầu của tên hề đó mà rất nhanh cả người cô cũng xuyên qua đứng phía sau tên hề. Những người khác không biết cô làm gì nhưng tên hề đó đã ngã xuống mà trọn to mất chết.

- Angel...

Ryan cất tiếng gọi nhưng Angel vẫn là không để ý tiếp tục làm y hệt đối với những tên hề còn lại. Khi đã xử lý xong, Angel đứng đó nhìn đám người đã ngã xuống kia.

- Thật khủng khiếp.

- Angel nàng sẽ mệt đó, mau lại đây nghỉ ngơi.

Ryan mỉm cười lên tiếng thì Angel cũng từ từ đi về chỗ ngồi mà bản thân những người chứng kiến kia đều khiếp sợ nhìn vị tiểu thư tương lai sẽ cùng hoàng tử của đảo cô đơn lên nắm quyền kia.

- Năng lực đó thật giống với miêu tả của đám kia về mẹ.

Nicolas nhìn chằm chằm đám xác người đang bị đem đi kia. Sakura vẫn chú tâm về phía những cái xác vừa bị ngã xuống đó.

- Linh hồn của họ đang đứng đó không di chuyển. Có lẽ những linh hồn đó đang chờ đợi mệnh lệnh từ cô gái kia.

- Đó có thể sẽ là Aya, cần phải theo dõi thêm.

Yami vừa hạ lệnh mọi người liền tiếp tục chờ đợi thời cơ tiếp cận. Bữa tiệc trà sau đó cũng được kết thúc nhanh chóng để các thượng khách nghỉ ngơi ở lâu đài và các biệt thự lớn xung quanh lâu đài sau đó buổi tối sẽ có một bữa tiệc khiêu vũ khác.

Trong hoa viên nhỏ khác thuộc về lâu đài, Angel một mình đi dạo mà không có người đi theo. Ryan đã đi gặp một vài vị khách đặc biệt nên cô mới có thể một mình an tĩnh như vậy.

- Các người sẵn lòng giúp ta làm vài việc chứ?

Angel ngồi xuống ghế ở đình viện mà nhìn về khoảng không trước mặt chẳng có gì kia.

- Tốt, ta không thích một số kẻ trong đó, các người hãy đến trừ khử bọn họ giúp ta. Đây sẽ chỉ là một trò chơi nhỏ mà thôi..... Đúng vậy, các người đã biết cần phải giết ai rồi, mau đi đi.

Angel phất tay thì một ngọn gió cũng thổi qua nhưng chẳng có gì thay đổi là bao. Bỗng dưng cơn gió ngừng lại, trước mặt Angel là một thanh niên ưu tú tầm tuổi của cô với mái tóc đỏ kì lạ cùng bộ trang phục hoàng gia màu trắng với những đai chỉ màu vàng trông càng thêm bắt mắt. Người này đang cầm một bông hoa nở rộ màu đỏ trong tay rất đẹp từ từ đi về phía cô.

- Cô tên Angel đúng chứ?

- Cậu là ai?

Angel nhìn người trước mặt này, có chút xa lạ cũng có chút quen thuộc tựa như đã trông thấy ở đâu đó. Nicolas tiến tới chỗ của Angel mà cầm bông hoa đặt vào lòng bàn tay của cô.

- Thật sự là không phải hay không nhớ tới đây? Cô chưa từng gặp tôi sao?

- Cậu sao? Hình như tôi đã từng thấy cậu.

Angel cố gắng thử suy nghĩ, cô nhớ khi mình nằm trong khối băng luôn luôn có những hình ảnh kì dị xuất hiện trong đầu cô. Chưa kể việc cô bị ngã từ trên cầu xuống cũng là một loại ký ức không êm đẹp gì.

- Sẽ hơi gây sốc nhưng xem ra cô đúng là mẹ của tôi rồi Angel. Tôi là Nicolas.

Nicolas mỉm cười nhìn Angel vẫn đang ngồi đó. Angel nhủ mảy không còn một bộ dạng không cảm xúc đó nữa. Người trước mặt này tự nhận là con trai của cô, chuyện kì lạ này là sao chứ?

- Con sẽ giúp người nhớ lại nhanh thôi.

Nicolas càng cười quỷ dị hơn nữa mà nhìn Angel đầy vẻ quái quỷ. Ngay lúc đó có tiếng động Nicolas cũng liền biến mất, Angel đứng dậy lui về phía lùm cây không xa đình viện nhỏ này là bao.

- Hoàng tử ngài thực sự không thấy cô gái đó có điểm kì lạ sao?

- Nàng là người không tầm thường. Có lẽ càng như vậy ta càng phải mau chóng giữ bên người cho dù có phải giam giữ nàng ấy lại.

Angel đột nhiên đưa hai tay áp sát tai mình. Những lời này cô đã từng nghe qua. Muốn giam giữ cô lại sao? Đừng hòng, sẽ không ai được phép chạm vào cô. Sẽ không một ai cả.

---

kid: xin thông báo với các nàng rằng chỉ hãm lại tiếp tục tạm hoãn viết cho nên chương 59 sẽ phải chờ dài dài chút rồi ><

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Chưa Thể Về

Tối đó, mọi người đã đến đại sảnh của lâu đài cùng hòa mình vào tiệc khiêu vũ. Phía bên ngoài lâu đài, Shiro đứng trầm ngâm nhìn bức màn bóng đêm này.- Ai đó đã đặt kết giới khiến cho sứ giả địa ngục không vào được.

- Là một không gian....

- Ký ức chết.

Bọn họ nhìn nhau rồi cùng nhìn vào bức màn. Xem ra Lin thực sự quay trở lại đây rồi. Cả nhóm sứ giả đến từ địa ngục này đều ngồi chờ đợi hàng tiếng đồng hồ cho tới khi ánh trăng đã sớm bị mây che lấp, họ mới thấy bức màn được hạ xuống. Cả nhóm cùng nhau lập tức di chuyển thật nhanh tới lầu đài. Khi cánh cửa mở ra họ đều bất động tại chỗ nhìn bóng dáng xinh đẹp đang đứng giữa một vùng máu lớn cùng vô số xác người nằm la liệt ở đó.

- Chào-buổi- tối-mọi người.

Angel mỉm cười mà quái nhìn nhóm người đứng ở cửa kia. Cả người cô dính khá nhiều máu, cô đã giết toàn bộ cái đám người ngu ngốc này. Bọn họ muốn giam giữ cô sao? Không dễ dàng như vậy đâu, cuối cùng thì đồng ký ức chết tiết muốn quên đi đó cũng chịu quay trở lại rồi.

- Aya.

- Yami, đã lâu không gặp.

- Mẹ.

Nicolas vui mừng chạy ngay tới bên cạnh Angel mà ôm chặt lấy cô. Cậu ta mặc kệ máu dưới chân hay xác người dưới chân dẫm đạp lên đó mà tới ngay bên cạnh Angel ôm chặt lấy cô. Khá ngạc nhiên trước hành động này của Nicolas nhưng Angel vẫn đưa tay lên ôm lấy Nicolas. Mọi người đứng trước cửa nhìn hình ảnh hai người đang ôm nhau kia không biết nói gì cả. Nicolas ôm thật chặt lấy Angel mà xúc động lên tiếng.

- Con nhớ người, con nhớ người tới phát điên rồi. Con xin lỗi vì đã thực hiện thuật sao chép đó khiến cho người phải trở lại thế giới này một lần nữa. Con xin lỗi.

- Đó chẳng phải lỗi của Nicolas.

- Vậy bây giờ cả nhà chúng ta có thể ở bên nhau. Con sẽ đưa mẹ trở về địa ngục.

Nicolas càng nói càng ôm chặt Angel hơn nữa. Vừa nghe tới chữ trở về kia là Angel liền có phản ứng khác lạ, cô nắm chặt tay lại đẩy nhẹ Nicolas đang ôm mình ra.

- Nicolas, chúng ta chưa thể trở về. Ta phải trừng phạt, phải trừng phạt đám người đã khiến cho ta ngủ trong băng lạnh lẽo đó.

Angel nở nụ cười quỷ dị càng đáng sợ hơn nữa làm mọi người rùng mình, xin lỗi, hiện tại đây là lựa chọn duy nhất mà cô có được. Nicolas nhìn chăm chăm Angel mà ngay sau đó là mỉm cười gật đầu đồng ý sẽ thuận theo mong muốn của người mẹ này. Mọi người đã không nhận ra điểm khác lạ trong cách xưng hô của Angel dành cho Nicolas.

Bọn họ đã ngay lập tức lên đường, Angel dường như luôn tránh trả lời hay nói chuyện với họ đặc biệt là đối với Yami. Những người khác chỉ nghĩ cô đang mệt nên cũng chẳng hỏi nhiều.

Băng qua biển lớn, họ nhìn thấy một màn sương mù dày đặc ở phía trước kia.

- Aya ta đang đi đâu vậy?

Yami đứng đó nhìn về phía sương mù phía trước cất tiếng hỏi mà quay sang nhìn em gái mình đứng bên cạnh kia. Angel mỉm cười nhìn về phía trước.

- Phải quay lại đó và giết chết ả đàn bà đã đẩy ta xuống dưới này.

- Aya...

Mọi người đều nhìn Angel với ánh mắt kì lạ trong khi Angel xoay người ngồi xuống cái ghế ngay trên thuyền, cô nhắm mắt lại mà nghỉ ngơi. "Xin lỗi vì chưa thể nói sự thật cho các người. Có lẽ người mà các người thực sự tìm kiếm là Sasha Nora. Ta cũng đang trên đường tìm về Sasha Nora cho nên tạm thời chúng ta sẽ đi chung nhưng mỗi thù đó ta nhất định phải bắt ả ta trả giá."

Khi mặt trời chính thức lặn xuống, con thuyền liền đổ đắm sầm vào một vật thể lạ trong làn sương mù dày đặc này. Angel liền tỉnh dậy, cô nhìn mọi người rồi lại nhìn xung quanh.

- Đến nơi rồi. Ở đây có ai tạo được ánh sáng chứ?

Angel quay lại nhìn mọi người ở đây tổng cộng là 7 người trong đó Nicolas là nam duy nhất. Nicolas nhìn Angel cười cười.

- Con tạo được ánh sáng.

Rất nhanh từ người Nicolas xuất hiện những đốm sáng ấm áp tỏa ra khắp nơi như Rin đã từng làm ở địa ngục nhưng đốm sáng của Nicolas hoàn toàn không đã thương người khác. Mọi người đi theo Angel và những đốm sáng của Nicolas mà tiến về phía trước. Yami đã để ý đây là một cái cây đại thụ

lớn nằm ngay giữa đại dương bao la này. Thật không nghĩ trái đất sẽ có cái cây lớn như vậy tồn tại được, lại còn nhìn không thấy ngọn cây ở đâu nữa. Xem ra làn sương mù kia chính là che lấp cái cây này.

Bọn họ cứ đi rất lâu, rất lâu và rồi mới thấy có một cánh cửa để thoát ra. Angel ra hiệu cho họ dừng lại, cô đưa tay đẩy nhẹ cánh cửa thì đó là một hành lang nhỏ vắng lặng. Bọn họ đi ra hành lang mà nấp vào cái cột che gần đó đứng bên lan can hành lang nhìn xuống đại sảnh sáng trưng phía dưới kia nơi có rất nhiều người đang ngồi ăn tối và ngay phía đài cao trung tâm là một người con gái xinh đẹp với khí chất cao quý đang ngồi thưởng thức mỹ vị mà bên cạnh cô ta là những người khác nữa ăn mặc cũng cao quý chẳng kém.

- Nơi này là sao nữ hoàng?

Shiro không kìm được cất tiếng hỏi. Angel nhìn chăm chăm vào cô gái kia mà nghiêng răng nghiêng lợi.

- Đây là tộc người được mệnh danh hậu duệ của Thần sau ngày tận diệt của mấy ngàn năm trước. Đến đây rồi ta cũng đành nói sự thật cho các ngươi, người các ngươi đang tìm, vị nữ hoàng đó có lẽ là Sarah Nora.

- Vậy cô...????

Dolly chỉ chỉ vào Angel mà lắp bắp hỏi không xong. Angel đưa tay lên miệng ám chỉ nhỏ tiếng, cô nhìn họ rồi lại nhìn người con gái ngồi kia.

- Ngày diệt vong đó diễn ra cũng là lúc thế giới này bị chia cắt thay đổi, vài trăm năm sau đó một cái cây lớn xuất hiện giữa đại dương cùng một người con gái xinh đẹp được cái cây lớn này che chở mà bảo vệ. Rất nhiều người vượt biển muốn đến đây nhưng đều bị cái cây này đánh bại cho đến khi tộc người tự nhận hậu duệ của Thần tới. Bọn họ đã tiến được vào cái cây này mà xây dựng nhà ở ngay trong thân cây và trên những cành cây. Tộc người đã hiến tế rất nhiều và họ thờ phụng người con gái kỳ lạ luôn rơi vào trạng thái ngủ đó. Đến một ngày họ nhận ra hằng năm luôn có một nữ pháp sư thừa hưởng được sức mạnh và ký ức của nữ thần. Họ tôn vinh những nữ pháp sư đó là Thần và phụng sự người đó. Hàng trăm năm trước, ta cũng đã được chọn làm người thừa kế khi có thể nhận được ký ức từ nữ thần và sức mạnh tước đoạt linh hồn người khác của người. Tuy nhiên chị họ của ta cũng chính là ả đàn bà đang ngồi chỗ trên cao kia, ả ta đã hãm hại ta khi đẩy ta từ trên gần đỉnh cây nơi điện thờ của nữ thần xuống đại dương. Ta đã bị đóng băng hàng trăm năm, ngủ giấc ngủ hàng trăm năm. Ta chỉ có ước nguyện duy nhất là tiêu diệt ả ta mà thôi.

- Vậy Sarah Nora mới là mẹ?

Nicolas nhìn Angel muốn một câu trả lời chính xác. Angel gật đầu thì Nicolas đã túm lấy hai cánh tay của Angel rất mạnh khiến Angel nhúm mày. Nicolas thực sự quá mức kích động hét lên gần như sẽ làm những người dưới kia nghe thấy nếu như Shiro không nhanh ra tay.

- Mẹ đang ở chỗ nào? Ở chỗ nào hả?

- Nữ thần hiện đang ở phòng cao nhất trên gần đỉnh cây. Nơi đó có thần mộc đang canh giữ giấc ngủ cho người.

- Yami ở đây giao cho cô lo, cháu sẽ đi cùng Shiro lên đó.

Nicolas nói rồi tiến tới nắm lấy tay Shiro mà họ cùng biến mất. Dolly nhìn theo có chút lưu luyến, Shiro-san lại có thể nắm tay hoàng tử trong mộng của cô nàng. Yami nhìn xuống đại sảnh nơi họ đang dùng bữa tối kia.

Mọi thứ tại đại sảnh lớn này đang trong yên lặng thì những bông tuyết trắng từ đâu rơi xuống. Bọn họ đều kinh ngạc ngẩng mặt lên nhìn những bông tuyết rơi trong nhà này, một người con gái mặc kimono cầm quạt giấy bất chợt xuất hiện trước bàn ăn trên cao của người thừa kế làm mọi người ngạc nhiên.

- Xin lỗi vì đã xen ngang bữa ăn của các người.

- Cô là ai?

Một người đàn ông ngồi bên cạnh người thừa kế cất tiếng hỏi. Yami mỉm cười cầm cái quạt che gần như cả gương mặt chỉ để lộ ra đôi mắt đỏ của mình.

- Ta sao? Ta là chị gái của nữ thần mà các người thờ phụng. Ta chỉ không nghĩ em gái mình sẽ bị các người lợi dụng để thực hiện quyền lợi như vậy. Thừa hưởng cái gì chứ? Đó chỉ là một nữ pháp sư nhìn thấu được ký ức của em gái ta sau đó tự xưng rồi cứ vậy ăn cắp cả sức mạnh của con bé. Các ngươi cứ tự chọn đại một người rồi truyền lại sau đó cứ vậy làm một màn dối trá trước thần dân của mình.

- Cô...

Bọn họ tức nghẹn nhìn Yami trong khi những người ngồi dưới bắt đầu xôn xao. Một tên ngồi trên bàn tiệc lớn kia tức giận xông tới nhưng ngay lập tức tên đó không thể di chuyển được mà lại quay người tấn công ngược trở lại cô gái thừa kế kia làm cô ta nhảy lên mà đá văng tên đó xuống nhưng tên đó lại tiếp tục xông lên tấn công cô ta dù cho hắn đã mất ý thức.

- Dolly tên đó không thể kết liễu cô ta được đâu.

Yami vừa rút lời Dolly đã nhảy tới đứng bên cạnh Yami mà thu lại những sợi tơ dùng để điều khiển tên kia của mình.

- Em biết rồi sensei.

- Angel phần của ngươi.

Yami vừa rút lui Angel nhảy xuống làm mọi người ngạc nhiên đặc biệt là cô gái ngồi trên cao kia. Sự xuất hiện của Angel lúc này hoàn toàn làm cho những người ở đây kinh hãi mà chết lặng. Chẳng phải Angel đã sớm bị tiêu diệt bởi đám giả mạo là người thừa kế của Thần nữ Sasha Nora đó hay sao.

- Chị họ, chúng ta phải giải quyết mọi chuyện với nhau chứ? Chẳng phải chị họ là người đã khiến cho em không có nhà để về sao?

- Người đang nói gì vậy Angel?

Cô gái đó nhìn Angel với ánh mắt sắc lạnh mà giọng nói kiêu ngạo thấy rõ. Angel mỉm cười từ từ bước về phía người chị họ của mình.

- Chị rõ hơn ai hết mà? Là chị đã khiến cho tôi bị đóng băng vĩnh cửu hàng trăm năm qua. Bọn họ sẽ thức tỉnh Thần nữ Sasha Nora ngay thôi, còn tôi và cả đàn bà xấu xa nhà chị sẽ giải quyết tất cả ngay lúc này.

Angel vừa rút lui cô liền xông về phía cô gái kia mà tấn công ngay tức khắc. Cô gái đó chỉ bật người cũng nhẹ nhàng tránh né nhưng lòng vũ của Angel đang đuổi theo cô ta mà tấn công. Đây là một khả năng kì quái khác của Angel, những chiếc lòng vũ đó có làm được gì cũng chẳng mấy ai biết được, người được chiêm nghiệm cũng đã chết nên vì vậy chẳng còn ai sống sót mà nói về chiêu thức kì quái đó.

- Các người đánh nhau thì mau ra ngoài kia đi, phá hỏng nơi này có vẻ hơi lãng phí.

Yami nhìn hai người đang đánh nhau kia lên tiếng mà cùng với đó một khối băng xuất hiện đẩy cả hai người con gái đang đánh nhau kia bay ra ngoài. Cánh cửa lập tức bị đóng lại, mọi người ở đây đều nhìn chăm chú Yami có phần sợ hãi. Không chỉ Dolly mà lúc này ba người Lucy, Sakura và Yui cũng mau đi xuống đại sảnh lớn này. Cuộc tập kích bất ngờ này xem ra thật dễ dàng đi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Sự Hồi Sinh Điên Cuồng

Phía trên kia, Nicolas cùng Shiro đang di chuyển với tốc độ đến chóng mặt mà người ta chỉ ngỡ như cơn gió nào đó thoảng qua. Chính vì tốc độ đó mà chẳng mấy chốc hai người đó đã đến được gần đỉnh của cái cây lớn này.

- Nicolas-sama.

Shiro cất giọng nhẹ nhàng gọi Nicolas ý cậu ta hãy mau dừng lại vì phía trước có vài cái cây đang canh giữ, xem ra đây là thần mộc mà Angel đã nói tới. Nicolas tiến lên trước Shiro nhìn ra phía cánh cửa duy nhất ở tầng này nơi có hai thần mộc đang canh giữ.

- Lùi lại một chút Shiro.

Nicolas vừa rút lui thì Shiro cũng liền lùi lại phía sau một chút. Nicolas nhắm mắt lại tập trung sức mạnh và những gì cậu ta đã từng thấy được. Ngay lúc Nicolas mở mắt ra thì cậu ta chạm tay lên bức tường hay chính là gỗ của cây này thì một dòng điện nhỏ liti chuyển động như sinh vật sống nương theo những bức tường bằng rễ cây mà chui vào người hai thần mộc kia khiến hai thần mộc đó bất động.

- Mau lên.

Nicolas nói rồi đi nhanh về phía cánh cửa, Shiro không chậm trễ chút nào vội vàng theo sau Nicolas. Khi cánh cửa mở ra, hai Thánh Thần đầu tiên của Lin nhìn vào chiếc giường đơn giản được tạo thành nhờ những rễ cây đồng đều quấn lấy nhau kia. Phía bên trên chiếc giường rễ cây này là người con gái tóc đỏ rất dài đang nằm với tư thế không khác Angel lúc trước là bao mà đôi mắt nhắm nghiền với những rễ tơ nhỏ màu trắng đang bám lấy chân tay kia, cô gái đó vẫn mặc bộ đồ chiến đấu như lúc còn ở địa ngục chỉ có điều đã bị cháy sém một vài chỗ.

Nhìn thấy cảnh này Shiro có chút vui mừng mà gương mặt lạnh nhạt với mọi thứ thường ngày đã có chút biến chuyển thấy rõ. Nicolas thì vội vã chạy tới mà ôm lấy người mẹ cậu ta đã tìm kiếm suốt trong một thời gian dài kia. Shiro thấy Nicolas xúc động như vậy cũng rất từ từ nhưng bước chân có phần nhanh hơn để còn tới kiểm tra sức khỏe cho chủ nhân của mình. Shiro đã tăng cường sức mạnh để giúp Lin có thể đào thải rễ tơ bám lấy cả cơ thể kia. Cả hai người cùng im lặng không ai lên tiếng gì cả.

- Tôi thực sự thấy cảm động đó, Zero-sama cuối cùng cũng có người thân tới đưa cô về nhà kia.

Tiếng của một nam nhân vang lên làm cho hai người Nicolas và Shiro đều giật mình nhìn xung quanh xác định phương hướng.

- Người là ai?

Nicolas lạnh lùng nhìn người đàn ông vừa xuất hiện trong căn phòng rễ cây này mà người đó hiển nhiên ngồi chễm chệ trên chiếc ghế cũng làm từ rễ cây

về đặc ý nhìn hai người trước mặt kia. Shiro vẫn đang duy trì việc hồi phục mà ánh mắt cũng rất cảnh giác nhìn người đàn ông lạ mặt vừa xuất hiện kia. Người đó cười lớn nhìn Nicolas.

- Cậu chắc là con trai của Zero-sama, là người đã sao chép gen của Kawachi mà mang gương mặt hoàn toàn giống với Kujo-người mà Angry số 4 Lucy rất thích.

- Người...

Nicolas hoàn toàn kinh ngạc nhìn người đàn ông này. Kê gọi mẹ là Zero-sama chỉ có thể là cùng thời kì đó mà thôi, hơn nữa còn biết rõ Nicolas sao chép gen của Kawachi và giống người Lucy-sensei từng thích nữa. Hắn ta rốt cục là ai? Và tại sao kẻ sống ở thời kì mấy ngàn năm trước ở Trái Đất lại vẫn còn sống sót chứ? Shiro hoàn toàn không hiểu gì nhưng thấy vẻ mặt căng thẳng của Nicolas liền cảnh giác người trước mặt hơn nữa. Như nhận thấy thắc mắc không nói ra lời của Nicolas thì người đàn ông đó càng cười lớn vui vẻ.

- Đúng như cậu nghĩ tôi chính là người thuộc thời kì 7 sứ giả tới từ địa ngục vẫn còn ở trái đất. Tôi là một hắc ám sư, là học trò duy nhất của Shin-sama, là người sở hữu ký ức chết. Nếu ở cùng Zero-sama thì cậu cũng đã nghe cái đám hắc linh đó nói về việc tôi vẫn còn sống đi.

- Phải, họ có nói về việc nếu người còn sống có thể sẽ lợi dụng mẹ.

Nicolas nhìn người đó, hắn ta là học trò của ba, lại biết đến sự tồn tại của 13 bóng đen bên cạnh mẹ trong khi ba còn khó mà biết đến 13 cái bóng đó. Saoru vẫn cười, hắn ta nhìn Nicolas.

- Đúng vậy, tôi đã thay đổi ký ức của Zero-sama một chút rồi. Giống như Lucy, tôi cũng đã đưa thứ hắc ám đó vào người của Zero-sama, ngoài Shin-sama thì không một ai không chế được thứ đó đâu. Tôi khuyên cậu tốt nhất mau chóng đưa Zero-sama trở về địa ngục mà cầu cứu Shin-sama.

- Tại sao người lại làm vậy?

Shiro lúc này mới cất tiếng hỏi, lúc hồi phục cho Lin thì Shiro đã cảm nhận được có một khối sức mạnh rất đáng sợ như đang bùng nổ trong cơ thể của Lin. Thứ sức mạnh đó Shiro chưa từng thấy bao giờ cả. Tại sao một tên pháp sư bình thường lại có thể có được thứ sức mạnh hắc ám đó chứ?

- Thứ sức mạnh đó là từ ký ức chết. Tuy mở được không gian ký ức chết cấp cao nhưng đối với một người ở trái đất như tôi không có phạm vi lớn như những pháp sư ở địa ngục được. Mặc dù vậy thu hoạch của tôi rất lớn, tôi đã tìm được khối sức mạnh này ở một không gian trống, tôi đã đem nó lên người Lucy làm thử nghiệm trước và hiển nhiên cô ta gần như sẽ chết nếu như Zero-sama không giúp cô ta.

- Người chính là tên hắc ám sư lần đó.

Nicolas không nghĩ được mọi chuyện lại diễn ra như vậy. Rõ ràng mẹ đã giết tên này rồi vậy thì tại sao hắn vẫn còn sống được chứ?

- Tôi muốn đưa thứ hắc ám cuối cùng đó vào cơ thể của Zero-sama để biến cô ta thành kẻ thù của các người mà thôi. Tuy bị giam ở trong ký ức chết của Zero-sama nhưng lúc cô ta bị đẩy tới trái đất này một lần nữa thì mọi không gian lúc đó cũng đảo lộn theo, tôi đã thoát ra ngoài và cuối cùng tôi đưa đến quyết định cuối cùng là giam lỏng chính Zero-sama tại nơi này.

- Người...

Nicolas tức giận muốn xông lên nhưng ngay lúc đó một bức khí tỏa ra từ người của Lin làm mọi người chú ý tới. Lin đột ngột mở mắt làm cho cả ba người trong phòng lúc này không ngờ tới. Nicolas xoay người còn chưa kịp nói gì thì Lin vụt mất. Trong khoảnh khắc đó, mọi thứ trong căn phòng này như ngưng lại, Shiro chỉ biết kinh hãi nhìn cảnh tượng trước mặt kia.

Khi tất cả cùng định thần lại, Nicolas vội quay người nhìn về phía chiếc ghế nơi Saoru vài phút trước vẫn đang ngồi nói chuyện với hai người họ. Lúc này, Lin đang đứng đó mà chân dẫm lên bụng của Saoru, phần đầu của Saoru đã nát bét mà trái tim như bị ai đó khoét mất để lại một lỗ hổng. Cả quá trình Lin tấn công quá nhanh làm Nicolas và Shiro không kịp phản ứng.

- Mẹ...

Nicolas cất tiếng gọi thì Lin đột ngột quay lại nhìn cả hai bọn họ, cô đưa bàn tay dính máu lên liếm nhẹ một chút mà lập tức bỏ ra với gương mặt nhúu lại khó chịu.

- Vị thật kinh tởm.

- Mẹ.

- Nữ hoàng.

Cả Nicolas và Shiro lần này đồng loạt lên tiếng. Lin đã nhấc chân mà tiến về phía chiếc giường tới bên cạnh Nicolas, cô nhìn cậu nhóc cao ngang bằng mình kia.

- Con lại trở về hình dạng này, xem ra đây là trái đất.

Lin vừa rút lời cô đưa tay ra phía trước mặt Shiro đang đứng bên kia chiếc giường kia. Shiro và Nicolas đều không hiểu hành động này của Lin là gì cả.

Lin thấy vậy mỉm cười nhìn Shiro.

- Shiro, người còn kết nối được với đám Thánh Thần đã thành vong hồn đó chứ? Nếu còn thì mau đem sức mạnh của bọn chúng cho ta.

- Vâng thưa nữ hoàng.

Shiro gật đầu rồi nắm lấy tay của Lin. Một sức mạnh khuếch đại đột nhiên phát ra, Nicolas chỉ chăm chú nhìn mọi chuyện đang diễn ra. Mẹ của cậu đang cố lấy lại toàn bộ sức mạnh của mình khi san sẻ cho các Thánh Thần.

Ở phía dưới đại sảnh tầng hai đó, Yami đột nhiên nở nụ cười quái dị mà ngửa mặt nhìn lên trên.

- Trở lại rồi, Aya quay trở lại rồi.

- Nữ hoàng?

Lucy nhú mày khi đột nhiên trong đầu cô xuất hiện hình ảnh của một người con gái tóc đỏ rất giống người trước mặt mình. Đó từng là ký ức của cô, là một ký ức mà Lucy không bao giờ muốn cho người khác biết được. Có thể ký ức đó chính là đáp án vì sao Lucy lại từng là một người được xem như thiên thần ánh sáng.

Rầm. Cánh cửa lớn đột nhiên bị đá bay, Angel xuất hiện mà một tay cô đang túm lấy cổ áo của cô chị họ kia mà lôi đi. Mọi người ngồi đây đều kinh hãi nhìn cảnh tượng này, Angel đột nhiên quăng ngay cái xác trống rỗng của chị họ mình về phía trước cứ thế bước về phía Yami và bốn cô gái kia.

- Giết cô ta thật chẳng dễ dàng gì cả, cô ta có sức mạnh bóng đêm cũng đáng sợ đó chứ.

- Bóng đêm sao? Đó không phải sức mạnh ai muốn cũng được.

Lucy nhú mày nhìn Angel. Sức mạnh bóng đêm này ở trái đất không phải phổ biến, xem ra kẻ đứng sau mới là đáng lo ngại kia. Yami nhìn cái xác của cô gái đó rồi lại nhìn Angel.

- Linh hồn cô ta đâu rồi?

- Linh hồn đó sao? Ta đã tiêu diệt rồi.

Angel nhàn nhạt lên tiếng, mọi người ở đây còn đang muốn bỏ chạy thì đột nhiên có tiếng ầm ầm dội tới. Khi họ còn chưa kịp chạy thì từ trên chiếc đèn chùm lớn nhất kia có gì đó đang làm cho đèn chùm này đung đưa một cách rất mạnh mẽ gần như muốn rơi xuống tới nơi. Quả thực ngay sau đó lớp gỗ rắn chắc đó phát ra tiếng kêu răng rắc rồi đồng loạt nứt vỡ mà rơi xuống. Yami phát tay thì một tảng băng bao trùm cả căn phòng xuất hiện mà đỡ lấy đồng đồ vỡ đó mà đưa ra ngoài. Yami đã sớm nhận ra được em gái mình đã trở lại vì sức mạnh luôn cuộc trào và tăng dần trong cơ thể cô đột nhiên ngừng lại và dường như còn bị rút đi một chút.

- Nữ hoàng.

Lucy đột nhiên thốt lên mà bọn họ cùng nhìn lên phía trên, Lin với đôi cánh màu đen rất lớn đang bay xuống mà theo sau có Nicolas và Shiro. Lucy đã để ý kỹ Nicolas đang công Shiro mà bản thân Shiro trở nên yếu ớt lạ thường.

- Aya cuối cùng em cũng tỉnh giấc rồi.

- Yami.

Lin cất tiếng đáp lại nhìn Yami đang đứng cùng đám trẻ mà gương mặt tươi cười kia. Cô phải kiềm chế, phải kiềm chế lại, chưa phải lúc để làm chuyện đó. Lin mỉm cười đáp xuống mà đôi cánh cũng lập tức thu lại.

- Yami, thật lâu không gặp.

- Tìm được em rồi, chúng ta liền lập tức trở về địa ngục.

- Chưa thể về nếu như không giải quyết cái đám ngoài kia.

Lin nói rồi quay người nhìn về phía cửa, mọi người lúc này đều đồng loạt quỳ xuống ngay cả Angel cũng không ngoại lệ, họ đồng loạt cất tiếng gọi.

- Thần nữ Sasha Nora.

- Sasha Nora, tên kiếp này của ta sao?

Lin nhú mày nhìn những kẻ đang quỳ trước mặt này, cô trở thành nữ thần sao? Được, thật tốt vì dù sao cô vẫn thực sự đang chưa thể dừng lại đặc biệt từ lúc gặp Yami, sức mạnh cực đại của Yami đang kích thích nhiệm vụ đi săn của cô. Lin tiến về phía trước, cô nhìn Angel quỳ ngay gần đó.

- Người là kẻ thừa kế gần nhất sao?

- Vâng.

Angel ngược lên nhìn Lin mà gật đầu trả lời. Lin nhoen miệng cười mà ngay lúc đó Lucy cùng Yami đã cảm nhận được sát khí đặc biệt là ánh mắt khát máu của Lin. Lin đã đưa tay mà Angel lập tức như bị hút đến chỗ Lin, Lin đã bóp cổ của Angel khiến cô ta kinh hãi mà dẫy dựa. Mọi người lúc này đều nhìn nhau mà không hiểu gì cả. Ngay khoảnh khắc đó Lin đã thả tay ra, Angel liền ngã xuống. Sakura nhìn chăm chăm vào Angel đang nằm trên sàn nhà sau khi lẩn vài vòng ở bậc thang kia.

- Angel chết rồi.

- Aya.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tàn Sát 1

- Aya.

Yami đột nhiên hét lên vì cô đã cảm nhận được em gái mình định làm gì. Nicolas cũng Shiro tiến lên túm lấy cánh tay Yami mà lắc lắc đầu. Mọi người nhìn Nicolas lại nhìn Lin vì lúc này ánh mắt Lin là một sự khát máu không thể lột tả mà nụ cười đó vô cùng đáng sợ, Lin chỉ đứng đó nhìn mà toàn bộ những người phía dưới kia ngay lập tức bị cắt đứt cổ, máu cùng lúc tóe ra mà phun lên. Cảnh tượng này những người ở đây đều sẽ khắc ghi không thể nào quên được. Nữ hoàng của họ bị làm sao thế này?

Trước đại sảnh lớn là cả đồng xác chết la liệt còn hoành tráng hơn lúc Angel giết người ở trên hòn đảo cô đơn đó, Lin không đi mà bay thẳng ra bên ngoài kia làm mọi người cũng phải di chuyển theo. Lin hoàn toàn khác xa so với ký ức của Yami. Lucy đi cuối cùng có vẻ chán chừ, cô vẫn luôn chăm chú nhìn vào cô gái tóc đỏ phía trước kia, thật giống

- Thuyền chiến sao?

Dolly không dấu nổi tò mò khi lớp sương mù đang tan dần trong khi vô vàn thuyền chiến đang hiện ra mà đi đầu là thuyền do hoàng tử Ryan ở đảo cô đơn đó chỉ huy. Xem ra tên hoàng tử này không phải đơn giản khi hắn có thể thoát khỏi màn tàn sát đó của Angel. Bây giờ hắn có đuổi theo dù cho là vì mục đích bắt Angel trả giá hay giam giữ cô lại thì Angel cũng đã chết rồi. Thiên thần của hắn ta đã chết vào vài phút trước.

- Mẹ muốn tiêu diệt hết một lượt sao?

Nicolas đứng ngay phía sau cất tiếng hỏi. Lin mỉm cười nhìn về phía trước kia, bọn chúng đến rất đúng lúc, cô vẫn còn chưa cảm thấy đủ.

- Giải quyết đám này xong chúng ta sẽ về nhà Nicolas.

Lin nói rồi đôi cánh đen lại xuất hiện, cô tung cánh bay lên trời làm những kẻ trên thuyền kia kinh ngạc. Nhìn chăm chú cái đám ở phía dưới này, Lin càng thêm khát máu hơn bao giờ hết.

- Phải giết hết, giết hết cái đám vô dụng này trước khi bữa tiệc phán quyết bắt đầu.

Lin mỉm cười mà quái cùng với đó là những khối đen từ người cô tỏa ra dày đặc che lấp cả bầu trời xung quanh cây thần này. Làn khói đen đó đang lan xuống mà tiến về phía các con thuyền kia.

- Khói gì thế này?

Ryan nhíu mày nhìn đám khói đen đột nhiên xuất hiện nay. Ngay lúc đó khi khói đen chạm đến mặt nước, hàng loạt các linh hồn màu đen bắt đầu xuất hiện, bọn chúng hét lên đủ loại tạp âm mà cứ vậy bay lung tung xuyên qua những người trên thuyền khiến đám người đó chết ngay lập tức.

- Chạy đi, mấy cái bóng ma đó chạm vào người sẽ chết đó.

Mọi người ở trên thuyền hết toán loạn lên nhưng cuối cùng không một kẻ nào trốn thoát khỏi đám bóng ma linh hồn màu đen đó.

- Bọn chúng thật giống linh hồn lang thang.

Yui nhìn đám bóng ma đó mà bất giác run nhẹ. Tại sao vị nữ hoàng này lại tàn sát mọi người như vậy chứ? Đường như sự khát máu trong vị nữ hoàng đó là vô tận.

"Lucy sao cô có thể quên mất nữ hoàng của mình chứ? Cô ta là người đã đem cô quay trở lại thế giới này mà."

"Lucy mau giết nữ hoàng của cô đi. Giết cô ta trước khi bữa tiệc bắt đầu nếu không người chết sẽ là cô."

Hai giọng nói đột nhiên vang lên trong đầu làm Lucy giật mình hơi lùi lại phía sau, cô không muốn đối mặt với người được gọi là nữ hoàng kia. Đột nhiên Lin xuất hiện trước mặt Lucy mà hai gương mặt gần kề nhau làm mọi người không theo kịp được. Ánh mắt của Lin không còn vẻ khát máu nữa mà là một sự nghiêm túc kì lạ, Lin túm chặt lấy hai cánh tay của Lucy.

- Lucy... đừng nghe lời chúng. Tuyệt đối đừng dính dáng đến việc đó nếu không ta sẽ không cứu được em lần nữa đâu.

Lin vừa rút lời cô liền xoay người nhìn khối đen đang dần tan biến, đám bóng ma đó cũng vụt biến mất theo. Mọi người đầu quay ra nhìn Lucy với ánh mắt tò mò vô cùng. Giữa Lucy và Lin có bí mật gì sao?

- Phải trở về nhà thôi, còn phải gấp lại cô bạn ánh sáng vạn năng đó chứ?

Lin vừa rút lời dưới chân cô xuất hiện vòng tròn ma pháp màu đen liên tục xoáy tròn, theo đó phía mặt biển gần đó cũng xuất hiện một vòng tròn ma pháp lớn hơn dưới chân Lin mấy lần liền. Một cánh cổng đang dần được mở ra ở ngay phía trên vòng tròn ma pháp đó, mọi người đều hiểu đó là cổng để quay về địa ngục.

- Shin, anh đang lo lắng. Bọn họ sẽ tìm được cô ấy thôi.

Rin đứng phía sau Shin mỉm cười lên tiếng. Mới chỉ được vài tiếng kể từ lúc 7 người đó đi tới trái đất, chuyến đi này nhất định sẽ có kết quả thôi.

- Anh không lo lắng họ không tìm được cô ấy. Điều anh lo lắng là liệu Lin sẽ...

- Cô ta chắc chắn sẽ thay đổi, là một thay đổi to lớn.

- Bọn ta đã thấy cảnh cô ta tàn sát, thật đẹp.

- Cô ta đang bị nhiễm bẩn, bị ám ảnh về bữa tiệc đó.

13 cái bóng đen lại lượn lờ trước mặt hai người này. Những cái bóng này lúc nào cũng rất lộn xộn và lảm chuyện, từ sau ngày đó phía sau lưng bọn họ đã có số thứ tự để những người khác có thể thấy được cũng không bị nhầm lẫn.

Ngay lúc đó một cơn gió lớn thổi đến, họ nhìn phía bên kia lục địa tối có một cột hắc ám đánh thẳng xuống, điều này báo hiệu rằng cổng đã mở rồi.

- Trở về rồi kia.

- Lin, cô ta về rồi.

- Mau đi xem

13 cái bóng đen cùng nhau bay vụt về phía cột hắc ám đó. Shin cùng với Rin cũng không hề chậm trễ một chút nào, họ muốn biết kết quả ra sao rồi.

- Lin mừng người trở về nhà.

Khi 8 người vừa đặt chân về địa ngục thì 13 cái bóng đen đó đã hết lên. Lin không ngạc nhiên gì khi người đầu tiên nhìn thấy lại là 13 cái bóng đen này. Cô từ từ đi về một phía cách xa 7 người kia mà 13 cái bóng đen cũng lập tức bay theo.

- Các người đã nói gì với Lucy sao?

- Bọn ta chỉ nói sự thật thôi.

- Quá khư trong không gian của người mà lần trước nhóm người Nicolas xem được cũng do bọn ta tự trình chiếu cả.

- Lin người không định để cho Nicolas và Lucy biết sự thật tàn nhẫn mà người đã làm cho bọn nhóc đó sao?

Mấy cái bóng đen này quấn lấy Lin mà léo nhéo không ngừng. Lin nhìn về phía Nicolas và Lucy, cô sẽ che dấu điều đó, che dấu sự thật thực sự mà chưa một ai từng biết. Ngay cả Yami cũng đã bị lừa dối trong chuyện này, sự tồn tại của Yami cũng là một sự giả dối mà thôi, là tại cô tự lừa mình sao?

- Lin.

Một giọng nói quen thuộc vang lên, Lin nhìn về phía một nam một nữ quen thuộc đang tiến tới mà cả người tỏa ra sát khí nồng đậm. Lucy đứng đó dõi theo Lin, hình ảnh này, thật quen thuộc. Hình ảnh cứ mập mờ trong đầu cô kia ngày một rõ hơn nữa.

"13 kẻ đầy tớ cùng nữ hoàng bước vào bữa tiệc sa hoa nhất.

13 kẻ đầy tớ cùng nữ hoàng bước vào đêm tối tăm nhất.

13 kẻ đầy tớ cùng nữ hoàng cháy trong biển máu bất tận."

Gương mặt Lucy nháy mắt trở nên biến sắc, cô nắm chặt lấy tay người bên cạnh mà mắt mở lớn nhìn chăm chăm về phía Lin. Nicolas đứng bên cạnh bị Lucy đột ngột nắm chặt tay làm cho cậu ta nhú mày quay sang nhìn Lucy thì nương theo ánh mắt đó lại nhìn về phía mẹ của mình. Mà khoan đã, tại sao cơ thể của Nicolas lại không trở về thành thẳng nhóc tí trong khi Sakura và Yui cùng Dolly đều bị ép trở về cơ thể ban đầu đó?

- Tóc vàng, cậu còn nhớ những gì viết đằng sau thẻ bài mà chúng ta đã thấy lúc ở phòng sách của người canh gác dòng chảy hay không?

- Tôi không còn là tóc vàng nữa rồi sensei.

Nicolas nhú mày nhìn Lucy vẫn đứng bên cạnh nhỏ giọng lên tiếng mà không nhìn cậu ta kia. Lucy đột ngột quay sang nhìn Nicolas.

- Là 13 kẻ đầy tớ và nữ hoàng, cậu không thấy nó giống như là nữ hoàng với 13 bóng đen kia sao?

Nghe Lucy nói mà Nicolas lập tức nhìn mẹ mình và 13 bóng đen đang nhún nhảy xung quanh đó. Dolly đứng phía sau túm lấy váy mình mà bứt rứt nhìn bàn tay cô chủ nhiệm cùng hoàng tử mà cô nhóc thầm mến đang nắm chặt lấy nhau kia. A, Dolly cảm thấy ghen nha.

- Đã lâu không gặp Rin.

Lin mỉm cười nhìn Rin, cô bỏ qua sự hiện diện của Shin mà chỉ chú tâm tới Rin. Cả hai vừa gặp nhau là sát khí đã tỏa ra nồng đậm rồi.

- Aya, về nhà thôi.

Yami đột nhiên tiến lên túm lấy tay Lin kéo đi, cô biết nếu còn ở lại hai người này sẽ phá hủy địa ngục mất. Lin không nói gì cả để mặc Yami kéo mình đi như vậy, 13 bóng đen kia cũng lập tức bay theo. Nicolas lúc này kéo cả Lucy đang nắm chặt tay mình mà cõng Shiro trên lưng đi về phía Rin.

- Pháp sư ánh sáng vạn năng, mong cô hãy chữa trị cho Shiro, mẹ đã làm tổn thương nghiêm trọng tới Shiro rồi.

- Cô ấy đã làm điều gì điên cuồng sao Nicolas?

- Mẹ chỉ đi săn một chút thôi.

Nicolas để Rin đỡ lấy Shiro rồi cùng Lucy lập tức biến mất. Cậu ta lựa chọn không nói chuyện của Saoru cho Shin vì thế nào Shiro cũng sẽ báo cáo lại thôi. Bây giờ điều quan trọng nhất trước mắt là chuyện Lucy đột nhiên nhớ lại kia. Nếu Lucy không nói cậu ta cũng quên mất, vài tháng trước khi họ vô tình gặp nhau ở nơi canh gác cho dòng chảy của những sinh mệnh được đưa tới từ trái đất đã đọc được một vài thứ kì lạ trên một tấm bài cổ quái được mạ vàng rất tinh xảo. Ưu tiên hàng đầu lúc này chính là nó. Có thể nó chính là chìa khóa lí giải cho toàn bộ những chuyện kì lạ đang xảy ra.

---

kid: cuối tuần này rảnh nên up liền 2 chương nhé, cả thứ 7 hôm qua một chương nữa là ba, vài chương sau toàn là về lịch sử và quá khứ thôi nên chắc cũng thú vị nhá kill ><

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Nữ Hoàng Và 13 Kẻ Đầy Tớ

Nicolas và Lucy vừa đặt chân đến tháp canh gác, cả hai nhìn mọi thứ xung quanh đây. Nơi này luôn luôn vắng vẻ chỉ có một cái tháp xây theo hình ống trụ với một dòng sông chảy không thấy đáy đâu cả. Nicolas cùng Lucy tìm đến phòng sách lần trước cả hai từng tìm được tám bài kì lạ có viết ba dòng chữ đó.

- Tóc vàng không thấy đâu cả.

- Tôi đã không còn là tóc vàng nữa rồi sensei, phải nói bao lần nữa đây?

- Tôi quen rồi.

Lucy mỉm cười rồi đi lướt qua các kệ sách xem xét một lượt. Nicolas đứng đó chăm chú nhìn Lucy đang tìm kiếm rồi lật dở từng cuốn sách kia. Lucy rất

được mẹ yêu quý và đặc biệt để mắt ngay cả việc phải đem Kujo vào cuộc đời Lucy rồi tước bỏ người đó đi mất chỉ vì lý do là khiến cho Lucy mạnh hơn nữa. Mẹ sẽ không có chuyện gì tự dưng lại yêu thương Lucy đến như vậy.

- Hai người tìm gì sao?

Một giọng nói trẻ con vang lên làm cho Lucy cùng Nicolas đều quay đầu nhìn ra phía cửa của phòng sách. Cánh cửa đang từ từ được mở ra và ngay sau đó là một cô bé tầm 5 tuổi đang mặc bộ đồ con gấu trúc rất đáng yêu xuất hiện trong tầm mắt. Lucy nhìn cô bé mà tiến lên vài bước.

- Chúng tôi tìm một thẻ bài lần trước để lại đây.

- Thẻ này sao?

Cô bé nghe Lucy nói mà dơ thẻ bài họ đang tìm lên khiến Lucy và Nicolas nhìn nhau vui mừng. Đúng là thẻ bài này rồi, nó có chiều dài khoảng 15cm cùng chiều rộng khoảng 7cm, mặt trước thẻ bài có in hình của một tử thần đen đang cầm lưỡi hái, mặt sau có những hoa văn làm bằng vàng nổi cả lên trên bề mặt cùng với ba dòng chữ không biết do ai viết đó.

- Hai người muốn nó sao? Những kẻ tìm đến thẻ bài này đều có một kết cục không hề tốt đẹp.

- Tại sao?

Nicolas đứng phía sau nhìn cô bé mặc đồ gấu trúc này cất tiếng hỏi. Cô bé gấu trúc đó tiến vào phòng mà đi về phía chiếc bàn trong phòng sau đó trèo lên ghế ngồi rồi đặt thẻ bài lên trên bàn sau đó lật phía mặt sau có chữ lên.

- Chỉ là ta đã thấy quá nhiều chuyện rồi nên cảnh báo vậy thôi. Hai người ngồi đi, đã rất lâu chẳng ai đến tháp canh này rồi à là ngoài những kẻ đó ra.

Cô bé gấu trúc mỉm cười, Lucy và Nicolas cùng tiến đến ngồi vào bàn. Cô bé gấu trúc thấy vậy liền tiếp tục lên tiếng.

- Xin giới thiệu ta là một người canh giữ dòng chảy sinh mệnh ở cái địa ngục này. Tất cả linh hồn của những kẻ chết đi đều chảy hết về nơi này và ta có nhiệm vụ phân loại đem bọn họ vào từng ô địa ngục khác nhau.

- Cô đã ở đây bao lâu rồi?

Nicolas nhìn cô bé gấu trúc này, cậu ta cảm nhận được cô bé này không nhỏ tuổi như vẻ bề ngoài đó. Nghe được câu hỏi của cậu bạn lớp trưởng thành với bộ trang phục trắng bắt mắt đó làm cô bé gấu trúc cười lớn hiển nhiên là vui vẻ.

- Ta ở đây từ rất lâu rồi, các người không cần biết ta tên gì, ta còn không biết ai sinh ra mình, ta đã có mặt từ trước cả thời kỳ sơ khai khi mà Vua Bóng Tối đang thống trị. Tuy nhiên ta chỉ yên phận làm công việc của mình vì phá luật là điều không tốt đẹp gì. Ta cũng đã cảm nhận được cả hai người đều không thuộc kỷ nguyên này, kỷ nguyên của nữ hoàng bóng đêm.

- Cô...biết về thẻ bài này chứ?

Lucy bỏ qua chuyện mà cô bé gấu trúc này đã nói, điều Lucy quan tâm lúc này là thẻ bài vì vấn đề của nữ hoàng mà thôi. Cô bé gấu trúc đó đẩy nhẹ thẻ bài tới trước mặt Lucy và Nicolas sau đó tiếp tục lên tiếng.

- Đây là lời tựa của câu chuyện Nữ Hoàng Và 13 Kẻ Đầy Tớ. Rằng trong truyền thuyết xa xưa của địa ngục có loan truyền cho nhau về một bữa tiệc xa hoa được tổ chức bởi các sứ giả cùng những người đứng đầu nắm quyền thời bấy giờ. Bọn họ tổ chức tiệc từng hết ngày này đến ngày khác trong một khoảng thời gian nhất định khi thời điểm trong năm đã đến. Đáng lẽ nữ hoàng cũng được mời tới vì người xuất thân từ hoàng tộc, là người quyền lực và cao quý nhưng... nữ hoàng đã vi phạm vào quy định của các sứ giả và cả vương quốc. Bọn họ phục vụ thần ánh sáng, họ không thể chấp nhận được khi nữ hoàng lại đem lòng yêu bóng đêm đáng nguyên rủa và rồi nữ hoàng đã không được đến bữa tiệc đó.

Cô bé gấu trúc nói tới đây ngừng lại nhìn hai người đang kinh ngạc trước mặt kia. Câu chuyện này đã không còn tồn tại từ vài nhân kiếp trước rồi. Ánh mắt cô bé gấu trúc lóe sáng, cô bé tiếp tục kể tiếp câu chuyện.

- Ngày đầu tiên của bữa tiệc xa hoa đó diễn ra, 13 kẻ đầy tớ trung thành luôn đi theo bên người nữ hoàng đã trông thấy nữ hoàng của mình đang cô đơn ngồi trong phòng. Bọn họ đã quyết định phải trừng phạt những kẻ đã làm nữ hoàng trở nên như vậy. Đêm ngày thứ nhất đó, bọn họ đã chọn cho nữ hoàng bộ đầm cao quý nhất, diêm lệ nhất, và đẹp nhất rồi đưa nữ hoàng tới bữa tiệc. Bọn họ đã giết hết tất cả những kẻ ở đó để nữ hoàng của mình tham gia bữa tiệc bằng máu, đó là tình yêu của bọn họ dành cho chủ nhân mà họ yêu thương, chăm sóc cả đời kia. Tuy nhiên, đêm hôm đó vì không còn một người nào sống sót dưới sự tàn sát của đám đầy tớ đó thì nữ hoàng đã rất buồn. 13 kẻ đầy tớ thấy vậy liền ca hát, nhảy múa và chúng dần trở nên nhồn nháo, nói nhiều chỉ vì để tổ chức tiệc cho nữ hoàng, để nữ hoàng của chúng vui vẻ. Bọn họ đã vui vẻ như vậy trong suốt những ngày còn lại của bữa tiệc.

- Sau đó thì sao?

Nicolas càng nghe càng lo lắng, Lucy cũng cảm giác được câu chuyện này quá mức, nó như đang hiện hữu trong đầu Lucy. Cô bé gấu trúc kia mỉm cười mà quái, cô ta nhìn họ, ánh mắt càng sáng hơn bao giờ hết.

- Ngàn năm kể từ ngày đó, nữ hoàng luôn cùng 13 kẻ đầy tớ của mình mở tiệc vào một ngày nhất định. Bọn họ sẽ cùng nhau nói chuyện và cùng nhau trừng phạt. Đó chính là khoảng thời gian tàn sát mà nữ hoàng dành cho những kẻ khác. Đó chính là lời nguyên, một lời nguyên khi trước ngày bữa tiệc

của họ diễn ra một tuần, nữ hoàng phải đi giết hết tất cả những kẻ có trong danh sách, từ các sứ giả tới đám hoàng tộc, chỉ duy nhất một nhóm người được sống sót, đó chính là nhà vua và các con của nhà vua. Mỗi nhà đều phải hiến tế vào một tuần đi săn đó nếu không muốn cả gia đình đều bị giết hết. The end, câu chuyện kết thúc ở đây.

Lúc này cô bé gấu trúc mỉm cười hai tay đan vào nhau để lên mặt bàn mà ánh mắt dõi theo biểu hiện của hai người trước mặt này. Đúng là biểu hiện đó, biểu hiện kinh ngạc vừa tin vừa không dám tin mà cô bé đã đoán ra trước.

Nicolas và Lucy nhìn nhau, cả hai qua ánh mắt đều hiểu được, bọn họ cùng chung suy nghĩ đó là câu chuyện này không phải truyền thuyết gì hết. Đây là một câu chuyện có thật và nữ hoàng chính là nữ hoàng, 13 kẻ đầy tớ kia chính là 13 bóng đen đó. Vậy thì biểu hiện khát máu của nữ hoàng trước đó chính là báo hiệu cho việc chỉ còn một tuần nữa là đến bữa tiệc hằng năm rồi.

- Năm ngoái, do mẹ đã ngủ yên trong khối ki di kết hợp linh hồn của các Thánh Thần cho nên 13 bóng đen đó đã tổ chức bữa tiệc cùng với tôi và ba. Bọn chúng ngay từ đầu đã lợi dụng tôi và ba để chuyển kiếp cho mẹ vì bọn chúng không thể.

Nicolas nhìn Lucy mà tay nắm chặt lại. Sao lại không nghĩ ra chuyện này được chứ? 13 bóng đen đó, bọn chúng là những sinh vật vô cùng nguy hiểm, chúng rút cục tại sao lại nhằm vào mẹ như vậy chứ?

- Cô gái, đừng từ chối nó, hãy tiếp nhận ký ức của chính mình vì nó đang quay trở lại với cô.

Cô bé gấu trúc nhìn Lucy mà cất tiếng nhắc nhở. Lucy mỉm môi lại mà gật đầu. Kể từ lúc ở trái đất đó Lucy bắt đầu trở nên kì lạ, cô có cảm giác luôn nhìn thấy những hình ảnh gì đó mập mờ, đó là ký ức từng có của cô sao?

- Cô biết đó là câu chuyện của mẹ tôi và 13 bóng đen đó phải không? Cô đã nhìn thấy họ?

Nicolas đứng bật dậy nhìn cô bé gấu trúc này. Cô ta không hề đơn giản, rõ ràng ngay từ đầu cô ta đã biết đó không phải truyền thuyết, cô ta đã rõ tất cả ngay từ đầu nhưng không hề nói chuyện cho người khác. Cô ta chẳng lẽ định sống như một người quan sát thôi sao?

- Tất nhiên tôi biết nhưng để làm gì chứ? Lần chuyển kiếp vào nhà công tước, khi nữ hoàng bị giam vào ngục tù đó là giai đoạn mà bữa tiệc liên tục bị dôn lại. Và khi nữ hoàng thoát khỏi địa ngục vào đêm đó cũng chính là lúc bữa tiệc của một ngàn năm diễn ra nhưng nữ hoàng đã không giết các sứ giả mà chỉ giết toàn bộ quý tộc cho nên 13 bóng đen, 13 kẻ đầy tớ đó đã đẩy nữ hoàng tới Trái Đất để đuổi theo Vua Bóng Đêm đó. Do nữ hoàng ở trái đất quá lâu nên các bữa tiệc thiếu mất nữ hoàng. Tuy nhiên năm nay mọi thứ lại bắt đầu, hơn nữa còn là một năm đầm máu hơn rất nhiều để đền bù cho những năm trước đó và cả những năm trong ngục tù bị bỏ lỡ. Bữa tiệc năm ngoái người tham gia chẳng là gì cả đâu, chỉ là bọn chúng quá nhàn rồi mà thôi.

- Mẹ không thể ngừng tay sao? Mẹ rất mạnh, mẹ có thể áp chế 13 bóng đen đó mà.

Nicolas nhìn chằm chằm cô bé gấu trúc mà gần như phát điên lên. Cô bé gấu trúc đó lập tức chống tay mà đứng lên trên chiếc ghế để có thể gần như ngang tầm với Nicolas. Cô bé đó nghiêng mặt lên nhìn Nicolas và Lucy mà nụ cười đó hoàn toàn tà ác.

- Các người muốn cứu chữa? Đã quá muộn rồi, nữ hoàng không bao giờ đánh bại được 13 bóng đen, hơn nữa sinh mạng của kẻ gần gũi nhất cũng như kẻ gần gũi nhất sẽ bị tước đoạt. Ta sẽ cho các người xem điều gì đã xảy ra tới lúc đó các người hãy lựa chọn không giết hay là phải giết nữ hoàng.

Cô gái gấu trúc đó nói rồi nhảy xuống sàn nhà mà đi về phía cửa. Nicolas cùng Lucy phải đi theo cô bé đó, bọn họ phải lựa chọn giết hay không giết sao? Sẽ không, Nicolas chắc chắn sẽ không bao giờ giết mẹ.

Trên con đường đá hoang vắng với cảnh vật xung quanh chỉ là những cây cỏ cao đến bắp chân người lớn, cây cối thì chỉ còn lại cành, dường như nơi này không hề có sự sống, hai bóng người một lớn một nhỏ đang cùng nhau rời đi về phía cuối con đường kia.

- Ông cố chúng ta đang đi đâu vậy?

- Chúng ta sẽ đi tìm sự phụ.

- Nhưng người đang ở đây mà.

Kawachi không hiểu nhủu mày nhìn Kujo vẫn luôn nhìn về phía trước kia. Kujo lúc này đưa tay nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Kawachi.

- Sự phụ đã đi rồi, chúng ta phải đuổi theo người.

- Ý ông là...

- Phải, ngay từ đầu người đó đã không phải sự phụ. Sự phụ không phải nữ pháp sư tóc đỏ đó, chúng ta sẽ đi tìm người và tránh xa địa ngục. Lần này ta sẽ không để sự phụ rời đi nữa, sẽ không để cho bất kì ai cướp mất sự phụ nữa.

Kujo nói rồi bất chợt siết càng mạnh tay của Kawachi. Dù không hiểu được những gì ông cố mình nói nhưng Kawachi vẫn là mỉm cười vui vẻ.

- Phải, chúng ta sẽ không trả nữ hoàng lại cho Shin-sama và Nicolas-sama.

- Đúng vậy. Sự phụ ở lại đây chỉ gặp đau thương, chúng ta sẽ đem bình yên đến cho người.

Hai bóng người cứ vậy khuấy dần, khuấy dần trên con đường đơn độc này. Những gì Kujo đang nói là sao? Cuối cùng thì cậu ta muốn gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Trước Thềm Nguy Hiểm

Cô bé gấu trúc đó đã đưa Nicolas cùng Lucy đi về phía dòng chảy dưới tháp canh này. Làn nước của dòng chảy trong xanh vô cùng nhưng cùng với đó chính là các linh hồn đang ngủ yên chuẩn bị xuôi về các cổng địa ngục đợi sẵn mình.

- Saoru.

Nicolas nhìn thấy linh hồn của Saoru không nhện được thốt lên cái tên. Lucy cũng chú ý tới người đó, là tên hắc ám sư cùng với Kujo lần đó, hắn đã chết từ rất lâu sao bây giờ linh hồn mới chảy về đây?

- Hắn chính là hắc ám sư mà pháp sư trái đất gọi đúng chứ? Ta cảm nhận được một lượng hắc ám nhỏ trong hắn, có lẽ hắn đã vô tình trở thành quân bài của 13 kẻ đầy tớ đó. Các ngươi có biết linh hồn lang thang từng là các linh hồn ở dòng chảy này chứ?

- Thật sao?

Cả Nicolas và Lucy đều kinh ngạc thốt lên. Thật không nghĩ kẻ thù của bọn họ lại có xuất thân như vậy. Cô bé gấu trúc mỉm cười chấp hai tay ra sau mà chân rảo bước về phía trước.

- Đúng vậy, họ từng là linh hồn người chết ở đây nhưng đột nhiên vào một ngày có kẻ lạ mặt đã cố tình đột nhập vào đây mà đem một cửa địa ngục của ta mở ra khiến cho những linh hồn tràn về địa ngục để tạo một cơ hội lớn cho cổng địa ngục khai thông tới thế giới khác. Khi ta kịp nhận ra thì cổng địa ngục cũng mở được 8 lần rồi và lúc đó có lẽ nữ hoàng chính là người đóng cổng từ phía bên kia.

- Tôi muốn hỏi, nếu cô đã sống lâu như vậy thì tại sao lại mang hình dáng này?

Lucy không dấu nổi tò mò bởi bộ dạng dễ thương của một kẻ có số tuổi đời xem ra còn hơn cả nữ hoàng nữa. Cô bé gấu trúc đó mỉm cười nhưng ánh mắt hoàn toàn không cười mà hai người phía sau không nhìn thấy được.

- Vì ta muốn điều khiển được sự sống cho nên sự sống của chính ta bị ngưng đọng lại. Chính vì vậy ta là người bất tử, là người còn sống sót cao hơn cả Vua Bóng Đêm. Nếu các ngươi muốn biết quá khứ ra sao chính là chỉ có một cách quay trở về đó. Nào chào hỏi với Dòng Thời Gian đi.

Cô bé gấu trúc vừa rút lui liền đưa cho Lucy một túi tiền xu rồi xoay người bỏ đi. Lucy cùng Nicolas quay lại nhìn cô gái đó.

- Thứ này là sao? Quay lại đó là sao chứ?

- Đó là lệ phí thông hành quá khứ. Thứ tiền đó không có ở kỷ nguyên này đâu, hãy tận dụng tất cả. Trên hết hãy xem toàn bộ mọi thứ rồi trở về và đưa ra quyết định. Thượng lộ bình an.

Cô bé gấu trúc đó nói xong liền biến mất. Lucy cùng Nicolas nhìn nhau rồi nhìn về phía trước nơi họ dừng chân lại. Ánh sáng này, đưa họ đến đâu đây?

Lúc này tại một biệt thự lớn nằm ở ngay sát lâu đài, Yami kéo Lin vào trong một căn phòng lớn sau đó đóng chặt các cửa lại. 13 bóng đen thấy vậy liền bay xuyên qua bức tường mà nhón nháo ở phía sau của Lin.

- Lin, thời điểm đó tới rồi.

- Cô chỉ được phép chọn một trong hai.

- Cô đã chọn Lucy.

Những bóng đen đó bay loạn xạ phía sau không ngừng cười nói. Lin đứng đó, cô nhìn Yami đứng trước mặt mình kia mà từ từ tiến tới rồi ôm lấy Yami thật chặt. Nhắm mắt lại, Lin cất giọng thì thầm trong khi Yami cũng đang ôm lấy cô mà mỉm cười kia.

- Yami, em xin lỗi. Đáng lẽ em không nên đưa chị tới thế giới này.

- Đó không phải lỗi của em Aya. Em đã cho chị sự sống, cho chị sức mạnh. Em đã bảo vệ chị tới cuối cùng nhưng chị lại chẳng làm gì được cho em. Nếu Nicolas và Lucy đều biết được sự thật thì...

Yami vừa nói mà gương mặt có chút lo lắng, cô cảm nhận được vòng ôm thêm chặt hơn của Lin. Đứa em gái ngốc nghếch này, được làm chị gái của Lin là niềm hạnh phúc nhất của Yami.

- Em xin lỗi Yami, em xin lỗi Yami....Xin chị...xin hãy tha thứ cho em...xin hãy tha thứ cho đứa em gái tồi tệ như em...

- Aya, em gái..... ngoan.

Yami vừa rút lui, dòng máu đỏ tươi từ khóe miệng chảy ra, cô mỉm cười mà nhắm mắt lại, đôi tay ôm lấy lưng của Lin đang dần buông xuống kia. Lúc này, Lin càng siết chặt vòng tay hơn, cô càng siết chặt hơn nữa.

- Yami, em xin lỗi, em xin lỗi, em xin lỗi Yami.

- Lin, cô ta vốn đã không phải một con người, cũng chẳng là gì cả.

- Người không cần phải khóc thương cho cô ta Lin.

- Người với cô ta không hề có liên kết nào cả, nếu nói có đó chính là sức mạnh người cho cô ta.

Những bóng đen đỏ bay lượn xung quanh hai người này nhốn nháo lên tiếng. Lin không nghe thấy, cô không muốn nghe thấy bọn họ nói nữa. Yami của cô, người chị gái mà cô có, người thân duy nhất cô níu kéo lại ở địa ngục này. Yami chính là bóng tối của cô, là thân xác của cô, là linh hồn cô, là tất cả những gì cô yêu thương. Phải làm sao đây? Đến cuối cùng phải làm sao đây?

- Hự...

Lin đột nhiên cảm thấy đau đơn, đôi tay đang ôm Yami đột nhiên bị buông lỏng khiến Yami rơi xuống sàn nhà lạnh lẽo, Lin đứng đó ôm bụng mình mà có chút nhói đau. Cái gì thế này? Nước mắt cô liên tục tuôn rơi, cái cảm giác này.

- Nicolas.

Lin nhìn về phía cánh cửa thì thầm gọi tên Nicolas. Thăng bé đã tới được nơi đó rồi sao? Có lẽ Nana đã nói cho thăng bé sự thật rồi.

- Nicolas...xin con hãy đến đây.

Lin vừa rút lui, cô liền cúi xuống ôm lấy Yami mà công Yami rời khỏi nơi này. Hiện tại Lin muốn một nơi yên tĩnh để có thể cùng Yami ở những phút cuối cùng trước khi tuần lễ bắt đầu.

Trong khi đó tại lâu đài chính, trong căn phòng bí mật, Rin đang tập trung phục hồi sức mạnh cho Shiro mà bên cạnh là Shin đang đứng theo dõi.

- Shin, em nghĩ được mùi hắc ám từ Lin, nó giống như của 1 năm trước.

- Lin tại sao lại nhiễm thứ hắc ám đó lần nữa chứ?

- Saoru...hắn ta đã đưa thứ đó vào cơ thể của nữ hoàng.

Shiro nằm trên chiếc giường đang được hồi phục vết thương, cô cất tiếng trả lời cho thắc mắc của hai người này. Shin nghe vậy lập tức nhú mày, Saoru còn sống sao? Nhưng tại sao lại có thể sở hữu thứ hắc ám đó chứ?

- Nữ hoàng đã rất kì lạ từ khi người tỉnh giấc ở trái đất. Người đã giết Saoru, sau đó người đã giết toàn bộ mọi người chỉ vì thỏa mãn thú vui của chính mình. Tôi chưa bao giờ thấy ánh mắt người khát máu như vậy, tôi chưa bao giờ thấy nữ hoàng lại có vẻ yêu thích tàn sát như vậy.

- Ta không biết mọi chuyện sẽ lại thành ra như vậy.

Shin trầm ngâm suy nghĩ mà nghiền ngẫm những gì Shiro vừa nói. Shiro cảm giác cơ thể đã khỏe lại nhiều, cô lập tức ngồi dậy mà dơ tay đẩy cánh tay của Rin ra ý cô không sao nữa Rin không cần chữa trị.

- Người mất khá nhiều sức mạnh Shiro, một hồi thuật sư như người lại rơi vào tình trạng như vậy xem ra chỉ có thể nguyên do tới từ Lin.

- Nữ hoàng đã...

Shiro còn chưa nói hết câu liền khựng lại, cô mở lớn mắt nhìn chăm chăm về một điểm không rõ đích. Cả Rin và Shin đều nhìn nhau rồi nhìn Shiro. Rin đưa tay phát nhẹ trước mặt Shiro nhưng không có phản ứng. Phải một lúc lâu Shiro mới chớp chớp mắt nhìn bọn họ.

- Yami-sama chết rồi.

- Yami?

Shin nhú mày, ai lại có bản lĩnh giết được Yami thế này? Hơn nữa Lin lại đang đi cùng Yami thì lí nào lại có kẻ giết được Yami chứ?

- Nữ hoàng.

Shiro đứng bật dậy, cô không nhìn hai người trước mặt mà lập tức chạy đi. Shiro đột nhiên cảm nhận được một vị trí nào đó trong cơ thể mình đã biến mất. Sự tồn tại của linh hồn đặc biệt trong khối 8 ngăn đó đã mất đi một ngăn. Nữ hoàng đã làm gì thế này? Tại sao lại mất đi một ô sinh mệnh?

- Shiro, người đi đâu?

Rin cũng nhanh chóng gọi với theo nhưng Shiro không nói gì mà lập tức biến mất. An nguy của nữ hoàng lúc này ra sao Shiro không biết được nhưng nữ hoàng có thể đã làm gì đó rất kinh khủng.

Ở phía học viện, Lolly đang đi cùng nhóm lớp 1-1 đến khu luyện tập vì hôm nay Lucy sẽ tạm nghỉ nên Lolly được Len đưa chỉ thị xuống đến giúp lớp 1-1 này. Cả đám chăm chỉ đứng thành từng nhóm, lớp đặc biệt có thêm sự xuất hiện của Joon và cả Lola. Cả hai đều đến đây luyện tập cùng.

Lolly là người bắt đầu trước, cô nàng xinh đẹp như búp bê mà khí chất cao quý đang từ từ tiến vào giữa sân tập trong khi vẫn cầm cây gậy chặn cừu đỉnh đầy hoa lá bắt mắt kia.

- Ngày xưa ngày xưa, trong một ngôi làng nhỏ, có một cô bé tên là Reina...

Lolly nói đến đâu nhà cửa, phong cảnh mọi thứ xuất hiện đến đó cùng một cô bé tóc đỏ buộc hai bên mặc bộ đồ cũ kĩ sơn màu đứng giữa ngôi làng. Những người ở đây đều cảm thấy năng lực kể chuyện của Lolly thật kì lạ đặc biệt là nhóm từ trái đất tới vì đây là lần đầu tiên họ được chứng kiến.

- Một ngày nọ, ngôi làng bỗng xuất hiện một đám quái vật đáng sợ đến cướp bóc, giết người. Tất cả mọi người đều nói Reina chính là người gọi đám quái vật tới. Nhưng Reina đã bị đám quái vật bắt đi, cả ngôi làng cũng bị tàn phá nặng nề. Các hiệp sĩ, hãy đến tiêu diệt đám quái vật và giải cứu Reina đáng thương nào.

Lolly vừa rút lời thì mọi người cũng chia nhóm mà tiến hành tiêu diệt quái. Nhìn mọi người hăng say luyện tập kia, Lolly lùi lại phía sau, cô bé xinh đẹp quay đầu nhìn ra bầu trời bên ngoài cửa sổ.

- Gió nổi lên rồi. Xin hãy cứu lấy hiệp sĩ của cô, Nữ Hoàng Xám.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Nữ Hoàng Xám

- Ông là Dòng Thời Gian sao? Lucy nhìn một gương mặt người trên cánh cửa với đám đồng hồ "sống" đang bay xung quanh kia. Đôi mắt của gương mặt đó bỗng dưng mở lớn, người được gọi là Dòng Thời Gian này đang đảo mắt nhìn xung quanh mà dừng ngay lại ở hai người trước mặt.

- Các người muốn gì?

- Chúng tôi muốn trở về quá khứ.

Nicolas bình tĩnh lên tiếng. Ông già Time đó ngẫm nghĩ một chút rồi lại lên tiếng.

- Quay về quá khứ sao? Các người muốn xem quá khứ của bản thân mình hay quá khứ của một kẻ nào đó? Nếu như các người xem quá khứ của một nhân vật lớn thì các người sẽ được gói khuyến mãi lộc quá khứ mà chỉ với 50 đồng vàng Zero.

- Lộc quá khứ? Đồng vàng Zero?

Cả Nicolas và Lucy đồng thanh lên tiếng, cả hai nhìn Time, nhìn nhau rồi lại nhìn đồng tiền xu bằng vàng trong túi mà cô bé kia đưa cho. Có điều cái gì mà trọn gói rồi còn lộc nữa là sao? Ông già này kì quái quá mức làm cả hai nhủ mảy. Time bỗng cười lớn, ông ta nhìn cả hai người này.

- Ta đoán các người muốn xem quá khứ của nữ hoàng thế kỷ, cô ta chắc chắn đang ở cùng cái đám đầy tớ đáng sợ đó của mình.

- Nữ hoàng thế kỷ?

- Có lẽ Nana không cho các người biết rồi. Nhưng để các người hiểu thì phải vòng về những câu chuyện từ trước đó, một câu chuyện về nữ anh hùng cũng như ác nữ đáng sợ nhất.

Time càng nói mà càng làm ra vẻ đáng sợ rùng rợn. Nicolas và Lucy nhìn gương mặt của ông ta mà chờ đợi câu chuyện này. Đúng là càng gần ngày này

càng có nhiều chuyện mà họ chưa bao giờ được biết tới được tiết lộ.

- Ta và Nana là những người thuộc gia tộc nắm giữ các bí mật của địa ngục, bọn ta là một lực lượng ngầm không công khai xuất hiện. Trước cả thời kì sơ khai của Vua Bóng Đêm, cũng chính là thời điểm mà cậu ta còn ở tuổi khởi đầu, cả địa ngục này lúc đó rộng lớn hơn bây giờ rất nhiều mà không bị phân chia. Thời điểm đó còn có cả những đảo nhỏ bay trên trời, đó chính là pháo đài để đàn áp người dân của gia tộc nắm quyền của Nữ Hoàng Xám. Cô ta là hậu duệ cuối cùng của gia tộc thế kỷ Knight. Chính cô là người đã mở ra thời kỳ tươi sáng cũng như bàn tay đó lại đưa mọi người đến thời kỳ bóng đêm kinh hoàng.

- Nữ Hoàng Xám là sao? Còn gia tộc Knight nữa là sao?

Nicolas không hiểu nhiều mà nhìn Time, ông ta bật cười.

- Thế cho nên ta mới đang kể cho các người nghe đây.

Vừa rút lời Time liền cử động gương mặt của mình, ông ta đã bứt gương mặt ra khỏi cánh cửa mà cả người cũng lập tức được kéo ra. Trang phục của ông ta có điểm bắt mắt là những hình ảnh đồng hồ đủ loại. Quay người nhìn cánh cửa, Time cầm cây gậy của mình chống xuống đất thì hình ảnh không gian xung quanh họ bắt đầu xuất hiện theo lời kể của ông ta. Cái này là hình ảnh mô phỏng cho câu chuyện khá giống với năng lực của Lolly chỉ khác ở chỗ hình ảnh này không tạo thành thực thể như Lolly.

- Đó là Nữ Hoàng Xám, cô ta được xem là đệ nhất mỹ nhân lúc bấy giờ. Không chỉ ở sắc đẹp mà cô ta còn là một chiến binh mạnh mẽ nhất, một thiên tài.

Cả Nicolas và Lucy đều chăm chú vào hình ảnh người con gái tóc bạc rất dài với đôi mắt xám bạc mặc trang phục chiến đấu màu trắng với những mảnh giáp bạc sáng lấp lánh rất oai phong. Cô gái đó đúng là rất đẹp, cô ta đang cầm theo một cây thương mà đứng giữa đại sảnh lớn. Time nhìn hai kẻ đang chăm chú theo dõi kia mà tiếp tục câu chuyện.

- Tên của Nữ Hoàng Xám là Lin Knight, cô ta đã ở giai đoạn bốn ngàn năm sau tuổi trưởng thành. Ngày hôm đó, cô ta đã bắt đầu quan điểm và xích mích lớn với cả gia tộc của mình chỉ để bảo vệ quyền lợi cho dân chúng ngoài kia. Tiếng nói của cô ta có trọng lượng trong gia tộc nhưng cô ta chỉ có một mình, bọn họ đã đàn áp ý kiến của cô ta. Nhìn gia tộc mình sa ngã vào bóng đêm mà Nữ Hoàng Xám đã tiêu diệt cả gia tộc trước khi họ khai hỏa các pháo đài trên không trung vào người dân. Sau đó cô ta đã lên ngôi trở thành Nữ Hoàng Xám được người dân ca tụng, cô ta đã xóa bỏ họ của người dân nơi địa ngục với mong muốn tất cả mọi người đều là anh em, là người nhà của nhau.

- Nữ Hoàng Xám thật là quá vĩ đại.

Lucy nhìn hình ảnh Lin Knight vừa giết hết mọi người mà cuối cùng lên ngôi song bật thốt lên câu tán thưởng quên mất cả tình hình hiện tại. Nicolas chăm chú theo dõi hình ảnh Nữ Hoàng Xám này.

- Sensei, người này có nét giống cô.

- Mái tóc bạc đặc trưng sao?

- Các người nghe tiếp đi, còn về vấn đề đó các người sẽ có lời giải sau.

Time cười cười mà tiếp tục kể cho hai người này nghe tới cuối cùng của câu chuyện.

- Sau một thời gian dài, toàn bộ không ai biết nhưng gia tộc của bọn ta đã thấy được, Nữ Hoàng Xám bí mật đem một đứa bé trai về nuôi dưỡng, đó chính là Vua Bóng Đêm sau này. Chính Nữ Hoàng Xám là người đã giết cả gia đình Vua Bóng Đêm mà lại chỉ để một mình cậu ta sống sót còn nuôi dưỡng để cậu ta kế thừa mình. Tuy nhiên không ai có thể ngờ được tình cảm của mỗi người, Vua Bóng Đêm đã trưởng thành, cậu ta là một thiên tài chẳng thua kém Nữ Hoàng Xám và cậu ta đã yêu người nuôi dưỡng mình.

- Ba, yêu người đó sao?

Nicolas thực sự kinh ngạc vô cùng, ba lại từng yêu người được xem quyền lực nhất địa ngục, vĩ đại nhất đó sao? Nhưng chuyện gì đã xảy ra nếu ba đã yêu người đó vậy thì sao lại có thể đính hôn với Rin rồi còn những chuyện sau này?

- Đúng vậy, Vua Bóng Đêm đã yêu Nữ Hoàng Xám nhưng 13 bóng đen, 13 kẻ đầy tớ luôn đi theo cô ta đã không để điều đó xảy ra. 13 bóng đen đó muốn chiếm Nữ Hoàng Xám cho riêng mình cho nên bọn chúng đã làm gì đó. Cuối cùng Nữ Hoàng Xám đã trở nên điên cuồng, cô ta đã tàn sát cả địa ngục mà cô ta từng khao khát bảo vệ này. Gia tộc của bọn ta cũng đã bị giết hết chỉ có ta cùng Nana chạy thoát được. Và sau cùng thì cô ta lại bị chính Vua Bóng Đêm giết chết khi cậu ta cùng hợp tác với một pháp sư bóng đêm mà nay được các người gọi là vĩ nhân bóng đêm. Tuy nhiên có điều này ta muốn cho hai người biết đó là điều cuối cùng mà ta và Nana thấy được chính là 13 kẻ đầy tớ đó đã nổi điên vì Nữ Hoàng Xám mà chúng yêu thương nhất, muốn sở hữu nhất đã chết. Bọn chúng đã đặt lời nguyền đảo nghịch chỉ vì nuôi dưỡng linh hồn yếu ớt cuối cùng còn sót lại của Nữ Hoàng Xám để mong chờ hồi sinh chủ nhân của mình đồng thời bọn chúng cũng đã chia cắt tạo ra hai mảng lục địa như bây giờ và khiến cho các cuộc chiến xảy ra liên miên đó.

- Vậy tại sao ba lại bắt từ? Tại sao 13 bóng đen đó lại đi theo mẹ?

Nicolas nghe hết cũng bắt đầu thắc mắc không hiểu hai điểm này. Lucy nhìn Nicolas kia, cô cũng là đang không hiểu được vài điểm đó. Time nhìn cả hai mà hình ảnh không gian kia đã được thu lại.

- Tất nhiên Nữ Hoàng Xám đã làm rồi, cô ta đã bảo vệ Vua Bóng Đêm đến tận những phút giây cuối cùng. Bọn ta dù nghĩ thế nào cũng không hiểu được, tại sao cô ta muốn nuôi dưỡng Vua Bóng Đêm, tại sao cô ta nguyện để cậu ta giết mình trong khi trao cho cậu ta quyền năng để bắt tử. Chỉ là sau cùng đã có một nhóm người tự xưng là sứ giả xuất hiện, bọn họ được xem là một nhánh nhỏ mang dòng máu của Knight cho nên ở địa ngục, bọn họ sở hữu mái tóc bạc đặc trưng, bé con, người có lẽ là hậu duệ của cái đám đó.

- Nhưng tôi xuất thân từ một giáo hội tôn thờ nữ hoàng.

Lucy nhú mày nhìn lão già Time này, sao cô lại có cùng dòng máu với mấy sứ giả gì đó chứ. Time bật cười nhìn cô mà không trả lời câu hỏi của cô, ông ta quay sang Nicolas.

- Ta đã nói rồi, 13 bóng đen đó có âm mưu hồi sinh Nữ Hoàng Xám, bọn chúng muốn tìm người phù hợp thông qua chiến tranh ở địa ngục vào thời kỳ sơ khai đặc biệt là khi không gian ký ức chết được mở, bọn chúng càng nâng cao khả năng tìm kiếm của mình. Và cuối cùng là bọn chúng đã tìm được một người, chúng đã biến một đứa trẻ lạc quan, đáng yêu, trong sáng nhất trở thành một kẻ sa ngã bị vấy bẩn phải khoác trên mình đôi cánh đen và người đó chính là Nữ Hoàng Thế Kỷ hay chính là người mẹ mà người đã nói tới Nicolas. Hãy quay về quá khứ xem thật nhiều chuyện quan trọng sau đó hãy đưa ra quyết định có giết mẹ người hay không. Người hãy nhớ, các bữa tiệc không phải để cho vui, các bữa tiệc là khoảng thời gian nuôi dưỡng linh hồn Nữ Hoàng Xám, giết mẹ người chính là chặn đứt sự hồi sinh cuối cùng này. Nicolas, ngoài người ra sẽ không ai giết được mẹ người.

Time nói rồi cầm lấy túi tiền trong tay Lucy mà đếm đếm xem có đủ 50 đồng vàng Zero hay không. Lucy đứng đó nhìn Nicolas mà nắm lấy bàn tay của cậu ta. Nicolas cũng bất giác nắm chặt lấy tay Lucy. Thật sự đã xảy ra chuyện này sao?

- Dù 50 đồng vàng Zero rồi, các người mau đi nhanh về nhanh. Có thể các người dư thời gian nhưng địa ngục này không có đủ thời gian như các người.

Lão già đó nói rồi đẩy mạnh Nicolas và Lucy vào cánh cửa đang dần mở ra kia làm cả hai không kịp chuẩn bị gì cả. Cánh cửa vừa đóng lại, Time liền ngưng nụ cười trên môi, ông ta dứt số tiền đó vào túi rồi định xoay người rồi đi thì một thân ảnh nhỏ bé xuất hiện cuối hành lang kia.

- Nana...

- Time, để bọn nhóc đó chứng kiến sự thật sẽ không sao chứ?

Nana, cô bé gấu trúc đó đứng nép vào một bên tường chỉ hơi nghiêng đầu mà hờ một chút bên mình cất giọng buồn bã với Time đứng cách đó không xa. Time cũng từ từ tiến về phía Nana.

- Sự thật tồn tại là để cho người khác trông thấy. Hơn nữa Lin cũng đã đồng ý để hai đứa nó xem Nana, chúng ta không có lựa chọn nào khác, Yami cũng đã chết rồi.

- Cuối cùng thì Yami cũng đã đi rồi sao? Đến lúc gọi cô ấy trở về rồi Time.

- Phải, đến lúc gọi cô ta trở về, kẻ đầy tớ thứ 14 của Nữ Hoàng Xám.

Time nói rồi cùng Nana biến mất ngay lập tức. Kẻ đầy tớ thứ 14 là ai? Chỉ có duy nhất 13 bóng đen mà tính ra có thể xem là giới tính nam vậy thì cô gái số 14 này sẽ có hình dạng ra sao? Cũng giống như 13 bóng đen đó chứ?

- Ted, cậu sẽ giúp tôi hoàn thành ước nguyện cuối cùng đó chứ?

- Vâng thưa nữ hoàng.

- Ted, xin cậu hãy bảo vệ những đứa trẻ của tôi.

- Vâng thưa nữ hoàng.

- Ted, xin cậu hãy để mắt tới Shin. Phải làm sao với ngài ấy đây? Ngài ấy đã rất yêu người đó mà.

- Vâng thưa nữ hoàng.

- Ted, tôi...

- Vâng thưa nữ hoàng.

- Ted, cuộc hành trình của chúng ta kết thúc rồi.

- Vâng thưa nữ hoàng.

- Ted, nếu có kiếp sau, tôi muốn cùng cậu chỉ hai chúng ta trong cuộc hành trình của chính mình.

- Vâng thưa nữ hoàng.

- Tạm biệt cậu Ted, tạm biệt anh bạn của tôi.

- Vâng thưa nữ hoàng.

...

- Nếu có thể sự tồn tại của chính chúng ta đều là giả dối.

Bóng trắng xoay người rồi đi khi chứng kiến cảnh vừa rồi. Đúng vậy, sự tồn tại của bọn họ ngay từ đầu đều là giả dối, họ không thuộc về thời đại này, họ đáng lẽ... đừng nên sinh ra thì tốt hơn.

- Nữ Hoàng Xám, người có biết người đã hủy hoại một thiên thần chứ? Cô gái đó thật... đáng thương.

---

kid: sắp tới ta ko tiếp tục up truyện được nữa nên các nàng chịu khó chờ đi, dù sao kết thúc thế nào có hết rồi chỉ là ngại viết thôi ><

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Bữa Tiệc Quá Khứ 3

- Lin, một tuần giết chóc bắt đầu rồi.- Lin, bắt đầu đi, danh sách đã được lên đầy đủ rồi.

- Nào, bắt đầu thôi.

13 bóng đen đó nhón nháo mà điên cuồng cùng Lin tham gia một tuần giết chóc trước khi bữa tiệc bắt đầu kia. Lin đứng đó, cô khoác trên mình bộ đồ chiến đấu màu trắng giống y hệt hình tượng Nữ Hoàng Xám chỉ có điều cô sở hữu một mái tóc đỏ rực chứ không phải màu bạc đặc trưng đó. Đúng vậy, đến lúc đi săn rồi.

Trong khi đó, Nicolas và Lucy cùng bị dịch chuyển tới quá khứ, khi cả hai mở mắt ra liền thấy một đại sảnh của một bữa tiệc xa hoa với rất nhiều người ăn mặc cao quý ở đây, cả hai đã nhận ra đây chắc chắn là bữa tiệc đầu tiên đó.

- Họ không thấy được chúng ta.

Lucy kéo Nicolas đi thị sát tình hình xung quanh này. Đây là thời điểm Shin vừa bị nhốt vào ngục tù kỷ ức chết của lão vĩ nhân đó cho nên bữa tiệc này được tổ chức với hai mục đích. Thứ nhất, để khoe khoang một cách giả tạo rằng hoàng tộc đã tiêu diệt được Vua Bóng Đêm thống nhất địa ngục này nhưng thực tế lại không phải. Và thứ hai họ muốn khẳng định dòng chính phái mới là kẻ thừa kế chứ không phải đứa con nhánh nhỏ như công chúa Aya, kẻ đã tự xưng là nữ hoàng kia.

Nicolas và Lucy theo dõi bữa tiệc đang diễn ra rất nhẹ nhàng này, có một vài bài phát biểu của các thành viên cấp cao làm Lucy nghe càng thêm nản hơn nữa.

- Tóc vàng, tại sao lại đến nơi này chứ?

- Sensei, đã nói bao nhiêu lần tôi không còn là tóc vàng.

- Hi, tôi quen rồi.

Lucy mỉm cười híp mắt với Nicolas. Nhìn Lucy, Nicolas không nói gì cả, cả hai vẫn như những ngày ở Trái Đất nhưng liệu đây là thực sự hay chỉ là vì Nicolas giống Kujō đây?

Ngay lúc đó cánh cửa lớn mở ra, 13 con gió lạ ủa đến, bọn chúng quét đến đâu người chết đến đó.

- Là mẹ...

- 13 bóng đen đó... bọn chúng...

Lucy và Nicolas lập tức có phản ứng rất nhanh, nghiêm túc theo dõi toàn bộ. Chỉ trong chốc lát mà 13 bóng đen đó đã giết hết mọi người chỉ còn lại duy nhất một mình vua Shera còn sống sót kia.

Bóng dáng màu đen của Lin xuất hiện, cô đang bước từng bước vào trong đại diện quen thuộc này. Nhìn những xác chết dưới chân mình, Lin mỉm cười

nhìn vua Shera.

- Bác Shera, bác có vẻ rất vui vì có thể khước trương rằng mình đã tiêu diệt được Vua Bóng Đêm.

- Mày... mày... Cái chết của ba mày không phải tại tao.

Vua Shera tức giận hét lên mà trên trán lấm tấm mồ hôi. Lin mỉm cười, cô càng tiến lại gần vị vua từng là người bác mà cô có phần kính trọng kia.

- Ba mẹ tôi chết đương nhiên không phải do bác rồi nhưng lỗi của bác là không công nhận tôi. Tại sao tôi không được mời đến bữa tiệc này? Mà bác cũng nên cảm ơn tôi vì tôi đã không giết các con của bác.

- Lin mau giết ông ta đi.

- Rồi chúng ta sẽ tổ chức tiệc.

- Không chúng ta phải mau chóng đi tiêu diệt những kẻ trong danh sách trước.

- Được, mau đi.

Lin vừa xoay người thì một thứ gì đó vô hình xuyên qua ngực của vua Shera làm ông ta trợn tròn mắt mà chết tức thì. Cả nhóm không tiệc tùng như trong câu chuyện 'Nữ Hoàng và 13 kẻ đầy tớ' mà rời đi ngay.

Đi được vài bước, Lin bỗng dừng quay lại phía sau rồi lập tức lại xoay người cùng 13 bóng đen kia rời khỏi lâu đài. Nicolas và Lucy đứng một bên cũng không suy nghĩ nhiều liền đi theo nhóm người của Lin.

Đi được vài phút họ về tới thị trấn đã vào ban đêm kia. Nicolas nhìn chăm chăm vào Lin đang đi phía trước kia mà bỗng dừng chợt nhận ra điều gì đó.

- Sensei, nơi này quá mức quen thuộc.

- Chẳng lẽ...

Lucy nhìn vào cánh cửa căn nhà mà Lin đang đứng phía trước kia. Khi cánh cửa bị Lin đẩy ra, cả hai người đều ngạc nhiên nhìn một người phụ nữ đang ôm một đứa trẻ sơ sinh hoảng hốt nhìn Lin cùng 13 bóng đen vừa xuất hiện kia.

Gương mặt của công chúa Sherry kia quá mức quen thuộc, người phụ nữ đó đang ngày càng hốt hoảng hơn nữa mà cánh tay ôm lấy Nicolas càng thêm run rẩy. Lin tiến tới cướp Nicolas từ trong tay Sherry, Sherry chỉ có thể nhìn Lin đầy run rẩy và van xin.

- Aya tôi xin cô đừng giết thằng bé. Nicolas không có tội, mọi tội lỗi đều do ba mẹ chúng tôi.

- Sherry đừng lo lắng, tôi sẽ chăm sóc Nicolas như con ruột của mình. Tuy nhiên chị nên đối phó với anh trai của chị, bọn họ đều ko có con trai, chắc chắn sẽ tìm đến Nicolas. Tôi sẽ đưa thằng bé rời xa nơi này và bảo vệ thằng bé. Bữa tiệc ở phía đông, nếu chị còn sống hãy tới đó. Tôi cam đoan với chị sẽ bảo vệ vị vua thừa kế duy nhất này bằng cả mạng sống của mình.

Lin ôm Nicolas vào lòng mà cùng 13 bóng đen rời đi. Khi Lin quay lưng bỏ đi, Sherry nhìn bọn họ mà khóc nức nở.

- Cô định sẽ giết hết bọn họ sao Aya?

- Tôi sẽ không giết bọn chúng nhưng chúng sẽ đến tìm chị ngay thôi. Sherry... vĩnh biệt.

Nhìn bóng Lin và 13 bóng đen đang dần tan biến kia Sherry liền tuyệt vọng hét lớn.

- Không Aya, bọn chúng đang lừa dối cô. Aya cô biết điều đó mà, cô chỉ là vật chứa để hồi sinh bà ta mà thôi. Aya... Nicolas.... Nicolas của tôi.....

Nicolas đứng đó nhìn chăm chăm vào mẹ mình mà nước mắt bỗng dừng chảy dài. Lucy đứng bên cạnh Nicolas đưa tay ra nắm lấy bàn tay đang run rẩy của Nicolas kia. Ngẫm lại lời của công chúa Sherry thì chẳng lẽ công chúa đã biết về Nữ Hoàng Xám?

Tại tháp canh, Nana ngồi cùng với Time trước một quả cầu pha lê vô cùng lớn đang chiếu lại một phần quá khứ.

- Đó là số đồng vàng cuối cùng của Lin sao?

- Đúng vậy, cô ấy dành số tiền cuối cùng để cho họ biết được sự thật. Có lẽ ngoài kia đang là một trận sóng gió rồi.

Nana mỉm cười nhìn Time, bọn họ đã chứng kiến quá nhiều rồi, họ cảm thấy đáng thương thay cho Lin chứ không hơn gì. Sau cùng cô gái này sẽ phải chết dưới tay đứa con mà mình yêu thương sao? Tuy nhiên có một điều mà họ không biết được rằng năm đó 13 kẻ đầy tớ đã làm gì Nữ Hoàng Xám để khiến cô ta thành như vậy.

Đứng trước dòng thời gian chạy nhanh này, Nicolas và Lucy đều đã thấy được, Lin đã chăm sóc và nuôi dưỡng Nicolas rất tốt. Thậm chí Nicolas chỉ mới đầy 1 tuổi đã được tham dự vào bữa tiệc đầu tiên sau đó. Sự tàn sát của Lin dành cho những kẻ khác cũng không như họ tưởng. Tuy Lin đã giết

phần lớn các quý tộc và các sứ giả nhưng chủ yếu là những người lớn tuổi còn những đối tượng khác đối với Lin mỗi nhà cô chỉ giết có một người.

- Lin người nói xem đây là ai?

- Pháp sư ánh sáng vạn năng?

Lin đang ôm lấy Nicolas trong lòng mà ánh mắt liếc qua Rin kia, cô vẫn nhớ năm đó Rin đi cùng Vua Bóng Đêm tại đại điện đó. 13 bóng đen này tại sao lại đi tìm Rin chứ?

- Cô ta đã trở thành một vật chứa sức mạnh mà lão già đó gọi là Thánh Thần. Lin, người có muốn tạo ra Thánh Thần cho riêng người hay không? Dù sao đứa bé đang nằm trong tay người kia cũng cần được bắt từ phải không?

- Phải phải, người mau làm vậy đi Lin.

Những bóng đen đó nhộn nhạo cả lên. Lin ngồi đó trầm ngâm suy tư mà cuối cùng tạm giam Rin lại trong hầm ngục của họ. Đêm đó Lin đã tìm đến một giáo đường cũ kĩ đã sớm đổ nát.

- Lin có gì ở đây sao?

- Các người không nhớ nơi này sao? Nơi này chính là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau. Sức mạnh của ta... là do các người ban cho.

Lin nhìn hai bàn tay mình mà nắm chặt lại, những làn khói đen đang lan tỏa khắp phòng, bỗng dưng Lin khựng lại nhìn về một góc.

- Một con bé đáng thương.

Lin nhìn cô bé tóc bạc đang nằm đó co ro kia, cô cúi xuống nâng cô bé dậy mà đưa tay chạm vào má của cô bé đó.

- Shiro, người sẽ có tên là Shiro. Cho nên... Shiro ta có việc nhờ người làm đây....

Lin đột nhiên nảy ra một ý định mà 13 bóng đen kia liền nở nụ cười hắc ám ở phía sau cô. Họ đem một con bé đến đây chỉ với mục đích khơi dậy hứng thú tạo ra Thánh Thần cho Lin mà thôi. Mọi thứ theo đúng kế hoạch rồi.

Vài ngày sau đó, Lin ngồi trên ngai vàng trong lâu đài đen của mình mà đôi mắt rũ xuống có phần mệt mỏi nhìn 13 bóng đen trong đó có hai tên một đang ôm Nicolas, một đang giữ chặt Rin, Shiro lúc này đã được chữa trị lại mang một ngoại hình rất ưa nhìn, cô bé đứng khép nép một bên chờ lệnh từ Lin.

- Ta không thể mở ký ức chết được vì ký ức chết của ta chưa hoàn thiện cho nên mong các người hoàn thành phần đoạn cuối cùng này. Bữa tiệc năm nay cũng sắp bắt đầu rồi.

Lin mỉm cười tay chống thái dương nhìn xuống những người khác. Shiro ngược lên nhìn Lin mà đôi mắt xám bạc đó đầy vẻ mờ mịt. Lin liền đứng dậy tiến tới bên cạnh Shiro, cô quỳ tới trước mặt Shiro mà đưa hai tay lên áp vào má cô bé. Shiro cũng đưa tay lên chạm vào bàn tay ấm áp của Lin mà khẽ nhắm mắt hưởng thụ nó.

- Shiro, người sẽ làm được, người sẽ khiến ta tự hào phải không? Hãy bảo vệ Nicolas.

- Vâng, thuộc hạ sẽ làm theo ý người.

Shiro gật đầu mỉm cười xoay người đi theo 13 bóng đen mà biến mất để lại Lin một mình trong đại điện rộng lớn mà lạnh lẽo này. Lin thu đôi bàn tay đang ở giữa không trung của mình về mà hai hàng nước mắt thi nhau chảy xuống.

- Xin lỗi con nhé Nicolas, xin lỗi em Shiro. Nếu ta không làm vậy bọn chúng sẽ giết cả hai đứa mất..... Ah, sao mình lại yếu đuối thế này.

Ánh mắt Lin chợt lóe sáng mà gương mặt đã trở nên lạnh lẽo có chút yêu mị trong đó trong khi nước mắt đang ngừng chảy kia. Sự thay đổi này là sao thế này?

- Mẹ không nhận ra rằng bản thân mình đa nhân cách sao?

- Nữ hoàng...người....

Lucy và Nicolas đều không đành lòng nhìn Lin như vậy. Nhưng ngay sau đó họ lại thấy được thời gian trôi qua một cách nhanh như chớp và bước vào giai đoạn năm sinh mệnh khi Lin lần đầu tiên được chuyển tiếp đến kiếp mới. Thân phận mới này của Lin không được tốt lắm, cô trở thành một con bé bị bỏ rơi.

Vào ngày trưởng thành, Lin đã tìm về với 13 bóng đen và bắt đầu cuộc tàn sát ngày nào, trong ngày tàn sát cuối cùng của tuần thuộc về một gia đình sứ giả. Cũng như những lần trước thì lần này Lin đã giết toàn bộ gia đình sứ giả đó nhưng cứ ngỡ đã không còn ai thì một cô bé tóc bạc buộc hai bên đang ôm con gấu bông đứng trên cầu thang nhìn xuống dưới nhà nơi Lin cùng 13 bóng đen đang đứng trên xác người thân mình.

- Không thể nào, sensei....

Nicolas kinh ngạc nhìn cô bé đó lại quay sang nhìn Lucy cũng đang căng tròn mắt kinh ngạc theo dõi. Cô bé kia, cô bé đang đứng đó giống Lucy đến bất ngờ chỉ có điều trẻ hơn Lucy. Lúc này cả hai mới chợt hiểu Time đã nói rồi họ sẽ biết sau, vì sao Lucy có mái tóc bạc giống Nữ Hoàng Xám. Time đã nói nhóm sứ giả đó là một nhánh từ gia tộc Knight, vậy thì Lucy là... Nhưng sao có thể chứ?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Bữa Tiệc Quá Khứ 4

Ngay khi Nicolas và Lucy còn đang kinh ngạc thì Lin đã tiến tới nắm lấy bàn tay còn lại của cô bé con Lucy kia mà kéo đi. 13 bóng đen phía sau hoàn toàn không hài lòng về việc này khi mà Lin lại tha cho một kẻ "phản bội". Đối với họ sứ giả là những kẻ đã "phản bội" nữ hoàng.

Trên con đường tối cô độc, Lin nắm tay Lucy đi về phía trước mà nhẹ nhàng lên tiếng.

- Em chính là ánh sáng em biết chứ Lucy? Có lẽ em ở bên cạnh sẽ giúp ta không chìm mãi vào bóng đêm hư vô đó cho nên đừng phản bội lại ta Lucy.

- Vâng.

Lucy ôm chặt con gấu mà khẽ đáp lại. Bọn họ đã có một cuộc gặp gỡ tình cờ.

Sau ngày hôm đó, 13 bóng đen đã nuôi một ý định tàn sát, bọn chúng đã trực tiếp giết Lucy bé nhỏ ngay trước mặt Lin. Ngồi trên ngai vàng đen của mình, Lin nhìn cái xác Lucy nằm đó mà chợt nhớ tới Nicolas. Tại sao lúc này cô lại nhớ tới Nicolas?

- Lin, con bé này sống chẳng được tích sự nào cả, nó là con cháu của bọn "phản bội."

- Lin, người không cần nó ở bên cạnh.

- Lin...

- Các người vốn luôn thích gọi ta là Lin mà đôi khi ta không hiểu nổi. Tuy nhiên ta không muốn đứa bé này chết cho nên đừng cản trở ta.

Lin nói rồi đã để Lucy ở lại trong một cái kén do mình tạo ra một thời gian rất dài. Trong thời gian cố hồi sinh lại Lucy thì Lin vẫn tiếp tục làm tốt vai trò của mình dưới sự giám sát càng chặt chẽ hơn của đám bóng đen đó.

Sau một thời gian vô cùng dài thì Lucy được hồi sinh, lúc này Lin đã luôn đem Lucy đi theo mình cùng tàn sát và cùng tham gia các bữa tiệc.

- Lucy, nếu ta chuyển tiếp em phải làm sao đây?

- Em sẽ sống tốt, em sẽ cùng 13 bóng đen đi tìm người nữ hoàng.

Lucy mỉm cười ngọt ngào ngoan ngoãn ngồi ăn phần của mình. 13 bóng đen đó liếc nhìn cô bé tóc bạc nổi bật ở đây rồi cũng chẳng nói gì. Đây là bữa tiệc duy nhất mà họ không hề gây ồn ào như mọi năm nào đó. Một bữa tiệc diễn ra yên tĩnh nhất.

Chứng kiến Lin chìm vào giấc ngủ dài, Lucy đã hạ quyết tâm tìm Lin trước, lần chuyển kiếp này của Lin chắc chắn Lucy sẽ không đứng nhìn như 13 bóng đen kia.

- Người muốn đi tìm Lin sao?

- Tôi sẽ đi tìm nữ hoàng.

- Vậy còn phải chờ xem người giúp Lin khôi phục ký ức trước tuổi trưởng thành như thế nào.

13 bóng đen đó cười lớn mà cũng bay theo Lucy rời khỏi lâu đài. Bọn họ đã mất một khoảng thời gian mới tìm được ra thân phận mới của Lin, lần này Lin đã sống lại trong cơ thể của một vị tiểu thư quý tộc nào đó nhưng nhờ sự giúp đỡ của Lucy thì Lin đã chẳng mấy chốc mà lấy lại ký ức của mình sớm hơn dự định.

- Ta không nghĩ em sẽ đi tìm ta sớm như vậy.

- Nữ hoàng chúng ta không cần phải tàn sát nữa có được không? Việc liên tiếp giết người như vậy làm cho sinh mệnh người ngày càng bị rút ngắn cho nên người mới...

Lucy lo lắng nhìn Lin nhưng 13 bóng đen phía sau đã có dấu hiệu tức giận và chuẩn bị bùng phát đến nơi rồi. Trong bữa tiệc năm đó, Lucy cuối cùng cũng không chịu tiếp tục theo Lin đi giết người khác nữa, cô bé đã quay trở lại tìm cách giết Lin để giải thoát cho nữ hoàng của mình cũng như chấm dứt việc này.

- Ta đã nói rồi mà, nó là kẻ thù của chúng ta.
- Nó giết người vì người đã giết cả nhà nó.
- Con bé chết tiệt.

Một bóng đen bay đến đá văng Lucy ra xa. Lin đứng giữa chính điện hoàng gia mà nhìn thanh kiếm đâm xuyên qua người. Nhìn Lucy đang lồm cồm bò dậy, Lin mỉm cười, cô liền một cái xuất hiện trước mặt Lucy mà ôm lấy Lucy vào lòng trước khi 13 bóng đen kia đánh tới.

- Lin người....
- Người lại bảo vệ nó?
- Cả hai bọn họ cùng dính đòn rồi.

Lúc này không gian trong đại điện bỗng im lặng, 13 bóng đen đứng đó nhìn Lin và Lucy đang biến mất mà tức giận vô cùng. Từ lúc Lucy xuất hiện mọi thứ đã bắt đầu trở nên hỗn loạn không theo như kế hoạch.

- Lucy, kiếp sau của em hãy tránh xa ta ra. Em sẽ không nhớ gì về ta nữa cho nên mới càng phải tránh xa hơn nữa.

Ngày hôm đó là lần chuyển kiếp diễn ra lâu nhất cũng là ngày vua Shen, một người con ngoại tộc của dòng chính đã chính thức lên ngôi trị vì. Lin đã tiếp tục số phận khi chính thức là con nhà công tước mà trùng hợp cùng mang một cái tên đó. Còn Lucy thì khác, do tác động của 13 bóng đen đó mà việc chuyển kiếp của Lucy có vấn đề và chậm hơn cả ngàn năm trước khi Lucy chính thức trở thành con của gia tộc tôn thờ vị nữ hoàng bóng đêm là Lin.

- Yami, tại sao lại không thấy Yami?

Nicolas đột nhiên nhận ra trong đoạn quá khứ họ thấy được không hề có ký ức liên quan tới Yami. Vậy Yami từ đâu mà tới? Lucy thì còn rất bàng hoàng vì không ngờ mình có liên quan sâu sắc tới nữ hoàng đến vậy. Cả hai người còn đang mỗi người một suy nghĩ thì lúc đó có ánh sáng phát ra chói mắt, khi họ kịp nhìn nhận được mọi thứ thì lúc này họ nghe được giọng nói quen thuộc.

- Yami, chào mừng chị đến với thế giới này.

Cô bé Lin ngày nào khi vẫn còn là công chúa Aya mỉm cười nhìn một hình nhân vừa được mình tạo ra mang gương mặt giống hệt mình. Đây là Yami? Là chị em sinh đôi của Lin mà Nicolas từng thấy sao? Rõ ràng chỉ là vật thể trống rỗng mà thôi.

- Đừng lo Yami, bọn chúng đã dạy em một số chiêu thức đặc biệt rồi. Em biết đó chỉ là tà thuật nhưng điều đó có thể giúp chị sống được.

Lin mỉm cười ngọt ngào mà đưa tay chạm vào ngực trái của hình nhân mang tên Yami kia. Ngay lúc đó có ánh sáng nhẹ lóe lên mà khi ánh sáng tan biến là lúc cả hai người Nicolas và Lucy thấy được rằng Yami đã chớp mắt mà nhìn Lin mỉm cười kia.

- Aya...
- Yami, em biết chị sẽ sống mà.

Lin vui vẻ ôm chầm lấy Yami. Thì ra Yami được tạo ra chứ không phải chị em sinh đôi nào đó với Lin.

- Yami, em sẽ trở thành một vật chứa cho nên em muốn chị hãy rời khỏi đây đến cánh cổng mà tới thế giới khác. Em cần bảo vệ sự hiện diện của chị.
- Aya, chúng ta cùng nhau đi được chứ?

Yami nắm lấy bàn tay Lin mà mong mỏi. Lin mỉm cười lắc nhẹ đầu.

- Không được rồi Yami vì em phải ở lại đây. Yên tâm đi, khi mọi thứ ổn rồi em sẽ tìm chị về. Em hứa em sẽ không sao đâu, em sẽ không bao giờ chết đâu... Em sẽ đi tìm ánh sáng của chúng.

Đó là điều cuối cùng họ còn thấy được rằng nụ cười duy nhất và cuối cùng của Lin dành cho người chị gái mà cô tự tạo ra.

- Yami, xin hãy giết em, xin hãy giết em đi trước khi em trở thành người đó.
- Aya, chị không thể giết em được. Aya, đây chỉ là ảo ảnh còn lại của chị mà thôi.
- Yami, vậy thì hãy đi tìm người đó, đi tìm người đó đi, em không còn bao nhiêu thời gian nữa. Em sẽ bảo vệ tất cả trước khi..

Những câu nói này đột nhiên vang lên trong đầu Nicolas mà ngay sau đó cậu ta bừng tỉnh ngồi bật dậy. Nicolas ngồi đó một chân duỗi, một chân co lên

mà tay đưa lên day trán mình, những thứ vừa rồi cứ như một giấc mơ vậy. Nhìn sang người nằm bên cạnh mình, Nicolas biết đó không phải một giấc mơ, cậu ta đưa tay chạm nhẹ vào gương mặt của Lucy.

- Sensei, tôi sẽ mau chóng quay trở lại cho nên tới lúc đó sensei không cần thức giấc vội đâu. Tôi thật muốn biết năm đó khi giết mẹ thì sensei đã có cảm giác như thế nào.

Nicolas mỉm cười mà lập tức đứng dậy rời khỏi đây. Tuy vẫn còn có chút không yên nhưng Nicolas đã có câu trả lời của mình. Cậu ta sẽ giết Lin, đó không chỉ là vì những lời Nana và Time nói mà đó còn là vì Lin, vì mẹ ruột của cậu ta.

Trong khi đó, ở bên ngoài kia, Lin đã bắt đầu nhiệm vụ của mình, một tuần lễ đẫm máu đã bắt đầu rồi. Địa điểm tàn sát đầu tiên mà Lin cùng 13 bóng đen kia đã chọn đó chính là học viện hoàng gia. Sự xuất hiện của Lin lúc này hoàn toàn gây ra sự bất ngờ cho nhiều người, cô cùng 13 bóng đen đi đến đâu là giết người tới đó, máu cứ thế chảy lênh láng khắp nơi.

- Đó là...

James và Hideo vừa từ phòng họp trở ra phát hiện có người đang tàn sát các pháp sư trong học viện liền lập tức tiến tới.

- Nữ hoàng, cô đang làm gì ở đây vậy? Tại sao cô lại giết học viên của học viện?

Hideo hoàn toàn không hiểu được Lin đang muốn làm gì? Vị nữ hoàng vừa từ nơi xa xôi trở về này sao lại có thể vô cớ giết người bừa bãi như vậy cơ chứ?

- James, Hideo các cậu đều là những người ta đã từng yêu quý. Chúng ta đã cùng nhau chiến đấu, cùng chung sống dưới một "mái nhà" nhưng bây giờ ta đã không thể khiến cho mọi thứ quay trở lại được nữa rồi. Tuần lễ đã bắt đầu, ta không được phép dừng lại. Tất cả là vì bọn chúng, vì người đó... vì bọn trẻ nữa.

Lin nhìn hai người trước mặt từ từ lên tiếng mà khi cô đi lướt qua hai người họ thì lập tức đầu của hai người này rơi xuống đất mà lăn lóc. 13 bóng đen bay lượn lơ lửng bên hai cái xác của James và Hideo vui vẻ hát hò rồi nhìn nhau.

Năm nay, bữa tiệc của năm nay nhất định sẽ được hoàn tất. Họ đang mong đợi, mong đợi chủ nhân đích thực của họ trở về.

Lâu đài của vua, tại đại sảnh lớn.

- Ted cậu có biết mình đang làm cái gì không hả?

Shin nhìn Teddy lạnh lùng lên tiếng. Khi hắn nhận ra luồng hắc ám cùng mùi máu lan tỏa thì hắn đã có thể chắc chắn Lin bắt đầu rồi nhưng đột nhiên Teddy lại xuất hiện và ngăn chặn hắn cùng Rin và Shiro tại lâu đài này không để bọn hắn đi. Rõ ràng bình thường Teddy không thể đấu lại hắn nhưng hôm nay tại sao kết giới lại vững chắc như vậy?

- Tôi chưa từng lãng quên đi nữ hoàng và mọi thứ. Bệ hạ, kết giới này ngài sẽ không phá được đâu vì nó đã được gia tăng bởi Kujo và Kawachi. Nữ hoàng đã dạy dỗ môn đệ của mình rất tốt.

- Teddy-sama, có phải nữ hoàng đang tàn sát ở bên ngoài phải không? Sức mạnh của nữ hoàng đột nhiên tăng theo cấp số nhân, tôi chưa từng thấy hiện tượng này bao giờ.

Shiro bám lấy song sắt cúi đầu nhìn xuống dưới sàn nhà sợ hãi cất tiếng hỏi. Shiro luôn biết nữ hoàng rất mạnh nhưng cảm giác này, cảm giác mà nữ hoàng đem lại cho cô khiến cô hoàn toàn sợ hãi. Sự khát máu đó vốn chưa bao giờ tồn tại ở người. 13 bóng đen kia, chúng đã làm gì nữ hoàng?

- Nữ hoàng chỉ đang hoàn thành công việc của mình. Chúng ta nên ngồi ở đây và chờ đợi.

Teddy nói rồi ngồi xuống ghế chờ đợi cùng bọn họ. Nữ hoàng đã đích thân lên tiếng yêu cầu vì vậy... nhưng Shu-sama lại không thấy đâu cả, cậu ấy đã đi đâu rồi? Nicolas chắc chắn sẽ tự lo được cho bản thân vì cậu nhóc này rất mạnh.

Mọi thứ sẽ đi về đâu...

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Lựa Chọn Đau Đớn

Phía học viện, Lin vừa mới dùng một đòn hủy diệt phá hủy tất cả khiến học viện thành một đồng hoang tàn đổ nát. Trên đường đi cứ gặp người nào Lin sẽ giết người đó.

- Nữ hoàng, cô đi quá xa rồi. Dù cho bề hạ có ưu ái người vợ là cô thì...

Luke tức giận còn chưa rút lời thì bị ba mũi tên bắn xuyên qua người chết ngay lập tức. Lin đứng đó hạ tay xuống thì cây cung cũng lập tức biến mất. Lin đang định bước đi tiếp thì cô đã dừng lại bởi một giọng nói quen thuộc.

- Nữ hoàng, người nên dừng lại và giải thích về chuyện này.

- Len...

- Lin người sao vậy?

- Lin, mau giết hắn đi, không được để ai sống sót.

- Lin, người.....

13 bóng đen nhìn Lin bỗng dừng dừng lại mà chậm chạp xoay người lại đối diện với Len vừa xuất hiện. Thật đáng chết mà, cứ hết tên này đến tên khác xuất hiện phá đám. Lần này bọn chúng sẽ không thể phạm sai lầm được nữa.

- Dừng đừng vào thẳng bé.

Lin hét lên đột nhiên phi tới đánh bay đòn tấn công của 13 bóng đen đang hướng vào Len. Nhìn Lin đột nhiên xông tới trước mặt mình mà còn hét lên một câu kì lạ làm Len không hiểu gì cả. Lin đột nhiên hơi lùi lại, Len đưa tay đỡ lấy Lin.

- Người không sao chứ nữ hoàng? Đột nhiên.....

Len đang nói liền đó ngừng lại. Cái gì thế này? Cái gì đột nhiên vừa lóe lên trong đầu cậu ta vậy?

- Onee-san nhìn xem, sức mạnh của em rất hay ho phải không?

- Onee-san nhìn xem, em sẽ rất nhanh mạnh hơn onee-san mà thôi.

- Onee-san đừng khóc nữa, nếu onee-san cứ khóc như vậy em sẽ rất đau lòng.

- Onee-san....

Từng hình ảnh, từng câu nói cứ như vậy lặp đi lặp lại trong đầu Len. Ký ức của cậu ta, ký ức của cậu ta và "onee-san".

- Len...

- Onee-san...

Len đột nhiên ôm chặt lấy Lin vào lòng. Lin thoáng ngạc nhiên nhưng cô đã đưa tay túm chặt lấy lưng áo của Len mà không ngừng xin lỗi.

- Xin lỗi Len, xin lỗi, xin lỗi vì đã giết chết chị gái của cậu Len. Tôi xin lỗi vì tôi mà chị gái của cậu đã không được sinh ra trên địa ngục này. Len... xin lỗi cậu.....

- Đừng nói gì cả onee-san.

Len càng siết chặt vòng ôm hơn nữa, cậu ta chỉ ôm chặt lấy Lin mà nước mắt không ngừng rơi. Chị gái của cậu ta, sao cậu ta lại có thể quên được chị gái mình chứ?

- Len, xin lỗi cậu nhưng tôi không có quyền lựa chọn... tôi không được lựa chọn....

Lin đau đớn mà đôi mắt nhắm lại, nước mắt cũng đột nhiên rơi xuống. Ngay từ khi cô chấp nhận 13 bóng đen đó thì cô đã không còn đường lui, ngay từ khi đó cô đã không còn được lựa chọn nữa rồi. Chỉ là... Nicolas của cô, Lucy của cô và cả ngài ấy nữa... Cô phải làm sao đây?

- Lin, mau dừng tay lại, nếu cô giết Len thì tôi sẽ giết thẳng bé này ngay lập tức.

Reiji đột nhiên xuất hiện mà bên cạnh hắn ta còn có một cậu nhóc chính là Shu. Shu đang bị Reiji bịt chặt miệng lại mà trên tay hắn ta đang cầm một thanh kiếm sắc nhọn, ánh mắt hướng Lin đầy đe dọa. Ít nhất hắn biết được thẳng bé này rất quan trọng với người kia.

- Đừng làm hại con trai của tôi. Reiji... tôi không được lựa chọn.... Cơ thể tôi không còn nghe lời tôi nữa rồi.

Lin khóc lớn mà ngay lúc đó một bóng đen xuyên qua người Len khiến bàn tay đang ôm chặt Lin buông lỏng, cả cơ thể cậu ta đang đổ xuống nền gạch đá đổ nát. Lin nhìn hai cánh tay trống rỗng của mình mà nước mắt càng rơi nhiều hơn.

Reiji không ngờ Lin lại có thể không chần chừ giết Len như vậy. Shu bị bịt mồm lại, cậu nhóc chứng kiến cảnh trước mắt cũng không khỏi bàng hoàng. Ngay lúc cả Reiji và Shu đều thất thần ngạc nhiên thì một bóng đen đã nhanh nhẹn lên ra sau lưng Reiji, nụ cười nham hiểm của bóng đen đó thật ghê

tóm

Trong khi Lin đang nhìn cơ thể Len ngã xuống thì Reiji đột nhiên cảm nhận được có ai đó đã đẩy tay hắn khiến cho thanh kiếm cắm trên tay đâm xuyên qua người của Shu làm cậu bé này chết ngay lập tức. Lần này càng khiến Reiji kinh hoàng hơn nữa. Vốn cậu ta chỉ muốn bắt hoàng tử để đe dọa Lin khiến cô ngừng tay chứ không có ý định giết cậu bé nhưng....

Lin vừa quay lại nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, cô kinh ngạc đến mở lớn mắt cứ thế nhìn mọi chuyện xảy ra nhưng đã muộn. Nước mắt cô đang chảy ra nhuộm đỏ hết toàn bộ, cô đang khóc ra huyết lệ. Huyết lệ không ngừng trực trào, Lin nhìn Shu đang nằm trên nền đất lạnh lẽo mà dòng máu đỏ chảy ra từ người cậu bé, cô bước từng bước mà đưa tay về phía Shu như muốn chạm vào người cậu bé.

Ngay khi tưởng rằng Lin sẽ chạm được đến Shu thì Terra đột ngột xuất hiện, cô ta đã văng Lin ra mà ngăn cô lại gần phía đó. 13 bóng đen đang nở nụ cười nham hiểm vì đạt được mục đích, thấy có kẻ phá đám liền nhanh chóng bay tới vây quanh không chế Terra khiến Terra không hiểu thứ gì đang vây xung quanh cô.

Lúc này Lin đứng dậy, đôi mắt cô tràn đầy huyết lệ mà ánh mắt hằn lên những tia sát khí, cô đã đánh mất lí trí rồi. Lin đã điên cuồng xông tới mà tấn công Reiji. Con trai của cô, đứa trẻ mà cô yêu thương và cả đứa em trai bất hạnh của cô...

Reiji hoàn toàn bàng hoàng trước sự việc nhưng hắn vẫn tránh được đòn tấn công của Lin. Reiji hoàn toàn không có ý định làm Lin bị thương nên hắn không tấn công mà chỉ tránh né. Đứa bé đó rõ ràng là có người khác. Là Terra sao? Nhưng Terra hoàn toàn không có khả năng cũng như động cơ làm việc đó? Vậy thì là ai? Hình như xung quanh Terra có vài thứ kì lạ mà Reiji cảm nhận được nhưng hắn không thể nhìn rõ được.

Trong lúc Reiji lơ đãng suy nghĩ thì Lin đã tràn đầy hận ý xuống đòn trí mạng muốn giết Reiji. Terra đứng trong vòng tròn nhận thấy nguy hiểm liền đó dùng kiếm xuyên thẳng phía trước phá tan sự kìm kẹp của những thứ vô hình quanh cô mà xông lên. Terra biết không thể đánh bật được đòn trí mạng của Lin nhưng ít nhất cô có thể....

Terra xông vào giữa chừng khi đòn đánh hạ xuống, cô đỡ trọn đòn đánh cho Reiji mà máu tươi học ra bắn cả lên người Reiji. Terra nở nụ cười mà máu không ngừng chảy ra, cô được Reiji ôm chặt lấy. Đột nhiên Terra cảm thấy ấm áp bên cạnh cái lạnh lẽo bua vây. Cảm giác ấm áp mà cô khao khát bấy lâu, Terra hoàn toàn không hiểu tại sao cô lại khao khát ấm áp này đến vậy? Có phải cô đang hạnh phúc đúng không?

Lin dừng lại, cô đứng đó nhìn xuống Terra đang dần buông tay mà chút hơi thở. Lin định tiếp tục tấn công Reiji nhưng bỗng từ đâu một con quái vật mình bốc lửa xanh xuất hiện và không chế cô.

- Chết tiệt, là tên đó....

- Lin bọn ta sẽ giúp người.

- Mau đưa Lin ra khỏi ngọn lửa xanh đó.

13 bóng đen cuống cuống lên giúp Lin. Lúc này bóng đen xuất hiện bên cạnh Reiji túm lấy hắn lôi đi bỏ lại xác Terra ở đó. Leo không định giúp Reiji nhưng với tình hình này xem ra...

Nicolas vội vã từ khu tháp canh gác trở ra cấp tốc chạy về trung tâm địa ngục. Cậu ta kích hoạt sức mạnh truy tìm mà rất nhanh nhận dạng được mẹ đang ở học viện. Nicolas không thể chậm trễ lập tức cấp tốc di chuyển tới học viện bằng thuật thuật.

Chứng kiến cảnh học viện bị san bằng Nicolas rất ngạc nhiên hơn nữa chỗ nào cũng có xác chết và máu. Đầu là do mẹ sao?

Nicolas tiếp tục tiến về phía trước, cậu ta đã thấy cái xác của Len và cả của... Shu. Mẹ định kết liễu Reiji nhưng Terra đã đột ngột xông ra đỡ. Mẹ còn muốn giết Reiji nhưng Leo đã xuất hiện và cứu Reiji nhưng...

Lin đã đánh bay con quái vật ngay trước khi 13 bóng đen bay tới. Cô điên tiết muốn giết cả Leo và Reiji, Lin hoàn toàn chìm trong hận thù mà cứ xông tới không suy nghĩ gì cả. Cô chỉ muốn tàn sát.

- Dừng lại ở đây thôi mẹ.

Nicolas đột ngột xuất hiện giữa cuộc tàn sát một cách rất bất ngờ khiến 13 bóng đen trở tay không kịp. Cùng với đó bụng Lin xuất hiện một lỗ hồng lớn mà không ai kịp nhận ra tại sao? Lin có vẻ kinh ngạc nhưng cô đã bình tĩnh lại. Leo đang đỡ Reiji rời khỏi quay đầu lại chứng kiến cảnh này cũng không khỏi kinh ngạc.

Nicolas đã ôm lấy Lin vào lòng mà ngồi trên một vùng đồ nát lớn. Xung quanh cậu ta tỏa ra một sự lạnh lẽo đến 13 bóng đen cũng không thể lại gần hai người họ được.

Đòn tấn công vừa rồi là của Nicolas nhưng từ bao giờ mà... Sao bọn chúng có thể bỏ qua thằng nhỏ này được chứ? Thằng nhóc này còn gây tác động đến Lin hơn cả những người khác rất nhiều, còn hơn cả đứa con trai duy nhất của Lin. Thật chết tiệt mà.

Nằm trong lòng Nicolas, Lin nhìn gương mặt của Nicolas, cô đã khóc, cô đưa tay lên chạm vào gương mặt của Nicolas, cô muốn khắc sâu gương mặt của đứa con bé bỏng này vào trong tâm trí.

- Xin lỗi con nhé Nicolas, con là đứa bé mẹ yêu thương nhất cũng như không thể ở bên bù đắp cho con. Mẹ xin lỗi vì đã không thể bảo vệ được Sherry,

không bảo vệ được Shu, mẹ đã muốn để con đưa Shu rời khỏi đây tránh xa tất cả. Nicolas... hãy hứa với mẹ, dù biết không có tư cách nhưng mẹ chỉ mong rằng con hãy sống thật tốt.

- Đừng nói nữa, đừng nói gì cả.

Nicolas đưa tay nắm lấy bàn tay lạnh buốt của Lin mà nước mắt cũng không ngừng rơi. Đây là sự lựa chọn đau đớn nhất đối với Nicolas. Không thể làm gì khác nữa, cậu ta chỉ có lựa chọn duy nhất là giết Lin, chỉ có giết Lin mới có thể ngăn tất cả chuyện này lại, ngăn cản cả quá trình hồi sinh của nữ hoàng xám.

Lin đã giết mẹ ruột của Nicolas nhưng sao cậu ta không thể ghét người mẹ này được. Chính tay giết mẹ, cậu ta đã hiểu cảm giác của sensei ngày đó rồi dù chỉ là một chút. Đau đớn làm sao. Tại lồng ngực cậu ta, trái tim cậu ta sao lại đau đớn thế này?

Nicolas ôm chặt Lin hơn nữa, nước mắt cậu ta cứ rơi trên gương mặt đang mỉm cười của Lin.

- Đừng khóc Nicolas... con mà khóc như vậy mẹ càng cảm thấy bản thân mình xấu xa.

- Đừng nói nữa... xin mẹ... xin mẹ đừng nói nữa..... Con... không còn sự lựa chọn nào cả.... Con đã luôn muốn ở bên mẹ... từ hôm nay chúng ta hãy luôn ở bên nhau được không? Con và mẹ... và cả sensei nữa... Hãy ở cùng nhau.

Đau đớn đã không thể nói thành lời, nước mắt chảy dài trên gương mặt đầy đau thương. Những con người này, họ chỉ muốn sống một cuộc đời thật bình yên nhưng..

Mọi thứ đã kết thúc????

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Sự Hồi Sinh Không Đoán Trước

Lucy tỉnh lại trong căn phòng xa lạ, cô nhìn khắp nhưng không thấy Nicolas đâu cả. Lucy xuống giường, cô giật mình nhìn về phía cửa.

- Nicolas không... cậu định giết nữ hoàng sao?

Lucy hoảng hốt khi nghĩ đến khả năng đó, cô vội vàng rời khỏi tháp canh này mà ráo riết nhìn khắp nơi xem có gì khác lạ hay không. Càng chạy về khu vực trung tâm Lucy càng cảm nhận được nguồn sức mạnh và cả mùi máu tanh nữa. Phải nhanh chân hơn nữa.

Joon rời khỏi học viện từ trước khi Lin tấn công, cậu nhóc này đang đi tìm Shiro liền tới lâu đài của vua. Nhưng khi vừa đặt chân tới đại sảnh cậu ta ngạc nhiên khi ba người là vua, pháp sư ánh sáng vạn năng và cả Shiro đều đang bị giam lại.

- Chuyện này là sao?

- Joon, cậu tới rồi sao? Vậy thì không còn cách nào khác là phải giam cậu cùng họ thôi.

Teddy nở nụ cười cùng lúc Joon bị tóm vào trong cùng ba người kia. Họ đều không thể thoát khỏi những song sắt này.

****

Lucy đứng trên đồng hồ cát trên cao nhìn thấy toàn bộ mọi thứ diễn ra, cô đột ngột hét lên.

- Tóc Vàng..

- Sensei..

Nicolas đang ôm Lin quay lại nhìn Lucy đang đứng trên đồng hồ cát rồi đột nhiên quay đầu nhìn phía trước khi 13 linh hồn kia bắt đầu hiện hữu, bọn chúng nhìn Lin đã chết mà không thể luân hồi kiếp như trước nữa liền không còn vẻ mặt tươi cười thường thấy.

- Lin...

- Cô ta chết rồi.

- Không, Lin người không được chết.

- Phải nhanh lên, phải nhanh lên nếu không chủ nhân sẽ...

13 bóng đen đó nhón nháo cả lên và cơ thể của Lin thoát khỏi vòng ôm của Nicolas mà bay lên không trung.

Tại lâu đài của vua, Shiro đột nhiên kinh ngạc mở lớn mắt mà hai tay nắm chặt lấy song sắt, khó khăn lên tiếng.

- Nữ hoàng đã...chết rồi.

- Người nói cái gì? Lin chết rồi? Teddy đây là chuyện gì hả? Chuyện gì đang xảy ra?

Shin kích động hét lên, Teddy vẫn đứng đó không hề di chuyển hay có ý thả họ ra. Kết quả này không còn là điều ngạc nhiên gì nữa. Nhưng nữ hoàng người nhất định đã rất đau đớn. Không là Nicolas, cậu bé đó mới là người đau nhất.

- Ngài nên ở lại đây bệ hạ, lúc này ngài mà ra đó thì mọi chuyện sẽ càng rắc rối. Đây chính là nguyện vọng cuối cùng của nữ hoàng.

Teddy nói rồi xoay người, người đàn ông đã ở độ tuổi 6 ngàn năm sau tuổi trưởng thành này với bộ vest đen từ đầu đến cuối cô độc nhìn về phía bầu trời u ám đang mưa bên ngoài. Ở địa ngục rất hiếm khi mưa, có lẽ ngày hôm nay là ngày đặc biệt.

- Nữ hoàng.

Lucy vội chạy tới chỗ Nicolas mà ngược lên nhìn cơ thể Lin đang bay lơ lửng. Cả người Lin đang cong lên mà từ phần bụng bắt đầu phát ra những tia sáng chói mắt. Một ánh sáng cực mạnh làm cho bọn họ phải che mắt lại. Lucy nắm chặt lấy tay Nicolas vì khăn trang còn đám bóng đen kia vui mừng nhảy nhót. Thật may mắn vẫn còn kịp.

Sau khi ánh sáng biến mất, một đốm sáng khác rất lớn đang bắt đầu bay vòng vòng xung quanh trong khi cơ thể của Lin rơi xuống đất khiến máu chảy ra lênh láng khắp nơi. Nicolas và Lucy định tiến lên nhưng đốm sáng đó cứ bay vòng vòng và rồi nó đột nhiên xuyên qua cơ thể Lucy mà ở yên trong đó.

- Sensei...

- Chủ nhân người trở lại rồi.

- Chủ nhân bọn ta nhớ người.

- Chủ nhân.

Đám bóng đen đó nhón nháo cả lên bay vèo về phía Lucy. Nicolas lúc này nhìn Lucy vẫn đang nắm tay mình mà kinh ngạc, đôi mắt đỏ đỏ đã chuyển qua màu xám bạc rồi, đây là...

- Ta được hồi sinh rồi sao?

Lucy đột nhiên trầm giọng lên tiếng đồng thời buông bàn tay Nicolas mà không ngừng nhìn hai cánh tay rồi cả cơ thể của cô. Nicolas lùi lại phía sau nhìn Lucy đứng trước mặt cậu ta dường như không thể ngờ được.

- Người là Nữ Hoàng Xám, Lin Knight.... người đã làm gì sensei thế này?

- Con bé này là người thuộc tộc Knight sao? Cho nên suốt thời gian dài qua ta không cảm nhận được gì khi ở trong cơ thể của con bé tóc đỏ đó.

Lucy nhìn chăm chăm vào cái xác của Lin mà hoàn toàn không một chút cảm xúc lên tiếng. 13 bóng đen đó cười toe toét cùng lúc biến thân thực thể hóa thành 13 kẻ giống hệt nhau cùng mặc vest đen, cùng tóc chải gọn gàng hớt hết về phía sau và cùng đeo chiếc kính một mắt, tất cả 13 người đều đưa tay phải đặt trước ngực mà cúi chào Lucy.

- Chủ nhân.

- Shin đâu rồi, cậu ta ở đâu rồi? Ta muốn gặp Shin của ta.

Lucy mỉm cười đầy vẻ khát máu nhìn 13 kẻ đầy tớ của mình. Bọn họ đều mỉm cười nhìn Lucy nhưng chưa kịp nói gì thì một bóng dáng nhỏ bé màu trắng đang dần xuất hiện ở đằng xa. Giữa những xác chết kia, cô bé thật nổi bật. Nicolas đứng một bên nhìn người vừa xuất hiện, cô ta là...

- Nữ hoàng người đã trở lại.

Lolly một tay cầm cây gậy chắn cừu của mình, một tay đưa lên trước ngực cúi chào nữ hoàng cô đã chờ đợi từ rất lâu rồi. Lucy nhìn Lolly đột nhiên nhoẻn miệng cười.

- Lolly, người thật là đứa trẻ không ngoan ngoan gì cả.

- Thần chỉ không muốn nữ hoàng giết người vô tội mà thôi. Người xem, kẻ đã cho người sống nhờ suốt bao kiếp luân hồi kia đã bị người hại chết rồi. Người vẫn như vậy, thật lạnh lùng, vô tình.

Lolly nhìn cái xác của Lin mà chớp chớp mắt. Cuối cùng thì cô gái đáng thương này đã chết rồi... Đối với Lolly cô gái này là một pháp sư vĩ đại, cô ấy

mang trong mình hận thù nhưng lại rất lí trí, lí trí đến mức hy sinh vì những người mình yêu thương một cách mù quáng.

- Con bé đó sao? Ta không có ký ức gì về nó cả.

Lucy nhàn nhạt lên tiếng. Một tên phía sau tiến lên nhìn Lucy cung kính nói.

- Chủ nhân, kiếp gần nhất của cô ta cũng tên là Lin. Nếu như ngày đó cô ta không ngăn cản thì chúng thần đã đưa người vào thân xác này sớm hơn rồi.

- Một con bé ngốc nghếch làm sao. - Nữ hoàng xám, lúc này đang trong cơ thể Lucy nhìn xác của Lin mà ánh mắt thoáng tối lại. Tuy nhiên dù có là gì cũng không thể ngăn cản thứ cô muốn hiện tại. - Không nói chuyện phiếm nữa, đưa ta tới gặp Shin.

- Mau đứng lại đó.

Nicolas đột nhiên lên tiếng muốn ngăn chặn những người đang muốn rời đi này. Cậu ta đã thấy được một chuyện sau cùng từ ký ức của mẹ. Nếu như Nữ Hoàng Xám sống lại, những binh đoàn bóng đêm đó cũng sẽ trỗi dậy theo, một cuộc chiến đáng sợ ở địa ngục sẽ bắt đầu. Nicolas không thể để điều đó xảy ra được bởi lí do duy nhất cậu ta giết mẹ, người mẹ cậu ta yêu thương là vì vậy. Cậu ta không thể để cái chết của mẹ trở nên vô lí được.

- Thăng nhóc này... đem nó theo đi.

Lucy nói rồi đi trước, 13 người đứng phía sau liền túm lấy Nicolas không để cậu ta phản kháng mà đem đi theo. Bọn họ đang trên đường tìm tới lâu đài chính. Vua bóng đêm chắc chắn đang ở đó hơn nữa...

Leo đứng nhìn theo toàn bộ sự việc đang diễn ra, Nữ hoàng Xám mà Nicolas nói đến là ai? Hơn nữa từ khi đốm sáng biến mất thì Lucy cư xử và nói những lời rất kì lạ. Chuyện này...

Lâu đài của vua.

- Nơi này thật tuyệt vời, hơn hẳn lâu đài trước đây của ta.

Lucy mỉm cười nhìn ngắm mọi thứ trong đại sảnh của lâu đài. Sự xuất hiện của nhóm Lucy làm cho 5 người đang ở đại sảnh này đều không ngờ tới được.

- Nicolas-sama...

Teddy nhìn Nicolas đang bị nhóm người ăn mặc có vẻ giống những quân gia kiểm chế liền kinh ngạc. Nicolas rất mạnh, thậm chí có thể đem so sánh với nữ hoàng nhưng hiện tại...

Shiro nhìn chăm chăm vào Lucy, đôi mắt cô càng ngày càng mở lớn.

- Nữ hoàng... các người đã làm gì nữ hoàng hả? Các người đã giết nữ hoàng phải không? Là người đã giết nữ hoàng phải không Lucy? Ta cảm nhận được sức mạnh của nữ hoàng xung quanh người Lucy. Mau trả nữ hoàng lại cho ta, trả lại cho ta nếu không sẽ... tất cả bọn ta sẽ.... và cả người nữa....

Shiro tuyệt vọng ngã dần xuống nền nhà hoa cương lạnh buốt người, cô nắm chặt song sắt mà đôi mắt nhòe nước. Joon cúi xuống nhìn Shiro lại nhìn về phía Lucy trong khi cậu ta đã chú ý tới cô gái đứng phía sau Lucy.

Shin ngay từ đầu đã trở nên kinh ngạc mà toát mồ hôi nhìn chăm chăm vào Lucy. Rin đã chú ý đến hắn, cô chưa từng thấy Shin như vậy bao giờ, vừa vui mừng lại vừa kinh sợ. Điều gì có thể khiến Vua Bóng Đêm như Shin kinh sợ được chứ? Là Lucy? Lucy có gì sao? Không... lúc này xung quanh Lucy có một làn khói rất kì lạ không thể nói rõ thành lời.

- Mama...

Shin đột nhiên thốt lên làm những kẻ vốn bị kìm chân lại ở lâu đài này đều ngạc nhiên. Teddy càng cảnh giác những người trước mặt. Nữ hoàng... điều cô muốn là như vậy sao? Sẽ rất khó khăn để thực hiện điều đó.

- Shin... Shin của ta, ta đã luôn mong muốn gặp lại Shin của ta.

Lucy mỉm cười, ánh mắt dịu dàng nhìn Shin, cô bước từ từ về phía màn chắn mà đưa tay lên chạm vào nó khiến màn chắn hạ xuống. Lucy ôm chặt lấy Shin. Vì ở trong cơ thể Lucy vẫn ở giai đoạn một cô nhóc nên cô thấp hơn Shin khá nhiều.

- Mama... sao người lại sống được? Những...

- Shin, lão ta đã biến con thành cái gì thế này? Đừng lo lắng vì từ hôm nay ta sẽ luôn ở bên con, mãi mãi ở bên con.

- Ừm, con rất nhớ người mama.

Shin cup mắt lại mà ôm càng chặt lấy Lucy. Nicolas luôn cúi đầu xuống nhìn sàn nhà đột nhiên cười lớn gây sự chú ý của bọn họ. Khi Nicolas ngẩng đầu lên họ đã thấy một Nicolas dường như hoàn toàn xa lạ, đôi mắt cậu ta hằn lên những tia máu đỏ, nước mắt không ngừng chảy ra.

- Bà đã hủy hoại cuộc đời tôi, Nữ Hoàng Xám. Bà đẩy họ vào cuộc chiến tranh không có hồi kết, bà biến mẹ trở thành một đứa trẻ đáng thương mà bắt

hạnh đến mức phải tiêu diệt những kẻ thù cho mẹ không muốn. Bà... không phải một người vĩ đại nào hết, bà chẳng qua chỉ là một ác nữ, một ác nữ đáng kinh tởm mà thôi. Cái chết của của những đứa trẻ ở học viện, của em trai mẹ, của Shu và cả cái chết của mẹ.... Tôi sẽ... bắt bà phải trả giá vì những gì bà đã gây ra....

Câu nói hận thù của Nicolas khiến những người ở đây thấy rùng mình, sát khí từ cậu ta quá đáng sợ. Xung quanh Nicolas hoàn toàn là một sức mạnh được giải phóng. Những quân gia kia không thể chạm vào cơ thể Nicolas. Nicolas đứng thẳng người, cậu ta nhìn bọn họ.

- Cho dù mẹ đã chết nhưng với tư cách là Thánh thần đầu tiên mẹ tạo ra cũng như thừa hưởng toàn bộ những gì yêu thương mẹ tôi trao tặng, tôi sẽ tiêu diệt bà Nữ Hoàng Xám. Bà và 13 kẻ đầy tớ của bà biết chứ? Các người muốn quay trở lại vùng đất đó phải không? Sẽ không được đâu vì những kẻ thừa hưởng Ký ức chết đều đã chết rồi. Các người sẽ biết... các người đã đánh giá mẹ của tôi quá thấp rồi.

Nicolas vừa rút lui, cậu ta đã xuất hiện bên cạnh Shiro và Joon. Nicolas bế Shiro lên cùng với Joon lập tức rời khỏi mà bóng dáng Teddy cũng đã mất dạng không còn ở lại. Lucy đứng cùng Shin và những kẻ đầy tớ của mình đôi mày thoáng nhíu lại. Thăng nhóc con này sao lại biết được điều đó chứ?

13 kẻ đầy tớ nắm chặt tay lại. Khốn khiếp, sao chúng lại quên mất điều này chứ?

Rin nhìn về phía Shin, đây không còn là người mà cô biết nữa rồi. Hơn nữa Nữ hoàng Xám mà Nicolas nói tới là "Lucy" sao? Có chuyện gì đó mà cô đã không biết.

Lolly cầm cây gậy chặn cừu nhìn về hướng phương trời nơi xa. Đúng vậy bọn họ đều đã quá xem thường Lin rồi. Năm đó, Lin đã đem Lucy chết cùng là có lí do phải không? Có lẽ Lolly đã hiểu phần nào rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Sức Mạnh Của Tình Thương

Tại tòa tháp canh gác, Nicolas tìm Nana và Time nhờ giúp đỡ, đặt Shiro ngồi xuống chiếc ghế sofa lớn trong thư viện, cậu ta nhìn cô mỉm cười.

- Ổn rồi Shiro, đừng lo lắng vì mẹ đã suy tính đến phương án này. Chỉ cần tôi còn sống thì cô và Joon cũng sẽ sống còn về phần Rin thì cô ấy và chúng ta đã tách nhau ra độc lập rồi tuy nhiên ô sinh mệnh mà mẹ đặt lại trong cơ thể cô thì...

- Chuyện ô sinh mệnh thì không sao cả Nicolas-sama.

- Nicolas-sama... những chuyện ngài đã nói là sao vậy?

Joon nghe Nicolas và Shiro nói mà gần như không tiếp thu hết được những gì cậu ta vừa nghe. Những chuyện điên rồ cứ loạn hết cả lên. Nicolas ngồi xuống ghế, vừa lúc đó ba người Teddy, Nana và Time đều đang đi tới. 6 người ngồi đối mặt với nhau trước một bàn gỗ tròn.

- Yami và mẹ đã để lại một thứ trong ký ức của họ đó là hậu quả mà Nữ Hoàng Xám hồi sinh. Mẹ đã nói bà ta có một đội quân bóng đêm rất ghê ghớm, nếu bà ta hồi sinh rồi sẽ triệu hồi được chúng. Bà ta sẽ đem tới cuộc chiến tàn ác ở địa ngục này một nửa chỉ vì mục đích tìm ra những kẻ có khả năng tạo ra ký ức chết. Với bọn họ ký ức chết là vô cùng quý giá.

- Hai người thành thạo ký ức chết là nữ hoàng và Terra đều đã chết. Lão vĩ nhân sẽ không có khả năng tỉnh dậy trong thời điểm này. Còn Sakura và những đứa trẻ tới từ Trái Đất cũng đã sớm mất tích trong cuộc tàn sát. Sẽ không còn ký ức chết nào để bọn chúng có thể lấy được.

Teddy bình tĩnh lên tiếng. Nana nhìn những người này, cô bé chớp chớp mắt.

- Hiện nay lựa chọn duy nhất của chúng ta là tiêu diệt Nữ Hoàng Xám. Nicolas, cậu là người duy nhất ở đây giết được nữ hoàng thế kỷ nên cậu hoàn toàn có thể làm điều đó với Nữ Hoàng Xám.

- Tôi sẽ không giết Nữ Hoàng Xám vì nếu làm vậy sensei cũng sẽ chết theo. Tôi đã... không thể bảo vệ được mẹ nhưng lần này tôi sẽ bảo vệ sensei.

Nicolas nắm chặt tay lại. Cảm xúc của cậu rất hỗn loạn. Cái cảm giác lạnh lẽo khi ôm mẹ vào lòng, Nicolas sẽ không bao giờ quên và cậu cũng không muốn trải qua cảm giác đó thêm một lần nào nữa.

- Dù ngài có muốn giết người đó cũng vô cùng khó vì lúc này còn có Vua Bóng Đêm đứng về phía họ Nicolas-sama.

Shiro nhìn Nicolas theo đúng như những gì cô nhìn nhận mà lên tiếng.

- Ba là đứa trẻ mà bà ta nuôi lớn. Ba yêu thương bà ta vô cùng nhưng chắc chắn một điều là ba cũng yêu mẹ nên chúng ta có thể lợi dụng điều đó. Hơn nữa, không chỉ là ở tôi mà mẹ hoàn toàn mong muốn sensei được sống. Ngay từ đầu mẹ đã cố tình lạnh nhạt với sensei vì mẹ lo sợ 13 kẻ đầy tớ đó sẽ phát hiện mà đem sensei trở thành vật chứa cho Nữ Hoàng Xám. Bọn chúng đã nhận ra sensei mới là người thích hợp khi mang dòng máu quan hệ về

Nữ Hoàng Xám và chúng muốn thực hiện điều đó lên sensei ở kiếp luân hồi sau cùng. Cho nên mẹ đã kéo sensei chết cùng mình vì nếu sensei còn ở lại chúng sẽ biến sensei lập tức trở thành Nữ Hoàng Xám mà chúng phụng sự.

Nicolas nói rõ ngọn ngành cho bọn họ hiểu cũng là sợ qua về những gì cậu ta cùng Lucy đã thấy được trong đoạn ký ức đó. Teddy nhìn bọn họ, người đàn ông này gương mặt không mấy cảm xúc dừng lại ở trước mặt Nicolas.

- Nữ hoàng đã từng muốn tôi chuyển lời tới cậu Nicolas-sama. Nữ hoàng đã nghiên cứu và chắc chắn rằng tước đoạt vong hồn của nữ hoàng hoàn toàn có thể tiêu diệt được Nữ Hoàng Xám mà cũng giữ an toàn được cho Lucy. Đúng như cậu nói, nữ hoàng hoàn toàn yêu thương hậu duệ của gia tộc Knight đó.

- Ta nghĩ các người nên tập hợp một nhóm, hơn nữa với nhân lực ít ỏi của các người sẽ không địch lại đội quân của Nữ Hoàng Xám đó. Nana, chúng ta đi thôi.

- Ừm.

Nana nhảy xuống khỏi ghế, cô nhóc gấu trúc cùng Time rời khỏi căn phòng này để nhóm người phía sau tự suy ngẫm kế hoạch. Có một chuyện mà hai người bọn họ không thể cho những người này biết được đó là về nữ hoàng thế kỷ, sự thật về người con gái đó. Nữ hoàng thế kỷ vốn là... một con quái vật rất đáng sợ.

Ta là vạch phân cách của âm mưu và nước bước trong cuộc chiến cuối cùng ở địa ngục

(đã lược bỏ một đoạn âm mưu thủ đoạn của đôi bên. Trong đoạn này bên Nữ hoàng xám ra lệnh cho Lolly và 13 kẻ đầy tớ xử lý còn bản thân cô ta đang ở cùng Shin. Bên kia Nicolas nhờ Teddy chiêu mộ những học viên còn sống sót được sau vụ tàn sát)

- Điều tôi tiếc nuối nhất là đã không đưa tiễn được cho mẹ.

- Theo những gì báo cáo lại thì toàn bộ xác chết ở học viện đều đã tự tiêu hủy trước khi trôi về dòng chảy. Họ hoàn toàn không được luân kiếp và thậm chí là nữ hoàng cũng không thể.... luân hồi*.

Teddy trầm mặc lên tiếng, người đàn ông này luôn đi theo bên cạnh Nicolas, đây là yêu cầu của nữ hoàng rằng bảo vệ các con của người. Teddy đã thất bại với Shu nhưng với Nicolas tuyệt đối không thể để điều đó xảy ra.

(* Ý của Teddy là nói về việc Lin đã luân hồi kiếp rất nhiều lần để sống lại còn hiện tại không thể được nữa. Còn về các linh hồn của các sứ giả khác thì họ không thể luân kiếp để có thể sống sót ở một thế giới khác với thân phận khác vì họ không thể hội tụ về dòng chảy do Nana và Time canh giữ)

- Ông biết gì không Teddy-sensei, mẹ đã từng nói với tôi rằng khả năng sao chép của tôi là nhất, tôi có thể sao chép bất cứ thứ gì mình nhìn thấy và thậm chí là mong muốn, khao khát có được. Số lượng người sống sót còn rất ít không đủ để chúng ta hoàn thành được mục đích. Vì vậy chỉ lần này thôi, tôi sẽ xin mẹ cho phép tôi được sao chép sức mạnh của mẹ để trở thành mẹ. Mẹ sẽ cho phép tôi phải không Teddy-sensei?

Nicolas ngược nhìn sang Teddy mà mỉm cười trong khi hai hàng nước mắt cứ trực trào. Teddy cảm nhận được tình yêu thương mà nữ hoàng bỏ ra hoàn toàn được đáp lại. Nicolas-sama rất yêu nữ hoàng, yêu người mẹ là nữ hoàng. Chắc chắn nữ hoàng sẽ hoàn toàn hạnh phúc.

- Tôi không muốn phá ngang nhưng... cậu cho tôi tham gia được chứ tân vương?

- Tôi chưa phải là vương Rin.

Nicolas đưa tay lau đi nước mắt của cậu ta mà quay lại nhìn Rin vừa mới tới. Teddy như hoàn toàn đoán trước được quyết định này của Rin. Nữ hoàng đã đứng về mọi chuyện.

****1 tuần sau****

Cuộc chiến cuối cùng đã chính thức bắt đầu. Nicolas đã tích tụ rất nhiều sức mạnh trong suốt một tuần qua nhờ cả vào Shiro trợ giúp một tay. Nicolas đã chính thức trở thành một kẻ có thể khai mở ký ức chết nhưng vì là sao chép nên cậu ta chỉ có thể mở được không gian ký ức chết của Lin.

Nicolas triệu hồi được một đội quân vong hồn mà Lin đã sưu tập trong suốt quãng cuộc đời của cô. Đội quân vong hồn của Lin để lại hoàn toàn phù hợp để chiến đấu với đội quân bóng đêm của Nữ Hoàng Xám.

Nhóm người chủ chốt đều theo Nicolas tới khu dân sống gần sát với lâu đài của vua. Họ chia nhau thành ba nhóm để hành động. Teddy và Rin sẽ đi tìm chân 13 kẻ đầy tớ kia lại. Bọn chúng tuy mạnh nhưng Teddy và Rin cũng không hề yếu hơn nữa mục tiêu lại không phải đánh bại bọn chúng nên sẽ chẳng có khó khăn gì lớn. Nhóm lớp 1 cũ được Joon và Dolly dẫn dắt cùng đi chặn đứng Lolly. Về phần Nữ Hoàng Xám và Shin do một mình Nicolas đảm nhận. Thống nhất như vậy họ tản ra.

Khu vườn của vua.

- Máy đưa nhóc đã chuẩn bị rồi chứ? Chúng ta sẽ không còn là buổi luyện tập nữa.

- Onee-san sao lại làm vậy chứ?

Dolly không hiểu nhìn Lolly, chị gái của cô bé thật xa lạ, sao lại có thể phục vụ kẻ ác chứ? Joon vẫn luôn cảnh giác trước mọi chuyện. Lolly ngồi ở xích đu màu trắng có đính rất nhiều hoa leo, cô một tay cầm cây gậy chắn cửa, một tay che miệng mỉm cười.

- Onee-san sao? Dolly, tôi không phải chị ruột của nhóc đâu. Tôi vốn là kẻ đầy tớ thứ 14 của Nữ Hoàng Xám, tôi đã luân hồi giống như nữ hoàng thế kỷ và kiếp sau cùng này lại không may vào gia đình nhóc mà thôi. Chúng ta không có huyết thống nào đâu vì cả cơ thể này cũng luôn là của tôi.

- Cứ theo kế hoạch mà làm, đừng vòng vo nhiều với cô ta nữa.

Joon thấy tình hình gấp rút không thể chần chừ hơn cho màn chị em bí mật của Dolly. Lolly mỉm cười đứng dậy chống cây gậy xuống.

- Ngày xưa ngày xưa...

Căn phòng của vua ở trên cao.

- Ta biết ngươi sẽ trở lại rất nhanh mà nhóc. Ta có lời khen cho thằng nhóc ngươi khi tạo ra số lượng vong hồn nhiều như vậy.

- Đó là tất cả những gì mà mẹ đã để lại cho tôi. Đó là sức mạnh mà tôi mượn mẹ để tiêu diệt bà Nữ Hoàng Xám.

Nicolas nhìn Lucy đang ngồi trên ngai báu thẳng thắn lên tiếng mà ánh mắt liếc nhìn về người đang đứng bên cạnh là Shin. Nếu ba còn yêu mẹ xin hãy làm điều gì cho là đúng đắn nhất.

Trong khi đó dưới đại sảnh của lâu đài, 13 kẻ đầy tớ đang bị dồn lại trong một kết giới.

- Bọn khốn các ngươi...

- Nếu có thời gian là hết các ngươi nên nghĩ cách thoát ra khỏi kết giới của bọn ta vì nữ hoàng của các ngươi có lẽ đang sắp chết rồi.

- Không thể.

- Tất cả các ngươi không ai có thể giết được chủ nhân.

- Chủ nhân là mạnh nhất.

13 kẻ đầy tớ hoàn toàn phản bác lại lời nói của Rin. Bọn họ đã bị Rin tấn công bằng chiêu thức ánh sáng một cách bất ngờ không kịp phòng bị nên mới bị rơi vào cái kết giới chết tiệt này. Kết giới này thậm chí còn mạnh hơn kết giới trước đó mà Teddy đã từng tạo ra.

Ở bên ngoài kia, cuộc chiến khốc liệt không kém gì bên trong này. Đây đúng là một cuộc chiến ác liệt nhất họ được chứng kiến.

Đã nhiều giờ sau cuộc chiến, Lolly bị thương khá nhiều, trang phục của cô cũng bị rách và cháy xém một vài chỗ, cô chống cây gậy của mình hướng về tầng cao nơi nữ hoàng đang ở đó. Ít nhất cô muốn chứng kiến câu chuyện này sẽ đi về đâu. Phía sau Lolly là học sinh lớp 1 cùng với Joon đã bị trọng thương nằm đó hấp hối. Bọn họ cuối cùng vẫn không thể đánh bại được tử thần kẻ chuyện.

Trong đại sảnh, cuộc chiến còn khốc liệt hơn nhiều. Rin bị thương nửa nằm nửa ngồi tựa vào cây cột lớn mà giữa bụng cô có một dải sáng lớn xuyên qua người và xuyên cả qua 13 kẻ đầy tớ. Mama đã bị cắt xẻ cho tan tành nằm ngổn ngang. Teddy hoàn toàn vẫn không hề hấn gì đứng một bên.

- Teddy... ngươi... ngươi thực ra.... thực ra là ai? Ngươi... có thực sự tên là Teddy?

Rin hoàn toàn khó khăn cất tiếng hỏi. Teddy đẩy gọng kính của mình lên, hắn ta nhìn Rin lại nhìn 13 kẻ đầy tớ mà cùng lúc hàng loạt những thanh sắt lớn đặc ruột không biết từ đâu xuất hiện đâm xuyên qua người bọn chúng một cách chằng chịt. Teddy hoàn toàn đứng ngoài cuộc.

- Cô không cần biết tôi là ai đâu pháp sư ánh sáng vạn năng. Tôi chỉ là một bầy tôi phục vụ cho nữ hoàng. Tất cả là vì sự thừa kế của nữ hoàng... vì cuộc sống mà nữ hoàng đã ban tặng cho tôi.

- Với sức mạnh... đó của ngươi thì.... ngươi thậm chí còn mạnh hơn cả... hơn cả bóng đêm của Shin....

- Cô nói sai rồi pháp sư ánh sáng vạn năng. Sức mạnh của tôi không thể so bì với Vua Bóng Đêm được. Yên tâm đi vì 13 tên này không thể thoát ra được mà Shiro sẽ mau tới chữa lành cho cô ngay thôi.

Teddy nói rồi lập tức bỏ những người này lại mà đi lên tầng trên cao. Sức mạnh của hắn sao? Mọi thứ đều là nữ hoàng ban cho hắn, có lẽ nhiều người không biết nhưng hắn hoàn toàn không phải là một thuần sứ giả.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Hồi Kết Cho Sự Mở Đầu

Cả căn phòng lớn lúc này như vừa bị một trận bão quét qua vì mọi thứ đều hỗn loạn và gần như bị phá hủy hoàn toàn. Shin vẫn luôn đứng một bên không xen vào cuộc chiến của hai người này, hắn gần như ẩn thân khỏi căn phòng khiến hai người kia không cảm nhận được sự tồn tại của hắn nữa.

- Bà vẫn hoàn toàn không thể thao túng hết toàn bộ phải không Nữ Hoàng Xám? Tôi đã không hiểu được vì sao bà phải trao sự bắt từ đó cho ba.

- Người muốn hỏi lý do sao thằng nhóc? Sự bắt từ đó vốn không phải của ta, ta chỉ trả nó lại cho đúng người mà thôi. Bọn chúng đã đem sự bắt từ đó cho gia tộc của Shin nên ta...

- Bà đã giết toàn bộ bọn họ và cướp lấy nguồn sức mạnh nhưng bà nhận ra ba vẫn còn sống vì nguồn sức mạnh bắt từ đó đã chọn ba. Bà nuôi lớn ba chỉ vì nguồn sức mạnh đó và bà đã không thể kiểm soát được ba nên bà dựng lên toàn bộ những chuyện này. Bà đã để ba giết bà và vờ như bà đem sự bắt từ đó đến cho ba....

Nicolas đã nói ra toàn bộ những gì sau đó. Xem ra nguyên nhân của toàn bộ mọi chuyện là từ sự bắt từ bí ẩn mà ba nhận được. Shin vẫn luôn đứng ở vị trí cũ nhìn Nicolas và nghe toàn bộ những gì cậu nhóc nói. Xem ra Lin đã nói đúng rồi... ban đầu hắn đã không tin Lin nhưng..

- Người đừng hòng sống sót mà ra khỏi đây.

Lucy đã hét lên nhưng lại không thể di chuyển được nữa. Nhìn lại phía sau Lucy kinh ngạc khi thấy Shin đang dùng bóng đêm trời cô ta lại. Nicolas lập tức xuất hiện bên cạnh Lucy từ lúc nào, cậu ta đưa tay lên chạm vào trán Lucy sau đó lập tức trượt qua trán Lucy mà lòi ra sau linh hồn của Nữ Hoàng Xám.

Shin đã giam giữ linh hồn của Nữ Hoàng Xám trong bóng đêm của mình còn Nicolas vội vã đỡ lấy Lucy. Cuối cùng cũng làm được, họ đã hoàn thành được rồi.

****

- Nicolas-sama... Shin-sama... lão vĩ nhân ông ấy... tỉnh lại rồi.

Shiro vui mừng vội vàng báo cáo. Nicolas luôn ở bên Lucy lúc này mới xoay người nhìn về phía Shiro. Shin thì lập tức sai bước đi về căn phòng bí mật nơi lão vĩ nhân đã chìm vào giấc ngủ rất lâu rồi.

- Cô muốn nói gì sao Shiro?

- Nicolas-sama... Rin hoàn toàn bị thương rất nặng, hơn nữa Rin không thể nói chuyện được nữa. Tôi không biết liệu có thể duy trì cho cô ấy được bao lâu....

- Những đứa trẻ thì sao rồi?

Nicolas cup mắt xuống nhìn về phía Lucy đang nằm trên ghế sofa duy nhất còn nguyên vẹn trong căn phòng. Shiro mỉm cười.

- Bọn chúng đều ổn. Tôi nghĩ Lolly hoàn toàn không có ý định giết bọn trẻ.

- Được rồi, cô mau đi giúp bọn họ hồi phục mau lên một chút.

Nicolas nói rồi Shiro cúi đầu lập tức rời khỏi phòng. Rin sẽ chết thật sao? 13 bóng đen hoàn toàn không thể làm được đến vậy vì còn có Teddy ở đó. Vậy thì lý do là gì? Ai lại có thể giết được Rin chứ?

- Cậu đã có câu trả lời rồi mà Nicolas-sama. Người đã giết pháp sư ánh sáng vạn năm.

- Vậy đúng là ông Teddy-sensei... Xem ra chúng tôi đều chẳng biết gì về ông cả Teddy-sensei.

- Tôi là một sứ giả cũng là một Thánh Thần. Tôi được nữ hoàng truyền cho sức mạnh và cũng tự tái tạo sức mạnh của riêng bản thân tôi. Tôi chỉ giết những kẻ thừa mà thôi hơn nữa tôi chỉ làm theo yêu cầu của nữ hoàng. Mong cậu hiểu cho tôi Nicolas-sama.

- Đừng để họ biết được đó là ông. Tôi không muốn họ nghĩ xấu về mẹ.

Nicolas vừa rút lời thì Teddy cũng biến mất như lúc hắn ta đến cũng như lúc hắn ta đi. Nicolas không hiểu sao mẹ lại tạo ra được một con quái vật như vậy. Dù đứng khá xa nhau nhưng cậu vẫn cảm nhận được áp lực mà Teddy-sensei mang lại.

Dưới căn phòng bí mật.

- Ông tỉnh lại rồi sư phụ.

- Tôi đã có một giấc ngủ thật dài. Trong lúc ngủ tôi đã nghe được cô bé đó nói chuyện.

Lão vĩ nhân nằm trên chiếc giường băng nhìn Shin vừa đi tới. Rõ ràng cuộc chiến này kết thúc rất dễ dàng không hề khó khăn, cũng chẳng có cao trào. Nó khác xa so với ngày đó, cái ngày địa ngục đại loạn.

- Cô vợ của ta thật là nghịch ngợm phải không sư phụ?

- Nếu ngài nghĩ như vậy.

Lão vĩ nhân ngồi dậy bước xuống giường băng. Ông đã được trẻ hóa nhờ cô bé đó rồi. Thực sự là sống với cơ thể già nua đó bao nhiêu năm vậy mà lại được trở về thời trẻ. Cũng có chút kì lạ.

****

Khi Lucy tỉnh lại, thứ cô nhìn thấy đầu tiên là bóng lưng quen thuộc của Nicolas. Lucy nằm đó nhìn chăm chăm vào Nicolas đang đứng nói chuyện với một người đàn ông trung niên.

- Sensei tỉnh rồi sao?

- Nicolas...

Lucy ngồi dậy nhìn Nicolas và người đàn ông kia. Nicolas mỉm cười tiến lại phía Lucy mà xoa đầu cô làm Lucy có chút xấu hổ, cậu ta lại cứ cao hơn cô rồi.

- Bây giờ tôi sẽ cùng ba và lão vĩ nhân đi tới ký ức chết, sensei cứ nghỉ ngơi đi.

- Vậy tôi cũng muốn đi...

- Lucy, cậu ở lại nói chuyện với tôi được chứ?

Teddy đột ngột xuất hiện trước cửa phòng nhìn vào ba người bên trong trầm giọng lên tiếng. Lucy nhìn Nicolas sau đó lại nhìn Teddy gật đầu đồng ý. Dù sao từ khi trở lại cô đã hoàn toàn không được gặp Teddy rồi. Hơn nữa nhìn lúc này Teddy có phần xa lạ.

Shin, lão vĩ nhân, Nicolas, Shiro và Joon đứng trước nhà giam trong không gian ký ức chết của lão vĩ nhân trước đó nhìn vào 13 bóng đen cùng linh hồn vẫn không thể tiêu tán của nữ hoàng xám.

- Teddy-sensei đã nói nếu đẩy hồn của bà ta ra thì sẽ giết được bà ta nhưng con làm thế nào cũng không thể...

Nicolas quay sang nhìn Shin thoáng nhúm mày. Shin trầm mặc không hề nói gì cả. Nữ hoàng xám đột nhiên chuyển sang dạng hồn thể của bà ta, cơ thể trong suốt đó với ánh mắt thách thức nhìn chăm chăm vào những người trước mặt.

- Bây giờ ta đã đủ để được hồi sinh rồi. Ta sẽ không dễ dàng gì bị tiêu diệt một lần nữa bởi những kẻ ngu ngốc là các ngươi. Kẻ được chọn để có thể tiêu diệt ta rất tiếc lại không phải là ai trong số các ngươi. Hãy chờ đợi đi, bọn họ chắc chắn sẽ đến đưa bọn ta về nhà.

- Bà...

Shiro nhúm mày nhìn nữ hoàng xám và cả 13 kẻ đầy tớ đang đứng phía sau bà ta. Bọn chúng đã không còn vẻ tươi cười thường ngày mà thay vào đó là nét mặt lạnh lùng vô cùng. Tuy nhiên những gì bà ta nói thì hoàn toàn không ai biết đến.

****

- Tớ đã lãng quên đi cậu Teddy-chan.

- Nữ hoàng có lời nhắn tới cậu Lucy. Từ giờ trở đi dù cậu chọn trở thành ánh sáng hay sống cùng bóng tối hoàn toàn không có vấn đề gì cả. Hơn nữa hãy sống thật tốt với Nicolas-sama ở địa ngục này.

- Cậu định rời đi sao Teddy-chan? Hơn nữa cái cách cậu nói như thể Lin-sama... vẫn còn sống vậy đó.

Ánh mắt Lucy trở nên sắc lạnh hẳn, nụ cười đã biến mất hoàn toàn trên gương mặt của cô. Teddy nhìn Lucy đẩy gọng kính lên mà nộ nụ cười hiếm hoi.

- Cậu sai rồi Lucy. Sư giả địa ngục - Lin đã chết hoàn toàn rồi, là do Nicolas-sama giết chết. Còn về nữ hoàng thì...

- Chẳng lẽ...

Lucy lập tức tái mặt, điều này là không thể nào. Hơn nữa từ bao giờ mà... Teddy cười lớn, người đàn ông này tiến về phía trước, kết giới đã sớm dựng lên xung quanh bọn họ để không cho kẻ thứ ba nghe được chuyện bí mật này.

- 13 kẻ đầy tớ đó, chúng nghĩ chúng đang kiểm soát nữ hoàng nhưng lại không nghĩ đến nữ hoàng thực chất đang lợi dụng chúng. Vào kiếp luân hồi sau cùng, nữ hoàng không hề hồi kiếp vào nhà công tước mà vốn dĩ người không hề chết sau lần đó. Chuyện còn lại cậu tự mình nghĩ ra rồi chứ?

- Vậy bây giờ nữ hoàng đang...

- Người đang rất yếu nhưng không sao cả, tôi sẽ đưa người trở về nhà và người sẽ lại khỏe lên. Lucy, hãy cai quản nơi này thật tốt và hơn hết hãy cẩn thận. Địa ngục không phải chỉ thuộc về dòng dõi của vua Shera.

Teddy nói rồi lập tức xoay người rời khỏi. Lucy đứng nhìn theo bóng dáng Teddy xa dần. Chuyện này tốt hơn hết không nên nói cho Nicolas hay Shin biết bởi vì nó sẽ kinh động đến nhiều người.

Sau khi đã xây dựng lại cả vùng đất lớn của địa ngục một lần nữa, hoàng gia đã tổ chức một buổi tiễn đưa những người đã chết. Đó là ngày đau thương nhất địa ngục nhưng bầu trời cũng hoàn toàn không hề mưa như ngày mà Lin đã chết.

Khi ngày tiễn đưa qua đi cũng là lúc địa ngục được sắp xếp lại theo một trật tự mới. Nicolas đã chính thức lên làm vua trước sự chứng kiến và công nhận của mọi người.

Địa ngục một lần nữa được tái thiết lập.

Shiro đứng phía sau cùng Joon chứng kiến bài phát biểu của Nicolas trước toàn thể con dân địa ngục. Đột nhiên cô cảm thấy cơ thể nóng lên mà như có nơi nào đó được lấp đầy nguyên vẹn. Đó là ô sinh mệnh*, một ô sinh mệnh của ai đó đang được bổ sung vào một trong ba ô sinh mệnh đã bị cạn kiệt. Là ai chứ? Là kẻ nào có quan hệ với nữ hoàng?

(* Ô sinh mệnh là một loại khung sức mạnh mô phỏng được đặc biệt thu nhỏ lại do Lin đặt vào trong cơ thể của Shiro. Shiro mang trong mình 8 ô sinh mệnh: Lin, Nicolas, Lucy, Yami, Joon, Shiro, Teddy, Rin. Các ô sinh mệnh tùy theo sức mạnh của từng người mà có không gian khác nhau. Bản thân Shiro chỉ biết được một ô sinh mệnh của Lin và Yami cùng Rin vì cô cảm nhận được sức mạnh to lớn của ba người này nên khi họ chết đi cô cảm nhận được. Còn lại những ô sinh mệnh còn lại cô hoàn toàn không biết của ai cả. Việc ô sinh mệnh được thay thế lấp đầy vào khiến Shiro nghi ngại vì những người được đem vào ô sinh mệnh để tiện cho Shiro chữa trị cũng như tăng cường sức mạnh cho họ đều là thông qua được Lin biến đổi thành Thánh Thần. Nói cách khác Shiro là người luân chuyển sức mạnh giữa các Thánh Thần khi được Lin cho phép. Vì vậy người có vị trí trong ô sinh mệnh đều liên quan mật thiết tới Lin và phải là Thánh Thần)

Trong niềm hân hoan của cả địa ngục, ba bóng người mặc áo choàng đen đứng trên đỉnh đồi đang xoay người toan rời khỏi nơi này.

- Nicolas, con sẽ là một vị vua tuyệt vời, hãy cùng Lucy bảo vệ thế giới của cả hai đứa. Những thứ còn lại ta sẽ không để liên lụy tới bất cứ ai.

Người đứng ở giữa trầm trầm lên tiếng kéo thấp mũ áo choàng xuống. Cả ba người đang đi xuống đồi liền nhìn thấy người đàn ông đang kéo theo một cô bé đi về phía họ.

Teddy quỳ xuống trước người đứng giữa, một tay đặt trước ngực, một tay chống xuống đất, hân hạnh cười.

- Nữ hoàng.

- Ta không nghĩ cậu lại có hứng thú với đầy tớ của Lin Knight như vậy.

Người con gái đứng giữa nở nụ cười, ánh mắt sắc lạnh của cô quét qua cô bé phía sau Teddy. Nghe vậy Teddy ngược lên nhìn trực diện vào gương mặt của nữ hoàng của mình.

- Năng lực của cô ta khá thú vị, thần nghĩ người sẽ có thể giải trí khi về nhà. Hơn nữa...

- Ta hiểu tâm ý của cậu mà Ted.

- Vâng thưa nữ hoàng.

Teddy nhún miệng cười, ánh mắt đầy vẻ giao hoạt nhìn nữ hoàng của mình. Đối với hắn nữ hoàng là tất cả, cuộc sống này của hắn đều nguyện hiến dâng vì nữ hoàng. Bọn họ sẽ trở về "nhà" và đòi lại tất cả những gì thuộc về họ, thuộc về ông ấy...

(Đôi lời của kid: câu chuyện vẫn còn tiếp diễn nhưng chỉ ham lại ngừng việc viết sườn rồi nên truyện sẽ khó mà ra tiếp được nữa, các nàng sẽ phải hóng dài dài rồi >< phần sau chuyển sang giai đoạn đánh chiếm ở ký ức chết, nhân vật mới sẽ xuất hiện mà trung tâm lại quay về cặp đôi nhà chị nữ hoàng và anh vua, đặc biệt phần nhỏ sau này nhân vật anh Ted có vẻ đắt diễn nhiều hơn ^^)

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Chương 70.2

Lần đầu tiên cô bé biết đến thế giới này là lần đầu tiên cô bé chìm trong bóng tối vô tận.

Một thực thể sống hoàn toàn bị xóa bỏ khỏi Dòng Thời Gian vô tận đang được ghi chép, cô bé đã quên đi thứ gọi là "hy vọng".

Người đã nói với cô bé rằng, tại một quốc gia ở nơi người ta gọi là Trái Đất, "キラー" có nghĩa là "sát thủ" cho nên Người đã đặt tên cho cô bé là Kira (Kirā). Người muốn Kira trở thành vũ khí sắc bén của Người.

Nhưng Người đã từ bỏ Kira, lại một lần nữa thế giới đối với Kira là một màn đêm vô tận. Hy vọng xuất hiện chỉ để được dập tắt, đó là tất cả những gì Kira đã nghĩ.

Từ đó Kira đã lấy tên Sekira, cô muốn hoàn toàn xóa sổ Người, kẻ đã khiến cho cô rơi vào vực sâu tăm tối tận cùng không còn lối thoát.

Sekira gặp được một cậu nhóc rất mạnh, cậu nhóc này khá kì lạ, vẫn luôn bám theo cô từ ngày họ gặp nhau. Và thế là một câu chuyện đã viết lên từ ngày gặp gỡ.

"Nữ hoàng, đừng bao giờ mở cánh cửa đó ra vì... lúc đó người sẽ biến mất."

"Ted... Ted yêu dấu... Ted yêu dấu của ta. Cậu biết mà Ted, ta luôn mong ước một điều duy nhất đó là có người để lưu kéo ta lại thế giới tăm tối này."

"Nữ hoàng, ở bên kia địa ngục có những loại sinh vật có thể sống lâu thật lâu. Người có muốn tới đó chứ?"

"Ted, chỉ cần có cậu lưu kéo ta lại thế giới này là được rồi."

"Nữ hoàng, sau khi tâm nguyện của người hoàn thành, hãy chỉ có chúng ta trong cuộc hành trình."

"Phải phải, sẽ chỉ có chúng ta trong cuộc hành trình mà thôi."

Đó là câu chuyện về vị nữ hoàng đáng kính và người bạn đồng hành sẽ mãi bên cạnh nữ hoàng của mình. Chuyến hành trình của họ sẽ mãi mãi không bao giờ có hồi kết nếu như không có điểm dừng chân cuối cùng lưu kéo họ lại.

Ngày đó họ ra đi và giờ đây họ muốn tìm đường về nhà, trở về nơi khởi đầu để kết thúc tất cả, để thanh toán mọi ân oán tội lỗi mà Người gây ra.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tân Hành Trình 1

Trong một không gian vô cùng lớn, mọi thứ xung quanh chỉ là những vật dụng màu trong suốt bay lơ lửng, trước một chiếc ghế được tạo lên toàn bộ từ đá quý rất chói mắt người nhìn, một cô gái xinh đẹp tóc bạc ngắn ngang cằm, mái ngố đến nửa trán nhìn vừa kì lạ lại có phần nham hiểm vì nụ cười và ánh mắt đáng sợ đó, cô gái đang ngồi trên chiếc ghế báu.

Cô gái kì lạ đó mỉm cười, đôi mắt liếc về phía một cô gái khác có nhiều nét trên gương mặt giống cô đang ngồi chiếc ghế đúc bằng vàng ngay gần bên.

- Nghe nói bọn kỵ sĩ đã phát hiện ra có dấu hiệu đột nhập trái phép phải không Sora?

- Ah ra, với một người quản lí cả ngân hàng đồng vàng Zero ở nơi này như chị lại nắm thông tin thật nhanh nhạy đó Sona.

Sora, cô em gái với mái tóc bạc dài ngang lưng mỉm cười vui vẻ nhấp một ngụm trà. Sona, cô gái kì lạ kia mỉm cười càng đậm hơn, bàn tay đang vân vê vài đồng vàng Zero bỗng nắm chặt lại.

- Nếu là bọn chúng, mấy tên trộm đáng chết đó thì em nhất định phải gọi chị tới Sora. Không thể tha thứ cho mấy kẻ đem đồng vàng Zero rời khỏi căn nhà thân yêu này được.

- Nếu tên trộm đó là Ryunosuke Baradol thì chị tính sao đây Sona?

Sora mỉm cười đặt tách trà xuống. Theo dấu vết từ vụ án hàng thế kỷ đó thì họ hoàn toàn lần ra mục tiêu chính là Ryunosuke Baradol, hẳn chính là con nuôi của người đứng đầu "Thập Thánh Zero"*, cho nên chuyện này họ chỉ có thể bỏ qua hơn nữa ngài Baradol lại trả gấp đôi số đồng vàng Zero mà Ryunosuke đã lấy đi từ chỗ Sona vì vậy không ai có thể nói thêm gì cả.

- Thật chết tiệt. Tên khốn đó, rõ ràng ngài Baradol đâu thiếu tiền mà hẳn dám đến chỗ chị ăn cắp chứ? Cứ thử quay về đây xem tới lúc đó chị sẽ chẳng bận tâm hẳn mang họ gì đâu.

Sona tức giận đập mạnh tay xuống ghế của mình. Sora nhìn chị gái mà bỗng ngừng cười, gương mặt nghiêm túc hẳn.

- Thập Thánh đã triệu tập một cuộc họp và nói về việc có kẻ ở bên kia đã mở lại ký ức chết để quay về đây làm loạn thêm một lần nữa.
- Nếu là dòng tộc nhà Knight thì...

Sona mỉm cười, ánh mắt càng tỏ rõ sự khát máu hơn nữa. Sora không nói gì hơn chỉ im lặng. Đúng vậy, nếu là nhà Knight thì đã dễ dàng nhưng nếu đối phương lại là kẻ họ không đoán trước được thì sao? Tuy nhiên dù là ai thì chúng cũng không thể xưng bá ở một nơi mà chúng chưa từng làm chủ được.

****

Cộp. cộp. cộp... tiếng bước chân vang lên trong không gian tối tăm nơi ngục tù ký ức chết của lão vĩ nhân. Nhà tù chuyên nhốt đám quái vật thời viễn chinh cổ của địa ngục này lúc nào cũng gây ấn tượng với người khác.

- Có người đến.
- Đã rất lâu rồi chẳng ai còn tới đây nữa.
- Chủ nhân... kẻ này có mùi rất kì lạ, hẳn không phải người ở đây...
- Không, chúng ta đã từng ngửi thấy mùi của hắn ở đâu đó.

13 kẻ đầy tớ ngồi xung quanh Lin nhón nháo cả lên, dù sao họ đã ở lại nơi này vài trăm năm rồi, những người trên kia chắc chắn đã quên đi sự tồn tại của họ. Vậy người đang đến đây là ai đây?

(KID: "từ phần này trở đi sẽ gọi Nữ Hoàng Xám bằng đúng cái tên của cô ấy là Lin Knight còn về phía "Lin" kia sẽ gọi theo tên thực sự của cô ấy, các nàng đừng có nhầm lẫn nhé)

Hàng trăm năm ở trong ngục tù ký ức chết, 13 kẻ đầy tớ đã luôn cố gắng tích lũy sức mạnh để giúp Lin có thể tạo ra một cơ thể giả. Tuy không thể là Lin như trước đây nhưng ít nhất lúc này chủ nhân của họ đã có thể hoạt động như người bình thường.

- Các người đều sống rất tốt thì phải.

Một giọng nam nhân vang lên làm 14 người ngồi sau song sắt kia quay ra nhìn. Người đứng trước mặt họ chính là một người hoàn toàn xa lạ mà họ không quen. Người này hơn nữa có mạng dấu ấn... và quan trọng hơn là tại sao hắn lại vào được không gian ký ức chết?

Nhìn gương mặt nghi hoặc của 14 người trước mặt, Kujo mỉm cười lên tiếng.

- Tôi tưởng các người phải nắm rõ về ký ức chết hơn tôi chứ? Vài trăm năm trước, tại sao các Thánh Thần của nữ hoàng lại có thể vào được nơi này? Đó là vì họ gắn kết với sức mạnh của nữ hoàng và hơn nữa chính nữ hoàng là người từng đem họ tới đây vì vậy mà...

- Vậy người là...

- Tôi là môn đệ duy nhất của nữ hoàng, xin tự giới thiệu tôi là Kujo. Tôi đến đây chỉ để nói với các người chuyện này, chúng tôi sẽ trở về nhà và sẽ suy xét việc có thả các người ra hay không.

Kujo mỉm cười nhìn 14 người vẫn đang kinh ngạc kia. Lin đứng dậy, cô ta tiến về phía song sắt nhìn cho rõ Kujo.

- Người nói về nhà? Vậy thì con bé tóc đỏ đó vẫn còn sống?
- Hãy nghĩ xem các người có muốn trở về nhà của mình hay không. Nhưng xin hãy quyết định thật nhanh lên vì chúng tôi sắp trở về rồi.

Kujo mỉm cười rất vô hại nhìn 14 người đó. 13 kẻ đầy tớ tiến về phía song sắt nhìn Kujo mà gương mặt của bọn họ thoáng biến sắc.

- Không thể nào có chuyện đó được. Bọn ta đã nhìn cô ta chết mà.
- Cô ta làm sao luân hồi kiếp được nữa chứ?
- Các người có thật sự là nhìn nữ hoàng chết hay không? Người các người thấy là nữ hoàng sao?
- Ta đồng ý, hãy đưa ta trở về đó.

Lin đột ngột lên tiếng làm cho không gian rộng lớn toàn hơi thở của những quái vật bỗng chốc im lặng. Họ chỉ thấy Kujo đang cười, xem ra đúng như dự đoán của Kujo rồi.

- Ít ngày nữa chuyến hành trình sẽ bắt đầu, tới lúc đó chúng tôi sẽ đến đưa các người đi cùng. Cho tới ngày đó hãy chuẩn bị.

Kujo vừa rút lui liền biến mất. 13 kẻ đầy tớ nhìn nữ hoàng của mình thoáng nhú mồm. Tuy đây là mục đích ban đầu của họ nhưng làm sao có thể có chuyện này xảy ra chứ?

Trong bóng đêm, phía cuối đại hành lang rất dài này, một làn khói đen đang lớn vồn mà tan biến dần. Cuối cùng cũng xuất hiện rồi sao? Bọn chúng đang trên đường trở về quê nhà.

****

- Ta đoán không sai phải không sư phụ? Cuối cùng thì cậu ta lại xuất hiện rồi. Vậy thì cô ấy cũng đang ở gần đây thôi.

- Họ sẽ thả Nữ Hoàng Xám thật sao?

Lão vĩ nhân nhìn Shin nhíu mày cất tiếng hỏi. Shin chỉ cười nhìn theo bóng dáng của người mặc áo choàng đen trong đám đông đang đứng chào mừng sứ giả của địa ngục phía bên kia tới đàm phán.

- Ta không phải cô ấy làm sao biết được cô ấy nghĩ gì và muốn làm gì.

- Ngài đang nói dối, ngài vui ra mặt kia mà.

Lão vĩ nhân nhìn Shin rồi lại nhìn về đám đông. Người đàn ông đã trẻ hóa này đến cuối cùng vẫn không hề sử dụng một cái tên rõ ràng nào cả, chỉ như màn đêm hấp thụ mọi thứ âm thầm và lặng lẽ.

Trong cung điện của vua, đoàn sứ giả của Yoru đang cúi chào trước vị vua của địa ngục - Nicolas và cả những người đứng đầu hoàng tộc.

- Rất vinh hạnh cho chúng thần khi được diện kiến ngài bệ hạ. Vua của bọn thần đã gửi lời chúc mừng tới ngài và nhận lỗi khi không tham dự lễ hội tưởng niệm của địa ngục. Vì vậy vua đã ủy thác cho chúng thần đem tới cho ngài một món quà. Xin mời đại hộ pháp.

Vị sứ giả vừa rút lời thì một người mặc áo choàng màu đen phía sau lập tức tiến về phía trước nói nhỏ vào tai vị sứ giả của Yoru điều gì đó mà họ chỉ thấy vị sứ giả này mỉm cười.

- Ahahaha, vậy là sơ sót của chúng thần cho nên đã bị công chúa của chúng thần đem món quà đi hủy rồi. Bởi vì sự cố này cho nên chúng thần xin được mạn phép đem công chúa tới địa ngục.

Trước nụ cười giả hoạt của vị sứ giả và ánh mắt sắc lạnh của ông ta làm những người ở trong đại sảnh này đều không hề cảm thấy thân thiện gì cả. Lucy nhìn vị sứ giả lại nhìn về phía Nicolas. Việc này là ép hôn sao? Nicolas sẽ đồng ý?

- Ngài là đang có ý ép buộc bệ hạ sao sứ giả Yoru?

Shiro nhìn vị sứ giả này hoàn toàn không thấy thiện cảm gì cả. Vị sứ giả đó vẫn cứ mỉm cười nhìn bọn họ.

- Là thế này, công chúa của chúng thần rất thích địa ngục phía bên này nên muốn định cư ở đây lâu dài nhưng sợ vấp phải nhiều vấn đề nên mới xin thành hôn nhưng nếu như bệ hạ đồng ý thì có thể để công chúa của chúng thần ở lại mà không cần thành hôn. Hơn nữa phía Yoru sẽ hoàn toàn nghe theo địa ngục lớn, ngoài ra còn cung cấp nhiều thứ hơn cho địa ngục lớn này.

- Không cần phải cung cấp nhiều hơn cho bọn họ đâu sứ giả, bọn họ dù sao cũng sử dụng không hết tài nguyên của họ mà.

Một giọng nói trẻ con đột ngột vang lên, họ nhìn thấy từ cửa lớn là hai người mặc áo choàng đen một lớn một nhỏ đứng phía sau một người mặc áo choàng trắng. Người lớn tiếng là người mặc áo choàng đen thấp hơn phía sau.

- Công chúa, người không nên thất lễ với vua của địa ngục.

Vị sứ giả nào đó vội vàng đi tới trước mặt người mặc áo choàng trắng mà cúi đầu lên tiếng. Đột nhiên ông ta bị người mặc áo choàng đen phía sau túm chặt lấy miệng ông ta.

- Người sử dụng ngôn từ sai rồi sứ giả. Sekira-sama là nữ hoàng chứ không phải công chúa.

Giọng nói quen thuộc này làm cho những người ngồi phía trên kia như không thể tin được. Đã vài trăm năm rồi họ mới được nghe lại giọng nói này, một giọng nói quen thuộc.

- Baradol-sama xin ngài hãy dừng tay lại, nữ hoàng sẽ không bận tâm đến điều đó đâu.

Người thấp hơn đứng bên cạnh người vừa bóp miệng vị sứ giả kia đưa tay lên che miệng cười. Người mặc áo choàng trắng đứng trước vẫn luôn cúi đầu nhìn sàn nhà từ lúc đặt chân vào đây tới giờ, người đó vẫn luôn im lặng.

Shiro đứng bên cạnh Nicolas mà tìm bóng đập mạnh, cô túm chặt lấy ngực trái của mình từ từ bước về phía người mặc áo choàng trắng, gương mặt căng thẳng. Những người trong đại sảnh lại một lần nữa ngạc nhiên nhìn hành động kì lạ của Shiro.

- Nữ hoàng, là người phải không... là người đã lấp đầy vị trí trống phải không?

Shiro đứng trước mặt người mặc áo choàng trắng có chút vui mừng cũng có chút run sợ lên tiếng. Mọi người đều nghi hoặc nhìn về phía những người này, cô bé đứng phía sau đột nhiên tiến lên chắn trước người mặc áo choàng trắng đồng thời đẩy Shiro cách xa bọn họ.

- Người đang nói lung tung cái gì vậy Shiro Grays? Nữ hoàng sao lại phải lấp đầy vị trí trống của người chứ?

- Được rồi, lùi lại đi Hina, chúng ta đến đây trong hòa bình.

Khi giọng nói ấy cất lên khiến cho những người ở đây giật mình, giọng nói này hoàn toàn xa lạ không phải giọng nói mà bọn họ mong đợi. Cô bé Hina quay người lại ngược lên nhìn vị nữ hoàng của mình.

- Con biết lỗi rồi thưa nữ hoàng, xin người đừng tức giận.

- Đã thất lễ rồi. Chúng tôi đến đây để mượn khu vực của các ngài mà thôi vì chúng tôi muốn mở một cánh cổng.

Người mặc áo choàng trắng đó xoa đầu Hina song lên tiếng. Lúc này người mặc áo choàng đen phía sau thả vị sứ giả kia ra, ông ta sợ hãi cúi đầu thấp xuống không dám nói thêm gì cả. Vua của ông ta đứng là điên rồi mới trao quyền lực cho những con người này.

Vị nữ hoàng mới này là ai đây? Hơn nữa người quen thuộc kia là sao? Cánh cổng họ muốn mở là gì? Chuyến hành trình mà họ muốn là đâu? Có rất nhiều thắc mắc được đặt ra ở đây.

* Thập Thánh Zero: 10 thành viên mạnh nhất sở hữu một không gian ký ức chết to lớn và đầy quyền lực. Những người này hoàn toàn nắm quyền kiểm soát ở ký ức chết.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Tân Hành Trình 2

- Việc phân chia cấp bậc của quý quốc thật kỳ lạ. Các vị đã có vua lại có thêm một nữ hoàng sao?

Nicolas lúc này mới lên tiếng mà những chiếc ghế rất vàng đang từ từ bay tới đặt trước cung điện để cho vị nữ hoàng Sekira cùng với hai người theo sau của cô ngồi xuống.

Sekira ngồi xuống ghế, Hina liền ngồi lên trên đùi nữ hoàng của mình mà cô bé đã bỏ mũ áo choàng xuống, là một gương mặt hoàn toàn xa lạ với họ. Những người khác cũng bỏ áo choàng xuống, điều duy nhất làm họ ngạc nhiên chỉ có mình người đàn ông kia là họ quen thuộc còn lại những người khác đều không hề biết gì cả.

- Ngày địa ngục lớn xảy ra nội chiến thì phía Yoru cũng có nội chiến. Chúng tôi là những pháp sư di cư đến và giúp dẹp yên trận chiến. Vua của Yoru đã phong tôi làm nữ hoàng, mà thực ra tôi cũng không có ý định nhận địa vị khác ngoài ngôi vị nữ hoàng đó. Còn vấn đề về mượn đất các ngài sẽ chấp thuận chứ?

Sekira mỉm cười nhìn thẳng vào đôi mắt của Nicolas. Dù nói thế nào vị nữ hoàng này cũng sở hữu một mái tóc đỏ và đôi mắt đỏ rất giống với mẹ của cậu. Chỉ có điều mẹ sẽ không tết tóc hai bên như vị nữ hoàng này.

- Nếu là vấn đề mượn đất chúng tôi cần biết nữ hoàng sẽ sử dụng vào mục đích gì.

Nicolas nhận nhặt lên tiếng. Teddy đứng phía sau Sekira cúi người thì thầm gì đó với cô. Sekira quay ra nhìn Teddy.

- Thật may mắn phải không Ted?

- Vâng thưa nữ hoàng.

- Ừm, chúng ta có nên nói cho những người ở đây biết mục đích của mình hay không đây? Ta khá là lo lắng, ta chỉ muốn hai chúng ta trong cuộc hành trình không để kẻ khác ảnh hưởng mà.

Sekira mỉm cười ngón trỏ chống cằm về suy nghĩ khó khăn. Hina ngồi yên nhìn một lượt những người ở đây và âm thầm đánh giá. Teddy đứng đó mỉm cười với nữ hoàng của mình.

- Thần vẫn luôn cùng người trong chuyến hành trình này. Nếu người không muốn nói chúng ta sẽ chỉ cần trực tiếp lấy đất mà thôi.

- Phải rồi nữ hoàng, người đã quá mức lịch sự khi tới tận đây để báo cho họ việc người mượn đất. Nếu người muốn làm gì kẻ nào dám ngăn cản con sẽ giết hết.

Hina nhìn hai người nữ hoàng và Teddy mỉm cười lên tiếng. Ba người này nói chuyện rõ ràng không coi ai ra gì mà. Lucy vẫn chăm chú theo dõi vị nữ hoàng trước mặt, rõ ràng cách gọi tên cũng giống nhưng biểu hiện tính cách lại khác nhau rất nhiều. Đến cuối cùng là một người hay hai người đây?

- Ngài nghe rồi đó Nicolas, chúng tôi không thể cho ngài biết chuyện gì được. Sức khỏe của tôi vốn không được tốt, tôi thật không muốn nhìn đỏ máu một chút nào cả.

Sekira mỉm cười mà vẻ mặt hoàn toàn vô hại rõ ràng rất thiện ý nhưng sao hàm ý trong câu chữ như muốn nói với họ rằng "các ngài mà chống đối chúng tôi cũng sẽ chẳng quan tâm, cứ thử xem chúng tôi sẽ giết hết toàn bộ." Ba kẻ này hoàn toàn ngông cuồng, coi thường bọn họ.

- Tôi không thể nhầm được, người chính là nữ hoàng phải không? Không, người chính là nữ hoàng rồi. Tôi sẽ không bao giờ nhận nhầm nữ hoàng được. Teddy-san, ngài từ trước tới nay chẳng phải chỉ phục vụ nữ hoàng đó sao vì vậy mà...

Shiro vẫn không từ bỏ việc nhận định Sekira là nữ hoàng của mình. Hina hoàn toàn không thích cô gái này chút nào. Sekira ngồi đó nhìn Shiro, ánh mắt rất hồ hững nhưng nụ cười thì chưa bao giờ tắt.

- Ted, ta đã nói Shiro rất giỏi mà phải không.

- Nữ hoàng...

- Shiro, ta không phải nữ hoàng của em đâu. Ta vốn ngay từ đầu đã không phải nữ hoàng của mọi người rồi. Nữ hoàng của em đã chết, ta vốn chỉ là một kẻ bệnh tật đang tìm đường về nhà mà thôi.

Sekira lên tiếng mà bàn tay vẫn đang ôm lấy Hina. Teddy đứng phía sau không nói gì cả nhìn về phía Nicolas và Lucy. Lucy vốn biết trước nên cô ấy có thể đoán được mà giữ cho bản thân bình tĩnh nhưng Nicolas thì sao?

- Shiro, đừng vô lễ trước mặt khách quý.

Nicolas mỉm cười bình thản lên tiếng, cậu ta hoàn toàn không có biểu hiện gì khác lạ cả. Shiro nghe vậy cắn răng lui lại không dám nói thêm gì nữa. Nicolas nhìn vị nữ hoàng ngồi đối diện.

- Được thôi, tôi sẽ để nữ hoàng mượn đất của mình nhưng tôi muốn một cuộc nói chuyện riêng với nữ hoàng.

- Ừm, thực ra ta biết cậu muốn nói gì nhưng cậu đã nhượng bộ như vậy ta cũng liền đồng ý. Vậy chúng ta nói chuyện luôn được chứ vì ta còn có rất nhiều việc phải làm.

- Nếu nữ hoàng muốn.

Nicolas mỉm cười đứng lên dẫn đường đi. Sekira cũng đứng dậy, cô đặt Hina xuống nhìn gương mặt lo lắng của cô bé mỉm cười rồi xoa đầu sau đó nhìn sang Teddy ánh mắt khác lạ song đi theo Nicolas.

- Như vậy...

Vị sứ giả nọ có phần khó hiểu trước sự diễn ra của mọi chuyện. Ngay lúc đó ông ta và đoàn tùy tùng kia đều bị cái gì đó bắn xuyên qua bụng tạo thành một lỗ hồng lớn mà bọn họ đều chết hết còn những người ở trong cung điện này đều không hiểu đã có chuyện gì xảy ra. Họ chỉ thấy Teddy đang xoa đầu cô bé Hina đó, là Teddy hay Hina? Rõ ràng sức mạnh trước đây của Teddy không phải như vậy.

- Là sức mạnh giống tôi.

Joon nhỏ giọng lên tiếng. Mọi người nhìn Joon cũng không nói gì. Vậy là một trong hai người đang đứng ở giữa đại sảnh lớn này mang sức mạnh giống Joon, nếu điều đó là thật thì vị nữ hoàng kia...

Trong khu vườn của lâu đài vua, Nicolas đứng đối diện với vị nữ hoàng kì lạ, cậu ta hoàn toàn im lặng không nói gì cả chỉ nhìn chằm chằm.

- Ta đã định không ra mặt mà hoàn toàn biến mất khỏi cuộc đời con nhưng... vì đây có thể là lần cuối để gặp con cho nên ta đã tham lam. Ta xin lỗi Nicolas.

- Con vẫn luôn biết người còn sống. Chính người đã chỉ cho con thấy nơi đó mà, nơi người vẫn luôn chìm vào giấc ngủ.

- Con có hận ta chứ?

Sekira mỉm cười cất tiếng hỏi thì Nicolas đột ngột ôm lấy cô, ôm thật chặt. Sekira chỉ mỉm cười ôm lấy Nicolas mà vỗ nhẹ vào lưng cậu ta. Đứa con này của cô sao lại mít ướt vậy chứ?

- Người lại tới nơi nào nguy hiểm sao?

- Ta phải trở về nhà Nicolas. Tại nơi đó ta vẫn còn người thân phải chăm sóc và bảo vệ. Con đã có thể tự mình độc lập được rồi không cần ta nữa nên ta phải về với người đó. Ta sẽ đem theo cả Lin Knight nên con để ta làm, được chứ?

- Con thực sự muốn đi cùng người nhưng con biết người sẽ không để con theo. Con... sẽ đợi người. Khi người đó an toàn rồi người quay về đây với con được không?

Nicolas vui mặt vào vai của Sekira mà lên tiếng. Sekira vẫn ôm chặt lấy Nicolas mỉm cười.

- Nào nào Nicolas, ta không chịu được sự nhiệt tình của con nữa rồi. Ta không nói dối chuyện ta sức khỏe không tốt đâu.
- Con xin lỗi.

Nicolas vội buông Sekira. Chuyện người không khỏe cậu ta đã biết từ lâu rồi, nói đúng ra là từ lúc cậu ta thấy được. Hiện tại nhìn người vẫn còn sống như vậy thật tốt.

- Con tuyệt đối đừng mở ký ức chết thêm một lần nào nữa. Ở nơi đó có một thứ rất nguy hiểm mà ta không muốn con bị liên lụy.
- Mẹ... chỉ là thứ lỗi cho con hỏi. Mọi người ở Trái Đất đều đi đâu hết rồi?

Nicolas cúi mặt xuống trầm giọng cất tiếng hỏi. Nụ cười của Sekira đã ngưng lại, cô nhìn Nicolas đang đứng trước mặt mình.

- Bọn chúng chết hết rồi. Con thấy Hina rồi đấy... Hina là người sở hữu sức mạnh của tất cả những đứa bé đó. Ta lại... tạo ra quái vật phải không?
- Con xin lỗi.

Nicolas vẫn cúi đầu lên tiếng. Sekira mỉm cười xoa đầu Nicolas sau đó xoay người rời đi. Ah, cô lại để đứa con trai yêu quý của mình thấy mặt đen tối của cô rồi.

Sekira đang đi về lối rẽ đột nhiên cô bị ai đó kéo lại ôm chặt trong lòng. Chỉ là thoáng ngạc nhiên, Sekira đã mỉm cười.

- Ngài lại vội vàng rồi. Sao lần nào tôi cũng để ngài trông thấy mặt xấu xa của tôi vậy nhỉ?
- Ta chưa từng thấy cô gái nào có dã tâm như em, ngay cả Mama cũng không tới mức đó. Tất cả các Thánh Thần em tạo ra đều là do giết người cả. Em dựa vào một tuần tàn sát để đem những kẻ cho em thấy một sức mạnh thú vị và em giết chúng để chiếm đoạt thứ sức mạnh đó. Em làm ta thấy thích thú.
- Haha...

Sekira chỉ cười lớn trước lời nhận xét từ Shin. Sao cô lại thấy vui vậy nhỉ? Có cái gì đó đang bùng cháy trong lòng cô.

- Tôi đã bỏ qua mắt Reiji rồi, cậu ta có sức mạnh rất tuyệt vời.
- Em vẫn còn tham lam? Con bé kia chẳng phải còn mạnh hơn cả ta sao?
- Ừm, vậy tôi cũng sắp đi rồi. Ngài buông tôi ra được chứ vì tôi còn rất nhiều chuyện phải làm.

Sekira mỉm cười lên tiếng. Shin nghe lời buông cô ra, hần xoay người cô nhìn thẳng vào hần mà cất tiếng nói chắc chắn.

- Ta sẽ đi cùng em.
- Ngài chắc chứ? Nơi đó không hề giống địa ngục này hay ở trái đất, sẽ rất khó khăn.
- Chỉ cần ở bên em là được rồi, những cái khác ta không hề quan tâm.
- Hi.

Sekira mỉm cười, cô biết Shin sẽ không bỏ qua chuyện này. Việc trở lại mượn đất vốn cô muốn làm trong im lặng nhưng một phần cô muốn gặp lại Nicolas vì bản thân Sekira không thể biết trước cô có thể quay trở lại địa ngục này thêm lần nữa hay phải vĩnh viễn cùng với nơi quê hương mà cô tưởng như đã quên mất.

- Ngài sẽ được đến nơi gọi là ký ức chết thực sự sẽ không như nguồn sức mạnh mà ngài từng được chứng kiến trước đây. Nơi ngài bị giam giữ, nơi đó chỉ là một chấm nhỏ trong thế giới ký ức chết. Nơi đáng sợ đó nhưng lại là... gia đình của tôi và Ted, chúng tôi phải kết thúc chuyến hành trình này.
- Ta muốn biết thêm nhiều hơn về em. Ta không muốn buông tha em thêm nữa.
- Vậy đi thôi.

Sekira bước đi cùng Shin về lại đại sảnh của lâu đài. Họ cần nhanh chóng trở lại ký ức chết vì dấu hiệu đã rất mãnh liệt. Tuy biết chờ đợi họ ở bên kia không phải thứ tốt đẹp gì nhưng Sekira vẫn muốn nhanh chóng gặp lại người đã khiến cô trở nên thế này.

- Đây là hình dạng thật của người sao con nhóc hỗn xược.
- Vốn dĩ đó đã không phải tôi rồi Lin Knight.

Sekira mỉm cười nhìn vị nữ hoàng xám lừng danh đã bị cô đưa vào bẫy. Đưa Lin Knight theo chỉ vì mục đích duy nhất đánh lạc hướng những kẻ ở ký ức chết để cô có thêm thời gian làm việc mà mình muốn.

- Tôi không còn nghĩ ký ức chết sẽ chào đón nhà Knight trở về. Nhưng tôi vẫn sẽ đưa cô theo và việc của cô chỉ cần kéo dài thêm chút thời gian cho tôi mà thôi.

- Người sẽ đối mặt với Thập Thánh Zero thế nào đây, bọn chúng sẽ không bỏ qua cho kẻ phản bội là người chứ không phải một gia tộc bị trục xuất như ta.

Lin mỉm cười nhìn Sekira. Teddy tiến lên phía trước, cậu ta đã hoàn thành vòng phép thuật ẩn chú. Sekira nhìn lên ngọn đồi, Nana và Time đều đang đứng đó nhìn bọn họ.

- Mọi người mau lùi lại đi, việc mở cổng này tốn rất nhiều ma lực nên tôi không muốn bị ai làm cho phân tâm.

Sekira nói rồi bước vào trong vòng tròn ma pháp, cô bước đến đâu vòng ma pháp sáng tới đó, ngọn gió thổi lên mạnh dần mạnh dần. Sekira đã bắt đầu, con mắt của cô đã chuyển đổi sang dạng hoa văn kì quái, cả cơ thể cô cũng có rất nhiều những đường gân đen kì lạ.

Teddy đứng bên ngoài nhìn chăm chăm vào Sekira, cậu ta tiến lên vài bước ngay sát vòng tròn ma pháp.

- Nữ hoàng, người không thể dùng tới ẩn thuật cấp cao để mở cổng, như vậy sẽ đánh động tới tất cả bọn họ.

- Ted, đừng lo lắng cho ta, nếu ta không làm vậy thì sẽ không đưa được lượng lớn người qua và hơn nữa là ta muốn báo cho ông ấy biết rằng con gái của ông ấy trở lại rồi. Ta muốn có người nhà tới chào đón ta.

Sekira mỉm cười bắt đầu tập trung sức mạnh. Cô cần mở cánh cổng lớn nhất từ trước tới nay. Lúc này đây Sekira cần sự tập trung tuyệt đối, cánh cổng đang dần mở ra vì sức gió bật tới rất mạnh.

- Ba, người có thấy không, con gái đang trở về tìm người đây. Kira đang trở lại tìm ba. Con sẽ xóa sổ thế giới của người.

- Nữ hoàng, đừng quá sức người sẽ...

- Đến lúc rồi Ted, hai chúng ta cùng kết thúc chuyến hành trình này nào.

Sekira vừa rút lui cánh cổng thực sự mở ra. Teddy ngay lập tức bước tới ôm lấy Sekira vào lòng khi cô đang mất hết sức lực. Mọi người cùng nhau bước vào cánh cổng. Họ sẽ bắt đầu chuyến hành trình tới vùng đất lần đầu tiên họ được tới. Đó sẽ là vùng đất đáng sợ, một vùng đất còn ác liệt hơn cả địa ngục.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Về Nhà

- Nữ hoàng, chúng ta sẽ an toàn trở về nhà.

- Nữ hoàng, người không sao chứ?

Hina lo lắng muốn lại gần Sekira nhưng sức mạnh từ cánh cổng quá lớn khiến cho bọn họ bị tách nhau ra. Teddy vẫn một mực ôm chặt lấy Sekira, còn những người khác mỗi người một nhóm tách nhau giữa cánh cổng. 13 linh hồn đang dần dần hiện hữu hình dáng thực mà họ sở hữu không còn là những vật thể sống bóng đêm nữa.

- Ted, sức mạnh của ta yếu đi rồi, có lẽ sẽ đánh bật mọi người khỏi quỹ đạo. Cậu và ta hãy cùng về nhà, còn mọi người...

- Người đừng lo lắng gì cả nữ hoàng, thần sẽ làm mọi chuyện cùng người.

Teddy mỉm cười ôm chặt lấy Sekira không buông tay cùng với đó mọi người hoàn toàn bị hút vào cánh cổng. Nicolas và Lucy cùng những người khác đứng nhìn hoàn toàn không còn thấy bất kì dấu hiệu nào của cánh cổng cũng như những người đã đi vào trong đó.

Nana đứng trên đồi cùng Time nhìn vào nơi cánh cổng chỉ vài giây trước vẫn còn ở đó, ánh mắt cô bé híup lại, nếu như cô không nhầm thì vừa rồi thứ đó cũng đã đi theo vào cánh cổng.

- Time, Sekira đã mang một thứ kinh hoàng tới Ký Ức Chết rồi. Nó sẽ phá hủy cả thế giới quyền lực bên đó.

- Chúng ta không còn liên quan gì tới Ký Ức Chết nữa, từ bây giờ cuộc sống của chúng ta chỉ là tại địa ngục này.

Time nói rồi xoay người về lại nơi canh gác. Nana nhìn lâu thêm một chút sau đó cũng xoay người lúi gót theo Time. Bọn họ đã từng được Sekira đưa tới đây từ ký ức chết. Cũng đủ lâu để họ quên đi thế giới bên đó mà trở thành một công dân chân chính ở địa ngục. Sekira sẽ kết thúc chuyến hành trình thật sao?

- Ta có dự cảm không tốt về chuyện này Lucy.

Nicolas đứng nhìn vào vị trí mà Gate vừa mới đóng lại nhìn Lucy thấp giọng lên tiếng. Mama dường như đã dấu cậu chuyện gì đó về chuyến hành trình này. Tại sao người lại chưa từng chắc chắn về chuyện quay lại chứ?

- Nữ hoàng sẽ ổn thôi, bởi vì người là nữ hoàng.

Lucy nắm lấy tay Nicolas như chính là tự an ủi bản thân mình. Bọn họ đều không biết chuyến hành trình này rồi sẽ đến đâu nữa.

Màn đêm bất tận, hội đồng tối cao đã chính thức được triệu tập ở thế giới ký ức chết, một vùng đất huyền bí đầy rẫy những nguy hiểm rập rình. Căn phòng lớn được bao trùm bởi màn đêm lại le lói lên những tia sáng chiếu về mười con người tại mười vị trí trong bàn tròn của Thập Thánh Zero, bọn họ đã dự định cùng nhau bàn bạc về những kẻ đột nhập trái phép.

- Ngài Baradol, nghe nói trong số những kẻ đột nhập trái phép kia có mặt con trai của ngài Ryunosuke Baradol.

Sona ngồi tại vị trí thứ hai của mình tay vân vê đồng vàng Zero mỉm cười ma quái lên tiếng. Lần này cô nhất định sẽ tính sổ với tên trộm khôn khiếp đó vì trộm đi hơn một trăm đồng vàng mà cô trân quý vuốt ve mỗi ngày.

Silva Baradol là người đứng đầu Thập Thánh Zero, người đàn ông này sở hữu một không gian ký ức chết to lớn nhất chỉ sau vùng đất Thánh Holy của các đẳng toàn năng trước đây cùng khu vực nhà tù Paradise bậc nhất.

Teddy chính là con trai nuôi của Silva, cậu được đặt tên là Ryunosuke, cũng được Silva huấn luyện để trở thành một đẳng toàn năng sau này có thể bước lên sở hữu một không gian ký ức chết của riêng mình. Tuy nhiên Teddy từ nhỏ sau khi gặp được Sekira đã quyết định rời khỏi Silva và đi theo Sekira vui vẻ trong mọi chuyến hành trình của riêng bọn họ.

- Sona cẩn thận lời nói của cô đi. Dù sao thì ngài Silva đã trả lại cô số tiền đó hơn nữa còn đưa cả lãi cho cô. Lần này chúng ta gặp mặt chính là để nói về vấn đề của những kẻ vừa đột nhập trái phép.

Người đàn ông ngồi ở vị trí ghế số 8 trầm giọng lên tiếng. Sona mỉm cười, cô vẫn tiếp tục vân vê đồng vàng của mình.

- Theo ta nhớ thì ngày đó, Ryunosuke ăn trộm một trăm đồng vàng của ta để trả cho Người Chuyên Trờ đưa hán cùng với thứ sinh vật đáng nguyên rủa kia đến địa ngục. Nhiều thế kỷ trước Đẳng toàn năng đã chính thức đóng cánh cổng lại, họ không muốn có bất kì sự ra vào trái phép nào nữa.

- Cho nên lần này những kẻ đột nhập trái phép tới ký ức chết chính là trong đó có kẻ tồn tại thứ sức mạnh cực đại mới có thể mở Gate ra một lần nữa dù không cần Người Chuyên Trờ hay bất kỳ sự thông hành nào.

Sora mỉm cười tiếp tục cho vấn đề mà chị gái song sinh của cô đang nói đến. Đúng là cuộc họp này diễn ra là vì kẻ đã mở cánh cổng mà hàng thế kỷ luôn đóng nguyên. Kẻ đó chắc chắn là một quái vật với sức mạnh đáng sợ mà nếu để kẻ đó tự do ngoài kia chỉ e sẽ dậy sóng ký ức chết dẫn tới sự chú ý từ các Đẳng Toàn Năng phía trên.

- Có thể kẻ mở được cánh cổng đó chính là sinh vật đáng nguyên rủa đi cùng Ryunosuke mà cô đã nói đó Sona. Chúng ta đều không biết được sinh vật đó từ đâu mà xuất hiện nhưng kẻ đó chính là người đã lôi kéo Ryunosuke bước vào con đường du hành trong thời gian dài đó.

- Con bé tên là Sekira, nó là đứa bé được Ngài ấy nuôi dưỡng từ rất lâu rồi.

Silva ngồi im lặng thật lâu cuối cùng cũng mở lời. Lời ông vừa nói ra khiến cho chín người đang ngồi yên trên vị trí của mình đều kinh hoàng nhìn về phía ông. Ngài ấy có nuôi dưỡng một đứa trẻ sao? Lại là thứ sinh vật đã từng gây ra đại loạn ở ký ức chết nếu như không có sự can thiệp sớm của bọn họ thì ký ức chết đã bị hủy đi rất nhiều vùng không gian quý báu.

- Sekira là một sinh vật huyền bí, ta từng gặp con bé vài lần nhưng cũng không thể xác định được sức mạnh của con bé tới đâu. Tuy nhiên nếu Sekira mở Gate thì có thể con bé đang bị suy yếu, với sự hiểu biết của ta thì sức mạnh của con bé đáng ra phải mở được một cánh cổng lớn hơn và lâu hơn vậy.

- Khoan quan tâm đến sinh vật đó, trước mắt kẻ phản bội cũng đã quay về. Lin Knight đã dẫn theo 13 hắc kỵ sĩ của cô ta trở về. Cô ta vốn đã bị trục xuất sau khi giết ngài Tổng Giáo nhưng nếu...

Cô gái ngồi ở ghế số 7 vui vẻ lên tiếng. Cô bé ngồi ở ghế số 9 đang ôm lấy quả cầu thủy tinh chăm chú vân vê quả cầu của mình vuốt ve nâng lưu.

- Đi theo bọn họ còn có một sinh vật đáng sợ, sinh vật đó có nguy cơ ngang với Sekira.

- Người nhìn thấy thứ sinh vật đó chứ Chidori? Hết thứ sinh vật đáng nguyên rủa là Sekira giờ lại thêm đứa nào nữa chứ?

Sona thực sự nổi điên với cái đám này. Nếu bọn chúng dám động vào hệ thống ngân hàng đồng vàng của cô thì cô sẽ không dễ yên cho bọn họ. Phải biết ở địa ngục này đồng vàng Zero chính là tất cả.

- Để bọn kỵ sĩ đi truy lùng bọn chúng đi, ít nhất cần biết được động tĩnh của chúng.

Số 10 vừa rút lui mọi người cũng không nói thêm gì nữa. Bọn họ sẽ không dễ bắt cứ kẻ nào phá hỏng ký ức chết này thêm một lần nào nữa. Nếu lần này Sekira đang yếu đi vậy đó sẽ là lợi thế to lớn của bọn họ.

Tại rìa bên ngoài không gian ký ức chết trung tâm, nơi này được gọi là vùng đất im lặng, đây là nơi cho cư dân tự do sinh sống, phần lớn các quý tộc hay phù thủy đều theo tới các vùng không gian ký ức chết của các Thập Thánh Zero, số ít thì sống ngay tại không gian nhỏ hẹp của họ.

- Nữ hoàng người đầu rồi, nữ hoàng...

Hina đứng trong khu rừng to lớn nhìn hết một lượt xung quanh, cô bé đang cố gắng sử dụng tất cả sức mạnh truy tìm của bản thân để tìm phương hướng cũng sự tồn tại của Sekira.

Shin nhìn cô bé này, hẳn bị đánh bay tới cùng phương hướng với cô bé này rồi, xung quanh khu rừng này cũng chỉ có hai bọn họ ngoài ra không còn bất kì ai khác hay một sinh vật nào nữa.

- Hina người tập trung được sức mạnh để cảm nhận được Sekira chứ?

- Ta đang cố. Nữ hoàng chắc chắn đã rất yếu rồi cho nên chúng ta mới đánh bật nhau xa như vậy. Phải mở một cánh cổng lớn như vậy người đã tốn bao nhiêu sức mạnh rồi chứ?

Hina cắn ngón tay lo lắng. Nữ hoàng lúc còn ở địa ngục đã rất yếu cho nên người chưa bao giờ hiện diện chỉ để Lin thừa hưởng sức mạnh của người để đại diện người đứng ra xử lý toàn bộ mọi chuyện.

- Đây rồi, ta cảm nhận được sức mạnh của Teddy-sama ở phía này, Teddy-sama lúc nào cũng ở gần người nên chắc chắn hai người họ sẽ đi cùng nhau.

Hina chỉ về hướng bắc của khu rừng, Shin nhìn cô bé không nói gì, cả hai bọn họ đều nhanh chóng di chuyển, phải mau chóng đến cạnh Sekira vì tại vùng đất xa lạ này họ không muốn cô gặp phải rắc rối.

Phía bắc của vùng đất im lặng, Sekira nằm trên nền đất khô cằn, cô thở một cách yếu ớt nhìn Teddy đang vội vàng chạy về phía cô.

- Ted, ta mệt quá, cậu ôm ta được không?

Sekira một mình lên tiếng yêu cầu. Teddy vội vàng nâng Sekira dậy, cậu ta ôm lấy cô vào lòng. Nữ hoàng của cậu ta đã yếu dần đi khi người tạo ra cả một đội quân Thánh Thân cùng với đó thứ hắc ám người lấy ra từ cơ thể Lucy đã hủy hoại sự sống của người dần dần. Nữ hoàng của cậu lúc trước người rất mạnh, người là Đấng Toàn Năng đối với Teddy, cậu sẽ bảo vệ nữ hoàng của cậu để cả hai sẽ mãi mãi trong chuyến hành trình cuối cùng này.

- Lin, người muốn trở về gia tộc của người phải không?

Sekira nhìn Lin Knight và 13 hắc kỵ sĩ cũng là 13 kẻ đầy tớ của Lin lúc còn ở địa ngục. Lin nhìn người con gái tóc đỏ xa lạ đang được Teddy ôm vào lòng, người con gái này chính là vài phút trước đã dùng sức mạnh khủng khiếp để mở một cánh cổng vô cùng lớn đưa bọn họ tới đây lại đang suy yếu vô cùng.

- Ta cản trở về gia tộc Knight, bọn họ sẽ bảo hộ ta khỏi Thập Thánh Zero.

- Hiện tại chúng ta đang ở phía bắc của vùng đất im lặng, nơi này không có nhiều tai mắt của bọn họ nhưng nhanh thôi các kỵ sĩ sẽ đi lùng sục chúng ta. Người tốt nhất đừng trở về gia tộc của mình. Nhưng nếu người nhất quyết muốn trở về thì hãy cẩn thận, vụ án thế kỷ về ngài Tổng Giáo vẫn còn đó, bọn họ sẽ không bỏ qua cho người.

- Người đang lo lắng cho ta sao? Trước hết hãy lo lắng cho bản thân mình đi L... à không Sekira. Người bọn chúng dè chừng hơn cả chính là người chứ không phải ta. Dù sao cũng cảm ơn người đã đưa theo ta về nhà tuy ta biết người đem theo ta chỉ để đánh lạc hướng Thập Thánh Zero.

Lin nói rồi đưa theo 13 hắc kỵ sĩ của mình rồi theo hướng nam thẳng tới cánh cổng để tới vùng không gian ký ức chết của ngài Baradol. Gia tộc Knight đã hàng phục nhà Baradol từ rất lâu trước đó nên họ sống trong không gian của ngài ấy như một sự trung thành cần thể hiện.

- Cảm lấy, ít nhất người sẽ không bị phát hiện khi vào không gian của ông ấy.

Teddy ném về phía Lin một vật nhỏ lóe sáng. Nhìn thấy vật nhỏ trong lòng bàn tay mình lúc này Lin mới hiểu rõ.

- Thì ra thân phận của người lại đặc biệt như vậy Teddy, à không chắc phải gọi người là Ryunosuke Baradol.

Lin nói rồi lập tức rời đi. Teddy dõi theo bọn họ khi khuất bóng lại nhìn Sekira đang nằm trong lòng của mình an ổn thờ.

- Sekira, người ổn rồi chứ?

- Ta cần thời gian để đẩy lùi thứ hắc ám trong cơ thể. Thứ này sẽ không phải đơn giản như những gì chúng ta từng thấy ở nơi đây. Cùng ta tới vùng đất Thánh Holy để thăm gia đình Queens nào.

- Vâng thưa nữ hoàng. Chuyến hành trình lần này chúng ta sẽ kết thúc.

Teddy mỉm cười ôm lấy Sekira cùng nhau hướng tới trung tâm của khu rừng vùng đất âm lạnh. Ở sâu trong khu rừng này có một căn biệt thự cũ kỹ của kẻ đó, kẻ thông thấu vạn vật, một kẻ có thể giải đáp mọi thứ cho bất kì ai xuất thân từ một gia tộc thuộc Thập Thánh Zero.

*Kid: chuyến hành trình chính thức chuyển hướng về ký ức chết, tại phần cuối này sẽ có nhiều bí mật được vén màn và giải đáp, quá khứ về sekira cùng các nhân vật ở ký ức chết sẽ được nhắc tới. ta cũng kết bộ này của chi nên sẽ cố gắng theo sườn thím ấy để lại viết tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Kẻ Thông Thấu Vạn Vật

- Chuyển hướng rồi, Teddy-sama đang quay lại khu rừng.

Hina đưa tay ra ngăn Shin lại. Càng ngày cô bé càng cảm nhận được Teddy rõ ràng hơn, chắc chắn bọn họ đang ở gần nhau. Cả hai tiếp tục hướng về nguồn sức mạnh mà Hina cảm nhận được của Teddy. Phải mau chóng gặp lại nữ hoàng của họ.

- Tới rồi nữ hoàng, người đi được chứ?

Teddy quan tâm nhìn Sekira đang đứng bên cạnh. Cả hai bọn họ đứng trước căn biệt thự cũ đã được phủ đầy những cây thường xuân, Sekira mỉm cười nhìn căn biệt thự, đã bao nhiêu thế kỷ cô không trở lại nơi này rồi. Thời gian ở nơi này còn được tính lâu hơn cả ở địa ngục. Cô đã quên đi thời gian mất rồi.

- Chúng ta cùng đi gặp bạn cũ nào.

Sekira nắm lấy bàn tay của Teddy cùng cậu ta bước vào trong biệt thự cũ. Cánh cửa vừa được mở ra đã đóng lại ngay lập tức, kết giới màu đỏ trong suốt lập tức được dựng lên rồi lại biến mất như chưa từng xuất hiện.

Sekira cùng Teddy bước đi chậm rãi trong căn biệt thự, họ đang hướng lên tầng hai, tại căn phòng cổ tích thuộc về kẻ thông thấu vạn vật đó, một người bạn cũ của họ từ những thế kỷ trước khi cả hai vẫn còn ở lại ký ức chết này và chưa hề rời đi.

- Người trở về rồi sao Kira?

- Đã rất lâu rồi chưa từng ai gọi tôi bằng cái tên đó Kunoreji Chishiki.

Sekira cùng Teddy đứng bên ngoài cánh cửa mỉm cười cất tiếng đáp lại giọng nói của một cô bé bên trong đồng thời cánh cửa của căn phòng cổ tích đang được mở ra. Mặt đối mặt, ba người cùng nhìn nhau, theo thời gian bọn họ đều không thay đổi, phải chăng thay đổi chính là thứ sức mạnh mà họ đang nắm giữ. Sekira đã chia sẻ sức mạnh của bản thân cho quá nhiều người rồi.

- Kuno, cứ gọi tôi như ngày xưa đi.

- Phải rồi, cứ như những ngày xưa khi cô giúp tôi và Ted rời khỏi vùng đất này, tuy rằng cánh cổng đã bị cấm sử dụng và phong ấn hoàn toàn ở Paradise.

Sekira mỉm cười ngồi xuống sàn nhà đối diện với Kuno đang pha trà cho cô cùng Teddy dùng. Kuno vẫn không hề thay đổi, vẫn là một cô nhóc mang ngoại hình dễ thương như vậy. Theo như những gì Sekira biết về Kuno thì người phụ nữ này tồn tại từ rất lâu rồi, lâu hơn bất kì ai đang ở ký ức chết.

- Người lần này là muốn đạt được thứ gì đây Kira?

- Tôi muốn biết kẻ cai ngục ở Paradise liệu vẫn là người đó?

Sekira mỉm cười lên tiếng. Kuno im lặng một lúc lại quay sang liếc nhìn Teddy sau đó cúi đầu cầm thìa khuấy khuấy trà của cô.

- Hừ người bạn tâm kẻ cai ngục làm gì? Hẳn dù sao vốn cũng là một kẻ lợi hại, hẳn mắt nhắm mắt mở để người cướp đi đám tù nhân của hắn trước khi người rời khỏi nơi này không có nghĩa hắn vẫn sẽ dễ yên lần nữa.

- Nghe khẩu khí của cô thì có lẽ hắn vẫn sống tốt. Vậy...

- Thứ sinh vật đó quay trở lại rồi. Người đã đem sự hủy diệt về ký ức chết một lần nữa. Hãy nhớ lấy Kira, ký ức chết là một phần của người và người

phải có nghĩa vụ bảo vệ ký ức chết trước bọn chúng.

- Tại sao cô không kể rõ thứ cô đang lo sợ là gì Kuno. Nếu cô không nói rõ thì tôi không thể giúp cô được.

Sekira vẫn mỉm cười như vậy. Kuno bình thần đến đáng sợ, cô vẫn chậm chậm khuấy cốc trà của mình. Kuno vẫn luôn bình tĩnh như vậy, chưa từng có gì có thể khiến cô biến sắc theo như những gì Sekira và Teddy được biết.

- Ta đã hứa với người đó sẽ không nói ra chuyện này. Ea, hẳn ta biết một chút về lịch sử đó.

- Vậy ra cô đã thay đổi cả dòng lịch sử mà Nana và Time đang lưu giữ.

- Bọn nhóc đó biết vậy là được rồi. Nếu không còn gì nữa ta sẽ giúp người mở cổng tới Paradise để người gặp lại bạn cũ của người hoặc già người muốn gặp thẳng nhóc Ea đó.

Kuno mỉm cười lên tiếng. Sekira đứng dậy cùng Teddy, cô vẫn nắm lấy tay Teddy từ khi bước chân vào biệt thự này tới giờ.

- Không cần gặp lại ông ấy vội, trước hết tôi sẽ tới Paradise vì nếu cô nói đúng thì ở đó có vài thứ sai trái.

- Đi vui vẻ.

Kuno vừa rút lời đã đẩy Sekira và Teddy biến mất. Cô bé đứng dậy rời khỏi căn phòng cô tích hướng tới tầng hầm của căn biệt thự cũ kỹ này. Paradise sẽ là chuyển dừng chân sai trái của Sekira, con bé sẽ sớm muộn khám phá ra bí ẩn của chính mình mà thôi.

- Dotori, ta đã giúp ngài ghi chép lịch sử một cách cẩn thận, ta đã giúp ngài che dấu lịch sử ở địa ngục trước thời kỳ sơ khai, trước tất cả. Thánh điện ký ức chết vẫn luôn an toàn ở vùng đất Thánh Holy nhưng ta lo lắng những đứa con của ngài sẽ phá hủy tất cả.

- Kuno.

Một giọng nói nam nhân trầm lạnh mà xa lạ vang lên khiến Kuno giật mình quay lại đằng sau, bóng đêm như một làn khói dưới chân cô đang dần hiện thân một bóng dáng người con trai quen thuộc, bóng đen đó đang vòng tay ôm lấy Kuno vào lòng. Trước mặt bọn họ chính là căn phòng lịch sử dưới lòng đất mà một kẻ ghi chép lịch sử như Kuno luôn phải bảo vệ và lưu giữ lại an toàn nhất.

- Kise... không thể nào.

- Ta sẽ đem thời kỳ hoàng kim nhất tới ký ức chết. Để làm được điều đó ta phải loại bỏ chị, để những đứa em của ta mãi mãi không biết về sự thật duy nhất mà chị ghi chép lại Kuno.

- Kise, đừng, dừng lại đi, cậu đừng làm điều ngu....

Kuno chưa rút lời thì cô hộc ra máu, bụng của cô đã thủng một lỗ thật lớn, bóng đen đó vẫn đang ôm lấy Kuno, hẳn thì thắm với cô trước khi cô nhắm mắt lại. Hai bọn họ, đều là sự sai lầm của tạo hóa.

Rất lâu rất rất lâu về trước, trước tất cả khoảng thời gian mà ai đó biết đến, tại địa ngục, thời kì sơ khai, sự nghèo khó cộc cằn từ đất đai sinh sống đẩy những công dân địa ngục vào hoàn cảnh tranh chấp tới đâu rơi máu chảy. Kẻ sống trên cao trả đáp kẻ dưới thấp để tiếp tục sống trong giàu sang và hạnh phúc của bọn họ.

Phía bên kia ngôi làng nhỏ ở địa ngục, có một cô bé tên gọi Kuno, một đứa trẻ ăn mày bản thiêu bị bỏ rơi. Kuno ngày ngày chạy loanh quanh vào tận rừng sâu nguy hiểm để cứu bản thân trước cái đói tới gần. Kuno hiểu ra rằng ở địa ngục này, sự sống đang chết dần, sẽ chẳng mấy chốc bọn họ sẽ trở nên điên loạn mà hủy hoại cả một thế giới quyền lực nắm giữ sinh mạng của những thế giới khác.

- Cô bé là người tạo ra chúng sao? Người đàn ông mặc áo choàng màu trắng có ký hiệu hoa văn đen biểu hiện của những nhà quý tộc tới bên Kuno hỏi chuyện khiến Kuno cảnh giác vô cùng. Sức mạnh của Kuno chính là ghi chép, cô bé ghi chép rất nhiều thứ từ khu rừng, từ những gì xung quanh và cả những gì cô chứng kiến trong giấc mơ như một sự tiên đoán tương lai gần.

- Phải, em viết ra chúng. Nó sẽ xảy ra vào một thời điểm nào đó nếu không có sự thay đổi to lớn.

- Phải rồi, em có muốn đi theo bọn ta để tiếp tục ghi chép chứ? Bọn ta sẽ rời khỏi địa ngục để tạo ra một thế giới tốt đẹp hơn, quyền lực hơn. Tại nơi đó bọn ta sẽ không còn giao tranh ác liệt, sẽ không phải trả đáp lên bất cứ ai để sống vì quyền năng của bọn ta đủ để áp chế tất cả.

- Không, thế giới nào cũng vậy, mọi người đều tiến lên cao mà để lên được đỉnh cao phải đạp đổ những kẻ dưới thấp.

Kuno nhìn người đàn ông quý tộc lên tiếng. Dotori thực sự thấy hứng thú, cô bé này có cái nhìn rất sắc bén, hơn nữa thứ sức mạnh đáng sợ mà cô bé sở hữu sẽ thật nguy hiểm nếu rơi vào tay của những quý tộc kia.

- Có lẽ cô bé mang dòng máu của gia tộc huyền thoại Historie, gia tộc đó có thể ghi chép chính xác những gì xảy ra nhưng chưa ai có thể thông thấu tất cả hay nhìn rõ tương lai gần.

- Em sẽ đi theo mọi người, em muốn biết về thế giới mà ngài nói mặc dù em không hy vọng hơn thế.

- Được, bọn ta đang sắp hoàn thành rồi, chỉ cần một chút nữa thôi. Đó là một thế giới tự phát triển, cần phải có sức mạnh mới có thể mở rộng vùng đất đó theo ý mình.

Dotori thực sự đã đem Kuno vào chuyến hành trình tạo ra một kỷ ức chết huyền thoại sau này. Nhóm người quý tộc cùng với Kuno chính thức khai mở ra một thế giới tốt đẹp hơn.

- Chúng ta cần các công dân khác, để làm vậy phải sửa lại cấu tạo cơ thể bọn họ, phải đem kỷ ức của bọn họ tóm gọn lại để có thể kiểm soát nhiều hơn trước khi họ muốn gây chiến.

- Vậy chúng ta làm kho tàng lưu giữ kỷ ức đi, chỉ những đáng sáng tạo là mọi người mới có thể vào đó, hãy đặt nó ở Thánh điện của vùng đất Thánh Holy này. Sau đó chúng ta sẽ xây dựng không gian bên cạnh là Paradise, nơi kiểm soát những thứ nguy hiểm hơn, một nơi có thể mở các cánh cổng, nơi lưu chuyển thông hành.

Kuno mất sáng như sao rơi tay cho ý kiến. Mọi người trong căn phòng đều mỉm cười theo cô bé và họ thực sự đã tạo ra điều đó, họ luôn biến những câu nói của Kuno thành sự thật.

- Kuno, hãy thay ta ghi chép lại toàn bộ những gì tốt đẹp sẽ xảy ra ở đây, sẽ làm lưu chuyển nơi đây. Bọn ta đã gắn số mệnh của em vào Paradise, đừng lo lắng em sẽ không bao giờ chết, em sẽ bất tử hơn bất kỳ ai.

- Nếu một ngày nào đó em..

- Ta biết, ta còn muốn em làm thầy của những đứa con của ta. Cô ấy vừa mới sinh đứa con đầu lòng, ta muốn đặt tên thằng bé là Kise, Kise chính là điều kỳ diệu, là kỳ vọng của bọn ta vào một thế giới mới tốt đẹp hơn.

Dotori mỉm cười, hẳn mong muốn và kỳ vọng vào chính con trai vừa trào đời của mình cũng chính là đánh lên hồi chuông cho thế kỷ mới ở kỷ ức chết.

- Em sẽ là người ghi chép lịch sử của ngài Dotori, em muốn chứng kiến ước mơ cuối cùng của chúng ta. Dotori, cho tới lúc đó xin ngài đừng rời bỏ em.

Nhiều thế kỷ sau đó, Kuno đã chính thức khóa kỷ ức của người cai quản Paradise để các đáng sáng tạo lưu trữ vào Thánh Điện. Điều khiến Kuno không ngờ đến chính là...

- Kuno, thì ra tên của chị chính là Kunoreji Chishiki Historie. Chị chính là kẻ đã khiến các đáng sáng tạo lạc lối sao? Không kẻ nào được phép loại bỏ quyền lực tối cao hết. Tôi sẽ loại bỏ Historie bằng mọi giá, bọn gia tộc các người luôn là những kẻ cầm bút ngòi đó mơ mộng.

Kise tức giận khi hẳn lần đầu vào trong khu lưu giữ kỷ ức và phát hiện ra kỷ ức của chính người hẳn yêu mến. Kuno, sao có thể dấu hẳn điều đó, chính người con gái này đã biến các đáng sáng tạo thành những kẻ nhu nhược muốn trung hòa kỷ ức chết đầy quyền năng này. Hẳn không bao giờ cho phép điều đó xảy ra, hẳn không cho phép.

- Không, dừng lại đi Kise, đừng làm vậy hãy nghe ta giải thích.

Kuno cố gắng ngăn Kise lại nhưng bị hẳn hất bay ngã nhào ra giữa thánh điện của Paradise. Hatori ngồi trên ngai quyền lực ở thánh điện Paradise nhìn diễn biến bên dưới để Kise rời đi mà không ngăn cản theo mệnh lệnh của Kuno.

- Chishiki, tuy cô là người phong ấn kỷ ức của ta nhưng cô phải hiểu rằng, ta từng là chiến thần cũng là vua của địa ngục bên kia. Cô nghĩ ta dễ dàng bị kiểm soát và đánh bại vậy sao? Ta rất mong chờ vào kỷ tích mà Kise đem lại. Thằng bé không hề nhu nhược như các đáng sáng tạo kia.

- Hatori, người định làm gì? Có phải chính người là người đã để Kise thấy được đoạn lịch sử loại bỏ mục đích của kỷ ức chết khỏi nguyên phạm không?

Kuno kinh ngạc nhìn về phía Hatori, nơi này vốn ban đầu được gọi là kỷ ức chết nhưng chính Kuno đã reo vào các đáng sáng tạo sự hy vọng về hòa bình để rồi gọi nơi này là kỷ ức hồi sinh. Kise đã được Hatori giật dây để mở ra kỷ ức của Kunoreji Chishiki Historie và biết được sự thật về lịch sử loại bỏ mục đích của kỷ ức chết ban đầu.

- Hatori, Hatori đang bắt nạt chị gái đó sao?

Một cô bé xinh xắn nhìn qua mạng ngoại hình của một con nhóc năm tuổi ở Trái Đất đang bập bẹ đi về phía Hatori túm lấy tà áo của hẳn chỉ chỉ vào Kuno đứng phía dưới. Kuno nhìn cô bé này, là tiểu thư Kira, cô ấy là con gái thứ hai của Dotori, là người sinh ra với một sức mạnh hắc ám to lớn hơn cả Kise.

Ánh mắt của Hatori nhìn cô bé này rất khác, nó dịu dàng nhất mà Kuno từng biết. Chẳng lẽ...

- Hatori người định....

- Vậy là người thông minh đó Kuno. Ta nhất định sẽ chăm sóc và yêu thương Kira của ta. Kira rất giống ta, con bé sinh ra chính là để phù hợp với ta. Ta đã tìm người phù hợp với bản thân từ rất lâu rồi.

Hatori nói rồi ôm lấy cô bé tóc bạc xinh đẹp Kira vào lòng. Công dân ở nơi đây đều được biến đổi gen và cấu trúc để mang một màu tóc đặc trưng chính là màu bạc của những vị chiến thần. Ngay từ ngày Kira được sinh ra thì kỷ ức chết đã tạo ra một hồi phong ba để chào đón đứa bé mang trong

mình sức mạnh bóng đêm quyền năng nhất. Hatori đã nguyện ý để bị đưa tới nơi này chính là hy vọng tìm được đứa bé này.

- Kira có yêu ta chứ?

- Ừm, Kira yêu nhất là Hatori.

Cô bé Kira nói rồi hôn thật mạnh vào bên má của Hatori. Kuno thực sự kinh sợ mà ngã khụy xuống nền nhà hoa cương lạnh lẽo. Hatori nhất định sẽ biến Kira hoàn toàn thành bóng đêm, không được, tiểu thư là sự hy vọng mới mà Dotori hướng tới, sao có thể để điều đó xảy ra chứ?

- Kuno đến lúc rút về cái nơi thánh điện mà ngăn chặn cuộc chiến của người rồi.

Hatori vừa rút lui Kuno đã biến mất, hắn vui vẻ ôm lấy Kira. Đúng vậy, hắn và Kira chính là dành cho nhau, sức mạnh của bọn họ hoàn mỹ đến mức chỉ cần ở chung là sẽ dung hòa với nhau một cách sinh động và mạnh mẽ nhất.

Hắn đã đánh lừa được kẻ thông thấu vạn vật từ nhà Historie, gia tộc đáng nguyên rủa có thể phán đoán tương lai, hắn đã tổn không ít sức để biến đổi giấc mơ tương lai gần của cô ta. Vậy là kết thúc đối với ký ức hồi sinh của bọn họ, sẽ chỉ còn một ký ức chết mạnh mẽ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Paradise

- Kira em trở lại rồi sao?

- Chúng ta thân quen đến vậy sao Hatori?

- À ta quên là em đã bị đóng băng ký ức của những năm tháng cũ.

Hatori mỉm cười, ánh mắt lạnh lẽo nhìn vào Teddy đang đứng ở bên cạnh Sekira. Bên cạnh Kira nhỏ bé của hắn nay đã có một kẻ thay thế, không thể nào tha thứ được. Để có thể đem Kira của hắn trở lại chắc hẳn phải lợi dụng lại anh em nhà Hollow.

- Chishiki chắc chắn đã đem ký ức của em đóng băng lại cùng với toàn bộ các đáng sáng tạo rồi. Cô ta cuối cùng cũng giỏi nhất ở giây phút cuối để tách em ra khỏi ta mà dùng tới cả phương pháp cực đoan và tuyệt vọng như vậy.

Hatori mỉm cười nói những lời mà ngay cả Sekira và Teddy cũng không thể hiểu được. Nhưng chuyện này liên quan gì tới Kuno chứ?

- Tôi tới đây chỉ là để chào hỏi thôi. Dù sao thì ngày đó chính ngài là người đã để Ea đem tôi khỏi ngục tù hoa lệ này. Sắp tới tôi sẽ đem không gian ký ức chết của tôi trở về nơi này, tới lúc đó các người buộc phải công nhận sự tồn tại độc lập của tôi thôi.

- Ta rất mong chờ điều em sẽ làm sắp tới. Đến chỗ Ea đi, thằng nhóc đó dù sao cũng rất nhớ em, em là đứa trẻ mà thằng bé nuôi dưỡng yêu thương mà.

Hatori mỉm cười khiến Sekira nắm chặt tay lại đến các đường gân nổi lên. Teddy đứng im lặng một bên tiến lên ôm lấy Sekira vào lòng để cô dịu xuống phần cảm xúc đang dâng trào không thể kiểm soát này.

- Cứ ngồi đó và chờ đợi đi.

Sekira nói rồi một vòng tròn ma pháp thật lớn xuất hiện dưới chân cô và Teddy. Cô nhìn Hatori chăm chăm như đối với kẻ thù.

- Ted, xác nhận vị trí của Kujo và Kawachi.

- Vàng thừa nữ hoàng. Kujo hiện đang ở vùng hoang mạc thuộc không gian ký ức chết của Thập Thánh Zero số 2.

- Con nhỏ đồng vàng zero đó sao? Được rồi mượn sức mạnh của cô ta sẽ giúp ta dễ dàng rồi bỏ phong ấn tách chúng ra.

Sekira nói rồi cùng với Teddy biến mất. Hatori vẫn ngồi trên ghế vương nhìn về vị trí Sekira vừa mới biến mất. Vì sai sót của hắn mà Kira đã bị đóng băng ký ức cùng với nguồn sức mạnh bị tách rời đó. Kira của hắn, Kira mà hắn yêu thương.

- Kira... Kira....

Giọng nói trẻ con vang lên trong bóng đêm, một đứa bé trai mặc vest quần short đang dần hiện hữu hướng về nơi mà đứa bé tìm kiếm. Đúng vậy, cái tên tồn tại duy nhất trong ký ức của cậu bé là Kira, là người cậu bé cần phải gặp.

kid: chương này đang được đan xen giữa quá khứ và hiện thực nên các thím đọc cẩn thận không nhầm nhé. mấy hôm nay ta đang rảnh nên mới viết tiếp phần sườn mà chỉ còn để lại >< tại cũng thích bộ này nên không bỏ được phải giúp nàng ấy cũng là để bản thân được đọc:v

=====

- Kise anh đang làm cái gì vậy chứ?

Kira lúc này đã lớn hơn đứa trẻ lúc trước, cô bé tóc bạc mặc bộ đồ học viện đang cầm lấy cây thương bạc nhìn Kise người toàn là máu đứng giữa thánh điện ở vùng đất Thánh Holy.

- Kira, em trở về nhà rồi sao? Anh đã mất rất nhiều thế kỷ mới có thể loại bỏ các đáng sáng tạo. Em thấy chứ? Chúng ta sẽ không để bất cứ ai trung hòa ký ức chết. Phải là ký ức chết chứ không phải ký ức hồi sinh.

Kise quay ra nhìn em gái mỉm cười mà máu trên tay hắn đang rò rất nhiều xuống nền nhà. Kira gương mặt trở nên lạnh ngắt, cô bé cầm cây thương bạc bóp chặt khiến nó tan biến thành những mảnh vụn cuốn bay mất.

- Anh bị điên rồi. Sao anh có thể giết phụ thân và những đáng sáng tạo khác chứ? Anh làm vậy trước cả lễ tuyển chọn, nếu như vậy làm sao anh có thể vào được khu ký ức đây?

- Kira, anh đã vào được nơi đó rồi. Bọn họ đã lừa dối chúng ta, nơi đó chỉ cần là người mang dòng máu của đáng sáng tạo đều vào được. Chúng ta là những sinh vật mạnh nhất, Kuno đã viết về dòng máu gia tộc chúng ta chính là Dom. Anh sẽ đặt tên em trai chúng ta là Dom để mãi nhớ về nguồn gốc của chúng ta.

- Kise, anh... muốn chết dưới tay em sao?

Kira đột nhiên trở nên tức giận, một trận hắc ám nổi lên xung quanh Kira khiến Kise nhận ra ngay tức khắc. Phải rồi sao hắn lại quên em gái hắn là một kẻ nhận định cố chấp chứ nhỉ?

- Chúng ta đều biết anh không thể đánh bại em. Em cũng không muốn giết anh, chúng ta là anh em, là gia đình. Em đã hứa em có thể tàn sát bao nhiêu ngoại trừ gia đình.

- Vậy em định làm sao Kira?

- Em sẽ từ bỏ dòng máu đáng sáng tạo này. Tới lúc đó em đã có thể giết anh. Nhưng em không làm vậy, em sẽ sử dụng quay ngược thời gian để ngăn chặn anh.

Kira gương mặt lạnh lùng nhìn anh trai không một chút tình cảm lên tiếng. Kise mỉm cười, hắn biết em gái hắn sẽ làm vậy mà, con bé là cực đoan nhất.

- Em quên là khi em sử dụng quay ngược thời gian chính là em sẽ chết sao? Hatori sẽ không để em chết đâu. Hơn nữa anh chưa từng dạy em hy sinh vì người khác.

- Kise, đừng thách thức em.

Kira vừa rút lui đã có những vòng tròn ma pháp quay ngược thời gian chuẩn bị kích hoạt. Ngay thời khắc đó sự phong ấn diễn ra trên diện rộng tại thánh điện. Kise nắm chặt tay lại.

- Kuno, chị ta đã kích hoạt phong ấn. Phụ thân thật là một kẻ tính toán. Kira, hãy nghe cho rõ những gì anh sắp nói. Em phải trở lại, phải lấy lại ký ức của chúng ta về đêm nay. Em là người sẽ giải thoát cho anh khỏi phong ấn, anh sẽ để lại mầm bệnh vào người em, nếu có cơ hội anh sẽ kích hoạt mầm bệnh.

- Kise...

Kira cũng nhận ra phong ấn cấp cao này. Kuno đang thực hiện điều đó, như vậy cô ấy cũng sẽ sống mãi cùng phong ấn này, khi mọi chuyện qua đi thì chính Kuno sẽ trở thành... bóng đêm.

- Mất dấu nữ hoàng và cả Teddy-sama rồi. Cả hai người có lẽ đã đi qua cánh cổng nên tôi không thể tiếp cận được nữa.

- Người mạnh hơn cả ta nghĩ.

- Nữ hoàng nói ta chính là sự thành công nhất mà người tạo ra.

Hina mỉm cười, đúng vậy cô bé là người mà nữ hoàng tâm huyết nhất tạo ra, là Thánh Thần quyền năng nhất cũng chính là...

Bàn tay xuyên qua trái tim của Hina từ phía sau khiến cho cả Shin và Hina đều kinh ngạc. Họ không hề cảm nhận được sự tồn tại của sinh vật này. Thứ đáng sợ gì đang hiện hữu vậy.

- Người có sự kết nối với Kira, người có một sự kết nối mạnh mẽ mà không thể sử dụng đến, thật lãng phí. Cậu nhóc mỉm cười lên tiếng sau đó rút tay ra

khô cơ thể của Hina khiến Hina ngã xuống nền đất hoang vu. Shin lúc này đã nhìn rõ sự hiện diện của kẻ đã ra tay, một sinh vật hắc ám nguy hiểm vô cùng.

- Ta đã tìm thấy kẻ đi cùng các người qua đây, hẳn chính là lão vĩ nhân mà các người từng nhắc tới ở địa ngục phải không? Sức mạnh của hắn đủ để ta lột da một chút nhưng con bé này lại khác, nó là nguồn thức ăn khá hào hạng. Ta đã gần như hoàn toàn hồi phục hình dáng ban đầu.

- Người là ai?

- Ta là sinh vật Dom huyền thoại mà người có lẽ không biết đến đâu vua bóng đêm. Ta định hấp thụ cả người nhưng có lẽ Kira sẽ không nghe thỏa thuận của ta nếu ta động tới người thân yêu của chị ấy. À không người không phải, người yêu người là kẻ mà Kira đã biến thể thân ở địa ngục, một Thánh Thần cấp cao. Ta có nên giết cả người không nhỉ? A, tín hiệu của Kira.

Dom quay lại phía sau nhìn lên bầu trời đêm đầy ánh sao. Con bé ngu ngốc kia đầu sao cũng làm từ xác thịt của loài người, làm sao có đủ khả năng để sử dụng sự liên kết cấp cao này chứ? Dom nhìn Shin tóm lấy hắn cùng lúc bọn họ đã dịch chuyển đến một vùng đất hoang sơ nguyên thủy.

- Kia rồi.

Dom vui vẻ khi nhìn thấy bóng hình từ xa. Trong kí ức của hắn, Kira nhỏ hơn rất nhiều, lúc đó Kira vẫn còn là mái tóc bạc thuần túy. Tất cả chính là đánh đổi cho sự ra đời của hắn, Kira... gia đình của hắn.

- Kujo, người có biết người thực chất là cái gì không?

- Sự phụ...

Kujo nhìn Sekira một thoáng kinh ngạc. Teddy đã rất nhanh từ ống tay xuất hiện một thanh bóng đêm nhọn và dài đâm xuyên qua chính bụng của Kujo. Kawachi đứng một bên kinh hãi ngã ra nền cát khô cằn lùi lại phía sau. Sekira tiến lên phía trước, cô đưa tay lên chạm vào gương mặt của Kujo.

- Kujo, ta không phải sự phụ của người. Hãy nhớ Kujo, người không phải con người, người cũng không phải Thánh Thần cũng chẳng phải cư dân địa ngục. Người có biết vì sao người hoàn toàn vào được ký ức chết bằng chính cơ thể của mình mà không phải ảo ảnh như các Thánh Thần của ta chứ?

- Sự phụ...

- Đúng vậy, người chính là không gian ký ức chết của ta. Ta đã phong ấn ký ức chết của mình để tạo ra người, ta phải đem ký ức chết của ta giấu đi trước khi nó bị những kẻ ở đây phân chia ra. Ký ức chết của ta... là một sự hoàn hảo hơn cả vùng đất Thánh Holy. Ký ức chết của ta mới chính là Paradise chân chính.

Sekira vừa rút lời, cô kéo tay Teddy lại, một vòng tròn ma pháp lớn xuất hiện đằng sau lưng Kujo. Không còn sự dè dặt cùng quan tâm thương ngày, Sekira hiện tại đang rất cực đoan và đáng sợ. Những vòng tròn ma pháp màu đen cứ lớn dần xuất hiện trên bầu trời vùng hoang mạc đánh động tất cả mọi người ở ký ức chết.

Sona hoàn toàn cảm nhận được nguồn bóng đêm đáng sợ. Cái cảm giác sức mạnh áp đảo này là sao đây?

- Kujo, ta đã đặt tên cho ngôi nhà đầu tiên của ta là Kujo, cho nên người cũng có thể chính mình là Kujo chân chính. Bây giờ đã đến lúc trả lại nhà cho ta rồi.

Sekira vừa rút lời, trong con mắt của cô phản chiếu những hoa văn ấn tượng, Kujo đang dần tan biến. Từ trên vòng tròn ma pháp bóng đêm, một không gian đang được khai mở ngay bên cạnh không gian hoang mạc của Sona Golden.

- Mẫu thân, sao bà lại vô dụng như vậy chứ? Bảo vệ một mình thằng bé cũng không xong sao?

- Kira...

Người phụ nữ bụng lớn sợ hãi nhìn đứa con gái mang đầy hắc khí xung quanh người. Đã có chuyện gì xảy ra vì phong ấn đang sắp được thực thi rồi. Kira tiến tới, cô tóm chặt lấy cánh tay của người phụ nữ đáng sợ nhìn bà ta sau đó lại đưa tay còn lại chạm vào bụng của bà ta.

- Đồ vô dụng, bọn tôi cũng chẳng cần bà phải bảo vệ em trai chúng tôi nữa. Thằng bé sẽ do tôi bảo hộ, mãi mãi.

Kira vừa rút lời, người đàn bà đó đã hét lên đau đớn cùng với đó bụng bà ta bị mổ phanh ra, đứa bé bên trong đang được bảo vệ bằng hắc khí, nó đang hấp thụ hắc khí từ Kira.

- Kira... dừng lại, mau dừng lại.

Người phụ nữ kinh hãi nhìn sự việc đang diễn ra, mái tóc bạc của Kira đang dần bị biến đổi sang mái tóc đỏ. Điều này sao có thể xảy ra chứ?

- Cảm ơn, thời gian của tôi không còn nhiều. Tất cả các người đều là một lũ vô dụng, sao lại giấu diếm Kise làm gì chứ? Hãy nhớ điều tốt nhất bà làm được từ trước đến nay chính là sinh ra ba anh em bọn tôi đó mẫu thân.

Kira vừa rút lời người đàn bà cũng chính là mẹ cô đã trút hơi thở. Em trai cô đã chính thức được tách rời và chuyển hóa.

- Đừng lo em trai, em vẫn mang dòng máu thuần túy. Sau này trở lại hãy tìm chị gái của em để cùng giúp anh trai chúng ta thoát khỏi đống rác rưởi mà những kẻ nguời lớn kia gây ra. Phong ấn này chính là bao trùm cả ấn nguyên, chúng ta cần tới Paradise trước.

Kira vừa rút lui một ánh sáng đỏ bắn lên trời ngay tại vùng đất Thánh Holy. Nơi này đang được thực hiện phong ấn cấp cao che phủ cả một sự thật của dòng lịch sử.

- Kira em trở lại rồi.

- Người là kẻ cai quản Paradise sao? Không phải, ta mới chính là người sẽ tạo ra một Paradise thực sự, một không gian cao cấp nhất. Không phải, Kise... anh trai... chuyện gì thế này?

Ký ức của Kira đang hỗn loạn, mọi thứ chỉ vừa mới hiện hữu đã lập tức biến mất. Cô đang ôm đứa bé nào thế này?

- Đứa trẻ này là sao? Tóc mình?

Kira không hiểu chuyện gì đang diễn ra nữa. Hatori thực sự tức giận, con bé đáng giận đó lại dám dùng đồng băng ký ức cùng với ấn nguyên thời gian.

- Kira, xin lỗi em, ta cần em ngủ đông vào thời gian này.

Hatori vừa rút lui Kira cùng đứa bé ngất đi ngã trên nền hoa cương lạnh lẽo. Hatori đã quyết định đem Kira cùng với đứa trẻ kia giam giữ lại tại ngục tù tăm tối, phải đồng băng cả hai đứa lại. Nhìn vào màu tóc đủ biết Kira đã làm ra chuyện tốt gì, em trai của cô bé sẽ là mối nguy hại tại thời điểm hiện tại.

- Tại Paradise này, cả hai đứa sẽ mãi mãi bị giam giữ cho tới thời điểm xuất hiện. Kira, có thể ta sẽ để em đi trước.

Hatori mỉm cười nhìn hai đứa trẻ sau đó phân tách chúng ta. Sẽ đến lúc Kira của hắn được tự do nhưng không phải là hiện tại.

- Cuối cùng thì cũng xảy ra. Ea con về rồi đây, người có vui mừng chứ?

- Kira.

Người đàn ông ngồi trong dinh thự của mình nhìn về khoảng trời xa nơi một dấu hiệu cho không gian ký ức chết cấp cao được khai mở, một không gian to lớn nhất được khai mở cho nhiều thế kỷ gần đây. Đã rất lâu rồi nơi này không có một ký ức chết nào được khai mở nữa.

Paradise quay trở lại rồi, một không gian chết chóc tuyệt đối chứ không phải một thiên đường đáng để tận hưởng.

- Thời điểm tới rồi. Kira, cùng đem anh trai trở về nào.

Shin nhìn Dom đứng bên cạnh đang nói chuyện trong khi Dom hoàn toàn dõi theo không gian ký ức chết cao cấp nhất được khai mở. Thời kỳ đen tối lại trở lại một lần nữa khi nhiều thế kỷ trước một sinh vật mang tên Sekira đã từng gây ra.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Sinh Vật Toàn Năng Dom

- Cuối cùng chị cũng khai mở được không gian của chính mình rồi Kira.

Dom cùng với Shin xuất hiện tại trong chính điện của lâu đài thuộc không gian ký ức chết mà Sekira vừa mới khai mở. Sekira nhú mày khi thấy Shin đi cùng một đứa nhóc xa lạ, hơn thế đứa nhóc này nói chuyện có vẻ rất quen biết với cô.

Teddy vừa trông thấy Dom đã thoáng biến sắc. Tại sao hắn lại trở lại, Teddy đã từng dấu Sekira một chuyện duy nhất về sinh vật đáng sợ này, cậu ta đã làm một chuyện điên rồ chính là đem nốt sinh vật này tại địa ngục và cuối cùng gần nhất chính là để sinh vật này tự sinh tự diệt ở Trái Đất.

- Cả người người toát ra sức mạnh của Hina, người đã làm gì con bé rồi?

- Em đã hấp thụ con bé ngu ngốc đó, chị đã để nó nắm giữ nguồn sức mạnh to lớn mà nó không biết tận dụng lấy. Kira, em đã cố gắng trở về, cố gắng đi tìm chị như những gì chị đã dặn dò em trước khi mọi chuyện xảy ra. Kira, chúng ta không thể để anh trai chúng ta chờ đợi thêm nữa.

Dom tiến gần hơn với Sekira, cậu ta bước lên đối diện với cô lại bị Teddy cố ý ngăn cản. Dom đã hất tay khiến Teddy ngã bay xuống vị trí Shin đang đứng. Sekira lo lắng nhìn Teddy muốn đứng dậy nhưng lại bị Dom ngăn cản.

- Chị không muốn biết về nguồn gốc của bản thân sao? Chị chính là chị gái của em, chúng ta là những sinh vật Dom toàn năng. Chính anh trai đã đặt tên

cho em là Dom Kira, nhìn đi.

Dom mỉm cười đưa tay áp vào má của Sekira. Từ sự tiếp xúc đó bắt đầu xuất hiện những tua sáng nhẹ nhàng cùng những lông tơ mềm mại quấn lấy nhau như cảnh tượng đã từng xảy ra ở chính Trái Đất nhiều thế kỷ trước.

Lần đầu tiên Sekira cảm thấy ấm áp như vậy, một sự ấm áp ngoài Teddy ra đã lâu cô không hề cảm nhận được. Không hiểu sao nước mắt Sekira đột nhiên tuôn rơi, ngày càng nhiều. Dom mỉm cười, cậu nhóc ôm lấy Sekira.

- Kira, chúng ta phải tới vùng đất Thánh Holy để giải phong ấn lấy lại ký ức cho chị đồng thời giải phóng anh trai chúng ta khỏi đó.

- Anh trai?

Sekira thực không biết cô vẫn còn người thân tồn tại. Teddy lập tức tiến lên, cậu ta nhìn cảnh tượng trước mặt.

- Nữ hoàng, người hiện tại chính là không được phép mạo hiểm. Sức khỏe của người không cho phép người gây chiến tại thời điểm này.

- Cảm ơn người lại Ryunosuke Baradol.

Dom tức giận quay lại hét lên. Sekira không hiểu tại sao cô lại cảm nhận được sát khí mà Dom dành cho Ted của cô.

- Chị chắc chắn đã bị hắn ta lừa dối. Chính hắn ta là người đã phong ấn em lại, là hắn đã đẩy em ở lại Trái Đất để ngăn em tiếp cận với chị. Kira, chị không được phép tin tưởng bất cứ ai ở nơi này, chúng ta chỉ có thể tin tưởng vào nhau. Ba anh em chúng ta, anh cả, chị và em.

- Dom...

- Ta nghĩ là con đang có một cuộc hội ngộ gia đình Kira.

Giọng nói xa lạ vang lên tại nơi này nhưng lại khiến cho cơ thể của Sekira đột nhiên cứng ngắc. Giọng nói này, đã bao lâu rồi cô không còn được nghe tới nữa? Người đàn ông mà cô từng coi là tất cả, người đàn ông mà cô từng xem là gia đình, từng yêu thương hơn cả bản thân.

- Ea.

Sekira đứng dậy, cô gạt Dom sang một bên bước từng bước xuống bậc thang.

- Người thấy rồi chứ? Người đã thấy được những gì mà con tạo ra chưa? Không gian ký ức chết mạnh mẽ của con, là một không gian diện rộng mà con có thể làm gì tùy thích. Con trở lại là để trả đủ những gì mà người gây ra cho con.

- Kira, ta biết con muốn gì nhưng...

Ea, người đàn ông quyền lực sống tại vùng đất Thánh Holy, là người nắm quyền lực của nhà Queens toàn năng, hắn đã chăm sóc đứa trẻ này, hắn đã yêu thương và mong muốn đứa trẻ này có thể trở thành công dân như mọi người nhưng hắn đã sai trái. Hắc ám của đứa trẻ này quá lớn, nhà Historie đã tiên đoán đứa trẻ này chính là người sẽ gây ra đại loạn cho ký ức chết. Cho nên...

- Con sẽ cho các người thấy ký ức chết mà họ đang yên ổn sống sẽ dậy sóng thế nào, như trước đây con đã từng một lần gây ra.

Teddy bước tới nắm lấy bàn tay của Sekira như muốn kiềm chế nữ hoàng của mình. Ea vẫn nhận ra Teddy, đứa trẻ mà Silva đã rất kỳ vọng để thừa kế hắn. Dom đứng phía trên nắm chặt tay lại, để hoàn thành mục đích có lẽ kẻ ngáng đường chính là tên Teddy này, hắn tác động rất mạnh tới nữ hoàng.

Ea không nói gì nữa chỉ mỉm cười với Sekira rồi xoay người rời đi một cách nhẹ nhàng như cách hắn tới đây. Sekira không nói gì, cô thu lại nụ cười khát máu của mình. Mở ra không gian của cô giúp cô bổ sung lại sức mạnh nhưng chưa phải hoàn toàn.

- Ta muốn ở một mình. Ted, cậu giúp ta việc đó được chứ?

- Vâng thưa nữ hoàng, thần sẽ làm mọi điều người muốn.

Teddy nói rồi cũng biến mất. Nữ hoàng đã bắt đầu muốn ra tay rồi. Shin tiến lên, hắn muốn mò lời nhưng Sekira đã đưa tay ra ý muốn hắn đừng nói gì cả. - Ngươi có thể ở lại không gian ký ức chết của tôi nếu muốn nhưng tôi không muốn giải thích bất cứ điều gì cho ngươi biết. Còn ngươi...

Sekira quay sang nhìn Dom vẫn đứng đứng bên cạnh ngôi báu hắc ám của cô, việc Dom nói với cô khiến cô vẫn không thể nào chấp nhận ngay được nhưng cô sẽ tự tìm hiểu sự thật này vì nếu nó đúng là sự thật thì sẽ thực có chút khó khăn khi phải lựa chọn ngay lúc này.

- Đừng có động tới Ted, nếu ngươi gây tổn thương lên cậu ấy ta sẽ mặc kệ ngươi có phải em trai ta hay không. Bất cứ ai tổn thương tới Ted, kẻ đó đều phải trả giá cho dù đó là ba mẹ ta hay người ta yêu thương.

"Bất cứ ai gây tổn thương cho em ta đều sẽ không tha thứ cho dù đó là người ta yêu thương nhất Kira."

"Hatori lấy đâu ra người thương nhất chứ? Hatori chỉ có một mình Kira ở bên cạnh."

Hai giọng nói đột ngột xuất hiện làm Sekira ngừng lại, là Hatori nhưng tại sao cô lại có ký ức về Hatori chứ? Hơn nữa ký ức này là tại thời điểm nào?

- Ta phải đi một lúc rồi.

Sekira nói rồi rời khỏi chính điện của mình. Dom đứng nhìn theo cánh cửa nơi Sekira biến mất lại quay ra nhìn Shin. Đột nhiên thẳng nhóc này lại nảy ra một ý định bất chợt.

- Người có muốn biết mọi chuyện diễn ra ở đây chứ? Paradise, người cai quản nơi đó chính là biết rất rõ về mọi thứ ở đây, người đến gặp hắn có lẽ sẽ biết được điều mà người muốn.

- Người lại dễ dàng cho ta biết vậy sao?

Shin mỉm cười nhìn thẳng nhóc nguy hiểm tự xưng là em trai của Sekira. Thằng nhóc này theo ấn tượng của Shin từ lúc gặp mặt vài phút trước thì chính là ngoài nguy hiểm sẽ không còn từ ngữ nào để diễn tả nữa.

- Tin hay không tùy người nhưng... Kẻ ở Paradise đó có sẵn sàng để nói cho người biết mọi chuyện hay không thì còn phải tùy vào hắn nữa. Vậy ta cũng đi đây.

Dom nói rồi cũng biến mất. Cả không gian rộng lớn tối tăm này cũng chỉ còn lại duy nhất một mình Shin ở lại. Hắn đang suy nghĩ về điều Dom đã nói. Được rồi cũng chẳng mất gì nếu đi cả, hắn cũng muốn xem một kẻ nắm quyền lực ở đây là thế nào.

- Kuno...

Sekira đứng trong một căn phòng tối, đôi mắt cô dõi theo vào trong tấm gương treo trên tường nhưng lại không thấy Kuno xuất hiện trong căn phòng cô tích. Không còn bóng dáng của bất cứ ai ở bên trong biệt thự.

- Cô đi đâu rồi Kuno?

Sekira ngẫm nghĩ, đột nhiên cô chợt nhớ năm đó, Kuno đã từng cấm cô đi vào nơi bí mật của cô ấy. Chẳng lẽ hiện tại Kuno đang ở đó.

- Tôi phải biết cô đang giấu tôi điều gì Kuno. Hơn nữa, cô biết điều gì đó, cô đã cảnh báo tôi về Hatori.

Sekira vừa rút lời, bóng đen từ cơ thể của cô tách rời xuyên vào trong gương tới bên kia không gian, cô đang đi xuống căn phòng bí mật của Kuno nhưng cửa lại mở sẵn.

- Kuno cô...

Sekira ngạc nhiên vì Kuno bị đóng băng vĩnh cửu ngay trước cửa căn phòng. Trước hết Sekira muốn theo dõi căn phòng này có chứa thứ gì, cô bao quát một lượt, đây là một căn phòng rộng lớn nhất từ trước giờ Sekira trông thấy, có rất nhiều những cuốn sách, những tấm gương bay lơ lửng cả những bức tranh cổ. Đây đều là lịch sử mà Kuno ghi chép lại.

- Historia, tìm thứ liên quan đến các đáng sáng tạo đi và cả sinh vật Dom.

Sekira vừa rút lời, bóng đen được gọi là Historia bắt đầu tan biến vào không gian của căn phòng. Historia đang tìm kiếm thứ Sekira yêu cầu.

- Nữ hoàng, không có bất cứ tài liệu nào liên quan tới các đáng sáng tạo và sinh vật Dom nhưng thần đã tìm được một thứ có thể người sẽ quan tâm.

- Là gì vậy?

- Anh em nhà Noire.

- Bọn chúng phải bị xóa sổ khỏi dòng lịch sử rồi chứ? Xem ra đúng là Kuno còn đáng sợ hơn cả con bé Nana.

Sekira mỉm cười, ngay lúc đó Historia trở lại không gian bên này cùng với một cuốn sách cổ cũ nát có bìa đen kèm dòng chữ "Anh Em Nhà Noire".

Đây sẽ lại là một câu chuyện gì mà Sekira muốn xóa bỏ đây?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Nỗi Đau Của Kira 2

Cuộc phiêu lưu của Kira và Teddy tới thế giới cổ tích này đã kéo dài 3 tháng. Teddy vui vẻ nghiên cứu thần chú của cư dân ở lâu đài hắc ám trong khi

Kira đang được Naoki chỉ cho rất nhiều điều thú vị về hắc ám cùng câu chuyện ở nơi đây.

Tình cảm của Kira và Naoki ngày càng lớn, một phần giữa bọn họ chính là do thứ liên kết hắc ám và di chứng của phong ấn nhưng ít nhất Kira biết cô có tình cảm với người đàn ông này, nó khác sự yêu thương cô dành cho Teddy hay chính Ea.

- Naoki, ta sẽ không ở một thế giới quá lâu, tới lúc đó ngươi sẽ theo ta đi chứ?

- Ta không thể bỏ rơi thân dân của mình. Có lẽ cách duy nhất chính là tìm được hoàng muội của ta trở về để thừa kế hợp pháp ngai vàng.

- Hoàng muội của ngươi sao? Vậy bây giờ hoàng muội ngươi ở đâu?

Kira mỉm cười tò mò lên tiếng. Nếu Naoki theo cô rồi đi, cô nhất định sẽ thử yêu thương người đàn ông này một đời. Ea nói nếu có tình thương cô sẽ không chìm vào bóng đêm. Nhưng Ea đã sai, chỉ cần có Naoki cô vẫn có thể chìm vào bóng đêm mà không cần đơn độc hay đau khổ.

- Hoàng muội của ta sao? Sẽ trở về nhưng để hoàng muội lên thừa kế thì khá khó khăn.

- Vậy sao?

Kira mỉm cười nhưng trong lòng cô đã trùng xuống. Cảm xúc của cô có một dự cảm, một dự cảm không tốt gây lên sóng gió.

- Sư phụ, người không tin con tìm được gì đâu.

- Sao vậy Ted?

Kira mỉm cười đang ngồi trong nhà kính thưởng thức trà thì Teddy chạy vào cầm trên tay một cuốn sổ lớn đem khoe với cô. Teddy đặt cuốn sổ lớn lên bàn sau đó lật ra từng trang cho Kira xem.

- Con phát hiện vua Naoki có một hoàng muội không cùng huyết thống chính là Naomi. Bọn họ theo như quyết định ban đầu của cựu đức vua là sẽ kết hôn với nhau sau đó cùng trị vì thế giới cổ tích này. Nhưng nhiều năm trước Naomi đã biến mất sau trận chiến với thú tộc còn hắc ám của vua Naoki bị phong ấn lại.

- Ra là vậy, cảm giác bất an của ta là ở đây. Ta e sợ sẽ mất Naoki sao?

- Người thực sự yêu vua Naoki rồi sao?

Teddy vẫn mỉm cười cất tiếng hỏi. Kira chỉ mỉm cười không nói gì cả. Teddy dễ dàng nhận ra ý định của sư phụ mình. Xem ra Kira hắc ám lại chính xác xuất hiện rồi, người định giết công chúa Naomi sao?

Một tháng sau.

- Naoki.

Cô gái xinh đẹp đột nhiên lao tới ôm chầm lấy Naoki đang đứng bên hồ hắc ám. Sự xuất hiện bất ngờ này nằm ngoài dự đoán của Naoki. Hoàng muội của hắn trở lại rồi, cảm xúc của hắn...

- Trở về sớm hơn sư phụ dự định rồi.

Teddy mỉm cười, tinh linh nhỏ nằm trong tay cậu ta đột nhiên bị bóp chặt tan biến thành những mảnh vụn bay theo gió cuốn trôi đi hết.

- Kira, đây là hoàng muội của ta Naomi. Naomi đây là người đã giúp đỡ ta rất nhiều Kira.

Naoki đứng ở trước mặt hai cô gái giới thiệu. Kira mỉm cười nhìn Naomi trong khi Naomi đầy cảnh giác nhìn người trước mặt. Người này khiến Naomi run sợ bởi hắc ám đó còn kinh khủng hơn cả hoàng huynh.

- Ta đi tìm Ted đây, ta còn phải xem Ted học tập phép thuật mới tới đâu rồi.

- Ừ, chúng ta sẽ gặp nhau vào bữa tối.

Naoki cũng không giữ Kira lại, hắn vẫn cảm nhận được cảm xúc của Kira, đó là cảm xúc thất vọng. Nhưng hắn không hiểu sao Kira lại thất vọng.

- Hoàng huynh, trên đường trở về ta đã thấy khu rừng trưởng thành chết rồi. Hơn nữa các sinh vật Sera, nghe nói chúng có thủ lĩnh mới lại đang kết hợp với bộ tộc Bách Quỷ.

- Phép thuật hắc ám của chúng ta cũng sắp hoàn thành rồi nên muội không cần lo lắng. Để ta đưa muội đi nghỉ ngơi.

Naoki nắm lấy tay hoàng muội rồi khởi chính điện. Trong khi đó, Teddy đang theo Kira rời khỏi lâu đài mà không một ai phát hiện.

Phía bắc của khu rừng sinh trưởng lúc trước, các sinh vật Sera đang đứng cùng Bách Quỷ, nhìn về người con gái tóc rực đỏ phía trên cao, bọn chúng

đều cung kính mà quỳ gối trước phù thủy quyền năng đầy vĩ đại này.

- Bọn chúng có thuật hắc ám để chế ngự độc tố của các người đó các sinh vật Sera, hơn nữa con bé từng chiến đấu với thủ tộc đã trở về. Chắc chắn nó có cách triệt tiêu bọn Bách Quỷ bọn người.

Kira mỉm cười lên tiếng. Hai bộ tộc đều nhao nhao lên, bọn họ phải tìm cách tiêu diệt phía lâu đài nhanh chóng.

- Ta đến đây là vì có cách để giúp các người mà. Nào nào, Ted cho bọn chúng thứ chúng muốn đi.

Kira vừa rút lui, Teddy tiến lên phía trước, cậu nhóc đáp thẳng một nắm bụi về phía dưới, làn bụi tan ra bay xuyên qua tất cả những sinh vật đứng ở đây, ngay sau đó một nguồn sức mạnh hắc ám bốc thẳng lên trực diện nhất, mạnh mẽ nhất khiến những sinh vật này đôi mắt hóa đỏ đáng sợ.

Teddy đã rất dụng tâm để làm ra thứ bột hắc ám đó. Nó thuộc về địa ngục, không phải nói là nó thuộc về ký ức chết. Đây sẽ là một cuộc chiến tuyệt vời.

- Nhìn huynh muội hai người xem, thật làm ta cảm động.

Kira mỉm cười nhìn anh em nhà Noire, bọn họ chính là đang cùng nhau bàn chiến thuật với vài vị tướng quân khác. Có lẽ tất cả bọn họ đều đã nhận ra được cuộc tiến công sắp tới của sinh vật Sera và chủng tộc Bách Quỷ.

- Kira...

- Ta đã mong chúng ta có thể rời khỏi thế giới cô tịch này Naoki bởi chính chúng ta đã có sự liên kết mạnh mẽ về thứ sức mạnh hắc ám đó nhưng xem ra là... ta đã quá kỳ vọng vào người rồi. Ta chính thức phát động chiến tranh với vương triều hắc ám của người Naoki.

Kira nói rồi xoay người cùng Teddy biến mất ngay tức khắc. Naomi nhìn hoàng huynh của mình, cô đã được những tình linh kể về câu chuyện của hoàng huynh và phù thủy hắc ám từ một thế giới xa lạ tới đây.

- Hoàng huynh...

- Đừng lo, chúng ta sẽ không thua. Chúng ta buộc phải bảo vệ vương quốc này.

Naoki gương mặt trở nên lạnh lùng, hần vuốt tóc hoàng muội của mình sau đó chính thức phát động chiến tranh. Đây sẽ là cuộc chiến sống còn, kết quả của cuộc chiến này sẽ kết thúc kỷ nguyên tranh đấu giữa các chủng tộc.

Cuộc chiến chính thức nổ ra vào chiều tối ngày hôm sau, đó là thời điểm hoàng hôn vừa tắt hẳn, Kira đã để Teddy đem phe bọn họ tiên phong đánh chiếm bất ngờ pháo đài. Tiếng kèn thổi lên vang vọng cả một vùng đất rộng lớn, phía vương quốc từng tập binh lính trang bị vũ khí chiến giáp đầy đủ xung phong tiến lên.

Đây chính là cuộc chiến một chiều. Bên lâu đài dù đánh trả ác liệt như thế nào nhưng các sinh vật Sera và Bách Quỷ dù gục ngã đều có thể tự mình đứng lên chiến đấu tiếp. Bọn họ chiến đấu với một sức mạnh hùng hực. Đây chính là đội quân càn quét như vũ bão.

Naoki dùng tới phép thuật hắc ám bậc nhất của mình nhưng cũng không may mắn lắm cho kẻ địch bị đánh lùi.

- Người chính là kẻ sẽ cùng Naoki thừa kế sao? Sống sót trở về sau cuộc chiến với thủ tộc... Người nên ước đáng lẽ người không nên trở về.

Kira đột ngột xuất hiện ngay trước mặt Naomi giữa chiến trường khiến Naomi ngạc nhiên chưa kịp phản ứng thì ngay lúc đó một thanh kiếm đã xuất hiện trong tay Kira, cô đã không ngần ngại mà đâm xuyên qua người Naomi.

- Naomi...

Naoki đang đánh bật kẻ thù vội vàng lao tới đỡ lấy thân mình đang đổ xuống của Naomi do Kira rút thanh kiếm ra. Kira lạnh lùng đứng nhìn Naoki đang gào thét ôm lấy hoàng muội của mình, cô đã tan biến trở về vị trí trên cao dõi theo cuộc chiến của mình.

Toàn bộ cuộc chiến đột nhiên dừng lại vì những tia sét từ trên bầu trời đã đánh xuống. Teddy nhìn lên, bầu trời dường như bị tách làm đôi bởi những tia sét. Sức mạnh hắc ám của Naoki bây giờ mới chính thức được khai mở và chín muồi. Teddy không cho phép bất cứ kẻ nào đe dọa tới sức mạnh của sự phụ, không một kẻ nào được phép làm vậy.

Sức mạnh hắc ám đang hình thành như một quả cầu bao bọc hai anh em nhà Noire. Teddy trong tay cầm cây gậy xông thẳng về phía hắc ám cầu. Kira đứng trên cao theo dõi nhìn thấy Teddy đang xông lên, cô vừa hét vừa dịch chuyển muốn ngăn Teddy lại.

- ĐỪNG TED...

Kira đã muộn một bước, Teddy đã bị hắc cầu đánh bật lại. Đôi mắt Naoki đỏ lên, từ hắc cầu một tia hắc ám bắn tới xuyên qua tim của Teddy.

Khoảnh khắc ấy, nghe thấy hơi thở hắt ra của Teddy, Kira dường như cảm nhận được mọi thứ đang ngưng lại trước mặt cô. Cánh tay Kira đưa ra để ngăn cản Teddy lại nay hệt hững trong không trung.

Ted của cô, Ted yêu dấu của cô. Thằng nhóc lần đầu tiên gặp cô, một thằng nhóc nghịch ngợm và rất nhiều lời. Thằng nhóc lúc nào cũng bám lấy cô ép cô nhận làm học trò. Ted của cô, đứa bé luôn sợ cô phải một mình, luôn sợ cô đơn nên lúc nào cũng cười toe toét ở bên cạnh cô.

Ted của cô, đều là sai sót của cô. LÀ lỗi của cô.

Kira cảm giác như cả thế giới sụp đổ ngay trước mặt cô. Lần đầu tiên Kira chân chính được nếm trải cảm giác thống khổ như vậy. Nỗi đau của cô, trái tim cô sao lại đau đớn run rẩy như vậy.

- Ted, ta xin lỗi, Ted của ta, ta xin lỗi.

Kira tiến lên, cô ngồi xuống ôm lấy Teddy vào lòng, bàn tay cô ôm lấy Teddy thật chặt như không muốn buông ra. Naoki lúc này tức giận nhìn về phía Kira, hẳn muốn giết người con gái đáng sợ này.

- Ted, ta sẽ không để cậu chết đâu. Đừng lo ta sẽ xóa sổ thế giới này, ta sẽ chỉ cần cậu trong chuyến hành trình của cả hai ta.

Kira mỉm cười ôm lấy Teddy tựa cằm vào đầu Teddy. Kira vừa rút lui, thứ sức mạnh hắc ám vốn đã ngủ quên của cô nay đang tự mình tỉnh giấc và mất kiểm soát. Khối sức mạnh to lớn khiến cho mọi sinh vật tại thế giới cổ tích này lần đầu tiên nhận ra rằng nỗi sợ hãi tột cùng là thế nào.

Thứ sức mạnh bao trùm toàn bộ thế giới cổ tích đã chính thức bước đi mạng sống của tất cả các sinh vật. Dù bọn họ chạy đi tới đâu thì họ đều bị bóng đêm nuốt chửng cho tới chết.

Khi Kira tỉnh giấc, cô vẫn đang ôm Teddy vào lòng nhưng toàn bộ thế giới cổ tích đã bị quét sạch sẽ qua một đêm. Không còn bất cứ sinh vật, không còn cây cối nhà cửa hay bất cứ thứ gì còn sót lại ở thế giới này. Mọi thứ chính là một vùng đất bóng đêm hoang vu.

Vậy là thế giới cổ tích chính thức bị xóa sổ.

- Đừng lo gì cả Ted của ta, ta sẽ hồi sinh cậu nhanh thôi Ted. Chúng ta còn cả chuyến hành trình dài trước mắt mà.

Kira mỉm cười hôn lên trán Teddy, cô mở Gate để đưa Teddy tới một thế giới bóng đêm hồi sinh nhỏ bé do cô trong lúc rảnh rỗi tạo ra. Đó là một thế giới nhỏ không có bất kỳ sinh vật nào sinh sống ngoài bóng đêm. Thế giới đó, cách nó được tạo ra gần giống với ký ức chết đương thời.

Kira đã thả Teddy vào trong hồ sinh tử của cô để bóng đêm bảo toàn cậu ta.

- Ta sẽ quay về địa ngục để lấy lại linh hồn cho cậu Ted. Đừng lo, ta sẽ cứu sống cậu mà Ted, ta sẽ sửa chữa sai lầm của ta.

Kira nói rồi đi qua cánh cổng, cô lần đầu tiên đặt chân tới địa ngục, nơi được xem là cội nguồn. Kira xuất hiện tại nơi này một cách cẩn thận không đánh động bất cứ ai. Nơi này đã tốt hơn rất nhiều nhưng chiến loạn thì vẫn xảy ra.

Tháp canh gác ở ngay phía trước, Kira một đường đi thẳng tới dòng chảy của các linh hồn. Cô sẽ đem linh hồn của Ted trở lại.

- Cô không được phép làm vậy người ở bên kia. Đó là trái với quy luật sinh tử.

Cô bé gấu trúc Nana đứng nép bên bức tường từ xa xa nhìn về phía người con gái tóc đỏ lạ mặt vừa xuất hiện. Khi có người đặt chân vào tháp canh gác là Nana hoàn toàn có thể cảm nhận được nhưng sức mạnh của người này đang rất dữ dội nên cô bé không dám lại gần.

- Người nghĩ người ngăn cản được ta sao hậu duệ nhà Historie?

- Nếu cô làm vậy, sự trừng phạt sẽ diễn ra. Hơn nữa cô nên biết mạng linh hồn của người chết về cũng không thể khiến họ sống dậy. Cô chỉ đang cố gắng lưu họ lại trên thế giới này.

- Người nghĩ nhiều rồi. Ta có cách để Ted yêu dấu của ta sống lại như bình thường. Chỉ cần người không hé lời với cái bọn trong hội đồng là được.

Kira ra dấu giữ bí mật sau đó đem linh hồn của Teddy qua Gate rồi đi. Nana vẫn đứng nguyên tại chỗ suy ngẫm về những gì người lạ mặt vừa rồi mới nói.

- Sự trừng phạt sẽ diễn ra, tới lúc đó cô sẽ biết cái giá phải trả còn đau đớn hơn thời điểm hiện tại mà cô cảm nhận được.

Nana đã từng chứng kiến sự trừng phạt diễn ra. Đó chính là nỗi đau đớn tột cùng của kẻ phá vỡ quy tắc. Bọn họ sẽ còn mất nhiều hơn thời điểm ban đầu họ bị mất đi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Sekira

- Ted, cậu sẽ mau chóng khỏe lại thôi, chỉ cần coi như ngủ một giấc thật dài rồi tỉnh lại là được.

Kira mỉm cười trả linh hồn lại cho Teddy. Kira đã gửi tin về cho Kuno, cô sẽ đi vài năm không trở về nên Kuno hãy nhẫn nại với Ea đừng lo lắng cho cô. Kira đã quyết định dành vài năm này dùng bóng đêm của cô hồi sinh và bình phục lại cho Teddy.

Đúng như những gì con bé gấu trúc nhà Historie kia đã nói, dù đem linh hồn cho Teddy trở về nhưng cậu ta cũng sẽ không sống lại được. Nhưng Kira đã có cách, vốn cô đã nghiên cứu điều này từ rất lâu, từ khi cô còn bị nhốt tại nhà ngục ở Paradise.

Kira sẽ đem một nửa sự sống của cô truyền cho Teddy, cô sẽ san sẻ sự sống của mình có như vậy Teddy mới trở lại bên cạnh cô.

Tại biệt thự cổ, Kuno ngồi trong phòng cổ tích của mình, cô chỉ đang bình tâm thưởng thức trà nhưng... tin nhắn của Kira cô biết, cô biết điều Kira đang cố làm, cô không thể ngăn cản được.

- Ngay từ khi còn nhỏ người đã cố chấp như vậy rồi tiểu thư. Có Ryunosuke bên cạnh người cũng được, ít nhất sau này vì Ryunosuke mà người khó có thể chấp nhận Kise và Dom. Lịch sử về thế giới cổ tích ta sẽ thay người che dấu điều đó tiểu thư. Ta biết đây là nỗi đau người không muốn đề cập ai nhận ra nhưng... nếu người cố tình vượt qua giới hạn ta sẽ buộc phải làm điều với Kise dành cho người.

Kuno nói rồi không có chút ám áp cảm xúc nào trong mắt của cô. Cô đã hứa với ngài ấy, cô phải bảo vệ thế giới mà tất cả bọn họ mong muốn tạo dựng.

- Mục đích của ngài khi để tôi đem Kira rời khỏi đây là gì vậy?

Ea nhìn người đàn ông tồn tại lâu nhất tại thế giới ký ức chết không hiểu lên tiếng. Mọi công dân hiện tại của ký ức chết đều không hề biết tới sự tồn tại của người đàn ông quyền lực này, họ chỉ biết có một cai ngục ở Paradise nhưng không hề hay biết cai ngục đó là ai.

Hatori ngồi trên ngôi báu của mình, gương mặt xinh đẹp kia âm trầm. Phải, chính hắn là người đã để Ea Queens đem cô gái nhỏ của hắn rời khỏi ngục tù. Hắn muốn tách cô gái nhỏ của hắn khỏi người em trai vẫn đang cùng tồn tại ở cùng một không gian.

- Người chỉ cần chăm sóc tốt cho Kira là được.

- Con bé đang dần thay đổi. Kira một ngày nào đó e rằng sẽ gây ra đại loạn tại ký ức chết.

Ea thực sự nhận ra. Kira không phải một đứa bé tầm thường, con bé chính là rất cực đoan. Sức mạnh của con bé nếu bị mất kiểm soát hoàn toàn có thể dễ dàng xóa sổ cả một thế giới. Ngài ấy làm sao có thể muốn hắn giúp Kira kiểm soát nguồn sức mạnh đáng sợ đó chứ?

- Ta luôn nắm chắc mọi chuyện trong tay nên người không cần lo lắng. Chỉ là ta cảm thấy đạo này hắc ám khá mạnh mẽ đó, là từ một thế giới khác tràn qua đây.

- Ý ngài là...

Ea nhú mày, đúng là mấy hôm nay bầu trời gợn ám mây rất kỳ lạ. Hơn nữa sự xuất hiện đặc biệt này lại không phải từ thế giới bọn họ mà tới.

- Được rồi người lui về vùng đất Thánh Holy đi, đừng làm phiền ta về mấy cái vấn đề không đáng có của Kira. Khi Kira trở lại hãy đem con bé tới gặp ta.

Hatori phát tay để Ea lui ra. Hắn không muốn nghe mấy cái vấn đề chẳng đến đâu này của Ea. Kira sẽ kiểm soát được sức mạnh của con bé. Cho tới thời điểm mà Kise gây lên với cơ thể của Kira thì hắn hoàn toàn an tâm để Kira ở bên cạnh Ea nhận sự dạy dỗ từ hắn.

- Ted cậu ngủ ngon chứ?

Kira mỉm cười nhìn Teddy vừa mở mắt, cô đưa tay nắm lấy bàn tay của Teddy. Cảm giác ấm áp mà cô tưởng như đã quên này, cảm giác khiến cô thỏa mãn này. Đúng là cô chỉ cần có Teddy ở bên cạnh.

- Nữ hoàng...

- Ted?

Kira thoáng kinh ngạc. Ted của cô thay đổi tính cách rồi, thằng bé thu liễm lại rồi sao? Nhưng không sao, chỉ cần Ted quay lại bên cạnh cô như vậy là được rồi.

- Đi nào, chúng ta cùng trở về nhà.

Kira mỉm cười cùng với Teddy trở về ký ức chết. Kira đã nghĩ cô hướng cánh cổng tới phía Kuno nhưng xuất hiện trước mặt cô là chính điện của gia tộc Queens, Ea đang đứng đợi cô tại nơi này, tòa dinh thự cao quý ở vùng đất Thánh Holy.

- Chuyện gì vậy Ea?

- Kira có chuyện này ta... Ryunosuke?

Ea đang muốn nói chuyện với Kira nhưng điều khiến hắn phải ngạc nhiên là vì sự xuất hiện của Teddy bên cạnh Kira. Teddy rất khác, cái mùi của sự chết chóc này sao lại nồng nặc như vậy.

- Ta còn đang nghĩ tại sao ký ức chết lại có vài thay đổi nhỏ. Áng mây tại sao lại đổi màu, thì ra là con đem linh hồn ở dòng sông lạc bên kia địa ngục rồi khỏi phải không Kira? Con đã đem linh hồn của Ryunosuke rồi khỏi sao?

- EA.

Kira tức giận hét lên, lời của Ea nói ra làm Teddy nhận ra thằng bé đã chết và được hồi sinh. Teddy đứng phía sau cũng giật mình. Chuyện gì vậy? sao linh hồn của cậu ta lại ở dòng sông lạc chứ? Nơi đó chính là linh hồn của những người đã mất chảy về địa ngục.

- Tóc của thằng bé đã chuyển hoàn toàn sang màu đen rồi. Đó là biểu hiện cái chết của những người ở ký ức chết. Kira con... ta buộc phải giam con lại Paradise. Không thể làm trái lại với quy luật sinh tử.

Nghe lời EA nói, Kira thực sự tức giận. Không, cô không cho phép bất cứ ai đem Ted của cô rời khỏi cô một lần nữa. Cô sẽ không để Ea làm vậy, đem linh hồn của Teddy trở về dòng sông lạc.

- Con sẽ không để điều đó xảy ra. Dù cho hủy hoại cả ký ức chết con cũng sẽ không để các người cướp Ted.

Kira tức giận một cái chớp mắt đã đem cô cùng với Teddy biến mất khỏi vùng đất Thánh Holy. Ea đứng đó một thoáng kinh ngạc một tháng không thể phản ứng. Vậy là dự cảm của hắn đúng rồi, đứa bé này chính là đại họa của ký ức chết.

- Kuno, mau giúp tôi xóa bỏ ký ức của Ea và cả của Ted, tôi không muốn họ biết về chuyện này...

- Đừng có to tiếng Kira. Ta biết ngươi sẽ tới nên đã giúp ngươi khóa ký ức của họ vào cùng với cuốn sách về thế giới cổ tích đó. Ta cũng đã tiêu hủy chúng.

Kuno nhìn Kira đang vội vàng tới chỗ cô. Teddy một thoáng dừng lại sau đó không hề phản ứng lại như vừa rồi cậu ta gần như muốn chất vấn Kira chuyện cậu ta đã chết.

Kira thở dài một hơi. Đúng vậy Kuno đã giúp cô chuyện này nhưng cô nhận ra ký ức chết không phải một nơi tốt, cô sẽ không để nguyên chuyện này xảy ra yên bình như vậy được.

- Tôi nghĩ đã đến lúc tôi mở không gian ký ức chết của mình.

- Ngươi bị ngốc sao? Nếu ngươi mở không gian của bản thân ngay tại thời điểm này thì...

- Tôi sẽ làm điều gì tôi cho là đúng. Chúng ta đi thôi Ted.

Kira nói rồi đứng dậy rời khỏi căn phòng. Teddy quay đầu nhìn Kuno sau đó theo Kira rời khỏi. Còn chưa biết cái gì mới thực sự là đại loạn đâu.

Cùng với thời gian đó chính là sự kiện nhà Knight, một tông đồ thuộc bên Giáo Viện phục vụ ngay dưới chân vùng đất Thánh Holy, đã bị tộc nhân của Knight giết chết. Vụ án ngài Tổng Giáo vị giết chết là một sự kiện lớn ở ký ức chết. Hội đồng chính thức mở ra để nói về việc trừng phạt Lin Knight.

- Nhìn xem bọn chúng tâm tư chưa kìa.

Kira mỉm cười nhìn bên Giáo Viện và phía Thập Thánh Zero đưa ra quyết định sẽ không giết Lin Knight mà trục xuất cô ta trở về địa ngục. Cảnh cổng để trục xuất cô ta chính là nằm ở Paradise. Bọn họ chính là lại có cơ hội để tới Paradise.

- Nào cũng đến lúc chúng ta mở không gian mới rồi, ta đã tích lũy không gian một thời gian khá lâu rồi. Ted, chúng ta sẽ cùng nhau trong chuyến hành trình.

- Vâng thưa nữ hoàng.

Teddy trầm giọng lên tiếng. Kira mỉm cười ôm lấy Teddy mà xoa đầu cậu nhóc. Ngay khi cô muốn mở ra không gian của cô để đối đầu những kẻ cho rằng mình quyền lực ở ký ức chết thì một ngọn gió thổi tới. Kira dừng lại, cô nhìn nhóm người Thập Thánh Zero vốn 10 thành viên nay chỉ có 9 người vừa mới ở trong Paradise thế nào lại xuất hiện ở đây.

- Bọn ta không biết là một sinh vật hắc ám nguy hiểm ngoài này đang muốn gây chiến với ký ức chết đó.

- Các ngươi đánh hơi tốt hơn ta nghĩ đó. Phải ta muốn tước đoạt quyền lực của các ngươi ngay tại đây. Ít nhất là... không một kẻ nào tự nhận bản thân có quyền định đoạt nơi này hay là... trung hòa nó.

Một cụm từ đột ngột nảy ra trong đầu của Kira. Đúng rồi là trung hòa, sao lại quen thuộc đến như vậy chứ?

- Ryunosuke mau qua đây.

Silva lạnh giọng yêu cầu con trai lại phía mình nhưng Teddy hoàn toàn im lặng đứng phía sau Kira. Cậu sẽ chỉ phục vụ nữ hoàng và người trong suốt cuốn hành trình này.

- Ted thuộc về ta, sẽ mãi mãi cậu ấy đều phải ở bên cạnh ta. Silva ta đột nhiên lại thay đổi suy nghĩ sẽ không phá hủy ký ức chết. Hôm nay coi như nề mặt ông ta sẽ bỏ qua cho các người.

Kira nói rồi một vòng tròn ma pháp xuất hiện bên cạnh cô và Teddy. Cả hai cùng nhau rời khỏi không gian thuộc Paradise. Đúng vậy, họ sẽ bỏ qua cho những người này.

- Cô ta chính là nguy hiểm mà. Phải loại bỏ cô ta trước khi...

Thập Thánh Zero hoàn toàn rất coi trọng vấn đề này. An toàn của ký ức chết hiện tại chính là đang gặp nguy hiểm.

- Tôi biết cô ở đó nên đã dừng lại. Xem ra bọn chúng tốt số rồi, nếu cô không ngăn cản có lẽ hôm nay ký ức chết sẽ bị xóa sổ cũng nên.

- Về địa ngục đi Kira. Hiện tại cảm xúc của người đang rất bất ổn, người tới địa ngục cũng được hay đi bất cứ thế giới nào cũng được chỉ cần người đừng ở lại nơi này nữa. Cảm xúc của người sẽ càng xảy ra nhiều vấn đề nếu người còn cố chấp ở lại nơi này.

Kuno gương mặt vẫn lạnh nhạt như vậy cảnh báo Kira. Kira nhìn Kuno mỉm cười sau đó mới hòa hoãn lại, cô quay ra nhìn Teddy.

- Lấy được đồng vàng rồi chứ Ted?

- Vâng thưa nữ hoàng.

- Được rồi, chúng ta sẽ cùng nhau tới địa ngục phiêu lưu một chuyến. Kuno, cô ở lại mạnh khỏe đi.

Kira mỉm cười cầm tay Teddy chính thức khai mở cánh cổng thông tới địa ngục. Kuno đã tận lực che dấu sự ảnh hưởng của cánh cổng để Kira rời đi thuận lợi. Cô không muốn Hatori biết được Kira đã sớm rời khỏi ký ức chết. Có lẽ nên đến lúc đóng cánh cổng lại vĩnh viễn.

Đúng vậy, Kira cần rời khỏi ký ức chết vì Hatori đang luôn tìm cách để ký ức của Kira quay trở lại. Giữa Hatori và Kira, chuyện của hai người họ không thể để Kira biết được nếu không Kira sẽ phá hủy mọi thứ cho dù là Hatori ngăn cản.

Địa Ngục.

- Từ nay hãy gọi ta là Sekira cậu hiểu chứ Ted?

- Vâng thưa nữ hoàng.

- Được rồi chúng ta cùng chơi trò gì ở địa ngục này đây? Ta...

Kira đang nhấc chân định bước một bước thì cô chợt khựng lại. Sao lại thế này? Lúc ở ký ức chết cô rất tốt nhưng về tới đây sao lại khó chịu như vậy? Cảm giác yếu ớt không thể di chuyển này là sao?

- Nữ hoàng.

Teddy hốt hoảng vội tiến lên đỡ lấy Kira. Sức khỏe của người gặp vấn đề ở địa ngục sao? Kira nhìn Teddy, cậu nhóc chạm vào cô khiến cô cảm thấy dễ thở hơn rất nhiều. Vậy ra là vì cô chia sẻ sự sống của mình cho Teddy nên mới xảy ra vấn đề này sao? Thật là, cô không thể rời khỏi Ted của cô mãi mãi rồi.

- A, mùi của đứa nhỏ kia chính là... từ ký ức chết.

Kira chỉ cho Teddy về một cô bé đang bị ngất ở khá gần đó. Đi xuyên cánh cổng với thể trạng không đầy đủ đó, con bé này chưa chết là còn may mắn.

- Để nó lại đi, sau này sẽ giúp ích. Shiro, tên của con bé là Shiro.

Kira mỉm cười. Đứa bé này, cô lại nghĩ ra cách rồi, để con bé trở thành bình chứa của cô. Con bé sẽ là bình chứa sức mạnh của cô. Cùng với đó cô muốn tạo ra con bé có thể dễ dàng khai mở hắc ám của cô. Còn cả không gian ký ức chết mà cô mong muốn kia nữa. Một kế hoạch tận hưởng đang hiện lên trong đầu Kira, cô muốn chơi đùa cùng địa ngục này trước khi trở lại bên kia chính phạt tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Giải Thoát

- Vậy ra câu chuyện người muốn che dấu là vậy sao nữ hoàng? Thần chỉ là nghĩ nó chính là điểm yếu của người?
- Ta đã để Shiro ở lại địa ngục cùng với Nicolas và Lucy. Dù sao chưa đến lúc cần dùng tới con bé đó.

Sekira ngồi một bên vừa nói xong cô lại im lặng. Phải rồi, cô không muốn bất kì ai biết về bí mật này. Nhưng trước hết cô muốn thử theo lời của nhóc Dom kia đến vùng đất Thánh Holy thử xem người được gọi là anh trai của bọn họ tồn tại thực sao?

- Cho đến thời điểm thích hợp, Historia người hãy giúp ta đem Shiro tới đây, ta biết người sẽ hiểu phải làm gì sau đó.
- Vâng thưa nữ hoàng.

Historia cúi đầu lên tiếng. Thời điểm mà nữ hoàng nói tới liệu có phải là lúc nguy hiểm đó hay không? Nữ hoàng rõ ràng có thể nhìn thấy tương lai vậy thì tại sao người không tận dụng tất cả những điều đó chứ?

Trong không gian tăm tối nhất của không gian ký ức chết mà Sekira vừa tạo ra, đây là một vùng không gian nhỏ bí mật được cất dấu mà không một ai biết. Nơi này chính là khởi nguồn của thế giới bóng đêm trước kia Sekira dùng để cứu Teddy.

Không gian yên tĩnh này lại bị những tiếng xích va chạm cùng với đó là những tiếng la hét.

- Thả tôi ra Kira, mau thả tôi ra xin cô đó Kira.
- Ai lại đi cầu xin chính bản thân mình như vậy chứ Kira?

Sekira mỉm cười ngồi trước chiếc ghế hắc ám bốc khói vừa được tạo thành nhìn người đang bị giam giữ chân tay cũng bị xích lại, người đó là bí mật duy nhất Sekira không muốn bất kì ai biết tới bởi chính bản thân cô vốn đã tự mình lãng quên đi nơi này, con người cô, bí mật của cô.

- Tôi không phải là cô Kira. Tôi không phải một con người không biết yêu thương như cô.
- Không biết yêu thương sao? Người sai rồi Kira, ta yêu thương Ted, vì bảo vệ Ted ta buộc phải để người ở đây. Cho tới khi thời điểm thích hợp người mới có thể xuất hiện và giúp ta bảo vệ Ted khỏi tất cả mọi tổn thương.
- Người...

Người con gái đó ngược mặt lên, mái tóc bạc dù rối lên che gần như gương mặt nhưng đôi mắt màu đỏ đỏ lóe lên, nét mặt xinh đẹp của Sekira hoàn toàn cùng cô gái này không khác một chút nào cả. Người con gái đó nhìn Sekira như muốn nhìn ra điều khác lạ.

- Cô định dùng bản thân mình để dụ kẻ thù ra sao?
  - Ta đâu thể biết được, ký ức của ta đều đã bị khóa lại như lời bọn họ nói mà. Người là Kira, người mới chính là Kira lúc đó.
  - Chúng ta đều là Kira. Ngay khi Kuno hoàn thành phong ấn đó, cô đã dùng sức mạnh hắc ám của mình tạo ra một không gian nhỏ hẹp này đủ để bảo vệ sức mạnh thuần khiết nhất của chúng ta chính là tôi. Tôi vẫn đang giữ lấy ký ức của chúng ta... Kira, Hatori sẽ không hại chúng ta.
- Người con gái tóc bạc đó nhìn Sekira kiên định lên tiếng. Sekira liếc nhìn cô ta, vẻ mặt biếng nhác mà chưa từng ai thấy được ở bản chất đen tối của cô.
- Ta biết, ta đều biết Hatori sẽ không làm hại chúng ta nhưng ta không biết nguyên nhân khiến hắn yêu thương và sẽ bảo vệ chúng ta.
  - Chỉ cần chúng ta hợp nhất lại, vì vậy cô hãy mau chóng phá bỏ phong ấn đó đi.
  - Cho dù phong ấn phá bỏ cũng sẽ mất chút thời gian để đồng nhất hai chúng ta người hiểu chứ Kira? Vậy ta đi đây, tới lúc quay về nhà rồi. Queens chắc chắn sẽ nhớ ta lắm đó.

Sekira mỉm cười rồi đứng dậy rời khỏi không gian này. Kira ngồi trên nền đất lạnh lẽo, cô cúi mặt xuống suy nghĩ rất nhiều về vấn đề này.

- Kira, cho tới khi chúng ta lấy lại ký ức để có thể hợp nhất... đã từng trong đó có một ký ức mang tới nỗi đau mà chúng ta đều muốn hủy diệt thế giới ký ức chết này mãi mãi. Tôi không muốn cô nhìn nhận nó nhưng nếu không chúng ta sẽ không bao giờ trở lại là Kira được nữa, sẽ không thể ở bên Hatori ở bên ngài ấy...
  - Ted, Shin đâu rồi, ngài ấy đi đâu rồi?
- Sekira ngồi trên ngai báu nhìn Teddy đang đứng phía dưới nhàn nhạt lên tiếng hỏi. Teddy liếc mắt nhìn sang Dom sau đó mới lên tiếng.
- Ngài ấy đã tới Paradise gặp mặt cai ngục ở đó rồi.
  - Sẽ là cuộc hội ngộ gia đình đầm "nước mắt" đây.

Sekira lẩm bẩm một mình nhưng với thính lực của Teddy và Dom đều nghe thật rõ những gì cô nói. Họ đều không hiểu điều mà Sekira vừa nói là gì. Nhưng dù sao thì điều đó cũng chẳng ảnh hưởng tới bọn họ.

- Đi tới vùng đất Thánh Holy nào, chúng ta phải chào hỏi gia tộc đang nắm quyền bảo vệ thánh điện của các đấng sáng tạo.

- Vâng thưa nữ hoàng.

Teddy thấp giọng lên tiếng. Ba người bọn họ lập tức xuất phát ngay lập tức. Trong khi đó tại chính điện của Paradise, Hatori đang ngồi trên ngai báu của hắn, Shin đang đứng dưới sảnh chính nhìn lên Hatori, điều khiến hắn ngạc nhiên là người đàn ông đang ngồi trên cao kia lại chính là...

- Chiến thần... ngài chính là chiến thần ở địa ngục.

- Ta rất vui mừng khi gặp được người thừa kế của mình ở ký ức chết này. Người cũng không nên theo Kira tới đây làm gì vì vốn người muốn cái gì thì Kira chính là không thuộc về người. Tình yêu của người là nữ hoàng thế kỷ người đã bị mama của người nữ hoàng xam giết chết. Đừng vọng tưởng nữa Shin. Kira ngay từ đầu đã thuộc về ta. Người sẽ chẳng là gì cả.

Hatori nhàn nhạt lên tiếng, hắn đối với kẻ thừa kế của mình là Shin chính là có thương thức nhưng nhiều hơn nữa hắn không làm được. Hắn không muốn chia sẻ Kira của hắn cho bất kỳ ai cả.

- Tôi bây giờ chỉ muốn biết chuyện gì đã xảy ra đối với Sekira.

- Là Kira, tên con bé là Kira hãy nhớ lấy. Kira là...

Hatori còn đang nói nửa chừng liền kinh ngạc nhìn về hướng vùng đất Thánh Holy. Kira bé nhỏ của hắn hành động rồi sao?

Chính sảnh của dinh thự thuộc gia tộc Queens nằm ở rìa của thánh điện chính trong vùng đất Thánh Holy, lúc này người của gia tộc đều tập trung đông đủ ở đây, ai cũng trong tình trạng muốn giết Sekira.

- Ea, con chính thức trở về vùng đất thánh này để tìm lại ký ức của chính mình. Đừng ai nghĩ ngăn cản con tại đây. Con có một sứ mệnh phải hoàn thành.

- Kira, không cần phải bước tiếp nữa... đừng để lời tiên tri thành sự thực. Ta biết con yêu thương Ryunosuke, con không muốn bảo vệ cậu ấy nữa sao? Nếu con tiến tới thánh điện, con sẽ một ngày nào đó buộc phải rời xa Ryunosuke mãi mãi.

- Đừng nghe lão ta nói linh tinh chị. Chúng ta phải giải cứu Ani-sama.

Dom đứng phía sau Sekira tức giận lên tiếng nắm lấy tay cô, cậu bé không muốn chị gái của mình sẽ bị những lời nói đó làm cho nung nặc. Nhưng qua đây cậu bé khẳng định tên Ryunosuke Baradol này chính là một mối nguy hiểm tiềm tàng, hắn rất có ảnh hưởng lên chị gái của cậu ta.

- Đừng lo, ta đã quyết định hôm nay sẽ khám phá tất cả sự thật.

Sekira mỉm cười vỗ tay trấn an thằng nhóc Dom này. Ngay lúc đó tộc nhân của Queens đều tiến lên, bọn họ muốn loại bỏ Sekira thì bị Dom chính thức đánh bay và hút cạn linh lực.

- Ea đừng cản trở con.

Sekira nói rồi lập tức dịch chuyển cả ba người tới khu thánh điện. Sekira và Dom vẫn bước vào thánh điện bình thường nhưng khi Teddy muốn tiến tới thì cậu ta đã bị ngăn ngay lại bên ngoài.

- Nơi này chỉ có những người thừa kế của các đấng sáng tạo mới có thể vào. Người đợi ở ngoài đi Baradol.

Dom nói rồi kéo tay Sekira tiếp tục đi vào. Sekira để lại cho Teddy một nụ cười coi như trấn an cậu nhóc đừng quá lo lắng.

Hai chị em nhà Hollow tiến sâu vào trong thánh điện, bốn bề đều im ắng nhưng mọi thứ được xây dựng rất công phu và sang trọng. Dom đã phát hiện ra một cánh cửa rất lớn bên phải, cả hai chị em cùng đi về phía bên đó.

- Chị, nơi này có lẽ chính là vấn đề. Chúng ta chỉ cần phá bỏ nó có lẽ phong ấn cũng được loại bỏ.

- Lùi lại một chút đi nhóc.

Sekira vừa rút lui cô tiến lên phía trước. Nhẹ nhàng đưa tay chạm vào cánh cửa, Sekira cảm nhận được một chút âm áp, cánh cửa này chỉ là phong ấn huyết tộc bình thường mà thôi. Sekira đẩy nhẹ cánh cửa đã mở ra, cô cùng với nhóc Dom tiến lên.

Đằng sau cánh cửa này chính là một không gian mênh mông vô cùng rộng lớn với từng chiếc giường có hiện tên của từng người một. Đây chính là nơi lưu giữ mọi ký ức của các công dân thuộc ký ức chết này.

- Em sẽ đi tìm ký ức của aniki.

- Ừ, cẩn thận một chút.

Sekira nhắc nhở rồi cô cũng chú ý tới một chiếc hộp màu đen đặc biệt, nó có tên của cô. Sekira bước chân vào không gian này, cô tiến về phía chiếc hộp chứa ký ức của cô. Sekira dừng lại một chút, khi ký ức quay lại cô phải làm sao đây?

Cuối cùng Kira cũng quyết định mở hộp ký ức ra, cô đưa tay lên mở ra hộp ký ức này, một ánh sáng rọi lên chiếu vào gương mặt xinh đẹp của Sekira cùng với đó là ký ức ọ ạt tìm về.

- Kira, em sẽ luôn ở bên cạnh ta. Ta sẽ không bao giờ để em rời đi nữa.

- Kira, ta có một thỉnh cầu dành cho con. Với tư cách một người ba chứ không phải một đấng sáng tạo, ta cầu xin con hãy bỏ qua cho Kise, hãy bảo vệ anh trai con và em trai con nữa. Kira, con cũng không cần nhất quyết phải tin lời Hatori nữa. Hatori dù cùng huyết tộc với chúng ta nhưng...

- Kira, hãy nghe cho rõ những gì anh sắp nói. Em phải trở lại, phải lấy lại ký ức của chúng ta về đêm nay. Em là người sẽ giải thoát cho anh khỏi phong ấn, anh sẽ để lại mầm bệnh vào người em, nếu có cơ hội anh sẽ kích hoạt mầm bệnh.

- Kira, nếu người giải thoát Kise, điều ta lo sợ không phải là Kise sẽ biến ký ức chết thành cái gì mà điều ta lo lắng là người sẽ lấy lại ký ức của người về sự thật giữa người và Hatori. Kira, nếu có thể ta muốn bảo vệ người, ta muốn người sống sót chứ không phải người phụ nữ đó. Kira, phụ thân của người yêu người cho dù người có trở thành người như thế nào đi chăng nữa. Dotori đã từng phá vỡ quy tắc để cứu người, tất cả là vì người...

- Haha, thì ra mọi chuyện chính là như vậy sao? Thì ra chính là như vậy sao?

Sekira đột nhiên cười lớn, sức mạnh hắc ám của cô bộc phát ra ngoài mà phóng thẳng lên trên cao. Những ký ức của cô biến mất, nay lại trở lại với cô rồi. Được cô sẽ thành toàn cho tất cả bọn họ.

Sức mạnh hắc ám phóng thẳng lên cao khiến mọi công dân ở tất cả ký ức chết đều có thể nhìn thấy. Một màn hắc ám bóng đêm đang bao trùm bầu trời của tất cả các không gian thuộc về ký ức chết. Những vòng tròn ma pháp với ký tự cổ mà ít ai hiểu được đang xuất hiện và xoay tròn ở nhiều vị trí.

Hatori bước ra ngoài chính điện, hần mỉm cười vì kế hoạch vẫn đang rất tốt.

- Kira, chấn rung này chính là phong ấn...

- Dom, mau ra ngoài đại sảnh đi. Khi Kise được giải phong ấn anh ấy chưa kịp đủ sức để đối phó với vài đấng sáng tạo còn sống sót đâu.

- Vâng.

Dom vội vàng chạy ra đại sảnh chờ đợi ở vòng tròn ma pháp thật lớn được chiếu rọi từ trên bầu trời xuống. Anh trai của bọn họ sắp được hồi sinh rồi. Bóng đêm hắc ám ngày nào cùng với những làn khói đang dần hiện hữu lên một người đàn ông xinh đẹp với mái tóc bạc.

- Aniki.

- Dom...

Kise chớp mắt nhìn thẳng nhóc gọi hần là aniki. Xem ra em gái của hần không làm hần thất vọng rồi.

- Kise, các người... các người lại...

Giọng nói tức giận của một người đàn ông mặc trang phục màu trắng với những đường thập giá màu đen vang lên. Ngay trong khoảnh khắc đó Dom đã ra tay nhanh nhẹn, cậu nhóc con này đã kết liễu cuộc đời của những kẻ được xem là mạnh nhất, của đấng toàn năng tạo ra không gian tươi đẹp này.

- Kira đâu?

- Chị ấy vẫn ở trong phòng ký ức.

Dom mỉm cười với anh trai. Cả hai anh em nhà Hollow đều tiến vào căn phòng ký ức. Hắc ám đã thu lại, toàn bộ ký ức chết đều trở về bình thường nhưng tại vùng đất câm lặng, trong biệt thự cổ đó, vật chất bóng tối đã được chuyển hóa. về cơ thể của Kuno. Các vết thương của Kuno đang được chữa lành, trái tim bị tổn thương ngừng đập nay được bóng đêm bao trọn.

- Kira, em làm tốt lắm.

- Mừng anh trở lại Kise. Vậy bây giờ anh có thể làm mọi điều anh muốn nên em sẽ không muốn nhúng tay vào bất cứ việc gì của anh nữa.

- Kira, em đã thay đổi, đã có chuyện gì xảy ra chứ?

- Đừng lo lắng Kise vì em không hề có ý định ngăn cản lý tưởng của anh. Mà thực sự là Kuno cũng chưa từng phản đối lý tưởng của anh, chỉ là cô ấy đã hứa với phụ thân mà thôi.

Sekira nói rồi sau đó bước qua người Kise và Dom tiến ra ngoài. Nhìn Teddy vẫn đứng yên chờ đợi mình, Sekira mỉm cười.

- Đi thôi Ted, chúng ta cùng về với Kujo nào.

- Vâng thưa nữ hoàng.

Teddy nói rồi ôm lấy Sekira cùng rời khỏi vùng đất Thánh Holy. Cả hai người đều không muốn dính vào sự luân chuyển của ký ức chết này.

Sự trở về của Kise chính là khiến cho ký ức chết chưa bị kinh động là vì họ đã từng không biết đến sự tồn tại của người thừa kế này.

Kise đem theo Dom tới thẳng Paradise gặp Hatori.

- Chào mừng người trở lại Kise.

- Hatori. Kira bị làm sao vậy? Tóc con bé màu đỏ, hơn nữa con bé lại nói rút lui khỏi chuyện này.

Kise vừa tới là đã chất vấn Hatori mà Shin nhìn Kise xuất hiện cùng Dom hoàn toàn như mây cảnh giác. Mọi chuyện ở đây đang ngày càng rắc rối rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Tái Sinh

- Xem ra ta đã coi thường sự ảnh hưởng của tên Baradol đó rồi.

Hatori nhếch miệng cười. Ngay từ đầu hắn phải giải quyết đứa con hoang đó mới đúng. Ngay khi bọn họ còn đang suy nghĩ về vấn đề sự thay đổi đột ngột của Kira dù đã lấy lại ký ức thì Ea đột nhiên xuất hiện, hắn nhìn những người nắm quyền thực sự ở ký ức chết này.

- Người sao lại xuất hiện ở đây Ea?

- Có một sự thật này tôi muốn nói cho ngài biết Hatori. Tôi không biết tại vì nguyên nhân gì nhưng Ryunosuke vốn đã chết rồi.

- Người nói cái gì?

Hatori đang ngồi trên ngai báu của hắn đột nhiên đứng bật dậy. Shin đứng một bên nghe vậy cũng hoàn toàn ngạc nhiên. Ryunosuke chính là đang nói tới Teddy sao? Teddy vốn đã chết là sao? Vậy người luôn theo sát Sekira là ai?

- Ngày đó khi Kira trở về, tôi đã muốn nói chuyện rõ ràng với con bé nhưng tôi phát hiện mùi tử khí nồng nặc từ cơ thể của Ryunosuke. Sau đó tôi đã phán đoán việc thay đổi áng mây ở ký ức chết chính là có kẻ đã đem linh hồn từ sông lạc trở về đây.

Tôi đã nghĩ là không phải nhưng phản ứng của Kira quá rõ ràng. Con bé ngay lập tức nổi giận và không cho phép tôi tước đoạt linh hồn của Ryunosuke. Sau đó con bé đã lấy đi ký ức của tôi và có lẽ là cả Ryunosuke về ngày hôm đó.

- Ta biết kẻ sẽ rõ nguyên nhân tại sao thằng nhóc Baradol đó lại chết. Chishiki, cô ta sẽ biết rõ.

Hatori nhàn nhạt lên tiếng. Hắn phải lập tức triệu hồi con bé nhà Historie đó tới đây ngay lập tức mới được. Kise tiến về phía Hatori. Hatori muốn triệu hồi Kuno vào lúc này sao?

- Hatori, Kuno đã bị ta giết chết vì cô ta dám cản trở kế hoạch của ta rồi.

- Chưa đâu, người không thể dễ dàng giết chết Chishiki. Phụ thân của người thậm chí là cả Kira đã từng dùng một án nguyên để bảo vệ Chishiki mãi mãi vĩnh cửu cùng thời gian. Nhưng hiện tại chẳng còn tâm tư để mà hồi sinh cô ta trở lại được nữa. Cách duy nhất chính là Kise, người hãy lấy ký ức của Kira về Ryunosuke để hoàn thành mục đích của chúng ta.

Hatori mỉm cười ra lệnh. Đúng vậy chỉ cần xóa bỏ ký ức của Kira vậy thì Kira của hắn sẽ trở lại, Kira chỉ thuộc về hắn mà thôi.

- Ted, hãy ở yên bên cạnh ta đừng rời khỏi ta. Kise trở lại rồi, ta không dám chắc anh ấy sẽ làm mấy điều điên rồ gì nữa.

- Nữ hoàng...

- Ted, ta sẽ bảo vệ cậu. Ted, cậu luôn biết ta yêu thương cậu nhất phải không?

- Nữ hoàng, hãy cho thần biết suy nghĩ của người. Thần muốn giúp người sau đó chúng ta chỉ cần hai chúng ta mãi mãi.

Teddy lo lắng nhìn Sekira đang ngồi trên ngôi báu hắc ám chỉ luôn nở nụ cười cùng cậu ta từ khi trở lại Kujo. Sekira nhìn Teddy, cô mỉm cười thật tươi, một nụ cười xinh đẹp vĩnh viễn cùng quá khứ rất khác nhau.

- Kira, mau tới vùng đất Thánh Holy, anh muốn cho em xem thứ này.

Tin nhắn của Kise đột nhiên xuất hiện khiến nụ cười của Sekira ngưng đọng trên gương mặt xinh đẹp. Cuối cùng thì điều này cũng xảy ra rồi sao? Mong rằng mọi thứ đều theo kế hoạch.

- Đi nào Ted, cùng về nhà xem anh trai ta muốn gì nào.

Sekira mỉm cười nắm tay Teddy cùng cậu ta trở lại lâu đài chính của vùng đất Thánh Holy. Đây là một lâu đài bạc lấp lánh đầy quyền năng bảo vệ mà các đấng sáng tạo dựng tâm nhất khi xây dựng.

Sekira cùng Teddy bước vào chính điện một cách bình thản khi cô chú ý những nhân vật tầm cỡ đều đang ở đây. Hatori cũng đã ra mặt, thậm chí bọn họ còn gọi cả Thập Thánh Zero tới.

- Em lại không biết có chuyện gì đông vui như vậy đây Kise. Em chỉ nghĩ sẽ là cuộc gặp mặt gia đình của ba chúng ta mà thôi.

- Nếu em nghĩ là cuộc gặp mặt gia đình vậy tại sao lại đem theo thằng nhóc Baradol đó đi khắp nơi vậy Kira? Anh tưởng em sẽ phải hiểu anh hơn ai hết.

Kise mỉm cười nhìn em gái mà hắn đã từng yêu thương và rất kỳ vọng. Hiện tại cô đang khiến hắn thất vọng vô cùng.

- Em hiện tại đã không thể tách khỏi Ted. Hơn nữa em không muốn ai cướp đi Ted của em.

- Là em không thể tách khỏi hay là em đã đem trao nửa sinh mạng của mình cho hắn hả? Kira, em gái hoàn hảo của anh đâu rồi? Lý tưởng mà chúng ta cùng theo đuổi đâu rồi? Em có thể quên đi quá khứ nhưng em không thể chối bỏ.

- Câm miệng, câm miệng ngay cho em. Ted, Ted đừng nghe gì cả.

Sekira tức giận hét lên với Kise, cô sợ hãi quay sang nhìn Teddy vẫn như vậy bên cạnh cô. Sekira nắm lấy hai cánh tay của Teddy, nhìn vào đôi mắt của Teddy đột nhiên cô lại buông tay, Sekira lùi lại phía sau.

- Không, Ted của ta, cậu đã nhớ ra rồi phải không? Ngày đó, tại thế giới đó, tất cả là lỗi của ta mới khiến cậu mất mạng. Ta đã hủy diệt cả thế giới đó vì bọn chúng đã cướp đi người ta yêu quý. Ted ta...

- Đừng có mềm yếu KIRA. Ngay lúc này em phải lập tức giết tên Baradol đó đem sự sống của em trở lại ngay cho anh.

- Em đã nói anh câm miệng lại KISE. Không ai được phép động vào Ted. Cậu ấy là của em, là sinh mạng của em, là người em yêu thương nhất.

Sekira quay lại nhìn Kise mà ánh mắt cô trở nên lạnh giá như đối với kẻ thù. Hatori nhìn tình hình đang diễn ra không như những gì mà hắn mong đợi. Xem ra đúng là phải loại bỏ tên Baradol này càng sớm càng tốt.

- Kira em có thể cãi lại Kise nhưng em dám chống đối cả ta sao?

- Hatori, không thể giết Ted được. Cậu ấy là tất cả của Kira, là tất cả của Kira.

Sekira nhìn Hatori, cô dù phải cãi lại lời của Hatori ngày hôm nay cũng không để bọn họ giết Teddy được. Dom thờ dài, chị gái ngu ngốc, chị ấy đã không còn sự quyết đoán của những ngày tháng xưa. Kise sẽ ra tay ngay thôi.

- Kira, buộc phải lấy đi ký ức của em rồi.

- Không... KISE. Sekira nhìn Kise hét lên thì ngay lúc đó mọi người thấy cô đứng bất động đột ngột quay lại nhìn Teddy. Gương mặt lạnh lùng này, đôi mắt hờ hững đó nhìn Teddy như một người xa lạ. Hatori tiến tới, hắn đưa tay xoa đầu Sekira.

- Kira ngoan, mau giết thằng nhóc Baradol và lấy sinh mệnh em trở về. Em phải thật hoàn hảo để phù hợp bên cạnh ta. Bên cạnh Hatori của em.

- Ừm, ta sẽ làm mọi điều Hatori mong muốn.

Sekira mỉm cười, cô tiến tới đứng đối diện với Teddy. Nhìn Teddy, gương mặt Sekira lạnh lẽo, ngay khoảnh khắc đó Sekira đã dùng tay không đâm xuyên qua cơ thể của Teddy. Shin âm trầm theo dõi mọi chuyện.

Khoảnh khắc đó Silva đứng một bên muốn tiến lên nhưng lại bị chú gấu trúc đại diện cho Thập Thánh ghế số 3 đưa tay ra ngăn cản lại. Tình hình lúc này không phải lúc họ nên ra mặt.

Khi Sekira rút tay ra, Teddy vội vàng ôm lấy Sekira, cậu ta lần đầu tiên đã rơi lệ. Teddy vừa khóc vừa nói mà ôm chặt Sekira.

- Sự phụ, con xin lỗi, con xin lỗi người vì con vốn đã nhớ lại từ khi người khai mở cuốn sách Anh Em Nhà Noire. Con xin lỗi vì ngày đó ngông cuồng không nghe lời người. Con xin lỗi vì con đã hủy hoại đi tình cảm giữa người và Naoki. Sự phụ, con chỉ muốn cùng người trong chuyến hành trình của cả

hai chúng ta. Sự phụ... con xin lỗi người, con xin lỗi vì để người trả giá vì con. Con đã từng hứa vì người, ở bên cạnh người để người không còn cô đơn nữa nhưng con xin lỗi vì từ bây giờ con không thể.

Teddy vừa rút lui đã ngã xuống, bàn tay của Kira trống không trong không gian, nước mắt cô không hiểu sao tự rơi, cô quay lại nhìn kise mà nước mắt tự rơi.

- Kise, cảm xúc của em, sao em lại khóc khi giết cậu ta chứ? Kise, đau quá, trái tim của em đau quá...

- Sự phụ... người hãy hứa với con, đừng mở hộp ký ức mà Kuno phong ấn cho người. Nếu người mở nó ra, người sẽ chính thức hủy diệt ký ức chết này... hãy hứa với con đừng mở phong ấn. Sự phụ, con luôn ở bên người nên từ bây giờ người không cô đơn nữa đâu.

Teddy đã chút hơi thở cuối cùng khi nhấn nhủ lại Kira dù cho người sự phụ mà cậu ta yêu quý nhất từ trước tới nay đã không còn ký ức về cậu ta. Ngay lúc đó những đốm sáng sự sống của Sekira bay loạn trong không gian.

- Kira mau lấy lại sinh mệnh của em.

- Kise... không kịp rồi. Sự trừng phạt tới rồi.

Kira mỉm cười nhìn anh trai mình ngay sau đó gương mặt cô lại trở lên lạnh lẽo. Nước mắt cô vẫn chưa ngừng rơi. Làn khói đen tỏa ra từ ngoài cửa lâu đài, một nhóm người hắc ám sư mặc áo choàng đen đã xuất hiện. Bọn họ đã tóm lấy những đốm sáng sinh mệnh của Kira.

- Nữ hoàng hắc ám, bọn ta tới để trừng phạt cô vì đã phá luật đây. Từ bây giờ cô sẽ cảm nhận được nỗi đau đớn hơn cả khi cô mất đi Ryunosuke Baradol. Cô chính là kẻ thứ hai đủ đặc biệt đủ sức mạnh để tước đoạt linh hồn từ sông lạc trở về. Nhưng dù cô có đặc biệt hơn nữa thì hiện tại bọn ta cũng sẽ buộc cô rơi vào trạng thái chân không.

Người đứng đầu vừa rút lui, Kira đột nhiên không có bất kì phản ứng nào. Hatori tiến lên, hắt nhìn những kẻ tự nhận là sự trừng phạt này.

- Các người đủ khả năng để đem người của ta đi sao?

- Ngay cả trong hoàn cảnh này ngài cũng không thể làm gì cả Hatori-sama. Người ngài muốn cũng chỉ là thân xác của Kira Hollow Volturie.

Ngay trong khi bọn họ còn đang nói chuyện thì đột nhiên sự xuất hiện của Historia, một bóng đen tách ra từ cơ thể đang trong trạng thái chân không của Kira, khiến mọi người không kịp phản ứng cùng với đó là cánh cổng thông tới địa ngục được mở ngay trong chính thánh điện này.

- Cái gì vậy? Sinh vật hắc ám này sao có đủ quyền năng để mở cổng chứ?

- Đúng vậy, Historia chưa đủ quyền năng để mở cổng đâu. Kira đã trở lại rồi đây.

Giọng nói quen thuộc vang lên cùng với đó là sự xuất hiện của một Kira tóc bạc thứ hai. Cánh cổng đang mở ra cũng đồng thời biến mất như chưa từng được kích hoạt. Historia nhìn thấy Kira thứ hai xuất hiện liền lùi lại phía sau.

Kira thứ hai tiến tới bên Kira, cô bỏ qua sự tồn tại của Hatori chỉ chú tâm vào chính bản thân mình. Kira đưa hai tay chạm vào má của Kira tóc đỏ, cô mỉm cười sau đó ôm lấy Kira vào lòng.

- Kira, mọi thứ đều diễn ra theo như kế hoạch của chúng ta. Tuy nhiên sự ra đi của Teddy không đúng thời điểm có thực sự khiến cô sẵn sàng tiếp nhận toàn bộ ký ức của chúng ta hay không? Kira, chúng ta là tất cả những gì phụ thân cố gắng để bảo vệ khỏi Hatori, khỏi người đó. Chỉ cần chúng ta tiếp nhận mà thôi..

Kira thứ hai mỉm cười, ngay khoảnh khắc cô liếc mắt về phía các hắc ám sư thì những đốm sáng sinh mệnh của Kira chính thức bay về phía bọn họ cùng với đó hai cơ thể đang hòa vào làm một. Máu tóc bạc ngày nào cũng được trả lại.

Một Kira Hollow Volturie hoàn hảo nhất, một hắc ám sư mạnh nhất mọi thời đại.

Kira mờ mắt, cô liếc nhìn cơ thể của Teddy nằm trên nền hoa cương lạnh lẽo. Nhìn chăm chăm vào Teddy, Kira ra lệnh cho Historia đang đứng phía sau.

- Historia, đem cơ thể của Ted tới căn phòng tối của Kujo. Ta phải để Ted ở bên cạnh ta... phải ở bên cạnh ta.

- Kira, hãy trả con trai lại cho ta.

Silva tiến lên phía trước trầm giọng yêu cầu. Con trai của ông ta cả một đời đã đi theo sinh vật nguy hiểm này cho nên khi chết rồi ông muốn đem con trai trở về nhà.

- Ted chưa bao giờ thuộc về nhà Baradol. Cậu ấy thuộc về ta, thuộc về nhà Hollow.

Kira vừa rút lui Historia đã đem Teddy cùng biến mất. Mọi chuyện diễn ra nhanh chóng, Kira quay lại nhìn Hatori, đôi mắt màu đỏ máu của cô nhìn Hatori trở nên lạnh lùng hơn bao giờ hết.

- Hatori, từ nhỏ khi ta vừa trào đời không lâu ngài đã đem ta tới bên cạnh ngài. Ngài đã dành tình yêu thương cho ta và ta cứ nghĩ là ngài yêu thương ta. Nay ta đã hiểu và ta nhắc nhở ngài, ta không phải là kẻ thay thế của kẻ đó. Đừng mong xóa bỏ ta khỏi thế giới này Hatori Volturie.

Kira vừa rút lời tất cả hắc ám vô tận trong cô bùng phát đánh bật mọi người ra ngoài. Sức mạnh hắc ám khổng lồ này đang khiến các không gian rộng lớn riêng biệt của ký ức chết chính thức hợp nhất lại với nhau. Sự hợp nhất đã chính thức bắt đầu.

Thế giới ký ức chết lần đầu tiên được hợp nhất. Mọi thứ tự động bị dịch chuyển tới các vị trí không báo trước.

Kira đứng trong vùng không gian ký ức chết được tái thiết lập, cô nhìn vào chiếc hộp màu đen trong vùng ký ức không hề hiện hữu bất cứ cái tên nào. Đây chính là ký ức mà cô đã nhờ Kuno phong ấn lại từ rất lâu trước đây. Đây là ký ức có thể khiến cô đưa ra quyết định hủy diệt ký ức chết hay không.

=====

kid: thông báo cho các gái yêu biết kết cục của fic này nhé, chi hâm đã đưa ra cái kết mơ hồ, kira cuối cùng bị giết chết nhé.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Quá Khứ Âm Mưu

Đó là một câu chuyện từ rất lâu rất rất lâu trước đây. Một câu chuyện về Chiến Thần dũng mãnh tại địa ngục và nữ thần hắc ám. Tình yêu của bọn họ khiến cho tất cả mọi người đều cảm nhận được và chứng kiến dù.

Nữ thần đã ban cho nam nhân mình yêu một đặc quyền đó là sự bất tử luân hồi cùng sức mạnh hắc ám không một ai có thể sánh được.

Thời gian trôi qua thật lâu thật lâu. Nữ thần đã phạm phải cảm kị vì ban phát sự bất tử không theo quyền năng của bản thân. Nữ thần chính thức bị phong ấn lại dựa vào bí thuật của nhánh Hollow thuộc gia tộc Volturie. Dotori Hollow cùng những thành viên khác quyết định xây dựng ký ức chết chính là nơi để phong ấn nữ thần mãi mãi.

Dotori đã che giấu đối với Hatori việc nữ thần bị phong ấn khiến cho Hatori mất thật nhiều thời gian để tìm kiếm tình yêu của hắn.

Nhưng Dotori không thể ngờ tới chính là đứa con thứ hai hắc có, đứa bé vốn mang trong mình sức mạnh hắc ám mà nhà Volturie sở hữu mạnh mẽ nhất ra đời. Nữ thần bị phong ấn đã bị thu hút từ chính sức mạnh hắc ám mà bản thân nữ thần luôn ham muốn nhất. Nữ thần đã cố lột khỏi phong ấn và thay thế đứa bé.

Dotori sau khi biết được đã trở về địa ngục thỏa thuận với tộc nhân của Historie để đem linh hồn của con gái trở về. Dotori đã căn dặn Kuno thật rõ về chuyện này, hắn dùng những năm tháng sức mạnh của mình toàn bộ để giúp con gái sống sót đẩy lùi nữ thần trở lại.

Hatori đã phát hiện lượng hắc ám quen thuộc, hắn bị hấp dẫn bởi con gái của Dotori. Hatori lúc đó chính thức chiếm lấy Kira với mong muốn giải phóng nữ thần, giải phóng tình yêu của hắn nhưng điều hắn không ngờ tới chính là nữ thần của hắn vốn bị chính sức mạnh của Kira làm cho thương tổn mà đẩy về mãi mãi bị giam trong phong ấn chồng phong ấn.

Kira sau khi xem xong toàn bộ ký ức bị che giấu, cô đưa tay túm lấy ngực trái của mình. Đau đớn, rất đau đớn bởi vì vốn tình cảm của cô và Hatori là thứ cô từng cho rằng không thể phá vỡ.

- Kuno, hãy giúp tôi xóa bỏ đi ký ức này, lại xóa bỏ đi được không?

Kira khó khăn yêu cầu. Kuno vốn đã bị vật chất bóng tối hóa và được cô triệu hồi về không gian giam giữ của Kira thứ hai ban đầu. Kira đã giúp Kuno tách vật chất bóng tối, cô muốn nhờ Kuno tiếp tục ghi chép lịch sử được che giấu.

- Kira, ký ức này vốn luôn tồn tại. Chỉ cần người còn ở đó, Hatori còn ở đó thì một ngày nào đó đều có thể nhớ lại.

- Có cách nào để giết người đó chứ?

- Ta không chắc chắn toàn bộ nhưng lịch sử tự động ghi chép của ta chính là... khởi nguồn của hắc ám, kẻ từng được gọi là Kuro. Hắn là kẻ có thể giết được nữ thần hay bất cứ ai. Nhưng sự tồn tại của hắn đã bị chấm dứt ghi chép từ ngày người rời khỏi ký ức chết.

Kuno vừa rút lời chỉ thấy Kira bật cười. Đúng vậy cô bật cười vì dường như cô đã biết được chuyện gì đó. Một chuyện gì đó mà cô tưởng như đã lãng quên.

- Tôi nghĩ không cần tìm người đó nữa đâu. Không cần tìm Kuro nữa vì... Kuro mà cô nhắc tới chính là nơi này, Kuro mà cô nói chính là Kujo của tôi.

- Kira...

- Tôi vốn là hiện thân của Kuro. Kuro có lẽ đã từng nói chuyện với tôi nhưng tôi không nhớ rõ được. Sau đó tôi đã tạo ra Kujo. Trùng hợp phải không? Hãy để mọi thứ xảy ra đi. Bây giờ tôi chỉ muốn ở bên cạnh Ted, ở bên cạnh Ted và không quan tâm bất cứ chuyện gì nữa.

Kira bước qua Kuno mà tan biến vào trong không gian. Đúng vậy, cô chỉ cần Ted của cô mà thôi.

- Vậy là câu chuyện thần thoại mà Nana ghi chép lại chính là thật rồi. Nữ thần của ngài chính là Kira sao?

Shin nhìn Hatori cất tiếng hỏi. Những năm tháng Lin mất, hắn đã từng hỏi Nana thì Nana cho hắn đọc một cuốn sách về Chiến Thần huyền thoại nhất. Một câu chuyện không ngờ tới mà.

- Dù thế nào ta cũng sẽ đem Kira của ta trở lại. Là Kira của ta mãi mãi.

Đứng trên ban công gần đỉnh tháp của lâu đài hắc ám của mình, Kira nhìn ngắm toàn bộ ký ức chết đã được hợp nhất lại, vẫn là chung một bầu trời nhưng các không gian đã kết nối với nhau. Điều này đòi hỏi phải có một sức mạnh tuyệt đối mà không một ai có thể tưởng tượng được.

Kira nhìn về lâu đài rất vàng lấp lánh vốn thuộc về Paradise trước đây.

- Ted, chuyến hành trình của chúng ta bị can thiệp rồi. Cậu không cần lo lắng gì cả, ta sẽ mau chóng đem Shiro tới đây để cứu cậu. Ted của ta, là lỗi của ta mới khiến cậu trở nên như vậy... Tất cả đều do sự tự đại của ta, là ta đem cậu ra làm cuộc vui của ta.

Kira tự nói với bản thân mình mà không một ai ở bên cạnh cô lúc này. Con gió hiu hiu thổi qua, Kira đột ngột xoay người lại, cô nhìn người đàn ông yêu nghiệt đang đứng trong căn phòng hắc ám của cô.

- Ta đã nói với ngài rồi Hatori, ta vốn không phải kẻ đó, ta không phải thể thân.

- Kira, là Kira của một mình ta. Ai bận tâm em có phải thể thân không chứ. Em chính là Kira, chỉ là Kira mà thôi. Ta đã phải chờ đợi thời khắc em trở về bên ta bao nhiêu lâu rồi chứ?

Hatori tiến về phía Kira, hắn kích động với cô, ôm lấy cô vào lòng. Đúng vậy, hắn đã bỏ lỡ quá trình trưởng thành của Kira bấy lâu nay rồi. Kira muốn đẩy Hatori ra nhưng cô từ bỏ ý định đó. Được Hatori ôm vào lòng, Kira thực sự đã cảm thấy ấm áp, sự ấm áp quen thuộc.

- Hatori, ta đã không còn giống ngày trước, giống như trước đây luôn ngốc nghếch ở bên ngài. Bây giờ, bên cạnh ta đã có Ted. Cậu ấy đã cùng ta trong chuyến hành trình thật dài. Ta đã xem cậu ấy là sinh mạng của ta, cùng ta khắp mọi nơi.

- Kira, em thuộc về ta, em là của Hatori ta mãi mãi. Điều đó sẽ không bao giờ thay đổi. Nếu ta hủy hoại thăng nhóc đó vậy em sẽ mãi mãi thuộc về ta.

- Ngài nói gì vậy? Ta không cho phép, không cho phép ai hủy hoại Ted của ta. Tuyệt đối ta không cho phép.

Kira đẩy mạnh Hatori ra nhưng bị hắn ôm vào lòng lần nữa. Hatori ôm lấy Kira vuốt tóc cô thật dịu dàng.

- Kira ngoan, ta sẽ không làm gì thăng nhóc đó chỉ khi em trở về là Kira của ta. Một Kira trong mắt chỉ có Hatori.

Hatori mỉm cười chậm chậm lên tiếng. Kira nghe xong những lời này, cô chỉ từ từ cup nắm lại đưa tay ôm lấy người Hatori. Đúng vậy, cô đã suýt quên đi. Hatori chính là chiến thần thủy tổ ở địa ngục tương truyền, ngài ấy chính là người mạnh nhất đến bóng đêm như cô chính là bị ngài ấy thu hút nên mới từ nhỏ đi theo ngài ấy ngu ngốc như vậy.

- Ea-sama, ngài có thể giải thích chuyện gì đang diễn ra được chứ? Con trai của ta đã chết, ký ức chết lại được hợp nhất. Hơn nữa anh em nhà Hollow là sao?

Silva ngồi tại vị trí trong Tháp Thánh Zero của mình nhìn Ea vừa mới xuất hiện. Chuyện ngày hôm nay chính là đã diễn ra như vậy, kết thúc cũng nhanh chóng mà những kẻ được xem lâu đời và quyền lực nhất ở đây như bọn họ cũng chẳng hiểu gì cả. - Anh em nhà Hollow chính là những người thừa kế cuối cùng của đẳng sáng tạo, những người tạo ra không gian ký ức chết đầu tiên. Tất cả chúng ta chính là được lựa chọn tới nơi này tiếp tục duy trì sức mạnh tối thượng nhất. Cái chết của Ryunosuke có lẽ sai lầm nằm ở Kira. Tuy nhiên bây giờ...

- Ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Con bé đó vốn chính là cố gắng bảo vệ con trai ta, chỉ là những kẻ vừa xuất hiện kia chính là...

- Ngài muốn gây chiến sao Silva-sama?

Sona vắn về đồng vàng của mình mỉm cười thích thú nhìn Silva. Ngân hàng của cô ta đã bị phong ấn lại gần như trở về cát bụi. Chính là báu vật quý như sinh mạng chỉ được nhìn không thể chạm vào càng khiến cô ta hận nhà Hollow.

- Ta sẽ làm vậy. Người muốn rút lui sao Sona?

- Sao lại vậy được. Ta chính là muốn đứng về phe ngài. Phải bắt bọn chúng trả giá cho đồng vàng của ta.

- Chung quy lại người cũng là vì tiền của người.

Gấu trúc nhỏ ngồi ở ghế số 3 nhàn nhạt cất tiếng ồm ồm. Ngay lúc này Shin bước vào căn phòng, hần nhìn mọi người, tầm mắt chợt dừng lại ở gấu trúc quen thuộc ngồi ghế số ba sau đó lại nhìn về phía Silva.

- Ta cũng sẽ tham gia cùng các người. Ta muốn biết sự thật đằng sau không gian này là thế nào.

Một cuộc chiến sẽ không xa tại ký ức chết này.

Nhìn Kira ngủ yên trên chiếc giường hắc ám mang phong cách công chúa, Hatori tiến về phía bệ nước trong phòng. Một sự ghé thăm đã đưa ra thỏa thuận cho hần những đồng vàng cuối cùng trước khi ngân hàng đồng vàng cùng toàn bộ đồng vàng trở về cát bụi mãi mãi. Hần đã để Lin Knight sống sót đổi lại cô ta trao cho hần 100 đồng vàng cuối cùng.

Để có thể xem được ký ức sâu thẳm nhất, sự thật trong quá khứ ngoài những cuốn sách phép mang phong ấn của Chishiki ra chính là Dòng Thời Gian. Bản thể của hần đã tới địa ngục cùng huyết thống nhà Historie cho nên Hatori chỉ có thể sử dụng nước thánh từ con thác nhỏ thuộc Paradise lúc trước.

- Kira, em đang dấu ta quá khứ gì vậy? Ta muốn xem những ký ức che dấu của Kira Hollow Volturie.

Hatori vừa rút lui từ trong bệ nước ánh sáng lọt qua, hiện lên trước mắt hần chính là những ký ức hần muốn xem nhất. Những ký ức đã bị che dấu mà hần không nhìn ra được.

- Kira, ta biết con đang nghe. Ta biết sức mạnh hắc ám của con vốn cũng được ban tặng giống như Hatori. Cả hai đứa có lẽ đều giống nhau nhưng chính là... con đã dùng sức mạnh của mình giết chết hắc ám cố bám lấy lấy cơ thể con, ta biết con không muốn Hatori biết chuyện này. Còn có thể nhờ Kuno xóa đi ký ức con không muốn.

Dotori nhìn con gái đang ngồi trên mặt hồ đóng băng lạnh lẽo tích tụ sinh khí đến mức cơ thể dường như cũng đông cứng lại. Con gái hần chính là mới nhỏ bé như vậy nhưng lại trưởng thành quá sớm.

- Phụ thân đừng làm phiền con tích tụ sinh khí. Ngài biết con còn phải tạo ra sinh khí mới cho bản thân để một ngày nào đó đề phòng sự ra tay điên rồ của Historie.

Kira lạnh nhạt lên tiếng vẫn trong trạng thái tích tụ sinh khí dường như người vừa lên tiếng không phải là cô bé. Dotori tiến lên vài bước rồi chợt dừng lại.

- Kira, ta đã làm tất cả những gì có thể để phong ấn nữ thần lại cũng là bảo vệ sinh mạng của con. Ta chỉ hy vọng con cùng anh em mình sống hạnh phúc.

- Phụ thân, con không cần cuộc sống hạnh phúc. Hạnh phúc khiến bản thân trở nên yếu mềm. Chính vì tham lam ở gần Hatori thêm một chút cho nên mọi thứ mới tồi tệ như vậy.

- Kira, ta có một thỉnh cầu dành cho con. Với tư cách một người ba chứ không phải một đấng sáng tạo, ta cầu xin con hãy bỏ qua cho Kise, hãy bảo vệ anh trai con và em trai con nữa. Kira, con cũng không cần nhất quyết phải tin lời Hatori nữa. Hatori dù cùng huyết tộc với chúng ta nhưng con người đó chính là nguy hiểm hơn ta tưởng.

Dotori nhìn con gái mà hần tin tưởng, hần chỉ muốn điều tốt nhất tới con gái của hần. Kira đột ngột mở mắt, cô bé nhìn vị phụ thân đáng kính mà cô bé rất kiêng nể.

- Đừng có nói về Hatori nữa. Con chính là muốn thoát khỏi người đàn ông đáng sợ này ngay bây giờ đó phụ thân có hiểu chứ? Bảo vệ Kise và đứa em trai sắp trào đời sao? Con sẽ lợi dụng bọn họ để tách khỏi Hatori mãi mãi.

- Con lại định làm gì Kira?

- Tới lúc đó phụ thân có lẽ quá yếu vì phải duy trì phong ấn và cứu con rồi, Kise sẽ giết phụ thân và con sẽ ở trong phong ấn. Con sẽ lãng quên đi người đàn ông mang tên Hatori Volturie. Con sẽ bắt đầu chuyển hành trình chỉ riêng con, riêng con mà thôi. Cho nên phụ thân ngoan ngoãn chờ chết như theo những gì tương lai con lấy đi từ Kuno.

- Kira... đừng làm những việc mà sau này khiến con hối hận. Ta... không làm phiền con nữa.

Dotori nói rồi rời đi. Kira vẫn đứng yên trên hồ băng đông lạnh cứng cả cơ thể lại, cô bé ngược lên nhìn ánh mặt trời màu đen tối.

- Kujo, ta sẽ tạo ra một ngôi nhà cho người Kujo. Sau đó chúng ta sẽ có Teddy, sẽ có Shiro, sẽ có những đứa trẻ. Kujo, hãy chờ ta, ta sẽ đem người tới thế giới mà không bị Hatori đe dọa.

Sau đó là ký ức về cuộc gặp gỡ của Kira và Ryunosuke. Chính là vừa nhìn thấy thẳng thóc tính nghịch Ryunosuke Baradol thì Kira đã nhận định đây là Teddy của cô. Cô đã đem Ryunosuke đi khắp mọi nơi nhằm nâng cao khả năng tiềm tàng của thẳng thóc để trước khi bước vào ngôi nhà thẳng thóc xứng đáng nhất.

Hatori chính là được chứng kiến lý do Ryunosuke Baradol chết như thế nào và cả những gì mà Kira đã làm. Đó là những hồi ức đã bị che dấu bởi bàn tay của Kuno.

Ngay khi Hatori định xoay người thì giọng nói của Kira lại một lần nữa vang lên.

- Kira, chúng ta đều biết lý do khiến chúng ta đau đớn khi mất Ryunosuke. Chính vì chúng ta chia sẻ sức mạnh hắc ám cho Naoki nên đòn đánh đó mới có thể khiến Ryunosuke mất mạng.

- Trong cuộc đời ta, sai lầm đầu tiên chính là tham muốn Hatori. Thứ hai chính là tại sao ta lại tự mình lãng quên đi sự tồn tại của chính bản thân mình là người. Và thứ ba chính là cái chết của Ted. Nhưng đừng lo lắng, ta đã có cách cứu Ted, chỉ cần chúng ta trở về một thể thống nhất tới lúc đó ta sẽ có đủ khả năng để hồi sinh Ted một lần nữa. Ta phải đem tới ngôi nhà mơ ước của Kujo. Phải bảo vệ Kujo mãi mãi...

- Kira, tương lai mà chúng ta lấy đi của Kuno. Khi nào hợp nhất lại hãy đi lấy lại tương lai đó đi. Phụ thân đã hy sinh để bảo vệ tương lai đó cho chúng ta. Mặt tối của chúng ta chính là ở tại nơi đó, hãy nhớ phải đi tìm nó Kira.

Lời nói của Kira thứ hai chính là đã kết thúc màn quá khứ cuối cùng này. Hatori yên lặng nhìn chăm chăm vào Kira đang ngủ say. Mặt tối là gì? Mặt tối đó là gì khiến Dotori dù có bỏ mạng cũng cố gắng bảo vệ con gái mình tới cùng.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Giả Địa Ngục* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.